This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Digitized by Google

BIBLIOTECA
MEDICINA
EST. 86
TAB. 1
NUM. 31

Digitized by Google

Soy de la Libreria
del Colegio
de la Concepcion
de Alcalá.

Digitized by Google

Incipit clauis sanationis elaborata p̄ venerabilem virum magistrū Simonem Januensem domini pape subdyaconum z capellanum medicum quondā felicis recordatiōis domini Nicolai pape quarti q̄ fuit prim⁹ de ordine minor.

Domino suo p̄cipuo domino magistro Cāpano domini pape capellano canonico parisiensi: Simon Januensis subdyaconus seipsuz et debito cō mendat. Opusculuz iam dudum a vobis postulatum quasi quid vtile continens cum quanta potui diligentia qualitercūq; ad finem vsq; perductum ingenio vestro dirigere censui iudicanduz: z si supplici rogatui detur audacia et corrigendum oīmodo tantuz philosophie culmen ad huiusmodi vilia nō dedigne tur descendere. Nec certe mihi deest ab imperio vestro p̄sumptio. Nam vos ipse hoc ipsuz mihi iussistis. Magnam enim in eo partem vestram sentio. Et si caliginiabile quicq̄ cōtinet nō minus vobis q̄ mihi habetis ignoscere. cognoscebatis nāq; cui iperastis. Porro si quid vtile continet vobis ascribendum est. possessio enim vestra est z opus z auctor. Subscripta p̄fatio non vobis vt vobis dirigitur. sed vt cum ceteris si libet z vt libet in publicum dirigatis.

Enerabili viro magistro Simoni Januensi domini pape subdyacono z capellano canonico Rothomagensi amico suo carissimo tanq̄ fratri: Campanus eiusdem domini pape capellanus canonicus parisiensis salutem z quicquid est optabile sane mēti. Grande donum nuper a caritate vestra recepi per religiosum viruz priorem de pauerano: qō fuit a me cū tanta iocūditate receptuz cum quāto desiderio fuerat diutius expectatum. Nisistis enim mihi clauē sanationis sine qua apud latinos non viget ars de ingenio sanitatis. Ego enim vestrum librum sic intitulaui Clauis sanationis elaborata per magistrum Simonez Januensem domini pape subdyaconum z capellanum medicū quondam felicis memorie domini Nicolai pape quarti qui fuit primus de ordine minorum. Quippe quēadmodum per clauem est ingressus in domum: ita per librum vestrum est ingressus in cognitionē curarum egritudinuz Nam per ipsum inueniūtur res ad banc curam necessarie sicut in domo p̄ clauem aperta inueniūtur res vsibus humanis accōmode. Sed in magnam admīrationem mihi venit p̄fati libri editio: in quo continetur reruz ō quibus agitur vtilis valde distinctio z dictorum irrefragabilis certitudo. Et quāuis apud nos sit librorum copia copiosa: singulare tamē donuz dei reputo q̄ ea per vos cum tanta potuerit cōuenientia per inuicem copulari. Non est enim vtilitas occultanda ne merito fiatis similis seruo neq̄ qui talentum receptum a domino suo abiēs fodijt sub terra. Presertim cum veritas ipsa dicat omni potenti retribuere. Nec absone: quia nihil habemus quod ab illa veritate nō acceperimus dicēte apostolo. Quid habes quod non accepisti. Neq; timeatis si liber vester p̄cedit in lucez: quoniam totus lucidus est z in eo tenebre nulle sūt. Et qui forsan nitetur aliquid eius infringere: cadet sub roboze testium inductoruz. Gaudete igitur carissime ō magno vigiliq; laboze quem p̄o illius operis compilatiōe portastis. quoniaz latinitatez docuistis exercere per necessariuz ingeniuz sanitatis circa quod versatur tota sciētia medicine: q: sicut ars non habet effectū sine artifice qui habeat cōuenientia instrumēta: sic nec medicus sanare pōt si nō habeat rerum quas in lucem posuistis notitiam pleniozem.

Cognita nō plene medicine nomina rerum.
Promere proposui quo viget artis opus.
Si quātum voluit tandem non posse negauit:
Ad veniam satis hoc voluisse satis.

Optabat. S. discere z docerē posse
res sine nominibus. Nemo paruū existimet a nominis ignorantia decipi.
Turbabatur parumper. S. ob nominum controuersiam oriri litigium. Contremiscat mens medici ab eoz̄dem erroze tam conscientie p̄o pzie q̄ egri vite iminere periculum. Sunt medicinarum simpliciuz ciboz̄um ue multa peregrina vocabula: quoz̄um quedam a greca: quedam vero ab arabica lingua deducta sunt. Nonnulla z q̄ q̄ latina varietate idiomatuz dubia ad quorum omnium agnitionē non opus est assertione facili sed deliberato iudicio ne vt neglectu modi co graue z irreparabile occurrat dispendium.
Quid das languenti z a te vitam speranti q̄ ne scias: Cum exhibes p̄o salutari mortiferum putas ignauiam excusatore refugium. Nō est tam parui humana conditio vt emanu incurie vita dependeat. Nescio in ope medicine cuius magis necessaria sit cognitio q̄ q̄ humanis p̄sit vt obsit corporibus. hec a simplicibus medicinis et cibis habet originem z veluti a primis elemētis fundamina hec sciri oportet per nomina. nam sine p̄opuo nomine quicquid vix rite cognoscitur. Quapropter ad horum scientie indagationez ingi z impoztuno studio meipsuz p̄buii: vt per triginta ferme annos quicquid ad id fieri potuit non obmisi. Et quanto minus sufficiētem ad tale me reperij: tanto effusius in requietis laboribus me subegi: vt videlicet q̄ inueneraz scripto redigerem: ac vtilitati publice cōmodarem z id ipsum solum mihi tanti laboris p̄miū desti naui. Est nāq; tā ad errorez assuetos q̄ ad emergentes corrigendos vt arbitror satis valēs opusculum in quo non mō nomē p̄ noīa: verū etiam

Digitized by Google

ꝑ ipſas deſcriptiones rerum quarũcunqꝫ potui declaratione ſum conatus exprimere. atqꝫ clariſſimorum antiquoꝝ auctoritatib⁹ ſubfulcire. quo tegmine incredulox puto euitaſſe calũniaꝫ. Et ſi non oia vt vellem elucidauerim viam tñ buic ad deficientiũ ſupplemẽtum quis ſedulus explorator habebit. Et qñ auctoritatibus eſt iniendum primo auctores referaꝫ quoꝝ ad huiuſmõi robur ſepe reuolui volumina. ¶Primum er grecis Dyaſcoridis liber ꝓducatur. hũc. H. in prohemio. vi. de ſimplicibus medicinis oibus prefert laude bis qui de hac materia cõſcripſerunt. verum liber eius qui ab antiquo in latinũ habeꝫ a primo exẽplari differt. Nam hic per alphabetum in latinum ordinatus eſt. Ille vero in. v. libris diſſictus vt per ipſius ꝓhemiuꝫ demõſtrat. Multa etiã capitula in hoc deſunt q̃ ille continet. aliqua etiam in hoc libro ſunt addita q̃ ipſi⁹ auctore non ſunt. per Serapionẽ de ſimplicib⁹ medicinis z per hoc opus oſtẽdit. ¶Poſt Dyaſcoridem Alexandri librum ō ꝓtica diligenter inſperi q quãuis tribus diſtinguitur libellis terti⁹ qui de febribus eſt nec veritatem in nominibus neqꝫ tanti phi ſeriem videt plenius continere. ¶Deinde ex Democriti ꝓtica cuius ypocras vt inuenio in antiquis ſcripturis diſcipulus fuit per pauca extrari. Item ex obtalmico Demoſtenis cõtinente quicquid ad oculoꝝ ſanitatis cuſtodiam z egritudinũ curas expedit. hic liber antiquiſſim⁹ mihi occurrit in quo deficiebant de incepta diſputatione de viſu plurima z de anathomia oculi. cetera vero aderant z completa z miro lepore condita. ¶Deide ex libris ſer. Oribaſij in ꝓtica de illis ñouem quos filio ſuo Euſtachio ſcripſit quos vt ipſe ait ex lxiij. quos de medicina cõtiderat exerpſit. Item ex gyrcetia Muſionis q egritudines matricis z mulierum accidentia continet greco ſtilo. Item ex tertio libro ¶Pauli de illis ſeptez quos in medicina ſcripſit multa collegi z multa ignota reliqui. Nam inuenio auctores grecos vt puto pp ydiomata differre multis medicinaꝝ vocabulis. Et ex grecis ẽ epiſtola. H. ad Glauconem duos cõtinẽs tractatus. quorum primus ẽ ō febribus. ſecũdus de apoſtematib⁹. Et liber de alimẽtis. Et liber ſextus de ſimplicibus medicinis eiuſdem. Cetera vero libroꝝ eius vt reor ſatis ſunt expoſita nomina. Item ex pte cuiuſdem libri de greco translati ſimilimi Almanſori. imo ẽ omnino idez niſi q Almanſoris tranſlatio ab arabico fuit illi⁹ vero a greco. Ex quo apparet q Almanſoris librum ſibi attribuit Raſis poti⁹ q̃ ediderit. Itẽ ex quodam de ſimplicibus medicinis cui eſt titulus. H. ad ¶Paternianũ. bi a greco. hꝫ poſt hos ex libro⁹ de doctrina greca continente dictiones grecas in greco ſcriptas z per alphabetum ordinatas expoſitas per latinum. z ecõuerſo latinas per alphabetum latinum in greco expoſitas. Ex arabicis vero auctoribus. primo ex canone Auicẽne qui vt cõpertum eſt plures continet falſitates tam ab exẽplari arabico q̃ ab ipſius tranſlatione. quãuis ipſemet auctor errauerit in q̃ pluribus medicinis ſimplicibus z aliquas ignorauerit vt in locis ꝓpijs oſtendetur. Item ex libro Serapionis de ſimplicibus medicinis per quez multi errores apud Auic. z alios declarãtur. Et ex breuiario Joãnis Serapiõis. Et ex libris raſis. verum vt iam dictum eſt Almanſoris liber a greco vꝝ habuiſſe originem. Liber diuiſionũ ex parte compoſitus er eodem Almãſore apparet qui ambo libri nec ſtilum neqꝫ modũ tenent arabicum imo multuꝫ diſtant a modo eiuſdẽ Raſis quem tenuit in libro ſuo magno dicto Alcham a quo etiã multa extrari. Item ex Albuchaſim aza ra maxime ex eius. xxviij. de ꝓparatione medicinaꝝ ſimpliciũ. Et ex tribus libris Albẽme ſue. Et ex libro Aliabas q vocatur liber completus in quo ad modum paꝫ ꝓficere potui. Nam vocabulorum que cõtinet quedaꝫ neqꝫ greca ñeqꝫ arabica ſunt. z aliqua greca z aliqua arabica. ſed ad latinum modum decliñádi extorta z ob hoc a ꝓpa ꝓlatiõe corrupta. z vt difficilime expoſitionis multa derelig. Et ſi aliqua ex libris Iſabac ſeu ex alijs a Conſtantino tranſlatis collegi ea p pauca ſunt. nam eius tranſlatio ſatis eſt mihi ſuſpecta. Inſuper z ex libro ō doctrina arabica ſimili ſupra dicto de greca doctrina. Ex auctorib⁹ vero latinis antiquis. primo ex ¶Plinij ſecundi libro de naturali hyſtoria qui cõtinet in. xxxvi. libris fere o ĩa rerum q̃ in orbe ſunt narrationẽ. Item ex libro Cornelij celſi de medicina in. xiij. particulas diuiſo. hic Cornel⁹ a dicto ¶Plinio cõmendatur. Deinde ex Caſſio felice qui z ipe a Cornelio multum extollitur. qui cõtinet tractatus duos de practica. Et ex ſex libris Theodori priſciani de medicina a quo dicta ſunt theodoricon antidota. Et ex ¶Paſſionario Gariponti Sed q; liber ex epiſtola. H. ad Glauconẽm et ex libris ¶Pauli z Alexandri z Theodori compoſitus eſt pauca mihi contulit. Item ex antidotario vniuerſali qõ de multis antiquis agregatũ per vtile in multis extat. Et ex butanico de ſimplicibus medicinis. Item ex alio quodam libro antiquo de ſimplicib⁹ medicinis in hac re copioſo qui licet titulo careat ab auctenticis non diſſonat auctoribus. Similiter z ex macri libro verſibus edito. Sed z ipſe a ¶Plinio z Dyaſcoride ſumpſit qõ edidit bi medicinales. ¶Preter hos omnes z ex vegecij libris quattuor de mulo medicinarum. Et ex Gerodij libris duobus de eadem re. Et ex ¶Paladio de agricultura. Item ex libro Yſidori ethymologiarum. Nec bis ſolum contentus ſed ad diuerſas mõdi partes per ſeduloſ viros indagare ab aduenis ſciſcitari non piguit vſqꝫ adeo q per montes arduos nemoroſas cõualles campos ripaſqꝫ ſepe luſtrãdo aliqñ

comite me feci cuiusdã anicule cretẽsis ad mod̃ sciole non modo ĩ dignoscendus herbis z nomi bus grecis exponendis. verũ ẽt. in ipsis herbarũ virtutibus secundũ Dyascoridis sententiã expli candis. Omnia tentaui quantũ ĩgenij mei pau pertas fieret vt opus efficeretur excultus. Sed frustra laborat vesana mortalitas si quid ad per fectionẽ vsq; adducere sperauerit quod solius diuinitatis existit.

Riplici existente omniũ medicinaꝝ sim pliciusꝝ genere plãtarũ videlicet anima lium z mineraliũ non satis ad eorum co gnitionẽ solis scripturis intenduꝝ deputaueriꝝ qn frequenti visitatione ac diligenti iuestigatio ne ad id studiũ ipendat. q̃ maxime circa plãtaꝝ distãtias. Naꝝ nõ solũ sed etates quadripartito anni tẽpore mutãt faciẽt. Uerꝝ in diuersis regi onibus sitibusq; terrarũ accidit que eedẽ sunt spẽ ꝓ̃sus alie reputẽtur. Alter nãq; cultis alter siluestribus. alĩ ĩ cõuallib⁹ z cãpestrib⁹ bũdis vl locis. alĩ mõtuosis z aridis alĩ vmbrosis. alĩ apri cis varianť taꝝ effigie q̃ effectu. Quapp ĩ colli gẽdis ipis z eaꝝ partib⁹ multũ iterest. Sia qdẽ plantaria plena maturitate legẽda sunt. Tene ra nãq; z adhuc ortui vicina nimio crudoq; hu more dominãte quasi ĩfantili etate ibecilia viri bus existũt. Sed z arescẽtia senectuti vicina vt suco sic destituta vitari oportet. at media ẽt ro busta etate veluti in iuuẽtute quadã ꝓdita vi ribus ꝓferuntur. Porro alio tẽpore flores alio folia alioq; semina coligi alioq; radices euelli oꝫ etiã alio exucari. Naꝝ radices q̃do folia cadere incipiũt vt Dya. iubet effodi. Cetera vt iã di ctũ est plena ĩ maturitate petanť. Hoc etiã cauẽ dũ idẽ iubet ne vetusta radice plante accipianť. ꝑsertiꝫ cũ quedãbis in anno germinẽt z floreãt. quedã nihilominus tẽpestiuius quedã vero seri us quedã breuiori tẽpore quedã prolixiori matu rescant floreãt z seminẽt. quare non omnia vno eodemq; tempore rite collegi poterunt. Sed quando z qualiter colligere oportet reponere z ꝙari nec non z operationes circa huiusmodi a Dya. ĩ ꝓhemio z ĩ. xxviij. azaraui z buchasim. z ẽt in hoc ope determinatũ habes. Cetera que scri pto plene mãdari nõ poterant studioso z sagaci ingenio referuantur.

Iuersitas ꝓplatõum apud natõnes er igit diuersas litteras per quas ille ꝓplati ones ꝓnunciari possint quo fit q̃ ara bes aliquas litteras habẽt quarũ vocibus nec in nostro ydiomate indigemus nec nostris litteris exp̃mere possimus. similiter autẽ z greci. Et qa multa sunt vocabula ab his linguis expositione ĩ digẽtia que nostris litteris scribi nõ possunt pro posuerãt aliquas figuras ĩ nostris litteris addeť quibus ea vocabula vbicũq; exp̃mi possẽt. Sz nihil ẽ q̃ in manibus scriptoꝝ ꝙari possit illesuꝫ qetiã nostras litteras z visitatas corũpunt. qua ꝓpter id ꝓpositu omisi. statui tamem aliqua ꝓpter veritatẽ litteris arabicis z aliqua grecis ĩ scribeť vt sciẽtes etiaꝫ linguas scirẽt qd essent z qualiter ꝓferri debeãt. Sed nec puto hoc satis tute scriptoribus accõmodatũ. duas trĩ litteras que latinitati desunt sicut de ipis vocalibus eas facimus ita visuꝫ est mihi illas vocales quando ĩ cõsonantes transeunt aliqualiter imutare. Naꝝ J. cũ est cõsanás scribere suadeo descẽdente a li nea in hũc modũ. J. U. vero similiter q̃do con sonantis voce fungiť in hũc modũ describi vellẽ iũctis videlicet lineis iferius ĩ acutũ angulũ. hoc eniꝫ valde necessariũ ĩ hoc opere apparebit. ali qua ẽt sup singulas litteras de conueniẽtia z di stantia quas habent dicte lingue ĩ illis litteris ad nostras ꝓscribaꝫ. Sciendũ ẽ q. a. littera que ꝓ ma in serie apud quã plures gentes ordinatur q̃ arabes alif vocant sepissime apud eos sonat. a. ĩ terdũ tantũ. e. vt elkli. lelmelik qd̃ est dictu coro na regia z est mellilotũ sic ꝓferunt z tamẽ ꝑ alif scribunt vt vides in. ij. canonis Auicẽne. Aliq̃ do sonat. J. vnde interdũ dicũt ille z scribunt al la qd̃ est deus. Aliquando sonat. o. vel. u. vt ha betur in eodem libro vsnee z ẽt vsnen z buchue que omia scribuntur in littera alif z ab ea incipi unt. distingũt tamẽ hoc totum ꝑ certas notas. Grecũ vero alaf ĩ nulla a nostro. a. differt ptãte

a

Banatib alias akantib vel alcu tub vel cutub seu cutubut. arabi ce spẽs sũt melãcolie apud Aui. libro. iij. capitulo decimo.

Abaꝫ exp̃it Step. qd̃ est arabi ce plumbum. albar alias abar ta men vocatur.

Abcella exponitur in antiquis sy nonimis q̃ est agrimonia.

Abel in ꝓo canonis Aui. exponitur q̃ est fructus in niperi quod non est verum nam granum iuni perij dicit babbarbar. hab ei cuꝫ aspiratione est fructus. hoc autem sine aspiratione scribitur in littera alif. fructus vero arabice vocatur fakehe z athaniar. Preterea ifra scribitur ab. A. ca. d̃ iunipo q̃ vocatur harbar. Est autem abbel sa uina vt patet per Serapionem suo capit. apud concordiam eius cum Aui. deficit tamen Aui. in secundo areola membrorũ expulsionis. est au tem in arabico post aureolam membrorum capi tis sic. membra expulsionis prouocat vrinã z me strua z eicit fetum z educit sanguinem z cetera. operationes tamen iuniperi z sauine cõueniũt. sed sauine fortiores sunt.

Abestus vel abesti in antiquis libris reperitur se pe. z est corruptum grecum pro calce positum. nam abestos grece est calx. abestos vero est gem ma quedam. Plinius libro. xxxvij. vbi de gem mis tractat. In archadie inquit montibus nasci tur hec gemma coloris ferri aliquando ab eodeꝫ

Digitized by Google

sede vocatur.
Abnelcatez arabice est alumẽ affor vt apud Serapio. capitulo de alnen exponitur.
Abnus arabice eb anus arbor cuius lignum est intẽrius nigrum extra vero subalbidum notum.
Abogebaram arabice scarabeus. vt in libro de doctrina arabica.
Abofessus arabicus scarabeus vocatur vel species eius vt eodem libro.
Abziocb aque exponit. Aui. q̃ est medicina pfica. z sonat in arabico vas aque. s. quodam genus vrie.
Abzicon. vel vt quidam nominant quintinos falso tamen. est id ex quo fit ypoquistidos vt Dyasca. de cicos de quo infra ī ypo.
Abzungi ara. est granum quodam laratiuum quo caremus cuius capitulum in Serapione inueni es. quandocunq; aliquod nomen arabicum definit ī̃. g. debet proferri i. g. eo sono quo sonare facimus. J. litteram sequentem. non quo sonat o. vel. u. sequantibus. z propterea bene scripsit translator Auicen. in talibus vocabulis. i. litterã post. g. vt sonum eius proprie exponeretur quãuis. i. non debeat esse. vt si dicis dozonigi pro doronig. z abzungi pro abzung. sceitaragi pro sceitarag.
Abzotanum non apzotanum vt quedaz synonima greci abzotanum vocant vel auroton. V. consonante pro. b. quo carent. Dyasc. abzotanum quod multi eradium vocant falso suple. naz alia herba est aut g̃iriatomõ est semina cuius fructer est arbori similis cum albis foliis z minutis z diuisis sicut erisiõ circa ipsam florem habet aurosum z in estate nascens odozatum cum aliqua grauedine. gustum habet amarissimum. Tale vero est sicleum abzotanum. Est z alterum genus quod masculum dicitur fructice sarmentosum semen habens minutum sicut absinthium multum nascitur in capadocia z incertis regionibus z in ciuitate ripia. Plinius duoz traditur generũ cãpestre ac montanum. hoc seminam. illud marẽ intelligi volumus amaritudo absinthij in vtroq; sponte prouenit cacumine suo se propagat z cetera vt Dya. arabes kaisum abzotanum vocant. sed leuisticum keisum z si kaisum dicis non refert.
Abscintium greci tamẽ cũ. p. littera apscinthium z sine. c. scribunt. arabes vero. p. littera carẽtes. s. pro ea ponunt z affinthium dicunt. vocant ẽt z yebeb z kauiz vt ī libro de doctrina arabica. In regali vero disputatione Hali vocatur bulpilen geri. sed nec grecum neq; arabicum est. Dyas. absinthium est notum cuius probabilius est ponticum z capadotium nascens in montibus. vnde nomen accepit a terra z infra. z postea aliud absin. marinum quod qdem erision vocant tenuis fructu ac semine a supza dicto z angustioꝛ fo lijs. neq; simpliciter amarum sed odoris grauioris atq; stomaci verabile. z infra est tertia species absinthij quod appellatur sandonicũ in sandonica regione nascens apud gala barũ alpes sub amarum atq; non ita spissuz. semen habet vt superius. sed vnam cum eo habet virtutẽ z simile erision zc̃. Plin. sunt eius plura genera. sandonicum appellatur a ciuitate gallie. ponticum a ponto vbi pecoza illo pinguescũt z ob id sine fele reperiuntur. neq; aliud prestantius multũ yta lico amarius sed medula pontici dulcis zc̃. z infra. Est z absinthium marinum quod quidã erision vocant angustius pzioze minusq; amarum stõ inimicum. aluum mollit pellitq; animalia ī traneozum zc̃. S. vero videt velle scea quartã esse absinthij speciẽ quam quidam sandonicũ putant. liber antiquus de simplici medicina quatuoꝛ sunt eius species est andonicum. gallicum. marinum. z ponticum a ponto regione dictum quod est melius z etiam hoc ponticum est id qõ arabes romanum vocant. Aui. ponit opiniones de speciebus eius z noīnat eas a regionib⁹ z videtur velle q̃ nabati quod est oziẽtale sit ex speciebus scea z susin. z cartense extollit in bonitate q̃ autem bebetur exiccat caput in arabico ẽ aleuiat caput. sed ipsius sucus facit sodam. z vt scribitur cõfert prefocationi in trinsece. arabes habent prefocationi fungozum.
Absius exponit. Aui. q̃ est medicina karmena z pfica. in arabico tamen scribitur abũchal.
Abs. apud Dya. est quedam species cassie lignee in capi. quod incipit cassia fistula de qua infra in capitulo.
Abuligise exponit. Aui. q̃ est lactuca asini ipsãq; describit z dicit vocari simaren sicut est in arabico. z sincaren z dicit ipsam habere tres species. de ea quatuoꝛ facit capi. vnũ quod dictũ ẽ. aliud quod incipit lactuca asini. terciũ quod incipit simarus quartũ qõ in arabico scribit berf. lus. hec autẽ planta fm suas species vocatur a Dya. anchusas de qua infra in an.
Acacalis. Step. in synonimis puto ingt spẽm tarfe z tarfe ẽ tamariscus.
Acacia greci ẽ a kakia dicta. naz greci. c. litterã nõ habẽt. similiter z arabes a kakia dicunt. Dyas. acacia ex fructu fit arboris spinose que marime in egipto nascitur. hic fructus velut olina premitur z sucus in sole siccatur. est igitur optima acacia que ẽ lenis z subrufa suauitate odoze subacida z gustu valde stiptica hec enim marime de ī maturo fructu premitur. Naz nigra de maturo fructu fit vt coctura zc̃. Plī. acacia fit in egypto spiosa arboze alba nigraq;. Itẽ viridis q̃ loge melioꝛ ẽ pzioribus fit z ī galatia teterrima spino fioze arboze semen omnium lenticule. minoꝛ tamen z grano z folliculo. colligere autũno sucus ex folliculis aqua celesti pfusis moꝛ ī pilatusis expzimitur z in sole densatus in pastillos redigere. fit z ex folijs minus efficax ad cozia perficiẽda

spem absinthij in offi vulgariꝰ alexandriã llant q; ab alexã dr na copia portat / cuius
is. mirũ hz vsũ ad in iq̃endos et tq hẽ dr̃ gluz os.

Digitized by Google

seine pro gala vtuntur. In libro vero Serap. ex verbo Byaſ. habeť q̄ ſit ex ſpina cuius magnitudo ē ſic arboꝛ z habet ſemen ſicut lupinus in vaginis z floꝛe album. Tandem dicit q̄ eſt arboꝛ gūmi arabici. In ceteris cōcoꝛdat cū Plin. Aui. vero dicit ipſam eſſe ſucū alcarti. Nos veꝛo tali acacia carentes de fructu prunellaꝛū ſilueſtrium ſuco expreſſo z decocto ad ſpiſſitudinē facimus z inuenīť in ea efficacia. Step. acaquia ſcripſit.

Acalantia. A. vepꝛibus aſſueta dicta ab acāte greco q̄ ē ſpina. Quidam lurinā qdaꝫ carduellum vocāt. Plinii. vt infra.

Acalātos. g. carduellus albus. alij acantos dicunt vt infra.

Acalife vrtica. apud Bya. primo capi. z. e. grecuꝫ verū cōi ſermone vocať apud eos knidi. qdam tamē coꝛꝛuptū igridam dicūt. dicitur autē a knifmos quod eſt pꝛuritus. Step. in ſynonimis acalife euagna eſt oriſum non eſt arabicuꝫ. nā amure eſt vrtica arabice.

Acalta. Plin. prima eſt violis cōcoloꝛi amplitudine. vincit numeꝛo foliꝛum marinā quinq; foliꝛum non extendentem. eadem odoꝛe ſuperať. eſt eniꝫ grauis odoꝛis acalta zc̄.

Accamerē eſt ſpēs ſabuci ſilueſtris apud Plin. vt infra in ſabuco.

Acanos. Step. in ſynonimis z ē herba dicta eſſe renum agreſte.

Acantuos infra machantos.

Achāta grece ſpina. p. k. melius ſcribitur vt grecus. latini achanti dicunt.

Achanta haning exponit Step. q̄ eſt ſpina iudaica. z ē ſuchaa arabice.

Achantis leuce. Bya. ſiue vt latini ſpina alba. naſcitur in montibus atq; ſilueſtribus locis z viridia folia habet vt cameleōta alba. ſed anguſtioꝛa z albidioꝛa z aſpeꝛa z ſp. noſa virgam cubitis duobus longam in groſſitudine minoꝛis digiti. Interius inanē. habens in ſūmitate capitellū ſpinoſum ſicut echinus marinus. i. ericius z oblongū floꝛē habet purpureū im quibus capitibus ſemē eſt ginco ſimile ſed rotundum. In libro vero antiquo cardui ſimile ſed rotondius z minutius zc̄ hoc dicīť arab. bedeguard vel vt melius bedeoard de quo infra in be. vide capitulū Byaſ. qō dictū eſt in capitulo Serap. z. A. de bedoard z videbis q̄ idē dicunt. Step. in ſynonimis acanta leuci ē ſpina alba z eſt bederade voluit dicere bedeoard. In libro antiquo reperij q̄ vocatur echinum.

Achantis arabica. Bya. ſimilis eſt ſuperioꝛi. ſz acāti leuce naſcitur ſpinoſa z alba zc̄. Eſt q̄ ab. A. z Serapi. dicīť ſuchaa de qua infra inſu.

Acantis egptia inuenitur in pꝛatica Alexandri in cōfectione collirij ad tingenda leuce mata puto q̄ ſit idem q̄ achantis arabica.

Acantho chyros grece ſpinoſus poꝛcbus ab achāta q̄ eſt ſpina z chyros poꝛcbus ſoīa hec que ab acātha q̄ eſt ſpina veniunt. p. k. z th. melius ſcribuntur vt ſupra vidiſti in achanta greco.

Achantos ſeu achantinos Bya. grece melāſillos aut pederota dicitur. naſcitur i parietibus z i locis lapidoſis z humectis. Eius ſpēs due ſunt. altera ſpioſa ac hꝛebis alia tirſola. Melāſillos dē eo q̄ folia nigra hebeat z pinguia z valde diuiſa ſic eruca longioꝛa z latioꝛa. virgas hꝫ duoꝛ cubitoꝛ i groſſitudie digiti z i capite virge ipius hꝫ folia minuta i qua caput eſt vt cardus coloꝛis iacinti flos eſt albus z ſemen coloꝛis mellini cū racice mucilaginoſa z rufa z longa zc̄. z infra eſt et alia agreſtis ſimilis coliuio ſpinoſa ſed hꝛeuioꝛ. a ſupꝛadicta et ce. Plinii. eſt vrbana herba elatolōgoq; floꝛe crepidines marginū aſſergentiūq; puluinoꝛū thoꝛos veſtiēs. duo ſunt genera aculeatum z criſpū q̄ hꝛeuius alterū hꝛeue q̄ aliqui pederotē vocāt. alii melāſillū. Itē alibi poſt ſermonez de yrigo. ſic ingt acanō erigiō aſcribant ſpinoſam hꝛeuēq; z latā herbaꝫ ſpinoſiſq; lateri buſq; zc̄. et infra. alii erigē falſo eadē putauerūt eſſe zc̄. Reperii in libro greco hyſtoriato herbaꝫ depictā vt hic deſcribiť floꝛe albo pederos vocataꝫ. Itē alius liber antiquus hyſtoriatus. achātū alii dicunt melanfillō. alii peder ō. naſcit in locis amenis z aquoſis nec nō z petroſis. folia habet paulo maioꝛa lactuce ſiſſa ſicut eruce. viriditate ſub nigra caulē habens lenē duoꝛ cubitoꝛū lōgū groſſum ad digiti modū. in ſuperioꝛi parte ad ſūmuz capitis habet folia minuta ſubloga iter que naſcuntur ſemina in modum piſtaceoꝛū eꝛ qbus floꝛes ſubalbidi emergunt. caput illius herbe tirſo ſimile eſt. radices eius molles flaccide gluctinoſe longe guſtum afficiunt vrentes zc̄. In vi. B. de ſimpli. medi. achanis ſcribitur.

Achantion. Plin. greci ſic vocant herbā qdam ſimilē ſpie albe minoꝛibus tamē foliis multo aculeatis per exſtremitates z velud aꝛāeos altitudine obductos qua collecta etiā veſtes quedam bā bacinis ſimiles fiunt i oꝛiente zc̄. Step. in ſynonimis ſequereſcome eſt dicta.

Achantus arboꝛ in egypto ſp frondēs ſic dicta qa ſpis eſt plena. In quodam libro antiquo reperii q̄ eſt arboꝛ mire. ſed ratum non habeo.

Acapnum mel. i. ſine fūo in antidoto adriano Acharnis vel habarnis grece piſcis dictus acema.

Acharistum. i. ſine gratia vel ſine remuneratione. Nam karisma grece gꝛa dicitur. ſic voluit nominari opiatam quēdam actoꝛ eius. eo q̄ operationi eius grates cōdigne non reperiantur.

Acharō quidā ſic vocant herbam anagallus Plinius infra in ana.

Acapos grece. i. ſine fructu ſic dicitur quedam ſpecies libanotis. et quedam edere vt ſuis locis patebit.

Achates lapis qdaꝫ circulis nigris z albis variatis. Alexander in confectione ydrocollirii.

Digitized by Google

Achauē apud Serap. scribitur uchuē sed in littera alif scribit achaubā ꝓprie ꝓferri debet. est hec herba que a Bya. vocat ꝓthemon siue leuchā themō aut amaracū ꝛc. vt infra ipertemō virtutibus concordat cū. A. illo capi. ꝛ cū Serap. ca. de achaue ex ymone Bya. Itē Alui. i descripti one tertia trocisco; andaracō igredietiū in tria ea magna. amaracus inqt. i. alacoen alba. Item Bya. in quadā ꝓparatione adipis ponit amaracū. Et in libro Serapi. de simplici medicina eodem loco ex verbo Bya. habet achauē. Cū quererē diligenter ō esse huius plāte arbitratus sum ex descriptione eius ipsa; esse quā matricariā dicimus cuius flos similis ē flori. camomile. et ob id querēs a quada; saracena de alef ostensa matricaria qualiter vocaret respondit uchuē. et itez querēs a quadā alia alterius regionis respondit cabauē aliquādo achauē aliquando alachuē vt in vi. G. de simplicibus medicinis vbi alachoen scribit. ꝛ in aliis iuenit in diuersis locis sed idem est. Cōstantius vero dicit ipsa; esse cōtulā forte ꝓpter similitudinē floris. ſ falsum est Ma; cotula vocat bibar vt infra patebit. pozzo comodo cotula habet folia simillia foliis coziādri vt. G. dicit habere hāc herbā tā in antiqua trāslatione de ꝓtemon q̄ in Serap. de achauē. ꝛ coziandrū habet folia similia folis capillis veneris vt. Bya. ca. de capillis q adiātum vocāt vt infra in adi. ꝛ ob hoc capillus venē vocāt apud arabes coziandrū pute lege amaracū infra cum hoc ca. Itē; i indya arabico libro ꝓio senebaet amaracinū. ē deben alachauē. i. oleū de achauē ꝛc. Itē idē in libro iij. barthemō. b. ponēs ꝓ. p. littera qua carēt arabes. sunt iquit q vocāt eam amaracū ꝛ ipsa ē alachauē. Strep. in ſynonimis ꝓte mō ē acuanū. et alibi ꝓacuē scribit.

Acedula. hoc nomē multis herbis attributū ē in diuersis regionibus. nā acetosa sic vocāt. Et aliaꝫ sic vocari vidi. ꝛ illa q̄ aleluya dī. ꝛ Macer ſpuiuā sic nōinauit. Tandez omnis herba acetosi ſapozis etiā sic vocari pōt. sed ꝓprie de acetosa dici reor de qua infra.

Acedonicū vel acidū acetosū. Alera. ca. de polipo.

Acelea vl acilia. ē ꝓlotrū fꝫ. G. vt infra i imoſpōe

Acerina. piscis q̄ et cephos dicitur vt Alexander de doloze oculoꝝ ex humoribus calidis.

Acer arboz glādifera cuius genera. Plī. plurima dicit esse. Est inqt q ꝓcipui cādoris vocāt galicū. alter crispo macula; discursu ad similitudinem caude pauonis crassiuciuꝫ vocāt. greci situ discernūt cāpestri eniꝫ cādidū ē nec crispū q̄ alio vocāt. mōtanū vero q crispius duriusq; .ter ciū vero zigiā rubēte sciſſili ligno cortice liuido ꝛ scrabzo. hoc aliq genere esse malūt ꝓprii. ꝛ latini carpinū appellant pulcherimum vero est brusum multoꝫ excellentius.

Aceris palea vel purgamentū maxime milit.

Acefion alias acesim vocabant quidam ſpeciē crocolle infra in crisocolla.

Acerabulū nomē ē mensure quartā ptez emie cōtinentis. ꝛ ē ꝑm Y fidoz rii. ; adpendēs. acietabulū aliqñ scriptū inuenit. antiqui quidaz expostuerūt quātum testa oui cape potest est acetabuli mēsura.

Acetosa apud. A. idē est q̄ lapatiū apud. D. q̄ pz si legant vtriuſq; ca. ꝛ ꝓ Serapi. ca. de acetosa. verū hoc nomē acetosa ꝓprie conuenit illi ſpēi agresti que acctosi est ſapozis q̄ non videt fuisse cognita ab Alui. cū dicit ꝛ nō est i siluestri sicut dicūt acetositas quasi dicat quā non noui Bya. quattuor dicit eius ſpēs vt infra in lapatio.

Achilea liber antiquus de ſimplici medicina. ē nile foliū qō greci miroſylō vocant. sic dicta eo q̄ Achilles ipa; iuenisse dicit ꝛ ea telefō sanasse ꝛc. Plī. vero eadē dicit ꝛ vltra hoc. hanc inqt aliq panacē eradeā vocant. alii sidentē. ſ falso. hanc apud nos mille foliū vocāt. cubitali capo ramosam minutioribus foliis q̄ feniculi vestitam ab imo. aliq verā achileā esse scapo ceruleo pedali sine ramis ex oi ꝓte singulis foliis eleganter vestitam. alii quadrato caule capitibus marubi folio quercus ꝛc.

Acinus. Bya. herba cum foliis ꝛ semine minutis quam multi in corona cōponunt. similis est ozimo sed a superioze ꝛ odoziata quam milti in ortis seminant.

Acinum vue granum. siue botrus ipse totus vel interius eius granum q̄ est semen q̄ gigantea grece dicitur. acinatium vero ab acinis ipſum dicit residuū racemoꝝ exꝑſſo musto q̄ ꝛ vinatia dī.

Acitabulum si repiatur idem est q̄ acetabulus de quo supra.

Acbiron. grece palea.

Aclas grece pirastrum pirum siluaticuꝫ liber de doctrina greca.

Aclis grece vlcus quodā oculi vt infra inulcus.

Aconeuros grece indigestus cibus liber de doctrina greca.

Aconilithos grece cos. ſ. lapis in quo acuitur ferrū.

Aconis patromos. Ste. rasura eris scale eline.

Achonitum grece planta que ab Alui. dicitur strāgulator. cuius due sunt ſpecies vna vocatur strāgulator adib. i. lupi qnā Byasco. vocat licoctheron. nam licos grece. lupus. alia strangulator. leopardi que vocatur a Byaſ. elifonō. ꝛ a Plīnio. thelifōno. ꝛ Joānes Serapionis capitu. de nātridato circa principium dicit q̄ aconitū est strāgulator adib. Bya. aconiti duo sunt genera. eius vnum est quod vocatur licocteron. nascitur multum tn ꝓ talia in montibus iuſtinis. vario colore ab altera folia similia plātano habet ſ; plus diuisa minora ꝛ nigriora. astam habet dimo ſimilem ꝛ leuem in altitudine cubiti vnius autem plus semen eius in foliculis oblongis radix eius est ficut ascarida nigra ꝛ cetera. ꝛ in fra alterum genus ē quod pardaliantes aut comatus

aut miopronon. aut elifonon dicitur folia habens tria. aut quattuor similia ciclaminis aut cucumeris sed minora z aspera. asta duaz palmaz est longa. radix est similis caude scorpionis limpida sicut alaubastros zc. ℣li. folia hz ciclamis non plura quattuor a radice leuiter birsuta. radicem modicam camaro similem marino. Quare qdam camaron appellauere. alij telifozon. arida radix incuruatur paulum scorpionū modo caude quare z scorpion aliqui appellauere. nec oe fuerit q mioctomō appellare malēt qñ. pcul er logico odore mures necat. nascitur in locis nudis quos aconas vocant. z ideo aconitum dixere aliq zc. Et alibi carnes acconito tacte gustate pantheras necant. ideo pardaliantes appellauere qdaz zc. Stepha. in synonimis acconiton pardaliantes exponit per arabicum canaceluemus. z est dictu strangulator leopardi.

Acopum. g. fic dr medicamē dolorē placās ab. a. q sine z copos q est labor qsi sine labore faciens.

Acora. Alexāder ē passio in cure capitis facta parua fozamina bñs ex qbus humor quē. g. ycor vocant fluit. vnde z ipsa passio acora dr zc. Cassi⁹ felix tineas capitis quas. g. acoras vocant zc. ℣paulus acor subtilibus valde fozaminib⁹ cutē pforans p que sanies regredit glutinosa. similis vero ei passio est fm formam quaz vocant kiriō zc. infra in sciron.

Acorus. B. i. herba venerea vel affrodisia vel papium. folia hz yri similia lata oblonga z eralbida z in sūma tensa vel rigida z acuta quasi gladiolus florē auroſū radices dissimiles obtortas z nō fctas z geiculatas nodosas morsu viscidas odor vo aliqten⁹ suaui semē vero hz plenū z spissū nigrū z itegrū z ipsū odoris suauis zc. ℣li. sup h addit q sp i aquosis nascit. zc. vocāt ab aliqb⁹ gelia z ab alijs gladiol⁹ palustr arabes huegi vocāt

Actasia. g. intēpantia cōplexionis corporis Cassius felix.

Acreta ē clausura vulue mulieris aliqñ sibi cōnata. aliqñ accidentalis. Theodorus priscianus caplo de eadem egritudine.

Acrides Ste. virada.

Acrifagia. g. acuta cibaria. Aleran. caplo de cura lapidis uesice.

Acrimia. g. acuitas. Aleran. ca. de tinitu aurium. fit z inqt de multa acrimia sensibilitatis. i. acuita te sensus.

Acris sapor multotiēs p acuto inuenit apud. B. z alijs libris de greco translatis. vñ acrumia infra

Acrocordines sūt verucarum spēs vt Oribasius. Item Cassius felix fm grecos tres dras veruce ponit. acrocordines q̄ fundate sunt imobiles et sine dolore. alie vero mobiles radices debiles parum radice adherentes infantibus sepe nascunt aliqñ sua sponte caduñt q̄ cuz digito fuerint pſſe dolorē faciūt simile morib⁹ formicaz. vñ greci mirmiceas dicunt. sunt z alie aspere z crispule in similitudine sumitatū thimi. vñ a grecis timeas appellāt zc. Grecus akrocordines scribit. Cornelius sunt qdam verucis similia quorum diuersa sunt noia vt vicia sūt acrocordona vocant vbi sub cure coit aliquid durius z interdum paulum aspius colorīs eiusdem. Infra tenue ad cutē latius idqz modicum ē q raro fabe magnitudinez credit. vir tñ vnum eodem tpe nascitur sed plura marime que in pueris eaqz nonnūq̄ subito de sinūt. nonnūq̄ mediocrem inflationē eritant sub qua ēt in pus cōuertūtur archimon zc. Infra in thymon z verucis.

Acros. i. acredo Alexā. ca. de tussi. quando autem de subito z cetera.

Acrumina dicūtur acuta vt sepe alea z similia.

Actin spēs volubilis vt apud Sera. ca. de lebleb er verbo Byascoridis.

Actea ℣li. est herba graui foliorum odore. caulibus aspis geiculatis semine nigro vt edere bacis mollibus. nascit opacis z aspis z aquosis locis zc.

Actis. g. sābucus. kameactis ebulus. q̄si infima seu humilis actis. a kame q est infimum. qui autem dicit ebulus est actis sambucus est kame actis. ñ vidit. B. cōtrarium dicētem infra in sambucis.

Acti Stephanus in synonimis chaphariarum z ē portulaca agrestis.

Acupalea apud. B. z alicubi sacupalea ē cinosbatus. i. rubus canis de quo infra. s. ci.

Acusticus neruus. i. audibilis.

Acusticus porus. i. foramē auris vt ℣paulus ca. ō egritudinibus aurium.

Acus aceſ purgamētum furmēti. ℣li. acus inqt vocatur cum p se pilatur spica tritum aurificū ad vsus. si in area vero teritur cum stipula palea mixte terrarum pte papula equorum militj z panici z sisime adpludā vocāt zc.

Adamas lapis durissimus inter pciosas gēmas cō putat⁹ ser angulos bñs ferruginei coloris q multi. mētit sunt nō posse frangi nisi cū ircino sanguine aut plūbo q aurifabri expti negant. aliquādo adamas magnes vocant.

Adana elfaria inuenitur i pratica Alaybas ,puohē alfar z est auricula muris.

Adbarcis vl adbarce qdē exposuerūt eē carnē marinā. hz. B. nascit igt i galatia sicut spongia super terraz locis saxosis z aquosis canetis se applicās z feno. Est aūt spuma spēs spongie zc. color enī illius similis lapidi asiani vel flori alcionij. ē vero molis z inanis ab intus. nascit in stangnis. Iohānes Sera. ca. de morsu z punctura venenosoz alladurochi z est spuma q̄ generat i circuitu cāne in mari zc. ℣li. adbarcha nascitur circa arūdines tenues ex spuma aque dulcis z marine vbi se miscēt. zc. Stepha. in synonimis adbarsis vl adarchion. z est spuma que circa cannas aduna tur. est autem medicina fortis absterlionis cuius nature satis videtur appropinquare caro marina quāuis sit aliud ab ea.

Digitized by Google

Adanar est radix arthanite ita habetur secundo practice balyabas.

Adbeber ara. signantum.

Adbechar z adebari repitur sepe in regali dispositione ali. z est ipsum signatum.

Adene. g. sūt carnes glandulose vt sūt q̄ prope guttur z mamille z testiculi z̄c. z huius. H. libro de alimentis.

Adeps antali ī regali dispōe ē pulpa colocyntide.

Adescatio aliq̄n apud Alexan. p dicta siue pro cibatione repiuntur.

Adiantū. B. adiantum siue gallitricon vel politricon folia hz cociādro similia scissa in sumitate. hz ramos subtiles duos lōgitudine vnius palmi nigros z non hz stipitem neq̄ florem neq̄ semen ac radicem inutilem. nascit in locis vmbrosis z iuxta aquas cōgregatas. z iuxta cursus fontium z̄c. vt apō. A. capi. de capillo ve. z apud Sera. ipsa est capillus veneris. sic nāq̄ repij vocari apud antiquos capi. ve. Et oia hec nomina q̄ in tricon definunt capillum sonāt. nam trix. g. capillus z trica capilli. Pli. xxij. li. gallitricon alij politricon vtrunq̄ ad effectum. tingit enī capillos z multiplicat casum q̄ eoz. phibet. duo eius sūt genera. cādidū z nigrum breuiusq̄ maior vero aliqd tricomanes vocant vtriq̄ ramulo nigro colore nitentes vmbrosas petras pietūq̄ aperq̄ ēs fontes z sara manentia sequūtur z̄c. vt Bi. z vt. A. ō capillo veneris. z q̄ pugnātes gallos z pdices se comedentes facit. Lorne. cellus herdam trixa in pleuresi laudat quā puto hanc eē. A. vocat ipsam herbā berseguiscen z coziandrum putei obstruditinē folioz. Alexander ca. de casu capillorum circa finem melius inqt. Est aūt si politricō admisceas quā aliqui adiantū vocant z cepolis. g. ē plritas z trica capilli. Item galli. g. est venereus effeminatus. Moderni vero distinguunt diuersas herbas per hec noīa. s. aliam per capillum veneris. aliam per politricū. aliam per adiantū. aliaz per gallitricum. quāuis tres prime species proxime virtutis sunt.

Adib ara. est lupus vel spēs lupi. q̄ sit lupus videt per hoc q̄ ō scriptum est supra in acconito ex corcodia. Bi. z. A. q̄ sit diuersuz videtur per. A. ca. de cane rabioso. Nam postq̄ narrauit dispositiones canis rabiosi ait. z adib deterior est eo z supra q̄ ex lupis est ī quātitate eius in libro ō doctrina arabica inuenio lupum bis vocari nōibus seb. aba. z chub z adhib. z̄c.

Adibic z dabic. A. in ca. de cura scrofularum viscq̄ quercinum est.

Adhil vel adhael in pratica habē mesue cōmendat valere visui. nescio an sit q̄ in Sera. de simplici medicina vocat atbel q̄ est arbor similis tamarisi que visui z laudatur.

Adilios exponit Ste. q̄ ē spēs. sanguinis orac. z est grecum.

Adipsa apud. B. vocatur liquiricia ca. ō glicoriza z est eius expositio nō sitiens ab. a. q̄ est sine z dipsa sitis. eo forte q̄ valet siti.

Ador. genus ē farris. ide adoreus panis q̄ ex eo fit

Adrianum ē opiata ab auctore dicta in antidotario vniuersali.

Adrion. inuenio q̄ est squinātum. aliqui vero exposuerunt q̄ est affodillus. sed non est ratuz. ō hoc infra in aladrion. Ste. vero in synonimis. irrigeron est adrion. pōt aūt eē q̄ erigeron z irigeron sunt idem. eo q̄ quāuis greci ita litteraz cū sono de. i. pferant. latini tñ sp sono ō. e. pferūt. Ste. forte imitatus est grecū in prolatione de erigerō q̄ infra videbis q̄ ē cardus benedictus.

Adris. g. asper vt in li. de doctrina greca.

Adrimia. A. de hac medicina facit ppm capsm. quid sit ignoro. vt tñ cōuenire in aliquibus virtutibus cum ciclamine. Plā adducit. B. in testionium in ea dicens. Item Dya. cum mulier tangit montanū z sibi supponit illico abortum facit. Et Dia. de ciclamine inqt. dō q̄ si sup radices eius mulier pregnās transierit abortum facit itel ligo parere. de ciclamine z artbanita infra dicet.

Adrimulon sic describit in. ij. Auicē. sed in arabico scribitur androsaron inqt est medicina que vocat bipēnis z̄c. liber de medicina antiqua bedisarō q̄ appellatur elicinus ex vtraq̄ parte acutum. huius fructicis semē colorem rubeum hz quēadmodum bipēnis q̄ grece pellatiā vocāt z̄c. neq̄ cum hoc noui qd sit.

Aedyonela exponit grecus Ste. per arabicum cadite leiel vtrūq̄ ignoro.

Aethyopis Ste. est species busani z cinami abepythopia.

Aemacameleatos Ste. sanguis ecii vocat anil.

Aesida. g. laricis spēs que femina dicitur vt infra ī larix. Plinius.

Aesopsum Plini. est spēs arborum glandi feraz infra in panos.

Afacatē Plini. est planta admodum tenuia folia habens z pusilla. altior lenticula est siliquas maiores fert in qb9 tria aut q̄terna semia sūt nigriora z madidiora z̄c.

Afaso exponit Stepha. in synonimis q̄ est asarū.

Af. merinos dicit grecus. nos anfimerinus exponitur cotidianus.

Afie thafia grece. mel marinum vt in libro de doctrina greca.

Affidegi infra in ceruſa z in espidagum z in affidegi.

Afuratos z azimos. g. infermētatus azimus.

Asodillus qui z albutium dicitur. vulgariter dicit a quibusdam porago ob similitudinē foliorum. Quidam centum capita vocaucrūt. sed alia plāta est vt infra ince. Plini. Theofrastus z Pditagoras. alii recon vocauere. radicez vero spho dilion. Homerus mētionem facit. radix eius napis modicis simlis ē neq̄ alia numerosior. lxx.

Digitized by Google

simul aceruatis sepe bulbis. caulis eius cubitalis z sepe duoruz cubitoz foliis porri siluestris simi lis autericon vocant. radicem vero bulbo sphodrilon zc. Bi. herba est oibus nota. folia habet sicut porrum virgam lenē quā multi albutium di cunt supra quā virgam semē hz nigrum quod semen antericon dicunt. radices hz oblongas z rotundas balano similes.

Affoxismus. g. est sermo in cuius pauca serie virt⁹ est magna vt. B. in cōmento quarti regiminis acutorum super illo verbo. acutas aūt passiones flobothomabis. vbi ingt hic sermo dignus ē ypocrate. admiroz aūt quare non scripsit eū in affoxismis in pauca enim serie virtus est magna quē admodum in affoxismis.

Afroton. g. spumeus.

Afros. g. spuma.

Afrodisia etas pubes a venere dicta q̄ afrodita dicitur inde subscripta. afrodisia ēt dr̄ vt. B. acorus herba venerea. vel affroditia.

Afrodisia ēt dr̄ q̄dam spēs satirionis que z testiculus canis dr̄ apud. B.

Affronitrum. g. est spuma nitri qđ ara. dr̄ baurach.

Afron ℙaul. ca. de cura aureū billoboz affrō. zc̄

Affronselinum. g. apud. B. est id qđ apud. A. dr̄ lapis lune. vt ex amboū concordiaz. B. in egypto tr̄imodo inuenitur q ita creatur. Ros celestis ad lune claritatez positus in spēm lapidis q specularem vocamus coagulatus ꝑstringere zc̄. hec enim fit similis gipso limpido qđ specularis lapis dicitur.

Afsul vel aphul. g. in libro simili almansori ca. de dysuria. vbi hz afsul almansor hz iuniperum.

Agalugim exponit. A. q est lignum induz. aut arabicum. deinde dicit idem q de ligno aloe scribit a Sera. auctoritate. B. Repitur nāqz illud capitulū in libro. B. ignorans qd eēt z scripsit suo libro. scripsitqz z aliud capitulum de ligno aloe qđ incipit riloaloes. Sera. vero qd eēt sciuit exponitqz q erat lignum aloes. Ste. in synōimis agalosia est riloaloes ab india veniens. Jtē alba ny agalugi est de spēbus ligni aloes. Jn antiqua tñ translatione. B. aloa scriptum inuenitur.

Agapis lapis est in esdra antidoto recipit de quo apud. B. caplm inuenitur sed nō credo esse de suo. hunc putauit Nicolaus compositor antidotarij qui eē lapidem iudaicum.

Agaricus est de genere fongorum nascens in arboribus vetustis. apud. B. est similis radici silfii z distinguitur ab eo masculus z femina. Nam femina est densior z tunicosa masculus leuior albidior z continue substantie z melior. ℙlinius gallarum maxime arbores gladifere agaricū ferūt. Est autem fungus candidus odoratus antidotos efficax. infimis arboribus nascit z nocte reluces. Signum hoc est q in tenebris decerpit zc̄. arabes garicon dicunt a nobis hūt multūqz diligūt.

Agasti in antidotario vniuersali confectione dicta rinon. sunt cācri marini.

Agiologia. g. in practica pauli est modus cyrugie q adibet in eyrsoris oculorum infra in argiologia.

Ageraton. B. fructer est sarmētosa duob⁹ palmis longa simulis origano. capitelum hz supra i quo est flos aureus sed paulominor in colore cuius p colore nomine est dicta.

Ageratos ℙaulus in capitulo de vulua est medicina que habet vuluam restringere z videtur lapis vel simile lapidi. Step. in synonimis exposuit per arabicum belsa q ignoro. quidam grec⁹ dixit vermicularem eē.

Agiros. g. vt exponitur apud. B. ē spēs populi arboris que ab. A. dicitur aurum arabi. baur. z q̄ B. dixit agiros. A. dixit achirosa. sed de his ifra plenius in baur. Step. acgiros ieum est romi cuius error infra patebit.

Agma grece fractor.

Agnotocum in practica simili almansori de greco translata. est agnus castus maxime semen vt ex amborum cōcordia manifestum est.

Agnus castus arbustum similia salicibus folia hīs B. agnus siue aligos. agnus dicitur propter castitatem greco nomine zc̄. Cum dicitur agn⁹ castus non est nisi expō greci vocabuli. nam greci castum agnos dicunt. sic dr̄ propter virtutem quā hz ad libidinem arcendaz. B. agnus aligo dicit ,ppter suauitatem. z est fructer arboris. nascitur circa fluia vel in campis aquosis longas nutriēs virgas que difficilime frāguntur. folia oliuis maiora atqz molioza hz. eius spēs sunt due. altera ē cum flore purpureo. z altera cū alba. semē quoqz habēs tāq̄ piper zc̄. ℙli. est viter non multum a salice distans foliorum aspectu. nisi q odore grauius est. Sed greci licon vocant. Alij sangion. duo eius sunt genera maior in arbore salicis mō assurgit. minor ramosa solijs cādidioribus lanuginosis. prima florem mittit cum purpureo candorem habētem que cādida vocatur. nigraqz tā tum purpureū. nascit in palustribus campis zc̄. que de agno ab alijs scribuntur infra in viter ex ℙli. Quod aūt apud By. habet q. 3. i. ex semine bibita venerem stimulat falsus textus ē vt az. p Sera. ex verbo. B. vbi habet debilitat virtutem spermatis. similiter z in principio capituli dicit. agnus ingt dr̄ pp castitatē greco noīe. siqdem subtracta veneris potentia venereā tollit. Idem etiam semen eius potui datum opat zc̄.

Agrifoliū. B. arbor ē ingens vel fortis. et⁹ semē est simile piperi dulcis sapore stō aprū ad cēdū zc̄. hec arbor apō. A. z Se. vocat sadar. z fruct⁹ et⁹ dr̄ nabach. ē arbor spinosa folia rotūda z lata hīs z sunt ei due spēs vt apud Sera.

Agrifoliū vero apud nos ē arbor parua cuius folia sunt marginibus spis circūarmata dura.

Agrilea. g. agrestis oliua. i. siluestris vt apō. B. ppo ca. vt grec⁹ dic̄ agrilea B. agrielea quā mlti cathi dicūt. alij oliuā ethiopicā. latini oleastrum

Digitized by Google

Agrifolium q̄ Bya. sic vocat est lotos arbos cui⁹ fruct⁹ comedit. z vocat a multis faba greca. arabes vero i hoc errauer̄t q̄ putauer̄t ee sader z ei⁹ fructū nabach. nō. n. cōuenit fm ei⁹cū sermone sadar vel nabach. quāuis Sara. i eo. ca. de ambobus loquit nō q̄ arabes oio ignorent hanc arborem quā nescen vocant. Sed hoc caplm Bya. non intellerit Sera. ne q̄z. A. Et hec est rectificatio huius capituli.

Agripa vnguētum quodā ab iuētore noiatum.

Agripnie Theodorus Priscianus caplo de calculo exponit vigilias. sed grecus agripnie dicit z agripnia vigilia cura pseuerantia cū solicitudine

Agripniacoma apud Paulū ca. de freneti ē apostema celebri cōpositum ex colera z flāte dicitur sic ab accite. i. vigilantia sonoleta. hz nāq̄z cōpositā accitia ex freneti z litargia.

Agrusichi. radix ponitur in quodā eplastro ad emigraneam a Paulo q̄ dicit se habuisse a quadā vetula q̄ ēt scribit. A. in eodem casu z est cucumer agrestis.

Agriochyros. g. est aper verrus porcus siluestris.

Agrostis. g. expōit apud Bya. q̄ est gramē ō quo duo facit capsa. vnū ō cōi. z nota q̄ sic incipit. s. agrostis aliud q̄ incipit calam⁹ agrostis. qōcūq̄z in egypto nascitur est mortifer oibus animalibus. Bya. agrostis siue gramē. virgas hz nodosas z spāsas super terrā sup quas virgas folia acuta z lata z dura sūt sicut cāne minozis. radix ē illi nodosa z dulcis q̄ boues z alia animalia pascūtur. zc̄.

Ayl arabice ceruus verum barbari vocant bacar alubase.

Ayzon. g. semperuiuēs. Nam ai semperz̄uiuens. semperuiua duas hz spēs. Bya. ayzon inqt maius dr̄ q̄ oī tpe folia viridia hz. dr̄ z butbalmon aut zotbalmon aut ambrosia suple flō. Nam he alie herbe sunt. astas hz maiozes cubito in grossitudine pollicis virides z pinguiozes diuisa sicut caritrias titimalos folia hz pinguiora sicut' polex lingue similia. Insana folia spansa hz super terrā superiora strictiora sūt z spissa sicut oculus picta. Nascūtur in montib⁹ z locis montuosis z testosis. multi in tegulato tecto seiant eam zc̄. Maiozem describit que in tectis abundat z est nota. alia est minor que vermicularis dicit Pli. ayzō duo sunt genera. maius in fictilibus vasculis seritur. q̄ aliqui butalmon. alij zootholmon. z ē dictu viuens oculus. alij strigethon. alij spegeton: qm̄ fere semper nascit'. Sunt qui ēt ambrosiā potius vocant z qui amarinon. alij sedum mai⁹ aut oculum. aut digitollū. alteri minusculuz q̄ eritellis vocāt. alij trichellis: q̄ ter floret. alij eristelles aliq̄ ysestis. alij sedum. Et q̄ ayzon vtrūq̄z virēt semper aliqui sempuiuū vocant zc̄. Macer vero sempuiuam acedulam vocat. Si aicon aliq̄ reperitur corruptum est.

Akris. g. locusta piscis.

Al z el. articulus apud arabes significat id qō apud nos vulgariter addimus preponēdo nominibus lo. la. li. vnde plerūq̄z repiūtur noia arabica sine illud al z eadem alibi cum al. z idē sunt vt kitran z alkitran cali. z alcali. si igitur querat de aliquo voca. arabico incipiente ab al. z nō reperiatur. abiciatur al. z reperiduū queratur in loco suo.

Alababar. ara. est plūbum vt apud. A. ca. de alaunoch. sed in arabico alabar scribitur. Step. vero abarum' scripsit.

Albabase Jo. Sera. c. de retētione mēstruoz. est inquit alfeoxua. sed de hasce infra in ha.

Albascech ara. tribulus vt infra in ha.

Albasce ara. thymus vt infra in ha.

Alartir ara. Jo. Sera. ca. de ydropisi tenet q̄ ē aqua. Et putauit q̄dam ex ꝓpetate eius q̄ sit ebulus. alchartir vero dicit. A. q̄ ex suco ei⁹ fit' acatia. non est ergo idem in hoc.

Alabastrū spēs marmoris limpidū lumini quium.

Alabaelsafer vel alabaelsafa. in secūdo practice haliabas. exponit q̄ō est dictamus. sed nec grecum nec arabicum est.

Alabucb. A. dicit q̄ō est asadar. z est arbor nabath z vt q̄ nesciuerit q̄d eēt ꝓmittit se dicturum de ipso in ca. k fe lem z non reperitur.

Alac Stephanus ꝓaulech q̄ ē gluctē scripsit z alicubi alacum.

Alakion ara. in. v. canonis in cōfectione anacardi sic scriptum ē. superiozis aladzion zc̄. z ē squinātum vt dicebat iudeus quāuis voceī alio noīe. z hoc ēt affirmatur ex cōcordia eiusdem cōfectōis in antidotario Theodori prisciani. i. Naz vbi. a. hz superiozis aladrion. ipm hz sqnātuz. reperit tñ in synonimis regalis dispōnis q̄ adrion ē asodillus. sed ñ ē ratū. Item āre supza in adzion.

Aladurochi Jo. Sero. ca. depūctura venenosoz. ē inqt adarchi ē adarcis de quo supza.

Alabach in. v. canonis in cōfectione de iacito est lapis corneolus vt p̄z p̄ Sera. suo ca.

Alā exponitur a qbusdam enula z vī.

Alapsa aliq̄n pro galla inuenitur.

Allapis igitur assungia porcia. fm Byascor. capi. de agrielea.

Allas grecesal.

Alaseken ara. est kameleōta. A. in ca. ō bederdard dicit est spina alba. z est similis alaseken. Bya. vero ē similis kameleonte in ceteris cōcordant.

Alaunoch expositum ē in scō canonis q̄ est plūbum. similiter z alabahar.

Alaulaich. est rubus Jo. Sera. in ca. de splene.

Alausegi Johānes Serapio. in capi. de fluxu mēstruoz. dicitur inquit arabice alaulaich z cetera Sed fm veritatem alaulaich est rubus vt supra hausigi vero ē rānus.

Albaum vel albantim in secundo canonis capitu. de calamento z voluit dicere quod est pulegiuz vt in Sera. Sed vtrūq̄z est grecum corruptuz.

Albaras arabice est morphea mala incurabilis vel quasi.

Digitized by Google

Albela in secūdo canonis. A. ca. i. de gallia. nā duo facit ca. de ipa vt infra patebit est spēs dactilorz ꝙ in ca. de busurum vocat baulum.

Albeladchor ara. Joānes Sera. in. vij. ca. de dya. anacardion. fm descriptiōez Pauli ē anacard⁹

Albayad ara. est dictum album.

Albicidion hz Bya. vocatur secūda spēs anchuse A. vero sic volens dicere, ptulit abuguliſſe.

Alblage. in secūdo. est inquit in media marina filis alcot. z cot qdem est similis andachoche secūdū ipsum de quo facit ca. infra putauit qdam ꝙ albage sit cretanus marin⁹ z forsan nō male.

Albotī sic corrupte, pferūt latini putātes ꝙ. Alb. finale dictiōis sit. i. z. n. lre. botī vero arabice est terrabitus z sic describit in arabico cuius fruct⁹ est granū viride. z in illo ca. de ipso loquitur. Et gumi eius est terbētina quā sepe noiat glutinum albotim. aliqñ vero repitur alimbat qō idem est sed corrupte scriptum.

Albutium est affodillus cassius felix z hoc ēt patet p descriptionē ei⁹ z hoc ēt pz p descriptiōem in epla. H. ad paternianū. vez sed Bya. virga affodilli vocatur albutium. z est potius latinum.

Albuse ara. Joānes Sera. in. vij. in cōfectōe alibalidus z est alkegi. est inquit auellana assata.

Alcabi. i. calcaneum z hoc apparet p. A. primo canonis sen quarta ca. de flobotomia.

Alcabat. Step. scripsit, p tribētina.

Alcadat dicit abumaram vocari ara. priuationem sensus z motus.

Alchael. vl alchalel ara. est qñ quis incipiens loqui impedit in locutione z in conamine incipiēdi talis inthropica vocatur, ictuans in sermōe ca. propio de eo vitio.

Alchay. aben Alchesue ca. de epithymo plāte inqt quibus super excrescit epithimū sūt sicut alkai z balce zc. vl saturregia. nam balche est thimus.

Alchartir vocat. abumará instrum ad extrahendum lapidem vesice.

Alchanchalon est quedā opiata in antidotario vli z sonat virtuosum. Nam alke vel alki virtus.

Alcána ara. dr alkenne. z grece cyprus arbor. inde oleum cyprinum. idē ꝙ de alcána vt patet p corrdiam. A. z Bya. in vtriusqz capitulis. z etiā firmatur p Sera. per plures scripturas.

Alcharthy ara. A. in secūdo canonis ca. de acatia. dicit ꝙ ipsa est sucus eius.

Alcea. Plini. folia hz similia verbene ꝙ aristeron cognominat. caules tres aut quattuor foliorum plenos floze rose. radices albas vt plurimum serpentes cubitales obliquas nescit in pingui solo nec ficco

Alchea vero apud Bya. est ipsa verbena ca. de ie rebotano.

Alchehy. vel alchel ara. est locus inter duas spatulas vbi collum dorso cōiungitur. A. in tertio canonis ca. de cura sode calide.

Alcuna Plinius ꝙ alij damasyon. alij litō appellant. hz folia plantaginis nisi angustioza essent et magis lacunosa cōneraqz in terram alter etiam venerosa caule simpliciter tenui cubitali capite tirsi radicib⁹ dēsis tenuibus similiter vt veratri nigri acribus odoratis pinguibus. nascit i aquosis. alterum genus eiusdem in siluis nigrius maioribus folijs zc. Bya. almea vocat infra i almea

Alcionium grece. est spuma maris. vt pz p. A. ca. de spuma maris. Et p Bya. ca. de alciōio. Et p Sera. ex verbo Bya. Plini. fit z in mari alcionium appellatum euidis vt aliq extimant alcionum z ceicuz z alijs sordibus spumarū arescētib⁹ alij elimo vel quadā maris lanugine. Quat tuor eius genera cinereum spissum odoris asperi. alterum leui⁹ molle odore fere alge. Tertiuz candidioris vermiculi. Quartū pumicosius spōgieue putri silem purpureum ꝙ optimum z hoc millesium vocat. Candidius aūt hoc minus probabile ē zc. Bya. vero qnqz spēs describit. vna spissa solida grauis habens odorem pisciū putridorum similis spongie. Inuenit in littorib⁹ mare. secūda longioris figure leuis foraminosa filis iterigie oculi. i. vngule. odore vt lenticule marie tertia similis rose coloris ad rubedinē z purpurei tatem tendētis. quarta similis láis succidis leuis etiā vt secūda. qnta vt supficietenus lenis intus aspa filis fungo sine odore.

Alcoit vel alacuot est ara. cū aliquis in coytu emittit stercus.

Alcohol ara. qlibet puluis ad oculos medendos.

Alcorsof. vl alconofara. spēs cardi cui⁹ capita comeduntur. Rasis in tertio almansoris ō ipso scribit

Alcordie in libro secretorum. Ba. in alcohol ad cōseruandam sanitatem visus exponitur ꝙ est tbu tbya inda.

Alcula vel alcola ara. pustule vlcerose que in ore et lingua fiunt.

Alcurat. vel alcurati vel alcorati idem frustra subtilia que interdum in dissinteria exi[illegible]tur. et sunt ex substātia ipsorum intestinorum. Joānis Sera. ca. de dissinteria.

Alcuit. Johāis Sera. li. v. ca. de fluxu mesenteriorū.

Alcutub. z cutubub est species melie. A. in. iij. de qua propriū ca. facit.

Alcuzez ara. est tetanus. A. ca. de tetano diuersas oppiniones adducit ō hoc nomine alcuzez. vez rubrica illius ca. de alcuzez est.

Alcum infra in colias.

Alchutrub infra in lāpas alchutrub.

Alkelilgebel infra in rosmarinuz.

Aldbatami Joānes Sera. in confectione tyriace magne exponit ꝙ est pulegium cerviuinū. z est nomen corruptum a greco diptamū. al. n. nil addit vt supra dictum est. ꝙ ēt ab. A. in tertia descriptione tyriace. in qnto scribit thuctamenis. z exponit ꝙ est pulegium. Et ipsum dictamum sine dubio est species pulegij. sicut patet in Serapio. capitu. de calamento vbi ipsum dictamū nominat.

Digitized by Google

Allectoꝛoſcopos. ℙlini⁹. que apud nos criſta dicitur folia habet ſimilia galinacee criſte plan. caulem z ſemen nigrum in ſiliquis ſolidum ſemẽ. i. integrum iniicitur in oculum neqz turbat. ſed in ſe caliginem trahit zc̃. ℙõne hoc eſt quã gallitricum dicunt. z centrum galli. nam de hoc publica opinio eſt q̃ hoc facit ſemen eius.

Allectoꝛ. g. gallus inde alectoꝛius lapis q̃ in ventriculo galli vel in cereb̃o caponis veteris reperit vt alij dicunt.

Allheſſe ara. exponitur in antidotario diuiſionum Raſis ca. de cõfectionibus ad ſplenem q̃ eſt coꝛter capparis. i. radicis.

Allefemati ara. ſunt ſpẽs quibus condiũtur cibaria vt piper zinziber. z ſimilia. a. ca. de apoplia circa medium. potus aũt eoꝝ ſit aqua mellis pura aut cũ alfemati zc̃. aliquãdo alefegiati z alfegiãti inuenitur.

Allelnya panis cuculi ẽ herba acetoſi ſapoꝛis. ſpẽs trifolij veri i vnguento viridi cyrugicoꝝ repit.

Allembich ara. eſt ſuper⁹ opertoriũ vaſis ad aquã roſaram z alia huiuſmõi diſtillandum.

Allendebeuia. in ſeptimo Sera. in cõfectiõe dicta alſeuia. z a ſelice iquit exiſtimãt q̃ eſt ſcieguatia guatam z bedeſacam z eſt medicina de qua exiſtimãt q̃ aſpoꝛtatur ex tabzachã z ẽ roũda zc̃.

Allherchi i ſeptimo Joãnis Sera. introciſcis. B. ad ſpleneticos z ẽ fruct⁹ balhacul z eſt ramnus.

Alleffuit ara. inquit. a ca. de ſeclite in. v. venaz alef fuit z ẽ barmel z tu ſcies infra quid eſt barmel.

Allbetil Joannis Sera. ca. de cõbuſtione ignis eſt aꝛboꝛ ſimilis tamariſco.

Allexandrina dꝛ alicubi agn⁹ caſt⁹ vt Bya. ſuo ca.

Allerdela infra falfaſſe.

Allfachi ara. eſt doctoꝛ legis qui non, pbat q̃ docet. nam pꝛeceptis legis credere oportet ſine argumẽtatione. Allbetacheli vero eſt philoſophus q pꝛobat q̃ docet neceſſarijs argumẽtis.

Allfagdi ara. in antidotario diuiſionũ. Raſis ca. de cõfectionibus ad ſplenez exponit q̃ agn⁹ caſtus idem eſt in li. B. ꝺ ſimplici medicina li. vi. ca. de agno caſto.

Allfel z alfeſire infra in fe.

Allfita. B. in li. ꝺ cibis ca. i. ex recentibus oꝛdeis to refactis cõmẽſate optimuz alfitonfit. carentes aũt his z ex alijs ipſuz pꝛeparamus zc̃. ex hoc vꝺ q̃ fit illud q̃ arabes ſauich vocant. de quo etiam Step. in ſynõimis hoc ipſum affirmat. Alfiton inquit eſt ſauich. ſi dicis ſadich non peccas.

Allfos leucas grece macule albe alfos melanos nigre. Caſſius felix.

Alga marina eſt folia longa vetuli coꝛigie q̃ a mari electa littoꝛibus inuenitur aliquando ſcopulis adherens. hec a Bya. algera vocatur. ℙlini. vero plã. genera alge dicit. longo. ſ. folio z latiore rubente. alia vero criſpo laudatiſſima in creta inſula iuxta terram in petris naſcens zc̃.

Alga paluſtris dꝛ niſea z cacab⁹ veneris z papauer paluſtre. z eſt nenuſar de quo infra.

Algallia grece ẽ inſtrm quo liquoꝛes in veſicã injiciuntur ſicut criſtere q̃ ſiringam dicimus.

Algalia autem ara. eſt id qꝺ gallia. quere infra per vnum. l. ſcribitur arabice.

Algarab ara. fiſtula lacrimabilis oculi q̃ grece egylopa dicitur.

Algebra ara. diſlocatio mẽbꝛoꝝ. interdum p ipſoꝝ reſtauratione accipitur.

Algebenech. ara. infra in gebenech.

Algera. g. Bya. aloſarchue inſidens qdam eſt veluti ſpuma maris que petris iſidet z remanet: q nos algerã vocamus zc̃. z eſt alga de quo ſupra. quedam tamen exẽplaria habent algam recte.

Alfoꝛua infra in haare.

Alfaneria infra in paſtinaca.

Alfoach infra in ſingultus.

Algidon grece doloꝛ. vt in li. de doctrina gꝛeca. inde cardialgia. i. doloꝛ coꝛdis q̃ antiqui de doloꝛe oꝛis ſtomachi dicebant.

Algingiati exponitur a Joãne Sera. ca. ꝺ tyriaca q̃ eſt caſſia lignea.

Alguada ara. A. dꝛia inquit inter alguada que eſt moꝛphea alba z baras mala eſt q̃ pili q oꝛiuntur ſuper alguada ſũt nigri z flaui. ſed ſuper albaras naſcũtur albi tãtum zc̃. vide ca. de ſignis moꝛfee in quarto.

Alguarmi ara. ẽ quãdo facta ẽ aliqua contoꝛſio vel contuſio in ligamẽto oſſiũ z nõ ẽ perfecta diſlocatio. a. ca. i. de diſlocatione.

Alguaſen. A. ẽ herba ſimilis lilio z per hoc dicitur lilialis zc̃. ibi. ara. vero ſcribitur aluſen. Et etiaz B. i. vi. de ſimplici medicina. vbi dicit quod ſic vocatur, ꝓpter iuuamẽtũ qꝺ efficit in moꝛſu canis rabioſi. alion eam ℙlinius vocat z dicit ipſam ſimilem rubee. vide infra ibi.

Alguelgues ara. alienatio mẽtis.

Alguidegi ara. infra in guidegi.

Aliadaid dicit. a. ca. de aſclite qꝺ eſt taraſacon amara infra in ta.

Alicacanos vel alcacabons Step. i ſynonimis grana caquenigi mõtani z eſt alkekengi ꝺ quo infra

Alica grece gen⁹ fruméti apud quoſdã quidã ſpeltam crediderunt. verum ℙli. ezea inquit er q̃ alicã fieri diximus efficacioꝝ ẽt oꝛdeatia vꝺ zc̃. ex hoc videtur res artificialis.

Alices ſunt extẽſiones oſium mẽbꝛoꝝ que voluntarie fiũt maxime poſt ſõnum vt qbuſdã placet: ex grauí fumoſitate flãtis ad mẽbra ꝓueniente.

Aliembut cuius fructum ponit. A. loco darſeſabã cui⁹ ca. ſpeciale ſcribit. A. z vocatur ibi gembut. ſed male. ℙlã vocatur ara. iembut. i. littera vocali. z exponit ibi q̃ eſt alcarnub. ergo eſt riloca. rata infra in ge.

Alientum ara. ẽ tapſia vt infra in iatum.

Alifon. ℙlini. cauliculus ẽ molli capite non diſſimilis bete acre guſtu ac lẽte moꝛdens z accẽdẽs

Alligos. g. dicitur agn⁹ caſtus. vt ſupra per Bya.

Digitized by Google

Aligam ara. apud Sera. eſt alneger. z eſt pulegiuz z eſt a greco corruptum. nam ara. dicitur guire z etiam felin.

Alima. grece vnguentū vel linimētum. Caſſius felix ca. ō cauſōe alima lexiperiton. i. permixtio ad febres zc̄. Item liber de doctrina greca per geminum. Alb. alima habet.

Alima apud Plini. eſt quedam arena que inuenit in aurarijs metallis qua fit plūbum.

Alimus apud Bya. eſt q̄. a. vocat meha. Step. z alimos melius. quid aūt ſit neſcio. Bya. fructer eſt circa ortos naſcēs ſicut rānus ſine ſpinis folia habens ſicut oliua ſed latiora naſcitur i maritimis locis z circa ortos cuius folia elira manducantur zc̄.

Alinon ſpēs aceris arboris. ſecūdum Plinium vt ſupra in acer.

Aliotica virtus. g. digeſtiua vel ſāguinis factiua vt Aler. ca. de ſignis attromie. i. debilitatis epatis. ſiquidem elitica zc̄.

Alipiados. g. herba catholica Bya. ca. de oleo catholico. Tolle herbe catholice. i. alipiados z ſequitur in aliquibus exēplarib⁹ que z laureola vocatur z non eſt de ſuo. nam non eſt vera expō. alapiados. n. eſt camelea que arabice ē mezerion. z elipium vt infra in ſuis locis patet.

Alipion Bya. herba eſt ſarmentoſa rufa z tenera habens folia. ſemē minutum z molle floz̄ mollem z leuem. radix eſt illi longa. z groſſa. z plena humore viſcido ſicut epythimū. naſcitur in locis maritimis marie locis libie z multis aliis locis.

Alipta eſt quedam cōfectio in antidotario nicolai z q̄ muſcum recipit muſcata dicitur.

Aliſina exponit Step. in ſynonimis q̄ eſt zemarat elray. i. fiſtula paſtoris. z aleuſina eſt alia ſpecies eiuſdem. ſed voluit dicere almea vt apud Bya. z dz̄ ēt damaſimon vt infra in ſuis locis.

Alium infra in elios aſpagus.

Alimbat ſupra in albotim.

Alyſſon Poli. tārum diſtat a rubea tinctoz̄ quārū ramis z folijs minoribus. nomē accepit q̄ a cane emoſſis rabiem ſentire non patitur zc̄. alguaſen ab. A. vt ſupra.

Aliſcitos. g. vel aliſcos cliſtere auliſcus. Eſt aūt oē ſyphon vel cānula q̄ aliquis liquor iniciatur vel attrahitur.

Aliſtimbze ara. eſt cum homo bū imutat q̄ comedit z ſine leſione.

Aliſticor ara. eſt cor de quo infra in co.

Alitimſar ara. dilatatio pupille p̄eter naturam impediens viſum.

Alitbinon. g. veritas. verū alitbinos verus alitbema vero ſcriosa ſtudioſa.

Alitbinos p̄fectus verax ſincerus ſimpler.

Alitbia veritas.

Alix Paulus ca. de egilopis. alix elixatus in aceto zc̄. quid ſit neſcio.

Alkali infra in kali.

Alkarmezit ara. ē fructꝰ tamariſci Jo. Sera. in quibuſdam trociſcis ad ſpleneſin. vij.

Alkel ara. ē maſtix ſicut ſcribit ab. A. in. v. in confectione anacardina tertia. dicūr ēt z meſtebe imitantes grecum.

Alkilkil ara. ē granatū ſilueſtre vt Jo. Sera. cap. de egritudinib⁹ gingiuarum. z ca. de ſputo ſanguinis a corrōſiōe in trociſcis Andromachi. Itē in ca. de fluxu mēſtruoz̄ ſūmatur ingt granata ſilueſtria. z ſūt grana alkikilati zc̄.

Alkimia. ſi a greco venit eſt dictu alacritas vel alacrem faciens z merito. Nam ſemper de futura leticia ſpēs iſert. alkimos nāq̄ alacer z alkimos

Alkuomon ſcripſit Step. in ſynonimis. p alkiomō z exponit q̄ eſt zebed albaba. i. ſpuña maris. et eſt fer vt ſupra.

Almalke in. vi. S. ō ſimplicibus medicinis eſt. q̄ apud Bya. vocatur alimus z apud. A. melba. quere in ſuis locis.

Alkelūgebel infra in roſmarinū z in corona mōtis.

Almea. g. Bya. almea aut damaſimon folia habz ſimilia arnogloſe. ſed anguſta z ſuper terrā ſparſa baſtam tenuem ſolam vnius cubiti mō altam. z ſupcapitellum florem viridem. i. croceum proferens. radices tenues habet ſicut eleborus odoratas z viſcidas z pinguce. naſcit in aquoſis locis zc̄. hec apud arabes eſt fiſtula paſtoris. ſed Step. in ſynonimis z virtutes quas Byaſco. ei aſcribit fūt eedem quas. A. ei ſcribit fiſtule paſtoris in. i. ca. eius. nam duo facit ca. de hac ſupra i alcima ex verbo Plinij.

Almealeſſis ara. ē naſturtiū album ſcōm. A. in deſcriptione tyriace ſecūda in. v.

Almeibutogi ara. muſtum coctum vſqz ad medietatem vel ad tertiam q̄ ſapa carenūtyle triplicatum z dulcoz̄ dicitur.

Almelea ara. exponit. A. in. iij. canonis ca. de ſoda callida q̄ eſt almes. grece ē robilie ſecūduz yſaac z ſunt piſa.

Almelich ſcōm. A. eſt herbum maxime id qō eſt ex eo ſilueſtre. z vī eſſe heſitatio inter arabes de eē ipſius herbi ſcōm q̄ apparet ibi in ca. de herbo z eſt ozobus.

Almeneſi ara. ſcōm Jo. Sera. in. vij. in cōfectiōe pillularum ad ramicē ē calamētum ſiuiale.

Almes z mes z interdum meiſe vt in ſecūdo canonis. A. ſunt piſa legumē. z ſcōm yſaac ſunt robilie. z dz̄ ara. ēt meleba.

Almeſu in ſecūdo canonis. a. eſt id qō apud Sera. lapis lumbedhigi vocat. z eſt lapis zmerillis quo lapides duri z p̄recioſi ſecātur. quāuis in illo ca. Sera. videatur loqui tam de illo q̄ de adamāte In ſecūdo canonis. A. ſcribimus in ara. almes. ſed aliter ſcribū almes. p piſie. nam neq̄ hz alif. p̄olapide vero hz alif. vbi dicas potius almas.

Almezerion eſt mezerion. de qua infra in me.

Almirogarus. g. eſt ſalſus garus. i. licoz̄ ab almiron q̄ eſt ſalſum vt habes in ſexto in libro de cibis et

Digitized by Google

est idem q̄ obsonogarum q̄ ara. dicitur almuri de quo infra.

Almolosat exponit. A. in. iiij. canonis ca. de siti in febribus q̄ sunt tamarindi.

Almuri ara. salsamētum q̄ docetur fieri in. xviij. libro albucasis.

Almesen infra in lapis in quo acuitur.

Almus arbor ysidorus sic dr̄ q̄ amnē alatur hāc populum vocant.

Aloa in vero exēplari est agalicon. Bya. in india atq; arabia nascitur. est. n. arbor suauissimi odor̄ atq; sūmi. deniq; aloa dicitur eo q̄ lignū ipius altaribus odoretur rē. hoc. ca. scripsit. A. z nesciuit quid eēt z scripsit agalugi z ipm ē lignū aloes z q; nō intellexit scripsit aliud ca. de illo aloes vt supra in agalugim.

Alocitera. Demostenes est mutatio coloris oculi in diuersa. aliq̄n nigrarū ptium intra circulū pupille aliq̄s ceterarum rē.

Aloes Bya. sucus est herbe que folia hz vt squilla sed pinguiora z latiora z obrotūda circa que habz spinas raras virgam hz similem anterico. flores albū ad citrinitatē tēdētes z semē affodillo silez. odorē grauem. gustū amarum radicē hz vnā sicut lignum. In india nascitur plurimum. nascit etiam in locis maritimis z in asia z in alijs locis. Sed duo sunt genera aloes. vnum est fragile. et aliud q̄ dicitur epatices. verum optima indicat̄ que ē fragilis splēdida subrufa piguis lucida fine lapide z que citius emittit humorem duz alitur z odore pē ne subuisoso z gustu amarissimo cuius radix. i. planta incisa, pmanat sucum z colligitur. vel tota herba contusa exprimitur z siccatur rē. Plinius fere eadē dicit. A. tria genera pōit sicut est reuera. z sucotrinum extollit z merito.

Alopathiā dixerunt q̄dam morbum cōtagiosum ab vno ad alium transiens.

Alopecuros. Pli. planta spicam habēs mollem z lanugine dēsam nō dissimilē vulpium caudis. vñ hz nomē cauda vulpina.

Alopix vulpes. vros cauda.

Alopitia. g. Aller. i. ca. in capitis cute fit sedis vulneribus. cuius seditas vulpinis vulneribꝰ exibet similitudinē. z ideo alopitia vocat. alopix. g. vulpes dr̄. que vero vitiosi serpentis squāmis superficiem cutis sedat dr̄ offiasis. a serpente dicta. Nam serpens dr̄ offis. z hec etiam tyria vocat̄. z cadunt in vtraq; capilli.

Alopix. g. vulpes.

Alosanchue. g. alga vt exponitur a Bya. vt supra in alga.

Alosanthos Bya. siue vt latini flos salis inuenit̄ super petras nili fluminis in stagnis veluti pinguimen aquis super natans rē. z dr̄ ab alas q̄ est sal z anthos flos z infra in sal.

Alreidedi ara. Joā. Sera. ca. de hernia est simach preparator corij.

Alsabratben ara. est spēs dactilorum vt infra ī. vij. Jo. Sera. in cōfectione electuarij de dactilis.

Alsatil ara. apud. a. est nomen ponderis appendēs grana cngenta z. xxviij.

Alsacraiati apud eundē nomen ponderis granorū mille z octingenta. z alibi alsacraiati magna granorum centuz z seraginta octo nux idem parua vero granorum octuaginta octo.

Alseis ara. est nastrutiū babiloniciū. A. ī secundo in cōfectione mitridati ex descriptione cōmuni.

Alsinen Byalco. aut ptbemon aut pdition vel pdiculi vt dicebat greca herbularia. aut sideritis. aut eraclea. aut qaste agreste. aut libatia. aut polimenō dicit̄. nasci in tectis aut ī pietibus. aste sunt ei minute z rufe. folia similia almos acuta z aspera. z circa astas ipsas semē asperū hīs rebꝰ adherēs rē. est paritaria z vitriola. z vt. Al. herba vitri non omnia supra scripta noīa eius sunt propria. sed sunt aliaz plantaz. verū Bya. contenit adducere oīa nomina qbus noīat̄ aliqua planta apud diuersos q̄ uis non sint eius nature vt facilius agnoscatur vbiq;.

Alredradu infra in pisces alredradu.

Alsamuet infra in elilisagus.

Alsacher infra in epatica.

Alseig infra in rusne.

Alsine Plinius q̄ qdam miosotē appellant idest muris auris. nascitur in lutis. vnde z alsine dicā ē incipit a media yeme arescit estate media tī prorumpit musculoz aures imitatur foliis. Sed ali añ docebimus esse que iuste miosotis vocatur hec eadē erat que hec nisi minor minusq; yrsuta esset. nascitur in ortis z maxime ī parietibus. cōteritur odorem cucumeris reddit. rē.

Alsini Step. expoit q̄ ē auricula muris q̄ ara. uocat aldenalsar. sed melius infra in mi.

Alsuchacute Johēs Sera. ē alebzue. neutrū scio.

Altarsati ara. est pūctus sanguinis q fit in coniūctiua oculi de quo. A. sāc ca.

Althea Bya. siue molochisagia z est docū malua agrestis. latini maluauiscū vocāt. hec euiscus z ebiscū dicitur. Sed ara. dr̄ cathyn. Macer altheā malue spēm nullus negat esse. alteaq; vocant illā que crescit in altum rē. z secunduz hoc non debet habere. h. litteram.

Altir ara. asa. althit vero dicit. A. q̄ ē medicina inda similis hermodactilo. Et de vtroq; sāc ca. de altrit ī alif. ō balthit in bauer. hoc secundum in arabico scribitur albib.

Alluē ara. ē plātatio. A. de ipa propriam ca. facit.

Albulbub qō scribit Rasis ili. diuisionū ī fine ca. de difficultate ipgnationis putat̄ q̄ fit spēs bautie agrestis. Nā ī yndecimo azaraui q̄ē de simplici medicia inuenit̄ q̄ ē albub planta de qua fit galbanū. z in Sera. scribit̄ kene albub ē galbanū z azaraui vigesimo octauo qui est de preperationē medicinaz. dic q̄ galbanū fit exbautia agrestis fetēti. Ex hīs vr̄ q̄ fit illa bautia agrestis. q̄uis Rasis ī eodē loco supius laudauerit bautiā

Digitized by Google

ad hanc intentionem .posset hanc aliam speciem etiaz i hoc magis approbare. Judeus vero opinabatur qꝺ esset mercurialis. Reperit eniz in .xx. azaraui qui est de expositione noiuz quod yelbub est mercurialis z iebub z balbub ara. eisdem describitur figuris nec differūt nisi in punctis. Paz ielbul sic scribit. z balbub sic. Et Hy. dicit qꝺ mercurialis hz hanc proprietatē ꝑz quosdam ꝙ Rasis scribit de balbub siue balbulbub.

Althebil infra in deneb.

Alumen tres hz species medicine aptas. s. iameni z est scissum qꝺ de pluma vulgo dicit. z est rotūdū qꝺ zucarinum vocat z ob similitudinē zucari z liqdū qꝺ vocat de rocha vel lipparinū vt Cassius felix ca. de stomachi morbis.

Alumen ¶Dli. est salsugo terre. plura eius genera in cipro candidum z nigrū exigua coloris differētia. fit aūt omne ex aqua limoqz. hoc est terre exundantis natura. vel ex habundantis. Coctia tū yeme estiuis solibus maturat. qꝺ fuit ex eo pce cor candidum fit. gignitur in yspania egypto. armenia macedonia ponto affrica. insulis sardinia melo lipparis stroligē laudatissimū i egypto .primū melo. huius quoqz due spēs liquz spissūqz liqdi probatio vt sit liqdū sine offensis fricantium quodā igniculo calozis hoc potbinō vocāt alt gen⁹ palidi z scabri iōqz hoc vocāt parasozō zc̄. z infra aluminis vnū genus cistō vocant greci in capillamenta quedam canescenti adherēs. vnde quidam tradūtum potius appellauere. hoc fit ex lapide ex quo z qꝺ calcituz vocatur. Sudor quidam eius lapidis in spumā coagulatus est. et alteruz genus quod strotiliō vocāt. due eius spēcies fungossum atqz omniū ozē diluī facile qꝺ in totum dispnatur. Melius puicosum z foraminum fistulis spongie simile rotūdūqz natura. cā dicdoqz propius cum quadam pinguedine inbrens fricabile nec infitiens. in gretia optium ex omnibus qꝺ melium vocatur a melo insula vt diximus z cetera.

Alumen alassur exponit Rasis in li. diuisionū ca. de dolore dentiū qꝺ est kali vel cali de quo infra.

Aluminati ara. est agritudo animi qua fit homo effeminatus pessime. A.

Aluminos ¶Dli. vocāt. g. sipbatō petreū simile cimile bubule. foliis paruis ramis tribus aut quatuoza radice a cūinbus tbimi surculosum odoza tum gustu dulce. saliuam ciens longa radice rutila nascitur in petris. ideo petereuz cognoiaī zc̄.

Alupum exponit Ste. qꝺ est terbedū z est turbith.

Alusen apud. G. i sexto de simplicibus medicinis est qꝺ. A. alguasem vocat vt supza.

Aluson exponit Step. qō est sergeū quod ignoro.

Aluta est cozū sup quos cerotaria extendunt i antidotario vniuersali et apud Alex. z.

Aluta latine dicitur herba que grece ysatis vocat vt reperi in libro antiquo de simplici medicina.

Alytel ē instrumentum sublimandi alkimistarū.

Alutili in tertio canonis. A. ca. de cura capitis vniuersali exponitur in synonimis quod est fructus tamarisci.

Ama auis nocturna que strix dicitur grecum est.

Amantila potentilla su valleriana idem.

Amaracus vel amaracum siculi sansucum vocant Bya. ¶Dli. vero li. vicesimoprimo Diocles inquit medicus. z sicula gens amaracum appellauere quod egyptus z siria sansucū. Jtez. B. dicit centauream minozem ab aliquibus amaracū vocari. Sednon recte. sm veritatem amaracum seu maracum est achaué vt supza.

Amaracum Steph. in synonimis est acuauum vt supza in achaué.

Amarātū sm Bya. est planta que crisogonuz aut grisantum dicitur vt infra in crisogono. ¶Plini. amarantum inquit est spica purpurea verius ꝙ flos aliquis et ipse sine odore mirum in eo gaudere decerpi. z letius renasci. prouenit Augusto mense durat in Autūnum zc̄. Ste. i synonimis. amarantum milebestō dicitur.

Amarigaco dicunt clistere greci.

Amaurosis. ¶Paulus est perfectum videdi impedimentum sine manifesta passione zc̄. Jnuenit mauresis in pratica oculoz. baldasij ꝙ dicit esse ꝙ dicimus catharatam. Demostenes vero in obtalmico amaurosis ē pupille debilitas ita vt obscura appareat cum difficili motu z obtusiōe visus z perfecta negōne.

Ambelos. g. vitis quāuis āpelos scribant. nam qñ cūqz. p. littera. m. sequitur transit in sonum. b. vt infra in ampelos.

Ambidester est qui vtrāqz manu prodestrauntur.

Ambliopia. greci ebetudo oculoz. um. liber de doctrina greca. Bēostenes vero videdi debilitas.

Ambilops greci qui z āuliops vt pferunt luscus q in die parum videt vel in vesperis liber de doctrina greca.

Ambrosia ¶Dlinius vngi nominis est z circa alias herbas fluctuationem habet. densam radicez trium fere palmoz. tertia parte fere radice breui oze. foliis rute circa caulem vnum semen ē vuis pendentibus simile odore viscoso. qua de causa botris a quibusdā vocatur. ab aliis artemesia dr̄.

Ambrosia hic dicta quasi amurosia. nam greci vrosi cibū vel escā dicunt. v. consonante nō vocali. scribit i fabulis qꝺ hac eq duoz pascebant. B. ambrosia ꝙ multi botrin aut artemesiam dicūt fructer ē multas virgas hns longas palmis tribus. z folia initio minuta similia rute. virge sūt plene semine quasi acinus odoré vini hns que n floresciť. radix eius tenuis est z lōga duobus palmis. nascitur in capadocia que circa sese inuenerit amplectitur zc̄.

Ameleguz Ste. emblicū corrupte scripsit.

Amentum reperi antiqe expositionibus qꝺ est alumē scissum qō Theodorus ¶Dalcianus affirmat ca. de dolore dentiū. Quidam exposuerūt

Digitized by Google

q̄ est quasi lapis albus qui de vitro cocto fit.

Ameos Bya. multi cimnuz ethyopicū dicūt aut basilicē. Sed ameos alterius ē nature. Est qdē semē pene z thyopico cimino simile. sed minutius z eralibidius z quodam mō spissius gustuz balsamum ē similem origano.

Amblegi infra in emblici.

Ameracum. A. in descriptione tertia trociscoruz a ladaracuron. in. v. et est inquit albacoen alba. sz in descriptiōe p̄ma eorūdem describit emerecu. qō idem ē supra in achauē qō idem ē.

Amerina Plini. non multum a salice distat et ceta.

Ametistus gēma p̄ciosa coloris violacei.

Amfiuia noīant greci castoreuz eo q̄ in aqua et terra viuat Plini.

Amphesibeena Plini. in sermone de coriandro ē inquit genus ypentis.

Amgailem dicit. A. q̄ ē arboz gūmi ara. et in erpōibus albābōgailē. i. mater gāilem ē spina egyptiaca dr̄ ara. cozt. et eius gūmi ē gūmi arabicuz et ō suco eius fit acatia. et hoc nomen amgailē cadit super omnem spinā. et dr̄ q̄ ē p̄p̄e spina cuius lanugo ē sicut cotum et ceta.

Amgilanum in secūdo regalis dispōnis Halica. ō solijs exponit q̄ ē spina egyptiaca et videtur q̄ voluerit dicere amgaylē.

Amici ara. in antidotario vlī in confectione vnguenti nigri.

Amichas grece sacrificationes Cassius felix ca. de igne sacro.

Amitrocera. g. facilis ad cognoscēdum. Alexan. ca. de tussi materialis aūt et ceta.

Amitica virtus. g. lacessitoria irritatoria. Cassius felix ō oleo aurino. Item. B. ad glauconē amitticum. i. acre. Demosthenes collirta lacessētia q̄ greci amittica vocāt.

Amidros pulsus Alex. ca. de litargia exponit a. B. li. de dr̄a pulsuū q̄ ē in becillis seu debilis. Sed liber de doctrina greca amidron obscurum minus appens.

Amidum. sed melius amilum vt infra.

Amigdale p̄o morbo sunt due eminentie iuxta radicem lingue in faucibus similes capitibus mammillarum que z branchi dicuntur.

Amigdala p̄o fructu dulcis esui amara medicine aptōr. inde amigdaleō earum oleum.

Amigdalus arbor ei⁹ folia z gūi medicine cōpetūt.

Amilū ē sucus frumēti i aqua diu macerati colat⁹ z deficatus. B. dicit sic ab. a. qō est sine z milos mola eo q̄ sine mola fiat. nā. g. miłos mola dīt.

Ami Plī. ca. de cimio est inqt cimio similimū q̄ greci vocāt ami. Crates vero regiū appellat vi delicet qō efficatius in egypto iudicauit plerīq; alteriue nature i totū puta vt quoniā fit crisius z cādidius simulis āt ei cū cimio vsus nāq; z panib⁹ alexādris subicit z cū aliīs iterponit zc̄.

Amictas grece lumbici ventris vt Cassius felix p̄opsio ca. sed emitbis vt infra.

Amineū vinum in li. de greco trāslatis sepe reperitur. z apud Aler. z Bya. z dicit mineū quasi sine minio. i. ruboze videlz albū. ysidorus. y. amiea vua quasi sine minio. i. ruboze albū vinū faciēs.

Amirberis ara. berberi vt apud. A. in fo.

Amlegi ara. emblici vt apud Sera. z Alui. inde firēblegi de quib⁹ infra. Et nota q̄ emblici z bellerici nō cōputātur apud arabes inter mirobalanos. amelegū Step. scripsit.

Amoliptū seu amolētū dicit qō est sine i gnatione vt cerotū aliqō qñ digitos non iquinat. Cassius felix in opatione vnguēti palme. litargiz inqt co q̄ oz donec amolētū fit erpōit vt digitos ñ iqnet

Amomum semen minutū qō ab oriente deffertur Bya. est genus herbe odoratissime cuius fructer similis est botruo in circuitu cuiuslibet arboris nascens. ramulos habēs sicos z duros virgulis assimiles. coloris subruffi circa quos folia iuncta z copiosa z tūso botruosuz semen redolens z sibi cōnexum siccz album veluti viole foliis similibus bzionie. Sed eius tripler datur speciēs z quod appellat armenicum ceteris melius aut rosi coloris vel fului. odoris boni. Aliud ē qō appellatur medicō. p̄mo inferius. nascitur i locis humidis. z ꝓpterea forma maius atq; viride z leue tactu sapoꝛē origani habens. Tertium vero qō appellatur ponticū ruffum est nō longuz nec difficile frangibilē. bottuosum enim semē habēs plenum z odoze percussibile idest stipticum zc̄. ara. dicitur ameme.

Amoniacū Bya. spēs amōiaci multe sūt est albus vel purpureus similis rose vel equitino. exiccat succus sicut ypoquistidos. zfit i virtute similis stipticus zc̄. hoc ca. non est ō gūma āoniaci. sed est de balaustia. nam post ca. de granatis in Bya. sequitur in mediate.

Amoniacū Bya. est quasi lacrimū herbe asimilis lilio albo. nascit autē in terra aminois quendam regis in vltima cinerē. herba vnde lacrimuz promanat a grecis asiaos appellatur. huius radix in

Acidit z lacrimū fūdit in terram. vnde z sordes caverū optimū est amoniacū qō ē mūdissimum z z recēs z coloze candidū z quasi pigue vt thus. q̄ si frangat spissum z splendidū apparet odore subtilem castoreo gustum amarum iactans zc̄.

Amoresia grece apud Subasium ca. de arteriothomia est qñ ex scissura arterie fit collectio sanguinis extra arteriam quod etiaz dicit apoxisma.

Ampelos grece vitis. z quāuis sic scribit ambelos proferūt. nam qñ. p. littera. M. sequitur illud. p. transit in sonū. b. vide infrascripta.

Ampelos leuce Bya. aut bzionia siue vt latini vitis alba. astas z folia habet simlia vitis nostre. sz aspioza z minoza capzioli similes sunt iplicantes se. semeñ ipsius vue simile ē botruosum rarum z fulū zc̄. hoc etiā i karanide firmat hanc multi cucurbitā agreste noīauerunt. radix eius grossa z magra z alba est. Et apud. A. sefite vocatur

ɛ ẽ ara. ⁊ abayde. vt apud Se. ⁊ ifra i vite alba.
Ampellos melana Bya. i. vitis nigra folia habet filia edere ⁊ baſtam etiã. ſed maioez ſemen pozfert vne ſimile botruoſum. ſed paruius vitis albe in initio viride ⁊ in maturitate nigrũ. q cum fregeris buteum reddit colozẽ. radix eſt illi magna ⁊ nigra exterius burea ⁊ ſubalbida interius. capziolos habens vt ſuperioz qui comeduntur vt ſuperiozis infra in. vi.
Ampelos agria Byaſ. ſiue vt latini vitis agreſtis vnifere viti ſimilis baſtas habet lõgas ſimiles ꝓdicte. lignoſas ⁊ aſperas. folia eius ſtrigno ortiuo ſimilia ſed latioza ⁊ minoza. flozem habet ſicut capilos ſemen eius cõpoſitũ eſt ſicut botrus quod cũ maturauerit ruffum facit colozẽ ⁊ obto tundũ ⁊c̃. Sed apud Sera. eſt planta cuius rami ꝓdumẽ lõge ſimiles palmitibus vitis vnifere cuius lignũ eſt groſſum ⁊ cozter ſeparabilis ab eo. folia habet ſimilia ſolatro domeſtico niſi qa ſunt minoza eis. ⁊ flos eius aſſimilãt grano tabaleb. i. lenticule aque. ⁊ eſt illa que dicit femina. ⁊ alia pzofert grana parua nigra ſimilia racemis vue paruis. ⁊ quãdo ſunt matura coloꝛ eoꝛ eſt rubeus ⁊ figura grani ẽ rotunda. ⁊ racemi ⁊ ipſi ⁊ ſumitates eius ſeruanẽ ⁊c̃. hec videtur illa que a Bya. clematis dicitur infra i cle. Plinius ampelos agria vocatur herba foliis duris ⁊ cinerei coloris qualem infra ſatis dicimus viticulis longis capilloſis rubentibus qualiter ſ os qui iouis flama appellatur. fert ſemen punici mali ſimile in acinis. Item alibi que agrecis ampelos agria appellatur. ſpiſſis ⁊ candidioꝛibus foliis geniculata rimoſo cortice. fert vuas rubentes cocci modo ⁊c̃. Et ſermone primo Bya. videtur q hec planta ſit ſepibus multũ habundãs quea multis dicitur vitis alba. cuius rami tenaces aptiq ad ligandos quouſq faſciculos. cuius ſpecies minoꝛ vocatur a multis flamula que magis per terrã ſerpit in agreſtibus locis aduſtine virtutis. ſed ⁊ ſemen vtriuſq quod inuenitur in radice flozum exiſtentium vt capilli albi acutiſſimum ⁊ adbuſtiuum eſt valde.
Ampelos ynoſoꝛos. grece eſt vitis vniferoſ. communis propio ca. Bya.
Ampelopraſon. gre. eſt vinee poꝛrum. nam greci praſum poꝛũ dicunt Bya. propziũ capit. facit. Pli. ãpelepraſon in vineis naſcitur foliis poꝛri ⁊c̃. hec multi aratillum vocant.
Amplyopia Paulus eſt obſcuritas videndi. que fit ab aliqua non manifeſta cauſa ⁊c̃. Demoſthenes ẽ ipſius viſus acies obtuſa nulla alia obſiſtẽte paſſione Alex. vero caliginẽ ipſaq vocat. grecus ambliyopia dicit ⁊ ſcribit ampli.
Amuletum. Pli. quidã ficticiam vocauerunt.
Amurca olei eſt feculentia oliuaruq ad mixta aque que cum ſit oleum abicitur. ſed ſer olei eſt id qõ inferioꝛi parte ipſius olei reſidet. de ambobus i Serapi. in ca. de oliuis inuenies. Byaſ. amurca ſer ẽ olei magnã ⁊ aquoſa cũ ꝑmiſt q̃ coq ſolet ad mellis ſpiſſitudinẽ ⁊ ſic vetuſtatẽ accipit ⁊c̃.
Ana grece prepoſitio ſignificat re intus. q nos autem pzo pariter vel ſimili vocabulo vtimur.
Anabaſis grece aſcenſio vel aſcenſus.
Anabaſis etiam Bya. dicit vocari yporis que eſt cauda equina de qua infra.
Anabzoſis. gre. cozzoſio quod ⁊ diabzoſis dicitur vt apud Alex. ca. de ſputo ſanguinis. ſed Demoſtenes anabzoſim inquit dicimus ſcabroſam palpebzarum paſſionem ⁊c̃.
Anabula ſpecies eſt titimalli.
Anacalla. Plinius anacalla aliqui acaron vocant ⁊c̃. ⁊ eſt anagallis infra.
Anacardus puto grecum. eſt fructus arboris qui ⁊ pediculue elephantis aquibuſdam vocatur ara. dicitur beladar.
Anacollyma greci. vocat Oribaſius medicamẽ quod moderni ſtrictoꝛium dicunt quod fronti ⁊ tempoꝛibus ſuper viducitur ad pzohibendum humoꝛum fluxum ad oculum. Demoſtenes capitulo de obtalmia ⁊ de lacrimis. Anocollẽa vocat acolla quod eſt gluctẽ. dicit Serodius idez.
Anadoſis. g. redditio vt i libzo de doctrina gre.
Anadoris vero receptio vt ibidem.
Anadrome grece. recurſus vt ibidem.
Anadromes exponit Alex. q eſt cappis capitu. de epilenſia.
Anagalidos exponit Bya. quod eſt ſemẽ miricis.
Anagallis apud. A. ⁊ Bya. eodem nomine ⁊ ſimilia capitula inueniuntur. Bya. anagalis quam multi cycoꝛium dicunt falſo ſuple. ſpecies ſunt due. vna que flozez iacintinuz pzofert que ⁊ femina eſt. ⁊ in Serapi. celeſtis coloꝛis. Alia que flozem dactili coloꝛẽ habentem pzofert. que et maſculus eſt apud Serap. rubeum. Ambarum vero fructices ſunt minoꝛes ⁊ ſup terram ſpanſe quadratas habentes virgas ⁊ tyrſum cum radice tenui. ſemen habentes de ſuper obrotũduz In Serap. ſimile coriandro habet folia ſubtilia ⁊ parua. ⁊ obzotunda ⁊c̃. et hoc dicitur mozſus galline ⁊ ypia. et morgellina quod eſt nomen gallicum vulgare. Plini. anacallam aliqui accarõ vocãt duo eius genera. maſculus floze feminineo. femina ceruleo non altioꝛes palma fructice tenero. foliis puſillis rotondis in terra iacentibus. naſcitur in oꝛtis ⁊ aquoſis locis. pzioz flozet cerula etce. Step. hanc putauit auriculam muris ⁊ in ſo practite. Sed alia eſt vt patebit ifra.
Anagiꝛos Bya. aut anagiris aut acopõ fructer ẽ foliis ⁊ virgis ſimilis agno arboꝛi. grauis odoꝛis plenus floze ſimili braſice. ſemen in folliculis in cozniculi ſcemate minutis habens ſquamoſum et varium. autũpno tempoze edureſcẽs vel maturescẽs ⁊c̃. Pli. anagiros q̃ alii acoziõ vocãt fructuoſa ẽ grauis odoꝛis. floze olẽs. ſemẽ i cozniculis gignit ſimile renibus quod dureſcit per menſes et cetera.

Digitized by Google

Anadagos in antidotario vlim in confectione mi
tridati magni exponit q̄ ē sumach deus scit z ē.
Anagalicum infra in simsitum.
Anagogē Cassius felix ca. de emoptoica sangui-
nis suppr̄ēa eductio q̄ greci emanatos anago-
gem vocat zc̄. Item Oribasius ca. de fluxu san
guinis narium si ex plenitudine sanguinis aperiā
tur vene nariuz mouetur fluxus sanguinis moz-
tem minans quod simpliciter vocāt anagogē.
Anagogū exponit apud Alex. spuere faciēs ca. de
cibis pleureticoz. vel potius sputū educens. naz
grece componitur.
Anago grece deduco.
Analentia dicunt q̄ est species eplie quando cā in
stō continetur.
Analipsis. gre. refectō. reperio etiam anatalipsis i
eadem significatione.
Anapeptica gre. inuenio expositū quod ē recta vl
bona digestio. interdum anapetica inuenitur.
Anapopletica grece exponit quidā q̄ sunt que vul
nera carne replent.
Anasarcha grece ydropisis carnosa Paulus eo
qō carne vniuersa corporis velud in aquā con-
uersa totū corpus apparet album z flegmaticuz
mortuo similē. z hec ydrops vocatur leuco fleg
matia ypostarchidios ydros vel anasarcha.
Anastomasis Alex. ca. de sputo sanguinis anstoma
sim autē dicunt cū ora venarū virtute amissa ap
tiora effecta sanguinem effundunt intrinsecus.
Anatricō scripsit Step. puto pro antericon z ex-
posuit q̄ ē flos aleosori puto p areras. z ē binach
z est affodillis vt infra in antericon.
Anathymasis grece euaporatō sursum eleuaton.
Alex. ca. de signis melancolie. z liber de doctrina
greca exalatio euaporatio fumositas.
Anatomia gre. equalis vel proportionalis sectio
nam tomi sectio.
Anatropha. g. subuersio stomachi. Alex. de egritu
dinibus stomachi. liber de doctrina greca ana-
trophy est euersio stōi.
Anatrepsis. g. nutrimentū li. de doctrina greca.
Ancias grece tumor durus iusta paristinon. quid
sit paristinō infra videbis.
Antiloblefarus Cornelius celsus. greci sic vocant
cū palpebre simul aliquo casu cōglutinātur. aut
ipsa palpebra albo oculi.
Ancistrum Demostenes est instrumētū cirugicuz
sicut uncinus cuius quoddā est babēs in sūmita-
te cauernā seu foramē per quod filum transire
possit. grece volangistrum dicitur etcc. ca. de an
giolangia facienda in fluxu lacrimarum.
Ankistron grece hamus vocatur. agkistron scri-
bunt. sed ǎkistron pferūt. Nam vbicūq; gāma
añcedit kapa ipsuz gāma trāsit i sonū. n. littere.
Anchora herba in locis cultis z ortensibus nascens
raro inuenitur nisi cū flore Butānicus de ipa lo
quitur.
Anchorismata grece dicūtur tumores vt reperi in
libro antiquo de simplici medicina.
Anchusa grece ē planta q̄ Aui. vocat lactucā asi-
ni z abugilise bearselus z simar de qbus omibus
figlária facit ca. vt supra i abugilisse qō. satis pz
p̄ concordiā Dy. z. Al. in bijs ca. Dya. anchuse
duo sunt genera quaz vna folia hz lactuce simu-
lia sz acuta z aspera z nigra z spiosa. radix ē ei di
giti bñs grossitudinē z colozis sanguinei. i estate i
ficiens digitos. nascitur locis cultis folia bñs i gi
ro sup terram sparsa. Alia ancusa quā multi al-
bucidiō vocāt supradicta puioz est quia folia mi-
noza hz z asperiora a superioze virgas similes su
pradictis. sz tenues super aquas flozem purpure
um. aut feniceū. pfert. radices ruffas hz z oblon
gas. nascitur in locis arenosis. z infra. est ingt al-
terū genus anchuse similis supradicte. sed mius
semen. hz qō habz colozē feniceū zc̄. D. in. vi. ō
simplici medicina quattuoz eius ponit species.
vna vocat ibi simar. alia locasus. tertia abugela-
bus. quartā dicit carere noīe. z oīa ista noia sunt
a greco corrupta. Vide q̄ Aui. voluit dicere al
bucidō. z dixit abugilisse. primā quidā vocāt san
guinariā. Pau. ca. de dissinteria encusis vo-
cat. sucus ingt encusis spinosuz z latū z nigrum
habentis foliū quā cirospeletō vocāt zc̄. hec eti
am planta reperitur in cōfectione antiqua dicta
chlimar hermaica. Item albani lactuca asini que
grece vocatur anchusa.
Andachocha quia debet scribi cuz. h. s. handacho
cha quare ibi.
Andrafraris apud Dya. est triplex. aliis etiam vo
catur nominibus vt patebit suo loco.
Andragne gre. portulaca vt apud Dy. sed grecus
dicit andrachni. vocat a multis species tertia
ayzon. z est dictu portulaca agrestis. eo q̄ habet
folia similia portulace. sz latioza z maioza supza
in ayzon. alia tamen planta propie vocatur por
tulaca agrestis de quo in po.
Androsemā siue vt alij asgron. Pli. nō absilē ē yp
ico. cauliculis mollioribus dēsioribus z magis ru
bētibus. folia alba. rute figura. semē papaueris
nigri silē. come trite sanguineū emittūt sucū. gi
gnitur in vineis. fere medeo autūpno effoditur
suspenditur que vsus ad purgandū aliū zc̄. idez
qō andresemon.
Androsemō Dy. q̄ asgrō dicit spēs ē ypici. sz virgis
maioz ē. z sarmētosa feniceū bñs colozē. z flozez
mellinū. semē silē ypico. sz maius. qō cū fricatuz
fuerit odoze resinē emittit. sanguineū et fāc co-
lozē fricatum. vnde androsemon dicitur zc̄. ea
dem est cū supradicta infra in asquiron.
Androsemō Dya. aut dionisia multi z asgrō istam
dixerūt. sed ē dra inter androsmō z asgron z ypi
con. fructer ē semē miutū bñs z sarmētosa. hu-
ius virge fēicei colozis sunt folia duplicia quasi
rute bñs. que si soluaē manibus sucū eicit vene-
nosuz cuius virge interualla bñt in qbus sūt flo
res minuti z mellini. semem hz in foliculis sicut

miconij nigri cuius coma ſi a digitis confricata fuerit ꝛ trita reſine odorē facit ꝛc̄. ſic ſe habet uero Bya.

Androſaches ℙli. herba ē alba amara ſine foliis ſoliculos incuruos bñs ꝛ in his ſemen naſcīt. in maritimis yſtrie. ydropicis datur vrinā nāq; ve bementer dicit Bya. eadem vt iſte.

Androſemō dixit Ste. vocari id. mo maſculus.

Aneiſum dicit arabs. nos ꝛ grecus aniſum.

Anemonis ℙli. ſunt q fremō vocāt duo eius genera ſilueſtriū ꝑma. altera cultis naſcēs. vtraq; fabulosis. huiuſq; ſpēs plures. aut. n. feniceū florem bz q̄ ꝛ copioſiſſima ē. aut purpureū. aut lacteū. boꝛ triū folia apio ſilia ſūt nec temere ſemipedis altitudinē exedūt. cacūine aſpagi. flos nūq; ſe apiret niſi vēto ſpirante. vnde ꝛ nomē accipit. ſiluſtris amplitudo maioꝛ latioꝛibꝰ q̄ foliis flore feiceo. hāc erroꝛe eductī argemonē putāt multi. alii rurſus papauer qō ꝛ tyā vocamus. ſz diſſicultio magna qa vtraq; hec poſtea flozet. ℙlec aut ſucū illaꝛ anemonē reddūt aut calices bñt nec aſpagi cacumē ꝛc̄. Bya. anemōis duo ſūt genera. agreſtis ꝛ ortiua. Ortiua aūt florē coccineum bz. altera uero albū ꝛ lactineū aut purpureū folia minuta ſicut coꝛiādrū ꝛ diuiſa non magni ſtatus. virgas tenues ꝛ virides bz ſicut micōiuꝛ in medio capitellū nigra bñs. ꝛ radix eſt illi ſicut oliue nodoſa ꝛ curta. agreſtis vero in oībus maioꝛ eſt ꝛ foliis laciniosibus ꝛ capitella maioꝛa ꝛ lōga bz florē feniceuꝫ vmellinū ꝑfert. radices ſt illi tenues pluree. Eſt alteꝛ genus anemōis viſcide nature ꝛc̄. ꝛ infra ſūpſit aūt nomeꝫ papauer q; vēto magis aperiat florē. ſed vt dixīus alba ē agreſtis altera vitalis. cuius altero cum feniceo coloꝛe ſiue flamineo eſt. altera quaſi purpureo ſiue glauco cū foliis trinis i ſpē apiū tenuiter ſciſſis paruis coherentibus tyrſis palmaꝛ quat tuoꝛ. aliq q diſcernere noſa ipſarum neſciūt errāt ꝛc̄. hec planta ara. dr̄ rachaich ꝛ coīter vocatur papauer rubeū multi ꝓo papauere nigro i populeō ſūpſerunt nō ſine multo erroꝛe. nam illud frigidiſſimū eſt. hoc vero calide nature.

Aneſis grece reqes. vnde anetica dīt reqē inducēs a q̄ anodia vocam⁹. ꝛ anetica dies i febribus dr̄ iterpollationis liber ō doctrina greca. aneſis intermiſſio remiſſio reqes refrigeriū pauſatio

Anthiō greci anetū vocāt idē anethyleon oleū idē factum. ara. vero rebetb dicitur.

Anphebe ara. coagulū.

Anfraliafres apud Bya. ſexta ſpēs titi mallorum quas ipſe deſcribit q; et dendrodes. i. arboreum vocat infra in titimallo.

Anfimerina febris. i. cotidiana anfimerinus iterdū repitur. ꝛ eſt grecū ab amphi q; ē circū ꝛ ymera dies eo qō ſingulos dieſ circuit. m. añ. f. g. ſcribī

Anforiſmus ſed melius aforiſmus ſupra expoſitū ē

Angiologia grece. apud Demoſtenem eſt cyrugia que fit i ateriis temporum ꝓpter fluxum lacrimarum.

Angitis vel agnitis ſecundum Bya. quedam ſpecies ſpicenardi.

Angonum ℙlinius quidam omonidam malunt vocare ramoſam ſimilem fenugreco niſi fructi coſio: eſſet hirſucioꝛq; odoꝛe iocundo poſt vero ſpinoſa eſt vt etiam ea munia conditur ꝛc̄.

Anicetam apud ℙlinium q̄dam aniſum vocant.

Anichinos grece ficcus.

Animoda Bya. q̄ multi animodaꝫ appellauerūt. virge ſunt ei duoꝝ palmoꝝ. ꝛ paulo maioreſ fructiceſq; virge nodoſe ſunt in quibus ſunt capitella minora folia minuta ſicut lenticule aut rute bñs aut loci qui in feno naſcitur. ſed ſunt aſperioꝛa ꝛ pingua ꝛ ſpiſſa. banc mult. in ſalle cōponunt ꝛ comedunt ſuauiſſime que virge ſpinas acutas habent cuius virga alba eſt ꝛc̄.

Animō grece papauer rubeū vt ſupra i anemōis.

Aniatos grece incurabilis inſanabilis.

Angelica infra in arcangelica.

Anges infra in emaſum.

Angaikē infra in ſpina egyptiaca.

Aniudem q. i. cōſonās ara. eſt planta cuius gumi ē aſa vt. A. ſuo ca. dicit tñ in ca. de cura ydropiſis q; ſiſeleos eſt aniudeꝫ romanoꝝ. Idēq; dicit in ca. de ſiſeleos in fo. Similiter habeī i antidotario dionū Raſis in cōfectione ad epilim. ſed veritas eſt quod aniudē eſt ſilfiū apud Bya. dicit enim ibi q; lacrimū ſilfij laſar vocatur q; ē aſa. in ceteris ēt cōcoꝛdat cuꝫ ca. de aniudeꝫ apud. A. ℙeterea in capitulo de agarico vbi Auicen. dicit q; ē ſimile radici aniudeꝫ Bya. dixit ſilfiū. ꝛ radix huius plante ara. dicīt maroch vt patet p. A. ca. de maroch. et Ser. ca. de aniudē. q; autem ſiſeleos non ſit ſilfium ſatis conſtat q; Byqui de vtroq; facit diuerſa ca.

Anodinū mitigatiuuꝫ requieꝫ inducēs ſedatiuum a greco aneſis q; eſt requies. inde anetica dies .i. dimiſſoria interpollationis laboris a morbo. Caſſius felix ca. de tertiana febre.

Anadromon matricis. i. aſcenſus matricis ad ſupioꝛa. unde Caſſius felix ꝓpio capitulo.

Anofris. g. lupus qui ꝛ licos vocatur ēt.

Anoloſat nomē ponderis eſt idē q; obolus.

Anōis dixit Step. q; ē ſpecies acuā. i. acauē.

Anoreꝛia. g. faſtidium cibi quod alii atrophyaꝫ vocant vt ℙaulus ꝓpio ca.

Anſali ara. apud ℙaliabas ē ſqlla ſz melius anſel.

Antali ara. apud ℙaliabas eſt coloqntida ſed melius andbel vt in ara.

Antera ſemē roſe vocat⁹ ē illud qō remanet in autūpno fructus. ſ. rubeus plenus lanugine circa ſemina.

Antereon Caſſi⁹ felix ca. de tuſſi humida guturis ptē ſub mento q; greci antereon vocant ꝛc̄.

Antericon apud Bya. ca. de affodillo eſt ſemen affodilli. ℙli. idē Step. vero dixit anatericon.

Anteromata grece Alex. ca. de aſclite et timpani-

Digitized by Google

te exponunt quidam q̄ sunt tumores cuti silēs
z aliqui tumores sine dolore.

Anti greca prepōsitio. cōtra. p̄ ppe significans anti
scribunt z andi ꝓferunt. naz q̄ncūqz. n. antece-
dit. t. illud. t. tradit in sonum. d. littere vt scribūt
antichristus z proferunt andichristus.

Antias ℙdaulus est inquit tumor durus paristinō
quid est paristinō infra scies

Antichbisis grece limatia.

Antidotū liber de doctrina greca. antidotos reme
dium medicamē leuamē adiutoriuz.

Antidotum gisi Aler. ca. de frigida distemperātia
epatis faciente dissinteriam.

Antidotum marcelli idem ca. de potionibus com
positis ad colicam.

Antidotum eradion idem ibidem.

Antisabare dixit Step. q̄ ē busadi. i. cozallus.

Antim algēde bedusser ara. testiculi castorei Ste.

Antillillis exponit Step. q̄ est saterceliſſum.

Antilios grece apud ℍya. genera eius duo vña ē
que folia lēticule silia hz et astam altam duobus
palmis erectā cū foliis mollibus. radix est illi mi-
noz z tenuis nascitur locis erbosis z solaribus gu
stu salsa. altera ē q̄ folia z astaz silēs camepiti hz
sed aspiora z minora florē purpureū. z odorem
granē. ra dix ē cicoree filis zc. ℙpli. cadē de ipa
sz antalū vocat. z ut alij antulū. ꝑmam vero sa
bulosis locis nasci dicit ꝑam saxosis cetera cōue
niūt. hoc est qō. A. zabaratb vocat vide ca. am
boruz simul.

Antilops grece ℙdau. ē apostema lacrimalis ma-
ioris oculi ante q̄ vlceret q̄ postq̄ vlcus fuerit
egilops dr. etiam infra egilops z infra in anti-
nops a ℍemostene.

Antiminō apud ℍya. vocatur mandragora.

Antimis que ē camōilla ℍya. antimis siue leucan
timis. z camōilla quā alij erāt hōidez vocant eo
q̄ verno tpe floreſcat siue colligāt ad vſū. alij ca
memillō. eo q̄ odorē silēm mali matiāi hēat alij
melatemō vel crisocomē bui⁹ herbe tria sūt gene
ra in floze habentia distantiā. aste sunt illi duoruz
palmoz fructuose ramulos multos cū vimibus
plimis ac tenuibus folia generantē trina pua atq̄z
angusta z tenera supius capitellū cū quadā rotū
dirate hīs deitus aureū florez q̄ exterius. folio-
rum ambitiōe clgit alboz aut melini aut purpu-
rei colozis magnitudini rute silantiū nascitur ve
ro locis aspestris z circa vias z semitas. colligīt in
vere zc. ℙpli. mira antimidis. natura q̄ a sūmo
flore icipit cū cetere q̄ pticulatiz florem ab vna
sui pte icipiāt zc. Step. antemis scripsit corup
te zc. de noibus supradcis a ℍya. sic debes et
ponere. erātemō purpureū florez hz. que album
leucātemō. que citrinū totū sine albedine crisan-
temō z hoc sonat in greco vocabulo.

Antimoniū medicina ocularis gre. stulbus z aliquā
do stibius ℍya. stilbus formosus est q̄ lucidus
z q̄ radiosus pz cū fractus fuerit z gustu salsus ni
hil hīs terrosum aut sordidum. z qui fragilis est
hūc multi obtalmiō vocant. eius aliud tradit fe-
mina q̄ō est pōdere grauius. aliud masculus pō
dere leuius z aspius zc. ara. ēt binomiū est sicut
z apud grecos. nā vocāt althymach post antimo
niū. z cohol ꝓpter ꝓpritatē q̄ habet i ocularibus
medicinis sicut z grecus obtalmiō eadem ca.

Antinops z egilops. ℍemostenes ē colectio circa
angulū maiorez oculi que si humorem tenuerit
clausum ꝓpter hoc antipos a plrimis appellat.
si aūt iflatiōe euacuata digitis ipressa ꝓuo cedēs
reuertitur egilops appellatur. sed antinops a vi
cinitate oculi nomen accepit egilops a similitu-
dine capraz que ꝑm angulos oculorum natura-
les habere videntur inflatiōes z cc. supra vide in
antiops.

Antion apud ℍya. dicitur planta vnde colligitur
laudanum vt patet in ca. de ciseos.

Antipaſis contrariaconuersio seu aduersa tracta-
tio grece.

Antipatia grece exibitio alicuius medicine ad ob-
tūdēdā violētiā alter⁹ peribite medicine ℙpli.

Antira ℙdaulus ca. de cataro. quid sit nescio nisi
forte semen rose.

Antirenū antiquus liber de simplici medicina ē plā
ta que cinocephalū dicitur. ideſt canis caput ra-
mosa ꝑ totos ramos folia minuta z oblōga z den
sa. florez puū coloze auroso hīs semē vitulinis
naribus silē zc. Sz ℙpli. antirinū siue pararinū
linisagria silis lino. radice nulla. floze iacenti. scie
vitulinariū silē zc. linisagria ē dictu linū agreſte.

Antirinō ℍy. aut aranino quā multi lignidā agre
stem dixerūt herba est similis anagalidi foliis z a-
stis flozes habet crocios aut purpureos minu-
tos ꝓ quo re lignis agrestis dicta est. semen est
illi simile oscordo et cetera.

Antispodia apud ℍya. ē cinis ex foliis stipticis vt
oliuaz z similiū factus. z vocāt sic eo q̄ ꝓ spo-
dio. i. tutia ponitur. q̄ spodius sit tutia infra vi-
de in spo z pomfolix.

Antopirus panis apud ℙpli. i. fermentatus z est
grecum quasi contrarius opiro.

Antora herba contraria tore venenosiſſime herbe
oia ajalia pimētis. sed antora est vt tyriaca con-
tra ipaz. ambe folia rotūda multū scissa. sed tore
maiora folia z tota ēt planta radicē longā gemi-
culatam et grossitudine pollicis vel plus nigraz
cauernosaz Antora duas radices hz puas sicut
satirionis silēs nucleis oliuaz. vna ē piguis alia
exteuata amari saporis et magne virtutis. Bu
tanicus de vtraq̄ ꝓpria facit capitula et ꝑpe
tates describit.

Anthos gre. flos. idē alosanthos salis flos vt supra
verū latini appropriauerūt hoc nomen flori ro-
ris marini. inde dyantos confectio.

Anthraches gre. prune carbones incensi anthra-
kia pruna singulare ipsius inde antrax.

Antbax cum. b. debet scribi carbunculus.

Digitized by Google

Anthrakion vocant gẽmaz carbunculum anthrachion et vicus oculi de quo infra in vicus.

Anthracosim Demosthenes vocant greci ruborez nimium palpebrarum z er longo tpe lippiẽtiũ.

Antroadis ℙli. fi macedonia. breuis arbor atqz fruticosa i Damasco syrie magna materies ei admodũ lenta ac fidelis ac vetustate nigris splẽdoribus flos racemosus oliue modo. sed rubens folia densa fert z folliculos mittentes quedã animalia ceu culices lentorẽz refinosum q z corticem rumpit sturia mascula fert sterilis femina folio vlmi paulo longiore z pilosо foliorum inter se semper contrariis pediculis gracili breuiqz ramo pelles candide conficiuntur his. semẽ lentis simile cũ yna rubescit q vocatur ros medicamẽtis necessarium zc. est sumach q ros syriacus dicitur infra.

Antropomorfon. dicitur mandragora apud eos. s. q putãt radicẽ eius figuram hominis habere.

Anulesat. i. obulus ponderis nomẽ de quo infra.

Anzarut vel anzaroth ara. sarcocolla a. g. angelut.

Anzerutum scripsit Strep.

Aoria grece imaturitas.

Apaki grece longum intestinum vt in libro de doctrina greca.

Apala oua. i. mollia nam apalotis mollicies apallos mollis leuis tener apala molia zc.

Aparine Dya. q̃ greci phylo antropon vocant. latine purpurea vel lappago dicitur herba est virgas multas z longas habens z quadratas z aspas. folia rara z in ordine posita. semen est ei albũ z rotundum z durum z paruum z in medio pertusatum sicut vmblicum. florem habet album folia cuius vestibus transeuntiũ iherent z ob id si loantropos dicitur. nascitur circa muros z ortos zc. ℙli. aparinẽ aliq onfacocarpõ alij phylantropõ vocant ráosam yrsutam quis senis ve in ordem circa ráos foliis per interualla. semen rotundum durũ z cõcauum subdulce. nascitur in frumentario agro aut ortis prati ve asperitate vestium tenaci.

Apendix ℙlinius est spina sic dicta. quoniaz bacce puniceo colore in ea apendices vocãtur que laratie sunt.

Apentismon grece. Alexan. intestinuz rectum cade dissinteria. Item de tenasmone.

Apepsia grece. incrudatio indigestiõ liber 6 doctrina greca.

Apia mala dulcia valde me teste que ℙaulus laudat ca. de sputo sanguinis. Item ℙli. ab apia de gente claudia nominata.

Apiaster vocatur a quibusdam apium risus.

Apios siue camebalanos siue rafanus agrestis. astas habet quinqz vel tres viscosas z teneras et ruffas. folia sũt ei rute similia lõga virida et parua. fructus siue semen paruũ cuius radix est affodilo similis obrotunda similis pile lacrimo plena a foris nigra intus alba. radices eius due sunt super terram zc. Dya. vomica est. hec a ℙli. vocatur apioscilla vt infra.

Apyretos grece sine febre sine feruere Gali. ad glauconem ca. de diodicis febribus in generali. Item liber de doctrina greca. apirektos scripsit aurir apyon non calefactum.

Apistos Dya. aristologia dicitur a grecis feta logos apistõ eo q̃ fetis sit apta zc. infra in ar.

Apium. Macer. Est apium dictum q̃ aper hãc fere solebat. Victoris veterum fieret dum more triumphus. ara. dicitur karas. sed grece selino. Cuius duo sunt genera domesticum silicet q̃ est notum. z agreste. Sed agrestis quinqz sunt species ydroselinõ. i. aqnaticuz apium. ypo selinum q̃ z macedonicum dicitur. vel vt latini oliratrum sm Dya. tertia oxiose linum z est dictum montanũ. quarta z petroseliuz dictũ apetra. vel petrosum. quinta smirnion de qua Dya. ppium facit ca. sed a Serap. inter species apij ponitur. Item cerefolium ab Ysaac in oyeris particularibus inter species apij ponitur. Debijs omnibus i ppijs locis iterũ iuenies. ℙli. apium inquit comune distinguit seru. Naz Crispus feminam esse dicit crispioribus folijs z duris et grosso caule sapore acri et feruido Dyonisius marem nigriorem breuioris radicis vermiclos gignẽtez et ce. z infra est z oliratrum qõ hiposelinum vocant. et infra quartum genus et eodem faciunt aliqui oxeoselium alio fructice recto semine cimio silie. et infra et est oxioselinum et infra et alio genere petroselinõ quidam appellant in saris natum. et infra addiderunt quidam oposelinum differens breuitate caule satiuo radicis colore ruffo zc. Item idẽ supra de sponte nascentibus plãtis. Id. n. inqt qõ sponte in hũidis nascitur beliosselinum vno folio nec yrsutum rursus in siccis yposelinuz pluribus foliis silis beliosselino. tertiuz est oreoselinum cicute foliis. radice tenui semine aneti minutioze tamẽ z ce.

Apiũ raninõ gre. dr̃ vatrachiõ. Dy. botrachiõ scribit et distinguit eius spẽs vt infra i bo. latini vero i tres spẽs diuidũt. s. rãnũ risus et emoroydaz

Apocbinus. ℙli. fructer est folia edere hũs molioza mius tñ longe viticlis. semine acuto diuiso lanuginoso graui odore et omnes quadrupedes necat in cibo datum et cetera.

Apocrusticũ. g. repcussiuũ redarguens vt Dya. et Cassius felix ca. de oleo mitrino.

Apodia gre. ℙli. et cispsedi vocantur aues similes yrundinibus. maiores tñ plurimum volãtes sic dicte quia vsu pedecaret et ce. apud nos dardani vocantur vulgariter.

Apodismon gre. ambulatio retrograda Demosthenes ca. de custodia oculorum.

Apoflegmatismus deductio flãtis à capite. siue ipsum medicamen hoc facies. s. p os vel nares vt sunt caputpurgia et agargarismata.

Apoya. g. sine qualitate sensibili vt in sipida.

Digitized by Google

Apollinaris a quibusdam dicitur mandragora. sic dicta eo q̄ apollo dicitur inuenisse z ascepio tradidisse.

Apollinaris tamen fm ꝑli. vocatur iusquiamus apud quosdam que grec. insquiamos. alijs nominibus vocantur vt infra. in is.

Apomellis grece ē q̄do fauus mellis in aqua lanatur. aqua illa mellita apomellis dicitur vt Bya. suo ca.

Apoquimatos in antidotario vii in cōfectione empli dicī didascalia exponitur foedicies nauis intelligendo rasturam exterioris partis. infra vocatur a Bya. apozima.

Aporema dicebant antiqui cum primo prominentes fiunt oculi velud ex vomitu vel aliquo alio huiusmodi de iñ fiunt concaui Bemo.

Apozefis Bemostenes dicunt greci eruptionem anguli oculi.

Apozisma Cōstantinus in pantegni. ē collectio sanguinis in aliquo membro extra venas nō putrefacti maxime sanguinis arterialis.

Apostasis vel apostaseos grece apostema Cassius felix collectiones gre. apostaseos vocant.

Apozias grece deferuescētes. apozeo deferuesco.

Apozima decoctio diuersarum medicinarum. s. aquā in qua coquūtur.

Apozima Bya. pirque de naui raditur quam greci apozimam vocant.

Aprocimerō exponitur in passionario q̄ est impotentia venerei actus.

Aproscilla siue rasanosagria. ꝑli. iūctos duos si ue tres spargit interra rubentis folia rute. radice cepe sed ampliot. quare quidam raffanus siluestrem vocant. intus habet māmam candidaz extra cortices nigros. nascitur in montibus asperis aliquando z herbosis. purgat suprius z inferius. ydropicis apta hec apios a Bya. vt supra.

Apsynthyō dicūt. g. nos absynthium.

Apta gre. exponit Bya. ca. de tribulo q̄ est putredo. Oribasius vero ca. da vlceribus oris. q̄ autem inquit in sumitate oris vlcera nascuntur que greci aptas vocant zc̄. Cornelius celsus ea inquit que i ore vlcera mala fiunt aptas vocāt.

Aqua imbrilis. i. pluuialis ab imbre. Cassi. felix de egritudinibus oculorum z Bemostenes ad cōficienda collirria.

Aquam maris in mediteraneis non habentes sextarium salis in quattuor sextarijs aque salsissimū mare facere potuerunt. vim namq; z naturam salissimi maris implet. mediocrissimum autem putant supradictaz aque mensuram octonis cyatis salis temperari quoniam ita neruos calefacit z corpus non exasperat. ꝑli.

Aquebalam venam iubet flobotomari Haliabas i pluribus locis qui videtur ciuilis nam in capi. febris cōtinue primo inquit ho z tertio quo mouetur die omnino vtatur sanguinis minutione aquebale z basilice zc̄.

Aquē elmelich scripsit Stephanus pro achilleme lich z est mellilotum.

Aquesutum scripsit Steph. pro cuscuta.

Aquelogos ꝑlinius folia sūt ei maiuscula q̄ edere quinq; aut. vij. subalbida a terra superne pallida. sine caule sine flore sine semine radice tenui et cetera.

Arachide arcbos ꝑlinius habent ambe radices

Aramolas. ac multiplices nec folium nec herbam illam aut quicquam aliud supra terram habent hec manduntur zc̄.

Aranea vocatur gre. sphalagion. ara. vocaī rutela.

Araneas Cassius felix araneas greci aserpēdo qō erpem dicunt. nos autem similiter latino sermone a serpendo serpusculos nominamus.

Aratilli dicuntur pozzi vinee gre. ampeloprason vt supra.

Arboz cimicum q̄ dirdar. A. vocaī ē vmilis vt dicunt. plā eius genera fm ꝑli.

Arboz marie apud. Auicē. e bucozmariē quod est dictum fumigium vel vapoz marie veruz apud Serap. est planta q̄ Byaſ. libanotis vocant. et omnes dicunt q̄ habet tres species. cōplementum huius quere infra in libanō zc̄.

Arcba angelica quidam vrticam mortuam dicūt alij similem vrtice. sed mihi ostensa fuit quedaz habens folia similia celidonie. nisi quia non sunt ita pigua z obscurioris viridiatis. alij angelicaz dicunt.

Arceotides. g. fructus iunipi vt pz p Byaſ. ca. de iunipo. Itē Alex. ca. vt nō cadāt capilli idē. Et in li. de doctrina greca. arkeutos est arboz iuniperij. arkeutides fructus eius vt infra.

Arceotica Alex. ca. ō fluxu capilloz idē qō supra.

Arciotidos in. vij. Jobis. Sera. in cōfectione de luto lacune. dicit q̄ sunt grana cedri vel iunipери. quod verius est corrupte protulit.

Arcion. ꝑli. g. sic vocant plantā folia habentem maioza et cucurbitis z yrsutioza nigrioraq; z grossiora rdicē albā z grandē zc̄. Bya. arcion prosopidia aut ꝑsopiō dīt. folia cucurbite ortiue similia hz fz durioza z maioza, z nigrioza z aspera. asta est maioz cū folijs radix maioz z alba zc̄.

Arctiō ꝑli. aliq; arcturiō vocāt. silis est verbasco folijs nisi q̄ yrsutioza sūt caule lōgo molli semine cimini. nascāt i petrosis. radice tenera alba dulci q̄. decoqtur in vino ad dētiū doloze. Byaſ. arctiō aut asturiō z ista folia filia flōmo. hz. fz roton da z aspa. radix moilis z alba z dulcis. asta lōga z mollis. semen cimini minozis simile zc̄.

Arcolabū Bemōstenes ē grece ferreū instrumentum cyrugicozum ad aliquid ad prehendēdum.

Archos grece poder anus.

Arcuatus morbus dicebatur ab antiquis ictericia a varietate colozis vt yris. alijs etiam nominib⁹ vocatur vt infra. in yc.

Arcus apud ꝑaulam dicitur anus poder ca. de exitu ani et est a greco arcos.

Digitized by Google

Arenoe thus in antidotario Oribasij in tyriaca est masculum thus. nam aryn. g. masculus.

Arcotica. g. rarefactiua. Alex. ca. de cau capillorū.

Arestion. g. exponit Ste. in synonimis q̄ ē ara. bu finum. vtrūq; corruptum puto.

Aretica. g. virtuosa. aretipraris virtus industria.

Argalis infirm quo liquores iniciuntur in vesicam q̄ siringa dicitur.

Argemon. g. est tertia spes vlcer cornee apō pau. infra in botrion. Item infra in vlcera.

Argemonia Pli. folia hz equalia diuisa apij mō. caput in cauliculo papaueris siluestris radicē hz cuius sucus est crocei coloris acris z acutus. nascitur in areis apud nos. nostri tria genera eius sa ciunt z id multum pbant cuius radix thus redo let zc. Hyp. argimoniaz vocat. Ista. n. ifa. N. apud grecos cū in latinum vertitur nūc. e. nunc i. sonat.

Argimonia que eadem est. B. herba omnibus no ta que ferraria minor dr. silis in omnibus agresti papaueri vl amoni herbe. sed distinguitur quod caput supius latius hz z seri⁹ florescit. z neq; ita feniceum facit florem sed croceum. radix est illi de sursum rotūda ex qua dimittit croceum sucuz acrioris virtutis qui cōuenit oculorum nebulis z argimōi in oculis nominate passioni. nascitur in cāpis vl circa sepes. cui⁹ cadit greco noie eupa torium dr. eo q̄ diuretica sit valde zc. Step. in synonimis argemon exponit se catipui i arabico

Argilla terra viuida terra figuli vnde vasa fiunt di dicta ab argis vbi primo de ipa vasa facta sunt. argillos dicit grecus.

Argiros. g. argentum. Inde litargirium dsi litos ar girites. i. lapis argenteus vel argenti.

Argirosoza confectio quedam in antidotario vlm dicta ab argento.

Arilli st arida grana vue ab ariditate dicti. vbi op⁹ est stipticis vti conuenientes maxime. q ex acer bis vuis fuerunt gigarta. g. dicuntur.

Aristologia. B. dicitur a grecis fetalos z apistō q̄ fetis maxime sit apta. vnde nomen accepit. Ei⁹ tria sunt genera rotūda z longa z clematis. Ro tūda dicitur femina folia habens edere filia odo rata cum vicissitudine obrotūda z mollia z lenia tactu. multas virgas ex vna radice habens lon gas. florem album z rotūduz habet in medio cro cei floris sed inutilis. radix est rotūda z odore nō iocunda. gustu tamen non brumosa. Longa vo aristologia masculus est que z dactilis vocatur. folia hz oblonga z virgas tenus longitudine dua rum palmarum florem purpureum profet non odoratum z cum marcuerit sicut flos piri appet radix est illi roboze digitali z odoris bōi. Illa que dr clematis virgas habet tenues z longas. folia obrotūda similia ozidio minori. florem simile ru te. radicem oblongam z tenuem corium haben tem crossum z odoratum q̄ pigmētarii ad cōfe ctionem oculoz miscent z reliquis medicamē tis sicut rotūda zc. Pli. inter nobilissimas plan tas aristologie grande nomen dedisse vr. quattu or eius genera vnum tuberibus radix similis ro tūdis foliis inter maluam z ederam nigrioribus mollioribusq; banc feminam dicunt. alteruz ma sculum radice longa quattuor digitorum longitu dine. baculi grossitudine. tertium longissime te nuitatis vitis nouelle cuius sit precipua vis. que z clematis vocatur. ab alijs cretica. omnes colo re bureo caulibus puis floze purpureo ferunt ba culas puas vt caparis. valent radice tm. Est et que pistolochia vocatur quarti generis tenuior q̄. prime dicta dense radicis capillamētis iuncti plenioris grassitudine. banc qdam pollirizon no minant odor oium medicatus. sed ob longe ra dici tenuioriq; gratior. carnosi enim est cozticis. vnguenti quoq; nardinis cōueniens zc.

Aritillum porzum vinee. interdum vocatur aratil lum.

Aristologia ara. garaud vocatur.

Arkeutidas vocant greci fructuz iunipi. fm Gali. in li. de alimentis.

Armation ca. de tracomatibus Paulus.

Armech in. ij. canonis. A. exponitur q̄ est berba ia mena. bōi odoris similie cinamomo crosso. Jo. Sera. ca. de egretudinibus gingiuaz dicit q̄ est medicina inda similis cinamomo. est bona vt di cūt vlceribus oris, phibēs dilationē eoz. videat sit coztex bucee, scribit tm ara armeal. barmel ve ro ē aliud vt infra i suo loco. Ste. scripsit armacū.

Armenium fm. B. bonum est lene z colorem gra neum habens sine lapide z fragile nō graue sicut crisocola zc.

Armentalis fm. B. ca. de coniza dr a qbusdā que dam spes policarie.

Armeritrias. g. est id quod ara. dicitur kali de quo infra in ka. quod patet ex concordia. Almanso. libro septimo in confectione medicaminis dicti calidiron cum pratica de greco translate est simi li eodem loco vt fieri aquam primam ex calce et kali. grecus ex calce z armeritrias.

Armola pro barmel aliquando reperitur, aliquādo ermola infra in bisaca z in barmel p. b.

Armoratia rapistrum raffanus agrestis secundum Dyascor. z Plinium. aliquando marmoratia z lacena vocatur.

Arnebus Ste. p barneb qō est lepus scripsit.

Arnos. g. agnus idem.

Arnoglosa. i. agni lingua. A. linguam arietis vocat est plantago infra.

Aromaticum de quo. A. ca. facit mr. q̄ sit calamus aromaticus. B. vero facit ca. qō incipit aroma ta qō non concordat cū. A. in illo ca.

Aron a Dyasco. sic describitur. z est iarus dicitur serpentaria minor, nota, est infra in dracontea z iaro.

Arostichos. g. egrotatibus.

Arostos grece eger.

Digitized by Google

Arſef.in.iij.Almã.ca.de holeribus puto q̃ ẽ arzof qõ eſt cardus vt infra.

Arſenicum a greco arſimago vt Caſſius felix.arabice vero dr azarneth z zarnech due ſunt ei ſpẽs citrinum.ſ.aureum laminoſum.aliud rubeũ nõ laminoſum.qõ ſandaracha apud .B.in libris grecis vocatur.q̃dam lẽnias vocauerũt ſed infra de lẽniis auripimentũ ẽt vtrũq; dr.

Arſen .Pli.aliqui ſemen mãdragore ſic vocãt.alij morion.alij ypomenon.ſile eſt ſemini porzoum

Arſenogon.B.ca.de folio agreſti eſt foliũ qõ maſculum vocant.

Arſinagon arſenicum vt Caſſius felix.

Arſunegum apud Halyabas multa hoc noie vocãtur.nam in.ij.practice ſic vocatur laurus. Item ibidem ſupra exponitur q̃ eſt cepe. Item alibi exponitur q̃ eſt amigdala.ſed in capitulo ſe. etbice in quadam cõfectiõe inuenit arſunegi ex. corticati z amigdale dulces mũdate quare nõ vi dentur idem. Item in.ii.ca. õ fructib⁹ arſunega vocãt oliua.quare veritatẽ ſcire nõ potui.nulluz nãq; ſ.noiatoz ſic vocãt apud arabes l̃ grecos

Artagena.g.dr cõturnix vt dixit q̃dam grecus.ſed ozyx dicitur.

Artbanita per bani bartanita ſcribit in ara. Inqt A.eſt buchoz marie z narrat fmonez.B.õ quadam planta q̃.g.dr lentopodion.deinde dicit q̃ nõ eſt illa artanita q̃ hẽtur in vſu ſuo tpe q̃ illa ẽ ſpinoſa. Item in ca.de fachaileſus q̃ ipm ẽ ſpẽs buchoz marie z genus artanite. Ego q̃t tranſtuli ca.de artanita de li.B.in lingua ara.z erat ita artanita ſũt qui vocant eam laobotocodion.z q̃dam noibas.q̃daz vero laofran zc̃.vt apõ.B. in antiqua traſlatiõe in ca.õ lentopodion habeb. Item vbi in Alman.ca.de apopleria in cliſteri ponitur artanita.in pratica greca que eſt eadem cum eo ponitur ſaponiſtice berbe radix.z vbi in Alman.hẽtur buchoz mariem qõ eſt dictũ fumi gnz.dictus liber bz maria capnuſa.z capnos.g. eſt fumus. In ceteris aũt locis illius capitulo eodem modo ſe hñt. Item in capi.de ſciatica vbi Almanſor in ſuppoſitorio bz ciclamẽ.dicta pratica bz ſaponiſticam radicẽ.z ſic videre potes q̃ ara.de his medicinis z õ multis aliis que a.B. ſcripta ſunt nõ habent plenã noticiã.ſed aliaz ꝑ alia ponunt.ſicut z apud nos cõtingit.qõ patebit in hoc ope in ſuis locis.

Artantus Jo.Sera.in.vii.ca.de gariſmatib⁹ dicit q̃ eſt calamentum.

Arteriaca paſſio dr qñ reuma ad tracheam arteriã z lariga diſcendit z ide raucedo fit vocis.vt pauca.de catarro.

Arteriaca cõfectio ad raucedinẽ vocis facta.Caſſius felix ca.de tuſſi hũida cõfectiõe ei⁹ deſcribit.

Arteriotomia.g.eſt arteriaz inciſio q̃ incertis cãis bz fieri Alexã.ca.õ cautela epileticoz.Et Bemoſte.ca.de lacrimis.

Artemiſia.Pli.mulieres inquit hãc gloriaz affectauere in quibus artemiſia vroz Mauſoli regis adoptata herba hoc nomine vocãt que ante ptemis vocabatur.ſunt qui ab artbemide que eſt dyana artbemiſiã cognominatã putãt.quoniam priuatiz medicatur feminaz malis.abſcinthii ãt modo fruticoſa maioribus foliis pinguioribuſq; Ipſius duo genera.altera latioz⁹ foliis.altera tenera teneriozib⁹ z non niſi in maritimis naſcẽs Sũt qui i mediteraneis eodẽ noie appellauerũt ſimplicis caule minimis foliis.flores copioſi erũpentes cum vua matureſcit.odore non iocundo q̃ q̃dam botrichi.alii ambroſi ã vocãt.talis in capadocia naſcitur zc̃.B.eius genera ſunt tria. Una eſt fructuoſa ſimilis abſinthio.folia maiora z pinguiora bz z aſtas longas.naſcitur maritimis locis lapidoſis z fabuloſis.floreſcit ante ſtatis tempus floribus albis paruulis graue olentibus amaris. Altera tenera eſt.ſemen bz minutũ z vnam baſtam foliis plenam.naſcitur locis mediteraneis z altioribus.florem mellinũ ac tenuẽ z iocũdiorem compatione ꝑme conferens zc̃.et hic tertia ſpẽs non noiatur a.B.nec a.B.ãre eſt addita. Tertia artemiſia leptafilos dr.i.ſubtilium foliorum.naſcit circa foſſas z aggeres.floſculum eius ſi cõtriueris ſanſuci odorem bz zc̃. Quodam libro antiquo vbi herbe erãt depicte tres erãt ſpẽs artemiſie.vna q̃ vtimur cõiter ſimilis abſinthio foliis longioribus bicoloriz⁹ vna pte albioribus ab alia viridioribus piloſis leniter floſculo albo hec vocãt tagãtes.altera foliis minutis denſis per ramuſculos plures ſuper vnam aſtam floribus citrinis ſimul in capitelluz culmo ſum denſe collectis.hec monoglonos vocabãt. tertia erat ſimilis matricarie flore camomile ſimilis foliis coriandro odorem floris dicebat habere ſanſuci.naſci circa foſſas z aggeres vt.B. de leptafilos zc̃.

Artemiſia apud arabes vocatur berẽgeſis vt infra in be.oſtendetur.

Arcion.g.Dau.ca.de difficili ptu matrice inquit aut aſtringit.aut exartio fit aut abrũpitur zc̃.

Arthometba.g.pau.ca.de cyrugia capis ſ̃ articli.

Artbion ẽt eſt q̃dam herba q̃ ꝑſupida dr.

Arthomeli.g.panis cũ melle factus.Alex.ca.de ethaplaſmatib⁹ ad ſplenẽ cũ ergo cognoueris zc̃.

Artbritica.g.artbetica.artritikinoſos arteticus.vñ in q̃ pluribus libris antiquis de greco tranſlatis inuenimus artbriticam paſſionem ꝑ artetica.

Arz ara.apud Auicen.eſt rizi.z in Serapio.etiam verum in capitu.de pino dicit q̃ maſculus ex pino dicitur arz.z hoc affirmat auctoritate Hanſe.verum in libro de doctrina arabica exponitur q̃ arz eſt cedrus arbor z rizi vocatur ibi reuz.puto tñ arz eẽ quãdam ſpẽm abiectis.cuius lignuz ſubruſſũ dictã nro ydiõate arzer.i ãtiqs tñ ſynõmis inuenio q̃ arz eſt cypreſſus.Ste.arzũ rizi vocauit.non eſt mirum ſi plura vno eodẽq; nomie vocentur apud perigrinas linguas cum idem

Digitized by Google

apud nos inuenitur.

As era. mirrus. verum in cõmuni sermone rbam vocatur. z sic ẽ in libro de doctria ara. g. vero vocatur mirsine.

Asa ẽ gũmi silij ꝑz. B. g. dicitur lasar apud ꝑli. interdum vocatur laserpicium vel asa vel herba eius. Quedaz ẽ fetida que vbiq; reperitur. alia dulcis qua nũquã vidi nec audiui aliquem vidisse. ara. dr̃altit.

Asacum vocat Ste. amoniacum.

Asaneri in. iij. Alman. ca. de sale conditis exponit q ẽ qdam piscis magnus salsus.

Asane scripsit, Ste. ꝑ asuec q ẽ vsnee in. iiij. li. in electuario cabadi vel caladi regis.

Asaragi in. iij. Alman. ẽ virga pastoris. sed z infra i ba. melius de ea.

Asaron. g. asarum. B. assare q̃ multi narduz agrestem appellant. folia habet edere similia tenatia z rotũda. florem inter folia iuxta radicem purpurei coloris in similitudine tusquiami. semen simile vuis apud Sera. sile cartamo. habet etiam radices plurimas tenues z nodosas z geniculosas similes agrosti. i. gramini. suaues odore z remordentes linguam cum sufficienti feruore. nascitur in locis vmbrosis z montuosis in frigia z ĩ Italia z in ponto zc̃. ꝑli. assarum ꝓ nardo agresti habetur a qbusdam. bis in ãno florez z cetera. vt. B. qui bacaram vocant minus bene dicunt nam bachar vel bacharis alia herba ẽ vt infra in ba. z ꝑli. redarguit dicentes eãdem esse

Asarus. B. in alio ca. ẽ herba inquit minimam radicem habens. viridis est sicut oliua zc̃. alia est a dicto assaro.

Asbestus. g. calx. sed asuestos, pferunt.

Ascaragum in. ij. ꝓatice ꝑaliabas. ꝑ assero repit.

Asach ara. sed melius arach ẽ amoniacum.

Aschas ꝑau. cap. de ranula sub lingua medicina mihi ignota.

Aschiron z asquiroyda filia sunt inter se. sed aschirõ maiores habet ramos q̃ q̃ asquiroydes vocatur zc̃. ꝑli. infra in asquiron.

Aschlanorim. g. ꝑau. de debilitate coitus. ẽ species stillicidii. ascabanorim etiam inueni alibi in antiquis libris.

Asclepias ꝑli. folia habet edere similia. ramos longos. radices numerosas tenues odoratas. flos est ei aureus graue. semẽ seculatum. nascitur in montibus zc̃. B. hec eadem de ipa. sed flos gravis est odoris. z semẽ panici sile zc̃. vt hic apud B. sic vocatur a quibusdam dragantea. z etiaz tertia spẽs origani de his quas scribit sic vocatur ab auctore. nam asclepius antiqssimus medicorum fuit q z esculapius dicitur.

Asclites vel vt. g. aschites ab aschos q est vter. ꝑau. ca. de ydropisi aliquando inquit plenitudo humiditatis cum minia ventositate inter pyteneon z y. scera ꝯgregatur quãdmodũ in vre quodam. vnde passio aschites vocatur.

Aschos vter grece.

Ascholocondrion ara. scolopendria vt in' vltio ex. lre alis. in. ij. canonis. A. aliqñ tamen sine alis scribunt scolocũdrion vt apud Sera. z vtrunq; est a greco corruptum.

Ascuso. g. exponit Ste. per arabicum dicens q est ausarti z q ẽ ypicon.

Ased ara. leo.

Asebesafrez ara. ẽ herba silis paritarie vt ꝑz ꝑ Johánem Sera. ca. de dentifricio. B. in. vij. z ifra in guidicon.

Aschil infra in cepe muris.

Ascalia infra in tenita.

Ascech infra in tribulus z in hascech.

Assce in Alman. puto q est thimus. nã dicit q valet vt epithimum. sed. A. scribit hasce vel are.

Asscebedenigi. A. v. canonis cõfectione trifere maiozis inqt ibi. seminis granati siluestris z assechedenigi z granoũ alkalkil z est perfice darsib. baã zc̃. q textus videtur falsus. nam sechedenegi est semen canabis. ꝑ cetera apud Joã. Sera. in vij. in eadem cõfectione z eodez loco sic se habz bñdach. z est semẽ granatoz siluestriũ z sũt grana alkalkil z in descriptõe alia loco ipius darsisaã z est bederamẽ zc̃.

Aseid in. iij. canonis. A. ca. de cura sodecalẽ. vene ascid. i. brachij. said ara. dr̃.

Asnea scripsit Steph. ꝑ asnee. qõ apud. A. usnee scribitur.

Aserebũ expõit Ste. q ẽ stagnũ. vel plũbũ albũ. sed puto q volũt dicere asreng qõ ẽ minũ cuꝰ materia ẽ plũbũ. nam stagnuz ara. vocat rasas vt apũ A. z cazdir. vt li. de doctrina ara.

Ascrosi. supra in anatericon.

Assaltos dicit grecus. nos aspaltum.

Assaz scripsit Ste. ꝑ assur infra.

Assear apud ꝑli. vocat viscus ꝑpe quercinus cuius planta in quercu nascitur.

Assengi ara. spongia albagari marina q̃ gefale z ẽt secise dr̃. sed assengi ẽ a greco corruptũ. f. p. p. littera posita q̃ carent. nã greci spõgos dñt ifra i sp.

Assidi. A. v. ca. de secliue scõa dicit q ẽ synapi albũ

Assidegi ara. ceruſa.

Assinach ara. ꝑ spinachia. f. pro. p.

Assodillos dicit grecus. nos assodillũ ꝑli. assodillum de clarissimis dicimus herbaz q̃ bereneon aliqui appellãt. Dyonisius marcem z feminã eẽ dixit. Hesiodus in siluis nasci dixit.

Assur ara. crocꝰ ortulãus. sed cum bayn scribit. bassur vt infra.

Asilouis vocat aliqñ amõiacũ fm. B. ad prinianũ

Asilus. dr̃. g. oestrum rustici tabanum.

Aserinamon ꝑli. vocat vinũ ficticium. qõ sit qñ xx. sextaria musti albi cũ dimidio aque seruet donec excoquat aqua alij sextaria. x. tñdem pluuie. in sole. xl. diebus torrent danda egris qbꝰ vini nora timetur zc̃. tñdem aqua intelligo vt supra. i. sextarium meduũ cũ decem sextarijs musti.

Digitized by Google

Asinthesi.g.Aler.ca. de signis humide distempan
tie epatis ē dictu non extenuatus ab.a.qō ē sine
z sinthesis extenuatio quasi sine extenuatione.
Asios sm.B. vocatur arbor amoniaci ca. de amo
niaco.
Asires in antidotario diuisionū Rasis i cōfectione
ad epilensiam exponit q; est affodillus.
Als ara.ē radix.
Assirengi apud.A. dicitur ara.asreng z ē azaron ē
minium qō fit ex cerusa z per decoctiōem rubei
coloris aptū pictoribus z infra in si.
Asitia.g.ieiunia assitos ieiunus.
Asius in.ij.canonis.A.lapis q a.B. vocatur lapis
asius. in alexādrina tm modo inuenit optim⁹ co-
lore candidus z leuis in modū pūicis z veluti pul
uis manibus insidens. alius ē punicēus ad natio
nes nigras p altum z superficiem z veluti salsedi-
nem scabrosam z mixtum colorem albū utrunq;
aūt hz saporem salsuginosum z nitrosum zc̄.
Askincor ara.stincus.
Askil apud.A. vocatur sqlla. sed imitatione greci.
nam ara. vocatur banscl. z ideo aliud etiaz facit
ca. in ban de ipsa.
Asma ē offensio anbelitus cū sonitu a greco asma
qō ē cantus in li. de doctrina greca. z in Psalte
rio vbi nos habemus canticū vel cantum. grec⁹
hz asma. Pau. ca. de asmate sine febre respiran
tes vel decurrentes ocius ab euentu noiat asma
ticos. eosdem vero ipsos ex eo q; toracez erectū
fuant timore suffocationis ortomicos vocant.
dysnia vero cōis ē casus ad has z plres cōsequēs
passiones zc̄.
Asthma vero.g. anbelitus aura flatus spiritus spi-
raculum.
Asmachum dixit Ste. vocari absinthium sed ne-
scio qua lingua.
Asnee ē lanugo vetustaz arborz. apud.A. scribitur
vsnee. sed ipm ē in lra alif.
Asnē etiam apud.A. scribitur vsnē z ē pulvis abster
sivus quo saraceni mūdificant sibi manus. z sunt
ei mult espes. quarum vna sit ex kali vnde fit sal
alkali.
Asogiros dicebat greca herbaria q; ē planta que hz
folia similia foliis rute, pferens semē in tecis quā
dum comedunt capre habent lac valde laratiuū
q; puto rutam capr̄iam.
Asolipidios exponit Ste. q; i ara. vocatur catabā
vtrūq; ignoro.
Aspalatos Pli. nascitur vbi z ciperus arbor spina
candida magnitudine arboris modice. flore rose
radix vnguentis experitur tradūt in quacūq; fru
tice curuetur arcus celestis eādem quicūq; sit
aspalati suauitatem odoris existere. sed si in aspa
lato ie narrabilem qdam eum ericeptron vocāt.
alij sceptrum belūei cuius probatio est in colore
ruffo vel igneo tactu etiā spisso z odore castorei
in egypto nascitur z in aaron peius q; licliuz ma
toribus foliis ac varijs. illa breuia ac miuta z odo
rata zc̄. est aspalium z darsissaam de quo immē-
diate.
Aspalium in vero exemplari ē aspalatum vt Pli.
z scribitur in multis antiquis antidotis aspalatuz
corrupte. B. nascitur in asia z rodo. cuius spēs
due sunt. Est enim vna spinosum fruticem et
thyrsum grauem habēs z cum ōponit cortex ap
pet coloris purpurei i rubei solidū bōi odoris sa
poris amari. Alia spēs hz lignū grossū albū aspū
si odoriferū debilis virtutis zc̄. hec vocatur apō
arabes darsissabā vt appet per concordiā Avi-
cēne in illo. ca. z per Sera. ē eadez que aspaltos
supra a Plini. dr̄. Ste. etiā in synōimis aspa-
latos ē darsissabā et quidā super hoc addit q; hz
florem croceum. et ex ligno eius fiūt casule et no
minatur in barbaria asdani.
Aspaltum. By. est bitumen iudaicum. aliud ē ari-
dum aliud liquidum. Sed aridum gignitur in iu
dea senice sidonia qō est primum et tondi potest
vt cetera pigmenta. Liquidū vero generatur in
babilonia et appolonia et sicilia. reperitur autez
inatās in fontibus zc̄. Pli. bithuminis sulphu
ris, prima ē natura est veluti limus a iudee lacu
emergens in syria circa sydonem opidum mariti
mum. Spissatur nāq; et indensitatem coit. Est
vero liqdum bitumē z acchytium z qō a babilōe
inuebitur ibi qdem z candidum gignitur liquidē
est z apollonaticū que oīa greci pissaspalton ap-
pellant et argumēto picis z bitūmis. gignitur z
pinguis liquoris in sicilia agrigentino fonte infi-
ciens riuum. incole hic arūdinum pāniculis colli
gunt citissime sic adherens. oēs vtūtur eo ad lu-
cernarum lumina olei vice zc̄. z infra naphta bi
tuminis generibus ascribitur. uez ardēs eius na
tura z ignium cognata, pcul abē ab omni vsu zc̄.
aspaltum qō z bitumē iudaicuz z stercus demōis
vocatur a quibusdam est naphta z petroleuz vni⁹
generis sūt. de naphta infra.
Asperagus idest spagus. Byasco. asparagus aspra
tilis q; multi miacanton aut ymon appellant zc̄.
asperatilis dicitur quia asper. Plinius silvestrez
sparagum aliqui cozudam aliqui libicum vocant
attici ormim z cetera. Paulus de cura empico
rum eliū asparagum vocat. z ara. vocatur ba-
tium quānis vulgo sepe ab arangi dicat. z vtrāq;
a greco.
Asparagus apud Gal. libro de cibis vocat omnis
sumitas plante dum est in teneritudine sua sicut
est asparagi sumitas qñ comeditur.
Asparos in antidotario vli in confectione mitrida
ti minoris puto asparagum nisi adiectiuetur pre
cedentiqō est millilemine asparos.
Aspis grecum est.
Asplenō. B. a splenō aut scolopēdria aut spleniō
folia hz scolopendrie venenose sylia. nascit locis
sarosis vel pietib⁹ z ex lapide fabricat folia ei⁹ st
multa ex vna radice ascēdentia diuisa sicut poli-
podiū subtus rubea z aspera semper viridia. ē vo

Digitized by Google

ine asta sine flore z sine semine ꝛc. p descriptionem eius arbitratus qdam est q̄ hec eet q̄ moderni vocant ceterach z ipsam p scolopēdria ac ciplebat. verus in libris antiquis z grecis vidi depictam eam ꝑm formā eius quā linguam cerui nam dicunt excepto in vno ātiquo libro vbi erat istius figure q̄. B. descripsit. ꝑ Dli. asplenō sūt q̄ hemionon vocant foliis trietalibus multis radice limosa cauernosa sicut filicis candida birsuta nec caulem nec florem nec semē hz. nascitur i pietibus opacis būidis. laudatissima i creta ꝛc.

Aspratilis. i. asper inde dicit. B. spagus aspratilis vt supra. q: asp est inde pisces aspratiles vt apud Joannicium. i. asperi. s. squamosi. Theodorus paliscianus ca. de egritudinibus epis de piscibus aūt ingt asperos comedant.

Aspros. g. albus filr z leucos.

Asquiron. B. sine androsemon spēs est ypici vt supra in androsemon. apud Sera. er affirmat. sed arabs volens dicere asquiron dixit asdirac.

Asrengi ara. est minium qō er ceruse fit p decoctionem z vocant firengi vt apud. A. z azareon.

Asta allerādrina apud. B. dicitur camedafnes vt infra suo loco.

Astatia. g. locusta piscis q carōnus dicitur. Alexā. ca. de dieta melācolicoz. li. ō doctrina greca asta kosichitis. locusta. piscis.

Astacodum scripsit Ste. p sticados

Aster. g. stella.

Astafida ꝑm ꝑ Dli. vocant greci vuam passam.

Astaration ara. yringus. due sunt ei spēs vt patet p Sera. apud. A. scribitur atratiue z male. nam i ara. scribitur astaracos.

Aster ꝑ Dli. planta q̄ a quibusdam bubenion dicit. qm̄ p̄sentaneū remediuz ē. cauliculis foliis oblongis duobus aut a tribus in cacumine capitella stelle modo radiata ꝛc.

Asteratica ara. bubomon dicunt. virga ē ei lignosa que super se hz florem mellinum sicut antemis z capitellum diuisum folia asteri filia. sed ad radicem folia sunt illi longa z aspera.

Asterice apud ꝑ Dli. vocatur dyacodion z dyacomidion.

Asterion liber de medicina antiqua Romani ingt inguinale dicūt. nascitur inter petras z loca aspa hec herba nocte tāq̄ stelle in celo lucet adeo vt eam videns ignoraās putat se fantasma videre. a pastoribus maxime vr ꝛc.

Aster platodes. g. talis z sonat stella lata vl dilatata apud. B. gisamia z gisasteros qō ē dictum stella terrea vel terra astrea.

Astochodos. ara. sticados grecum imitatur.

Astigar ara. A. in. ij. planta quā ipe cōpat ad āniudem q̄ ē filium vt supra.

Astozach ara. a greco stozar. nam arabes mibera dicunt. A. de ipo tria facit ca. vnuꝫ in lra alii quo fic habetur in ara. astozac. dixit. B. q̄ ipa ē spēs miba ꝛc. z miba ara. ē stozar z ppt hoc facit alibi ca. in lra mim q̄ incipit stozar. z in ara. ē miba.

Itez tertiū in ca. lre le eo q̄ stozar liqda dr figia cuius arbor ara. vocatur lubzie sicut in lra pz.

Astracum ē pauimentum domus Aler. vero p pauimento ipius laris accipit ca. de dissinteria. dr ingt scropina piscis assata in astraco.

Astrafacus scripsit Ste. g andrafaxis q̄ ē atripler.

Astractis. g. yringi infra in atracisus.

Astragalus ꝑ Dau. in ca. de dolore ventoso vētris porcinus astragalus adustus ꝛc. q̄ ē calcaneus porci vel talus.

Astragalus ꝑ Dlt. ē herba que folia habet longa in cisuris multis obliqua circa radicem caules tres alias quattuor foliorum plenos florem iacenti radices villosas implicatas rubeas p̄duras. nascitur in petrosis apricis z isdem in vallibus.

Astri ꝑ Daulus de egritudinibus oculorum.

Astroculubie Jo. Sera. in. vij. in primo lobochat voluit dicere strobilie z sunt genera pini gre. vt apud B ya.

Astrogalinos grece auis dicta acalantia vel acbalantes carduelus lissinis z est de genere passeruz ita erat in li. de doctrina greca.

Astron. g. stella.

Astroquiron aut quartō aut pardalicōtes aut quioton. aut quinoctambin dicunt fructer ē longas virgas habens cuz graui odore z non fragilis folia edere similia. sed mollioza z oblonga z graui odore mucillaginosa lacrimo plena mellio z semē in folliculis habens sicut folia minuta z nigruz z durum ꝛc.

Astularegia qdam affodillum sic vocauerunt. sed alia videtur apud ꝑ Dlinium. Est inquit caulis acinosi. z ei duo genera faciūt. albucos z caput cubitali amplius purus leuisq̄z ꝛc. In quodam libro antiquo inueni sic vocari molochisagriaz z ē dictu malua agrestis.

Asuoli exponit Stephanus in synonimis q̄ ē atramentum. z in antiquis synonimis inuenio q̄ suligo est.

Asum Stepha. pro as scripsit q̄ ē mirtus ara.

Asum etiam in secūdo baliabas inueni pro galla. sz ipsa hask dicitur ara. quare puto corruptum quia asum debebat esse admodum sumach declinatuz declinauit enim translator arabica admodum latinorum.

Ata dicit. Auicen. q̄ ē algarab dicta in capitu. de gami. sed garab est salix vel species eius vt infra in ga.

Atramāticon apud. B. vocatur meu in ca. de meu

Athanasia grece est dictu immortalis sic vocatur quedam opiata confectio que in antidotario vlī habetur. sed alia ab ea est que fit cum epate lupi in quinto Auicen. attributa Gallie. z apud Johannem Serapionem atanasia etiam vocatur quedam planta amara que a quibusdam atanacetum vocatur z videtur vna ex speciebus artemesie.

Digitized by Google

Atarakie sic scribit in.ij.canonis. Aui.corrupte tñ nã i ara.ẽ adrachi.z ẽ grecũ adarcis q̃ idẽ ẽ.qle git ca.e9 cũ ca.ō adarce apd.d.iueiet q̃ idẽ dicũt

Atel apud Sera.est arbor que auctoritate. B.est similis tamarisco z est maxima ibiq̃ describitur Ste.in synonimis athalum scripsit z dixit.g.erici vocari vide infra in ericis.

Atemedium scripsit Ste.p artinat q̃ ẽ ãtimoniũ.

Ateregium scripsit Ste.p atrogi q̃ ẽ citrum.

Atereſa idem in scõo practice. Haliabas ca.de radicibus p̃ preos.

Atticum mel apud. B.ca.de melle.ẽ illud inqt qõ sub terra inuenitur q̃ qdem apes variole lanugi nose z fortiores colligunt qõ gelmiaticũ dicit zc. hunc tñ textum nõ puto fuisse. B.neq̃ verum q̃ dicit.sed vt infra in mel.sed Pli.cũ õ thimo logtur.mellis inqt attici in toto orbe sũma laus extimatur.ergo translatum ẽ ex attica thimũ zc vult nãq̃ q̃ atticũ ab attica regione dicat eo q̃ thimo abũdet q̃ timetiũ p attico ponitur z laudatur. Item idem alibi.mel inqt atticũ melius ceteris attice regionis.i.sicilie zc.

Atimas Pli.vocat inquit spẽm quãdam vlmi ex celsiorem alijs.

Atinsa crocodilus.tinsa idem ara.

Atbsar ara.vngula.inde atbsar altaib vngula aromatica.z ẽ blatarabizantia.

Atbonia oculoz Demosthenes ẽ inqt iugis oculorum humectatio rosida ita vt splẽdidam ferre nõ valeant lucem nulla alia manifesta obstante passione zc.z est dictu debilitas.

Atomon.g.indiuiduũliber de doctrina greca.

Atonia.g.debilitas vel defectus. Aler.c.de antidotis ad stõm frũm. Item in ca.de debilitate epat li.de doctrina greca atonia debilitas.

Atractali q̃ multi meton agreste vocant fructer ẽ spine filis minora bñs folia z minura supra ipsas virgas.z ois virga nuda ẽ qua mulieres p fusis vtũtur super quã virgã coma est spinosa in q̃ flos est viridis.radix est illi tenuis z vtilis zc.

Atrogonis siue trageon.nascit in creta tñ insula z maritimis iunipi filis z semine z folio z ramis.succus eius lacteus.

Atramẽtuz ab atro colore dictum. B.de ipa duo facit ca. Unum sic atramẽtum sutoz qõ foditur in metallis z glutinat circa foueas in qbus es inuenitur.hec in aceto acerrimo multo tpe maceratur z fic feculẽtum qõ subsederit siccatur et est optimum q̃ est q̃si colore sulfureo z aliquaten9 subuiridicans z q̃ cito denigratur si aqua aspgit zc. Aliud ca.fic atramẽtum scriptoz ex tedarum lignis sit fumo.s.ipsaz cui9 vncijs tribus vna admiscetur gũmi zc.non vr ee. B.nam alit õ bis scribit z aliter vocat.deficiebant tñ in exemplari vero ob vetustatem duo ca.de atramẽto. Pli. atramentũ sutoriciũ qõ calcantũ vocat zc. Cornelius celsus.idẽ de hoc atramẽto. Al.facit vnũ capi.qõ vocat tincar. Item atramẽtuz dr̃ quedam spẽs vitrioli q̃ vulgo terram franciscam vocant.atramẽtum scriptoriũ apud diuersos multi ex rebus fit modisq̃ varijs. Plaz greci z arabes ex fumo faciunt tedaz vel altoruz seu fauilla.alij ex galla z vitriolo.alij ex corticibus arborũ z sm diuersitatem ipsoz materie sunt eoz virtutes.

Atracisus sic scribit apud. Al.corrupte tñ.nã i ara. est astraticos.z est yringus.q̃ aũt. Al. dicit q̃ est medicina cognita cum kali extimo eo q̃ nascitur in litoribus z sabulosis sicut kali z iuxta ipsũ. B. in li.de alimẽtis astractis inter plantas spinosas noiat q̃ istam credo z sic. Al.grecum imitatus ẽ.

Atria g.tri.de pasta fiunt fila longa.

Atripler.g.vocatur andrafaxis vt apud. B.z crisolacana z est dictu aureum olus vt infra.sz ara. kataf z sarmeth dr̃. Ste.coatutum z sermach.

Atrofia.g.sine cõuersiõe sicq̃ vocatur extenuatio q̃ fit qñ nutrimẽtum non cõuertitur in substãtiaz mẽbrorũ que z finthosis dr̃. Theodoxis suo ca. Item Cassius felix ca.de egritudinib9 stomachi cessatiõem nutrimẽti greci atrofiam vocant.

Atrofia oculi Demosthenes est inqt q̃ aut ex nimio dolore capis in acutis febribus aut ex illa curatione q̃ piquitismos vocant vel anatropsi sepius fiet totius oculi diminutio cũ obtusione visus z ipsius pupille breuitate zc.

Atrogi ara.citrum sicut est apud. Al.in.ij.canonis. inde turũgem possessiuũ.i.citratum sic vocatur q̃dam spẽs ozimi vt infra.

Atusaron Ste.est luffum minus ẽ iarus z aaron dictum vt in suis locis.

Auantia sana mũda.gariofilata idem.z a qbusdam pes leporis.sed alia est vt infra patebit.

Auetrion apud Joánem Sera.ca.de trociscis est eupatorium.

Auellana indica hoc nomẽ sz. Al.cadit super duas medicinas. vna quarum vocatur ara.roba.sz alia qui libri habent flõ roba.z est quartum ca.in litera re.z est calida z sicca.alia vocatur faufel.z est fructus similis nuci muscate qui sepe defertur inter cynamomum.z est frigide z sicce complexionis de qua infra.

Auellana eo qõ ẽ nomẽ ponderis sm. Al.ẽ aureus vnus ergo est.5.i.semis z darchimie.i.

Auena. B.siue vt greci dicunt egilops herba est que serpit inter segetes cum foliis tritico similib9 simplicibus quidem sed yrsutis cũ tenui calamo habenti in sumitate semẽ tribus teguminib9 amictum ex qbus ariste similes capillis erant zc. hec apud. Al. vocatur deuser z infra.i egilops.

Ausa Johánes Serapio.capi.de ydropisi.z est inquit albacartir z est planta cuius sucus educit aquam citrinam.quidam sambucum vel ebuluz putauerunt.

Auskos.g.pisa legumen.

Augma ab augeo augmẽtum.

Augmasticus species sinochi que semper augeri videtur.

Digitized by Google

Auissa virga est sarmentosa folia hīs rotūda ī qua virga semē ꝓfert in modū capis aspidis z lata. nascitur locis montuosis z asperis zc̄.

Aulisc⁹ est cānula qua aliquid in aure existēs sug. gitur vt Allerā.c.de eo q̄ cadit in aurem grecī ē

Aumeli exponit.Al.q̄ est oleum dulce valde spissū sicut mel z plus z extrahitur ex crure arboris que est in terra murtie dulcis z non dicit cuius arbo ris verum in li.B.in ara.de ipso tractatur ī ca. de oleo oliuarum.B.oleum mellis ō palmuria syrie nascitur ex arbore que oleū facit in sapore fisse melli zc̄.Jē.A.in.v.canonis tractatu de vn guentis in quodam ca.ingr granoꝝ que inuenīū tur in fructu plāte q̄ dr aumelli zc̄.verum primū aumeli aliter scribitur in ara.s.sic.secūdum vero sic q̄ potius sonat ꝑomoli.Pli.sponte inqt na scitur in syrie maritimis oleum qō eleomelli vo. cant.manat ex arboribꝰ pigue crassiꝰ melle vt re sina tenuis sapore dulcis zc̄.huic ꝙcordat albani

Aunici florum in antidotario vli in confectione di matice tyriace.

Auquile grece Demostenes ē palpebre cōnatura ton.i.cōglutinatio.q̄ simfisis dr z est eius natura lis congluctinatō.

Auram ara.aposthema vt in li.de doctrina arabica.

Aurea alexandrina dicta ab auro qō recipit.aut q̄ virtus eius prestat sup alias opiatas cōfectiōes.

Aurens est pondus.3.i.z sēis darkimie tantūdem auellana trīdem.

Auricalcum nomē cōpositum ex latino z.g.q̄si au. rum es.nam greci chalcos es vocant.

Auricula muris.A.de ipsa ca.facit in secūdo z nō est maiorana vt putauerunt quidā sicut Constā tinus in secūdo practice pātegni.aliud nāq̄.A.ō maiorana facit ca.ꝓtetera vide in ꝓatica Joā nis Sera.c.ō toxtura oris q̄ ipsas diuersas asse rit quāuis in caputpurgijs eiusdem sint opatōis A.describit hāc plantā fm opinionem.B.di. uersam ab ea quā vult.G.z videtur fm descri. ptionez eius relatā.B.q̄ sit vna ex spēbus ana galis z hoc vult auctor albā que plāta etiā in ca. putpurgijs optima asseritur.verum ego vidi ip sam depictam in li.B.arabico diuersaz ab aliis plātis tādem pz.A.ipaz ignorasse.Ste.ēt ī suis synonimis dicit q̄ angallus est auricula muris. miosata vel vt inueni in greco miota ē dictu au ricula muris.vide infra in sermone Pli.z fmo ne.B.s.in synonimis de.Asd.z in scōo ꝓatice Hali ēt sīr apparet vt supra dictum est.

Aurigallis fm.B.dr ozminon.

Aurigo dicebatur ab ātiquis ꝓtertia a colore auri Cassius felix.

Auripigmentum latinum nomē est ab aureo colo. re.g.arsenicum dr q̄ interdum arsinagon repe ritur ara.vero zarnech.z azarnechīone sunt eius spēs.vna que.g.ꝑpe arsenicum dicitur.z est ci. trinum seu aureum laminosum.aliud q̄ sādara. cham dīt.z est rubeum non lāinosum.B.arse nicum nascitur in metallis vbi z sādaracha.eligē dum vero est ꝓtes latas in breuitate z aureū co lorem hīs sepabiles venas hīs a se vt posite su per ꝓtes videatur mūdum non hīs aliquas soz. des.tale vero in elesponto nascitur.sunt eni ma rime genera duo.vnum est quale supra scriptuz est.z aliud fuscum in colore sandarace q̄ ex pōto z capadocia venit zc̄.sandaraca etiā ꝑ vernice accipitur eo q̄ arabes eam sandaron vocant vt in.iij.Almenso.apparet.ḡre qdam translatores sandarachā scripserunt vt apparet in secundo canone.Aui.

Aurum romanuz apud.A.cū.b.scribi debet baur vt infra in ba.

Auruꝫ Pli.omni inquit auro effoso inest argen tum vario pondere alibi dena alibi octaua parte in vno tū gallie metallo qō vocant albucrarcinse tricesimaserta portio inuenitur.vbicūq̄ vna ar. genti portio est electrum vocaī zc̄.

Ausegi in regali dispositione ꝓo ausig inuenitur z est ramnus.

Ausim in antidotario vli ad purgādum pulmonem

Autuli apud.A.nomen ponderis z est granorum ordei nouem.

Axungo.g.apud Oribasium capi.de clisteribus est mordicatio.

Axion apud Pli.est noctuaꝝ genus maximū cuiꝰ pluma auri mō micat.

Azabasē ara.fm Jo.Sera.in.vij.in confectione noiata kaeskigei ē mu.q̄ est meu.

Azanie pinee fm Pli.vocantur quē arboze ipa se diuisere.

Azarcon supra in afrengi.z inde in firengi.

Azaraseh dicit.A.vocari berberos in.ij.ca.ō amūr. beris.sed Ste.vocat zeresquia.

Azena ara.cōtractio vt Joānes Se.ca.ō sciatica.

Azerenum in tertio practice Haliabas ca.ō tertia. na non vera.trocasci inqt de brīffegi.i. violarū su mātur azarenū recētiū zc̄.z ñ noiat ibi viclas nec beneffegū quare vī q̄ azarenuz sint viole.fz nec grecum nec arabicum.

Azul in.iij.canonis.Aui.est lapis lazuli.sed arabic. scribitur lazurd.

Azem infra in epatica z in bazez.

Azarascen infra in fefire.

Azelim infra in granum azelim.

B Litteram greci vita vocāt z in sono.u.cōsonātis ꝓferunt.Hā dicūt vasilica.latini vero in so. num nīi.b.transferūt z dicunt basilica.aliter aūt greci hām.b. nō ꝓferunt nisi qn̄.m. añcedit p.tūc illud.p.in sono.b. ꝓferūt nam scribūt ampelos z legūt abelos b.vo arabes eodē mō scōam scribūt ī serie sicut latini z eūdez sonū hz.vez sepe sine vocali aliq̄ ꝑ additōem no tarūm variatur z facit ba.be.bi.bo.vel bu.z ce tere consonātes eozum.

Digitized by Google

Babar ꝑ bam alkauem ara. ſtercus aſalium.
Babar ꝑ ba. ara. mere.
Bachar ara. vaccha.
Babunegum interdum Ste. ꝓ bebonigi q̄ ẽ ca momilla ſcripſit.
Bablegum ſcripſit Ste. ꝑ belilico.
Bakcha. g. vacca ſic ſcribitur et vacca legunt.
Baccha. z lauri z oliue z cedere z forte aliquaꝫ alia rum arborum fructꝰ dicunt bis filēs vez ſepius lauri z edere aliq̄n bachar inuenitur.
Bacchala iaminia Ste. eſt blitus ẽ olus iamenuꝫ.
Bacchala bſidicta Ste. eſt olus bſidicrum.
Bachan arabice bdellium lignum rubicūduꝫ quo tingitur.
Bachanon in antidotario Oribaſij electuarium dyabachanon exponit q̄ eſt rafanus.
Babachara aſarum vt q̄dam volunt. ſed ℔Plini. bachar inquit eo q̄ radicis tantum odorate eſt a q̄buſdam nardum ruſticuꝫ appellarum vnguen ta er ea radice fieri ſolita apud antiquos ariſto. phāes piſce comedie poeta teſtis. vnde quidaꝫ erroꝛe falſo barbaricam eam appellant. odoꝛ ei ẽ cinamomo ꝓximus. gracili ſolo nec humido pro uenit z infra. ſꝫ eoꝝ erroꝛ corrigendus eſt qui bachar nardum ruſticum appellauere. Eſt enim alia herba ſic cognoſcata quam greci aſſaron vocant. cuius ſpēm figuráq̄ dixim⁹ in nardi gene ribus q̄nimo aſſaron inuenio vocitari ſic ꝛc̄. In hoc concordat cum Bya. ca. de aſſaron. Item alibi bachar aliqui ex noſtris penſam vocāt i me dicine vſu eſt veſtibus odoris gſa miſcetur etc̄. poſt ſtatim de aſſaron ſubiūgit alibi ab eo bacha ris vocatur.
Bacharis. Bya. herba eſt odorata apta coronis. folia hīs aſpera z lata interciſa cui virga ẽ angu loſa. longitudine cubiti vnius ramulis plena et aſperis. flozem hꝫ purpureum z pinguem z ſub albidum z odoratum. radicem ſimilem eleboro albo. odoꝛem cinamomo ſilēm locis naſcit aſpe ris z humidis ꝛc̄. In hoc vltimo a ℔Plini. vide tur diſſentire.
Barob ara. oua.
Bachile ara. fab i. ſꝫ Ste. bachali ſcripſit.
Bachlis ara. barus arbor vel ipſum lignum.
Bachal ara. olus.
Bachur marina. ſcripſit Ste. ꝑ buchoꝛmarien.
Baderugum Ste. ꝑ bedarugi ſcripſit.
Bakle banicha ara. olus ſatuū z eſt portulaca que olus bſidictum oꝛ.
Ba. le iamenie ara. olus iamenuꝫ eſt blitus vt pꝫ per concordiam eius capi. apud Alui. cum capi. de blito apud Bya.
Bakle aliendi. i. olus iudaicum exponit. A. q̄ ẽ be rebum ſiue oꝛobum.
Baladbar ara. anacardus.
Balanos. g. glans eſt etiam caſtanea vt apō. B. ca. de driſberoch q̄ eſt quercus inquit balāi etiā quos ſardi caſtaneas aut lepomata aut ionis ba lanum vocāt ꝛc̄. Al. etiā in vno capitu. ō vtroq̄ loquitur grecus valāos profert. arabs bullot di cit. Ste. balani z etiā babaluſtum pro buliot di xit z al bi baluſtum quercum vocat.
Balanus repſico. B. eſt ſemē arboris ſimilis mi rice z eſt fructus ſicut nucis habentis intus me dullā que exprimitur z egreditur humiditas que ingreditur in nobilibus confectionibus pro oleo naſcitur in egypto in ethiopia z in iudea z paleſti na etc̄. et eſt granum ben a quo exprimitur oleū dictum muſcellinum de quo. B. ꝓpriuꝫ facit capi. et vocat oleum balaninum. hoc granum eſt album triāgulatum ſimile cartamo ſꝫ maius nec ita oblongum quo multi vſi ſunt ꝑ pipere albo ſic ipſum eē credentes. Ste. balāo miris qui eſt ebelbam. i. grana bā. i ben. Cornelius celſus glā dis q̄ balanon yrepſich greci vocāt ꝛc̄.
Baláus ēt in li. antiqs vocatur ſuppoſitoꝝ.
Balana Stephanus eſt herba dicta bebelatribus z retilia.
Balauſtia apud Bya. ca. ō malis granatis agre ſtium inḡt malozum granatozum flozes greci ba lauſtion vocauerunt quoꝝ alij albi. alij purpurei alij roſei reperiuntur. exuccātur vt ypoquiſtidos ꝛc̄. latini ꝑ balauſtia caducum granati accipiūt. ego vero vidi balauſtias delatas ab egypto diſſi miles noſtris. Caſſius felix ca. de diſſinteria. Item in antidotario in cōfectione ſaporis dicit q̄ eſt flos amoniaci.
Balliotem ℔Pli. alio nomine pozzum nigruꝫ vo cant greci herbam fruticoſam āguloſis caulib⁹ nigris yrſutis folijs vinciētibus maioribus q̄ po ri z nigrioribus graue olentibus ꝛc̄.
Balſamita ſiſimbriuꝫ menta aquatica idem apud quoſdam arabes vero coꝛrūpētes grecum ſiſa bar dicunt. vbi vero exponit nemē q̄ eſt ſiſimbri um falſum ẽ vt infra in ne.
Balſamus arbor. balſamum o'eum ímo gumi. naꝫ non eſt oleum vere q̄ō ꝓbatur multis exemplis ℔Primo ex eo q̄ videmus adherere labijs vul nerum eius ligni a quibus emanauit balſamum etiam in aqua diſſoluitur. Et propterea dicunt auctoꝛes q̄ facile de pāno co infecto lauaſ. B. vero dicit in aqua iniectum ꝓmo petit funduꝫ poſtmodum diſſoluitur z totam aquam albam facit. z ꝓpterea vocat ipſum lacrimuꝫ. z. g. dicit opobalſamum. nam opos eſt lachrymus velut lac. z ſimiliter opofici vocaſ lac ficulnee ab ipo Bya. z opium inde vocatur ab opos z etiā diu turnitate temporis deſiccatur z induraſ hec oia oleo non cōueniunt. lignum eius vocatur rilobal ſamum ſemē carpobalſamū. g. oꝝ varſāos ara. beleſē dicit. B. balſamus eſt arboꝛ ſimilis ilicij z z in eodem ſtatu aut pirachantes. folia hꝫ rute ſimilia ſubalbida flozes non caducos. naſcitur in iudea ſolūmodo coꝛtibus vel locis humectis. eſt enim arboꝛ tenera z aſperioꝛ z oblonga. hec eſt in omnibus vtilis q̄ ſecari poteſt. opobalſamū q̄

Naſcit in Judea ſolū mō.

appellatur lacrimus est qui diebus canicularib⁹ colligitur vngulis de scissura arboris supradicte q̄ tam puis locis nascitur vt vix vrceos ter aut septem per annū colligatur quo in loco precium bz in libra vna argenti libras duas qui lacrimus recens non vetus est eligendus odoris fortioris nō subacidi gustu suauis mordax z stipticus zc.

Baras ara. morsea mala fere incurabilis.

Balusti apud Haliabas vocatur quercus.

Baluum in secūdo canonis Aui. ca. de busuz non bene scriptū est. nam in ara. scribit balach. z sic et scribitur in ca. de gallia prio. ná duo de ipa facit ca. sed ascribit albella. sunt dactili imaturi.

Barba aaron dicit iarus que z pes vituli z dracō tea minor. z fm Byasco. cantica dicitur gfris.

Barba iouis vocant qdam herbá quēdam q̄ olim pro sticados accipiebat. nunc vero cognito sticados vocāt ipm arabicum z supradictū citrinum bz. n. capitellum floribus plenum citrinis odoriferis. nō est. n. sticados. nam apud auctores nō ē ei nisi vna spēs que est cognita. de quo infra ī sticados zc.

Barba yrcina est planta fm. A. ex qua fit ypoqstidos. sed barba yrcina est planta quā nos rosaz caninam vocamus. in cuius radice distante a stipite. plante eius nascitur fungus cuius forma est ac si plures balustias infigere vnam in aliā z facere admodū baculi longitudine dimidij palmi q̄ dicit taratith. qui fungus tonsus z expressus sucū emittit deinde ad spissitudinē coctus z siccat⁹ ypoqstidos efficit. A. vnū ca. facit ī lra be. ō ypoquistidos. z vocat ipm berisistides. sed in ara. est bemsistides. in quo dicit q̄ est sucus plante dicte barba yrcina. aliud ca. facit de taratith qui ē fungus supradictus de cuius suco fit ypoqstidos vt dictū est. z hoc pz p Serap. ca. de barba yrcina. Itez aliud ca. facit. A. de herba byrcina i quo loquit de planta ipa z mittim z confuse tam ō fungo eius q est taratich q̄ vocat radicem eius q̄ ō ypoqstidos. qō aūt dicit ibi q̄ radix eius intrat in tyriaca intelligo ypoqstidos quem putauit sucuz radicis. nam radix huius plante dura est z lignosa z penitus inutilis. nec miz si arabes in hoc z ī aliquibus alijs errant q nō bñt nisi a partib⁹ nris Ex bis colligit q̄ herba byrcina est planta taratich est fungus radicis eius quaz ex ipa collegi z vidi fieri. inde ypoqstidos qui est sucus eius siccatus. videt tñ in li. Bya. ca. de ciseos que ē edera error manifestus. nam circa mediū post virtutes edere ipius nascitur inquit circa radices eius ypoqstidos quā multi vocant abriton vl q̄ntinos filis rose sidie cuius vna pars ruffa est z altera alba. hec tondit z exprimit sicut accatia zc. Hoc manifeste falsum est q̄ planta ypoqstidos nō est edera nec spēs eius. deinde sequit alia falsitas. Est iquit altez genus edere quā multi antigon vocant. fructer est similis supradicte. sed hec longioza folia bz z integra. z nescio q̄ pinguedinem sup folia zc. z dicit illam pinguedinē esse laudanum zc. In hoc vez dicit q̄ est de genere barbe yrcine z bz folia longioza z nigrioza cū humiditate tenaci que est materia laudani. sed nō est edera nec spēs eius. Idem error apud. A. in ca. de cussus q̄ est edera vbi confundit. z ca. de laudão veritas boz apparet apud Sera. qui facit separata z distincta capla de omnib⁹ tribus. Bya. ca. de ypoquistidos. dicit q̄ nascit ad radicem herbe cisse. forte ꝓpter cōuenientiā huius nois cisa que ē edera contingit supradict⁹ error. Erroris supradicti cā fuit similitudo nominū. nam. B. in prio li. cisa inquit quā multi cisteron nocāt zc. nascit circa radicez eius ypoquistidos zc. z infra. Est altez genus huius cise quā multi ánon vocant zc. de hac colligit laudanū. z sic istud ca. de rosa canina nō est de edera. sed in. ij. li. cissos z est edera multe sunt spēs eius sed genera tria zc. ꝓsequit de edera. z sic apparet q̄ pp noīum cōuenientiā iuncta fuerūt ca. vtriusq; in vnū qō fatil ꝓceperā ante q̄ puenisset ad manus meas verus Bya. vt pz p supradicta.

Barba siluana dicit q̄ est plantago aquatica q̄ solum in aquis nascit cuius folia sunt oblōga ī acutum tendentia erecta sup aqua silis floris minoris plataginis nisi q: nō sunt ei coste apparētes sicut plátagini. in dynamidijs scribit valere ad ím pinguandum.

Barbar nomen est emplastri scripti in antidotario vlim.

Barbascus flōmos apud. B. verbascū. vt Plitarus barbascus. molena vt qdam herba luminaria vel lucernalis seu verdatia. vt gallici cuius fm B. tria sun genera masculus z femina z atrialis ab. A. vero busium dicit. sed in ara. busiri scribit fz infra in ta z flō.

Barcanchara dixit Ste. putredō gre. vocari z est piretz. sed infra in bakar karaba qō est ipm.

Barsace infra in vesasa.

Bardana lapago maior ꝓsonatia idez fm expōnes antiquas.

Bardenebia in regali dispōne Hali aliqñ pro melissa inuenitur.

Barocha sic vocat Macer melissam q̄ grece melissophilos dicit.

Barsceguarsem ara. capillus veneris. z dicit. A. q̄ est coriandrū putei. z perfice dicit barsceguarse z syriace capillus porcin⁹. ara. capillus algol. a B. vero adiantū siue politricon dicitur. vt. s. in ad.

Baruli vocant pustule q̄ apparēt in facie marie iuuenum que pontos dicit.

Basal ara. cepe. Ste. basalum scripsit.

Basal azir. i. cepe azir. de qua. A. ca. ꝓpium facit vbi dicit q̄ est sicut squilla. z ponit loco eius qñ ipsa nō pōt haberi.

Based ara. corallus. bese d idem.

Basilicon q̄ grecus vasilicon ꝓfert regale interpretatur seu imperiale. nam greci vasilea regem seu

Digitized by Google

iperatozez dicunt. ozimum apud latinos dicitur multas habet spēs de qbus infra in oz.

Basilicon vnguentū regale z est terra farmacum.

Basilicon eutotaticon planta quā dyasc. medicon de qua infra in me.

Basilicen apud Bya. multi ameos dicūt.

Basilica serpentaria dicit dracontea colubrina ſm quosdam. vez aliam colubrinā vidi depictam in libro antiquo.

Basilica etiā ab antiquis gētiana vocabat in libro antiquo de simplici medicina.

Basion Ste. est herba q̄ atanauisa vocat.

Batat ara. ventus.

Bat ara. anas.

Bacaz ara. eminentia q̄dam carnea in vulua quarundam mulierz que aliqñ intantū magnificatur vt sit velut virga virozlandicam mulio vocat.

Bateca ara. melo magnus viridis que anguria aq busdā dicit. vel alius melo qui apud tunecim vocatur sic.

Batim apud B. multi dictamen vocant.

Batitura seu squama metallorz dicit gre. lepidus. ara. vero tubel.

Batim vel botim arboz terbentine. vt infra.

Batracos gre. rana vl vatrachos vt ipsi.

Batrachi campice agredine rane parue virides agrozum.

Batrachion inde a rana apium raninū dicit scōm Bya. batrachion vt infra.

Batrarion Ste. vardelbeb. z est quēgeum.

Batus gre. rubus ferens moza que bati dicunt. z batum ſm. B. quidam elenium vocant que est enula sed flō.

Bautia pastinacha.

Baul arab. vrina.

Baurach ara. est qō gre. dicit affronitrū z est spuma nitri vt apparet per concordiā. A. ca. de baurach. z. B. ca. de affronitro nitrz est baurach rubeum infra in nitro.

Bazaracaton ara. pſilium.

Bazarakiten ara. semen lini.

Bazaredū scripsit Ste. pro bezard. z est galbanuz z infra in bezard.

Bdela grece sanguisuga:

Bdellium. Pli. in bactria nascit bdelliū noiatissimum cuius arbor est nigra magnitudine olee foliis robozis fructu capsifici cuius gūmi alij ,pcon appellant. alij malachin. hoc nomen arabes imitantur. nam dicūt mokl alij maldacon. nigrū vero z in offas cōuolutum bdrobolon. cē autē dz trasluciduſ. simile cere odozatum z cum fricat pingue gustu amaz nascitur in arabia. idiaqz et media ac babillone aliqui barthicum vocant ex media auectum facilius boc z crustosius amariusqz z gumosum z̄c. By. in armenia nasci dicit laudat que lucida subalbida lenis equaliter cerea z que facile mollitur pinguis vt crisocola munda a ligno z sordibus amara odozis boni in fumigatione bz odorez blactebizantie. ex india aūt affertur sordida nigra maiozis glebe odorē aspalti bñs z̄c. A. distinguit iudaicum z methium.

Bebonigi apud. A. camomilla.

Bechas Cassius felix ca. de tussi humida antiqs ingt tusses quas greci chozricas bechas vocant z̄c. Inde exrobechas tussis arida z ide pillule bechie q̄ ad tussim siunt

Bechion apud Pli. vocatur saluia eo q tussi cōfert. duo eius genera scribit domesticam z silue strem. sed aliam plantā vocat. B. bechion. B. aūt potion aut periton vocant. folia bñs edere similia. vi. aut. vij. sz paulo maiora q̄ circa terram fuerint alba sūt superiora aūt angulosa z viridia sunt z multa. astam bñs duarū palmarum flozez viridem bñs ibi nascitur hec asta ipsa tenuis est ita vt vix videri possit sed nec flozem putat here q flozem suū non diu tenet. radix ē illi tenuis et inutilis aquosis locis nascit z̄c.

Bechion apud Ste. est meschatrame sit z est diptamus.

Bechiar vel bechur exponitur apud Paliabas q est tapsia z addit ēt. A. quiō agrestem rutam hic error infra in tapsia declarabitur.

Bedarūgi dicit. A. q est ozimum fluuiale z q quidam dicunt q est bederambia. i. melissa infra in ozimo.

Bederengeū scribit in ara. bederāiue z in pātegni scribit bederābina z est melissa.

Bedeoard ara. exponit Constā. q ē odor rose. quidam crediderunt q eēt spina. q̄dam similis rose q̄ grece dr cinosbatus accipientes quādam globum silem spongie in ipa spina nascentem intra quē interdum vermes inueniūtur. sed veritas ē q bedoard z spina alba q̄ achātis leuce apō. B. vocatur sunt idem. qui non credit legat ca. Aui. de bedegard cū ca. de achantis leuce z videat q̄ in Se. ca. de bedegard. Item. A. ca. de spina alba in. ij. in ifa scin. est ingt bedegard. Item idem dicit in ca. de bedegard z dicit q ē similis albale chen albe. z. B. ca. melcōte albe quare vr q basekē ara. sit cameleonte.

Beduster apō Albēmesue herba quā ignoro. Jum debeduster. i. testiculi castorei. Un Pal. tertio practice ponens cōfectōez anacardinā dicit iūde beduster z. A. qnto z Sera. in breuiario ponunt ad ifam expositiōem cōfectiōis anacardine quā ponit Mesue z vbi Mesue ponit iundebedusteripsi ponūt castoreum z Aui. in synonimis in ifa. z. dicit zūdebeduster. i. castoreum z in synonimis Mesue dr beduster. i. castoreum. vide infra in gēdebeduster. vñ vr aliud eē beduster a gēdebeduster.

Bendocum infra in geloum.

Been ē radix que de armenia defert z ē de eo album z rubeum.

Beberengi dicebat iudeus q ē spēs gensemin seu zambach.

Digitized by Google

Bellaria seu genicularis latine plātam q̄ greci lin-
chis vel linchitbis vocāt hz. B. de qua ifra in li.
Beledarum p:o beledar scripsit Stephanus z est
anacardus.
Belesem ara. balsamum.
Beliligi ara. belirici emblici z bellerici apō arabes
inter mirobalanos non cōputant. z iō faciunt ca-
os separata a mirobalanis.
Bellis ℔li. i pratis nascitur flore albo aliquaten⁹
rubente zc.
Belulidus apud Jo. Se. in. vij. in cōfectiōe dicta
alibfulidus voluit dicere phyfalides z ē alkekēgi
vt infra in fi.
Ben ara. ē granum q. B. vocat balāus replico a
quo exprimit oleum de ben q ē muscelinū voca
tum de quo supra in bal.
Beden. Jo. Se. in. vij. in quadam decoctōne ad
palisim exponit q ē radix keiri.
Benefigi ara. viola. Ste. bñfegum scripsit.
Benerguaridem in. ij. canonis. A. ē dictu filiegua
ride z sunt scarabei q nascūtur in balneis vt dixit
mihi arabs.
Bñdicta plāta ē de qua Butanic⁹ ca. facit q̄ nasci
tur in locis agrestibus siluosis z humectis.
Bñdach in. vij. Jo. Se. in cōfectione trifere ma
ioris est semen granatorum filuestrium z sūt ge-
nera kilkil.
Bengi ara. iusqamum Ste. bñgum scripsit.
Bñcheft z aliq̄n famechest corrupte agnum castū
vocant arabes.
Bēniegi ara. panicū. vt in li. d doctrina arabica.
Berberi dicūt ara. amberberis arbor eius vocatur
zeraraseh z. g. oriachātum.
Berigil ara. petrofelinum vt in li. de doctria ara.
aliter aūt apud. A.
Berbena vel verbena seu veruena peristereon. i.
colōbaria. g. z gerobatanum sacra herba que san
guinem. i. sanctimē antiqtus dicebatur eo q pa-
gani in sacrificijs z oibus expirationib⁹ ea vtebāt
℔li. banc legati ferre ad hostes solebant. banc
iouis ara. verrit domus purgat lustraturq̄. Ge
nera eius duo sunt foliosa q̄ femina putāt mas.
rarioribus folijs. ramuli vtriusq̄ pres tenues cu
bitales folia minora q̄ quercus gratioraq̄ diui.
suris maioribus flos glaucus radix longa tenuis.
nascitur vbiq̄ in planis aquosis vtraq̄ eiusdem
effectus ē zc. B. duo facit ca. vnum incipit ge-
robotanum. aliud pistereon de quibus inde. non
sunt idem gerobotanus q̄ ē herbena z peristerio.
nam in vero. B. diuersa ca. scribūtur z in forma
z in virtutib⁹ vt in suis locis ostendetur sūt diuersa.
Berengesif exponit apud. A. flō q ē abrotanum.
ipse nāq̄ aliud facit ca. de abrotano diuersus ab
eo z in natura z in opationibus. veritas ē q be-
rengesif ē artemisia. nā in. vi. de simplici medicia
B. exponit q. g. dr artemisia pozzo si cōparas
ca. eius cū ca. de artemisia apō. B. videbis q
idem dñt apō ℔alibas in. ij. pratice berēiastum
scribitur z alibi bereniasteon.
Barilie ara. ē piscis stupefaciēs dictus torpedo vt
apud. A. ca. de stupore.
Berilori Jo. Se. in. vij. in decoctione ad palisim
ē ascuila z vtrūq̄ ignoro herba tñ ē z forte est pa
lisis. nam nomen ad id vergit. nam arabes. b. p
p. lra qua carent sepius ponunt.
Berillus lapis de genere cristalli obscurior eo.
Berchidies in. iij. A. ca. de cōgelatione lactis i ma
millis. ℔Dau. in eodem medicamine pāiciados
scripsit. z sic voluit dicere. A. b. p:o. p. ponens et
est pitaria vt infra in. p.
Beronice p:o vernice. aliquando in antiquis libris
inuenitur.
Berseoscē apud Aui. scribitur in arabico capillus
veneris.
Berselanū scripsit Ste. in synonimis z alibi bersa
lanum. p berseoscem.
Bertal ara. pascer vt in li. de doc. ara.
Bertanich apud Aui. in secundo ē betonica apud
Byasceri.
Berciticon gre. vel vt ipsi verciticon piscis dictus
turdus.
Bestesse. p bistesse q ē macis scripsit Ste.
Besed ara. cozallus. miratus sum. A. verba in. iij.
ca. de solutiuis podragre circa fi. vbi ponit medi
cinas āni. s. que reperiunt āno toto assidue medi
camen inqt albesed fm ℔monem qui extimauit
q̄ sit alkeiri rubei flozis zc. ibi z supra vī ignoras
se q̄ besed sit cozallus vt ipsum noīauit in. ij. ca.
℔po. simile etiam medicām scripsit Alex. in fisi
casu. z vocat. B. collarion z ponit cozallum. A.
vero exponit q̄ besed ē illa alkeiri.
Belsagum scripsit Stepha. p:o bisbegi q̄ est pol
lipodium.
Belulidus ara. pfilalidos greco inuenitur alicubi z
est alkekēgi.
Beta vel bete bleta sicla. ℔li. alia candida alia ni
gra alia siluestris q̄ limolion vocāt alij colordon
multum minoribus tenuioribusq̄ ac densioraib⁹
foliis. xi. sepe caulium zc. Item alibi. g. duo ge-
nera faciūt nigram z cādidam quā pferūt pcissi-
mi seminis appellātq̄ sicon.
Betonica aliq̄n vetonica. g. dr cestron q̄ nomen
arabes corrūpētes dicūt castram. B. cestron q̄
appellatur phyceotriphon. q̄ in frigidis locis na-
scitur. banc romani vetonicam vocant. herba est
astam hñs tenuem longam vnius cubiti z q̄drā.
folia longa z tenua fisa drio. obzorunda z diuisa
odorata z maiora ad radicem folia infinita. semē
eius vt spica bētur sisē timbere folia eius collecta
siccātur q̄ vsui necessaria sūt tenues hz radices
sicut eleboz zc. Ste. in synonimis.
Betoni quid ē spes bestanaberasi z ē spes hemasi
nescio quid dicat si voluit dicere hemaze q̄ vo-
catur acetosam nō bñ dixit infra in vetonica bu-
tanicus sub noīe hoc betonica ca. p̄pum facit.
Bezard ē ara. omnis medicia liberatiua a veneno

Digitized by Google

nos autem ꝑpo vocabulo hoc significante ˙carē
tes.tyriacam vocamus.bezard ēt vocant inter-
dum galbanum propter extollētem eius virtutē
contra venena q̄ ꝑz per.A.in descriptione secū
da tyriace z Jo.Sera.in descriptiōe tyriace vo
catur.nihilominus apō eos,ꝑpo nomine keurie
vocatur z bezard vel bezabar qdam lapis multū
carus regibus vt in Se.inuenis.putant autēali
qui hunc lapidē esse qui generatur in oculis cer-
uorum in oriente qui cum serpentes comedunt
vt deponētes senium fortiores fiant intrant flu-
mē ibiq; morāt imersiusq; ad caput tādiu quo-
usq; sentiunt veneni virtutem superatam.inte-
rea lacrimam emittunt q̄ coagulata in oculis iter
dum vsq; ad magnitudinē nucis deficcatur do-
nec cadit cū flumē exierit z sic inuenit˙.z hic dicit
oium venenoꝝ tyriaca.

Bezel ara.est perforatio ventris ydropicorum vt
Jo.Se.ca.de ydropisi aliq̄ ꝑ ipso instrumēto
pforandi repitur.

Bezerachathime scripsit Ste.ꝑ pfilio supra i ba.

Bibar ara.puto q̄ sit cotula z est dictu oculus vac
ce q̄ apud B.vocatur butalmos de qua infra

Biblus papirus quo antiquitus carte libroꝝ fiebāt
inde forte biblos z biblion q̄ est liber grece.

Bichy.g.vel bechi tussis.

Bichycon.g.confectio ad tussim inde pillule bichi
chie vt supra in be.

Bidella sepe ꝑ bdellio in antiquis libris inuenitur.

Bifere dicūtur arbores q̄ bis āno fructiferant.

Bilomon dicit.A.z ℔li.q̄ est alfarfagi siluestris
z est ex titimallis z dicit glo.q̄ est portulaca hūs
lac.farfagi re vera est portulaca ꝑpo nōie.q̄ uis
apud.A.etiaz vocetur bacchlanicha vt supra q;
duo sunt eius nōia duo facit de ipsa capitula.

Bimio ē spēs napi vt infra in napo.

Birenū vas est ō lapide.s.lebes sustinens ignez in
secretis.B.in descriptiōe rob de fructibus.

Bisalon grece seu visalon tegula later liber de do-
ctrina greca.

Bisara in antidotario Oribasij in confectiōe dya
rūdinis q̄ vocat dyatiuiras inquit bisare q̄ alij ar
molam vocant.alij rutam agrestē cē.Jtez Alle.
ca.de squinātia bisare quam qdam barmola vo-
cant qdam ruta agrestis z est idem nomē cuz ve
sasa apud.B.sed corruptum.

Bisbeizi arabice pollipodium besfaguz.Stepha.
scripsit.

Bisbese ara.macis Ste.bisbasse scripsit.

Bithath exponit.A.q̄ est virga pastoris quā scies
infra in ui.

Bitumē iudaicum dictum eo q̄ in iudea inuenit˙.
s.in stagno q̄ mare mortuū dr in qō ingreditur
flumen iordanus sicut pz per Sera.z ipsum est
spēs napte vt ꝑ eūdem pz z per concordiaz.A.
ca.de petroleo q̄ est napta hoc dr aspaltū z ster
cus demonis supra in aspa.

Bissum in regali dispositiōe Hali.ca.de venenis
est napellus apud.A.z dr ara.bis.

Bix nāq; exponitur ab.A.napellus.duo facit ca.
de ipsa vnum napellus incipit.Aliud napellus
moys.sed in arabico bix minus scribit˙.

Blactaria ℔li.est fibis verbasco que sepe fallit,ꝑ
ea capta folijs minus cādidis cauliculis pluribus
flore luteo hec abiectas blactas in se contrahit iō
rome blactaria dr.

Blacte bizzantie sunt cooptoria ostracorum mari
norum similium limacijs.z sunt sales vngulis et
ꝑpea vocāt ara.ad farialtaib.i.vngule odorifere
albe sunt meliores infra in ꝑfira.

Blactini in quodā antiquo antidotario inueniō ex
positum purpurea.g.blacti non ē purpura.

Bledium fm.B.qdam pullegium vocauerunt.

Belefaricon.g.fm Theodorum ℔ri.est ramū-
culus viridis.

Blefaron ristu apō ℔au.ca.de tracōatib⁹ istrm
ad scarpellandum palpebras.

Bleta sida beta.

Blitus fm.A.est olus iamenū grec⁹ vliton vocat.

Boaram ara.tussis liber de doc.ara.

Boagred.a.cristallus.

Bobles.Ste.est bulbus besbesum z ē basaleus.

Boblos emeticos idem Ste.carāmerua est bul-
bus volcus.

Bolbos grecus dicit voluos est bulbus z expōit q̄
est spēs cepe.

Bolena in antidotario vli exponit querc⁹ nouella.

Bolites.g.boletus fongus sed volitis dicit.

Boni ara.bubo.A.amohach alia eius spēs.

Bombax grecus bōbix dicit vel vōuix bōbix etiam
vocatur vermis q̄ facit sericum.

Bonades velbōiades in antidotario Oribasij in
tyriaca magna exponit q̄ est semen apij.

Bondoch ara.auellana.

Bomon Ste.est raselbageli z sonat in arabico ca-
put perdicis.

Borago herba nota cibo apta z medicine z flos et
folia z semē.bugolosa dr spēs eius siluestris.non
reperio aliquem auctorem auctēticum faciētem
ca.de vtraq; si scribit de vna non scribit de alia.

Borax capistz auri vocāt ara.tincar.

Borecha armini,ꝑ baurach armeni Ste.scripsit.
z aliq̄ boracum inuenit ab eodem,ꝑ eodem.

Borith herba fullonum saponaria de qua panicu
los faciūt quos herbaticos vocāt.z siccant eos
z pro sapone vtūtur.S.Jeremias si laueris te
nitro z multiplicaueris tibi herbā borith macula
ta.es iniquitate.t.

Botani seu votani.g.plāta.

Botin ara.est arbor grani viridis apud.A.cuius
gūmi est terbentina que dr gluctē aiboti ñ alboa
tin vt plerisq; legūt ē terebintus arbor.

Botrachion.g.sed vatrachion proferunt.i.rānuz
nam vatrachos rana nos raninum apiū dicimus
herbam sceleratam.B.huius spēs sūt quattuor
Una que folia hz coriādro similia.sed latiora et

Digitized by Google

pinguiora z alba florem mellinum z aliqñ purpureum. virgam non longam. radicem albam non amaram fissam sicut elebori. nascitur locis aquosis. hec scelarata dr. Secūda est longioris tyrsi z foliis birtis multis locis incisis. gustu acerrimis. hec multum in sardia nascitur q̄ apium agreste dicūt. Tertia ē folia bñs puissima vt breuissima tetri odoris atq; incendiosa cum floribus aureis Quarta spēs florem bz lacteum. Alterum genꝰ est que structicem dr. nascitur locis sabulosis z in campis arenosis. radix eius articulo est similis q̄ radiculas paucas z nouissimas bz ꝛc. sed ℔lin. ranūculum vocamus q̄ greci botrachion. Genera eius quattuor. vnum pinguioribus q̄ coriā dri foliis z ad latitudinem malue accedentib⁹ colore liuido caule alio gracili z radice alba. nascit i limittibus humidis z opacis. alterum folioſ⁹ pluribus foliorum incisuris aliis caulibus. tertiū minimum est graui odore flore aureo. quartum sine huic flore luceo ꝛc. hec herba apud Auicen. vocatur ꝛebikegi.

Botrion. g. vocatur p̄ma spēs vlceruz oculi a paulo distinctorum z in corneacauū strictum z mūdū secūda dicitur moma latius superiori minusq; p fundum. tertia dr argemon in circulo oculi occupans de pupilla z coniūctia. quarta dr epicauma est vlcus sordidum z rabidū hoc ℔au. ſz Demosthenes vt infra in vlcus.

Botrix apud. B. vocatur ambroria a quibusdam ca. de ambrosia z ca. de botrix. botrix inquit herba est fructicosa tota spāsa super terram colorem melinum habens per interualla furcata. virge ipsius in omnib⁹ ramis semine plene sunt. folia bz similia in tubo agresti cuz maximo odore z bono vnde multi p̄o suauitate odoris rebus aliis eam adiungūt. nascitur in locis cultis z pascuosis ꝛc. ℔lini. idē z vltra inuenitur in torrentiū ripis.

Bracteos. g. sauia vt macer vracteos grecus.

Brancipathos dñt greci, p morbo.

Branbiasis. g. raucedo.

Bradipora. g. generātia pozos dicit Oriba.

Brasica vt voluit quidam est caulis, non translātatus. vnde. B. omnes species eius sic vocat. Macer caulis romana grecoruz brasica lingua ꝛc. multe sunt species. ℔lin. brassicam greci in 3. spēs diuiserunt crispam q̄ selinaculam vocauerunt a similitudine foliorum apii. alteram eliam latis foliis ex caule ereuntibus vnde caulodē quidam vocauerunt. tertia est propie appellata karambe tenuioribus foliis z simpliciorib⁹ densis similiq; amarior sed efficacissima. Cato crispam maxime probat deinde leuem grandibus foliis caule magno et ita siluestris siue erratica. aliqui pentcam vocant inimicissimam vino quia precipue vitem fugiat. z si non possit fugere interimitur. folia habz bina rotūda parua leuia plantis oleris similior candidioris atiua z irsutior ꝛc. plures alias. B. alibi describit. vide q̄ a supra posita tertia specie q̄ karambe vocat arabes caulem coruū vocant. lapsana ēt ℔li. iter siluestres brassicas asserit de qua infra in la.

Brata arbor ℔lin. in belimeos nascens cipresso similis eralbidis ramis iocūdioris vt odor cedri accenso ligno ꝛc.

Bregma capis. g. occiput Oribasius ca. d̄ dolore capitis sicut etiam exponitur in lib. de doctrina greca interdum p̄o cōmissura ipsa occipitis ponitur. Demosthenes vero ca. de periculissimo faciendo medicinam capis dicit sic vocari.

Brequequion Stephan. anteperfica infra in pre coqua.

Brioteris. B. nascit in locis algosis radix est eius aspa z stricta z sibi coherens custu dulcis.

Brion herba est duorum cubitorum longa virgas multas z tenues habens in quibus folia nascunt lepido similia mollia z alba z in sūmo virgaz p̄o fert semen florem album bñs.

Brion Theodorus ℔pri. li. de simplici medicīa vocatur inquit stāgnus iquercubus aut popꝰulis albis ꝛc. ℔li. li. 13. brion populi albe optima et circa gnidum aut cariam in sitientibus aut siccis asperisq; secunda in litia cedro ꝛc. videtur vince de hac Ste. brion spugicon a sena z exponit q̄ est muscus.

Brion maritimum Byascoi. super sara et testas in mari astam habens minorem z stipticam etc.

Brion p̄eterea exponitur in libro de doctrina greca q̄ est alga. z alibi ibidem q̄ est muscus. ℔li. in libro. xxvij. brion marina herba est nō sine medicamine lactuce foliis similis rugosa velut⁹ contracta sine caule ab vna radice exeuntibus foliis nascitur in scopulis maxime testisq; terra cōprehensis ꝛc. Byasc. licena que supra petram humidam nascitur brion est ꝛc. Et sic hoc nomen tribus rebus videtur conuenire isti plante marine z que videtur vince z alteri plante primo a Byasco. descripte. Stepha. brion talassa est tabelebum marinum z est muscus. nam in Auicē. est capi. de musco z in arabico scribitur tabeleb. scripsit Ste. bryon q: est a greco scriptuz per. y. psilo q̄ semp ꝑ. y. accipitur.

Brionia iā supra ostenduz est q̄ est vitis alba q̄. g. dr ampellos leuce.

Britanica. Bya. herba est folia habens similia lapatio agresti sed nigriora z lanosa gustu stiptica astam longam radicem paruam. ℔linius folia habet longa nigra z radicem nigram flores iubones vocant. in britania fuit p̄ inuenta. hec apō Auicen. bertanich vocatur libro secundo. liber antiquus hec eadem z vltra in locis nascit montuosis humidis z argillosis z asperis. dāosamos a q̄busdam dr Butanicus bretanicam vocat in modum lactuce crescere dicit.

Brochiron z vroco grece pars gutturis vel canna ipsa pulois ℔au. ca. d̄ sputo sanguinis z infra ex pulmone autem aut ex vroco facti ꝛc.

Digitized by Google

Bromi.g.auena q̄ vrozmi liber de doc.gre.

Bromos ℔linius semen est herbe ferentis spicam nascitur iter vitia segetis auene genere z folio z stipula triticum immittatur in cacuminibus dependentes paruulas veluti locustas habet semen vtile ad cathalpasmata zc̄. Ste. bromes est bamemanum massum.

Bromum dīt romani spūam. Bya. secūdam speciem altiomi q̄ est spuma maris dicit plenam eē bromo. Alexander capitu. de dissenteria quādo inquit cum ea febris adest vlcera in bromi dātur z foxdidantur zc̄.

Broncoceleon. Cornelius celsus sic vocant greci tumorem crescentem inter cuten et tracheam arteriam.

Bronchos grece branchus. scribunt tamen vrogchos nam gauma littera ante chi quod sonat ch voces. n. littere assumit.

Bruchuli in tertio libro Almansoris capitu. de sale conditis est species locustarum qui aliquando intātum abundant in terris arabum q̄ terram, rogunt z fruges comedunt z herbam quare contra eos congregātur sicut in exercitum ipsosq̄ colligunt z comedunt sallos z insulsos.

Brumaria apud Bya. vocatur plāta dicta ab eodem lentopodion vel leucopodion q̄. A. vocat artanita infra in le vt supra in ar.

Bruontbalasum Stephanus est tbabelebum marinum. voluit dicere bzionz est muscus maris.

Bubanum in secundo pratice Haliabas pro olibano scribitur.

Bulus. g. napo.

Bublotem apō. B. marubium nigrum

Bubonocelon vocāt greci q̄n inguen varicīb⁹ implicatur Cornelius celsus.

Bubonion Stepha. est bertomum infra in bantomen.

Bubonocilli dicunt sm ℔auluz habentes rupturam inguinis.

Bubon grece inguen li. de doctrina gre. vuuon.

Bubo dī apud nos apā ipsius inguinis.

Bubugi radix in. ij. pratice Hali. ca. de radicibus exponitur q̄ est radix capparis.

Buburismus Alexā. ca. de dissinteria est rugit⁹ intestinorum z ē nomen ficticium

Buchor ara. vapor fumigium.

Buchormariem est dictu vapore vel fumigiū marie. Auicen. dicit q̄ est artanita in capitu. de artanitha. sed q̄ non sit apparet per hoc q̄ dictum est supra in artenita z per Almāsoxem capitu. ō applia. in clisteri. nāq̄ q̄ facit ibi ponit arthāithā z buchormariem apud Serapio. vero buchormariem est cidamen.

Buceron apud By. multi inquit farinā fenugreci sic nominant. sed ℔linius buceron vocari dicit ipsummet fenugrecum z est dictu bouis cornu ad similitudinem tecarum eius ad cornua bouz.

Budereg capitu. in Sera. tricentesimoquinquagesimonono.

Buderegi apud. A. ē plāta q̄. B. ertimon vocat z est sile eruce de qua infra in er.

Bugenis sic scribitur in secūdo. A. sed in ara. scribitur buyanis infra q̄. y. līa est vocalis z per se syllaba est peucedanum vt patet per concordiaz illius ca. in capi. de paucedano apud Bya. z Serapio. ex dictu Bal. z vocatur apud Sera. berbaturum.

Buglosa. g. dictu bouis lingua ℔lini. eufrosinuz dicitur infra in eu.

Buglosson. g. piscis dictus solea.

Bulbus sm. B. duas habet species differentes colore. dicit q̄ rubeus est bon⁹ stomacho z amarior est melior. ambe species comestibiles. z. A. dicit q̄ est cepe paruum q̄ comeditur. Itē. B. ca. de cāna vbi dicit q̄ radix eius cum bulbo extrahit infra corpori. A. dicit cū cepe silueſtri cre bulbus videtur cepe silueſtre. Item Joan. Sera. ca. de augentibus in coitu dicit q̄ est cepe cā pestre. Tandem Auicen. suo capitu. conatur ip sum notificare z non videtur plene sciuisse quid sit. ℔linius inquit genera greci hoc fecere bulminensetanion pytiō accoogia egrippas bis erichion zc̄. Et ex libro Albany buberigi inquit hz cepas paruas similes cepis croci folia similia folijs porrorum flores similes floribus viole z cetera nec per hec nomina scio quid sit proprio nomie bulbus. Apud ℔linium vero sepe vocatur bulbus omnis radix rotūda silis cepe.

Bulbus emeticus q̄ est dictu. g. vomicus est narciscus sm Bya. capitu. de narciso. Item ab eodem vocatur bulbus emeticus quedam planta que nominat hermocales. Item alius bulbus metepsicus. B. quem neauseatilem vocāt folia dura silia bulbi nostri qui in vsu ē hz in quo fructice est bulbus niger zc̄.

Buloquinum apud Bya. dicitur mandragora a quibusdam.

Bule in secundo canonis Auicen. sic scribitur sed in arabi. bel z sunt tres medicine scilicet sel bel et fel que simul apud Serapio. describūtur z sunt fructus indie.

Bulimos l' vulimos dicit grec⁹. nos vero bolismū dicimus z est fames vacina.

Buloboz ℔au. ca. de fractura aurium.

Bulot arabi. glans z secūdum eos castanea z ē species eius.

Bulengi in pratica Haliabas est absinthium.

Bulunge ara. ciconia.

Bumas Stepha. est lertum agreste z est rapa agrestis. sed puto q̄ voluit dicere bubas vt supra qō est napo.

Bumelia sm ℔linium vocatur quedam species fraxini.

Bunca in libro. iij. Almansoris ca. de aromatibus est qō. A. bunchum vocat prolixiusq̄ capi. facit z dicit q̄ est res delata de iamē. in arabico tamē

scribitur buncbeum.

Bumon. B. aut actiō dñt hastam hz quadram et longam digiti grossitudinez hñs folia minuta ab apio sicut coriandrum flores sicut anetum. semē odoratum sicut iusquiamum sed minus zc̄.

Bupleuron Pli. in numero herbaz sponte nascentium hāc greci hñt caule cubitali foliis multis longisqz capite anethi. laudatum in cibis ab. y. in medicina a glaucone z nicbandro. sonat i greco bouis costa.

Buprestis est aial rarum in Italia filimum scarabeo longi pedum fallit inter herbas bouē marie vñ z nomen adinuenit ꝺuoratūqz tacto felle ita inflamat vt rūpat zc̄.

Buprestin ēt vocat Pli. plātaz q̄ q̄uis a grecis i cibo laudet boum tñ est venenum.

Burachum in practica Haliabatis pro baurach scribitur.

Buraket ara. anas que z bac dr̄ apud. A.

Buranie Jo. Se. ca. de morsibus venenosoz exponit q̄ est alfesire. ergo est vitis alba

Burdi ara. exponitur apud. A. q̄ est papirus. nec est putādum q̄ sit papirus de qua libri fiunt. sed est plāta aquatica velud iuncus latus quo faciūt arabes sestariola qua vbi spēs inuoluūt que sestaria dicunt k. rtes. antiquitus tñ er eo siebant carte ad scribendum. Et ego vidi Rome in monasterio antiquo priuilegia z alia instra in bis cartis scripta. extendebātur nāqz dilatati z superponebantur series vna per transuersum. alia per longum z liniti quodam gluctine cōprimebantur in tātum q̄ ad tenuitatem cartarum redigebātur. de quibus cartis de papiro qui fuit materia eaz z de gluctine earum z de modo faciendi Pli. longum sermonem scripsit in li. ix. ca. de papirus In Halauy dicitur ara. burdbi z est herba nascens in locis humidis habens folia longa vt gladiolus. sed flos nō sūt acuta. z infra in papiro.

Burida apud. A. quid sit ignoro. vide tñ an sit burith de quo supra nam ꝓpetates eius videntur ad ipsam pertinere. verum in arabi. scribitur buchisa.

Busadum scripsit Ste. ꝓ bassed q̄ corallus est.

Busuri apud. A. in ara. scribit buhir ē q̄ apō. B. vocatur flomos q̄ latini tarūbarbassum dñt. nota tñ q̄ vbiqūqz in illo ca. apud. A. habetur flos bene apparens in ara. habetur aureus z sic concordat cum. B. cetera vero ca. cōcordant nisi q̄ A. plura obmisit.

Busurum z balum apud. A. sūt dactili imaturi. et omnia nomina repta in illo ca. sunt nomina dactilorum. nām apud arabes diuersis nominibus vocantur sm varietates z species ipsorum. cōiter ara. oēs tamar vocant.

Būrungi supra in abrungi.

Buralmon. g. latine bouis oculus sonat apud. A. vocatur oculus vace z bigar z vī cotula ex ōscriptione eius a. B. z in Se. libro. In antiqua tñ transl. B. habet q̄ habet flores nigros. sed apud Se. ex verbo. B. hētur q̄ habet flores citrios similes floribus camomille. similiter z. A. quare videtur corruptio in textu antiquo. By. in vero exemplari. Buoptamon aut blan dñt astam eicit mollem folia maratri similia florez mellinum habens sicut antimus z maiorem oculo similem vñ z nomen accepit. nascitur in ciuitatibus zc̄.

Pli. buralmon similis boum oculis folia habet feniculo similia circa opida nascēs fructicosa caule. multi calchiam vocāt. z idem etiā in libro antiquo de simplici medicina. Item sm By. multi sempuiuam buralmon vocāt credas non recte. filii z sm Pli.

Buzeidem ara. dicebat Judeus q̄ est bistorta estimatione potius q̄ q̄ iciret. In glosis vero Almasoris li. iii. super satirion scribitur q̄ est species satirionis cuius radix hz velut digitos. qō si ē verum ipa est illa que palma xpi a modernis vocaī nam sine dubio ipa est spēs satyrionis.

L Littera greci omnino carēt z eius sono latini vero ipsa in grecis dictionibus vñ sūt vbi greci. k. vel. r. q̄ cbi apud eos sonat scribunt. sed arabes. c. ifam eo sono quo nos ꝓferimus z ipsi ꝓferunt ali quādo marime occidētales. orientales vero eidem. r. ifē sonum attribuūt sp unde orientales dicūt catin q̄ occidentales caci vocant z est ānulus.

Labalina herba dr̄ ypozis vbi in li. ō doctrina gre. z cauda equina.

Labalitis spēs storacis sm. B. ca. de storace.

Labar ara. capparis. b. ꝓ. p. ifa.

Labrusium aliqñ repitur de aliqua medicina. z arabes dicunt cabzos z est dictu cyprense a cypro insula. vñ. A. qñ dicit alicubi de aliqua medicina cabrusia intelligendum ē cyprensis.

Labezi Ste. scripsit ꝓ cubeze.

Lacabus veneris papauer palustre. nimphea idez z ē nenufar de qua infra in ni.

Laccabū plāta venenosa q̄ a. B. dorignum vocaī de qua infra in do.

Laccabū ēt dr̄ spēs stringni que vocaī kekengi infra in stringno.

Lacetica. g. mala bitudo vt Cassius felix. inde cacetia. sed cacberia dixit grecus vt idem Cassius ca. de dolore vesicе aliqñ cachoetica inuenitur adiectiuum vt apud. B. ca. de aloxanthos vlcera cachoetica.

Lachille ara. plāta est in Se. descripta que a nobis ignorata est.

Lachochimia. g. plenitudo malorum humorum a cacon q̄ est malū z chimus humor kakochimon exponit in li. de doctrina greca malis humorib⁹ laborans corpus

Lachoetes. g. quoddam vlcus oculi infra in vlcera

Digitized by Google

z in pterigion.

Cachotrophia malignitas passionis alicuꝰ vt Bemostenes.

Cacrelegum in.ij. Galia.ca. de succis exponitur qꝫ est acetum z infra parum est fex liembre ꝓ fece aceti exposirum. sed in.iij. eiusdem ca. de effimera abopilatione dicit vngatur cum oleo cacrelegi quare ibi non videtur acetuz. Item ca. ō apostemarib⁹ cuz pane iqt cacrelegi z faria ordei zc.

Cachreos Theodorus Pris.li. de simplici medicina. ferula inquit cuius semen acrocis zc. deide imediate facit aliud ca. de ferula cum quo cōcordat cum. B. ca. de ferula quare vſ qꝫ fit alia species ferule. liber antiquus ō simplici medicina ferula qꝫ greci narteccos vocant cuius semē cachrios sucus galbanum dr.

Cacrios. B. dr vocari semen cuiusdaz spēi libanotidos i ca. de libanotido sz dr kakrios infra in ka.

Cacron Poli. ca. de his que ferunt ārcus pter glādes. ferunt ingt roboza z cacrin. ita vocat pilla in medicina vrendi vim habens. gignitur z in abiete karice tilia nuce platano postqꝫ folia cecidere yeme durans. cōtinet nucleum pineis sile is crescit in yeme apitur vere pilla tota caditqꝫ cuz cepit crescere zc.

Cacule vel cacole ara. est cardamomuz.

Caditbeleil exponit Stephā. qꝫ dicitur grece aedion elafu.

Cadimia seu katimia grecū est. apud. B. cadimia scribitur. ara. vero climia z aliqñ alkimia z idem sunt. omnia nomina ista cadunt super tres medicinas. Una quarum est fumus q eleuatur a quolibet metallo qñ purificatur in fornace siue sit aurum z tūc est climia auri siue argentum z tunc est climia argenti siue es sicut pz p. B. ca. de cadimia. z p. A. ca. de climia. Alia est lapis calaminaris q vulgo calamina dr quo tingitur es sit qz auricalcum cuius fumus sublimatus est tutia sicut patet per librum vicesimumoctauuz Azarauij q est de preparatiōe medicinarum simpliciū. Alia inuenitur in mineris metallorum maxime eris sicut patet per. B. ca. de cadimia in quo etiaz cadimiam vocat thuciam solidam que fit per sublimationem quando fit auricalcum quam alexandrinam dicimus. z hoc tangit etiam infra quādo dicit multi vero ponūt ferreas astas zc. dicit ergo cadimia bona est cypria z votrides z que spissa fuerit z grauis mediocriter. fit autem vel generatur in metallo eris vel parietibus. ex argēto sit leuior atqz albior z inferior virtute. hz autem cadimia ptem superiorem sicut botros. deintus tamē cum fracta fuerit cinerosa est de foris colorem cianum habens et ex vna parte colorem bñs lapidis onochitis. talis vero est cadimia que i veteri metallo effoditur. est z alia cadimia. que z platodes dicta est q quasi picturas hz sicut zonas qꝫ multi conitem vocant. est z alia q dr ostractis tenuis z nigra colorem terre aut teste habēs oēs iste nigre sūt. Est et alia sz nugax vtilis autē botris z q onitbites dr cōfectionibus oculorum. relique vero ad medicamina z vlcera siccāda. ꝓficiunt zc. z infra ēt nascitur cadimia ex cēbustione eris vsti intelligo auricalci cuius fumus pietibus inheret. hic fumus collectus cadimia appellatur. multi vero ponunt ferreas astas longas in qbus fumus ipe cohereat z sic recte colligitur. alij conficiunt illā de monte qui dictus est pictrites in quo sūt lapides qui comburūtur in quo ēt monte inueniunt multa metallica in diuersis locis sicut est calciten z misceos z ploxi z melāretia quiānum crisocala calcātum z defrigis. Inuenit preterea qdam lapis in metallis cadimie similis apud sienem. sed discernit qꝫ sit leuior cadimia z masticationi dentium nō cedat deinde fractus atqz igni impositus resiliat z fumum similez igni faciat. cadimia dum ꝓseuerat varij colozis nitorem facit atqz in sole cuz aceto trita in eruginem venit qualitatem lapis vero non zc. In hoc sermone vſ tangi oēs spēs cadimie si bene intelligātur tam vere qꝫ false.

Cadus fm Papiam vas vinariuz amphoza tres vncias continens sed infra in ka.

Cafacalis exponit Ste. qꝫ ē iezarū agreste sz iezar est bautia.

Cafarum exponit ēt Ste. qꝫ est aspaltum sed kafr vocatur.

Cafelrez dixit Ste. vocari scolopendriā arabice sz aliter apud. A. vocatur.

Cafron. B. multi nacafron vocant ō india venit cozio similis sicamini fumigationib⁹ odoratis et diuersis odozibus miscetur.

Caisarbaruz z alibi caiasarbarum scripsit idem pro cassiafi.

Calacatum aliquādo pro calcanto inuenitur.

Calamitem vocant grecī ranulam quandam eo qꝫ inter arūdines fructices que viuat minima omnium z viridissima.

Calamētum a greco calamitis. z nos nepitam vocamus. Macer herbam quaz nepitam vulgari moze vocamus. hanc medici greco calāitis nomine dicunt.

Calamitis. B. calamitē qꝫ multi pulegiuz agreste dicunt z ipsa mūtuosa est. Eius species tres sūt est. n. siluestris cū folijs ozimo silibus atqz subalbidis z ramis gēiculatis z āgulosis cū flore purpureo. Alteri folia odoze pulegio silia sūt z forma tñ maioz. hec scōa spēs appellat agreste pulegiū quā speciatim latini nepitā vocāt. Tertia species ē silis ecliosimo agresti. i. mēte cū folijs oblōgis cuꝰ virga z rami maiozes sūt sed virtutes ife riores zc. Sciēdū ē qꝫ in.ij. canonis. A. i ca. de calamēto ꝓfūdit fmo de calamēto pulegio mentastro z origano. Capitulū vero ō origano quod apud eūdē exponit nō ē de origano sz de saturegia. nā z ara. scribit sabater qō ē saturegia. De pulegio vero nunqꝫ apud eum capitu. inuenies.

Digitized by Google

Hec oĩa patẽbũt ſcrutãti diligẽt verba Bya. z Sera. cum verbis Alui. In oĩbus iſtis plantis errant arabes. Stephanus calamẽta ẽ fautenegum fluuiale ꝓ fauchenigi ſcripſit qꝫ ẽ pulegiũ.

Calamẽtum montanum iterdu3 cãpeſtre vt ioãnes ſera. dñt arabes ⁊ pulegio fluuiale vero vocant calamentum cõe vt ꝑz ſi legatur confectio Bya. calamẽti i antidotario vniuerſali cum eo qꝫ ſcribitur i antidotario Joan. Sera. z Aluic.

Calamõ melan vocant grece moderni caſſiã fiſtu.

Calamos fragitas Ste. eſt caſablibegum.

Calamos grece arundo.

Calamus agreſtis apũd Bya. ẽ ſpecies graminis ſicut patet ꝑ Sera. ca. de gramine. z ẽt nomen ſonat. nã agreſtis grece ẽ gramen z ſcõz Bya. venenoſa plãta animalibus maxime quod naſcitur in egypto Bya. haſtas habet multas folia ſũt illi edere ſiſia z flos albus z odoratus ſemẽ hz minutum z bonum radices. v. aut. vj. albas z lõgas z dulces conſtitudinem digiti vnius bñtes Stephanus calamus agreſtis eſt calamus bohoiſe.

Calamus aromaticus defertur ab india ſm Bya. dicitur arabice caſa belderice.

Calamus apud Plinium multas ſpecies hz qui miſra z mira de ipſis ſcribit nõiaqꝫ diuerſa. Nã adarcha vocatur que i Italia naſcitur paluſtris ipſius coma vtiliſſima dentibus. qñ vis ei eadẽ que ſinapi. Caratiam vocabant antiqui quãdaꝫ craſſitudem firmitudẽqꝫ. plotiam vero ſubtiliorem hanc inſulis fluitantibus natam aiunt illam in ripis expatiantis lacus. Alia dicitur tibialis qꝫ auleticon vocant z thebaida ſepe vocatur iſtuẽte zefiſſo. aquatice ſunt hee omnes. Alia vocãt zeugite magne amplitudinis. econtra bombicine dicte gratiles latiore folio atqꝫ cãdidiore mollica lanugine aut oĩo nulla ſemia appellara. Eſt q̃dam obliqua nõ in excelſitate naſcens ſed iuxta terram fructicis modo ſe ſpargens ſuauiſſima ex teneritate animalibus vocatur elegia zc̃. z infra in canna.

Calaris eſt quedã ſpecies ſtrigni qui ypnoticus dr a Bya. i. ſõniferus.

Calaſion grece Paulus eſt empiri. humoris conſiſtentia circa palpebras zc̃. vñ glandula ex cura qꝫ ſubiungit. Demoſtenes chalaza vocat.

Calaſma Demo. eſt quod gre. toſin vocãt ettẽſio .ſ. ſuperioris palpebre qua ſepe inuerſio fiet ad interiora naturalium capilloꝝ. ſed a paliſi diſcernitur qꝫ ſeſu naturali atqꝫ motu ꝓmanente inferri videatur quod i paliſi minime reperitur. Si q̃dem nõ niſi digito ſubleuari poſſe palpebra videtur zc̃.

Calaſtica gre. apud Bya. z in multis aliis locis in libro de greco tranſlatis eſt dcũ reſolutiua relaxatiua. exponit tamẽ in libro Hali. de ingenio ſanitatis de greco tranſlato qꝫ ẽ remiſſiua. Quiba ſius vero ca. de fomentationibus calaſticis ingt .i. tenuatoriis. Jn libro de doctrina greca cala-

ſma laramentũ intermiſſio calaſticus relaxatus.

Calaza Demoſtenes eſt in palpebris extantia rotunda albida pipicua ſimilis lapidi grandineo. pozos ẽ ſupradcẽ ſimilis denſitate concretus ſz multo durior ſupradcã zc̃. claſſia Cornelius celſus vocat de qua infra.

Calb ara. coz.

Calcadis dicit arabs calcitis de quo infra.

Calca vocãt ab aliquibus butalmos vt ſupra i bu.

Calcalla Pli. ſiue leantice vocat ſemẽ quoddam margaritis minutis ſile dependẽs inter folia grãdia in montibus fere ſemper inuenitur zc̃. puto qꝫ ẽ caucalis. nã tale ſemẽ habet infra de ipo.

Calcalion in ſeptimo Johannis. Serap. capitulo de confectione kelkelenici dicit qꝫ eſt medicina inda.

Calcauil apud Alui. quinto ca. de ſebelite prima ẽ oximum montanum.

Calcantum z calcitis. g. ſpẽs vitrioli. ſimiliter z colcotar quod ẽ nomẽ arabinc vt infra in ui. Calcãtos vero exponitur in libro de doctrina greca qꝫ ẽ flos eris z ſine dubio hoc ſonat nomẽ. nã chalcos gre. ẽ es. antos vero flos. Jdem etiam inueni in quoddam antiquiſſimo libro de gre. de alkimia expoſitũ. Poſterea Theodorus Priſcia. in cura lacrimaꝝ vbi ponit flos eris Pau. eodem medicamine ponit calcantum ex quo etiam idem videtur. Veritamen multa nomina apud eos aliud ſignificant qꝫ ſonet vocabulũ vt ſtafiſagria z karioſilos. de quibus infra. Plinius atramẽtũ ſcriptoꝝ quod calcãtũ vocãt. Sed Dyaſcorides calcanti inquit ſpecies tres ſunt Una ẽ que diſtillat ab aliquibus cloacis z ſpiſſatur. vnde z ſactõ dictum eſt. z hec aqua ex metallicis fabricis diſtillat z coaugetur z colligit. Secunda ſpecies in ſpeluncis inuenitur quod colle ctum in vaſis refunditur z ibi coagulat. hoc multi pacton vocant. Tertia vero ſpecies que dicitur epton in hyſpania fit imbecillum decolloratum. quod conficitur ſic. miſcetur aq ua z coquitur. z refunditur in piſcinis z diebus aliquib⁹ coagulatur z ſic ſeparat in partes maiores botruoſas ſibi connexum Eſt igitur ſummum cianei coloris graue z ſpiſſum ſplendens mundum z limpidum quale eſt ſacton. ſecundum vero eſt ſolidum aſpectu z quod naturaliter foditur cui⁹ eſt optimum quod eſt colore ceruleum potius qꝫ palidum zc̃.

Calcidides vbi habetur practica de greco trãſlata ſimili Almãſori ca. ſ. de ſcabie oculorum in Almãſore eodem loco habetur colcotbar.

Calcitis z calcitꝛos vel calcididos eſt vitreoli ſpẽs de quo Bya. calcitis gleba eſt naturalis que incipit i yſula in metallis inuenitur colore ſubauroſo eraminis ſimilãs coloꝛi fragilis itus venas hñs diffuſas ꝓut alumẽ ſciſſũ pozrectas i lõgitudinẽ hñs guttas ſplendẽtes ẽt i modũ ſtellaꝝ fulgẽtes. Cõficit er ipo cõfectio q̃ dr pioꝛicõ zc̃.

Digitized by Google

infra de pioricon z in vitreolo. nam ipsum est vitreoli species vt apud Serap. ca. patet de zezi z ipsum est colcotar z calcadis nā vide apud. B. ca. de alumine vbi habetur adburuntur species aluminis sicut calcitis in Sera. eodem loco habetur calcadis vel colcotbar. Itē in antidotario vniuersali emplastro dyaphinicō Galieni z vnguentum palme vbi habetur calcitheos siue melanterie in antidotario Joannis Sera ca. de fluxu menstruorum calcadis inquit est calcantum cuius color est viridis. Nam quādo antiquatur calcadis fit colcotar. differentias autem specierū atramentoz describit. A. i. ij. ca. ō atramēto.

Calcitrosa apostemata sunt durities iuncturarum scilicet lapidationes q̄ cōtinēt i se sicut calcē vel gipsū vt apud Alex. ca. de pozis iuncturarū.

Calkos greçe est es.

Calkamoanon exponitur in libro de doctrina greca q̄ est auricalcum.

Calcucecamenon est grecum corruptum immo ē dicendum chalkoscecaumenon z est es vstum ā ue incensum. nam calkos est es cecaumeñon incensum z sic habet grecus.

Calefum Steph. p calef z ē salir. similiter sapfaz pro eodem scripsit.

Caleniebi z chaleibinū rep io i pratica Haliabatis pro geleniabin z est rose condite vt infra in ge.

Calid in secundo canone Aui. est milium solis sed in arabico est kulb quod grece vocatur litospermon vt infra in li.

Calicaria secundum Bya. vocant romani caucalin de qua infra in caucalis.

Calicularis. B. iusqamus. g. latine caliculare Itē Macer iusqamus greci q̄ nostri caliculare zc.

Calidicon est medicamen de arsenico cuius diuerse sunt descriptiões vt i septimo Joānis Ser. in trociscis. Trociscus de arsenico z i pluribus. Itē apud Almāsoz z dr sic a kali qō recipit.

Callion vel callionis piscis Plinius idem vocatur vranoscopos ab occulo quem in capite hz.

Caliptelo a quibusdam pentasilion scōm Bya.

Calsa Plinius duozum generum est. vna similis baro. nascitur in arationibus colligitur ante q̄ inarescat. vsus eosdem habet quos sbarsa. alterum genus est ancusam quidaz vocant alii rinocidinosiam folia lactuce longioza plumosa radicem rubeam zc.

Callum scribsit Step. pro chal quod est acetum.

Camaregum exponitur in regali dispositione q ē fructus tamarisci.

Cambil ara. in secundo Aui. z in tertio Almansoris vbi dicit' glosa q̄ est terra rubea minuta que affertur de media vt arena que cum fricatur super manum ingreditur cito de qua fit vnguentum quod penetrat manum.

Cambria Byasco. ca. facit z putatur spēs caulis.

Cambri apud Paulum ca. de dolore capitis a potu vini est caulis. aliquando crambi reperitur a quo videtur arabicum Nam' cozūb arabes caulem dicunt greci krambe. si carambi iterdum reperitur cozuptum est.

Came. g. isimū depssū terrenū a quo ifra scripta.

Cameactis infima actis. nam actis ē sambucus cameactis ebulus vt pzp Bya. capitulo de actis infra in sambucus.

Camebalamos que z apios a. B. vocatur z rasanus agrestis a quibusdam de eo supza in ap.

Camecissos sonat ex vocabulo infima vel humilis edera. vnde Plinius camecissos vocant greci ederam nō attollentem se a terra. alibi autē dicit sic vocari tertiam speciē ciclaminis affirmās. qz se ipam vidisse. verūtn idem alibi. Et Bya. aliam plantaz sic ppzie vocari dicunt Bya. camecissos folia habet similia tritico sed oblonga z tenera z multas virgas duaz palmarum folia er vna virga hz. v. aut. vj. z florem simile ozimo hz minoze. gustu ē amara valde. radices sūt ei tenues z inutiles fiascit locis cultis zc. Pli. cāecisso spica ē tritici modo ramulis puis fere foliosa cū flozet extimari pōt viola alba radice tenui zc.

Cameciperison a Plinio vocatur quedam planta ad similitudinem foliozum cipressi.

Camedaphne quasi ifimia laurus. daphnis enī grece laurus. By. camedaphnes multi bastam Alexādri direrūt virgas habet lōgas duobus cubitis tenues z rectas z lenes folia lauro similia sed tenuioza z viridioza semē i medijs folijs coloris ruffi zc. Plini. camedaphne seu vicapatica vnico ramulo ē cubitali fere tenuioza folia hz lauro semē rubeū admittū folijs zc. Et alibi caplon de lauro ē igt z camedaphne siluestris fructer z allexādria q̄ aliq ydeā alij ypozogiá alij daenaē alij crapzofilon alij ypelaton vocāt. ramos spgit a radice dodrātales folio acutioꝰ q̄ mirtis z mollioze cādidioze z maioꝰ semie iter folia rubzo nō nisi i mōtuosis nascit zc. apud Serapionē i capi. de lauro de ipsa describitur.

Camedrea dicit Bya. vocari q̄dam plātam que vocatur timelia.

Chamedryos ē dictu isima q̄rcus būilis vl terrena nā dzya grece q̄rcus eo q folia eiꝰ filia sūt folijs q̄rcus latini q̄rculā minoze dse possūt Bya. cameropa aut cāedris. nascit i locis saxosis z aspis fructer ē illi dipalmis cū folijs minutis mēte filibꝰ vel dzio. i. q̄rcui z amaris floze hz purpureuz z minutū zc. Plinius camedris herba ē q̄ latine trizaga dr. aliq camacropē. alij teucriá appellauere. folia hz magnitudine mēte colore z diuisura q̄rcus floze pene purpureo aliq serratā dicūt z ab ea serram inuentam esse.

Camelea grece q̄sissimā oliua dicta eo q folia hz filia folijs oliue. hec ē q̄ dr arabice mezeriō z semē eiꝰ ē cocognidiū q pzper cōcordiam Bya. ca. de camela cum Sera. z. A. ca. de mezereon Bya. camelea aut cocognidion' bastas habet sup terrā spansas duobus palmis longas. fructe:

Digitized by Google

ipsius sarmentosa est. folia habet. ollue similia sed tenuiora z spissiora gustu mordatia z gulam exasperantia zc. eadē verba sunt apud Sera. capi. de mezerio. Aler. ca. d ydropi camelea inqt de qua cognicion legit. i. colligit zc. liber antiquus de simplici medicina camelea siue tribisco quasi olea terrestris z ce. liber de doctrina greca idē camelea tribiscus z ce. ē de spēbus lacticiniorum nō tamē ultimaloz descriptorū a By. multum antē lac habet vt patet per Avi. quidam alpiados hanc vocauerunt.

Cameleonta alia nigra alia alba Byas. cameleōta nigra q̄ multi yson aut yrio aut ozimon dixerūt folia habet collimo silia ꝫ tenuioza z ruffa. virga est ei digiti vnius mensura crossa z vnius cubiti onga et obruffa florē habet spinosuz similē iacibo z variū radix est illi crossa et nigra et spissa z diuisa z subruffa gustu mordaci et saratice nascitur locis siccis z montuosis z maritimis et ce. et infra dicit aūt cameleon p̄ varietate floruz eius quia aut virides aut albos aut iacintho silles aut ruffos p̄ varietate locoruz p̄fert z ce. Cameleōta alba q̄ maxime multi yrio dixerunt mulieres radice eius pro mastice vtuntur folia circa radicem suā in terra similia habet silino aut scolimo aspera z acuta et fortioza virga est ei in medio velut basta spinosa filis echino marino. i. eritio aut cardo cū flore purpureo denso et minuto sicut capilli. semen est ei silē gnico. i. cartamo radicem habet in terra pingui albaz et croffam et teneram odoris grauis z aromatis gustu dulcē bibita et ce. apud Serap. vltra hoc habetur q̄ circa radicem eius inuenitur viscositas qua vtunt mulieres p̄ mastice. et q̄ folia eius sunt spinosa et acutarum suauitatum magis q̄ folia nigre et q̄ non habet virgaz i medio eius. nascitur spina similis eritio marino aut cardo z q̄ in terra magnas radices hz tenues. Ploli. cameleō aliqui iri on vocāt. duo genera eius cādidior aspioza habet folia serpit i terra echini mō spinas erigēs radice dulci odore grauissimo gbusdā locis viscuz gignit albū sub folijs marie circa canis ortū qūo thura nasci dicunt zc. z infra ex nigris aliq marem dixerūt cui violaceus est zc. vt Bya.

Cameleon pro planta scribitur sic chamelaeon. p animali vero sic chamaeleon.

Cameleon in 80 canonis capitulum scribitur z an sit camelconta ignoro in aliquibus videtur concordare cum Byar. z si est. confuse de vtraq loquitur sic scribitur.

Camelencē Plinius apud nos inquit pharnanū siue farfugium vocatur. nascit secus fluuios folio populi ꝫ ampliore radix eius imponitur carbonibus cipresi atq nidor per infundibulum bibitur in vetere tussi. Item alibi cameleuce que tussilago dicit laricis folijs similis zc. puto farfara q̄ vngulam caballinam dicunt. cameleuce etiam sm Plinium vocatur a quibusdam species quedā tarī.

Camelzeon sm Plinium vocant aliqui grecorum pentafilon.

Camemilon aliqui camomillam dixerunt Bya.

Camemirsine Plinius oximirsine grece est virtus siluestris.

Camepitheos grece interpretatur ifissima pinus a kame z pitin q̄ est pinus eo q̄ sm omnes suas spēs odorem habeat pini sm Bya. z Serapi. z ꝓpterea melius vocat apō By. camepitis inquit camepitis spēs sunt. 3. vna quarū spansa est super terram gibberosa habens folia azio minori similia. sed tenuioza habentia super se hūitatem quandā tenacē z sunt pilosa z densa circa virgas odorem pini habētia ramulos habet oblongos z curuos sicut ancise fructicu tenuē semē cū tenui coma flores minutos z mellinos p fert. semē nigrum odorem resine pini habens. radix est illi similis herbe dicte corium alias pitorium. Secunda spēs masculus dicitur virgas habet cubiti vnius lōgas teneras z obtorsas coma similes supradicte z folia z flores semē vero nigrum. Tertia spēs sm Serap. dicitur masculus habens folia subtilia minuta subalbida pilosa virgam asperā z albam z florem album minutum semen nigrum super ramolos odor sicut prie. hec apud Serap. Plini. fere eadem. vide q̄ nulla istaruz sit illa qua moderni vtuntur pro camedreos. arbitratus fui q̄ prima istarum specierum sit planta illa q̄ yuā moderni vocant ꝓpter similitudinem huius descriptionis cum ea z ꝓpter experiētiā que inuenitur in ipsa i scientia i qua ipsa laudatur. postea vero intelleri q̄ apud grecos ficulos maxime ipam yuam camepiteus vocant quare corroboraui opinionez meam. in hoc nemiñ suadeo idem credere vel non credere quousq̄ examinet diligenter postea iudicet. arabes camefitos dicunt post grecum.

Cameropa sm Bya. est cāedreos.

Cameropes apud Plinium vocatur species palmarū maioribus z molioribus folijs.

Camesicbi Pli. folia lentis habet nihil sē attrahētia in aridis petrosis nascens.

Camezillum vocatur polligonia apud kiranidem omnia chamen quod est infimum vel depressiuz habentia per ch. melius scribunt nam apud grecos per chi scriptum est.

Chamaekelas gre. calandrinus auis.

Camomilla secundum Byasco idem z. habet species antimis vocatur vt supra i antimis. ara. vero bebonigi.

Campsice aut ficem Byasco. hastas habet lōgas digitorum quattuor in terra proiectas lacrimo plenas folia sunt ei lenticule similia z peplo. sed minora z tenuiora. semen habet sub folijs rotundum sicut peplum et est sine flore radix est illi tenera z inutilis nascitur aspis z saxosis locis.

Digitized by Google

Cemū apud Bya. vocatur potus qui de ordeo vł alijs frugibus fit qui z fuca apud ipsū vocatur. arabes foca vocāt z est ceruisia vł spēs spine.

Cāna Byas. est sicut triticū ascendēs z folia silia. tritico habens semina sibi de super duoiūcta zc. apud Sera. vocatur cartamum.

Cāna Byas. cāne quatuor sūt spēs. vna nactos appellatur er qua sagitte. altera femina dī. vnde fiunt lingule ad calamos. tertiū genus est nomie sirigias roboř solido z duro z nodosis spisis quo scriptores vtutur. est vero quartū genus calami q carar appellař. plurimi capzion vocant q genus marie riguis locis nascitur z fructuosis zc̄.

Cannabis Pli. ifiluis primū nata ē nigriore folio

Canabit ara. est spēs caulis de quo. A. facit ca. singulare Serap. vero ca. de caule de ipo loquitur reperi in libro de doctrina arabica q ē caulis albus habens folia collecta in globum.

Cancamon. Bya. lacrimus est arboris ara. mente silis gustu bzumosa hic maxime timia matiб ad miscetur mirra z storace admixtis vt gratius fumiget zc̄. hec est lacca que apud Auic. scribitur keike sed in ara. est kaucamon.

Cancarzed in. vij. Johis Serap. in fine de vomitiuis est inqit gūi alcozof q est cardus vel species eius. sz barrof melius. Item idē qnto ca. de bis que nō ipregnanť in quodaz pessario canca zerd de eadez medicina sumař medicina vomitus que vocatur cācazerd zc̄.

Cancoliā Bya. aut lectice folia habet maiora. basam lōgam albā. florē brionie siliez aut oliue. nascitur locis montosis zc̄.

Candarzedum in fo practice Haliabas. ca. de vomitiuis boc ipsum sic nominauit.

Candarum pro candre q est olibanum Stephanus scripsit.

Candarusum scribitur arabice candarō z dicit. A. q est triticum romanus z in capitulo de periplumonia dicit q est ordeū cui non ē cozter. By. vero vocat ipsum condros z sic vocatur grece z in libro de cibis Hali. ca. pprium scribit z infra de condro.

Cādirie cōbuste Pau. ca. de vlceribꝫ pudēdoz.

Canforata est planta quedam que ingreditur i vnguento martiaton.

Canfora gūi est arboris pm. A. z Ser. nescio medicinā in qua plura sint miracula. nam cū intertio gradu fria iudicetur nihil odoratius ē igniq amicabilius cito. n. inflamař z preclarā flammaz p se emittit que nisi psilio obruatur euanescit. nā subl. mata defertur ad nos. Est preterea saporis acuti cum amaritudine.

Canicalnemer in. vi. Ba. de simplicibus medicinis. ē igit strāgulatoz leopdi zc̄. ē spēs achoniti.

Caniculata apud Al Dacrū. est iusquiamus suo capi. interdum caniculāris.

Canisca put planta que cynocefalon grece z anturinon de qua supra dicitur in antirenum.

Canium infra in foca.

Cani vetule infra in vinee.

Canō ara. norma regula.

Canopis Aller. in cōfectiōe oximellis Juliani ad podagrā est cozter medianus sambuci.

Canorion Plin. ca. de inefficacibus partibus ad coytum. s. z canorion zc̄.

Cantabrities vel cantabriciū furfures capitis que gre. ptiriasis dicitur vt aller. pprio capitulo.

Cantabrica Pli. herba in hyspania inuēta p diui augusti tpa a cantabris reperta. nascitur vbiq caule iunceo pedali in quo sunt fiosculi oblongi velut calathi in his semen perq minimū zc̄.

Calatus ē canistrū i fundo strictū z i orificio latuz.

Cantabrum furfur.

Cantaris apud. A. cātarida ara. vocatur dherire.

Cantarum in regali dispositione exponitur q ē folium milij.

Canti in fo pratice regalis dispōis exponitur q ē afferassum z ipsum est chutē. i. affodillus. sed vide ne sit iarus qui vocatur apud Bya. cantica. nam in eo libro multa vocabula sunt greca.

Cāticaz. B. sic vocāt siri iarū ca. de aaron q ē idē.

Cantida apud Demostenē est genus ferramenti ocularibus mozbis ydoneum.

Cantilion Pli. ē inquit lēti similis. altera est cantilis camepillo silis floze purpureo odore grauis radice intubi etc̄.

Cantoziū scripsit Ste. p centaureo.

Cangir ara. aper chabeli idem.

Caolengi ara. colica passio.

Capadotius sal. i. salgema vt Pau. ca. de albugie oculi er cōcordia eius cum. A. in eodem li.

Capparis radix ē medicine apta flozes z folia cibo. ara. dī cabar. B. multi capzion vocant. Pli. q dam cinosbati dicūt alij opbꝫ zc̄. p. k. scribūt gre.

Capillus veneris ab antiquis vocabař adyantum siue politricon vt ps p. B. z p Alexan. A. bersedsam vocari dicit z coziandrum putei z capillꝫ porcinus z capillus algoz sm diuersas natiōes ō hoc supra in adyāto.

Capitellum vocatur aqua saponarioz liriuium est quo fit sapo. aqua pma gutta pma a qbusdaz dī.

Capnos. g. fumus vel vapoz. vnde maria capnusa dī plāta que ara. vocatur buchormariē z vtraq est dictu fumigium marie. hoc ps p concordiam Almansoris cum practica sibi sili imo eadem cuz eo de quo supra i buchormaciē. capios z capinosus aliqñ corrupte inuenitur vt in cōmēto affoz p. k. tñ melius scribitur.

Capnos plāta de qua. B. capnos de qua latini fumariam dicūt. nascitur i segete ordeacea z ē herba fructicosa coziādro silis vel corio herbe. sz mollis z alba z cinerosa z multū floze bñs purpureuz alij eā oridertes vocāt zc̄. Pli. vero duas plantas hoc noie vocat pma vł ē illa dī. By. vocat clapiū de q capnos igit pma dī pedes galliaceos vocāt nascēs i pietis ex sepibꝫ rāis tēuissis ipsisq

floꝛe purpureo viridi ſucco ꝛc̄. B. de elapſio de inde alia inquit filis ē huic nomine ꝛ effectu fricoſa pretenera folijs coꝛiandri cinericij coloris floꝛe purpureo. naſcitur in oꝛtis ꝛ ſegetib⁹ oꝛdeacis ꝛc̄. credo ꝙ hec dicūtur fumarie eo ꝙ curant caliginem oculoꝝ que videtur patienti vt fumus.

Capifolium matriſilua piclimenon idem qđ antez ēt capifolliū vocāt plātam ex qua fit licium.

Capiſicus ſilueſtris ſicus ℙli. huius fruct⁹ nūq̄ matureſcunt.

Capion apud. B. vocatur capparis ſm quoſdam ꝛ kinoſbatum non recte.

Capſia ē ſcitaragi infra in ſcitaregi.

Caput purgium vocatur qcq̄ p nares in iectū vel maſticatum ſeu ēt gargariſatū apoflegmatiſmū facit. i. a capite flegma deducit.

Caquiá, p acatia aliqñ Ste. ſcripſit.

Caquenegi in. iiij. ℳ aliabas ca. de electione granatoꝝ caquenegi, p kekēgi ſcripſit.

Caranus eſt locuſta piſcis aſpimus.

Caracho ℙau. ca. de vlceribus pudendoꝝ.

Carābe ſm ℙli. vocatur tertia ſpēs braſſiche. ſed crambe dicit grecus.

Caratim ara. lūbrici terreſtres. yſculi.

Caraſſes. g. ſcarificare cararare

Carba alicubi ſcripſit, p karabe Ste.

Carbatum vocauit Ste. elleboꝝ.

Carbium idem vocauit euſoꝛbium.

Carbūculus vocatur a Conſtantino ap̄ paruum ſanguineum vt plurimū qđ vulgus clauū vocat. carbunculus etiam vocatur ſpēs antracis. ſꝫ veritatem antrax ē carbo ignitus ꝛc̄. vt ſupra in an.

Carcinon gre. cancer morbus. ſed per. k. melius vt infra.

Cardamē. Thodoꝛus ℙriſcianus libro de ſimplici medicina.

Cardamē aut ſyon multi ſiſimbrium vocant.

Cardamilidos dicebat greca herbaria ꝙ greci ſenetionem vocant.

Cardamomum duas hz ſpēs. eſt nāq̄ maius ꝙ dz ara. heil. ꝛ minus ꝙ dr heilbane ꝛ eſt maſculus vt pz per Ser. Sed ℙli. quattuoꝝ eius genera. viridiſſimū ac pigue acutis angulis cōtumefricari hoc maxie laudaī. primū ei ruſſo cādicās tertiū breuius peius tñ varium ꝛ facile tritu odoriſq̄ pui qui coſto vicinus eſſe debet. hoc apud medos naſcitur ꝛc̄.

Cardamomū apud Bya. reperitur capi. ꝙ ſic incipit. cardamomū ſemen ꝙ naſcit in arabia ꝛ in alijs locis. melius aūt eſt de armenia ꝛ comagenis ꝛ de boſſoꝝ ueniens. ſed eligendum eſt fragile ꝛ flauū plenum ſemine graue duruꝝ ꝛ quaſi lentum nō rugoſuꝝ incluſuꝝ ꝛ ſi frangatur pulne rulentuꝝ eſt ꝛ guſtu ſubamaruꝝ calefaciens odore ſuaue ꝛ gram ꝛc̄. hoc ca. eſt de coꝛdumēi. ꝛ ſic expoſitum eſt in Bya. arabico cardamomū ꝛ ē coꝛdumēi. ꝛ ſi tu legeris iſtō ca. cū. c. ō coꝛdumeno apud Auicē. ꝛ Sera. videbis ꝙ idem dicunt Veritas autez eſt ꝙ greci coꝛdumeni vocāt cardamoni proferēte ſ da ſillabaz accentu acuto ſeu ꝓducto. cardāomū vero ꝓ cardamomo noſtro da accentu graui mo vero ꝓducto vt nos cōmuniter proferimus. ꝛ vt pluriūum huic addūt in dum coꝛdumeni vero ꝑmum in macedonia naſcitur.

Cardam⁹ grece naſturtiū ꝛ ſic vocaī apud Bya. de quo facit duo capitula vnum de domeſtico. aliud de agreſti de quo ſic. cardāus agreſtis naſcitur vbiq̄z ꝛ q̄ plurimū locis aquoſis cuius frutex. longitudinem cubiti habet folijs plena cardamo domeſtico ſimilia ſed maioꝝa. verno tempoꝛe naſcitur ꝛ eſtate matureſcit floꝛes habens in omibus virgis minoꝝes multos ꝛ albos. ſemē minutum radicem oblūgā tenuem ꝛ viſcidā odore cardamo ſimilans ꝛc̄.

Cardellum exponit Step. ꝙ eſt napū ara.

Cardialgia grece doloꝛ coꝛdis. i. oꝛis ſtomachi. antiqui. n. id coꝛ vocabant.

Cardus vocatur grece dipſacos. i. ſitiens eo ꝙ ſuper aquaz habeat i folijs. ara. vero vocent cōcar ꝛ cardus ſilueſteris vocatur ab aliquib⁹ ſcolimoro vt inueni i libro ſ ātiquo de ſimplici medicina.

Cardūcellus i antidotario vli i vnguēto martiatō

Cardus ſilueſtris ℙlinius cardoꝝum ſilueſtrum duo ſunt genera. vnuz fruticoſius a terra ſtati. alterum vnicaule croſſius. vtriq̄z folia pua ſpinoſa intericatis cacuminibus. ſꝫ alter floꝛē purpureū mittit inter medioſ aculeos celeriter cane ſcentē ꝛ abeuntē cū aura ſcolimō grece vocant ꝛ ce. Itē alibi cardus ꝛ folio ꝛ caule ſpinoſas lanugines hz. Itē machoꝝa laucātos eſt dictu ſpina alba. ꝛ caldenecos policātos ē dictu plurium ſpinarū onopigos beliſeneos ſcolimos chameleō in folijs nō hz aculeos. Eſt ꝛ alia diffētia ꝙ quedā in his multi caulia ramoſa ſūt vt cardus. vno aute caule nec ramoſo vt enechos. quedaz cacūine tantū ſpinoſa ſunt vt eringil. quedaz eſtate floꝛēt vt terralis ꝛ elixenes ſcolimos ꝛc̄. ifra i ſcolio

Cardus benedictus infra in ſenetion.

Cardel infra in finapi ꝛ in kardel.

Carea. g. nux carea baſilica nux regalis errauerunt qui putauerūt carpocareos eſſe fructū nucis ꝙ ſepe in antidotis iuenitur i ātidotario vſi. nō. n. videt fruct⁹ nucis ibi cōueīre ſꝫ potius carui vt ifra acarea ꝙ ē nux dr diacaſos ꝙ eſt rob coꝛticū nucū ꝙ doꝛ Alle. ca. oſignantia. ſꝫ kariō ꝑ. k. melius ſcribitur vt grecus ꝓ fructu.

Carea miriſtica. i. nux muſcata in libris Conſtantini ſepe reperitur.

Carenum ſapa triplicatum dulcoꝝ aliquando rob ſine adiuncto ꝓ eodez accipitur. yſidoꝝ carenū dr eo ꝙ ſeruēdo ꝓte careat tertia. tertia. n. ꝓte muſti amiſſa ꝙ ſmāſerit carenū ē ꝛc̄. ſui cōtraria ſapa ē, ꝙ ſeruēdo ad tertiā redacrū deſicēderit ꝛc̄.

Careoꝝ grece carui ꝙ pz per. B. ſuo ca. ex concoꝝ

Digitized by Google

dia. A. suo ca. de carui z Serapi. vocat ēt carua nadcbi. g. vt infra Ste. caroe scripsit.

Cariacos fm ysidorum vocatur quedaz species dactilorum.

Caride z caride miristice, p nucibus, muscatis sepē inuenitur.

Caridia. g. nuces p. k. ffam scribunt.

Carice sunt ficus sicce pingues.

Caries ē pfuis ligni corrosi seu a putredie ſa verme

Caries ℙau. ca. de tenasmone.

Cariota planta cuius radix est velut pastinaca sed plus odorifera esui apta fm Theo. ℙrisci. semen eius ē careos.

Cariciae ē prima spēs titimalli earum quas Bya. descripsit z ē masculus bastas ruffas hns z longas cubito vno lacrimum viscidaz z album folia sunt ei circa bastas similia oliue sed minora z angustiora. radix eius grossa z lignosa in bastis eius come sūt siles iunco in qbus ē semen. nascitur locis montuosis z aspis vocatur ēt comites aut cōmissio alibi comios. ℙlinius vero charatbis vocat vel carachias.

Carmet apud A. ē nomen ponderis appendens. vi. kirat. z alibi repit q ē aureus vn z grana quattuor. aliqn carmet scribit p. k.

Carimbaide ara. vitis alba. carisende vitis nigra sz de boc alibi.

Carmezich ara. ē fructus tamarisci vt in. vii. Ser. vt in dentifricijs. ℑn Sera. inuenies q ē tamariscus domestica fructus cuius ē sicut galle. ℑtē Rasis libro diuisionum ca. de sputo sangis. sed carmesich scribit ibi. Step. vero aliqn qrmazagi z aliqn carmazegi scripsit.

Carnabadum. g. ē carui q pz ex cōcordia. Almanso. cum practica. g. sibi sili ca. de egritudinibus stomachi. idem dixit mibi grecus sed carnauadbi profert.

Carnub ara. carubia xilliqua que xillocaracta grece dr sed ara. carnub.

Carnebum alicubi scripsit Step. p corno aub q ē caulis.

Carof arabice agnus.

Caros. g. subet q stupozem vniuersalem possum dre Aler. ca. ō litargia. ℙaulus caros iquit fit de eadem materia cū litargia. differt aūt q bac febris precedit litargiā vero sequitur zē. capitu. de litargia.

Caros apud ℙli. vocatur semen ypici.

Carotica grece stupefacientia vel obdormitatiua. ſ narcotica q est ab ara. orchot q sonus est.

Carpinus arbor de quo supra Acer.

Carpelimos dicit Oribasius ī cōmento afforum illos qui multum comedūt z tenues sūt semper.

Carpisia ℙaulus ca. de ifrangētib lapidē idem Step. in synonimis carpisiō. i. cubebe z videtur bona expositio.

Carpos grece sz p. k. dz scribi qre infra in kaquo.

Carpocarcos carpobalsamum z si qua alia per. k. scribi debet.

Carsites. g. ēcecūda spēs titimalli earū quas Bya. describit. z est fm ipz sciā. sciā vero inquit q̄ carsites dixerunt filis lauro alba folia eius filia mirto sed maiora z angustiosa z fortiora que in fine acuta sunt z spinosa cui baste cubito vno longe sunt. semen ter in anno pfert nucibus sile incendens linguam nascitur locis aspis zē. ℙlinius hāc mirticem quidā dixerūt. alij caracē fructus hui nur vocat. indecognomez gre. dederūt zē.

Carta sic scribitur in fo canonis Alui. sed ara. scribitur kirtas z sūt quedā sestariola ī quibus arabes inuoluunt spēs que fiunt ex quadam plāta visco sa plaustri q̄ arabes vocant burdbi. de qua etiaz Alui. facit aliud ca. quod icipit papirus nota. ē z ex ipa fiūt carte. sed in ara. est fiūt kirtas. Bya. vero vapoziū inquit vn carta alexandrina fit z cete. Serapio vnū facit ca. de burdbi z kirtas. ℙaulus cartariū vocat. z alius liber gre. nilo carti habet. faciebāt ēt antiqui de supradicto iuncos cartas z libros ad scribendum ego vidi vt infra in papiro.

Cartamū vel cartamus est crocus ortulanus cuius floze tigitur sericū. cuius semē inter laxatiua ponitur. hoc gnicus vocatur. g. z cicum. Bya. gnicum folia habet oblonga z diuisa z aspa z spinosa z tyrsum bene longum z spinosum ī quo sunt capita rotunda cū floze croceo. semē album habet z oblongū z angulosum zē. dicit ara. kartaz.

Carpusia infra in oriacātos.

Carua Step. p kerua dixit.

Cas vel casium ara. torax.

Cascasū Step. p char q ē papauer scripsit.

Casamū panis porcinus ciclamē malū terre idem.

Casbor ara. coriandrum.

Cassemū ī fo ℙaliabas ca. de seminibus qdaz ex ponūt siseleos. sed in li. r. cassemū, pkeysin posuit in pluribus antidotis z est leuisticum.

Casia Bya. facit ca. de casialignea z incipit casiafistula inquit plures hz spēs. sed optima est ara. q̄ est grauissima colore subruffo coralli filis tenuis leissema tactu longa fistula gustu subnoxiax nescio cū qua calefactiōe odore aromatico plena z ī ore missa vini subtrahēs saporē. talis vocatur abs. alii appellāt eā dasfiirie. ab alexandrinis negociatoribus casia nūcupat. Est ēt alta subnigella colore purpureo plēa odor mime suauis marime necessaria medicie arti. Secūda. n. ē bec a supradcā. est tria casia q̄ appellat blatzos suaui odore. z. q̄uis multe alie sint casie tūianes z irratiōabiles st. melēa vero fragilior est ista vn a noie, puicie eedal appellat. Est ēt pseudo casia lapatio filis q̄ approbatōe facilis ē z neq i gustu suauis. alia platea. i. lata firencē vocat lata z mollis z leuis colore subalbido z scabroso bcbz hastam crossam cum cozio suo z folia similia piperis albi zē. ātiq casiā fistulā vocabāt lignea. nā si legis ca. B. supradictū cū ca. de casialigēa apud

Aui. ẽ Sera. iuenies q̃ idez dicunt de caſſafiſtu
la. apud Bya. non iuueni ca. q̃ aũt antiqui vo-
cabant caſiáligneaz caſiáfiſtulaz apper. ná Caſ
ſius felix ca. de egritudinibus ſtomachi in pigra
Salieni vbi alij caſiáligneá ſcribunt ipſe ſcribit
fiſtulam ſimpliciter. ſimiliter in q̃pluribus confe
ctionibus antidotorũ in antidotario vſi que nec
laxatiua ſũt nec caſiafiſtula cõpetere videtur ex
ſuis proprietatibus caſiáfiſtulá iuenies z ligne-
am intelligere debes ſicut in atanaſia que ibidez
ſcribitur z ĩ aliis multis ãtidotis antiqs de greco
trãſlatis ĩ ãtidoto argirofora caſſia ruffa iuenitur
z de lignea debz intelligi. Plinius fructez caſie
iuxta cinamũ campos naſcitur. ſz ĩ mõtibus croſ
fiozi ſarmẽto tenui cute verius q̃ cortice. altitu
do fructicis trium cubitorum color tripler nam
cum primum emicat candidus pedali menſura.
deinde rubeſcit addita ſemipede vltra nigrizãs.
hec pars maxime laudatur ac deinde pioxima.
dãnatur vero candida cum ſecant ſurculos lon
gitudine binum digitorũ mor preſſunt recẽtib⁹
coxiis quadrupedũ ob id ũtemptourũ vt pu-
trefcentibus vermiculi lignum corrodant z exca
uent corticẽ tutũ amaritudiñe. ꝓbatur recẽs z
que ſit odore moliſſimo guſtuue q̃ maxime fer
uens potius q̃ lento tempore leuiter mordens
colore purpureo zc̃. caſia uocatur arabi. ſeliche.
caſia per vnum. ſ. ſcribi debet vt grecus z Vir-
gilius qui corripit patriá. Vir. Nec caſia liqui-
di corrumpitur vſus oliui.

Caſia infra in ſampiſco.

Chas infra in ſcaſſia.

Caſilago iuſquiamus dens cabalinus fm quoldaz
ara. vero bengi dicitur.

Caſtal vocant arabes caſtaneam nos imitãtes. nã
ea carent.

Caſtanea vocant alicq̃ grecoz hermodactillum.

Caſtaneá fm yſidoz dicũt greci caſtaneá Plini.
ſardiſibre ꝓ venere primum ideo apud grecos
ſardianos balaneos appellant zc̃.

Caſſum ara. fm Step. ĩ ſynonimis ẽ cotillidon.

Caſſurudar exponit. Aui. auctoritate meſagne q̃
eſt galanga.

Caſſula cordis infra in vngula caballina.

Cata greca prepoſitio q̃ cõtra fm aduerſus vel ad
verſũ añ de iuxta ob circa ab con ad in ſignificãt
fm adiuncta. q̃. k. debet ſcribi z omĩa kata gre-
cũ habẽtia. ſed ga latini plurimũ per. c. ſcribunt
eos imitabor vt facilius inueniantur queſita.

Cataelticen Alex. ca. de ſignis diſtẽperãtie ſtoma
chi cataeltica virtus retẽtiua. Jtẽ idẽ ca. de ylia
ca paſſione. Jtẽ ca. de dyabete z ca. de gomora

Catbacepbalus grece capite inclinato vt Alexan.
ca. de cognitione epileticoz.

Catbaſ exponitur ab Aui. q̃ ẽ criſolacana ergo eſt
atripler z eſt vtrũq̃ a greco. nam vt ait Demo
ſtenes catafora dicitur grece atripler vulgo fm
criſolacana vt infra in cri.

Catafum ſcripſit Step. pro kataf.

Catafora Alex. ca. de firicis z lignaturis epilẽtico
rum. ſi aũt acatafora fiat epilenticus zc̃. eſt quã-
do ipa fit a mẽbro aliquo inferioꝛi z dicitur ca-
lenſia. Oribaſius tamen exponit cataforeos
ſonno grauatos minus.

Catalenſia dicunt quando vel a pedis vel a manu
vel abaliquo alio mẽbro mouet cauſa epilenſie.

Catagenis liber Salieni de emplis vt Caſſius fe-
lix ca. de veſice morbis.

Cataleptõ planta que a Bya. dicitur bemercalcs
infra in be.

Catamodicum. i. iuxta modicum ꝓpe modicum
ex greco z latino componitur.

Catanance folia habet minuta ſimilia coxiandro
aut cazonopodio radices tenues ſicut iuncus et
capita vi. aut. vij. in quibus eſt ſemen herbeni
ſimile que capita cũ ſe ſicauerit terre inclinan-
tur z ſut ſimilia vnguibus accipiturum z cetera.
Et eſt aliud genus catanácis ſicut mala mati
ana ſimilem radicẽ habens ſed minozem z lõgaz
folia oliue ſimilia ſz molioza ſemen minutum z
ptuſum ſicut cicer ruffum z cetera.

Catapaura grece ſternutatio Alexander capitu.
de cephalea.

Cataplaſma. g. lene emplaſtrum ĩductio exp̃itur
in libro de doctrina greca q̃ eſt emplaſtrum.

Catapodia grece papias dicta eo q̃ modica pote
tur vel inglutiatur et eſt pillam in libris de greco
tranſlatis ſepe reperitur. aliquando catapucia.
aliquando catapotia.

Cataputia maior vocatur a quibuſdaz planta que
pẽtadactilus z ab aliquibus, eliotropia maioꝛ
ſpõſa ſolis. ſed alia eſt eli tropia vt infra. hec vo-
catur a Byaſ. cici de qua infra. ara. vero kerua
vocant. Minoꝛ vero cataputia eſt lactacinum
magnum q̃ grece lactis z lactura vocatur apud
Byaſ. de qua duo capitula facit ſub hijs duo-
bus nõinibus. ara. vero mundana vt apud Se
rap. ſed Auicẽ. me iubet ne vocat z ĩ Aui. ara.
eſt meheu bedhane.

Catarus vocatur grece kataris exponitur in libro
de doctrina greca q̃ eſt fluoꝛ reumatis Pau.
cõmune quidem nomẽ paſſionibus iſtis ſupfluã
ex capite humiditatẽ ad ſuppoſitas ſerri par
tes. at q̃ ad nares irruens coxiza paſſio appella
tur. ad faringam vero a ſuperioꝛe parte ſimplici
ter catarus. quando vero ad laringam z tarcheã
arteriam feratur ita q̃ vox rauca fiat vocant eã
cos z arteriace z ce.

Cataractá dicũt latini aquã in oculo cõfirmatã pro
bibẽtẽ viſũ quã pceſerunt imaginatões.

Catartica grece purgatoxia.

Cataſyſiſim grece cõnaturatio incarnatio adhere
tia Caſſius felix capitulo de ſcrophulis et Be-
ſtenes.

Catafimbelicon gre. fm accñs vt Alexan. ca. de
paſſionibus ſtomachi.

Digitized by Google

Cataſtalicum medicamen grece repreſſoriū Caſſius felix in antidotario confectione dicta eranthoremon ſtalticum. n. ſtiticum eſt.

Cataſtropha grece cōcurſio ſtomachi quando nō digerit ſed p̄ receſſū emittit cibus ſicut ſumit liber de doctrina greca.

Catatir ara. caula ē qua medicine in uefica iniciuntur q̄ moderni ſiringā vocat apud albumaram alcataratach vocatur.

Catatrophius Dubaſius ſup illo affōtū diſſuriam ſicubotomia ſoluit exponit per rectā lineā derivatio ſicut per ſicubotomiam tali.

Cathemia ſcripſit. Step. pro kbitim que ē altea.

Cathemerinos z amphimerinos greci ripū cottidianū vocāt Caſſius felix ca. de febre cottidiana.

Cathetbirisin grece ꝑdaulus ca. de ſtráguria eſt. velice cliſterizatio ſeu per viā virge medicatio.

Carillotica aput Dyaſ. ca. de calce eſt cicatricem inducens.

Cathilbabitheb ara. eſt dictu ſtrágulator patris ſui. z eſt arbuſtū qō deſcribit Sera. qō vocatur ficus lupi apud Dya. comatus.

Cathuladbiō eſt ſtrangulator lupi.

Catil alkelb eſt ſtrágulator canis de quibus duabus plantis Al. duo facit ca. z ſūt apud Dya. z ꝑdlinium duc ſpēs acōiti.

Cathumia de ipā dictum eſt ſupra i cadimia ꝑdlinius fit auricalcū ex lapide eroſo quē vocant cathumiam. celebritas eius eſt i achaia z quondā in cāpania nunc i pgamaton agro extrema pte yta lie ferūt nup in germania prouintia repertuz cē. Step. cathumia eſt acalamia.

Cathin ſeu cathinō ſecūdū Dya. ca. de agrilea quidam olcaſtrū vocant.

Cathin ſupra in. c. ſra primo ca.

Cathine infra in doza.

Catocus. i. agripinū comatos ꝑdau. proprio ca. drām inquit tamen ponebant veteres z quia ex frimoti z ſiccioti materia fit comi ideo egeri ea figura qua comprehenſus eſt manet immobilis ſiue edens ſiue ſtans vel oculis apertis vel clauſis ideo cathocos aut cachecomos eos appellabant veteres. cathochim vero vel cathaliplix paſſiones iuniores.

Cathoica herba aliapiados de qua ſupra in al.

Cathoſtomacū grece defenſoriū ſtomachi Dyaſco. ca. de aloe ſi reperiatur ibi cacoſtōachi falſus eſt teſtus. non. n. cōcordat cum Serapio. ex ſermone Dya.

Catrami Step. in ſo practice pro kitaz ſcripſit de qua infra in ſi.

Caucalis m vero Dya. cancaliō ſcribitur Dyaſ. herba eſt q̄ Romani caucariam vocant habet folia alba z ingentia tyrſum ex eorū medio emergentem cū flore ſimili quercus naſcitur in montibus z cetera.

Caucalidos hanc Dribaſius teſte ꝑdaulo in collirio ſibi laudato ad glaucoma oculorum cauca-

lon vel ad caucalidon vocat z aliquando caucalidos ipſū etiam collirium reperij in antidotario Oribaſij. ꝑdli. vero eſt inquit caucalis fenicu-lo ſimilis breui caulefiore candido cē. vt ſupra in calcala. ego aūt ſemen hoc feci deferri de grecia ſeminaui et collegi.

Cauda equina Dyaſco. hypporis aut anabaſis. naſcitur locis humidis z in monumentis baſtas habet ruſſas z aſperas z nodoſas que baſte quic quid vicinum habēt alligāt in quibus folia ſunt acuta z tenera z inici filia z ſpiſſa ſurſuz aſcendētia hecq̄ aliquotiēs de piete ꝓpēdet comis plena habundātibus z nigris ſicut cauda equi que ſunt lignoſe z dure. eſt alia ypporis comas minores habens z albas z molles z cetera. aliquādo ypoſeta vocāt ſed ara. obene balcbul.

Cauda porcina vocāt aquibuſdam milū ſolis.

Cauda vulpina ꝑdli. alopecuros ſpicā hz mollem z lanuginem denſam non diſſimilez vulpiū caudis. vnde z nomen cē.

Caudo apud Waliabatē cōfectio fūigij arōatica

Caulis a greco caulos q̄ ē baſta baſtile virga z virilis. ſ. veretrū. vnde caulis eſt tyrſus cuiuſlibet plante z ſic habetur a ꝑdli. p totum libz ſuum. q̄ autē dicit caulis quaſi coaleſcēs ethimologia potius eſt hoc autē nomē eſt a ꝓpriatum brāſice eo q̄ caule. ſ. tyrſo magis coaleſcat ꝑdaul. ca. de vlceribus virge. Si vero ſm caulō iterū pudendi vlcus fiat cē. i. ſm virgā virilem. Cozne lius celſus vero colis ſcripſit p. k. tamen melius ſcribitur vt grecus.

Cauliculus agreſtis putatur cōdiſi aquibuſdam ſeu ſtructiū q̄ eſt idem de quo infra ſed non eſt.

Cauliculus agreſtis Dya. naſcitur in locis maritimis z deſertis albidicz z lōgioz domeſtico z amarus z cetera.

Cauilculus maritimus qui ſm Dya. diſſimilis eſt a noſtro folia habens longa z rotūda ſimilia ariſtologia virgas hz robuſtas z obruſſas vt edere ſucum habens album quem cum miſeris in roſtrum falſus eſt z amaras cē.

Cauma grece incendiū inde cauſon febris incenſiua ſuper alias. Caſſius felix icendioſam eſſe vocat. fit nazq̄ ex colera exiſtente in venis prope cor aut ſaltem ex flegmate falſo cē.

Cauſtica. g. dicunt incēſiua medicamia adburentia putrefactiua. Demoſtenes putrefactiū medicamen cauſticum vocat.

Cauteriſmus Alex. ca. de epilēſia ē cauterizatio.

Cautbin in ſo canonis. Aui. ſed ī ara. ſcribit cbil domō vel kilidomō vt grecuſ z ē celidonia. Dyaſcor. vero cauton vocari dicit minorem celidoniā a multis.

Cartos exponit Step. q̄ eſt katranum q̄ nō videtur. nāq̄ grece kirdia z ara. kitrā vt ſupra i cedria

Carru Slep. ē cacuale vt dicit ꝑdaulus. ſed cacule eſt cardamomum.

Cazdir ara. ſtagnum q̄ et raxis dicitur.

Digitized by Google

Cazefara. testa figuli.

Cecidos. Bē galla z est semen vendrios. i. quercus cuius vnum genus onfatius dicitur que minor est z rotunda grauis z nodosa sine gturfura alia leuis z pertusata. eligenda est autem onfacis que et virtute fortior est etc. hec est imatura. inueni interdum cicidos et vtrūq; corruptū a greco. nam kikis dicit kiki et kikidos.

Cedria est gūmi cedri multis in cōfectionibus īgreditur de qua infra. grecus kidria ara. vero kitrā vocatur. Bya. cedrus. arbor est vnde pix cedria fit quedam est pua atq; spinosa fructu iunipero similis vel virtute. alia maior que a quibusdaz cedrus lata appellatur fructu cypressi similis sz paruior z de hac fit cedria z cetera. lege ca. By. de cedro et ca. A. de xerbim et capitu. de kitran et cuz capi. de kitran apud Serapio. et videbis q̄ idem dicunt. Item Rasis in libro diuisionum ca. de dolore dentium kitran cedri. Item i libro Bya. in ara. kedrus est xerbin. Plinius est inquit cedrus minor et maior. minoris duo sūt ei⁹ genera. litia et fenitia. differunt folia nāq; derogantum habent spinosuz oxicedros vocatur ramosa et nitore infesta. altera odore prestans. fructum ferunt mirti magnitudine dulcem saporez habentem. Et maioris duo sunt genera quefloret fructum non fert. fructifera non floret et i ea antecedētem fructum occupat nouus. semen est cipressō sile q; quidam cedreolatem sile vocant. et hac resina laudatissima fit etc. Item alibi inf arbores q̄bus pix fit cedrus celsior.

Cedrides vocatur apud Bya. et Plini. fructus ipsius cedri.

Cefalea grece akephali quod est caput est dolor capitis cronicus et pessimus paratus ītari a qualibet cā. vt Allerā. suo cap. z vocatur ab Aui. ouum z gallea. aliquādo tamen pro quolibet dolore capis accipitur per. k. melius scribitur secundum grecos.

Cefalargia nos dicimus sed grecus kefalargia. z exponitur in libro de doctrina greca q̄ est dolor capitis. Oribasius differt iquit cefalea a cefalargia. nam cefalea est capitis dolor qui multo tempore tenet. cefalargia vero recens est capitis dolor aut ex estu vino seu frigore vel ebrietate aut i digestione z cito resoluitur z̄c.

Celematis. clematis debet esse Bya. nascitur super terram locis cultis sarmenta longa habens in crossitudine iunci z folia longa in lauri facturam z colore similia. sed breuiora z̄c. hec est que a Plinio clematis vocatur p̄m quandam speciem infra inclematides.

Celia secundum Oribasium est ceruisia a calefaciendo dicta.

Celidonia alia maior alia minor Bya. celidonia maior q̄ multi glautiu z appellant flon supple vt patebit infra in glautio virgam habet vnius cubiti longam z amplius teneram z tenuem q̄ virga ī giro folia habet plurima similia botrachiō. i. apio ranino sed molioza z albioza. z apud Sera. folia similia botrachio sed formosioza z molioza z albioza vergentia ad celestinum colorem florem habet aurosum seu croceum z succum seu laccroceuz. Bya. virtus est ei viscida z mordax z amara non boni odoris. radix de sursum vna ō orsum plures. semen sicut meconij ceratides bz z minutum z paulo maius z̄c. z apud Serap. cuius suci sapor est acutus mordicans linguam fortiter cuz amaritudine z odore fetido et radix ei⁹ de super est vnica multas radiculas alias emittens. semen eius est simile semini papaueris dicti keratodes. i. cornuti quia est in tecis ī quibus est semen parum maius papauare. z ō hec plāta vocatur sic agreco kilidon que est yrundo. eo q̄ incipit appere p̄mo in vere cū appent p̄imo yrundines z arescit quando yrundines abscedūt vel etiā q̄ dicē si excecantur pulli yrundinū de fert eis mater eius banc herbaz z redit visus earam. Capitulū huius apud Aui. incipit cauti et minor. nam in arabico scribitur childomō. cautiō vero vocaē celidōia minor. Bya. celidonia minor q̄ multi caution alij phytō agreste vocāt habet virgas minutas folia similia edere sed obtunda z minora z pinguiara seu viscosa z molia radices habet minutas egredientes ab vna radice diffuses inuicē cōnexas sicut triticum spicas. nascitur locis aquosis z in pratis z̄c. hec vocaē apō arabes memiten z putatur curcuma. Plinius genera eius duo. maior fruticoso caule folio platanace erratice emplioze ipsa altitudine duorum cubitorū color albus flos luteus. minor folia edere rotundiora minus cādida. sucus vtriusq; croceus mordax. semen purpureum. florent aduentu yrundinum. discessu marcescunt.

Celidonius lapis dictus qui in ventre pullorum yrundinum inuenit alij nigri alij albi alij aliquid rufedinis habentes.

Celidria Paulus ca. ō rubificātib⁹ capillos z ei⁹ loco z cāu Aui. aliō scribit vtrunq; ignoro.

Celsa mora celsi.

Celtica spēs est spice q̄ arabes romanam vocant Bya. celtica nascitur in yllirico nomen habens apud eos auanō. z ī syria nascitur z ī Italia fructices habēs sup terrā breues z spissos. colligit aūt a ciuibus cū radicibus suis qui fasces faciunt quātum plena manu cōtinere possunt. z ideo ab alijs fasces gallici appellātur. hec habet folia oblonga z non lata z ruffa florem mellinum odorē circa radicē suauez. sed q̄ intra ipam alie herbe sites odore nascuntur z cū isdē colliguntē ex qbus cū medicamina cōficere volueris fascem noli cōtundere sz purga sic. cartā extende ī loco mūdo z desup fasces supradictos pone z spge desuper aquā z rora vt omnes infundant z dimitte vna die. alia die cū purgaueris inuenies intra eosdez fasces folia alia nō minus lōgas radices habēcia

Digitized by Google

similes celtice. hec sepa z bona folia contunde z tere et in vino trocisc os collige quos sua in vase ficti li diligenter clauso. vtilior ẽ recẽs odore sua ui radicibus plena vel spissa et non fragilis que si talis fuerit nãlis i virtute poterit esse syriace. et cetera. et infra ẽ et alia nardus. i. celtica motuosa q̃ a multis tilaticis appellaꝫ et peritis et veritis. hec nascit i cicilia similitudinẽ brs i foljs et ramulis yrigio sed spica breuior ẽ et spinosa radices mittẽs duas aut tres odore suaues et nigriores colore sibes affodilli radicibus. hec nec florẽ nec semẽ habet sed virtus ẽ illi sibis celtice etc̃.

Chemosis ℭ Dehodorus ℙ Dail. si ipsima oculi tunica sanguinea nimiũ velut caro apparuerit q̃ chemosim appellamus etc̃. Cassius felix idem. ℭ Demostenes chemosis est vehemẽs oculorũ tumor vt minime claudere valeãt oculos egrotãtes adeo vt albe ptes p̃me tunice sanguinolẽte atq; extantes appareãt pupillã supantes non aliter q̃ marina cõcilia semiclausa ali q̃ partẽ sui corporis exterius faciãt ꝓminere. vnde nomen greci eidẽ passioni posuerũt. naz cõchamichemẽ appellant etc̃. est obtalmia q̃ Aluicẽ. vocat guar denegi.

Centron Aller. ca. ō tussi exponũt qdã punctiões.

Cenosim dicit grecus euõnem Cassius felix capi. de quartana.

Cetanidra ℭ Demostenes caricaruz menia detracto semine q̃ greci cetamidra vocant.

Cetaurea duas habet sp s. est maior et minor. minor nota ẽ apud oẽs. maior vero non ẽ nota nec fuit tpe Macri. Jngt sunt centauree spẽs maiorũ minorũq; vt supradictis dixi de pluribꝰ herbis. sed qa p paucas spẽs ẽ cognita maior hãc p termittes spẽs narrabo minoris etc̃. Sed Dya s. maior vocaꝫ q̃busdã narcba z flõ aut gẽtiana. dic q̃ habet folia similia nucis cõis lõga z virida sicut cauliculi et rotunda diuisa sunt sicut tres digiti incisa insuauitate sicut serra virgaz habet lapatõ sileż duoz vel triũ cubitoz a qua pires ramuli egrediũtur in q̃bus sunt capitella silia pauer. bꝰ rotũda partiq; oblõga florẽ sileż lanesemẽ sile cartamo in ipo floze radicẽ crossaz longam durã graue plenã suco acuti saporis cũ pauca stipticitate z pauca dulcedine colozis subrubei. z coloz iuci subrubeus vt supra in radice. nascitur i mõtibus z apricis z arbozosis terra pigui habũdat in liria archadia peloponeso z elio etc̃. Talis figure vidi depictã in libro vbi depicte erant herbe. minoz vocaꝫ a q̃busdã fel terre propter amaritudinẽ. z apõ Dya. lineãa ꝑm quosdam z eleboritis z amaracus z febrifuga. est silis yperico vel origano. virgam hz quadrãgulatã lõgam florem purpureũ ad rubedinẽ sileż linis folia minuta oblõga vt rute. semen vt triticũ oblõgũ. radix ẽ ei oblõga inutilis gustu amara. nascit locis hũidis aquosis iõ linosis a q̃busdã vocaꝫ. entaurea a centauro kirone inuentore dicta arabes kãturion dicunt post grecũ. ℙ Dli. cetaurea hac dõ curatus kirõ cũ herculis excepꝰ hospitio ptractãti arma sagitta ei excidisset i pedẽ. quare aliq chironiõ appellãt. folia sunt ei lata z oblõga serrata ambitu dẽsa ab radice caules circũgeniculati triũ cubitoz i bijs capita ceu papauer etc̃. vt Dya. z infra altez centaureũ nostri sel terre vocãt pp amaritudinẽ sũmã galli vocãt eracuz. cognomiatur leptõ. aliqui. badeõ qa iuxta sõtes nascit etc̃. vt Dya. z infra tertiũ cẽtaureũ cognomine triozchis a triozchiz accipit z genere a quo noie accepit. hoc sanguineũ sucũ mittit etc̃.

Centrias vocãt. g. quãdã spẽm serpiginis vt supra.

Cẽtrix apud quosdã est cõsolida media.

Cẽtrum galli z galli crista vocant etiam gallitricuz est quodã domesticũ esui aptuz maioribus folijs oblongis z rugosis floze albo seritur i ortis silue stre minoris plante foljs puis semine nigro. et multi integrum i oculis ponẽtes ipos oculos clarificare dicũt. objd sclaretam vocant. ℙ Dlini. alectoroscopõ vocat quandam plantam quã puto hanc esse. vide ibi.

Centonicum vocant herbaz lumbricoz que necat lumbricos. ẽ spẽs absinthij z vocaꝫ sceba de qua in absintbio dictum est.

Centum capita non ẽ affodillus vt quidã dixerunt sed vocatur soue plante quarum vna est yringus vt patet p Serap. ꝓprio capitulo. Jtem ℙ Dlinius sermone ō yringo ex bis iquit. i. yringis cãdidum nostri centũ capita vocant omnes eiusdẽ effectus caule z radice in cibis grecoz receptis siue coctis siue crudis vt libet etc̃. vt Dy. de yrigis. ℙ Dreterea i antidotario vniuersali i quodã ãtidoto qõ icipit antidotũ qõ facit epilẽticis recipiunt z cẽtũ capita z affodilli. quare ñ sũt idẽ.

Centuniculũ. ℙ Dli. latini cẽtaculam vocant q̃. g. clematidẽ dñt rostratis foljs ad similitudinẽ capitis penularum iacentem in aruis etc̃.

Centum nodia sanguinaria ꝓserpinaca poligoma corigiola geniculata lingua passerina virga pastoris idem vt infra i poligonia.

Leon gre. dicitur quod nos scrotũ vocamus Coneleus celsus z est oseum.

Lepa canina vocatur narcisscus.

Lepe. ℙ Dlinius genera apud grecos sunt sarda samothratia alfidea setama sciria ascalonia ab opido iudee nomiãta.

Lepe azir apud Aui. est simile squille z pro ea ponitur sed debilius est ea.

Lepe murum est sqlla eo q̃ mures pimat vocatur ara. bausil vel ausel. ab Aui. vero astbil imitando grecum.

Lepa Dya. similis est andragne. i. portulace sed nigrioza folia babet. radix est illi tenera etc̃.

Lera propolis vel propoleos sepe inuenit in libris de greco translatis z in antidotario vniuersali z est fer alucaris apuz que arabice vocatur muz ō qua Dyascoi. singulare facit capitu. sed de ea

Digitized by Google

ſ.infra in pro.

Ceratia. Plinius herba vno folio radice nodoſa z magna.

Ceratium aliquando reperi ī practicis antiquis de greco pro kirat.z eſt nomen ponderis z ē rilique ſemen de qua infra in rilocataeta.

Ceracia Stephanus eſt carnubium pro carnub de qua ſupra.

Cerapeutica grece curatiua vnde cerapenticū negotium liber curationum per.k.melius.

Ceras ſed melius keras grece cornu inde ceraſtos quidam ſerpens cornutus.

Ceras. Theodorus Paſcianus libro de ſimplici medicina ſic vocatur a multis ſtaphilina agreſtis i.paſtinaca.

Ceraunia arbor.i.ſiliquarum. Plinius trunco ſertilis vt ficomorus ſed pomū ſiliqua naſcitur in ſyria ioniaq; z circa guidū.z i rbodo ſemper comantibus foliis floze candido cum vehementia odoris planti gerat imis partibus z ideo ſuperficietēus flaueſcit ſucum auferente ſole.pomo antecedentis anni circa canis ortum detracto ſtatim alterum parit poſtea flozem parituruz hyeme ſetus eius enutriente et cetera.

Cerefolium apud ysabac i dictis particularibus ē ſpecies apij cuius capitulū ſcribitur in libro Byaſco.ſed non eſt de ſuo.ſed eſt de libro Plini. minoris.nec habet ſtilum Bya. qdaz gignidiū vocauerunt errātes forte propter ſimilitudinez nam gignidium eſt fumus terre vt ſupra ī gi. Ba. vero ſkandicō.

Cerſe ara.cortex arboruz melius p.k.ſcribitur.

Cerinta. Plinius eſt herba folio candido in curuo cubitalis capite concauo melis ſucum habēs bunus flozum apes auidiſſime ſunt.

Cerner ſepiſſime innenituri antiquis libris pro cribrare cernuclare.

Ceroneum dictuz vel a cera q̄ recipit vel eo q̄ vt cera ſit ductile.

Cerotuz ſimpliciter p ceroto Ba.quod fit ex oleo roſaceo z cera accipiē alia tamen diuerſa fiunt pro diuerſitate cauſaz.

Cerotarium idem eſt.

Cerotum fratrum Ba.quod ſcribit ab eo in libro deingenio ſanitatis.etiam reperiē apud Alexā. exquiſita doctrina cap.de dolore capitis ex ſole. Item ab eodem in tertio libro circa finem.

Cerotum aromaticum apud eundem Alex.capit. de cerotis ad ſtomachum.

Cerotum dictum cepton idem ibidem.

Cerotas greci vocāt neruos ceruicis ad caput ſuſtentandum appoſitos.Cornelius.

Ceruſa eſt plumbi erugo que.g.p ſimilitium dicitur arabice vero aſſidegi.

Ceſtras et dexteris vocaē gladiolus herba vt infra in ſuis locis zc̄.

Ceſtron.Bya.quod appellaē pſicotriſon quia in frigidis locis naſcitur.hanc Romani vetonicam vocant.herba eſt aſtam ba bens tenuē longā vnius cubiti et quadratā folia longa z tenuia ſi ta dryo obzotūda z diuiſa odorata et maioza ad radicē. folia i ſintia.ſemē eius vt ſpica habeē ſimile timbze z radices tenues ſūt ſicut elleborus folia eq ſiccantur viſui neceſſaria.

Ceſtron grece betonica vt Macer dicit q cū voluit dicere arabs dixit cuſtrum vt apud Serap. Steph.ceſtro dicitur eſſe buſtam abezezum.

Ceſtrus vocaē ſempuiua in quodā libro antiquo.

Ceruiſia ſupra in canum vel infra in foca.

Ceruleus coloz apud Plinium eſt azurinus celeſtis venetus et etiam maris.

Ceruſocellum apud Byaſ. vel ceruaria que grece dicitur elafoboſcos vel elafon a ceruo dicta qui grece dicitur elafos infra in el.

Cetarach in muris humidis naſciē q̄ puto eſſe veram ſcolopendriam ſm deſcriptionem Bya.vt ſupra in aſplenon z infra in ſcolopēdria.

Cetrops ſm Demoſtenē vocaē aquibuſdam inuerſatio palpebze inferioris.

Ciamon dicit Plinius colacaſſiaz vocari.

Ciancus a greco roapos z exponiē ī libro de doctrina greca q̄ eſt inter viriō z nigrum Alex.in curā oculorum collirium cianeum ſcribit.

Cianum Ba.ad Paternianum in metallis ingt inueniē quibus eo conſtatur z inquibuſdam maris littoribus.

Ciatiſcus apud Demoſtenez vocatur pars inſtrumenti cirurgici qua fricantur palpebze ſcabioſe.

Ciatus eſt nomen menſure ponderans vnciā vnā z ſemis.nam vbi in Serap.in ca.de pinu habeē ex verbo Bya.vncias.iij. z ſemis ī libro By. in antiqua tranſlatione habetur ciati.ij.ſecundū yſidorum vero ponderat.x.ʒ.

Cibariaticon apud Aler.ca.de cibis freneticorum ē potꝰ qlibet q loco vini ſit vt ceruiſia modo zc̄.

Ciceris diuerſa ſūt genera ꝓpinque virtutis q̄ magis ad nigredinez vergit calidius iudicaē. eſt ſm Plinuū arietinū ciceris genus qō capiti arietis aſſimilāt q̄ ceteris magis diuereticū crediē. ē z agreſte.eſt z erraticū z colūbinum qō aliqui vereū dixerūt. cādid ū rotūdū leue arietio mius.

Cicer erraticū apud Bya. vocaē aquibuſdā ſerpillum pura non recte.

Cicerula Poli.minuti z ciceris ſequalis eſt angulos habens veluti piſion zc̄.

Cicidos.g.galla ſed kikidos z kiki dicit vt infra.

Cici Bya.cici aut ſiſamus agreſtis aut ſiſelei ciſon aut crotona multi eſſe dixerunt ſemē herbe ſimile acinis.fructer ē illi arboroſa ſicut ficus ſed ꝛminoz folia hz platano ſiſia ſed maioza z lenia z nigrioza baſtas,valloſas cāne ſi.ſ.cōcauas.ſemē vt botz cōpoſitū z aſpum.purgatū vero ſiſe ē crotonis aialis zc̄.eſt pēs dactilis z a quibuſdā vocaē cataputia maioz.z eſt arabice kerua.

Ciclamē By.ciclaminus folia hz ſilia ciſo.i. edere hz vario colore picta ī q̄ ſūt alba pūcta. Tyrſus

ca eſt quam vulg. quera del inferno

Digitized by Google

est ci niger sine folijs vnius palmi habēs in summo flores roscos vel purpureos cuius radix nigra est intus vero alba z crossa z lata sicut rapa. nascitur locis arboribus adūbratis. zc. Pli. eadem. z post pauca nñi tuber terre vocāt alij amu seū. z infra paz. Est z altera cyclaminos cognomine cissantēos geiculatis caulibus supuacuis a pōze distans circa arbores se volues acinis edere sed molliorib⁹ floze cādido spetioso radice supuacua acini tñ in vsu gustu acri sed olenti. siccat in vmbra tusiq; diuidunt i pastillos. mibi z tertia ciclaminos demostrata ē cognomie camecisos vno oio folio z radice ramosa qua pisces necant zc. Ciclamē panis porcinus malū terre cassamū ciclaminos. g. idē Aui. vero ñ videt nouisse hāc plātaz volēsq; dr̄e kiclaminos vt grecus scripsit fachlaminos. sed i latino fachaile sus z fachlaminos vt ē in arabico z kiclaminos nō differunt in lingua arabica nisi i pūctis. naz fachlaminos scribitur sic z sic est apud Aui. sed kiclaminos sic. tales errozes insunt libris arabicis in pluribus locis quādo noīa greca vel aliena scribere volunt.

Ciclantemos apud Bya. spēs alia ciclaminis vocāt sed ē eadē q̄ Pli. vocat cisantemō de qua ē inqt z aliud genus ciclamis q̄ appellāt ciclātemon folia hz cisso silia sz maiora hastaz crossam z nodosaz quc asta si arborem pr̄mā habuerit coheret illi flozez hz album z odozatum semē vero botruosuz z sile vuis z velut cisus. i. edere gustū habens mucilaginosuz z viscidum sed inutile. locis aridis z spie nascit.

Ciclas Aler. ca. de cibis pleureticoz est piscis qdaz carnes moles bñs z būidas natura z digestibiles q̄ aliq tisanam marinam vocant zc. dici videt a cyclos grece q̄ est rotundum vel circulus.

Ciclus apud Theo. Dasi. z Pau. p exercitio.

Cicleas fm̄ Pli. vocāt vinū ficticium quo vtunt̄ parthi z indi qō fit ex palmis. f. ex dactilis posito ex eis modio i cōgijs trib⁹ aq̄ macerato z exp̄sso

Cicorea apud modernos vocāt quedā planta bñs flozes azurinos vertētes se ipos ad solem. quare spōsam solis z sol seqm qdam vocauerūt z aliq intubā. sed de tuba melius infra exponit.

Cicoria apud By. est spēs scridis de qua ifra i se.

Cicoriū apō By. multi anagaliz dicūt falso puto.

Cicura planta nota que apud Bya. vocāt comosara. vero succaram z est planta fritate sua interimēs sz vino puro z calido eius nocumēto subuenit vt By. z Al. i ca. de succarā z Ser. z Mesue. nā omniū istoz ca. concordant in omnib⁹. si ergo exponit succarā q̄ fit iusq; amus falsa est expositio vt infra in su.

Cidaris eius dicūt esse duo genera. vnū nascens i libia cuius radix silis est silfi) radici sed paulo⁹ minoz z viscida z molis z succū non habens zc.

Cidonia mala Pli. g. cidonea ex creta ī sula aducta. plura eoz genera crisomella in cisuris distincta. colpze ad aureū inclinato que vero candidiora nostratia cognomiū. āt odoris pstantissi minora er eodē genere strutea pcotia vo mustea zc.

Cidonomel vocāt Bya. cidonea melle condita q̄ et malomelli vocat mala.

Cifi seu g. fi ē quedā cōfectio electuarij qō scribit in antidotario vti q̄ Pau. i ca. de catarro noīar.

Cifilio palme vocāt ara. iumar z hoc noīe reputur apud Aui. z est germē palme cum nouiter a terra pullulat q̄ comedunt arabes in multis confectionibus z cibis ponunt zc.

Cifiteos Pau. ca. de extenuantibus capillos.

Ciliaca passio ē flurus ventris vitō stomachi nam g. kiliaz ventrē vocant vt in passionario suo ca. z est kilia fundus stomachi ppie. Item Zileraā. fit aūt ex indigestione ventris defecti. liber de doctrina greca kilia aluus vterus venter.

Chili. g. labia chilos labium.

Chilos. g. chilus. i. sucus vnde cibus ī stomacho digestus chilus dicit ad si itudinē suci tisane. Alchilo dyachilon qcquid de sucis aliqbus fit. Joannes Sera. in septimo ca. qnto chilus est sucus cibozum per ch. melius scribitur.

Cimbalaria vmbilicus veneris cotilidon gre. cibalion dicit Bya. ppio ca. z infra.

Chimeros. g. edus chimera capra.

Chimecla Cassus felix sūt pleniones latine dicti a pnitie qui sūt a frigoze hyemis tpe q̄ greci chimones vocāt a quo chimecla. Sed Pau. chimetra scripsit vulgo muge dicuntur. i calcaneis digitisq; pedum sepius fiunt.

Ciminū cermenū exponit i f. cretis. G. i medicia q̄ fecit Herodi ad stomachū q̄ ē sisileos qō nō credo bene exposit̄. nam apud Serap. exponit q̄ ē regale z est boni saporis puta melū⁹ alijs speciebus eius. Et Aui. dicit q̄ est nigrum describens alias eius spēs zc.

Ciminū agreste Bya. nascit multū in calcedonia hispanie. virgā hz lōgam quobus palmis tenuē i qua folia nascūtur. iiij. aut. v. tenuissima z diuisa sicut gignidiū id est fumus terre vt apud Serap. in qua virga capitella sūt. v. rotūda z molia inq; bus semē ē qō si gustui aplicueris viscidioz ē nostro nascit locis būectis zc. Pli. eadē sz vltra q̄ pterine. z infra est inquit cimino sile q̄ greci ami vocant zc. vt supra in ami.

Ciminū ethiopū qdā falso git dixerunt Bya.

Cimolea a Bya. f. gimolea vocāt. alia inquit alba atq; dēsa alia purpurea z quasi piguis que ,pba bilios ē. valde. n. fria ē tactu zc. Pli. in creta nascitur duo eius sūt genera. cādidū z ad purpurissimū inclinans. z infra est z tesalica z farda defertur vtilis vestibus ,pbat cādida inutilis versi colozib⁹. omniū cimolee generū vtilis vmbrica z quā vocāt saruz zc. quedā synonima antiqua est terra alba Herodius vero ē terra argētaria. Johannes Serap. ca. de tumore pedū pgnantiū. est inquit marmoz inuentū i luto viridi zc. Cornelius celsus cimoleam laudat subcerulei coloris.

Digitized by Google

quidam putauerunt ipsaz esse terram byspanie. alij direrũt fecem sub rota acuenti gladios inuẽ. tã que ex ferro z ipo lapide rote cõficiẽt. z quãuis non sit verũ tamẽ pro ea posse poni videt. ℙli nius vero limum aquaticum in tumore pedum pro chimolea ponit.

Cimozium ℙaulus ca. de tracomate oculorum cum pauco cimozio.

Cimosis ℙaulus dicũt. g. quãdo aflegmone vali do vteraz palpebre cõuertunt z visus. i. oculus sub illis operitur albũcz oculi eminẽtius nigro si at z rubeũ z multam ptem accipiat nigri zc. A. eadem de gardenegi q̃ z magnam obtalmiã vo cant. Demostenes kemolis vocant.

Cbimus grece humor.

Cinabar. g. cinabrium. arabice vero signifur. qdaz vcufur dicunt nõ bene. nam apud Aui. scribitur in ẓa zam. fit nãcz ex sulfure z viuo argento. ve rum zinabar apud Bya. effoditur ex minera in libia colonie sanguinei. vnde multi sanginem dra conis putauerunt zc.

Cinamomum ℙli. cinamomũ z cinamũ nascitur in ethiopia trogoditis cõnubio ꝓmixta. sed cina momi fructex duoz cubitoz altitudine amplissi mus palmicz minus quatruoz digitoz crossitu dinis statu a terra sex digitis surculosis arido si milis cum viret non odoratus folio origani ficci tate gaudens sterilioz imbre gignit quidẽ sed dẽ sissimis in vepribus rubisqz difficilis colectu. zc. et infra ꝑcipua bonitas virgultoruz tenuissimis ꝓtibus ad longitudiõe palmi secũda primus bre uioze tamẽ mẽsura atqz ordine vilissimũ q̃ radi cibus primũ zc. Sed Bya. cinamomi genera multa sunt. sed melius omnibus quod simile est cassie masilicum quod fuerit recens et nigrũ co loze. et missum in vino soluet se virgulas bñs te neras et lenes nodis plenas cũ odoze pleno ve lut rute acer. sapoze atqz mozdar gustu in simili tudine nastrucij seminis cũ quadã salsedine. cui⁹ hastas cũ fregeris pulueren emittunt odoze oĩa vincentem. has hastas cum a terra euulseris ra dices earum secuntur. hec est probatio cinamo mi. Est et alterum genus cinamomi montani ta ctu asperius statu breui et crossius subruffum co loze. Tertium vero genus est simile cassie mel se lentice subnigellus coloze tactu lene et nõ mul tos nodos habens. Quartus genus coloze albũ tactu molle in roboze crossius et fragile et radici bus maius. Quintus genus est odoze simile cas sie. coloze subruffum et cozio simile cassie habẽs hastam in se fortiozem cum radicibus crossioz. ibus similibus libanotido multas hastas cõtinẽs similes mirre z cassie et non tamen odore plenũ Sextum genus q̃ appellatur lotbos et motbas sed nec virtutem nec odorem habet. Septi mum genus est q̃ appellatur a grecis xilocina momum. i. cinamomi lignum radicem habens maiorem cum hastis nodosis simile cinamomo in odoze nõ suaue. hoc dicunt aliqui melius esse cinamomum. sed eligendum est cinamomũ colo re subalbidum scabrosum semen habens simile piperi et lene lignum. cuius radix inutilis et cete ra. et apud Serapi. preter hec verba. Ite3 q̃ di citur kerse est simile cinamomo in radice sua et multitudine nodoz. z est cinamomũ lignosuz bo bẽs ligna fortia z lõga. et bonitas eius ẽ minor q̃ ciamomi. z putãt qdã q̃ sit alterius speciei z va tutis a cinamomo zc. A. duas spẽs ponit de ker se z vtrãqz vt asserere aliã a cinamomo. de cina momo ibi vt ꝓseq post sniaz Bya. sz breuius.

Cbinariũ i antidotario vli vngon cbiarium a catu lo canis dictũ q sic vocat. g. sed p. k. scribi debet.

Cbinaria Oribasius est inquit cardus qui comeda tur. z alibi adractius vel a dractis q̃ alij cinaram alij carduum vocant.

Cinari quidã putant acitabulũ pondus.

Cinarum grece Aler. ca. de cura calide z humide distemperantie splenis.

Cincinalis a quibusdã vocatur capillus veneris li ber antiquus de simplici medicina.

Cincũ apud Bya. ẽ cartamus qui z crocus ortula nus dicitur supra in cartamo.

Cineleõ ℙau. ca. õ trẽoze ẽ oleũ de cino. i. lentisco

Cinica ℙau. ca. õ maculis fatiei ẽ nomẽ põderis

Cinide ℙau. ca. de palisi pcuciantur inquit ptes serulis aut cinide ramis.

Cinodoreos. g. caninus appetitus vt Aler. ꝓprio capitulo. cozruptum tamen est.

Cinoglossa. g. lingua canis. a cinos vt dicunt quod est canis z glossa lingua. sed kios est canis. g. vn de omnia hec cozupte proferuntur.

Cinocepbalõ planta que antirenon vocat de qua supra.

Cinomia fm libruz ãtiquũ de simplici medicina vo catur a qbusdam psilum. sed kinomia grece est musca canina venosa.

Cinosbatus ẽ dictu canis rubus. B. ẽ saccupula. multi oniacãtũ appellãt. arbustũ ẽ nium spiosum cũ radice alta z i plurimas ptes diuisa fructũ bñ sisse mẽte sed paulo maioze rubzum iterius cum ad maturitatẽ deuenerit z deintus lanam aspe ram bñs z interius grana quedam zc. ℙuto es se spinã illã que profert capitella quedã rotunda velut spõgias setosa opta quadã aspritate q̃ mo derni putabãt bdeguard fm descriptionẽ supra dictaz. Sed ℙli. et cinosbaton aliã plantã vo cant. kinosuata scribit in libro de alimẽtis Ba.

Cinosbaton ℙli. q̃ alij cinapasiz alij neurospato vocãt foliũ hz vestigio bõis sise. fert z vuaz ni gram in cuius acino nervus bebetatur. vnde ner uus passus dicit zc. alibi cinosbaton quidam di cunt capparum.

Cinouatos Step. ẽ vlicũ canis. i. rubus canis.

Cinosorkis. g. est dictu canis testiculus et est speci es satirionis vt infra in sa.

Cinos Oribasius est egritudo in cute capis filis

Digitized by Google

acore. differunt tamen eo q̄ foramina fāc maiora z quod emanat est simile melli zc̄. Aler. vero vocat syron. ℙaulus vero kirion.

Cinus pro scinus sepe inuenitur et est lentiscus. ſz grecus schinos dicit infra. apud ℙaulū vero chiū scribitur et oleū eius chineleū vocat. puto a chio ſsula vbi lētiscus habūdat in quo fit mastix.

Cinus ſm ℙli. est arbor in gallia ferens gallas.

Cioma gre. ꝓlofagus seu morbus ibidē ℙaulus ca. de vua.

Ciomanos Dy. pir que et piguiorib⁹ lignis pini colligitur. nos ramale dīc possumus capi. de arbore pini.

Ciparissus idem est q̄ cipressus.

Ciparissias vocatur vna species tirimali quas Dy. asco. describit a similitudine foliorum ad folia pini vel cipressi.

Cipisson ſm Dya. dicitur quedam species berberne ca. de gerabotano.

Ciperum Dya. siue vt alij dicūt erisepton aut aspalrus. sed falsum ē. folia hz similia porro. sed oblonga z tenuiora et dura. ascendit aūt de terra cubito vno et semi. hastam hz angulosam similem iūco que hasta semen in capite generat. radices sub terra hz rotundas et oblongas sicut olina nigras que multe et coniuncte nascuntur colore nigro odore suaui gustu sub amaro. nascīt locis aquosis et in pratis et in paluſtribus. in his radicibus ea melior est que grauior et durior et crossior fuerit et fragilior sed et asperior et odore plenior. vsci tudinem odoris habens zc̄. z infra dicitur etiā in iudea cipe. um nasci similem zinziberi quod cum masticatur colorem croceum fāc zc̄. aliud cipe. um nascitur apud nos in aquis radicibus longis nodosis nigris parum odoratis. greci agriokiperō. i. agreste ciperū vocant. q̄ a ℙli. cipiron vocari puto.

Ciperum ara. sacbade infra in iuneo.

Ciprō apud ℙli. dicīt paluſtris gladiolus vt infra.

Cipus ē gladiolus vt diximus radice bulbosa.

Ciporodon libro de greco translato simile Almansori ca. de fluxu ventris vbi hz cipobordon Almansor habet balaustiam.

Ciprus arbor Dya. ſ. folia habet oliue similia sed viridiora z ℙaulo crossiora z semē nigrū z florem album cum gramine z cum odore bono zc̄. ℙliniꝰ est arbor in egypto zizyphi foliis semie coriandri candido odorato. coquitur hec in oleo premititurq̄ zc̄. hec apud arabes alcanna vocatur cuius oleum vocatur oleum ō alcāna. grece vero ciprinus oleum.

Cirades greci scrophulas vocant Cassius felix ℙ.

Cirro ca. et dicūt a chiras q̄ ē scropha. g. et chira.

Cirdes. biras glandule.

Ciragra a cir quod est manus. artetica manum occupans.

Circea siue circea Dya. nascitur in petrosis locis et solanis folia habet stringno silia vel lupino ramulos infinitos flores nigros z minores multos virgam habet centro galli siſem radices tres vel quattuor albas tenues odoratas z termāticas bi palmi longitudine porrectas semen eius in folliculis velut cornīculatis milio ſsile zc̄. ℙlini. cirrham vocat z eadem de ipsa vt supra.

Circeon ℙlinius cauliculus est tener duorum cubitorum triangulo ſmilis foliis spinosis circumdatus mollior sunt folia bouis lingue ſmilia sub candida in cacumine capitella purpuera que solūtur ilanuginē zc̄.

Circeon siue circea secundū Dya. vocatur z mādragora ab aliquibus forte a circe uenefica mulere. sed ℙlinius circeion mandragoram vocari dixit.

Cirices vocat Oribasius cochleas quas ℙau. sciricas voca. ca. de paroticidibus apud vtrūque.

Ciricon testarū ℙaulus ca. de extenuantibus capillos de codeis dicit multotiens cadit error in nominibus grecis quando in latinum transferūtur propter hanc figuram. c. que apud nos ce littera est. apud grecos vero sima.

Cirimi grece procelliones pisces.

Ciriseos ℙaulus de dolore capitis et pcussura.

Cirogralion z chirograllos ermacine ſricius ſpinosus porcus maior critio q̄ z achantochiros dicitur vt supra in ac.

Cironſpleton supra in anchuſa.

Chiros grece porcus.

Cirhos efectinos grece ornus arbor porcus huius anni.

Cirsolen greci appellant ramicem testiculorū Cornelius celsus.

Cirta epatis gibbus epatis. Aler. ca. de flegmone.

Cirurgia gre. manuum operatio zc̄.

Cisa aliquando pro edera reperitur.

Cisantemos ſz ℙli. vocat quedā spēs cicaminis tertiā dicit audiuisse cognominari camecisus.

Ciseos Dy. multe sūt eius spēs sed genera sūt tria alba z nigra et elix. alba vero semē albū affert nigra nigrum aut croceus q̄ multi dyomisiā vocāt Elix vero nō habet semen sed folia minuta z angulosa z crossa zc̄. ē edera sed grece dicīt kissos z sic Alui. voluit dicere cum dixit cussus. oppocissa est gumi eius.

Ciseleon eius oleum et infra edera quere supra in barba ircina.

Cissos eritbrano ſm ℙli. vocat herba silis edere et est dictu edera ruſſa sed vocabulum.

Cistereon ſm Dya. quidā ederā dicūt.

Ciston greci appellant fructicē maiorem thimo foliis oximi. duo eius genera flos masculo rosaceus fetie albus. hec ℙli. videtur rosa cāina vt supra in ypoquistidos nam ipse infra sub his nasci tur ypocistis.

Citrinus ℙlinius sic vocatur primus pomi partꝰ mali punici.

Citisum ℙlinius fructer pabulū omniū aialium

Digitized by Google

per quam modico pingueſcunt ꝛ quadrupedia ꝛ iumenta ordeum ſpernunt non ex alio pabulo lactis maior copia aut melior ꝛ eſt medicina morbis eorum ingens ꝛc̄.

Citraria ab odore citri melliſſa a melliſſofilos greco turūgē ara. ab atrogi ꝙ ē citrū ō qua infra i me.

Citron medicamē ad ſplenē ꝙ ſcribit a Caſſio ca. de ſplene.

Citrum pomum citrinum notum. citrangulum vero alterius generis eſt cuius acetoſitas ſolum in vſu venit. hoc citromilum grece dicitur de citrā gulo nuſq̄ mentionez reperij niſi in quinto. Ca. ca. de ſirupo alkedre ex compoſitione ſua.

Cizomo apud Theodorum Paſcianum li. de ſimplici medicina eſt eruca que zeuzomuz dicit.

Clamafimon planta ꝙ Bya. almeā vocat ſupra.

Clapſedra ara. ſpēs ſyringe qua inicit medicamen in veſica poſt ipulſionem inſtrumenti ſolidi cō cauum inſtrumētuz vt albucaſiz ca. de qualitate diſterizatōis veſice.

Claui dicunt apoſtemata non magna de materia ſanguinea vel pro parte colerica qui ꝛ furunculi a gbuſdaz vocātur. ꝛ a Conſtantino carbunculi et cetera.

Clauus vocatur eritus vue tunice oculi ut infra in proſis qui ꝛ eius dicitur.

Clematides apud Bya. dicitur tertia ſpēs trifolij earum quas deſcribit.

Clematides Bya. baſtam habet obruſſam odoris mali folia viſcida ꝛ guſtu ſalſa virtus ē ei cr vulueratida primis locis alligat ſe ſicut ſmilax.

Clematis alia Bya. aut dafnoides aut policantis naſcitur ſuper terram locis cultis ſarmenta lōga habens ſicut iunci habet groſſitudinem. folia lō ga lauri ſimilia factura ꝛ colore bīs ꝛ breuiora ꝛ cetera. de hac Dſcli. infra in clematides iſi. ca.

Clematides Dſcli. ytali cētaculū vocāt ꝛ noſtri folium ad ſimilitudinē capitis penulatū iacentem in aruis. greci clematidē vocāt. ſed greci clematides alias habent vna ꝙ aliqui ericē vocant alias largimē nonnulli tenuem vocāt ramulos habet pedales folioſos non diſſimiles ſcamonee. niſi ꝙ nigrioza minoraq̄ ſunt folia inuenitur in vineis aruiſq̄ eſtur vt olus ꝛc̄. ꝛ infra ē ꝛ alia clematis egyptia cognomine que ab alijs daphnoides ab alijs policantis vocatur folio lauri longa tenuiſq̄ ꝛ cetera.

Clindonas greci Alexander ca. de vētoſitate ſplenis clidonas enim greci vocant quando agitatur aqua ſicut in vtre ita in ventre.

Climenon baſtam habet qnadram ſimilez fabe viridi ꝛ folia ſimilia arnogloſſe folliculos ſuper virgam habens duos ſibi coherentes ſimiles iridi ꝛ polipodion. montuoſa melior eſt ꝛc̄. Dlinius greci dixerunt plātagini ſimilem eſſe caule quadrato folliculis cum ſemine velut in polipozum cyris ꝛ cetera.

Climenus Dlinius alibi a rege quodaz herba appellata eſt edere folijs ramoſa caule inani articulis precincta odore graui ꝛ ſemen edere ſilueſtribus montuoſis naſcens ꝛc̄. hec videtur illa quā Byaſco. periclemenon vocat de qua infra i pi.

Clinopodion Byaſco. fructet ē ſarmentoſa duobus palmis aſcendens a terra. naſcitur locis ſaxoſis. folia habet ſimilia ſerpillo ꝛ florem pzaſſio ſimilantem. flos eius lectipedi ſimilatur ideo nomen ſumpſit ꝛc̄. Dlinius clinopodion alij cleopieton. alij zepiozirum alij zinoidem appellāt ſerpillo ſimilis ſerculoſa palmi altitudine. naſcit in petroſis orbiculato folioꝝ ambitu ſpeciez lectipedum prebente ꝛc̄.

Cobzbagne ſic ſcribitur in ſo canonis Auicen. ſed in ara. cobezbaca dicit mihi arabs ꝙ eſt nux rarcb que vulgo dicitur melegette eo ꝙ genera ei ſimulantur melice granis ꝛ ſi hoc eſt falſum ē qō ſcribitur ꝙ portauit de ſclauonia.

Coccimella a cocineo colore dicta ſunt puna apd Byaſcoridem.

Cbochium in ſo canonis Aui. quoddā animal marinum ꝙ vulgo dicitur vitulus marinus piloſuz

Chabens quattuor pedes ſimiles pedibus catuli ꝛ perit catulos ꝛ exit iterdum ad paſcua in terra. grece dicitur foca ara. kokı.

Cochea terrena apud Byaſ. eſt limatia cochea iterdum pro toto animali aliquādo p ſola teſta accipitur ſm exigētiā aliquādo p marina cochea cōcula cōchilia pro marinis intelligi debet.

Cochearium Joan. Sera. ca. de aboꝛſu eſt pōdus quattuor aureoꝝ ergo eſt ʒ. viuerum Raſis in libro diuiſionū ca. ō debilitate epis dicit ꝙ ē duo aurei. in antiqs libris vnū ſcrupuli ꝛ ſemis inuenio extracta ſūma ſm Sera. ꝛ. A. cochear medicine ē cētuz ꝛ. xiij. granoꝝ. cochear vero mellis ducentoꝝ ꝛ quadragintaocto granoꝝ ꝛ eſt ſeſtarium. nam apud Aui. ſeſtariū eſt aureus quattuor ſimiliter ꝛ cochear mellis. ſz medicinarum auri. ꝛ. ʒ. i.

Cochles in practica greca filij Alman. cr concordia amborū ca. de vlcere oculi ē antimoniū vbi Almaſor antimoniū ipa habet cochles.

Cocodaphnis. g. bacha lauri in practica Dauli.

Cocognidium eſt ſemē plante dicte grece camelea vt patet ex ca. de camelea ꝛ p Aller. ca. de ydropiſi. Inquit camelea vnde cocognidium colligitur. ꝛ eſt lacticinum. folia olive habēs de quo ſupra i ca. arabice dicitur mezerion. qui dicunt cocognidium ſemen eſſe laureole non nouerūt veritatem Dſcli. cocognidio coloꝛ cocci magnitudine grani piperis maioꝛ vis ardens ei ꝛc̄.

Coccon Bya. aut yſopion aut faſelon vocant. ex ſimilitudine faſeoli nomen accipit. ſuper ſe folia ſunt ꝛ de capſiolis velut cucurbite aut vitis ſupra capitellum ſemen ſimile melantio i guſtu ſolia aneti ſimilia ꝛc̄.

Cocchus infectiuus. vnde cocus inficitur. i. tingit. Bya. fructet eſt ſarmētoſa habēs in ipſis virgis

Digitized by Google

baculas rotundas ſicut lẽticula que colligũtur z conficiuntur. eſt autem bonus galliticus z armenicus. ſecũdus aſiãus z litus. hyſpanus vero omniuꝫ nouiſſimus ẽ. ꝛc. Eſt grana qua tigitur ſcarletum. z infra naſcitur in ſcicilia z in druſi loco dicto minor quam coclea quam mulieres colligũt z vtuntur z inde appellatus cocus. vocatur aũt arabice karmes grece vero per. k. ſcribiť Plinius eſt inquit genus er eo in attica z aſia naſcẽs cerrime in verniculum ſe mutans. z ideo ſcoletyon vocant improbantes.

Cocuſgnicus in antiquis libris de greco tranſlatis reperitur z interdum gnicus cocus eſt cartamũ ſeu crocus ortulanus apud Dya. gnicus vocať z cintum vt ſupra in ca.

Codia grece papauer ſed per. k. melius ſcribitur iuxta grecum.

Codilion Dya. ſimilis eſt cameleunte nigre. naſcitur locis ſaroſis radicem croſſam z longã habet odore viſcidã ſicut cardamomuꝫ .i. coꝛdumeni.

Codia grece vocatur limaces in libro de alimentis Gallieni.

Coe grece nomen ponderis librarũ. ir. appendens ex cõcoꝛdia Dyaſcoꝛidis ca. de tribentina vbi ꝺ reſinis loquitur cũ Sera. ca. de reſina.

Coercens virtus. i. ſtitica Dya. ca. de arbore pini. z ipſa repercuſſiua poteſt dici.

Colla eſt gluctem. z eſt grecũ acceptum pro omni glucrine. ide taurocolla que fit de coꝛijs. ycticolla que fit de piſce. ſarcocolla qꝺ carnes glutinet criſocolla qꝺ aurũ ılocolla quod ligñ ꝛc. huius multa a quo colleſis z alia de quibus infra in ſuis locis. apud nos vero colla ꝓ gluctino quod fit ꝺ coꝛijs vel de piſce tãtum accipitur.

Colchodeya perſicũ nomẽ eſt. z deriuatur a colcodeyo qui eſt dator vite. Al. primo canonis ſen ſecunda doctrina tartia ca. tertio de ſignificationibus completionum.

Cola ara. idẽ quod alcola vicus proprie oꝛis.

Colades grece inteſtina in colica libro de doctrina greca.

Colagogum grecè colere eductiuum purgans ꝯcoleram a coli q eſt colera.

Colas grece fel.

Colaſticon grece purgatorium. ſed per. k. li. de doctrina greca.

Colcito vel coltico infra in coltico inuenitur diuerſimode.

Colcotar ſpecies vitreoli ſupra in calcitis z infra in vitreolo.

Colcandeſum inuenitur in regali diſpoſitione pro calcanto.

Colena oxiganum vt in libro antiquo de ſimplici medicina z in antidotario vliꝫ in confectione dicta ſyrion.

Collirica paſſio Alexander capitulo proprio. eſt inquirinmoderata conturbario per ventris z; vomitus effuſiones cum moleſtia z turbatione ſtomachi z ventris. nemo enim eriſtimet quia propter hoc collirica vocatur hec paſſio quia celle re effuſio eſt. ſed quoniam ex inteſtinis videtur ferri effuſio materierum per ventrem z os. inteſtina enim colidas vocant antiqui ꝛc.

Coles vel colis apud Cornelium celſum vocatur virga virilis. a greco caulon vt ſupra ī capitulo.

Colleſis grece gluctinatio. paracoleſis idem a colla vt ſupra.

Collectica gluctiatoꝛia Caſſius felix capitu. de pẽ dignibus. Item de emoptoicis.

Colſos Caſſius felix capitulo de pendignibus ſic dicunt inquit greci pendigenes ſiue ſinus v ce rum. Dapias colpus grece ſinus Galieni ad Glauconem colpus inquit quaſi ſinus pendẽs per. k. melius ſcribitur.

Colias ſcriptit Stephanus pro coclea z er poſuit helecumum pro alcum quod ẽ arabice limacia.

Coli grece fel vel colera. colira etiam pro colera interdum.

Coliandrum pro coriandro interdum ſcribitur.

Colliade exponit Caſſius felix capit. de tuſſi gluctinoſſum flegma.

Collirida grece cruſta panis libro de doctrina greca.

Collirion apud Dyaſcoꝛidem vocatur gyſamia infra in gi.

Collirium eſt medicina ocularis forma ob longa que fricatur ſuper cotem cuꝫ aliquo liquoꝛe quãdo in oculis ponitur. z dicitur arabice ſief. collirium etiam in multis libris de grec. tranſlatis vocatur ſupoſitoꝛium propter conuenientiam in forma. ẽ enim forma eius nucleus dactili. g. per k. ſcribitur.

Colliria oculoꝛuꝫ ſunt multimoda. z quedam ſunt famoſa z laudata de quibus vt facilius inueniantur quedam memoranda mihi videtur vbi reperiantur.

Colirium triferon ad obtalmiam calidam Alexander capitulo de doloꝛibus ꝛc.

Collirium. ſpongiarum dictum idem ibidem z cetera.

Collirium monoimeron. et eſt dictu vnius diei idẽ capitulo diuerſa ſunt ꝛc.

Collirium dyarodon ibidem. Item Demoſtenes capitulo de vlceribus oculi. Itez Caſſius felix. Item Oribaſius in antidotario.

Collirion muſarũ ieraticũ vel miraticum ibidem.

Collirinm polidencon vel polideꝛon ibidem.

Collirium medicon ibidem. Item Demoſtenes in antidotario.

Colyrion dyacrocon ibidem.

Collirium dyamoꝛon ibidem.

Collirium cyron ibidem.

Collirion cherſon ibidem.

Collirion teuciſtaticon ibidem.

Collirium hermolai ibidem. Item caſſius felix ca. de oculoꝛum viriꝭ. Item Oribaſius in antido

Digitized by Google

taris.
Collirion mearion ibidem.
Collirion pellarion ibidem.
Collirion cygnos. Alexan.ca. Si ergo cõtingat ꝛc. Item Demosthenes in antidotario. Itẽ Cassius felix. Item Oribasius in antidotario.
Collirium liuianum ibidez. Itẽ in obtalmico Demosthenes ca. de obtalmia. Item cassius felix. Item Oribasius in antidotario.
Colliriũ dialibanũ Alex. ibidẽ. Itẽ cassius felix ca. de oculorum vitijs. Item Oribasius in antidotario.
Collirion ozimon ibidem.
Colliriuz diamamiria ad cicatrices. Alexã. ca. quecunque.
Collirium dyatici vel dyatritici ibidem.
collirium cionion ibidem.
collirium nardinum zoili ibidem.
collrion ydarion ibidem.
collirium cleonos ibidẽ. Item Demosthenes capi. de vlceribus oculorum.
Collirium conopion vel anopiticum ibidez.
colliriũ dracomaticum idem ca. ad dracomata.
Colliriũ theodoricon ibidem. Item Oriba. i antidotario.
collirium eucaton vel ecaton ibidem.
collirium dyakeratos elafu qõ est dictu õ cornu ceruino cassius felix.
Colliriũ qõ rirocollirium dr Alex. ca. õ colliris que faciunt ad ficosim. Item cassius felix de curis oculorum.
Collirium dictũ igrocollirium. Idem cassius felix.
collirium dyaglaution a glaution qõ ẽ memite Demosthenes ca. de obtalmia.
Collirium dylitiuõta idem ibidem.
collirion deuteron ibidem idem.
collirium agrylogia ꝑ Dau. ca. de obtalmia.
collirium triton idem Demosthenes ibidem.
collirion tetarton ibidem.
collirium starcon ibidem.
collirium ploricon a plori qõ Rasis idem capitu. de siccitate oculi.
Collirium chiacon idem ca. de vlceribus.
Collirium aromaticuz idem ibidem. Item in antidotario.
collirium spodiacum ibidem.
collirium thefron ibidem.
collirium ygram idem ca. de carbunculo.
colliriũ ylistrion idẽ Demosthenes in antidotario.
collirium vranion ibidem. Item Oribasius in antidotario.
Collirium acharistum ibidem.
collirium dyachiroton ibidem.
collirium dyamis ibidem
callirion dicenticon ibidem.
colliriũ oxidericon dyamaratron ibidem.
collirium pisimeon ibidem.
collirium cocrodes ibidem.
collirium asclipiadis ibidem.
collirium illuminatozium ibidem.
colliriũ zoili cassius felix ca. de oculis.
colliriũ tracomaticũ pedicon idem ibidem.
colliriũ dyaleucoyu. i. de violis albis ibidem.
colliriũ dictum ydrocollirium ꝑ Dau. ca. de flegmone oculorum.
Collirium philonis cornelius celsus capi. õ morbis oculorum.
Collirium dyonisij idem ibidem.
collirium cleonis ibidem bis.
collirium artalium ibidem.
collirium Theodori ibidem.
collirium cidon ibidem
collirium velpidis ibidem.
collirium philicros ibidem.
collirium diobalanum ibidem.
collirium andree ibidem.
collirium diatuceraftos ibidem.
collirium velpedis dictũ memigmenon ibidem. et aliud velpedis piroma dictum
Collirion zirlion ibidem.
collirium euelpidũ qõ ſpion dr ibidem.
collirium asclepios ibidem.
collirium qõ hermonis dr ibidem.
collirium canopite ibidem.
collirium cesarianum ibidem.
collirium hyeracis ibidem.
collirium finion ibidem.
collirium basilicon euelpidis ibidem.
collricum scillacecum draumaticum, Oribasius in antidotario.
Collirium nardinum ibidem.
collirium libanum tuasteros ibidem.
collirium sulustron ibidem
collirium acharistum ibidem.
collirtum ilpolion ibidem.
collirium appolinaticiacum ibidem.
collirium oribescon ibidem.
collirium empitesmenum ibidem.
collirium ygropancriuscon ibidem.
Colliriũ ygraniũ caucalidos ibidẽ. hoc colliriũ scribunt ꝑ Dau. z Auicen. auctozitate eiusdez Oribasij.
Colocantum pro calacantũ qõ est calcantum inuenitur. sed Stephanus ralacatus scripsit post grecum per chi. r. ſam grecam.
Colocassia ꝑ Dlinius quam aliqui ciamon vocant in egypto nobilissima. hanc emilo metunt caule cum coctus est arenoso in madendo. tirso autem qui inter folia emicat spectabili folijs latissimis etiam si arboreis comparentur ad similitudinez eozum que personata in nostris manibus vocamus adeoz nili sui dotibus gaudent vt ipleris colocasie solijs in variam spem vasorum potare gratissimuz habeant ꝛc. apud Bya. ꝛc. vr faba egyptiaca de qua supra. hec ara. cuicas vocatur de qua Auicen. ca. infra in cu.

Digitized by Google

Colloquintis grece cucurbita agrestis. colloquitis enī quintis fm grecos colloqntida dicimus.

Colofonia Dyasco. sic dicta a tyrena colofonia regione z cetera. nos picem grecam dicimus. hec dicitur pix brucia z resina frixa. arabi. vero ratienigi infra in ra.

Coloma .g. quoddā vlcus oculi vt infra in vlcera.

Colono .g. vlcus recens oculi.

Colon intestinum de tribus grossis penultimus in quo dicunt fieri colicam passionez sed melius supra in colades.

Colostra Plinius ē prima a partu spongea dempstras lactis zc.

Colpus .g. sinus vlcez vel apostematis.

Coltrico Dya. bulbus agrestis quem dicunt effemero. nascitur in fine Autūni florem habens album similem flori croci. postea folia affert bulbo similia sed pinguiora bastam habet duobus palmis longam rufam radicem z subnigram. que si decoziata fuerit alba videtur mollis z dulcis succo plena lactei coloris. bulbus ipse habz i medio incisuram vnde flos exit. nascitur multum i messenia z chalchis zc. Est hermodactili species venenosa vt patet per Serapionem capitu. ō hermodactilo. Stephanus coltrico est surumanum pro surumē q hermodactilus z videtur q infra sit per Serapio.

Coluber serpentis species. que dī ceruū fugere leonem interficere.

Colubrina dracontea vt Dyasco. capi. suo Alda cer idem.

Columbaria herba pistereon .g. z gerebotanum et est berbena de qua supra.

Colon aliqñ p ipsa colica inuenitur.

Coma seu comatos .g. apostema frm cerebri vl ei⁹ accīs supra in agripnia.

Comarus Dya. arbor est similis cidonio. sed folia minuta habet z fructum similem coccimelle sine ossibus quam multi memequilon vocant. cū vero maturatum fuerit rufum facit colorem comestum vt surfures inuenitur zc. vocatur arabice chatilabich. i. interfector patris sui. z ficus lupi. Et est arbustum qō vocatur nostro ydiomate armoni. fructus eius est in superficie asper z habet saporem mixtum ex dulcedine z acerositate cuz stipticitate aliqua. Ste. comaros catolebie z catelebum zc. qdam gombare dicunt.

Combourolla est vincus nō acute sumitatis infra i vrolla.

Comeos inuenio in p'uribus libris ātiqs vt Pauli z Cassij z alijs p gūmi arabico.

Comestio pro puritu inuenio apud Alexandrum primo libro.

Comidion grece est gūmi quodcūqz vt libro de doctrina greca.

Comitialis morbus antiquitus vocatur epilensia. infra in epilensia inuenies

Comos Dya. herba ē duobus cubitis longa folia babet' angusta z foxia. v. digitis longa z lanosa q circa radices sunt. super quam capitella sunt pertusa cuius semen nō facile videri pōt p ipsa lanitie radix est illi amara zc.

Compton in practica greca simili Almansori. capi. de emozoydibus in quodam emplastro vbi habz cōpton. Alman. habet maluauiscus alibi cōpton in eadem practica p maluauisco.

Conarium Paulus de inefficacibus partibus ad coitum nō noui.

Cōcha marina dī codea.

Condam scripsit Ste. pro conder quod est thus.

Conder ara. thus. g. vero oblibanum qō interduz imittantes arabes dīt lubem.

Condes arabice condisi est planta que apud Dy. vocatur strutium. z a Alda. ostrutium z quidaz redicem ellebori albi putant eo q sternutamenta mouet vbi ipsa. sed alia est vt supra infra in structio de quo Alda cer sternutamētum per se pulūis mouet eius naribus iniectus veratro non segnius albo. i. elleboro.

Condiloma .g. emozoyda cecas. quando tumēs nihil sanguinis emittit. quādo vero manat sanguis vocatur emozois.

Condisi dī ara. condes ibi quere.

Conditum aliquando in libris antiquis quando dī de aliquo antidoto detur cum condito intelligendum est nectar cuius compositiones fiunt diuerse fm exigentiam ad vsum medicine. Plinius ca. de vinis fictitijs. fiunt inquit alia vina z nūc ex pipere z melle z alijs spēbus de qbus supra dixit. q inquit alij condita alij pipata vocant z cetera.

Condros apud grecos duo significat. naz significat crossum. vt in libro ō doctrina greca cōdros crossus. z ob hoc forte respondens mihi grecus interroganti quid esset cōdros dixit furfur farine. Itē cōdros exponit ibidem q ē aliqua catillago. z est genus frumēti de quo Dya. cōdros fit ō germinatia. Gal. in li. de alimētis genus frumenti ē cōdros sufficienter nutritiuū viscosū hūs chimū zc hoc vocat in libris de arabico trāslatis cādarusiū z apud A. candaros. de cādarusio supra in can.

Cōdrue Dya. folia z ramos z flores filia cicoriāis bz. vñ multi spēm seridis illam dixerunt eē. folia tenuia hūs in sūmum ramuloz velut mastix iuenitur rotundum vt faba zc.

Cōdrion Pli. cōdrion siue ydrille folia bz intubo circūrosis filia caulem minus pedalē succo mandentem amaro radicem fabe filem aliqñ numerosam bz primam terre.

Conferua Plinius appellata est a conferu minādo spongia aquarum dulcium verius q muscus aut herba villose dempsitatis atqz fistulose etc. infra de ipsa.

Cōfita interdum vocatur laudanum.

Cōgium nomen mēsure liquidoz fm ysido. vi. cōtinens sextaria z sextarium continet libras. ij. est ergo. xij. librarum fm ipsum.

Digitized by Google

Coni vocatur fructus pini.i.pinee ipse a forma.g. vocatur pitide vel pitirides.sed Bya.a pitui qō est pinus.nuclei vero dicuntur strobilia. Jn aliq bus vero antiquis libris reperij expositum q fūt fructus cipressi.z hoc idem dicit ysido.verum in libro de doctrina greca exponitur konos ē pinea Ste.conos sonobaz magnum.i.pinus.

Conile fm Bya.vocauit Richander quādaz spe ciem origani.

Conios.g.cicuta Bya.conios habet astas nodo sas sicut marathrum folia similia ferule sed angu sta z grauis odoris supra que sunt capitella rotū da vbi flores sunt albi in quibus est semen aneto simile sed album.radix est ei non alta z c. hoc ve ro vocatur ab Aui.sucaram vt patet per concor diam illius capituli cū dicto ca. Bya.z cū Alba cro ca.de cicuta z Sera.omnes enim idē dicūt. Jn libro de doc.gre.scribif per.k.konion vt infra in ko.Ste.konion sucaranum.

Coniza By.coniza alia est maior atq; odoris gra uis.alia pua odoris iocūdi.inter has alia media grauabilioris odoris.quarum pma appellata est coniza lata siue vanitatis.vel vt latini armētalis Jtem secūda vocatur libanotis siue vt latini pir marina vel siriscarum. Media appellatur etiaz coniza cephaleos siue.vt latini tbimus minor. Maior z minor coniza folia oliue similia habēt sed aspera z pinguia.minoris vero folia odorata sunt.maioris,vero grauis odoris que ēt i fructice maior est.virga maioris longa est cubitis tribus. minoris vero vnius pedis longitudine porrecta est florem fragilem z mellinum habētem colorez amarum z cum floruerit velut capillos facit.ra dix est illi inutilis. Media vero astā grossam bz z lenia folia z paulo maiora.maior vero nō pin gua nec maiora bz folia.sed grauem iactātia odo rem gustum suauem z inutilis omnibus z c. Bi rit mihi greca herbaria q ista est pollicaria iz co nisa grece vocat.dixit mihi multas ex virtutib⁹ eius velut scribuntur a Bya. Pli.conice duo sunt genera.l.mas z femina.est differentia in fo lio.tenuius femine z constrictius angustiusque. imbricatus mas.z ramosior.flos quoque magis splendet eius serotinus vtriq; post acturus mas odore grauior femina acutior z c.

Conos sepe in libris de arabico translatis inuenit z est idem qō ciatus.e coatos etiam reperitur et est appendens vncia.i.z semis vt supra i ciato.

Conchcbia ara.fm Alhaui.dī affodillus e dī afras liauras z alige.

Conuoluolum Pli.est flos non dissimilis lilio.in herba quam cōuoluolum vocant nascens p fru cteta nullo odore nec crocus intus vt lilio cando rem tñ referens ac veluti rudimētum nature li lia facere cōdiscentis z c.

Cobol apud arabes duo significat.naz est omnis medicina ocularis.z est antimodium qō sic vo cant pp excellentem virtutē quam bz in cāis ocu lorum quāuis aiemit vocent.

Coptoria.g.incisiua vt Aleran.ca.ō cerotis ad sto machum.

Copton incisio vt infra in ko.

Copron in practica greca simili Almansori inuenio p̄ maluauisco aliqñ copton vt supra.

Coquimella quam latini a colore prunum vocant. alij a multitudine eniri fructus nitam vocāt z c. ysidorus.

Coracon Paulus capitu. de viceribus pudendorum.

Corax ē spēs ypiçon apud Sera.

Coratum scripsit Stephanus pro eburat q ē porrum.

Corat albani ara.ē dictu planta fontis z ē senetiō. z corat albani est dictu pupilla oculi propt quaz equiuocationem forte errauit translator Auicē ne in secūdo exponens pupilla oculi cum debuit dicere planta fontis.z causa hui⁹ erroris potuit esse q; saraceni in cōmuni sermone consueuerūt dicere blandientes maxime mulieribus. Corat albani.i.pupilla oculi mei.quare occurrens hoc citius imaginationi translatoris sic exposuerit. Interim tamē nam corat pro planta per gemi nium.r.scribitur z pronunciatur.pro pupilla ve ro per vnum.

Coratati Joan.Sera.ca.de disinteria sunt frustra subtilia que cum pinguedine intestinoz; ereunt. corat z curat interdum inuenitur z est a greco co rades vt infra ibi.

Coraros.g.coniotōs vt Aleran.ca.de emigrania facta ex frō humore stomachi.

Corda est que a Salic.thenatos vocatur infra in the.

Cordapsum idest pleos.Cassius felix capitu.ō ilio z in antidotario vlim exponitur.Cornelius cel sus dioclen causti⁹ inquit tenerioris ileostini mor bum cordapson plenioris eleson nominat a ple risq; video nunc illum priorem eileson hunc cor dion nominari.

Cordilion Byascori.multi siseleos creticuz vocāt nascitur in sicilia cui fructex est sarmentosa semē habens rotundum z duplex sicut faba z visciduz z odoratum z cetera. Plinius cordilion alij se men psilij esse dixerunt.i.siseleos alij herbam p se quam z syrion vocauerunt.in montibus na scitur.

Cordumeni arabice est a greco extortum cardamo mi da syllaba longa mo breui. Joannes Sera pio.in descriptione tyria.exponit quod est carui agreste.

Cordurdon herba solsticialis flore rubeo Plinius

Corbida vocant greci meatum vessice ad virgam Cornelius celsus.

Corcius crocus dictus est melior ceteris fm Bya scoridem

Corigiola poligonia sanguinaria centum nodia vir ga pastoris idem vt infra in virga pa.

Digitized by Google

Cotilion fm. B. vocat gisamia infra in gi.
Cotibus fructus edere Aleran. ca. de cura cefalico rum. aliqñ p anulis capriolo z vitium inuenitur.
Cotion qdam cotiandrū dicunt fm. B. Stepha. est questara p castor.
Cotum Bya. q̄ multi ypicon dicūt siue vt latī ra pa rustica. hz folia similia eruce sed paulo puiora z succulentiora rufa. ramos habat plures tenues z oblongos. fructer est illi altus duobus palmis viscida z eustomaca z odorata zc̄. apud Sera. ō hac in ca. de ypicon tractatur z ponit quarta spe cies ypiconis. ℙlinius ypicon quam multi ca mephitī. alij cotison dicūt. z infra est aliud ypicō qō aliqui caros appellant.
Cotiza fluxus reumatis ppe p nares vt supra in ka taro-grecum est p. k. scribitur.
Cotnum. B. cranea arbor est. i. cornea. semen hēt simile oliue. sed paulo oblongius z viride. qō cū maturatum fuerit obrufi colorie sest z simile cere bonum in se habens saporez zc̄. Stepha. cranea arbor morgan vocatur. Quidus metha. cornaq z in ouris berentia mora rubetis. apud Auicen. muram vocatur. Cotrum in secundo practice Alicba exponit q̄ est fermētum
Cotoda grece cimex vt apud kiranidam capitu. de bdela quod est sanguisuga. arabice vero vocatur cotad.
Cotodes Aleran. ca. de disinteria est quod arabice dicitur alcurat vel alcotat z alcotati. z sūt fruſtra subtilia q̄ in disinteria egrediūtur vt exponitur a Jo. Sera. ca. de disinteria.
Cotona regia dicitur arabi. elchilemelich z ē mel lilotum.
Cotona montis vel montana vocant arabice rol marinuz. s. alkeligebel. apud grecos liuanotis vo catur. Al. nullum ca. de ipso facit.
Coronopodion herba que pes cotuin⁹ oř folia hēt vt psilium vt. B. ca. de psilio.
Cotonopos. B. herba est minor sparsa super ter ram cum ramulis suis folia habens composita z cetera.
Cotonopon ℙpli. aculeatarum caules aliquarum per terram serpunt. vnde z quidam crotonopon vocant zc̄.
Cotatrai vocat Ste. lactucam.
Chortos. g. fenum li. de doctrina greca.
Couh Joan. Sera. capi. de febre etbica est gūmi arabicum.
Couidam ℙpli. intelligo enim siluestrem aspaguz quem greci corminum aut miachāton vocāt alijs ve nōibus inuenio nasci z arietinis cornibus tun sis atq; defossis zc̄.
Cotumb arabice caulis a greco crambe vt supra in brasica.
Cotus mensura. xxx. modiorum que ebraice cora dicitur.
Cotothrai vel cotodai, p lingua bouis apud Ally. in ij. practice scribitur.
Cossen Joan. Sera. ca. de fluxu menstruorum cu pule sunt glandium.
Costum radix amara. inuenitur autem in multis lo cis costum dulce scriptum in confectionibus. sed nec vidi nec audiui ab aliquo vidisse.
Cot apud Auicen. in secūdo z alisti z alfafafat z ra dhab z est eius expositio humida seu virens. apō Byascor. vocatur medica. z puto q̄ sit species trifolij sicut videtur per Serapionez infra in saf safe.
Cotanismi elixatura. ℙpaulus capitu. de cacesia z ydropisi.
Cotila est pondus. ix. vnciarum. Hal. vero in deci mo de ingenio sanitatis videt dicere q̄ due sint ix. vncie z est medietas kist fm Auicen. capitu. ō sciatica. dicit Hali. tertio regiminis acutorū ca. illo cum autem solam aquaz q̄ est pondus. ix. vn ciarum.
Cotilidon. B. siue vt alij cimbalion siue vt latini vmbilicus veneris. folia habet sicut cimbalū ob rotunda z lata z latenter concaua astam breuem in qua est semen radix est ei rotunda vt oliua. et infra alia cotilidon folia habet pinguia z latiora z spissa sicut linguellas folia que circa radicem sūt velut oculū picta habet in medio sicut aizon ma ior gustu stiptica. astam habet tenuez supra quā flos z semen est simile ypicon radix est illi maior predicte similis aizon zc̄. ℙplinius cotilidon par uula herba cauliculo concauo tenero zc̄. vt. B. de vtraq; specie.
Cotonia apud Bya. vocant egyptij dactilos ca. de palma.
Cotola fm ysidorum est mensura ponderans cia tos. vi. z ciatus fm ipsum ponderat dragmas. x. ergo ponderat dragmas. lx. si igitur vncia ē drag mas. ix. ponderat vncias. vi. z dragmas. vi. sed si est dragmas viij. est. vij. vncias z dragmas. iij.
Cotula alia fetida alia non fetida et est planta filis camomille folijs z floze nisi q: est magis ramosa z densior folijs maioze floze. hec vocatur ara. bi bar. i. oculus vacce fm Aui. g. vero but almos. i. oculus bouis de quo supra in bu.
Coturnix infra in gagila z in ortix.
Cotana infra in kidonia.
Cozumbrum dicitur q̄ est fex storacis liquide qui dam timiama vocant. sed timiama ē omne odo riferum fumigium grece.
Corēdix dicebatur antiqtus sciatica passio vt apō ℙpli. in multis locis.
Cranea apud Byascor. est cornum de qua supra in co.
Craneum. g. est testa siue os capitis. inde pericra neon pellicula ipsa os circum tangēs distinguēs a cuti in qua aliquando continetur materia q̄ est causa pessimi doloris capitis z ē spēs emigranee cassius felix.
Crauzi Stepha. est carrubium qō est xilocarata ḥ non est consonum.

Digitized by Google

Crapula.g. Bya.ca.de croco vinolentia ingt quã greci crapulam dicunt.
Crasis.g.complexio inde eucrasia bona complexio discrasia vero mala.eucraton bene complexionatum.
Crassueniuz species aceris arboris vt supra ī acer.
Crassula alia maior alia minor q̃ vermicularis dr z est sempuiua minor.
Crategonon. B. folia hz tritico similia ex vna radice multas astas semen simile croco.nascitur locis vmbrosis z spinosis.
Crategonon Pli.spice tritici similis est multis calamis ex vna radice manantibus multozq; geniculorum nascitur in opacis milij semine vebementer aspero gustu zc̃.z infra est crategonos q̃ z teligonos vocatur.differentia intelligitur lenitate gustu zc̃.
Creas grece caro per.k.tamen vt libro de doctria greca.
Cremasteras vocãt greci neruos qbus testiculi suspensi sunt cornelius celsus.
Creta terra noua que z argilla dicitur z figuli dicta crera vt volunt quidaz a creta insula vbi melior inuenitur.
Creta insula medicinalium rerum referta queque ibi oriantur super omnes alias laudantur ab auctoribus testante etiam Plinio eum dixit quic quid in creta nascit infinito prestare ceteris eiusdem granis alibi genitis pbatum est.
Cretanus marinus. B. critimon fructer est herbe duos ramulos habens vnius cubiti longitudine nascitur locis saxosis z maritimis cum solijs albis z pinguibus similibus andragni.i.portulace sed latioribus z oblongis flozem album habet et semen libanotido sile male rotundo odoratum q̃ cum siccatur vt triticum sepat se radices.iij.aut iiij.habz in digiti grossitudine odoris suauissimi pienas folia eius gustu salmacida sunt zc̃. Pli. cretano ab.y.admodum laudata est inter eas q̃ eduntur siluestrium herbarum de forma eius vt Bya.greca herbaria dicebat q̃ vocabatur critama grece.
Cretum.i.cribratum a cerno vt supra.
Creticus dies a crisi idest iudicatiuus sed grecus criticus,
Cricon apõ. B. cretanus sed alibi critimon.
Crinon.g.liliũ vt dicebat herbarica greca. Pau. ca.de apãtibus testiculorum scribit emplastrum idem qõ Auicen.eodem casu.z vbi Pau.ponit farmacrina Aui.ponit radices lilij inde crinum vel crinũm oleum z crineon vt in pratica de greco simili Almansori ca.de apostemate calido.sed per.k.scribi debet fm grecuz vt infra in k. Plinius est inquit rubens lilium qõ greci crinon vocant zc̃.
Crinium scripsit Ste.sed p.k.melius.
Crion fm Demosthenem greci arietem vocant.
Cdrion apud Cornelium celsum vocat vicus melinum malum per foramina pua quod velut mel pus emittens.
Crios apõ. B. est quoddam genus ciceris.s.arietinum dictum vt supra in ci.
Crisantemon ẽ dictu.g.aureus flos apud kiranidã flos eius ẽ aureus z vt calix in medio floris velut formice nigre puas alias bũtes.hec vocatur sanguis mundanus.
Crisantum infra in elicrisi.
Crisaticũ vinũ.i.aureũ repit in antiquis libris.
Criseos.g.aureus.
Chrision.g.aurum.vbi in psalterio habemus aureum grecum psalterium habet crision.verum in libro de doctrina greca z chrision z crisos exponitur aurũ.per ch.melius scribit ur.krisis vero qõ est iudicium p.k.
Chrisitis lithos.i.aureus lapis aliquando litargirũ sic vocatur.
Chrisolites vel crisolitus lapis.
Chrisimi semẽ in antidotario vniuersali in mitridato minori exponitur rubi.
Chrisma.g.vngentum.
Chrisocalcos.g.auricalcum
Chrisocolla.g.est dictu auri glutẽ By.crisocolla q̃ prassinum hz colorem melior est armena.secũda macedonica z cipria eligẽda est sine lapide z sine terra zc̃.est illõ qõ dr borax z ara.tincar.vt apõ Auicen. Plini⁹ crisocolla humor est in puteis p venam auri deflens crassescente humore rigoribus hybernis vsq; in duritiem pumicis laudatiorem eandem in aurarijs metallis z primaz in argentarijs fieri expertum est.inuenitur z in plũ barijs vilior tñ.in omnibus autem talibus metallis fit cura multum infra naturalẽ illam in missis in venaz aquis leniturr hyeme tota vsq; in iuniũ mẽsem deinde siccatis Junio z Julio vt plene intelligatur nihil aliud crisocolla q̃ vena puteis natiua duritia marime distat vuam vocant zc̃. alia crisocolla fit artificialiter de qua Bya.de iuscolles tractat.z Alui.aliquid tangit de ipsa.de id quo aurum adheret de qua infra.
Crisocomon fm. B. vocatur a quibusdam camomilla z est dictu aurea coma verum aliam describit Pli.sub hoc nomine crisocomon siue crisitis hz radicem nigram in petrosis nascens palmi altitudine comãtibus colore auri corimbis.Crisocolla aristin By.virga est duarum palmarum in qua ẽ capitellũ simile ysopo radix ẽ illi aspa et tenuis silis eleboro nigro gustu hñs ciparissi sub dulcem z austerum.nascit in locis vmbrosis z saxosis zc̃.
Chrisofris.g.piscis dictus aurata.
Crisogonum aut crisantũ dicunt z amara cum multi vocant virga ẽ recta z alba folia hñs angusta ī circuitu sicut abrotanum z coma in sumo z in giro aurosa alias sicut auro plena in qua est capitellum obrotũdum radix eius tenuis est.nascitur in locis asperis.

Crisogonum ē dictu aureum semen.
Crisolaria ꝑdi. ederam quā crisolariam dicimus cuius semen ē aureum.
Crisolochbarina sic scribitur ab Auicen. est grecum corruptum. nam grecus crisolohans dicit z ē dictū aureum olus a colore aureo. nam lachanna dicunt de omni olere z est atripler. cataf vero ē arabicum. ꝑdinius crisolochānum in pineto lactuce simile nascitur. Itez alibi genus crisolochāni traditur flore aureo solijs oleris coctum estur vt olus molle.
Crisomila dicit ꝑdinius vocari speciem citonio rum incisuris distincta colore ad aureum declinante.
Crisopleuros. g. piscis dictus salpa z est dictu auree coste.
Crispula in vnguēto marciaton minuta bz folia et alba vt absinthium z dr herba cancri.
Crista gallinacea vocaf q̄dam spēs berbene apud B. ca. de verebotano.
Cristallion multi pīlium dicūt Bya.
Crision Bya. virga est mollis z longa ducbus cubitis trium angulorum spinosa cum tirsulis purpureis atque senescentibus circa quos folia sunt mollia similia buglose sz asperiora z minora que virga in capite rotūda est z aspera supra quaz capitella sūt purpurea in quibus veluti canapis semen apparet zc. vt lingua yrcina. alibi crisomon scribitur.
Crite. g. oleum sed potius p. k.
Crites Demostenes est quissima ac purulenta collecto latino nomine ordeolum appellata i capillis palpebre aut paulo supernus siue interi⁹ in medio lata z ex vtraq; parte conducta ordei grahum similans. vñ aliqui grecorum dochion vocauerunt. latine serbunculum. alij pastel vocant z cetera.
Crisonichia. g. dicit Cassius felix vocari radices vnguium capitu. de stigmatibus sed credo corruptum z rizonichia velit esse. nam riza. g. radix vt infra.
Crocodillus a colore croceo dictus animal ingens in nilo flumine degens simile lacerte nisi q; pm se est breuius. aliquādo in terram pascitur vitulum rapit mīi si reperit portatq; in flumine. solum inter animalia mandibulam superiorem mouet inferiore fixa manente vt vult pbūs. sed z psi tacus hoc idem facit. ab Auicen. vocatur tinsa i secundo canonis.
Crocomagina. g. dicit Auicen. q̄ est fex olei de croco. sed aliter Bya. z Sera. est. namq; confectio in antidotario scripta que recipitur in dyarundinis z in alijs confectionibus z sunt ei diuerse cōpositiones. quarum vnam Cassius in suo antidotario scribit. z Joānes Sera. in. vij. ca. de dyarundinis dicens q; si inuenīt crocus pmixtus intelligi dz ō hac ꝑfectione.
Crocomagina fit de crocino miro expresso z cōfectio aromatibus vtilis exiet z trocisci fiunt lati et ipsius vtilis odor prope modum mire similis et graue z niger color est ei fine lignis cum quibus liquatum fuerit lene z subamaricans z croceum exiet z ori applicitum dentes inficit z linguā ditius. sed illud est vtil⁹ quod de sirta venit z cetera. a croco notata.
Crocus alius cōmunis qui orientalis dicitur. alius dicitur ortulanus z infectiuus vocatus eo q; ex ipso siricum tingitur z est flos cartami a Byas. cincu z gnicum vocatur cuius semen inter larati ua ponit quo pstacus nutritur zc.
Cbroma. g. color.
Cbromion Stepha. basalum. i. cepe.
Cbronicon. g. cbronica tpa ānualia.
Cbronios cbronicus diuturnus tpalis tardus.
Cbronos ānus tps.
Cbrotofion. g. tardus vel antiqu⁹ dolor capitis to. tn⁹ f tpor ac frē. vt i passionario ca. ō cefa. ca.
Crocodileon cameleonis nigre berbe figuram bz. radice longa equaliter crossa odorus aspi. nascit in fabulosis zc. ꝑdi.
Cubebe sunt ex eis domestice z siluestres z ē nomē arabicum.
Cubeze apō. A. in. ij. cano. ē malua. cubezi arabicū
Cubugi ara. pdix z algel.
Cuclaminos Ste. ē buchomarien. sz de hoc supra
Cuculus Bal. ad paternianum grece dicitur z est strignus. liber de medicina antiqua ca. de cācro mamille. herbam strignū quam alij cuculum alij vuam caninam dicūt zc. ꝑdi. cuculum quidaz alio noie strunum alij. g. strignon. azinos' babz nigros zc.
Cuidikion Joānes Sera. in. vij. capitu. de dentifritio Bal. est inquit berba que adsimulatur asebesafren. z cum ea abstergitur vitrum et cetera. est pitaria que grece dicitur pdichion. z hoc voluit dicere.
Culbara. milium solis. sed apud Auicen. in secūdo scribitur calib. sed in arabico culb. g. vero dicitur litosmon z est dictu lapideum semen. nam ē semen durum veluti lapis vt patet per Sera. tangitur vero ab. A. in secūdo alia spēs que defertur ab india dissimilis a nfo in forma nō in virtute. Ste. calebum z bachala scripsit.
Culcas ara. q̄ z culcasia dicitur Auicen. de ipsa capitulum facit. similiter apō Se. z vterq; scribit in arabico. Iterum facit Sera. aliud capitulum de cachille que dicit z culam. z dicit ibi q; habet in se salsedinem z assimilat vinen z purgat aquaz citrinā. A. vero ca. de culcassia oia q̄ dicunt apō Se. in hoc ca. z in capi. de culcas. vt appropare ad culcas quanuis nāe z virtutes sint diuerse vt pz per Se. culcas enim satis nota est apud mercatores nostros vrētes i sizia. z ego vidi ꝑdini. colocassiam vocat supra ibidem.
Cule arabice, vent scilicet stomachus z barzan etiaz vocatur.

Digitized by Google

Cukefara.salix.

Culoidon z limolion beta siluestris vt infra in limolion.

Cuiungen arabice galanga.chuleianum Stepha. scripsit.

Cumetre.ara.pira cumetiran scripsit Ste.

Cuminum in antiquis libris pro cimino inuenitur vt apud Plinii.

Cumi.p gūmi z cumeos interdum reperij.

Cundes ara.cōdisi.a Bya. vero z Asacro vocatur structurium z offructium lege.capitulum de structio apud Bya.z apud Asacrum cum ca.ō cōdisi apud.A.z Sera.z videbis q idem sūt.nūq potui scire quid eēt.quidam dicunt q est caulicu lus agrestis.quidam radix elebori albi.sed hoc nō potest eē.nam Asacer dicit q non minus pro uocat sternutationem q elleborus albus. Preterea omnes auctores diuersa de his capitula fa ciunt. Albaui condisum est radix interius citrina exterius nigra.planta eius assimilatur plante dicte canatia z vius eius est in radice.ē similis pure tro.a Plinio vocatur radicula infra in ra.z istru tio z supra in condes.

Cbumbe ara.i.birnach z ē affodilus.

Cunilla apud Pli.habet species.vna satiua q cunilla bubyla appellatur semen pulegii simile.quidam banc panaceam falso vocant.est z alia cunilla appellata a nostris origanum heracleoticus terrū gen ē eius que a grecis masculus a nris cunillago vocatur odoris fetidi radicis limose folio aspero zc̄.z infra alia que mollis vocatur pilosioribus ramis z aculeatis.trita mellis bz odorē digitis tactu eius coherentibus.

Cuparissos Ste.ē serua z serstubirium pro saro et scerbin.

Cuprios ē kāna.Ste.voluit dicere cyprus qō ē grecum.alcāna vero ara.vt supra in al.

Currat ara.porrum reperitur apud.A.ca.de plen reti grana alcurat z semen alcurat z ē expositum q est semen vrtice sed vrtica vocatur bumure. sed qōcūq sit cōuenire vī in illo casu.nā vtrūq laudatur in eo.

Cunchar infra in barsas.

Curcuma ē radix crocei coloris qua pāni tingunt. z est celidonia minor apud Auicen.in antidotario vero vniuersali in confectione dyamiliac cur cumat exponitur celidonia supra in celidonia et infra in memitem.

Cusbaralbaier apud Albumaran exponitur capillus veneris.

Cusente rasca lini podraga lini eo q linum necat. grūcus lint.i.planta lino infesta medicine apta si milis epithimo.

Cussus supra in cifeos.

Cutubuth supra in abanatib.

Cutini Ste.gelnarum grauati zifi pro iulmar z est balaustia zc̄.

B Litteram greci sine quadā sui aspiratione non pferunt delta vocant. verumtamen quandocunque .t. litteram n.sequitur illud.t.in sonum nostri.d.trāsit.quare scribūt antirpos z pferūt andirpos Arabes autē būt.d.vt nos qō del vocāt per qō debeb qō est saurū scribunt.

Babach ara.viscus vt apud.A.z Sera.

Bab ara.est species stellionis ispanico ydiomate dictum botrax z guaril est alia spēs eius.

Bablan vocatur apud Pli.spēs palmarum languidioruz alijs in arabia nascens.

Babobab Auicen.in secūdo canonis iam inquit diximus in capi.de kaf summam iuuamenti eius quod facit in podragra zc̄.sed ego nusquam capitulum eius apud ipsum inueni.Albaui dababab est animal magnum rapax maius leopardo z aliquando leone qō quādoq claudicat z ideo vocatur claudicans zc̄.in regali dispositione vocatur papilio claudus.in terra nostra vulgo z in syria dr tabach.ad formam lupi vergit.

Bacrion.g lacrima inde bacrion dendroles.i.lacrima arboris.s.gūmi qz aliquando reperitur bacrion p gūmi.

Bactilis secūdum Byascoridem vocatur aristologia longa.

Bactilos.g.digitus vt in libro de doctrina greca a quo bactilus fructus palmarum eo q sit similis digito.quare z greci vtrūq bactilos vocant vt i eodem libro.quāuis proprio nomine finikia bactilos vocant vt in eodem libro a colore finikios bactilo pro digito pentadactilus.i.quinq digitorum z hermodactilus.i.hermetis digitus.dactiloxum multas species Plinius describit diuersisq noibus vocat.

Badi dicit Auicen.q est granum simile ordeo lōgius z strictius z solidius amarumque scribitur autem bedin sed corrupte.nam in arabico est dadi.

Badion z badis grece teda lignum pingue resine siue pini vel alterius huiusmodi liber de doctria greca.

Badion masculus dicit Ste.auctoritate cuiusdaz Joānis vocari ara.id qō.g.dr androsenon.

Bafnis.g.laurus.inde dafneleon laurinum oleum. Bya.masculum distinguit a femina latioribus foliis.vulgo autem distinguitur eo q sit sterilis femina fructifera.Alia species lauri describitur a Bya.s.alexandrina camedafne.i.humilior laurus. Item dafnide z est laureola de quibus omnibus quāuis non sint vere species cōmunis lauri nisi aliqua similitudine de ipsis apud Serapi. in ca.de lauro tractat. Itē adafnis rododaphnis de qua infra in ro.

Baferuon exponit Ste.q est samagum z est samag gūmi.

Digitized by Google

Bafne. Bya. quam multi alexandrinaz aut ydeā aut danaen aut ypogloſſaz aut zalam aut ſtepha num dicunt. folia orimilino ſimilia habet ſed ma iora z albiora z molliora. ſemen in medio foliorū eius ſub ſanguineum z tāq̄ cicer virgam habet longam duarum palmaruz aut modicum plus z radices ſimiles mirſine ſed maiores z odoratas z molles z rubeas. naſcitur locis montuoſis zc̄.

Bafnicis ſm Byaſco. dicitur quedam ſpecies ca ſie lignee.

Bafnochobi. g. bacca lauri quod alicubi in practica Dauli z alijs libris tranſlatis cocodafni repe ritur.

Bafnoides. B. dafnoides aut petalon aut came dafne aut peplon dicta cubiti vnius habet longi tudinez virgas multas z non fragiles ſed mucil laginoſas folia ſunt ei lauri ſimilia. ſed molliora z durioza z non fragilia guſtu calida gulam eraſpā tia flores albos habet ſemen nigrum cum matu rum erit radix eſt illi inutilis. naſcitur locis mon tuoſis zc̄. Plini. alij pelaſguz alij euchalon alij ſtephanon vocant. hec eſt qō moderni laureolaz vocant. quod dicit Bya. mollioza z durioza in telligo flexibilioza z nō fragilia ſicut lauri.

Bafruos Ste. exponit q̄ ē medicamē metallicuz z puto q̄ ſit diſrigis de quo infra.

Balim dicit. A. diximus de eo in ca. deſtructione ergo eſt ſtructio. nam in ca. deſtructiōe de nullo alio logtur niſi de ipſo.

Bamaſcena p̄una a damaſco vñ habuerūt origi nem ceteris melioza Plinio teſte.

Bamaſſomon Stepha. eſt inquit camarelrai. i. fi ſtula paſtoris zc̄. nam apud. B. capitulum de al mea quā dicit vocari damaſimon cōcordat cum ca. A. de fiſtula paſtoris

Bamula aial ſile capriolo. minoz tñ.

Baban. ara. damula.

Banich ara. nomen ponderis. viij. granoruz ozdei ergo eſt duorum kirat. z banich vnum z ſeminis faciunt obolum. obolus eſt idem q̄ almiluſat.

Barchimie ara. pondus. vi. oboloꝝ. obolus eſt iij. kirat z kirat eſt. iiij. granorum ergo barchi mie ponderat. viij. kirat z ponderat. lxij. grano rum ordei z hoc ſm Joā. Sera. z idem dicit q̄ barkimie eſt aureus.

Barion. g. ē q̄dam tunica neruoz teſtium de qua infra in eliſoidos.

Barfulfel ara. longum piper.

Bare ara. dens.

Barſanum ſcripſit Stepha. p̄o barſeni q̄ eſt ci namomum.

Barſiſaban ara. arbor q̄. B. aſpalium vocat quā ignoro. Joā. Sera. i. vij. ca. de trifera maiore di cit q̄ eſt bederamē. z apud Sera. auctoritate cu iuſdam vocatur airach. z eſt arbor granati ſilue ſtris z fructus eius vocatur bel. eſt arbor ſpinoſa cuius lignum eſt rubeum vel citrinum. in barba ria vocatur aldhai. ingreditur in trociſcis andro machi tyriace maioris cuius loco p̄oit. A. fructū aliembut qō eſt rilocarata vt ſupra in aliembut z infra in gembut.

Baucus eſt ſemen bautie agreſtis vt Joā. Se. in ca. de tyriaca.

Baucus creticus eſt ſemē bautie ortenſis vt Laſ ſius felix ca. de epaticis. liber de doctrina greca. dauchion daucus paſtinaca. apud. B. vero dau cus ipſa paſtinacha eſt. Bya. daucus q̄ dicunt creti cum folia habet ſimilia feniculo ſed minoza et tenera et virgam duarum palmarū in qua vir ga caput eſt ſile coriandro florem album habens in quo ſemen eſt quaſi piloſum in magnitudine milij minutum z aſperum guſtu viſcidum z odo ratum. radix eſt illi vnius digiti croſſitudinem ba bens longa duabus palmis. naſcitur locis aſperis z ſolāis. Unuz genus dauci eſt ſimile apio agre ſti odoratum viſcidum z calidum. ſed' melioz eſt creticus de quo ſupra diximus. Et eſt tertiū ge nus dauci folia ſimilia habens coriandro z florē album in cuius capitello eſt ſemen aneto ſimile quod ſemen eſt oblongum z graue ſicut ciminuz agreſte ceteris omnibus ſupradictis ſeminib' ca lidius zc̄. Plī. fere eadem.

Bauguani ſeu durch ara. ē meſura liquidoz pon derans libras. lx. vt apud Jo. Sera. ca. de ſyru po de granis mirti.

Baumabaran dicit. A. q̄ ē ſceſabran qō q̄dam vo luerunt eē ozimum.

Bauſir ara. auena vt p̄z per cōcordiam Sera. cuz Bya. ca. de auena z ca. de egilops qō ē idē apō A. vero deuſir ſcribitur.

Bechich ara. ferina.

Becoctum apud. A. ſepe reperitur vt detur vt cō ficiatur cum decocto et eſt rob vue ſappa tripli catum dulcoz carenuz p̄o eodem ſepe ponitur Dau. vero ca. de coagulato ſanguine in mamil lis elixaturam vocat.

Bedichiſa dicit. A. q̄ eſt corter indus ſtipticus. in arabico tamen ſcribitur darkſe. Judeus vero af ſerebat ſic vocari melicam in arabico. verum in libro de doctrina arabica katine p̄o melica ſcri bitur.

Beben ara. ē omne oleum p̄eter oliuarum qō p̄o p̄ie zait vocatur.

Bebeb ara. aurum.

Befela Ste. p̄ deſle ſcripſit.

Beſle arabice ē oleander plāta venenoſa que gre ce nereo z nereodendron z rododafni dicitur de quibus infra.

Beſructum vinum vocaī ſapa vt in li. antiquo de ſimplici medicina ca. de vino

Begalea herba cuius ſuccus ingreditur in quadaz confectione ad ſcabroſa vlcera i antidotario vni uerſali quam ignoro.

Beiacur arabice apud aben Alſeſue ca. de pleu reſi ē dyacoze dyacodion.

Beyberane ara. veſpa vt in li. de doctrina ara.

balaustus dioſc. li. 2. c. 19

Digitized by Google

Beindar ara. dicit Auicen. q̄ est species abbel ergo sanine vt supra.
Beisparia sm Gubasium oñr grece que difficile corrumpuntur in cibis.
Beleterion. g. Cassius felix ca. de ilio letalis cibus vel potus vt fungi venenosi z filia.
Belf ara. vngula alalium.
Belitiron. g. venenum farmacon tbanasia.
Bem ara. sanguis.
Bem alchoera ara. sanguis draconis.
Bemest exponit Auicen. q̄ est laurus que etiam gar dicitur. z propter hec duo nomina duo de ipsa facit ca. vnum in lra del. aliud in gāi. hoc idem facit de aliquibus alijs medicinis. q̄ diuersis nomunibus vocantur plura facit capitula.
Bemisurion Joannes Sera. capitu. de lapide ē virga pastoris.
Bemoniarea grece iusquiamū quod z milimādrū dicunt.
Bembras infra in omis.
Bendron grece arbor per. o. micro sed dendron per. o. mega arbustrum inde infra scripta.
Bendroides est species sexta titimali earum quas Bya. describit. verumtamē in veteri exemplari est mirsinoides z bene. qui vero inquit dēdroides z anfiliafres dicitur multas comas habet et lacrimum infinitum virgas obscuras in quibus folia sunt mirte similia sed oblonga z semen simile caritie zc̄. z dicitur mirsinoides a similitudine foliorum mirti que vocatur mirsine. Plinius dē droidem dicunt. alij cubion. alij leptosilon cumulosissimū ex oibus maximis cauliculis z rubētib⁹ semine. copiosissimus zc̄.
Bendrocolaps. g. picus auis.
Bendrolibanum libanotis rosmarinus idem pres bz spēs de quo infra.
Beneb altbebil ara. cauda equina.
Beneb elacrab infra in cliorropia.
Bens cabalinus supra in cassilago.
Bens equinus aquibusdam vocatur sulfuraca plāta iurta fluuios nascens zc̄.
Bendeceleon Cornelius celsus z epipleceleon qō indecorum vel herniam dicimus.
Beoscleticon supra in croco.
Bepsis. g. Theodorus Priscl. ca. de fe. tertiana est declinatio morbi zc̄.
Berarie arabice cantarides Stephanus deriligum scripsit.
Beras. g. pellis corium.
Bererigum est derarie supra.
Bermata grece Bya. solee que remanserunt de calciamento veteri.
Berunegum pro doronigi inueni a Ste. scriptuz.
Besiffum exponit Stepha. q̄ est atria grece. z addit q̄ est polenta sed atria est tri.
Beteris dixit Bya. q̄ est gladiolus ca. ō gladiolo
Beuia Bya. quepanar deuia dicitur ē esula. apō Auicen. vero scobram vel sebram infra in pa:
Beuteria Plinius non possunt iure dici vina q̄ greci deuteria appellant. Cato z nos locam dicimus maceratis aqua vinaceis. bz tamen inter vina oparia numerantur zc̄.
Beteris Bya. aut cestrus a romanis gladiolus dr habet folia iridi similia sz latiora z acutiora z astā in medio foliorum cubiti vnius longitudine crossam in qua virge sunt capitella habentes semen eius in foliculis est simile cucumeris semen rotūdum z nigrum gustu viscidū. radix est illi nodosa z lōga z rufa. zc̄. i ca. alio ō gladiolo öteris scribr
Bia. g. quando per i iota scribitur significat ab de dis per inter ob pro propter trans vnde quando scribitur dyamargariton dyābra zc̄. hoc per i debet scribi non per. y.
Bya vero quando significat duo per y psilon debz scribi secundū q̄ latini vruntur. secundū vero veritatem dyo. g. est duo dyo vero in compositione mutatur o in a vnde dyalogus. i. duorum sermo dialetica vero per i iota öbet scribi z est dictura tiōalis disciplina. dialekatika scribit z dicit grec⁹
Bialon emplastrum seu cerorum a sale dictum qō z. nam alos grece sal. Cassius felix in antidotario z Oribasius etiam.
Biabachanum a baccis lauri dictum. Alexan. ca. de antidotis ad epar zc̄.
Biabetes grece Joānes Sera. est inquit eius intentio penetratio et eo q̄ penetrat in ea illud qō bibitur z currit z non figitur. z nominatur dispacos z eius intentio est sitire faciens. quoniam accidit in ea sitis vehemens zc̄. Alexan. idem ē autem a greco diabbar quod est penetrare.
Byabissara confectio est diarundinis a bissara q̄ z. z est armel vt supra in bi. z infra in ba. descriptionem eius ponit Alexan. ca. de squinantia. et Oribasius in antidotario vli.
Byabrosis. g. quando per corrosionem vel per cōmestionē venarum fit emoptoica passio vt Alexan. proprio ca. vel etiam vndecunq; fiat fluxus sanguinis a tali cā. z dr a greco vrosis vel brosis. quod est edacitas commestio.
Biacartum a carta Cassius felix. quid sit carta habes supra in ca.
Biacatalon Alexan. c. diuersa sunt zc̄.
Biacareos qō de succo corticum nucum recentiū fit. Alexan. ca. de squinantia.
Biacliſma. g. oris colutio Cassius felix capi. de dolore dentium.
Biachelidon diarūdinis diabissaria idem.
Biacitonitem catarticuz idest laxatiuum. Alexan. ca. de fastidio.
Biacoloquintidos yera a coloquintida in antidotario vniuersali.
Biacoraliuz trociscus ad emoptoicos Cassius felix in antidotario. Item in vniuersali.
Biacomidion a comeos qō est gūmi arabicum in antidotario vniuersali.
Biacodion a codia qō est papauer z est syrup⁹ de

Digitized by Google

papauere. alius simpler alius compositus.
Diacoce idem syrupus simplex vel purus ex papauere.
Diadafnidon a lauro vel a baccis eius
Diadascalia confectio. i. magistralis. nam didascalus grece magister.
Diadiptamum a diptamo emplastrum. ē magnus Cassius felix in antidotario suo.
Dialectri trocisci Alexan. ca. de dissinteria supra ō carabe. nam idem electrum vt infra.
Diafaga Alexan. ca. de cura lapidis vesice quidaz exponunt viscosa sed non sonat.
Diafinicon vocatur vnguentum palme qō decalcadis dr. z dr afinix que. g. est palma. diafinicon dr elr̄m quoddam laratiuū qō fit de carnib⁹ dactilorum. z tunc dr a finicbia qui fūt dactili quos multi antiquorum palmulas vocabant.
Diafisalidos siue elr̄m siue trocisci a fisalidos qō ē ke-kengi dr vt infra in fi.
Diafoxesis. g. idest resolutio. inde diafoxeticum. i. resolutiuum. i. sudoris prouocatiuum poxos rarificans.
Diafragma liber de doctina gre. ē locamentum interseptum. diafragmos. g. dicitur.
Diagridium. i. scamonea que diacridium z acridiū dicebatur antiquitus.
Diaiteon ab itea q̄ est. g. salix in antidotario vii et Cassij felicis z Oriba.
Dialac est dialacea i antidotario vniuersali in viatico pantegni z alibi.
Dialeucon apud Pli. spēs croci est inquit per se hōs satiuo blandissima vulgo cum fit mediocre dialeucon dicunt zc.
Dialima Demosthenes est linimentum fuerit passionis qō greci dialima vocant. Rufio etiam ca. de pfocatione matricis.
Dialimatheos Theodorus Pri. ca. ō doloze capitis est tps in quo fit anesis. i. quies interpollatio dialima intercapedo intermissio.
Dialiponta Cassius felix ca. de pbtisi intercapedo que etiam diacozima dr.
Diacozima intercapedo
Diamacir a mace qō recipit.
Diamelitos malagina a melle qō z qō. g. milli dr. Cassius felix.
Diamelon kararticum apud Alexā. ca. ō fastidio.
Diamilon a malis q̄ greci milla dicunt.
Dyamilon citonion Alexan. capi. de antidotis ad stomachum.
Diamolibdina a plumbo quod molibde. g. dicitur.
Diamoxon a moxis ex quoz succo fit.
Diapitikin vel vt in latinum vertitur diapetiken g. dicta. Cornelius celsus illis temporib⁹ in tres ptes medicina ducta est vt vna esset que per victum quaz modo nominauimus. altera que medicamentis quā farmaketiken vocāt. tertia que manu medet quam kirurgiam vocant.
Diaplasmata. g. vocantur odorate cōfectiones q̄ ex siccis odoribus cōponuntur Pli.
Diapoxon confectio ad nauseam Alexan. capitur de anatropha.
Diapsesis. g. purulēta ratio saniositas. Demoste. ō obtalmia interdum diapesis.
Diarisis vel siris cum vena crepuerit z sanguis iñ excreatur vel exit. Alexan. ca. de emoptoica.
Diarodon mellitum Alex. ca. de fastidio.
Diaostreon de cocleis ostrozum. Cassius felix i antidotario z Oribasius.
Diasandicos Paulus ca. de maculis faciei quid sit sandix infra in sa.
Diassongos chemon. i. de spongia. Cassius felix ca. de fluxu sanguinis narium ssongos spōgia.
Diateon vicus. g. fm Demo. ca. de diligentia curationum oculozum. i. veruſtum vicus.
Diates. g. Cassius felix reumatica passio qñ. i. sanguinis rumor membro superuenit maxime in iñcturis z in facie.
Diaui trocisci a violis dicti.
Dicoriasis Demo. est due pupille in eodem oculo constitute zc.
Diactamum z dictamium pro diptamo inuenitur de ipso infra. liber antiquus dict a non hoc est pulegium martis.
Didimus grece geminus vel gemellus. liber ō do ctrina greca.
Dieta. g. vite regula. Cassius felix ca. de q̄rtana.
Dietici regulares dietici.
Disdbab arabice rana.
Difrigis vel defrigis. g. est medicina metallica abstersiua desiccatiua. z est duozuz modozum. vna naturalis efossa cum metallis. alia artificialis cōposita ex quattuoz mineralibus cuius confectionem docet Oribasius ca. de vlceribus oris z de frigis vocat. Bya. vero ca. de frigio lapide dicit q̄ difrigis fit ex frigo lapide per adustionem. de ipso infra in ponfilix.
Digegi arabice gallina.
Digestio grece digestum
Digiti hermetis apud Auicen. nō est aliud q̄ hermodactilus. nam ab hermos z dactilos qō est digitus dictus est vt infra in he.
Digiti citrini apō. Al. vī ex eius descriptione q̄ sit planta dicta palma xp̄i z est spēs satirionis.
Dilutum vinum. hoc vocabulo vtitur Corne. celsus z dilutius. i. aquatum aqua mixtum meraⁿ purius.
Dimad ara. cataplasma.
Dimagi ara. cerebrum.
Dimeroya combusti in antidotario vniuersali confectione esdre.
Dimisintericon. g. Alexan. reumatica dissinteriā sic dicimus q̄ de mesinterio qō est medium interpar z ventrem z ex inde p venas fundit intestina. n. q̄ de cibis accipiuntur succus eoz dum nō pmutatur in sanguinē refundit in intestina z sic secernitur cum coleribus mixtum zc.

Digitized by Google

Binamis.g.virt⁹ vel potentia vt liber ō do.greca.
Binaraguadi ita scribitur in.ij.cano.A.z sequif ē planta albaze z zufere.sed in arabico sic est dyna ruycquit est planta albaze z zufoze.z infra est ēt in ca.de zufere de quo supra in zu.
Bionisia apud Bya.vocatur a multis secūda spe cies edere ca.de ciseos z dō sic a bacho q dionisi⁹ dicebatur qua edera coronatum aliqui fingebāt.
Biostron medicamen.g.Cassius felix ca.de den tibus cutem inducens.
Biozatum in practica Aliebatis z ibidem alibi obie zatum pro aniso.
Bisploen siue dioploen Demostenes duplicia te ste capitis.
Bipsa.g.sitis.Item Cassius felix cap.de causone dipseon sitiens.
Bipsacos vel dipseos By.fructer est spinosa vir gam habens longam spinis plenam z folia in cir cuitu similia lactuce z in singulis nodis bina bēt z ipsa oblonga z spinosa intus z ōforis spinis ple na hz z contracta folia que pluuiā z rozez in se cō tinent.vnde z nomen accepit.i.sitiens.in virgis suis capita surgunt singula spinosa z similia echi no marino.i.eritio.sed oblongiora que siccata al bum faciunt colozem.in virga deintus vermes nascūtur zc.In Sera.vero est in capite nascun tur vermes zc.est cardus fulonum dī dipsacos quasi sitiens eo q aquam vel rozem sicut semp sitiens in foliozum sinu semper continet. Pli. ēt describit ipsum vere cardum.Stepha.expo nit dipsacos baresana ara.z dicit q ē spēs spine.
Bipsas.g.est serpens cuius morsus sitibundum fa cit hominem vsq ad mortem.Ste.ca.de elefā tia dipsades scribit.
Bipsacos a Jo.Sera.vocatur dyabetica passio. id est sitire faciens.Item Pau.de eadem pas sione sitiūt inquit immoderate.vnde z dipsacos appellata est.
Biptamum Bya.multi dicunt pulegiuz agreste esse aut batin.herba ē viscida z plus cretica mor dat vt pulegium.folia hz maioza z lanosa super omnem fructicem velut lana inestilli.sed nec flo rem nec hz semen zc.z infra preterea pseudo di ptamum locis multis nascitur simile supradicto. sed virtute inferior q viscidum est minus.est et aliud genus diprami.i.folia habens similia fisim brio.sed virgam maiozē supra quā flozē omino agresti hz similem z maiozem z nigrum z mollū cuius folia odozem habent fitibrij zc. Plinius diptamum a vulneratis a ialibus comestū statiz de vulnere tela deicit.non est alibi q̄ in creta ra mis pretenue pulegio simile feruens z acre gu stu folijs tātum vtuntur flos nullus ei aut se men aut caulis.radis tenuis ac supuacua.z in creta āt non spaciose nascitur mireq̄z a capris expetitur: pro eo est z pseudo diptamum multis terris na scitur folio simile ramulis minoribus a quibusdaz condris vocatum minoris effectus statim intelli gitur.diptamum enim ēt minima portione accē dit os.qui legere eam in ferula vel arundine con dunt preligantq̄z ne potentia euanescat.sunt qui dicant vtrūq̄z nasci multifariam sed deteriores i agris pinguibus.verum quidem diptamum nō nisi in asperis.est etiam tertium genus diptamū vocatum.sed neq̄z caule nec effectu sise folio si mbrij ramis maioribus precedente persuasiōe illa.quicquid in creta nascitur i finito prestare ce teris eiusdem generis alibi genitis proxime qui dem que in parnaso zc.q̄ spēs sit pulegij antiq pulegium martis vocabant.
Biptarmicem Bya.herba est habens fructicem minozem multas hastas hīs tenues z rotundas similes abzotano in quibus virge sunt folia oblō ga similia oliue z multa sicut amidos in cuius ca cumine ē caput viscido odoze.vnde si odozi fue rit applicitus sternutamenta prouocat.vnde et nomen ipsum a grecis accipit eo q̄ sternutatio tarmos dicatur.
Bipteris Bya.quam multi pliricon dīt herba est sine floze z sine besta z sine semine.folia sūt ei in vno capriolo diuisa ptibus gustu stiptica.nascit locis sarosis z asperis z cetra.est felix.Aliud capi tulum de ipsa facit z vocat filicteron.apud Se ra.vero vnum de vnoquoq̄z scribitur capitulu z vocatur sarar.Similiter z apō Avi.infra in sa.greci tamen pteris filicem vocant.
Birdar exponit Aut.q̄ est arbor cimicum z Con stantinus exponit q̄ est fraxinus sed in libro ō do trina arabica fraxin⁹ scribitur dirdal.l.finale.apō Avicen.vero.r.finale.Step.vero in synonimis ptelea inquit est derdarum ara.z arbor cimicuz z cetra.grece est vlmus.nam ptelea grece est vl mus z ita est apud Bya.
Bis ara.est iuncus.
Bisulota exponit Cassius felix difficulter in cica tricem venientia z est grecum.
Biscola.g.difficilia Cassi⁹ felix ca.ō metromania.
Bissoros.g.difficilis.
Biscritos.g.difficile terminabilis.
Bysenteria grecū est exulceratio intestinorum.
Bisnia.g.difficultas respirādi.ortomia vero si qdē recto scēate iacentes pfocantur egroti zc. Cas. felix ca.de asmate. Item supra ca.de asmate di spnia dicit grecus.
Bispathia Demoste.ca.de regimie sanitatis ocu lorum valida substinendi virtus.
Bistentoria virtus Bya.ca.de altea.
Bisterapeutos.g.difficile curabilis.
Bitanos hz Pli.vocauerūt qdā agreste pulegiū
Biuretica.g.vrinam puocantia.
Bochaum ara.fumus.
Bochon.ara.milium.
Bochion qdam ocdium vocant supra increates.
Bodechateon planta septem folia hīs similia la ctuce radice lutea zc. Pli.
Bolin ara.fm Albam vocatur milium.sed in li.de

dirdal.i.frax
dirdar vlmus

Digitized by Google

doctrina ara. dochon dicitur.

Bomomarea greci iusquiamū z milimadrū dicūt.

Bonai ſm ℔lini. eſt quedam ſpes carui que non niſi in aquaticis naſcitur.

Boza vel bozati arabice exponunt quidaz q̄ ē mellica quod videtur per Allman. li. iij. capitu. ō granis qui poſt ca. de milio z panico ſcribit ſmonez de boza. verum apud Sera. ca. de panico exponitur q̄ eſt panicum. Joan. vero Sera. ca. ō diſinteria loquens de ſozbitionibus eis aptis videt velle q̄ ſit milium. Iſta tamen gña ſatis conueniunt in operationibus. quare ꝓ quocunqz accipiatur non eſt periculz. quando tamen expedit vti magis ſtipticis mellica aptioz eſt in li. de doc. arabica catbine eſt melica

Bozcas. g. capziolus iber.

Bozignum qō alij cacabum dicunt Bya. folia bz in coloze ſimilia oliue ſed paulo longioza z aſpa flozem album ſemen velut ozobi varium in ſoliculis ſuis zc̄.

Bozonicum nomen grecum eſt. arabes vero bozonigi dīt. eſt radicula parua ſapozis dulcis ſimilis calamo aromatico in coloze z figura.

Bofis. g. datio donum datum tributio.

Botanum ℔au. ca. de freneſi.

Bracomata ſm Alexan. propzio ca. eſt arpitaſ pal pebzarum. verum Oriba. pinguiedinem palpebzarum dicit. ſed tracoma eſt aſperitas ō quo infra in tra.

Bracontea Bya. ſiue vt alij aſclepias ſiue vt latini colubrina vel viperina folia habet edere ſimilia ſed maioza z varia ſeu maculata maculis albis virga eius vel baſta duobus cubitis longa z ipſa varia ſimilis ſerpenti liuozes. i. maculas purpureas habens ſolidas vt digitus in qua ſemen ē ſimile botruo ꝑmo coloze viride poſt maturitatez vero eſt coloris crocrei z eſt guſtu mozdax. radix in rotunditate bulbi ſimilis baro cuz cozio tenui naſcitur vmbziſis locis z ozrofis zc̄. arabice vocatur luf. a quibuſdam vocatur ſerpentaria maioz. iarus vero minoz. ℔li. de iaro quem vocāt baron vt Bya. idem z de hac eſt inquit baron de qua inter bulbos dirimus magne eſt cum dracuntio litis baron. quidam enim eſſe dixerūt eandem glauciaſ fatu diſcreuit draciuntium ſilueſtrē pronunciando. aliqui radicem baron appellauere. caulem vero dracontiū in totum alium ſi mō hic eſt qui vocatur apud nos draconculus. nāqz baron radicem nigram in latitudine rotundam habetur multo maiozem z qua manus impleaſ. draconculus ſubrutilam z draconis cōuoluti mō vnde ei nomen eſt quin z ipſi greci immenſam poſuere differentiaz ſemē dracōculi ſeruēs mozdaxqz zc̄. z infra. id aūt qō greci dracōtiuz vocāt triplici effigie demōſtratum ē mihi folijs bete ſi ſine tirſo floze purpureo hoc ē file baro. alij radice longa veluti ſignata articuloſaqz mōſtrauere tribus cauliculis oio tertia demonſtratio fuit folio maiozē q̄ comus radice barūdinea totidē vt affirmabāt geniculate nodis quot bēret āncs totidem eē folia zc̄. Ste. oraction luffrabene.

Braco greci dracon triſon dicunt.

Bragagantū. gūmi notum. ſed apud Bya. z Alle. tragagantum vocatur infra in. t.

Bragantū vero vitriolum qō zegi ara. vocatur.

Braganuz eſt planta que a Bya. tragas vocaī de qua infra in tra.

Bragma ē nomen ponderis ſumptū a moneta argentea que hodie ara. daren vocatur z pōderat nonam ꝑtem vncie z ſic accipiebatur antiqtus z illa eſt vera dragma. moderni vero octauā ꝑtē vncie ꝓ dragma accipiunt.

Bragma. g. manipulus vel faſciculus vt feni ſpiarum z huiuſmōi. Item moneta q̄daz obolus ſic exponitur in li. de doctrina greca.

Bragma apud Bemo. mediū capitis vocatur.

Brani Ste. eſt file carui fīm dozmitatiuum.

Brefrenon ℔li. herba eſt cauliculis tenuibus cubitalibus circūdatis vtrīqz ſolijs policarij amplitudine qualia otimirſies ſed candidioribus molliozibuſqz floze candido ſambuci. edunt cauliculos decoctos. ſemine vero ꝑ pipere vtunt zc̄.

Brimia. g. i. acredo vel acuitas. vnde brimios icores in quarto regimīnis acutoruz. ypo. in acutos humozes z acres inde.

Brimiſagia. g. acuta cibaria vt Aller. plurib⁹ locis.

Brimis grece acer.

Briofagus fz By. ca. de briſberot ē ſpecies quercus. quidam cerrum dixerunt.

Briobalanos. g. glans.

Briobetade. g. tuſcis humida ſm Caſſium felicē.

Brion ſm Bya. vocatur a quibuſdam ſtrignum manicon de quo infra ſpecies ſolatri.

Briopteriſtri dī polipodium maxime qō in quercu naſcitur vt in libzo antiquo de ſimplici medicina z Gal. ad ℔aternianū. briopteriſtri inquit ē felix que in arboze creſcit quercus quam greci noa dyoi vocant zc̄. melius tri briopteris vt infra.

Briopteris ℔li. filicis filis in arboribus naſcitur tenui foliozz ſubdulcium inciſura radice irſuta. zc̄ hoc nomē vī cōpoſitum ex brio qō eſt quercus z pteris qō ē felix. briopis ſcripſit Ste. zc̄.

Bris. g. quercus accipiī ꝑ fago ylice olmo pino tā dem ꝑ omni arboze glandifera. diſberot fz. B. ē propzie quercus.

Briuſiria apud ℔li. ē ſumach. z ē dictu querc⁹ ſiria. aliter ros ſiriacum dicitur

Bropax infra in ſinapiſmum.

Brupas ℔li. ſic vocamus olivas boñe etatis ad cōdiendum. ſ. incipiente bacca creſcere. greci vero drupeditas petas vocant.

Bubellati ara. apoſtema cum iam collectionē fecerit ſaniem faciens de quo magis ſpatur q̄ fiat vlcus q̄ reſoluatur.

Bubene arabice muſca.

Buctamim ara. diptamū a greco cozruptum.

Digitized by Google

Bulla ara. mello magnus viridis.
Bulla ara. mello magnus viridis.
Bulkara ara. capsificus
Bulb ara. platanus arbor vt ps p cõcordiã. A. ca. eius cũ Bya. ca. de platano z pfert velut nuces vt Jo. Sera. ca. de dẽtifrigijs. Jtem in Bya. arabico platanos ẽ bulb. Jt ste. platan⁹ ẽ bulbũ.
Bulcor apud Bya. z in alijs multis libris antiqs reptur ẽ mustũ coctum vsq ad tertiã ptem sui qõ sapa triplicatum z carenũ dr z defrictũ vinũ apõ. A. in. v. ca. de coriandro cũ dulcore. i. passo
Buraz ara. turtur auis, sed in arabico scribitur durugi z vocatur etiam yeman.
Busarum dixit Ste. in synõi. p dausir qõ ẽ anena
Bubum bebelesamũ idez scripsit p opobalsamo.

E

Litteram bñt greci vt nos que semp breuis est. z cum boc bñt diphthongũ que ex cõpositione. a. z. i. sit quaz. e. sp sonare faciũt. bñt ẽt ifam vocatã eta. z. e. longũ dicit. vez moderni greci ipa nũq̃ risi. i. sonare faciũt. Arabes vero be bñt cũ aspiratiõe, pferẽtes in imo pectoris quãuis vt dictum est supra eoz. a. aliqñ sonũ fre. e. sine aspiratione recipit.
Ebberen Paliabas ĩ. ij. practice cap. de medicinis voicis est granum ben de quo supra et infra.
Ebenars apud Palia. vr camellus.
Ebenus siue ebanus lignum cuius interius nigruz solidũ pulcbrũ aptum ocularibus medicinis z est nomen grecũ. ara. vero vocatur abnus.
Ebulus. g. cameactis. i. infima actis z actis est sambucus vt supra Bya. actis duo sũt genera. vnũ arboreum zc. z describit sambucũ. z infra alterz genus est qõ cameactis dr a multis vero iosacti vocatur zc. z describit ebulum supra in actis.
Ebur est dens elephãtis ide eburneus. a. um. aptũ ẽ medicie in multis cõfectionib⁹ ingredienſ. ara. vocatur haagi.
Echeon apud Pli. vocaf medicamẽ ad visuz qõ fit ex cinere vipere viue cinerate z melle z succo finiculi.
Echidna. g. vipera que z offis.
Echidris. g. fm Pli. ẽ spes serpentis ĩ aqs degẽs
Echinos. g. ericius. alius terrenus ali marinus
Echinus dr a Pli. vocari piscis quidam qui cum naui adbeserit ipsam imobilẽ reddit cui⁹ formã fm diuersas opiniones adducit. sed nõ ẽ eritius.
Echinũ fm li. antiquũ de simplici medicina dr spia alba z puto sic dici eo q capitellũ bz simile eritio marino fm Bya.
Echisa Pli. boc pseudo ãcusa dr lanuginosior q̃ ancusa z minus pinguis tenuiorib⁹ foliis z lãguidioribus. radix oleum nõ fundit rubẽtem succuz z boc ab ancusa discernitur zc. scituz est supra qõ ancusa est lactuca asini.
Ectacos Pli. in sicilia tantum nascit in terra serpant caules eius e radice emissi lato folio z spinoso caules vocant cactos nec fastidiunt i cibos veteratosq vnum caulem rectuz babens q̃ vocant cautem z cetera.
Ectropion. g. Bemo. est inquit reflexio inferioris palpebre ad exteriora, ppendens nec ociuum solito velamine contegens z ceca. Cor. idem.
Edera apõ Bya. vocatur ciseos. sed grecus kisos dicit Pli. edera spes bz tres. Candida Nigra z Elix. z be in spes alias diuidunt. nã alia tm fructu candida. alia z folio. fructum vero candidum ferentiũ alijs densus acinus z grandior racemus in orbem circũacti qui vocant corimbi. alijs minor acinus spsiorq racemus sili modo in nigra. alicui semen nigrum. alicui croceũ. ex his minus nigra folia babentẽ qdam nysiam. alij bachichaz vocant maxime existentib⁹ inter nigras corimbif qdam vero apud grecos duo genera buius faciunt a colore acinor dicta. s. erithranuz z crisocarpum. Plurias, ar bz dras elix. qñ folio mairie distat pua sunt z angulosa cõtinuataq cum reliquor generũ simplicia sint. distat z longitudine internodior precipue tñ in sterilitate qñ fructũ nõ gignit. Et elicis plura genera sũt. s. tria herbatia ac virens que prima est. altera candido folio. Tertia versicolos q̃ tracia vocaf. z bec bz tẽuiora folia z in ordine digesta dr siorumq in alio genere diuisa oia z versi colozis. alia tenuiorib⁹ foliis et simili ordinatis dr siorib⁹q. altera neglecta bec oia. maiora quoq ac minora sunt folia maculaz que habitu distant. et in candidis alia sunt candidiora. adbolescit in longitudine marie berbacea. arbores aũt neccat candida oẽmq succũ auferendo tanta crassitudine augef vt ipsa arbor fiat zc. z infra. est z rigens edera que sine amiculo stat sola oiumq generum ob id vocata cissos. ediuerso nũq̃ nisi humi repens camecisos zc. bz Albam edera vocatur ara. alsam. sed in li. de doctrina ara. scribit thalibech z supra in ciseos lege supra in barba yrcina.
Edinoda dicitur a quibusdam in tuba vt z infra in intuba.
Edysimon. g. apud Bya. est menta. in libro vero de doctrina greca edisimos scribitur. Stephanidisimon scripsit.
Edipnoa. g. spirantia odorem.
Efedra Pli. ab alijs marbasis vocata nascit ventoso fere tractu scandens arbore z ex ramis, ppendens folio nullo cyrris numerosa qui sunt vt uici geniculati radice pallida zc.
Effelide. g. macule que fiunt in vultibus mulieruz et sole vel ab ortu. Caf. fe. Jtem Bya. ca. de lothos z de amigdalis. Jtem Cor. cel.
Effemon ẽ apud Bya. qdam bulbus quem vocãt celtico aut coltico supra de ipso zc.
Effemoron Bya. quã multi yrin agreste dicũt folia z basta silia lilio bz sed tenera flores albos et minores z semẽ molle. radix est ei crosia z digito

Digitized by Google

vno tantum longa z cetera. ℙOli. effemeron folia hz lilij sed minora caulem parem florem ceruleum semē supuacuū radicem vnam digitalē zc.

Effralte. g. incubus.

Ephlis ℙau. ca. de maculis faciei est nomen vni⁹ ipsarum.

Effimera febris que a Gal. in epistola ad Glauconem exponit febris vnius diei. nam effimeris. g. vnius diei opatio. qō diarium vel diurnū dicere possumus vt effimeron cibus vnius diei vel aliquid tale diarium. s. vnius diei. vnde effimeridef vocant ānalia que dieti scribunt. s. acta cuiuslibz diei. affimirinos vero cotidianus dō. z beconia ab imera qō est dies veniunt.

Egelidam aquam vocat Come. tepidaz quasi nō gelidam.

Eggi interdum sed oggi qō est melius qō est apud Almansorem ca. de palisi in confectione anacardina est acorus. vide in antidotario diuisionum i eadem cōfectione. naz vbi in Almāsore eggi ibi ponitur acorus. sed oggi ara. scribit.

Egilopa vel egilops vt ℙau. ppo. ca. est apostema inter magnum angulum oculi z nasuz. s. fistula que añq̄ disrumpat antilops vocatur. z Bemoste. antinops inquit est egilops. s. collectio circa angulum maiorem oculi q̄ si humorem tenuerit clausum ppo nomine antinops a pluribus vocatur. si aūt inflatione euacuata digito impressa puo recedens reuertit egilops a pluribus vocat sed antinops a vicinitate oculi nomen accepit. egilops vero a silitudine capraruz que fm angulos oculorum naturales here videnť inflatōnes.

Egilops fm Bya. vocat auena ō qua duo facit ca Unum qō incipit Egilops herba inquit ē folia habens similia triticeis foliys sed molliora z superius capitellum est. seminis eius grana sūt obruffa duo vel tria. flos est sicut capillus albus zc. vocatur egilops a ppetate quam hz in egilopa oculorum. Aliud vero capitulū icipit a vena siue vt greci dicunt egilops z est vt supra i auena. credo tamen ex eis descriptione q̄ sit potius agrestis. hanc vocat. A. deusir. Ste. aegilops ē dusarti. p dausir scripsit z aegilops q: sic i greco diphthongatum scribit p ai quāuis nō proferat. a. in tali diphthongo.

Egoseron fm Bya. vocant qdā farinā senugreci.

Egregorsis. g. vigilia.

Ekkausis. g. ardor. ekkauma incendium.

Ekkopis. g. defectus.

Ekletus. g. electuarium.

Eklysis. g. dissolutio.

Eklipsis vero defectus.

Ekkopis defectus etiam.

Ekptyo. g. expuo.

Ekptysis. g. sanies. catafesis sanguinis putredo.

Ekpiticos saniem faciens.

Ekteticos. g tabefactus

Ekstasis sic scribitur.

Elacterium Bya. succus est cucumeris agrestis ñ foliorum aut radicum sed fructus tārum qui collect⁹ priusq̄ in plenā maturitatez veniat icidit z succus in vase fictili recipit z suppurnit vt nō solum humor sed quicqd carnosum est exprimatur abiecto semine deinde delimpidat z qō quasi fe culentum residet z non leuigat in pastillos redigitur z siccat zc. Alij ēt sunt modi opationis eius quos ipse scripsit z ēt Albuchasis. xxviij. de preparatione medicinaz.

Elacterium in vero exemplari sic est. el. su. est. cu. a. non. fo. aut rad. eius sed fructus. sed maturi eligendi sunt vt puncti possint humorem emittere qui cucumeres collecti vna nocte dittendi sūt et alia die cribruz sup vas ponis in quo cucumeres supradictos ponis : singulos acu pungis z pano expressi eructantur z expressi alio vase mittendi sunt. z si electuarium facere velis aqua missa iterum eructatur qui succus in sole positus exiccatur maxime scōm q̄ est supradictum z aqua ipsa siccanda est vt qō necessarium est resideat z i mortario missum siccandum est vnde z trociści fiant z accipiūt virtutē silem supradictis.

Elaphos. g. cervus.

Elafoboscos Bya. herba est quam alij elafon dicunt. latini cerui ocellum. i. ceruariam virgam hz feniculo aut rosmarino silem q: virga nodis ē plena folia eius duobus digitis lata z oblonga sicut terebinthi aspa z fragilia. virga predicta ex se mltos ramulos emittit in quibus capitella sunt anti similia. radix est illi duobus digitis longa z lata z alba z odorata apta escis. virga pdicta a mltis cōiter sic vocat eo q̄ dicit ipsaz herbam a cervis comedi z sic cornua deponunt. ℙOli. ferula ceum est genicularum digiti crossitudine semini cōpibus dependentibus filis effigies z non amaris foliys oleastri z ceta.

Elatium apud Bya. ca. de palma sic vocat semen quoddam qō circa arborem palmarum nascitur alibi eleterium reperitur.

Elatinus Bya. folia hz similia elixine. sed miniora z rotunda z aspa bastas tenues duobus palmis longas. v. aut. vi. ex vna radice habens foliys plenas gustu stipticas. nascitur locis cultis z in agris z cetera. ℙOli. folia hz cassie pusila pilosa rotunda semipedalibus ramulis quinis seminisue a radice statim foliosis. nascitur in segetibus acerba gustu.

Elatis ℙaulus capitu. de paralisi exegiro z elat acopum.

Elbeolum apud Haliebatē ca. ō medella scrofularum in fine est butirum.

Elbue exponitur ab Alui. q̄ ē vimbue. sed in arabico est scriptum chibane z ipsum est heilbane z ē spes cardamomi. dicit. n. ibi q̄ ē subtilior q̄ cacula qō est cardamomum vsuale.

Elcalimbat aliquando inuenio z ē tribentina corrupte scriptum.

Digitized by Google

Elciſmatos.g. Pau.capitu.de ruptura inguinuꝫ
ymeni in antiquiſſimo libro alkimie ō greco tra-
ctura auri que.g.elciſma dicitur. Item in eodeꝫ
libro alibi elciſmatis.i.molibdine.ſed de molibdi
na infra in mo. Item in antiquis ſynonimis re-
perij elciſma.i.plumbum vſtum. Poli.ſcoziam i
argento vocant greci elciſma.

Elciſmos.g.tractio ductio infra in belciſma.

Elea.g.oliua eleon oleum.

Eleas drachi in li.qui titulatur. Galie.ad Pater
nia.gūmi oliuarum.

Elleborus habet ſpecies duas albus z niger. Sed
albus ſm Bya. eſt planta habet folia ſimilia plā
taginis vel bete ſilueſtris ſed minora z plus ad ni
gredinem z rubedinem declinantia virgam duo
rum palmorum rugoſam cito patreſcentem bēt
radiculas ſubtiles multas egredientes ab vna ra
dice oblonga.naſcitur locis montuoſis.tempore
meſſis effodi debet. Sed niger quipolirizon dī
aut melampodion eo q Melampus quidaꝫ fi-
lias ſuas curauit eo amania.folia habet ſiſia pla-
tano viridia ſed minora ſicut folia affodili z diui
ſa pluribus locis quam folia platani z nigriora et
aſpera virgam breuem florem album ad purpu
reitatem tendentem.in ſūmitate habet velut ra
cemū in quo ē ſemen ſimile cartamo.hz multas
radiculas nigras egrediētes ab vna radice velut
cepe radicule.naſcāt locis ſiccis z aſperis agreſti
bus nemoroſis.iſte radicule in vſu ſunt zc.

Elleborus veratrū dicebatur antiquitus vt Ma
cer ca.de obſtructio z Perſi° prima ſatyra.gre
cus eleboron dicit exponitur in li.de doctri.gre.
i.veratrum vel verucaria.

Elleboritis ſm Bya. vocatur a quibuſdaꝫ centau
rea minor.

Elecoron apud Bya. vocatur a quibuſdam lapis
lincis.

Electrum ſuccinum z karabe vel vt quidam keka
bre idem qō electrum z ſuccinum ſunt idem ha-
bemus ab Alexan.ca.de diſinteria trociſcos dia
lectro. Item Seruius ſuper bucolicon Virgilij
in egloga. Paſtorum muſam. dicit q electruꝫ
eſt ſuccinum. Item Caſſius felix trociſcos ō ſuc
cino z eſt electrum z deſcribit trociſcos de kara-
be. eſt aūt gūmi arboris dicte a Bya. agyros z ē
ſpecies populi arboris vt patet in illo ca. agyros.
Unum aliud facit capitulum de populo diuerſe
ſpeciei ab illa ſicut etiam Alui. duo facit capitu.
de aurum. ſed in arabico ē baur que capitula idē
ſunt cum his Bya. Quod aūt Bya. dixit agy-
ros Alui. dixit q ē baur romanū. in alio aūt cap.
dixit q gūmi illius arboris que dicit baur roma
na dicitur karabe Bya. ca. de agyros circa finez
aliqui ꝑibent eius arboris lacrimum in rodanuꝫ
diſtillatum z coagulatum ſuccinum facere. i. ka-
rabe. Ouidius tamē libro. ij. Metamoroſeon
in eridanum electrum ex populis manare dixit.
ſed. Pō. poſt loñgam ꝑbationem fabularum
Ouidij z aliorum certum eſt inquit electrum gi
gni in inſulis ſeptentrionalis oceani z a germa-
nis appellari gleſſum. itaqꝫ z a noſtris vnam iſu
larum ob id gleſſariam appellatā germanico Ce
ſare ibi claſſibus rem gerente abſtrauiaꝫ a barba
ris dictam. naſcitur autem defluente medulla pi
nei gñis arboribus vt gū ſincera reſina pinis cru
pit humoris abūdantia dēpſatur rigore vī tēpo
re. cum vero intumeſcens eſtus rapuit ex inſulis
crete in littora expellitur ita volubile vt pendere
videatur atqꝫ conſidere in vado qō arboris ſuc
cum eſſe etiaꝫ piſci noſtri credidere ob idem ſuc
cinum appellantes pineę autem arboris eſſe iu-
dicon eſt pineus in attritu odor z q accenſū rede
modo ac nidore flagret. infra naſci etiam in ida
certum eſt. Archelaus qui regnauit in capadocia
illinc pineo cortice iherente tradit aduchi. z paꝫ
infra diſtillare argumento ſūt quedam int° trā
lucentia vt formice aut culices z lacertas adhe-
rentes in eo non eſt dubium z incluſas dureſcen
te zc. et infra ceterum attritu digitoꝫ accepta
vi caloris attrahunt ad ſe paleas et folia arida vt
leuia ſint vt manes lapis ferrum etc. de his itez
infra in baur et in karabe.

Electrū etiam vocabaſ aurum cui° qnta pars ē ar-
gentum vt ſupra in aurū.

Elephas quem aliq caniū dicūt ſm Bya. pot° eſt
q ex infuſo ordeo conficit.

Elephion hz Bya. dī ſpecies tertia ſemꝑuiue que
ayzon dī ſupra in. a.

Elenium ideſt enula Bya. multi ſimphitum vo-
cant. alij barum alij flomuꝫ falſo ſuppie. Latini
autem enulam vocant. folia habet flomo ſimilia
anguſta et mollia et oblonga non creſcētia in al-
tum ſed ſuper terram late expanduntur. radix ē
illi ingens z odorabilis z ruffa et viſcida guſtu nō
ſuauis. fructer eſtilli ſimilis lilio aut baro. tūſum
habet albuꝫ in cuius ſummitate flos eſt auroſus
montuoſis z vmbroſis naſcitur locis z humidis
z in ortis z cetera. Infra cracebas etiam peribet
egiptum. habetur alterum elenium quod habz
virgas longitudinis vnius cubiti ſuper terrā por
rectas beripillo ſimiles folia vt lenticula ſed pla
ra z longiora circa eadem virgulta radices ſunt
illi minores z viridiores in ſolidītate digiti mino
ris quarum ſuperior pars groſſior eſt adimum
deducta in tenuitate cum cozio nigro naſcitur in
maritimis z in ficciorib° locis zc. hec ſm Al. da-
vulgo elna vocatur. Poli. vero inulam vocat
grecus aūt elymon dicit.

Eleodes.g.ſpecies ſanici infra in hydros z eſt ſiſis
oleo z ob hoc ſic dicta.

Eleomeli quod Auicenna vocat aumeli ſupra
in au.

Eleon Stephanus eſt oleum arabice zeiatum pro
zaiatum. inde elitinum ideſt gafeci kikinū karue

Digitized by Google

kikinum kantami kindion quod fit ex semine mi
noris mezerion tilinum.
Elebe.i.fenugreci.
Elepium in practica greca simili Almansori capi. de
ydropisi ex concordia eius cum Almasore e me-
zerion de quo supra in camelea.
Elesim Stephanus elesim paternia herba zuzegi
idest vitri Oribas. elesim quod z perditionem vel
vitrago dicitur est peritaria. et alibi elerem re-
perij.
Electi Stepha. iaserri sed puto ghafeti idest eupa
torij.
Elia fm ℣lini. secunda species brafice vt supra i
brafica.
Elicinum qō in petris nascitur Ori. intra insan-
tia mediocriter ponit.
Elicon vitis ℣au. ca. ō emoptoica sūmitates vt
capreoli vitis.
Elicrisi ℣au. capi. de sanguine cum urina ad coa
gulatum inquit sanguinez in vesica da aposima
artimissie bibere z elicrisi z conize z ceta. ℣li.
elicrisium alij crisantum vocant ramulos habet
candidos folia subalbida absintano similia ad solis
repercussum aureo lucis in orbem veluti corni-
bus dependentibus qui nunquam marcescunt.
nascitur in fructeris z ceta. z inter eius virtutes
inquit sanguinem concretū ventris ac vesice ab
sumit cum mulseo.
Elidrium Alexan. capi. ad aureos capillos facien-
dos putatur q̄ fit electrum z ab alijs vernix que
proximam hz virtutem.
Elifonon apō ℣ya. spes aconiti q̄ apō Auicen. i
terfectoz lupi vocat vt supra in. a.
Eligmata vel eligmatia medicine seu potiones ca
lide. Theodo. ca. de asmate.
Elilissacus grece est saluia. ℣ya. elilissacus aut lilis
sacus aut lignon fructex est oblonga multas vir
gas habens quadratas z albas. folia similia folijs
cotonij sed oblōga z tenuiora z aspera z albidio
ra z odorata z subrugosa. semen est ei super vir-
gas sikes omino agresti. nascitur locis asprimis
z cetera. arabs imitando grecū dicit elifatos. alii
tñ vocat propria lingua. i. alsamuet vt in libro ō
doctrina arabica.
Elima. g. vngūentum liber de doctrina gre. legunt
tamen ilimma
Elyma vero per. y. z vnū. m. panicus zc̄.
Elimaticū mel apō ℣yascoz. ca. de melle idem ē
qō atticū supra in. a.
Elios. g. sol. sed ylios profert.
Elioscopos grece apud ℣yasco. species quarta ti
timalii inquit elioscopos folia habet andragne. i.
portulace similia sed tenuiora z obtūda z astas
duoz palmoz lōgas tenues z ruffas cui⁹ succ⁹ al
bo capitella sunt ei multa filia aneto flore plena.
semen est ei circa folia qō ad cursum solis conuer
titur vnde nomen accepit. nascit circa ripas z cir
ca ciuitatēs vel in edificijs zc̄.
Elios asparagus. ℣au. capi. de frigida epis diste-
perantia. Item Alexan. eliospgus sūt sūmitates
spagi q̄ comedūtur. huius nominis imitatōne di
cunt arabes alium.
Eliotropia grece est dictu solī conuersa ab elios qō
est sol z tropos conuersio. hoc nomē multis plā-
tis attributum est eo q̄ plures flores suos ad so-
lem semper vertant. quidam enim peritadacti-
lum sic vocauerunt quidam cicoriam z alij elias
℣yasco. vero ō eliotropio duo facit capitula ō
primo sic. eliotropium z maius multi scorpiozon di
cunt eo q̄ flores similes sint figure scorpij. elio-
tropion vero ideo nomen accepit q̄ cursum so-
lis semper respiciat. folia habet ozomo similia fy
asperiora z nigriora. hastas ex vna radice ser aut
quinq̄ ramis q̄ plurimis in quibus flores sūt co
loris albi z subpurpurei z subcurui sicut cauda
scorpij. radix eius inutilis z tenuis est. nascitur lo
cis asperis z cetera. Eliotropium minus locis
nascitur cultis z in pratis z est similis supradicte.
semen vero rotundum habet z pendens z ceta.
liber antiquus de simplici medicina multi elyo-
tropium verucariam dicunt eo q̄ verucas extin
guat z cetera. hec apud nos ydiomate nostro her
ba rabiosa z verucaria vocatur. ℣lini. eliotro-
pium cum sole circuz agens etiam nubilo die tā
tum sideris amore est noctu velut desiderio con
trahit ceruleum florem. genera eius duo trico-
cum eliostropium hoc alterius quamquā vtrūq̄
sempedalem altitudinem non excedat ab vna
radice ramosum semen in foliculo messibus col-
ligitur. nascitur vero non nisi in pingui solo cul
toq̄ maxime. tricocum vbiq̄ z cetera. z infra il
lud genus quod tricocum appellamus z alio no-
mine scorpiuron vocatur folijs non solum mino
ribus sed etiam in terram virgentibus. semē est
ei effigie scorpionis caude quare z nomen z ce-
tera. Stephanus in synonimis ylyotropium post
grecum scribit z expositum per arabicum hebeneb
elacrab z est dictu cauda scorpionis
Elitis apud ℣yasco. vocatur melior species squā
me eris.
Elix fm ℣yascoz. est tertia species edere quas ipe
scribit.
Elixatura apud ℣au. ca. de egritudinib⁹ mamil-
larum p̄ sapa accipitur z sic debet accipi quando
fine determinatione reperitur.
Elkos. g. vlcus elkosis vlceratio elkea vlcera.
Elmithes. g. lumbricus rotundi.
Elmigx lumbricus zc̄.
Elna fm Aldacrum enula vulgo.
Elobotron ℣lini. ypoquistis a quibusdaz dicitur
malo granato immaturo similis ex quo ypoqui-
stidos fit similis balaustio vt in loco suo ostēdit.
Elon ℣lini. est species sambuci silue stris vt infra
in sambuco.

Digitized by Google

Elosim paritaria ℙli. herba. virri.
Elpis Bya. multi scoriam argenti vocant.
Elsinis vel elsinen herba ℙdau. capi. de dyabete vide an sit alsinē que est paritaria.
Eltica virtus grece attractiua Alexander capi. de ciliaca et debilitate epatis. Item Ozi. idem capitulo de sinancia.
Elumaria sm Byalcoridē vocatur latine species illa strigni que ypnoticus. i. dormitatiuus dicitur.
Elumos durchia Ste. est dochō. i. milium.
Elus gre. tunice oculi exitus ab vlcere que clauus dicitur supra in cla. et infra in prothosis.
Ema grece sanguis.
Ematbytes sanguineus lapis cuius tritura et confricatura sanguinis colorem representat que fluxui cuiq; sanguinis apta est a quocūq; horuz nomen accepisse potest.
Emagogum sanguinis eductiuuz Sal. in libro de virtutibus naturalibus.
Ematheisia grece sanguinis effusio ꝛc̄.
Emasum scripsit Stephanus pro pruno. exposuit enim grecū cocimella et dixit emasum. sed arabs dicit agnes.
Ematica vel ematita dissenteria in qua soluz sanguis emittitur ℙdaulis.
Embasmata Alexā. ca. de medicinis ad frigidum stomachuz. item de reumatismo ventris sunt in unctiones seu salsamenta in quibus moselli intinguntur.
Embasma ℳulsio capi. de retentione menstruorum in fine vt si que dicta sunt purgarionē minus reintegrauerūt oleis cbasmeis faciemus ꝛc̄
Emblici et bellirici apud arabes inter mirobalanos nō cōputantur et ideo videz q diuersa facit capi. Auicē. et Serapi. et alij quāuis similis sint operationis amblegi arabice dicuntur.
Embroca grece infusio quam nos fomentum dicimus infusio aspersio embrochi.
Embuba arabice suctorium. s. cannula qua sugitur aqua vel aliud liquidum quod cadit in aurem vt Alui. tertio ca. de aqua in aurem.
Emedia stupor dentium ex esu ponticoū proueniens vel in potentia comedēdi pp dentiū stuporē Bzy. ca. de portulaca. alij emodia et ē grecū.
Emera vel imera grece aurora dies ꝛc̄.
Emerocales Bya. aut emerocapleton folia babz et bastaz similem lilio. initio cū se ceperit aperire tunc flores lilij ostendit sed postq̄ floruerit viridem colorē facit et bonum odoratum. radix eius bulbo similis est et paulo maior.
Emeros notaui grece ortense olus ꝛc̄.
Emeruche in quinto Alui. descriptione trociscoz ād arachurō ē alacuē alba de qua supra i achauē.
Emeros grece vomitus naulea.
Emfima grece apud ℙdau. est grauitas tumida palpebrarum.
Emfraxis dicit grecus per. m. et. r. opilatio et occlusiō pozzi.
Emictanea est dolor medicine partis capitis.
Emina dicta eo q̄ sit sextarij medietas. cōtinet autē ciatos nouem vt habetur ex textu Alex. ca. de dissenteria de lacte dando. tēptemus inquit in prīs lac dare quātū tres pñt esse cicati calefactum ꝛc̄. et infra. et iterum alterum tantuz dabis. aliquibus autem et tertium damus vt integra impleatur emīa et cet. est autez sm Isidorum mēsura liquidorum aprehendēs libram vnam. emina vero sm Alui. et Joan. Serapi. est ponderās undecim millia et quingenta et triginta grana orzei sm q̄ magister Campanus reduxit ponderaque ponunt bi duo ad grana. et ipsa est sextaria ℔. sed emina romana est vnciarum. xx. et italica et egyptiaca est. xvi. vnciarum. sextarium est vigesima pars libre ꝛc̄.
Emonitis aut spicnion vocauit Bya. folia habet similia dracontee sed oblonga radices multe sūt ei et tenues nec florem habet nec hastam nec semen. saxosis nascitur locis gustu stiptica ꝛc̄.
Emitriteus ē febris composita ex duabus febribꝰ quarum vna est tertiana. et ymitriteus dicit grecus ab emi quod est semis et tritcus tertiana.
Emiuggion grece semuncia. scribitur emiuggion sed non legitur sic. naz semper. g. littera ante ali ud. g. transit in sonum. n.
Emixeston grece semisextarius liber de doctrina greca.
Emola alīs pro armel reperītur alīs ermolaz.
Emoptoicus gre. qui sanguinem erpuit. emoptoiki emoptoici.
Emoptois sanguinis sputum.
Emorogia grece fluxus sanguinis.
Emoroydes egritudo ani a fluxu sāguinis illiꝰ loci.
Empetron Bya. aut sacoides nascitur i locis mōtuosis et montanis gustu salsus ē radix eius amara et cetera.
Empina grece saniei collectio in pectore Lassius seu empyma vel empuma dicunt greci collectiones siue apostemata occulta atq; visu carentia vel abiconsa in altioribus viscerum partibus nata. nam greci est cateliplim vocant ꝛc̄.
Empiotica. g. ofit que saniē nutrire valet idē ibidē
Empirisma Alexander ca. de freneti de cura eius est fomentatio.
Empyria grece experientia prudentia exercitatio peritia prouidentia.
Emplagia grece paralisis ℙdau. ca. de appolina et emplagia non contingit solum apud grecos q̄ vna res multis vocet nominibus. sed apud omnes linguas. nam et paralisis grecum est.
Emplastrū ymualyon Alex. ca. de parotidibus.
Emplastrū ariobarzanū idem ibidem.
Emplastrum dyazimia. i. de fremento idem. Itez in antidotario abēmesue. Item in practica Democriti et est ibi ouigo.

Emplastrum dyasiricum Alexan. capi. de paroti-
dibus.
Emplastrum dyamelllotum idem ibidem.
Emplastrū dyamenionis quod de cocleis conficit
idem ca. de passionibus narium.
Empneumatosis grece vētositas inflatō ex vēto.
Empneusis aspiratio sonus vocis inspiratio.
Empraticum vocat ℙli. quoddam meconi) ge-
nus infra in meccon.
Empsicon grece animal pfichiania.
Empuris ℙli. quā nostri calcifragā vocant nasci
tur in maritimis mōtibus in saxo quod propinq-
us mari fuerit salsa est.
Enanton Bya. folia habet pastinace filia flores al
bos habens virgam grossam vnius palmi. semē
andrafraxis simile. radices maiores z capita ma
iora z rotunda. saxosis nascitur locis zc̄.
Enantium vel ynantiū quod melius dicit vt By.
propzio capi. inquit flos est vitis agrestis que cū
inceperit florere colligendi sunt flores ipsi z sic-
cādi z in testa reponendi. in siria z in cicilia meli
or nascitur z phenicia zc̄. ab inos quod est vinū
grece z antos quod est flos melius inantum dici
tur. ℙlinius enantiū flos est vitis agrestis que
labrusca dicitur. Item alibi oenantum vitis la-
brusce vua colligitur cum floze cuz optime olz
siccatur in vmbza sub strato linteo precipua ex
paroponia secunda ab antbiochia atq; laodicea
syrie tertia ex montibus medicis. bec vtilioz me
dicine. quidam omnibus preferunt eam que in
Cypzo nascitur. nam que in Affrica fit medicis
tantum pertinet vocaturq; massatis zc̄.
Emcatisma grece sessio sic vocamus decoctionez
aliquam in qua sedetur propter egritudines re-
num intestinozum vessice ani minicis z ceteroz-
um membzozum inferiozum Cassius felix ca.
de vesice cais sessiones quas greci enkatismata
vocāt a katime greco quod est sedeo inde cathe
dra per. k. melius scribitur. i. sedile.
Encantis. g. Bemo. ē caro superflua i āgulo ma
ioze oculi corpulenta in pratica ℙ auli enchati
sma scribitur.
Enkaraxis grece incisio cararatio.
Enkauseos grece adustio Cassius fe.
Enkel grece anguilla.
Enchema Cassius fel. sic vocant greci emplastra
que recentibus z cruentis protinus imponūtur
vulneribus. eo q; ex pinguibus medicaminibus
constat sic dicuntur zc̄.
Enchiatisimo grece infussio aspersio reperitur in li
bris antiquis eqmatizate equimatismus.
Enchlisma grece Cassius fe. ca. de doloze dentiuz
infusio in naribus.
Encolpismus grece Cassius fe. ca. de precadente
in matrice in iectio in matrice. encolpizare me
dicamen in matrice inicere quasi in sinuare. i. su
cum in mittere. nā colpos grece sinus encolpizo
Enchrista greci. vocant ligda que liniunt Coz. cel.
Enchysa interdum pro anchusa inuenitur de qua
supza.
Endeb ystum Ste. pro ere vsto scripsit.
Endiathecon vocant greci vulcus ocul longo tē-
poze tardū superpositionibus ac limētis variatū
vt aut nunq; i cicatricē veniat aut ppe si ñ resol
uaī ad pstinā vcniat magnitudinē zc̄. Bemo.
Endiuia nomen latinum est post grecum in tuba
arabes etiam post grecuz būdebe dicit. banc di-
cunt esse domesticam z silvestrem z domesticez
duas habere spēs. silvestrez vero Aui. vocat ta
raracon imitando grecum qui dicit trozima qō
seruatuz fuit i tertio Almansozis vbi trozia scri
bitur apud Bya. seris vocatur que in species di
viditur vt infra in se. grecus entibion scribit z in
diuion legit cicozion est species eius Ste. kico-
rion bendeba in tuba. idem infra in seris. distin-
guetur bec ſm Bya. z infra i tuba.
Eneasilon ℙli. longa folia nouena habet causti-
ce nature imponitur lana circundata ne urat lati
us continuo pustulas excitat.
Enema propie vocatur decoctio que per clistere
mittitur.
Enhemon grece Bemo. fri cobercentis curatio.
Enfisena Bemo. est inquit inflatio facie cedens
impressioni vndiq; alba differēs ab ypofragma
te eo q; alba oculozum extantioza a circulo pu-
pille videntur ex superficie pme tunice velut
scabza erurgens quam nos pustulam dicere po-
terimus zc̄.
Enfraticia dicit Oriba. vocari que facile cozzum
puntur in cibis.
Enfrasis gre. opilatio maxime que ex cozatatione
sed enfraxis dicit grecus.
Enfratica interdum vocantur exopilantia vt apud
Bya. ca. de asparago zc̄.
Engedanum pro anuzdez scripsit Steph. q; est fil
ium supza in an.
Engere idem quod vngire que est vrtica zc̄.
Endi ℙ au. capitulo de ydropisi z est medicina
ydragoga.
Enimon sic veteres vocabant apocrusticum medi
camen Bemo. zc̄.
Eningum in pratica Alie. exponit lignū aloes zc̄.
Enipnion grece fantasma vitio insopnium emip-
nos semisopnus.
Enkardia grece viscera precordia.
Enkefalos grece medula capis z etiam enkefalos
ceruicem vocant.
Enkilia intestina omnia. bec omnia vbi .n. prece-
dit. k. per. g. greci scribunt q; sequente. k. ionum
littere. n. assumit in prolatione.
Enrinon vel irinon grece capitis purgatoziū quod
per nares mittitur vt Alexander capitulo de ce
phalea de capurpurgijs et dicitur arinon quod
est naris.

Digitized by Google

Entalon ſm ℔li. vocatur a quibuſdaz daphnoy
des de qua ſupra in da.
Entaticū medicamen libidinis coitus ꝓuocatiuū.
Entanicos ſcribūt.g. ꝓferūt tamē endanicos. naz
qñcūqz.n.littera añcedit.t.illud.t. accipit ſonuz
d.nñi ē ferrū indū qō indanicū dicimus.
Enteatiſtos ſm ℔au. appellāt ꝓꝓrie malanco
licos quoſdā q videñ aliquibus maiorib⁹ reſpici
virtutibus z p̄dicere futura quēadmodū diuinā
tes zc̄. liber de doctrina greca entheaſmos ſpēs
melancolie entiſiaſticus ipſam patiens.
Enthelechia ſcribit grecus. ſz endelechia ꝓfert z ē
abſolata perfectio vel forma.
Entera grece iteſtina exta inde enderocellitus eu
ius inteſtina i oſeū deſcendūt q hernioſus dicit
z diſſenteria z lienteria.
Enterion apud ℣ya. a multis vocatur ferula.
Enula vocaſ elna z elemūqz dr̄a medicis ℣da
cer enula quā vulgus elnā vocat elemūqz dicit
a medicis zc̄. ſm ℣ya. elemū vocat vt ſupra.
Enzimos grece fermentatus.
Enochilō ℔li. plāta quā qdā anchuſā vocāt alij
archeluō alij nochili alij creſiaz multi emiculam
quo fructice floze purpureo aſpis folijs z ramis
radice meſſibus ſanguinea cetero nigra i ſabulo
ſis naſcens zc̄. anchuſe ſpecies eſt.
Epactis ℣ya. aut eleborū fructer eſt maior folia
minuta habet zc̄.
Epafares greci vocant ſecūdā detractionem ſangui
nis Caſ.ſe.ca. de igne ſacro quod ē erifipila.
Epatica vocaſ plāta naſcens ſup lapides i fluibus
ſemp madidos ſup erteſa lapidibus vt cozige.
apō ℣ya. licena vocaſ. ara. vero azezalfacher.
Epauriaſticus.g. ſpēs finochi ſemp decreſcens.
Epi.g. ꝓpoſitio ſignificat aduerſū vl aduerſus apō
cis cōtra ſupra ſub ſup erga i ꝓ ſm adiuncta.
Epialtes dicūt grecinos effialtes in cubus.
Epicactis ab alijs elebozine vocatur planta quedā
parua exiguis folijs ℔li.
Epicauma.g. vocaſ a ℣au. quarta ſpēs vlcerum
cornee oculi eaz quas deſcribit vt ſupra i botriō
Idē ℣emo. vt ifra i vlcera ē ei⁹ exp̄ō vſtura.
Epidimia.g. ſupadueniēs. nā epidimon aduena z
videtur eſſe genus ad pandinon z peſtilētiā de
quibus infra.
Epifora.g. ſup iſuſio reumatis deſcēdentis ad ocu
los vt ℣au. ꝓpō ca. item ℣ri. magnis iqt ex
urgētib⁹ epifozis.i. iſtationib⁹ cū doloribus zc̄.
Epigozotū Aler. ca. de pleureſi.i. amētū vl cigulū
i. mēbranum qō circundat latera in quo ſit vera
pleureſis zc̄.
Epikrides li. de doctrina greca ē lactuca agreſtis.
Epilata.g. medicine laratiue p os ſūpte vt Aler.
ca. de ſplene. nūc ergo dicēdū zc̄. ſūt marie leuef
vt idē ifra de epilatibus illa ergo danda zc̄.
Epileſia morbus caducus eo ꝙ cadat patiēs cū ea
capiſ pedicō a pueris quibus facilius z ſepius ac
cidit. nam pedia grece puer. comitialis morbus
eſſe dicebatur eo ꝙ ſi aliquis hoc morbo i comi
tijs forte caderet agendis abſoluebātur comitia
z ad aliaz diē tranſferebanť ex augurio. comitia
vero dicebatur cōuentus vniuerſi populi kliſia
nuarij Rome i campo martio ad magſtatus cre
andos. hic ſacer morb⁹ etiā vocabaſ eo ꝙ ptem
corporis poſſidebat i qua aiaz habitare dicebāt.
dicit z lunaticus morbus eo ꝙ ſm motū lune cō
moueri videť. epilipſia dicit grecus. Aler. epile
ſia inqt vocaſ qa obtinet z tenet omnē ſenſibili
tatē captiuā. vocāt alij eā yeronoron.i. ſacrā paſ
ſionē eo ꝙ ſacerdotalis bonoris poſſideat teplū
i. cerebrū in quo aīa habitat. alij vero eradiā vo
cant eo ꝙ fortis ſit z non facile elidatur ipa paſ
ſio zc̄. hoc morbo dicunt Herculem captū fuiſ
ſe. z forte ob hoc eraclia dicitur.
Epimediū ℣ya. ſiue vt latini vinecta baſtā babz
nō maiorē edere ſilez z folia. v. aut. vi. carēs flo
re. radix ē illi tenera z nigra cū odore graui z gu
ſtu fatuo. naſcitur locis humidis zc̄. ℔li.
Epimedion cauliſ ē nō magnus edere folijs denis
atq; duodenis nunq̄ floꝛes redice tenui nigra
graui odore. naſcitur humidis zc̄.
Epimelida ℣ya. ca. qō icipit meſpila ē inqt z alia
que i Hyſpania naſcit epimelida vocant ſemen
rotūdū hñs hoc aptū ē ad comedēdū z ē ſtipticū
z tarde matureſcit zc̄. yſi. pōlida ſorbo ſilis me
diocris arbor. z floze cādido dicta ꝙ dulcis ſit ei⁹
fructus z acuto ſapore mixtus zc̄.
Epimediū dicit vocari ℔li. quādaz ſpēm ſcille q̄
comedit non eſt epimedium vt infra in ſci.
Epinictida ē egritudo. g. ſic vocata que dr̄a. ſire
qō i ca. de coliādro ex cōcordia ℣y. z Ser. da
ret. ℔li. epictide iqt puſtule ſt̄ q̄ de nocte ma
gis oriūtur Cor. cel. peſſima coloze ſublimida vl
nigra vel alba circa quā vehemēter iflatio ē z cū
apta eſt apparet itus vlcerata mucola cū dolore
igenti magnitudinez fabe non excedit quia no
ctu oꝛitur ſic a grecis vocatur zc̄.
Epio apud ℣ya. vocaſ ſpēs filices vna zc̄.
Epipatis Ste. eſt ſiſambetis.
Epiplis grece omentum mēbranū mappa vētris.
Epilon Aler. ca. de ydropiſi timpanite z aſcite.
Epiplocelon ſupra in dendecelon.
Epiplocen ℣emo. capit. de optalmia complexio
contrariarum paſſionum ſic a.g. dicitur.
Epiranis.g. aſperſio infuſio immiſio.
Epiſemaſias.g. Caſ.ſe. capi. de tertiana nota ac
ceſſiones febrium.
Epiſpaſtica grece exponitur a ℣ya. in ca. de po
poleos adductoria. item in ca. de ſynapi epiſpa
ſtica comprehendit z adunat Cor. cel. que extra
hunt epiſpaſtica dicunt.
Epiteſma grece inſtite vite linteoli faſcie.
Epitheſis ſuppoſitio ℣emoſtenes zc̄.
Epithetes grece ſtellio. akurgos ypokritum.
Epiteron medicamen ℔au. capi. de cepbalea z
emigranea quoddam medicamen.

Digitized by Google

Epithyma grece superpositio emplastrum molle
ex aquosum Cas.fe.epythyma dicũt grece me
dicamentum quod stomacho z precordijs simul
z ventri supponitur cum fuerit pano intinctum.
Epythyma enodis Aler.capi.de cerotis z epythi
matibus ad duritiem stomachi.
Epythyma dyamellilotum yeraticon ibidem.
Epythima apolosonõ Aler.capi.de epythymati
bus epatis.
Epythyma yonoticon cuius expositio est debilita
tem cõfortãs epatis Aler.ca.de atonia epatis.
Epythyma elidion Aler.ca. de reumate ventris.
Epythyma dyamantis ibidem.
Epythymata infrascripta requnt i practica Pau
lus in ca. de colica z non sunt ibi sed in locis sub
scriptis z sunt quattuor.
Epythyma dyaspermaton in antidotario Nic.
Epythyma dyasinicon ibidem.
Epythyma dyamellilotum iãtidotario vniuersali
Epythyma poliarchion ibidem.
Epythyma apolosonum Aler.ca.de cataplasma
tibus z epythymatibus ad stõnem z enfrasi et
schliriosim epis.
Epythyma enodis ibidem.
Epythyma. Gal.ibidem.
Epythyma ypotirion icẽ Aler.de splene.
Epithyma dyaspermaton idem ibidem.
Epythyma bardõ idem Aler.ca.de fastidio.
Epythyma erbaidis idem ibidem.
Epythyma enodem ibidem.
Epythyma enodis aliud ibiõ ca.õ cataplasmatibꝰ.
Epythymũ eo q supra thimũ nascit. Dya.flos est
thimi filis timbre.sunt capitella leuia z rotunda
caudã habẽtia zc. Dli.epythymon qui est flos
etbimo satureie filis.ofa q hic herbaceus ẽ alte
rius thimi albus.qdaz ypopheon vocãt.z infra
quidam aliter epythymum tradunt fine radice
nasci tenui filitudine palleoli rubens siccari in
vmbra zc.arabes asithymon dicũt post grecum
s.littram p.p.qua carent ponentes.
Epistides supra in ampelos agria.
Epistolatia vocat pastinaca infra in pastinaca.
Epolimbus est radix cardi silvestris vt Aler.ca.de
cura nefreticorum.
Epops grece vpupa.
Eptafilõ plãta septez folia bñs filia pẽtafilo. duas
bz spes vna radicez tenuẽ ramosaz altera grossã
instus ruffam folia semi pilosa flos vtriusq auro
sus.quidã tormentillam vocant.
Eptapleurõ eius interptatio ẽ septẽ costaz est plan
tago maior vt Dya.ca.de arnoglosa.
Epton apud Dya.est tertia spes calcanti earum
quas describit vt supra in calcanto.
Epulentũ medicamẽ.i.cicatricẽ inducẽs.vt Tho.
Prisci.ca.de ptisi.
Equiseton Dli.hypuris a.g.dicta i pratis nascẽs
a nobis vrupata.est aũt pulvis terre dicta equi
ne sete filis.grecorũ varia circa banc opinio alij
plani folijs filez nigricãtez eodẽ noie appellãt.alij
ypurin.alij ephediõ.alij anabasiz vocant tradũt
que iuxta arbores nasci z scãdentẽ eas depẽdere
comis iunceis multis nigris vt equoz cauda ge
niculatis ramulis folia habere pauca tenuia eri
gua semẽ rotũdum sile coriãdro radice lignosa na
sci in arbustis marie zc.z infra factũr z aliaz ypu
riz breuioꝛibꝰ z molioꝛibꝰ comis cãdidioꝛibꝰ zc.
Era grece lolium zizania.
Eraclea hoc nomẽ attributũ multis plantis fuit eo
q multas Herculi attribuerũt antiq.nã eraclea
ab Hercule dicit.z cũ.h.debet scribi. Dya.era
cleã quãdaz speciẽ abrotani quã feminã dicit ei
se vocat. Itẽ paritariã a quibusdã sic vocari dicit
ca.de aline. Itẽ aliaz quã mecõ afrodis vocat.
Itẽ aliã que iideritis dz Theo. Prisci.liber õ
simplici medicina. Eraclion inquit q alij abro
tanum dicunt zc.
Eraclea liber antiquus de simplici medicia ẽ que
latine feraria nigra vocat zc.z est q moderni cẽ
trũ galli z gallitricum silvestre dicunt.
Eracon Pli.berba ferulacea ẽ duoꝛũ palmoꝛ al
titudine origano silis floꝛe bullis aureis zc.
Eradion apud Dyas.vocat aliquãdo muliz folis
ca.de litospermon.
Eradiotica apud Dya.reperit vocari pma speci
es origani ex bijs quas ipse describit. verũ puto
quod eradiotica debeat esse scriptũ zc.
Erãtemides dz ab aliqbus camomilla sm Dya.
Erbatuz dicit Cõstantius q ẽ artanita sed de ar
tanita supra in ar.
Erbum latini quod greci oꝛbum dicunt.
Ercinos Dya.nascit in fluminibꝰ z circa puteũ fo
lia bñs oximo silia oblõga z diuersa z i sũmo ba
stae.v.aut.vi.lõgas ducbꝰ palmis z floꝛes albos
semẽ nigz miutũ z duz folia eiꝰ succo st plẽa zc.
Erebinthos grece cicer.
Erecini coꝛticũ Pau.ca.de casu vmblici.
Ereos apud viaticũ amoꝛ q ereos dz spes ẽ melie
er cupidie ,pueriés dicã ab ero.i.nobili eo q no
bilibꝰ magis accidat ,pter diuitiarũ z otij afluẽ
tiam z infra in ero.grecum tamen est.
Erestos vocat in tuba infra in tuba.
Ericẽ Dya.dicit Theofrastus eẽ libanotidã z in
thratia nascit ca.õ libãotida q ẽ rosmari. ifra i li.
Ericis carpos Alle.ca.de cura tenasmõis vt athel
apud Sera.vide supra ibi Pau.etiã ca.de eri
tu.ani.i ãtiqs vo synõimis iueni erice.i.tamarix.
Ericius alius marinus alius terrenus ambo in spi
nis siles.grece echinus vocatur vterque.
Ericeõ Pli.g.vocat fructicẽ si multũ ab ylice dif
ferẽtem colozerosmarini z pene folio zc.
Erifitũ Dy.ẽ herba q i sũmis mõtibꝰ iuenit folia
bz silia apio z tirsuz obliqũ bñs in sũmitate sua
violaceũ floꝛẽ itrinsecus retinẽtẽ semẽ radicẽ vo
maioꝛẽ z vastã in modũ cepe tenuẽ ininitio circa
se radiculas emittens nigro cortice clausas zc.
Erision sm Dyasco.vocat absinthium marinum

Digitized by Google

vt supra in absinthio.

Erision etiam liber antiquus de simplici medicina Itali inquit rutam dicunt nascitur in gallia i mõte fractis figuram habet apij florem purpureum similem nastrutio septem radicibus totidemq; ramulis asperis minutisq; omni floreus tẽpore ipsa autem patula humo semen habet tanquam faba.

Erigeron ℙlinius agrestis que a nostris vocatur senection herba est trisargini specie z cum molitia cauliculis subrubeis nascitur in tegulis z in muris hoc nomen greci dederunt quia vere canescit caput eius numerosa diuiditur lanugine qualis est spine iter diuisuras exeũte quare Galie eam rhuseam Callimacus achantidam appellat alij papium nec deinde grecis de ea constat alij eruce folijs esse dixerunt alij roboris minora multũ radice alij superuacua ⁊c. z ifra nec defuere qui alterũ genus fecerunt nec quale esset demonstrauerũt ⁊c. moderni hanc cardũ benedictum vocant. Dyasco vero seduz de qua ifra in se. yfido vero erigonos fica grecis dicitur q; vere primo senescat vnde z latini senectionẽ vocant. nascitur per macerias ⁊c. ongeron gre. Senex Ste. irigeron ẽ adrion.

Erinacius ꝑm ℙlini. est eritius terrenus porcus vero spinosus vocatur hystricus.

Erine ℙau. capi. de artethica.

Eris ℙau. ca. de ruptura inguinum.

Eriscepiron Dya. ca. de ierobotano a ℙithagora sic vocatur berbena. z etiaz cyperus a quibusdam eriscepiron vocatur.

Erismon Dyasco. quam alij erucam gorgonam dicunt. nascitur inter ciuitates z in muris z in ortis. folia habet eruce agresti similia z virga eius similis est eruce in summitate florem mellinum habens cum lãmis in longitudine porrectis in q bus est semen simile cardamo igneuz gustu atq; ex parte grauabile ⁊c. apud Serapi. budbereqi vocatur. ℙau. hãc inter medicinas ad lapidez commendatas adnumerat. ℙlinius vero sisimo similimam dicit.

Erisipila grece est apostema ex colera rubea quod et ignis sacer dicitur. Cassius fe. ignis sacer abi uadẽdo a grecis erisipilas dicitur ⁊c. sed grecus erisipelas dicit.

Erisipilatoides flegmon Alex. capi. de apostematibus auris de qua infra. collericum apostema ẽ ex sanguine collerico.

Eritrias terra capitulo de vula ℙau. est gieritras de qua infra in gi. et est expositio rubea terra.

Eritris apud Dyascoridez capitulo de lepida que ẽ squama ẽ melior species squame eris et est dictu rubea.

Eritrodanum exponitur ab Alex. capi. de potionibus ad epar q; est rubea tinctorum Dyascoridis etiam ca. de rubea dicit q; eritrodanum dicunt. aliud autem ca. inuenitur apud Dyascoridis q; sic habet eritrodanum ramulos habet tenues z quasi nodosos. folia extensa valde itelligo rigida ⁊c. videtur etiam rubea ℙlini. eritron quaz aliqui eritrodanuz vocant nos vero rubeaz qua tinguntur lane z pelles ⁊c. grecus vero eritridanõ dicit. nam eritros rubeus cochineus fenicens rubicũdus exponitur. de rubea vero infra in suo loco. eritrodanum in vero. Dyasco. aut testriõ vocant plurimi radix est illi ificiens. duo sunt et genera. vnum genus agreste z alterum seminatum sicut Rauenne Italie sit. locis cultis seminatur. nam z in uijs sponte nascitur baste sunt illi quadre et longe et aspere sicut aperine sed fortiores et longiores folia habẽtes inter nodos ipsos folia habet sicut aster. i. stelle i giro posita. semen eius rotundum est z primo viride et postea ruffum et cum mutauerit nigrescit. radix eius lõga est tenues et ruffa et cetera. est rubea tinctorum ⁊c.

Eritbinon gre. piscis dcũs rubeus ⁊c.

Erix apud Dyas. vocat spẽs edere que semine caret folia minuta habens z angulosa supra in edera et cetera.

Ermezasis grece mercurialis ab hermete qui est mercurius.

Ermella interdum reperitur aliquando armola et bisara z vesasa z est bermel.

Ernia vocatur tumor intestinorum qui in osseuz apparet ex descensu intestinorũ vt alterius rei.

Eroa planta que reseda vocatur de qua infra.

Eron gre. adamas lapis.

Eros gre. amor cupido grauis cura.

Eroticos amatorius cupidinarius.

Erpesestiomenus a greco quasi repens comedendo. nã erpeta reptilia frerpẽtia que serpunt estiomenos grece. i. comestus esus.

Erpeta in libris antiquis de greco pro impetigine marime serpigine ponitur ⁊c.

Erpellatos grece ignis sacer serpigo.

Erpillum grece serpillum Setep. erpillõ nemanium grecum per arabicum z bene i hoc est error apud Alui. vbi exponitur nemen. i. sisimbriuz vt infra patebit.

Eruca a Dyas. z ℙli. domestica z siluestris asseritur ℙli. in condiendis obsonijs. i. salsamentis in quibus carnes z pisces intinguntur tanta suauitas eis est vt greci henzomon appellauerint z cete. euzomium vocari reperi in q; ꝑplurib⁹ locis. arabice vero iergir dicitur.

Eruca grogona apud Dya. vocatur gre. erestimõ vt supra in alio exemplari gozoginam reperi).

Erugo eris Dya. alia est rasitia alia granata apud auri fossores alia vermiculosa ob similitudinem forme cuius alia est cõfectibilis alia fossibilis ⁊c. docens modos operõnis eius. hec ẽ que viride eris vocatur. arabice vero ziniar. differunt autẽ a floze eris vt patet p. Alui. qui diuersa facit ca. z per Ser. vt etiam patebit infra in. f. littera.

Digitized by Google

Elapon fm ꝑplinum vocatur quedam species la
ctuce agrestis vt infra in al.
Es vstū nominant latini greco nomine corrupto
calcucecaumenon dntes de quo in cal.
Esdrium in aliquibus antidotis antiquis reperitur
z exponunt saluiam.
Escara gracum est quod aduritur de membro per
cauterium Cassius felix scara.i. crustula. grecus
skara dicit z eskara vnum per.k.z aliud per.x.
Eskotomenos grece tenebrosus.
Ession ꝑpli.latī est apio in aqua nascens pingui
us nigriusq; copiosum semine sapore nastrucii
zc. virtutes vt senectioni scribit quare videtur
ipsum nisi quia non est latius in folio apio in plā
ta tamen est latius.
Espastica medicina grece dicitur que extrahit z nō
reprimit. Oriba. libro primo de ceffalea.
Espidagum apud Aliabas est gipsus sed espidagū
plumbi est cerusa. sed assidegi dicunt arabes.
Esthio grece comedo.
Esthiomenus manducans vlcus.
Esula species ē lacticinosus sed non ē de septē spe
ciebus titimalorum que a Dyascori. describun
tur ipsa ē que arabice dicitur rebram vt patet p
concordiam Auicen. in capitu. de rebram z se-
cunda cum Dyas. capi. quod incipit penar aut
dema similis ē cipariſſo titimallo cuius folia sa-
tis similia foliis pini. concordat cum versu qui as
sueuit dici. Esula lactescit sine lacte liari crescit
eo q; videtur habere similitudinem cum linaria
z hec ē vera esula.
Ethaleidos grece fulgio pendens trabibus z pari
tibus ex fumo facta.
Ethaleidos kapnu. i. fulgio fumi.
Ethea vel ethya grece mergus auis zc.
Etheroftalmia Hemo. est alterius oculi ab altero
differens color.
Etherogeneum diuersaz naturarum homo gene
um vero vnius nature.
Etherocrania grece Cassius se. ē dolor capitis di-
spar temporibus puta quando in altero tempo
rum. s. dextro vel sinistro fortior fuerit.
Ethica febris vel ab ethismos qō est cōsuetudo vl
ab ectetikos qō e tabefact⁹ ſz poti⁹ ꝑmū credo.
Ethidum apud ꝑlau. nomē est ponderis.
Ethiopis radix folia habet flōmo similia magna
z multa irsuta ad radicem caule quadrangulum
scabrum similē larctio multis concauum semen
beruo simile candidum geminū radices nume-
rosas longas plenas molles glutinosas gustū sic
cantia crescūtq; vt cornua possint videri prete-
rea in ethiopya nascitur z in idamonte troadis z
in messenia colliguntᵏ autūpno z siccatur in sole
aliquot diebus ne siccū sentiant zc. ꝑplini.
Ethyopis Dyasco. folia habet similia flōmo aspe
ra z spissa circa fundum radicis basta quadra et
aspera similis melitem aut arcio ramulos mul-
tos habet. semen sicut herbum vnuz z duos fol-
liculos radices et vna multas diuisas z longas
z grossas gustu glutinosas que si sic cocte fue-
rint z nigre z dure euadent cornibus siles multū
nascitur in messenia zc.
Ethios ꝑplinius vtriusq; granis pulegio similis
foliis coronata. item altera que lanugine distin
guitur spinosa cui z capitella vipere similia sunt.
quidaz ethyon personatia vocāt cuius folio nul
lum est latius grandes lapas ferens zc. hec est
bardana.
Etropus vel etropis ꝑlau. ē passio palpebre aut
propter cicatricem aut propter excrescentē car-
nem conuersio. s. inuersatio. nam tropos grece
conuersio.
Eu est aduerbium grecuz significat bene recte pu
re componitur multimode z significat vt bonus
bona bonum non autem proferunt greci vt nos
sed vt fit. u. consonans ac si aliquis proferat eue
vel eua ablata vltima vocali. ita nāq; retinet vo
cem consonantis in fine syllabe q; multi er ipsis
proferunt ef vt escharistia a quo insrascripta cō-
ponūtur.
Euanadotū vinū Aler. ca. de collirica passione be
ne nutribile ab eu qō ē bene z anadosis redditio
Eukimia bona habitudo. i. bene humorata.
Eukimos Cas. se. bonus humor.
Eucrasia complexio bona.
Eucrista vocantur grece liquida que illiniūtur qua
le est quod sit ad vlcera purganda et implenda
Lor. ccl.
Eudon dicunt greci venaz cubiti inferiorem que
flōmatur quā nos basilicam dicimus Oriba. ca.
de venis que flōmantur.
Euentat. i. apperit resoluit.
Euera grece bona habitudo cuius contrarium est
kacheria.
Eufistides ara. apud Aui. ē ypoquistidos.
Eufaricon Ste. est ypericon.
Euforbium grece gumi notum. z videtur sonare
apud grecos bonum formidari. nam dicunt Eu
forion z forios grece est timor quasi bonum sit
ipsum timere propter sui violentiam Dyasco.
euforbium arbor est similis ferule albe nascituri
mauritania cesarienſi que arbor plurimum lacri
mum facit viscosum quod lacrimum multi col-
ligunt sic pro viscitudine primo arbori pellez ve
rueci nam illigant z sic de longe astilibus iacula
tur in radicem z cū percussa fuerit radix vno flu
mine statim perfluet lacrimis et cuz coagulatus
fuerit sic eundem colligunt de pellibus substra-
tis. est autem optimum quod est recens subalbi-
dum z glutinosum ex lento linguam vehemen-
ter submordens z calefaciens. eius genera sunt
duo. vnum quod colligitur substractis pellibus
quod melius est alterum quod cadit in terram z
cetera. ꝑplini. rex Juba inuenit herbaz eufor-
biaz medici sui fratris noie cui⁹ regis de ea volu
me extat inuenit eā in mōte athlāte spectaſ solis

acātis eius tāta est vt succus eius vel cū ginquo recipiatur incisa conto suscipitur ventriculo edi no locato humor lactis videtur affinere.

Eafrosinus fm ꝑdi. vocant greci buglosam z est eius expositio bone letitie naz frosini. g. letitia.

Eugenia grece bone generationis.

Euiscus altea ibiscus molochi vt apud Dyas. arabi vero chitim dicitur zc̄.

Eukrion Aler. de cura ventositatis splenis prassij eucrion zc̄.

Eucrita grece bene terminabilia cōtrariū discrita.

Euodia. g. bene odorabilia euodestrea odorifera.

Eupatorium Dya. fructex est sarmentosa hastam habens rectā z lignosam z tenuē z nigram z aspe osam in cubiti vnius longitudine porrectam aut amplius folia sunt ei nigro diuisa ficut pētafilion aut canabus in capite sunt incisa vt serra semen in media hasta asperimuz z subtus declinū est ei zc̄. Auic. etiā dicit q̄ habet folia similia foljs canabi z apud Serapi. similis est descriptio vt supra. minor quare medici nostri tempore nō aduertentes verba Dya. z Auī. credidi herbularijs saluiam agrestem eupatorium dicentes que nec in sapore nec in odore cum eo conuenit. Si autem in ipsa virtutes eupatorij inuenerunt et pro. i. componere voluerunt non licebat dicere q̄ idem esset. ꝑdi. eupatoria regiam habet autoritatem caulis lignosi nigricantis irsuti cubitalis aliquando z amplioribus foljs per interualla quinoz vt canabi per margines icisis z ipsis plumosis radice superuacua zc̄. Eupatorium secūdum Dyas. vocauerunt greci radicem agrimonie eo q̄ diuretica sit valde. Item secunduz eun dē marrubium etim quidam eupatorium vocauerunt.

Eupetron. i. sene Ste.

Euperiston. g. Aler. ca. de cognoscendis epilenticis est dictu bona inuentio zc̄.

Eupocriston grece bona iuncrio Aleran. capi. de capillis nigrandis.

Euretica virtus grece. i. rarefactiua Cassius felix de oleo camomillino in antidotario.

Eurion grece lana succida raparon.

Eutraptica grece facile digestibilia Aler. ca. de dissenteria de pomis eorum.

Eutimon fm ꝑdinium quidam eleborum nigrū vocant alij polirizon.

Euzomum gre. eruca vt Dyas. capi. de stringno ezaniconliber de doctrina greca euzomon z est expositio eius bonum salsamentum. nam zomō ius salsamentum.

Exacanton secundum Dyasco. vocatur arbor de qua fit litium.

Exagium nomen ponderis z est idez quod aureus z est sexta pars vncie z ē vna dragma z semis secundum q̄ dragma est nona pars vncie quare supra in dragma.

Exaliso grece linio.

Exanthimata Aleran. capi. de ꝑsidratia z exantimatibus. exantema est ulcera cute vlceratio sub rubea z aspera similis bis pustulis que ex vrtica z sudore nascuntur. hanc Theodor. ꝑdiscia. scabiem vlcerosam maxime facici esse dicit. liber de doctrina greca exantia est pustula rubea nam exanthisis est rubeus.

Exānthisis Oribasius capitulo de succienia. datur autem bis quibus cutis exanthisis liuida fuerit z impetiginem habent zc̄. i. exanthimatibus.

Exdorion medicamen. i. excoriatiuum Cassius felix ca. de stigmatibus grecum est.

Exenfraticum grece exoppilatiuū enfraris seu oppilationis aperitiuū zc̄.

Exeranthica grece sunt exiccatiua Dyascor. ca. de aloe. in psalterio vero vbi nos habemus arruit cor meum grecum habet exurbanti cardiamu.

Exipteros grece alictus auis nisus.

Exis grece habitudo consuetudo ide exertia de qua supra.

Exocades grece exotoydes.

Exenuatorium in libris antiquis de greco translatis sepe reperitur pro resolutiuum.

Exuro grece emingo mingo.

Ezeledari in secundo practice Alliab. exponit q̄ est zinziber nec grecum nec arabicum est.

Ezeribasen ara. est vitis alba infra in de quia aspirari debet.

F Littera tam apud arabes quam apud grecos a nostro in nullo differt. arabice fe dicuur. greci vero fi z cetera. Faba alexandrina est nomē ponderis secundum Jobā. Serapionem ponderās semimet. iij. z sunt oboli tres z sunt grana. xxvi. z cetera.

Faba egyptiaca est legumen nostre fabe simile secundum Galienuz libro de alimentis nec est lupinus vt putauerunt aliqui. nam fecit ibidem aliud capitulum de lupinis. sed apud Auicen. faba egyptiaca que z faba fira z apud Jchannez Serapionem est nomen ponderis ponderans semimet. iij. secundum arabes z sūt oboli quattuor z sunt grana. xlviij. Dya. fabam egyptiacā multi polliticon appellant. in egypto multum nascitur z in asia z in cicilia. istagnis nascitur folia habens altitudinem z magnitudinem habentia florem ferens roseum que si multum floruerit perdit folia. flos est in medio ipsius vbi est rotunditas quedā vbi sili q̄ ipe nascunt flores ipi cloria dicuntur ea ratione qua sferauolos dicunt quia hec est illis consuetudo ex argilla faciunt sferas vbi includunt semen ipsuz z sic ponunt vt nascatur. radix grossior est quā canne que cocta z cruda manducatur que z collocasia appellatur. semen eius comeditur z siccum z viride colore nigrum est et maius est nostra faba zc̄.

Digitized by Google

Faba greca z est nomen ponderis apud Auicen. z Joban. Serapi. ponderans semimet. ij. i. obolū uno z sunt grana. xxiiij. nam obolus ponderat grana. xij.

Faba greca etiaz apud nos vocatur fructus cuiusdam arboris magne similis iunipero iz maiusculus dulcis saporis intus habens nucleum duruz cuius arbor ſm Plinium vocatur lothos. apud arabes vero nesce vocatur infra in lo. Dyasco. vero vocat a grisolium zc.

Faba syriaca infra in lothos.

Faba lupina simillia planta, eleboro nigro folia tamen molliora eo z omnia diuisa. eleborus vero aliqua semiiuncta habet hec z marsilium vocat.

Facaielsus ita scribit i secūdo Aui. sed in arabico scribitur faclaminos z est error in prima syllaba. naz voluit dicere kichlaminos vt grecus. e aūt apd arabes kaf littera silis littere se. nec differūt nisi in punctis verbi gratia boc est kaf boc est se ex hoc fuit error. est autem id capitulum de ciclamine vt manifestabitur legenti illud capitulum cum ca. de ciclamine apud Dya.

Face Dya. fructer est minor locis humidis nascēs similis lenticule folia tenera z oblonga z folliculi seminis eius similes sunt lenticule in vno folliculo duo aut tria grana habens nigra minora a lenticula zc.

Facedena apud Cornelium cel. est species cancri apostematis.

Facos grece lenticula.

Facus apud Paulum capi. de maculis faciei est vna de illis.

Fagasmon Dya. quam multi parine dixerunt est planta quam vocat sanction de qua infra. Item fagasmon dicit vocari xifion. z est gladiolus sagitalis infra in. x.

Fagedenica grece vlcera que serpunt comedendo Dya. ca. de dragontea.

Fagin grece comedere.

Fagetide vene sunt iuxta fauces intra os que flonmantur vice venarum que sunt sub lingua Alexan. ca. de floia i squinantia z est gre.

Fagnon apud Dya. dicitur saluia que elifagus dicitur.

Fagus Joan. Serapi. in septimo in decoctione prouocatiua vrine z menstruorum est cētaurea minor.

Falangemisch arabice oximum gariofilatū iz apō Serapi. berēgemisch scribitur.

Falangion siue falangitis Dya. multi z istam leucatemon dicunt. virgas habet duas aut tres aut plures z flores albos similes lilio cum multa diui sura semen est illi nigrum z crossum sicut lenticula radicem habet tenuem minutam z viridez z postq̄ de terra tracta fuerit alterum colorez facit nasciturlocis cultis zc.

Falangion zoison grece, musca venenosa liber de doctrina greca zc.

Faleris Dya. virgas habet multas z radices multas z teneras male factas z nodosas z cannosas similes zie sed tenuiores z dulciores semen simile centro est album z oblongum zc.

Falernuz vinum vocatum a falerna regione campanie vbi optima vina nascuntur Pli.

Falcon grece falco auis rapax erodius idez a falcatis vnguibus dicta. i. curuis.

Fanar arabice panax. f. pro. p. quo carent porētes

Fanech arabice pumex.

Famanchest arabice agnus castus. in regali vero dispositione scribitur femequestum z scicratinatum.

Fanchea arabice fongus vt i libro de doctrina arabica sed etiam fatar dicitur.

Fanos grece far tucerna apparitio z cetera.

Faonia ara. peonia. f. pro. p. ponentes zc.

Far ara. mus.

Far latine genus ordei grossus a quo ſm Plinii farina nomen traxit. hoc antiqui adoreum vocabant omni grano durius zc.

Faras arabice equus.

Fararion vel fraxion. ara. prassium post grecum.

Farfagi exponit Aui. q̄ est portulaca.

Farfara vngula cabalina idem.

Faringes grece fauces farix faur zc.

Farina ſm Plini. a farre dicta eo q̄ ex ipso p̄mo facta fuerit.

Farmakon medicamentum maxime compositum nos autem laxatiuis appropriauimus hoc nomē z farmatiam dicimus.

Farsuruugi arabice sparagus vt in quinto can. A. capitulo de medicinis ad debilitatem coitus. in secundo vero vocat balium vt infra z vterq; a greco corruptum qui dicit beliosparagus.

Fascarsirum alicubi scripsit Stephanus pro fesiresim que est uitis alba zc.

Fassafe arabice exponitur in libro de doctrina arabica melca z est que dicitur ydiomate hyspanico alerdela impropie tamen z vocatur melca. arabice alcatime z est cot apud Aui. i ſo infra i rata.

Fasianos grece fasianus.

Fassis gallicus. i. celtica in antidotario vsum in mitridato minori z alijs pluribꝰ antidotis sic vocatur q̄ gallia in fasciculis deferatur.

Fassuricon dicit Aui. q̄ est medicina ad scabiem z docet eam fieri supra. etiam aliud capitulum facit de eadem z scribitur fessuringim sed in arabico vtrobiq; fessuricon scribitur.

Fatar arabice fungus.

Faudbenigi arabice origanum vel pulegium quod magis videtur ex nomine. sunt tñ ambo eiusdē granis sicut patet per Sera. verum feudbenegi aquaticum vel fluuiale vocant metastrum.

Faue arabice rubea z debet syllabicari faua. u. vocali z non cum. a. Step. vero faba scripsit.

Faufel arabice dicit Auicen. est auellana indica quāuis in ca. de re dicit q̄ roba immorota vt est

in arabico est et auellana indica. faufel vero est fructus simillimus nuci muscate nisi quia pars p ma eius est aliquantulū pacutio: z alia est plana ita q possit stare erectus sicut calculus qui in lu do dicitur pedes. i ceteris intus z extra nuci mu scate similis est fine odore z sapore. nascitur in clusus i quadā lāugene simili folliculo serici. mul toties defertur inter alias species maxime cuz cinamomo cañaliter. z ego vidi ipsum in suo fol liculo z est stipticus valde equiparatur sandalis in frigiditate.

Faule in antidotario vniuersali in medicinis ad aurium dolorem sunt verniculi lati qui tecti fle cruntur in pillans in humidis habitāt.

Fautenegum Steph. est organos a greco. i. origa num silueſtre sed fauelbene gi dicitur.

Febal arabice taurus que z thaur dicitur.

Febrifuga fel terre cētaurea minor idē apud quos dam.

Fecla in quibusdam libris antiquis reperitur. z est fex vini combusta que cocta reponitur Paul. capi. de almate feclis est fex vini cōbusta zc̄

Fecula Theo. Pisci. libro ō simplici medicina ē vua pinguis cocta vsq; ad crassitudinez mellis ac refrigerata.

Fedhe arabice est argentum.

Fegos grece fagus arbor.

Felterre supra febrifuga.

Felemeki Joban. Sera. in septimo capi. de dya calmento est kalamentum fluuiale z ē nepitella dicta vulgo.

Felenia Bal. i secretis in confectione quadam ad debilitatem anime vide si est idem quod feleme nusch.

Felifelati Bal. ibidem.

Felfelium Ste. pro fulfel quod est piper scripsit.

Felemenusch vt Aben. Mesue in cōfectione de gēmis aut femenuch vt infra in secundo regalis d. spositionis exponitur q est ozimum gariofila tum quod satis videtur. nam cōparatur melisse i egritudinibus cordis z meline verus apud Sera pionē beremenuch scribitur z pōt esse error a si militudine quaz habet. f. littera apud arabes ad litteram. b.

Felichinum. y. in libro regis acutoruz exponitur a Joban. Serapi. ca. ij. libro septimo q est portu laca agrestis. verum Aller. ca. de laxatiuis plen ticozum exponit q est polipodion. nam z quidā feliculam polipodium vocauerūt. vel melius fe lichinum a filicis similitudie z sic vocatur a gre cis driopteris. i. quercus filix vt supra in dri.

Felicteron grece felix que z pteri vel pteridis vo catur z dipteris apud Dyaf. nam duo facit ca. vnum felicteron. aliud diptere quoz vnus ē ma sculus alius femina felicterō Dyaf. vt nimirion aut epyō d'citur folia epteridi vel dipteri vt ali bi habet similia z multos capriolos z longos ha bet. radices sunt illi late z longe z ruffe z subni gre zc̄. sed apud Serapi. sarcos vel sarax Dy. asco. est planta que nascitur in montibus z locis petrosis z non habet stipitez nec florem nec fru ctum. habet folia que extenduntur sicut ala z ha bet odorem non bonū z radix eius nigra de foris z longa a qua multe oriuntur radices in cuius sa pore est stipticitas zc̄. aliud facit ca. Dya. quod incipit dipteris de quo supra apud Aui. vocatur sarax vt infra. sed i libro de doctrina arabica vo catur razubralbir. gre. vero pteris infra i pteris

Felicula in antidotario vniuersali i confectione ad scophulas exponitur polipodium.

Felizebaragi arabice. sed melius felezabarag vt i arabico est arbustum vnde fit litium vt Joban. Serapi. in septimo ca. de vnguentis z Auicē. ca. de litio in secundo cañ. hoc quidam vocant runt capsifolium. grece autem vocatur litbios vt infra in li.

Fengariō gre. anas sed feggarion scribunt.

Fengos gre. lumē splēdor lur luna.

Fenichia gre. dactili Isido. gre. palmam fenicem dicunt q diu duret ex nomine auis fenicis que multis annis viuere perhibetur zc̄. sed in libro de doctrina greca scribitur fenichion dacti. us z infra in feniceus color sed z infra in fi.

Feniculus dicitur grece maratrum Pli. feniculū nobilitauere serpentes gustatu senectam eruen do oculoruq; aciez suco eius reficiendo zc̄. est i hoc gñe silueſtre quod alij ypomaratron alij mi seneum vocāt folijs maioribus gustu acriore p cerius barchiali grossitudine digiti radice candi da. nascitur in calidis z saroſis zc̄. Steph. mara tron rasiene gū pro razienigi scripsit. sic enim ara bice dicunt.

Feniculus agrestis Dya. maior est domestico z se mine z fructice. semen habet simile cacrio z ra dicem habet odoratam zc̄. hic alius ē apeuceda no. quāuis multi peucedanum agreste feniculuz vocant. nam Dya. diuersum ab hoc facit capi. aliud etiam facit ca. de ypomaratron quod feni culum rusticum z maratron a grion vocat quod satis eum ca. isto concordat de quo infra in. y. in quo ca. hoc addit traditur z aliud feniculi genus minoribus folijs z angustis z velut i longis. imbe cilius tamen virtute sed folia similia habet men te circa que anuli sunt, longi. radix eius remez dentis atq; redarguctis virtutis ē zc̄. hic textus videtur corruptus.

Femequestum famaquesti idem est agnus castus.

Fenir Dya. aut rium aut aquinopa dicūt folia or dei similia habet sed minora z angusta spicam si milem iastro hastas habet ser. digitis longas spi cas ferens septem aut octo. nascitur locis cultis z integulatis nouis zc̄.

Fenugrecum. Dya. fenugreci farinam mul i bu ceron aut egoceron aut loton appellauere. virt est ei zc̄. ista nomina non sunt referēda farine sz ipsi fenugreco. buceron enim sonat bouis cornu

f

egoceron vero capere cornu. nam semina in cor niculis similibus cornibus sunt. Plini. fenugre cus quod teli vocãt alij carphos alij bucceros alij egoceros quoniam corniculis semen est simile, nos vero silicion dicimus ꝛc̃. tili gre. dicunt. ara bes vero hulbe.

Ferreria herculana apud Dyas. vocatur vna ex speciebus berbene.

Ferraria minor, vocatur sm Dyasco. agrimonia Dioco. Dasci. idem dicit.

Feretria Pli. habet duas species. nam est alba et cinerea que preferuntur in medicina probantur mollitie ꝛ q̃ si in aere perducatur violaceuꝫ red dit colorem ꝛc̃. est species terre vel luti Dyas. geritrias terra dicta in gi.

Ferio Dau. ca. de ranuncula sublingua.

Feronia Dau. ca. de sciatica dolor aũt eius inqt e feremate ꝛ inguine vsq; ad genua.

Ferusg arabice flagnum metallũ.

Ferugo ronia ferri cacaferri idẽ ꝛ est id q̃ fabri fer rarij. de iomacibus eiciunt globatum.

Ferraria nigra supra in eradicpa.

Ferula Dya. quam multi enterionem ꝛc̃. Plini us ferula caulibus nascitur locis atq; trã. maria ge niculatis nodosa scapis. duo ei⁹ genera narthe ca greci vocant assurgentem in altitudine. mar cheria vero semper humilem a genibus ereũta folia maxima vt queq; terre proxima ꝛc̃. natura eadem que aneto ꝛ fructu similis nulli fruticuꝫ iquitas maior obia gestata facilius baculorum vsum senecturi prebet ꝛc̃. Itez alibi ferula semẽ aneto simile habet que ab vno caule diuiciturꝫ i cacumine femina putatur ꝛc̃.

Feselisis arabice cimer q̃ est vt alcoran sm Auí. suo capitule est vermis lecti ferens que apud eũ vocatur igil. verum in libro de doctrina arabica vocatur buchuch ꝛc̃.

Feselembe reperio apud Aliabatem q̃ ẽ ptisana.

Fesire arabice est quod ampeleos leuce apud Dy ascoridẽ ꝛ ẽ vitis alba que ꝛ brionia dicitur ficut paret per Dyas. ꝛ Ebironidam. vocatur etiam arabice bazarasem sm Auicẽ. ꝛ carimboade qõ est dictu v. tis alba. Johan. Serapi. ca. de bara fesire est vitis alba.

Fesiresim apud Auicen. sic scribitur sed ĩ arabico fesireserara scribitur ꝛ est vitis nigra ꝛ charmi seu de ꝛ est illa que vulgo apud nos vocatur rãnus ꝛ a quibusdam viticella ꝛ volubilis eo q̃ inflecti tur circumstantibus arbustis ꝛ macerijs ꝛ sepib⁹ supra in ampelos.

Fetalogo grece sm Thodo. Dasci. liber de sim plici medicina vocatur aristologia. ꝛ dicitur ari stologia sm ipsum ab ariston quod est vtile.

Fetalogos ꝛ apiston Dyascoꝛi. apud grecum dici tur aristologia.

Filcarian vocant milmoebiam que ꝛ scrophularia ꝛ vrtica mortua a quibusdam vocatur eo q̃ fo lia vrtice similia habet non tamen vrentia.

Ficatum apud Dya. est epar animaliũ.

Ficus fatua dicitur grece ficomorus. arabice vero iumaim.

Ficus Faraonis infra in iumeim ꝛ in ficomoro.

Ficus vocantur duricies vicerose habentes in se grana sicut grana ficuum que dicuntur grece si kas q̃ est ficus vt infra in sikas. Item ficus dici tur asperitas palpebrarum vt infra in tracoma.

Ficus maritima Dyascoꝛi. vna est lata ꝛ vna lon ga ꝛ obruffa. crispa vero nascitur in creta super terram boni floris ꝛ non putrescens ꝛc̃.

Fidicula Pli. polipodion quam nostri fidiculam vocant ꝛc̃. forte a filicula corruptum vel felicula vt supra in feli.

Fila vitis Dau. ca. de his que circa stomachuꝫ si unt sunt capilli vitis.

Filoantropos grece est lapa li. de doctrina greca.

Fil arabice elephas.

File. tene Cornelius cel. grece dicuntur pustule q̃ dam liuide aut palide aut nigre aut alio a corpo ris colore mutate. subest eniꝫ humor vbi erupte sunt. infra exulcerata caro apparet fiunt ex frigo re. vel ex igne vel ex medicamine.

Filebinum polipodium supra in filicbinum.

Filipendula in antidotario Nicolai cõfectione fi loantropos.

Filire Dyascoꝛides folia stiptica fũt ꝛ similia cle andri ꝛ cetera.

Fillis in antidotario vniuersali in mitridato expo nitur q̃ est capparis.

Filix alia masculus alta femina que in toto maioꝛ est masculo secundum modernos arabice vocat sarar Dyascoꝛi. de ipsa duo facit capitula vnuꝫ quod dipteris incipit. aliud felicteron. sed greca herbaria pteris dicebat. Plinius filicis duo fũt gña nec florem habet nec semen. phterigia vo cant greci. alij echito cuius ex vna radice plures ereunt filices etiam bina cubita excedentes lon gitudine non graues odore. banc marem esti mant alterum genus philipteron greci vocant alij rumpheon alij pterin. est autem singularis atq; non fructicosa breuioꝛ melliorq; densioꝛ fo lijs ad radicem cauliculata folia vtrisq; lateriꝫ pinata vnde nomẽ greci imposuere radices viri que longe in obliquum nigre precipue cum inar uere. nascitur vbiq; sed magis frigido solo ꝛc̃. et infra in pteris.

Filoantropon est dictu amicus hominis sic apud Dyascoridẽ vocatur planta quam aparine vo cat ꝛ apud latines dicitur lapago seu lappa. ꝛ di cit q̃ sic vocatur eo q̃ folia eius vestibus transe untium inhereat sed folia non inherent. immo botriones quos profert in quibus, est semen. de aparine supra in suo loco. Plinius phyllantro pos herba quam greci appellant nasuche quoni am vestibus inhereat nãq; canari appellatur ꝛ lappa ꝛ cetera. ꝛ philoantropos etiaꝫ vocatur quoddam antidotum.

Digitized by Google

Filoflores Dyascorides prassium inquit aut phyloflores ꝛc̄.

Filolatrontes grece .i. lauacrorum amatores .s. balnearum Cas. fel. ca. de tertiana.

Filomō fm Poli. vocatur verbascum.

Fillon grece folium filla folia.

Fillopede ꝛ philogatos infra in marubio.

Fillotidis vocatur a Dy. vocatur species vna papaueris ca. de meconio.

Fimata Dya. ca. de arbore pini inflationes turgētes quas greci fimata vocant ꝛc̄. liber de doctrina greca fima pannus faciei pustula Corne. cel. fima tuberculum.

Fimosis Dya. ca. de cotilidone sucus inquit eius ad veretri excitationem facit quāz greci fimosiz vocant ꝛ cetera. Cor. si glans .i. caput virge ita contecta est vt nudari non possit quod vitiū greci fimosim appellant ꝛc̄.

Finichion grece ꝛ finikos dactilus finikes dactili ꝛ finikes etiam palme.

Finir grece arbor ipsa palme fm Isido. a fenice aue que diu viuit vt supra ab his feniceus color .i. dactilicus sepe apud Dya. reperitur. Item ꝛ afinicon quicquid er dactilis cōficitur vel ex palma vt vnguentum palme.

Finigmon grece rubificatio q̄ fit a finapismo. Cassius se. Item Pau. capitulo de paralisi in participantibus vero sensu finigmos oportet accipere ꝛ cetera.

Fira infra in galium ꝛ in barulet.

Fisa grece ventositas fisima grece flatus fisoma tumor.

Fisalidos vesikago kekengi cacabum idem species est solatri vide apud Alexandrū ꝛ in antidotario vniuersali trociscos dyafisalidos quia idez sunt cum trociscis alkekengi apud Auicē. ꝛ Joban. Serapi. nam vbi isti kekengi ponūt Alex. capitulo de vulceribus vesice eisdem trociscis ponit fisalidos quod latini vesicariam dicunt vt vesicaginem. banc quidam patrisyon vocant.

Fisodes grece Dziba. ca. de pretisione malorum accēntium sunt inquit inflactiones que ab idignatione fiunt.

Fisontes Pau. ca. de ruptura inguinū.

Fistici dicuntur arabice fistac. grece vero pistakia.

Fistula pastoris supra in almea ꝛ in alcinia.

Fiteuma Dyasco. folia habet similia structio sed minora semen multum ꝛ partusum radicem longam ꝛ tenuem ꝛ non in altum demersam.

Fiton grece planta virgultum.

Fitria grece Demo. quod secundum veteres lemon appellatum est cum angulo lacrimalis oculi corroso vel diminuto quocz modo foramē naturale qbi est patefit vlira naturam quare seqtur fluor lacrimarum assiduus ꝛc̄.

Flamula hoc nomē multis plantis attribuitur potius tamen speciei cuiusdam plante que serpit super sepes cuius flores sunt in globo sicut capilli albi in quorum capillorum radices sunt semina adurentis gustum fortiter simul collecta in racemum bāc greca herbaria parmilokadi vocabat. quidam vitem albam vocant. rami omnes flexibiles longi tenaces ad ligandos rusticorū fasces apti vt funes. flammula similis ē ei nisi esset breuior ꝛ in siluestribus magis oritur ꝛ per terram extenditur.

Flaura vocatur a multis species quedam trifolii q̄ planta leonis vocatur ꝛ est andachoche species de qua infra in trifolio.

Flebs grece vena liber de doctrina greca.

Flebotomia vene incisio a flex quod est vena ꝛ tome quod est incisio vel sectio.

Flegmagogum grece flegmatis purgatiuum.

Flegmon generaliter omne apostema maxime calidū proprie vero ex sanguine.

Flegomenos grece ardens. flegomenos flegomona oculorum quam tumorem vel structuram dicimus est inflatio palpebrarum resistens cum rubore tensione ꝛ dolore vt aperiri non valeant oculi.

Fliktis grece pustula liber de doctrina greca.

Flommos Dyascori. quam latini barbascum dicunt duo sunt genera masculus ꝛ femina. vnum est album ꝛ alterum nigrum. femina vero folia habet similia cauliculo sed asperiora ꝛ latiora et bastam longam cubito vno albam asperam flores viridez ꝛ albos ꝛ semen est nigrum radix est illi dura policis grossitudinem habens. nascitur in campis. alterum vero quod masculus dicitur folia habet oblonga ꝛ angusta ꝛ bastam tenuem ꝛ semen tenue. nigra vero in omnibus lata est ꝛ nigra dicitur. agrestis autem flōmos virgas habet in se longas ꝛ arborosas ꝛ folia saluie similia circa virgas suas flores habet aureos aut melli nos sicut prassij. sed folia habet aspera circa terram ꝛ rotenda. alterum genus fiōmi quod licnitis dicit aut trialis folia habet tria aut quattuor ad plurimum pinguia ꝛ aspera ꝛ grossa quibus multi i lucernis vtuntur ꝛ cetera. liber de doctrina greca. flomos per vnum .m. scribit ꝛ exponit est herba lucernalis ꝛ verbascum ꝛ cetera. nostarum barbascum dicimus Gali. verdatiā Alicenna vero busuri intertio vocat multi anedhō vocant.

Flos eris aliud est ab erugine vt patet per Auicē. qui differentia facit ca. ꝛ per Serapi. etiaz qui docet cognoscere ipsuz ꝛ qualiter oriatur. Plinius flos eris fit ere fuso ꝛ in aliam formeez trāslato ibi flatu crebrior excutiunt velut milij squame quas vocat lepidas. cadunt autem cum panes eris aqua refrigerantur rubentqz. differentia inter florem ꝛ squamā que eodem modo oritur est quia squama vi excutitur a panibus flos sponte cadit.

Flōmum apud Dya. multi emularu vocant capi. de eleno puta non recte.

Flos syriacus exponunt aliqui flos malue sed an bene ignoro.

Flor grece flamma.

Flos salis q dicitur balosamthos de hac supra in al.

Focha vel fuchab vt arabes est potus factus ex ordeo z alijs rebus z ceruisia est species eius Byascori. furca vocat. fit iquit ex ordeo. fit ex ea elephas quod dicitur ordeum in fusum z quod etiã aliqui canium vocant quo pro vino multi vtuntur. fuci tales fiunt in ybernia z britania. conficiuntur autem z de tritico vnde pultes fieri solet zc. hec sicera dicitur libro iudicum de Sansone vinum z sicera non bibet zc. potest autem inebriarare Auicen. de fucab ca. facit.

Foca grece est piscis ocus vitulus marinus habet pedes vt catulus pilosus vt capra parit filios vt cetera quadrupedia pascitur herbis z terra z mari. dicitur arabice kike aliquando kikion reperitur liber de doctrina greca est foca vitulus marinus z cetera.

Foliteris vel folitis quaz Byasco. vocat pirgias i fra in py.

Folium undum aliud est aquosum quod in stagnis nascitur et est malabatruz. aliud arboreum quod ad nos defertur quo cõmuniter vtimur. de primo apud Byascori. duo reperiuntur. capi. vnũ sic folium vel folia sunt ex herba que in india nascitur locis humidis z paludosis. colligunt antez folia hec in qua supernatantia. est autem foliuz optimum quod est leue z albidum z viscidum z suauiter olens in modum spice gustum nardi referens sine vlla falsedine diu multumq; reseruãs gustum subamarum z cetera. Aliud capi. de eodem sic malabatrum putauerunt multi esse nardi indici folium sed fallũtur. z quãuis sit similis in odore tamen alterius est nature. inuenitur autem supernatans in quibusdam paludibus in india specie foliorum carens radice. est autem optimum quod est recentissimum z odoratissimuz tenue z integrum z nigrastrum cuz gustu nõ falso sed potius spicastro. hanc herbam. i. foliuz cuz indi colligerint inferunt lino z ficant estate. aliqui etiam ipsos ramos colligunt z sic seruant et terra cum omnibus herbis estate vicaloris arescit. et nisi foco herbe aride fuerint paruste alio anno nullas generant herbas et cetera. Auicenna de hoc facit capi. huic consonuz quod incipit folium. ex quibus descriptionibus patet q non ẽ folium illud quo cõmuniter vtimur. illud enim folium est arboris cuius ligna interdum grossiora police cum ipso deferuntur et etiam fructus similimus bacce lauri de quo. Auicẽ. aliud facit ca. z vocat tembul et quod sequitur in textu ffm. est falsum. nam in arabico est calidum in primo. suprascriptum autem folium quod malabatruz dicitur nec vnquam vidi nec audiui aliquem citra mare vidisse est enim preciosuz valde. aliud autem ca. facit Bya. sic.

Folij agrestis duo sũt genera masculus z femina. femina vero sarosis locis nascitur sicut brio sed viridiora folia habet sicut oliua z virgam tenuẽ z florem album semen est illi album z minutum sicut miconio. masculus vero qui dicitur omnia supradicta similia habet preter semẽ. semẽ eius est simile drij. i. quercus z olive florenti z botruosum vere florens. dicitur vero arsenogon quia quis quis eum biberit masculos generabit. thilligonus vero dicitur quia quecũq; femina biberit z feminam generabit zc.

Fomentatio est quando ex decoctione aliquarum herbarum membrum fumigatur z eadem fouetur.

Foni grece sonus vor.

Fosaraki in antidotario vniuersali in medicamine ad scrophulas.

Fossoros infra in ippuris.

Fos grece lux spendor iubar.

Fossula Bemo. est inquit vlcus oculi admodum tenui rotunditate formatum quod z botrion dicitur.

Fouos grece ptinos formido. inde ydrofonia. i. timor aque qui accidit a morsu rabiosi animalis. latini vero ydrofobiam dicunt corrupte.

Fragaria herba ferens fraga Ouidius metamorphoseos montanaq; fraga legebant.

Ferens grece dysfagma liber de doctrina greca.

Frẽgemeskin alicubi fregemeskin apud Aliba. p ferengemisch quod est ozimum.

Freniticos grece freneticus.

Frenitis frenesis ipsa rabies hoc nomẽ nõ est morbi sed ipsius accidentis. nam morbus est apostema quod ẽ causa accedens quãuis interdum pro morbo accipiatur improprie cum dicitur frenesis est apostema zc.

Frigius lapis apud Byascori. z Serapi. Byas. tres habet species. yna est metallica que in Cypro nascitur z de profundo lacu ascendit que et terrosa est z post hoc sole siccatur postea ponit in meio circuitur farmento z comburitur. Altera vo spes est sex eraminis vt iam dictuz est z de eraminis fece. z hec colligitur gustum habens eri iusto similem. Tertia vero species conficit sic lapis qui dicitur pirites colligitur z in fornace componitur z vt calx comburitur quãdiu colorem sanguineum facit z collectus reponitur z cetera. Aliud ca. in littera. l. apud Bya. reperitur de quo infra in suo loco.

Frike grece rigor.

Frikodis horrores rigores.

Fronesis grece discretio prudentia sapientia.

Frangedẽ infra in lemnias.

Fthinodes grece ptisicus.

Fthir grece pediculus.

Fthyrosprion grece gurgulio.

Fthisis grece nos ptisim dicimus rabes dyptoton macies tabo.

Digitized by Google

Febongos grece ſonus-latini vero ptongus dicit.
Fu valleriana potentilla amantilla idem vt dicit Byaſcoi.ſu multi nardum agreſtem appellāt naſcitur in ponto folia habet ſimilia cleboro vel ypoſſellino ſiue apio ſaluatico haſta eſt illi leuis z mollis purpurea z nodoſa creſcens de terra cubito vno aut amplius flores habet narciſco ſimiles factura colore veluti purpureo radices ſunt illi in roboze digiti minoris ſimiles iunco aut eleboro nigro coloze ruſſo cum odoze grato zc.
Fuca potus fucadion dicit grecus ſupra in foca.
Fucos Stephanus eſt thabeleban.ſed thabaleb ē lenticula a que vt infra.
Fucus ſecūdū libros antiquum eſt ſpecies herbe de qua lana tingitur.inde fucata veſtis.
Fufalum ſcripſit Stephanus pro faufel de qua ſupra.
Fugel arabice rafanus cuius domeſtici radix abſolute dicitur.fugellum apud Aliabatem inuenitur.
Fulcon Sephanus eſt ſadegum grecum infra in ſadegi.
Fulfel arabice piper.
Fulfulmine ſic inuenitur in latino.ſed in arabico ſcribitur fulfulminue.z eſt radix piperis ſecundū q exponitur apud Auicen. z aliquarum ſynonimarum. verum Aliabas in ſecundo practice inter herbas poſuit. Conſtātinus vero quāuis etiam inter herbas ipſum deſcribat expoſuit tamē q eſt piper.
Fuligo liber antiquus de ſimplici medicia a fumo dicta.eo q ex fumo generatur.fit autez ſic lucerna teſtea oleo repleta accenditur cui eneus vas ſuperponitur z cōſumata fuligo in pixide cypzea collecta reconditur zc.ſecundum hunc modum docet colligi fumus thuris z butiri z cuiuſcunq; rei fumus queratur in libro de preparatione medicinarum.
Fullonum herba ſaponaria borith vel burith ideꝫ ſupra in.b.
Fumaria fin Dy.latine herba que.g.dicit capnos de qua ſupra.hec vt dicit dicitur a quibuſdaꝫ ozidertes.
Fumon in ſeptimo Joban. Serapi.in confectione nominata alabſulidus exponitur q ē iuſquiamum nigrum.
Fumus thuris docetur fieri in Sera.z in.xxvii). azarauij albucaſim.
Fungi vocatur arabice fatar. grece vero micete. ſpecies vero eozum multe ſunt. Plinius ſimiles tuberibus ſunt qui i cirenayca vocantur niſi ſi precipui ſuauitate odoze ac ſapoze ſed carnoſiozes tuberius zc.z infra ſunt i fungozum gñe dicte a grecis pozide que ſine radice aut pediculo naſcūtur.
Furca Dya.ſcribit foca.
Furfuriſca ptiriaſis grece furfur capitis Aler.circa principium pāmi libri cantabeiries idem. nā cantabzum furfur.
Furogi arabice gallus.
Furfuriſce in antidotario vniuerſali i medicamine ad ventris tumozem.

B Ittera vtuntur greci cum omnibus vocalib⁹ ſicut nos z gama vocant.hoc tamē interest quando duo.g. in eadem dictione ſibi iuxta ſcribuntur primum aſſumit ſonum lettere.n.nam ſcribunt aggelos z proferūt angelos. Similiter ſi.g.antecedit cappa quod eſt.k. eundem.n.aſſumit ſonum.arabice vero habent litteram gim que ſemper ſonat vt nomē eius oſtēdit in quam multe dictiones deſinūt vt reitarag z vt propius expzimeretur vere prolationi addiderunt tranſlatozes litteraz.i.z dixerunt reitaragi. Aliam vero litteram habent quam vocant gaiz z ſonat vt nomen oſtendit que ſi finalis venit ſine.i.ſcribenda eſt vt dimag.
Gabira pro guberia ſcripſit Stephanus et eſt meſpilla.
Gafete ſcripſit Stepha.pro gafit.
Gafit arabice eupatozium.putant quidam arabes pollicariam eſſe eupatozii z ꝓpſo vtuntur ea. q autem fallantur patet per Byaſ.qui de vera que planta facit diuerſum capitulum diuerſis vtutibus pollicariam conizam vocans.
Gagates lapis niger ſplendens leuis. vt ſolus ſup aquam natet inter alios lapides vt dicunt.inuenitur in litia circa ripam fluminis ganges aridus z quaſi lumioſus mediocriter leuis valde. cuius eſt melioz qui facile exarſerit igni z odozez aſpalti habet medicine aptus eſt.
Gagila grece quaquilla auis graculus qualia quaꝫ quidam coturnicem dicunt.
Gaiſdo berba fulonum qua tinguntur panni que oſatis grece dicitur. Macer de ipſa ca. facit de qua infra in oſatis.
Gaira Ste.pro gire ſcripſit quod eſt colla gluctez alia expiſce alia er corijs.
Galla aſiana ab aſia dicitur. greci cicidos a lapſa vel lapſana vt quidam.arabice vero baſſ. galle imature ſepius itrant in medicinis z ſunt non p forate. Joban. Serapi.ca. de alcola oris nō p forate inquit ſunt crude que ſunt nō mature quare ſunt foztiozes z vehementiozis ſtipticitatis et perforate ſunt que cōſecute ſunt maturitatē zc. he vocantur grece onfacine. Iſido.galla quedā a grecis onfacidos dicta parua forma ſed fūmioz corpoze nodoſo que medicaminib⁹ z encauſtris.adhibet.altera balanis ac leuis z nimiū perforata lucernarum tantum vſibus neceſſaria et cetera. Plinius galle fructus i ſiria z in egypto copioſus. Item alibi plura eius genera. nam eſt

solida perforata alba nigra maior z minor z cetera. z albi nascitur autem galla sole de geminis exeunte erupens noctu semper vniuersa crescit vno die candidior z si estu excepta est arescit protinus neqz ad incrementum peruenit. hec est vt nucleum habe magnitudine habeat. nigra dinitus viret crescitqz vt interdum mali magnitudinem habeat optima commagena deterior ex robore signum eius q cauerne translucēt zc̄.

Galla Bya. semen est dendrios cuius vnum genus onfacitis dicitur. minor est rotunda z grauis z nodosa sine pertusura. alia leuis z pertusa. eligēda est onfacitis que z virtute fortior est zc̄.

Galak grece lac inde galatides litbos. i. lactheus lapis

Galatina grece papilio quasi lactei coloris zc̄.

Galaktina grece lactentia.

Galaktera lacteus porcellus.

Galatiros Paulus capitulo de paralisi. nocet autem gallitritros zc̄.

Gala cipressi sic vocatur fructus eius est medicine apta.

Galbanum Bya. est lacrimum cuiusdam herbe similis ferule que in nichomedia nascitur z etiam i syria. multi metoponon vocant. est autez vtile galbanum tburis habens colorez z grana habēs vt fabalimpidum z sine ligno z habens in se aliquid seminis sui z de ferula sua non graue nec liquidus nec nimie siccum z cera. Plinius galbanum ex arbore ferule eius quam stagonitum vocant distillat refine modo in syria zc̄. arabes propio nomine kenech galbanum vocant. verum propter proprietatem quam habet contra venena vocant bezard quod ē nomē cōmune ad omnem medicinam contra venena.

Galeon apud Auicennā. in secundo capitu. scribitur quod a Bya. fit galion inquit aut gallerion dictum est ab eo q lac coagulat. folia habet z basiam similem aparine sed erectam. nascitur in campis.

Galerica frn Plini. grece alauda auis eo q galleata videatur.

Galeos grece mustella et est equinocum z ad terrenam et piscem.

Galia muscata est quedam confectio que describitur in antidotario Nicolai intrans in confectionibus pretiosis. verum galia qua vti debemus in confectionibus inuentis in libris de arabico translatis est diuersa ab illa cuius confectio habetur in. xxviij. libro. Alzarauij albucasiz z i Serapi. de simplici medicina z i libro Alben Adefue de qua Auicen. capi. facit in secundo sub littera sin. nam ipsa vocatur arabice such z ipsa sit exramich. vt patet in prenominatis libris z scribitur arabice per vnum. l. tantum galia. sed alia alia galia est de qua Auicē. videtur facere aliud capi. z est vltimum in secundo cañ. quam dicebat iudeus vocari zebet arabice. nos seueraz vocamus quam dicunt quidam q est sudor arabus a quodam animali. verum in libro. xviiij. Alzarai scribitur eius confectio facta ex musco z ambra. est autem super omne aromaticuz redolēs. miruz tamen q de prope eius quantitas fetere videtur propter eius excessum odoris cuius rei sum testis. nam quidam mercator inter alia mihi ostensa cum daret mihi odorandam pixidiculam apertam de hac confectione forte dimidia vncia cōtinebatur visa ē mihi fetere vt stercus. sed postmodum ex solo contactu pixidis remansit manui mee tātus odor z talis q triduo z amplius vilui non potuit. apud Auicen. per geminum. l. scribitur non est rectum. nam arabice per vnum scribitur. interdum algalia inuenitur sed idem est.

Gallicrus liber antiquus de simplici medicina dicitur sanguinaria eo q naribus imposita sanguinem suauiter fluere facit. nascitur circa vias z sarosis locis. habet in sūmitate velut pedes gali.

Gallidragam Plinius sic vocat Xenocrates plātam leucacanton similem palustrem z spinosam z caule ferulaceo alto cui summo capite inberet simile ouo. in hoc arascente estate vermiculos nasci tradidit zc̄.

Galion est galeon supra.

Galiopsis Stephanus fermachum rubeum pro zarnech scripsit quod est arsenicum.

Galapsis aut vt alij galeobdolon vel galion. Plinius caulē z folia habet vrtice leuiora z que grauem odorem trita reddant floze purpureo. nascitur circa sepes z semitas vbiqz z cetera. scōm Byascoz.

Galisopsis aut galeobdolon Byascozi. fructer est mino. cui nirga est z folia similia vrtice sed folia tenuiora que digito confricata grauem odorem habent z flores minutos z purpureos. nascitur circa ortos z in vijs z super recta tegulata.

Gallitricum z centrum galli vocant quidam quandam plantam cuius quedā ē domestica que nostro vulgari vocat bosomo que vt cetera olera comeduntur. quedā vero agrestis in toto minor quam lombardi z tusci sclaream vocant eo q semen eius in oculū ponentes sine dolore z tedio oculum dicunt mundificare a sordidus. signum q erit ipsis circumuolutis. hanc proprietatem attribuit Plini. plante quam vocat allectoroscopos de qua supra verum secundum antiquos et Byascozi. gallitricum est capilus veneris vt supra in adiantum.

Galium Stephanus ebenaoez est mussella. vocatur arabice barusset alfiram grece vero galeos.

Gangrena grece vlcera mala serpentia nos vero cancrena dicimus. gangrena vero grecus.

Gar arabice laurus.

Garabin secundo canonis. Auicenna circa finem

capi. facit ſimile ca. de ſalice. nam eſt ſpecies ſalicis quam vulgo gozan vocant.

Garab etiam et algarab vocatur arabice fiſtula lacrimalis oculi vt apud Aui. in tertio.

Garbe ſcripſit Stephanus pro garab ſpecies ſalicis.

Gargalia apud Aleran. ca. de emoptoica pars guturis z canne pulmonis.

Garicon arabice agarion.

Gariofilus latine dr̃ ſz grece kariofilos vnde Gali. in ſexto de ſimplici medicina non ſunt inquit gariofoli folia nucis vt ſonat nomen ipſorum. hec ſunt ligna parua z cetera. deſcribens eos karea enim grece nux. ſ. arbor. filon vero foliuz z ꝓpter hoc dixit arabice vero vocatur karunfel.

Gariofilata eſt pianta ſimilis agrimonie cuius radix odorem habet garioſtlorum dicta a quibuſdaz ſanamunda z auantia z pes leporis ſed alia eſt pes lepꝛis de qua infra in pe.

Garus grece z obſomogarum quaſi obſomiogarũ vulgariter autem almirogarum dicũt ab alos q̃ eſt ſal quaſi ſalſam garum. nos autem muriaz vl ſalmuriam dicere poſſumus. eſt autez quod arace muri z almuri vocatur liber de doctrina greca q̃ eſt g;ros z eſt almirogaros ℘liniꝰ exqui ſiti liquoris grece quod garon vocauere inteſtinis piſcium ceteriſq; que abiciẽda eſſent ſale maceratis vt ſit illa putreſcentium ſanies. hec olim conficebatur ex piſce quaz greci garon vocabãt. nunc ex ſcombro piſce laudatiſſimum in finibus cartaginis ſpartarie z cetera. z infra. cepit autez ex mutili piſciculo minimoq; nunc confici. apuã noſtri aphyen greci vocãt quoniã is piſciculus ex p. uuia naſcitur z cetera. mutiliuz dicitur quia caput eius amputatur alioquim totum eſſet amarum.

Geduar arabice cedoaria.

Gebenech vel algebenech arabice due vene que ſunt in labio inferiori que ſtõmãtur albucaſiz ca. de ſtoia.

Gefaſe arabice ſpongia libro de doctrina arabica. i libris tamen medicinalibus ſſẽgi vocant imitantes grecum vt infra in. s.

Gecazum arabice rana ſed apud Auicen. z Sera. diſdaba vocatur.

Geld arabice pellis vel cutis.

Gelda Caſſi. fei. ca. de elefantia coloquintida quã vulgus geldam vocat.

Geleniabin arabice roſe condite cum zucaro ſine cuz melle vt habetur apud Auicennã in quinto capitulo de conditis z in decimo Alliaba. z ſic tã zucarum roſaceum quaz mel roſaceum gelenea bin vocant. z propter hanc equiuocationez fuit error in tertio Almanſoris vbi eſt zucarum roſaceum ſtõ humoribus repleto z cetera. nam ſ. arabico ita ſe habet geneleabin ſtõm habentibus repletum ſi ſumatur in ieiunio bene maſticatum confert ſi ſumatur cuz aqua calia ſed ĩ bis qui calorem aut ardorez patiuntur nullo modo detur marime ſi eſtas fuerit calefacit. n. z ſitim affert. q̃ ſi eis propter id quod diximus dari conuenit dandum eſt illud quod eſt cum zucaro factuz ẽ z cetera. ſic ẽ ĩ arabico ex quo apparet q̃ de melle roſaceo primo dixit.

Gelouz in ſcõo canonis. Auicen. exponitur q̃ eſt granum pini maioris. veruz hoc nomẽ apud arabes eſt de auellana maiore quam nos nucellam dicimus. nam ſimiliter eſt apud eos diminutiuz nucis. geum enim eſt nux. z hoc etiam dicebant omnes arabes a quibus queſiui z ſic habetur in libro de doctrina arabica. etiam Aui. i principio capi. videtur loqui de ipſa quando comparat cã nuci. quãuis poſtea de grano pini videatur interdum proſequi. de grano vero pini ſicut promittit in ca. de pino ita tractat in littera ha. nec dixit ibi nec alibi q̃ loquitur de ipſo in littera giz quare videtur corruptio in textu vel aliqua concuſſio ſicut conſueuit facere i pluribus capi. vt patebit in ſuis locis. Stepha. in ſynonimis carea põtica eſt bendocum z eſt geloſuz carea pontica ẽ nucella in greco z exponit q̃ eſt auellana. cuz dicit bendocum z geloſum pro geloum etiaz pro auellana accipitur. ſed pro maiori vt dictum eſt.

Geluari Alliabas pro iuliar qõ eſt balauſtia.

Gemus arabice bubalus liber de doctrina arabica

Genaba arabice ala.

Gembut apud Auicennam ẽ xilocaracta nabatia vt ipſe exponit in eodem capi. dicit. n. eſt alkarnub nabatiũ de quo dictũ eſt in littera ka. z vez dicit quia in ca. de karnub vel xilocaracta loquitur õ gembut melius tamẽ ſcribitur iembut p. i. vocalem vt in arabico patet. etiam q̃ eius capi. eſt in littera ie. non gim.

Gendebedaſter arabice eſt caſtoreum Steph. vero gendebedaſton ſcripſit.

Gentiana Byaſcoci. dicitur inuenta eſſe ab imperatore illirico eiuſdem gentis vnde z nomen accepit. cuius folia que circa rẽdices ſũt nucis odorem habent z ſũt ſimilia plãtagini ſed paulo ſubruffioza z in ſummo diuiſa vel inciſa in ſpecieu ſerre in medietate habens haſtam qu ebaſta z leuis eſt z vacua digiti habẽs ſimilitudinem longioz duobus cubitis z nodoſa circa quos nodes folia naſcuntur. ſemen eſt ei circa folia latuz z lene z non inutile ſicut aſſodillum. radicem habet ſicut ariſtologia longa ſoꝛidam z amaram ſed nigriozem z fragiliozez. naſcitur locis altis z humectis z vmbroſis z cetera. ℘liniꝰ hanc inuenit Gentius illiricozum rex vbiq; naſcentem in illirico tamen preſtantiſſimam folia fraxini ſed magnitudine lactuce caule tenero policis groſſitudine cauo z inanij ex interuallis foliato trium aliquando cubitorũ radice lenta ſubnigra ſine odore aquoſa montibus ſubalpinis plurima. vſus in

Digitized by Google

radice z ſuco z cetera. Byaſcoxides capitulo de centaurea dicit q̄ multi gentianaz vocant in ꝑ
te puta.
Beniſta hec apud quoſdam eſt mirica. alij volunt ſpeciem eius cuius rami anguloſi z folia triangulata ſunt ſemen vt ceraſū ruffum tamen paruū. alia vero que apud Byaſcoxidez ſpartum dicitur eſt vere geniſta vt dixit mihi greca herbaria de qua Plinius geniſta inquit vinculi vſum ꝑſtant flores apibus gratiſſimi. dubito an hec ſit q̄ greci auctores ſparton vocant cum ex ea lina piſcatoria apud eos fieri docuerim ſemen eius quod eodem nomine appellauere in foliculis ſeſeloxum modo naſcentiuz purgat elleboi vice zc̄. de ſpto infra in ſpa.
Beniculata centinodia poligonia proſerpinata ſāguinaria virga paſtoris idem vt in alijs locis.
Benicularem apud Byaſcoxidē vocant quidam latini quandam plantam quam ipſe lichnis vocat infra i.l.
Beodus vel giodus bumor apud Alexandrum capitulo de podagra ē terreus a gi quod eſt terra.
Beoers vel geguers vt apud Auicennam tres dicit habere ſpecies. dicebat iudeus q̄ ſit milium panicum z ſcaiola que eſt graui oblongi vtrinqz acutorum capitum quo aucupes in paribus noſtris auiculas ſuas nutriunt.
Bepſim arabice gipſuz.
Bearemō Byaſco. ſiue orifilon ſiue vt latini peumonia cicutaria herba ē que folia habet anemoni ſimilia diuiſa z oblonga. radix eſt illi rotonda et dulcis. eſt z alia ſpecies eiuſdem virgas habēs tenues z puluerataz duob⁹ palmis a terra aſcendentes z folia malue ſimilia z in ſummitate virgarum caput ē ſic cicoree zc̄.
Beranion Plinius aliqui mirtim aut mirtidon appellāt ſimilis eſt cicute foliis minutioribus et caule breuioxi rotondo. noſtri ſic euz tradunt greci foliis paulo candidioribus q̄ malue tenuioribus piloſis z ramoſa ex interuallis trium palmorum. Alterum genus foliis anemonis diuiſuris longioribus radice mali modo rotunda dulcis et forte talis vera eſt z cetera. hec eadem cum ſupradicta.
Bera ſacra pigra amara grecum eſt.
Beranos grece grus in antidotario vniuerſali eſt emplaſtrum geranium quod cōgrue fit.
Berobotanum eſt dictu ſacra herba ſupra in be. et eſt herbena. ie. melius.
Bergir arabice eruca gergirum ſcripſit Ste. vocatur. g. euzomium ſupra in. e.
Bermādrea Alpacer camedreos grece que ē germandrea latine zc̄. ſupra in ca.
Berontica Laſ. fe. in antidotario in trociſco muſa gerontica velut greci dicūt que cronica nos aut ſenilia.
Berſa fit ex radice dracontee per ablutionem. radir etiam ipſa ſic vocatur.
Beſenteria grece eſt dictu inteſtina terre z ſunt ſiculi lumbrici terreni. Caſſius felix capit. de doloze aurium. melius tamen giſenteria ſcribitur. nam gi eſt terra.
Beſampine in antidotario vniuerſali in mitridato minoxi.
Bethim Plinius eſt herba que habet radices tenues virbas bene olentes z cetera. vidi an ſit gariofilata.
Beuſir vel iauſir arabice oppopanax zc̄.
Beum bane nux muſcata.
Beum arabice nux.
Beum endi arabice nux indica magna eſt in duplici cortice i vno filtroſo z alio duriſſimo quo quidam pocula faciunt.
Beū methul ara. nux venenoſa que dā frigidiſſima.
Bezar arabice bautia. omnia hec ſcripta que a giz littera arabica incipiunt melius per. i. conſonans ſcribūtur. ſed quia ſepius per. g. ſcripta reperiuntur vſuz ſecutus ſum. vt magis in promptu ſint ſecundum vſum.
Bibum arabice caſcus.
Bideus dactilus vocatur a quibuſdam peonia ſecundum Bya.
Bi grece terra inde infraſcripta.
Bicenon grece lutum cōmune. latini cenū dicunt Bya. ſuo ca.
Bieritrias vel giſeritrias Bya. alia alba z cetera. alia cinerea ſiue ereo coloze z maioris glebe ſed probabilioz accipitur cinerea leuis z molis z erugineas habēs vittas zc̄. Pli. ſupra iferetrias.
Biezimas Step. taratozante arade quid ſit grecū neſcio z arabicū ignoro.
Bilbebenech ara. eſt medicina acuta vomitiua et Aui. ignorauit eam.
Bi er irundinū nidis Bya. ſuo ca.
Bimolea Bya. alia ē alba atqz dēſa alia purpuſa z quaſi piguis z ē ꝑbabilioz. valde eniz frigida ē tactu zc̄. ē q̄ dr chimolea. Ste. tā quelte dixit.
Bimeliā. B. ē coloze ſpodij cinereo dura guſtu alūinoſa atqz ſiccās līguā q̄ cōtricata punicis facit ſonum zc̄.
Biqua pictores vtunt By. ſūt ex vitriarioz cāinis ſiue fornacib⁹ eſt autem quaſi fauila adherēs in fornacibus zc̄.
Biſāia. B. eligēda ē alba valde z leuis ligue aberēs leis z ſpgēs ſe ſup cartā z fragilis qualis ē q̄ multi collirio dñt. duo ſūt gña ei⁹. vnū qō ꝑdictū ē. alterz qō after platodes dr qō ē lūinoſū zc̄. after platodes ē dcū ſtella lata vel plana. g. talk vocat aut giſaſtereos. i. terra aſtrea. hec ē quā dñt lati ſtella terre. ab hac vocat trociſci ſtelle ſupra immediate.
Biſaſtereos ē dictu ſtella terre vel lutū ſtelle ſupra immediate.
Biſāpelitis. g. By. ē gēus crete vel terre nigri coloris vt alpaltū. illā yo optimā eſſe dicimus que

Digitized by Google

est nigerrima z splendida z leuis z humore ad ta
cta resoluitur citius zc̄. est dictu terra vel lutum
vtis de qua Aui. ca. facit simile huic zc̄.

Bischia grece Bya. gleba est alba z lata z nō val
de candida que defertur aliquotiens in patellis
rotundis siue quadratis zc̄. hec est terra vel lutū
insule chie in qua mastix nascitur que apud Aui.
vocatur lutum terre masticis Plinius chia ter
ra candidans est vsum ad mulierum maxime cu
tem z cetera.

Biselimatis anselumula exponit Stepha. tamba
mari z est inquit spuma lune. sed sonat in arabico
lutum lune.

Bisentera caranatis. Ste. dicit ambre intestinuz.
non intelligo.

Bituale ara. cicada liber de doctrina ara.

Bisico vel gisi z gisico bermij antiquum antidotū
dictum a gi qō est terra z ab bermete phō eo q
sub terra in ypogeis. i. in speluncis vel subterrane
is locis certa constellatione cum musicis instru
mentis loco purgato multis alijs solēnitatib⁹ ad
hibitis conficiebatur. laudatur in multis confe
ctis eius inuenit in antidotario vniuersali z apō
Cassium fe. Alexan. capi. de cephalea eo vteba
tur aliquando cysi reperitur vt in primo Bysa.
post capitu. de cartamo z quisi etiam scribit ibi.

Bigarte. g. sunt genera vue passe Pau. ca. de du
ricia misicis vue passe inquit sine gigartis. aliqñ
tñ p toto accinatio sumitur.

Binga a musione ca. de fluxu mēstruozum. inter
herbas frigidas numeratur. inuenio in antiquis
synonimis ginda q est iusquiamum. an sit idem
nescio.

Binasion. g. vel vt ipsi gimnasion est exercitiū vel
ipse locus exercitantium vbi fiebat antiquit⁹ lu
dus palestre vel aliqō aliud certamen vt disputa
tiones li. de doctrina greca.

Biten. g. iuleb ara. imitamine greci est sirup⁹ ex aq̄
sola z zucaro.

Bineticum. g. in pratica Pau. z ēt in alijs libris ō
greco translatis ē collum matricis.

Bindion Alexan. ca. de dyabete zc̄.

Bingnidium est fumus terre vt Theo. Priscia.
libro de simplici medicina. aliquando igidium re
peritur. Plini. gignitur herba similis staphilio
quam gignidium vocant tenuior tamen z ama
rior z cetera.

Bingion sm Byascoz. multi lepidium vocant z ē
scelerataragi

Binciue ficubi reperiatur p iuiubis accipe vt i an
tidotario vniuersali in confectione dicta britani
con ad melancolicos. sed zinciue oz scribi.

Byps. g. vultur.

Bypios. g. gipsum. arabs vero gipsem dicit.

Birad vel guirad ara. locusta.

Birba grece pila pistatoria, mortarius Cassi. fe. in
pluribus locis.

Bire vel guire vt adproximemus magis sono pro
lationis eius vel gaire vt Stepha. arabice glutē
vel colla. scribitur enim per gaim litteram non
per gim.

Birgir ara. eruca li. de doctrina greca.

Biri apud Paulū in pluribus locis est pollina vel
alfita subtilissima farina in libro de doctrina gre
ca giris scribitur sed giros ē circulus girus Ste.
exposuit q est puluis molēdini z scripsit guri. u.
pro. y. psilo.

Birinos grece species rane liber de doctrina gre.

Birin ramarachyron z alsabracam Joannes Se
rapio. in confectione cuiusdam electuarij lara
tiui de dactilis sunt spēs dactilorum.

Birisitim Pau. ca. de obtalmia de epifozis aut ē
alfita aut bolus armenus.

Biro. g. in antidotario vniuersali de cōfectiōe em
plastri apostolicon maiozis exponitur q est lapis
calāmaris.

Bit z nigella eiusdem generis sunt. differunt pa
rum in forma z virtute. multum in odore Bya
scoz. diuersa facit capitu. giter inquit herba est q̄
in segetibus crescit habens semen nigrum z ama
rum z odore suaui z cetera. Plinius git ex gre
cis alij melantium alij meleno sparmen vocant
z cetera. melantium est nigela. giter. g. git.

Biulben ara. pisa legumen qō mes vocat.

Biuntas. g. vertigo Cas. fe. zc̄.

Blabies est tinea a denudatione dicta. naz glabar
est pilus nudatus rasus caluus.

Bladiolus Byascoz. de ipso facit capitula duo.
Unum sic. gladiolus q̄ alij veteris aut cestris
dicūt folia viridi similia habet sed altiora z acu
tiora z hastam in medio foliozum cubiti vnius lō
gam z grossam in cuius virga capitella sunt tri
gona sub ipsis flozes habens purpureos z in me
dio feicinum colozem. semen eius in foliculis est
simile cucumeris semini rotundum z nigrum et
gustu viscidum. radix est illi nodosa ruffa z longa
z cetera. Aliud capitulum de ipso facit incipies
Veteris aut Cesteris a romanis gladiolus di
citur z cetera. vt in hoc eodem capitu. Item ri
phyon dicitur gladiolus segetalis vt infra in ri.
Plint. gladiolum ciperon vocat vt infra in iun
co z cetera.

Blaucoma Paulus est egritudo oculi incurabi
lis. secundum veteres est eadem cuz ypochimia
sed apud posteriozes non sunt idem. nam glau
coma est omnino incurabilis. ypochymia vero
nō omnis. z est aqua in oculo z imaginatio Be
me. in his vero qui altissima arboze cecantur. nā
greci glaucosim vocant zc̄.

Blaucosis est oculozum subalbedo que accidit vue
oculi sicut apparet in seiozum oculis. glauci nāq
dicuntur oculi qui vulgo varij dicūtur.

Blaucoma vero egritudo vt supza. interdum vnū
pro alio inuenitur.

Digitized by Google

Glaucium Byasco. est succus herbe eiusdem nominis folia habentis papaueris similia. sed folia calido cinere coperiuntur z sic succum emittūt. alij herbam in olam nouam mittunt z circulinūt terra z in furnum feruentem mittunt z sic folijs maceratis succum expimunt z siccatum in sole in pastillos redigunt. cuius est optimum quod ē crocei coloris intus z gustu amarum z odore grauj. miscetur ocularibus medicinis z cetera. ē sief memithe. ℔ Plini. glaucion in syria z parthia nascitur humilis herba densis foliis quasi papaueris minoribus tamen sordidioribusq; odorisque tetri gustus amari cum astrictione ideſt stipticita te granum habet crocei coloris vt Byas. multi errauerunt in hac herba. quidam putauerunt q; esset celidonia. Item quidam putauerūt q; essz papauer cornutum qō sic vocatur apud Auicē. z Ego vidi meo tempore multos in hoc errare etiam tempore Byasco. error fuit. nam in capi. de meconceratides dixit q; multi falso putauerunt er eo glaucium fieri ob similitudinem foliorum. q; autem glautium sit memithe vel sief ei⁹ apparet multis testimonijs. nam Aleran. z alij greci vbi in collirijs ponunt glaucium Auicen. et alij arabes in similibus medicinis ponūt sief memithe. ℔ Deterea apud Serapio. quicqd dicit de memithe apud Byasco. non est aliud nisi qō dicitur apud Bya. de glautio. inuenitur oleum glaucinum a glautio. verum apud Aleran. capi. de colica est oleum nominatum glaucinum non ab hoc glaucio q; nihil recipit glaucij cuius confectionem etiam inueni in antiquo antidotario sic vocatum z sine glaucio immo est omnino calidum.

Glaucia in vero Byasco. succus est herbe nascentis in syria z in yerapoli folia habet similia meconioceratidis sed pinguiora z super terram spansa odorem habet grauem z gustu amaro succum multum habet crocei simile. folia eius ciues mittunt in cacabis z in cibanis coquūt que cum corerunt ericant z glautia vocant zc̄.

Glasquiō Ste. pro glautio scripsit z exposuit q; est meimaram sed non recte. nam aliud est vt infra in medicinis patebit.

Glaucus piscis apud Aleran. in multis locis inuenitur. z in kirannida capitu. de ipso scribitur cui⁹ color est subalbidis Ysido. a colore dictus q; alb⁹ sit. grece enim glaucum album. in estate raro apparet nisi tempore nubilo zc̄. sm veritatez glaucus. est color prope varium. plus tamen inclinat ad albedinem q; varius. apud Joānicium de coloribus oculoruz inuenit qui color in senescentū oculis apparet zc̄.

Glaus ℔ Plini. antiquitus eugulactum vocatur citiso z lenticule folijs simile auersa candidiora rami in terram serpunt qui seniue admodum tenues z radice. flosculi purpurei ereūt. inuenitur iurta mare.

Glaur. g. noctua.

Gleucos. g. mustum.

Glicasmos. g. dulcedo.

Glikeon. g. dulce. glikei dulcia latini glicea dicunt.

Glitia confectio ab Alixan. capi. de cardiaca ex flō Item in ātidotario vniuersali glitia maior et minor z cetera.

Glitiaconon quidam abzoranum dicunt sm By. capi. de abzorano.

Glicidis z glicisicidis ē peonia. Theodo. Crisci. Item Alexan. capitu. de potionibus z antidotis ad epar glitide radicis etiam z peonia dicitur z cetera. ℔ Paulus de epilēpia facta a stomacho. glisicide dicunt autem peoniam zc̄. in kiranmida etiam gliksicidis scribit. Ste. glikisicidi scripsit z exposuit peoniam.

Glicon ℔ Paulus pro succo liquiritie z est dictu. g. dulcor.

Glicoriza in multis libris de greco translatis inuenitur z est dictu dulcis radix. est liquiritia vt latini corrupte dicunt. nam glicon dulcis riza radix. in confectionibus apud Byasco. vero glicoriza recte scribitur sic glicoriza aut squitia aut adipsa. nascitur in capadocia aut in ponto. fructer ē virgas habens longas duorum cubitorū in quib⁹ folia sunt spissa z similia lentisco sed pinguia z vnctuosa. profert florem iacinto similem. semen habet simile platani z asperum qō semen est latum sicut lenticula sed oblongū z ruffum. radices sūt illi burei coloris z longe sicut gentiane cōstricte z dulces que exiccantur vt licium z cetera. ℔ Plin. glicoriza z ipsa sine dubio inter aculeatas herbas est foliis echinatis pinguibus fruticosa binorum cubitorum altitudine flores iacinti fructu pillularum platani magnitudinis prestantissima in cicilia secunda pōto radice dulci. z hec tantuz in vsu capitur longa coloris burei que melior quam nigra z cetera.

Gliconium in libris antiquis de greco translati. reperio diuersasq; expositiones. nam in pratica de greco translata similima Almansori alicubi vbi habetur gliconium in Almansore habetur mentastrum. et alibi vt in ca. ō apostemate stomachi vbi habetur flores camomille in dicta pratica habetur gliconij flores. Item ℔ Dau. capi. de alopitia in quodam gargarismate vbi habet gliconium in pratica Joan. Serapio. in eodem gargarismate habetur calamentum montanuz vel siluiale. Item ℔ Dau. capi. de lapide vbi habet gliconium. Auicen. eodem medicamine habet calamentum campestre. Item in libro antiquo de simplici medicina pulegium inquit qō greci gliconos dicūt interrogt⁹ grecus a me qd vocaret pulegiū rīdit vliconos. z ita est in libro de doctrina greca expositum. nos aūt bliconos dicere possumus. in antiquo libro inueni gliconiū pulegium.

Digitized by Google

nec mirandum si arabes errant in huiusmodi plā
tis que habent conuenientiam in forma z virtu
te quando exponut greca nomina-nas in magis
distantibus vt ostendet in multis locis hui⁹ ope-
ris hoc idem accidit.

Glicocalamum.g.est dictu dulcis calamus.expo
suerunt quidam q est cassia fistula.alij calamus
aromaticus.alij cāna mellis vñ fit zucarum.per
k.melius scribitur.

Glicomilon liber de doctrina grecus est malomellū
de quo infra.

Glikozo.g.dulcacidum.i.muzum.inde origlicon
componitur.

Glicus aliquādo reperitur pro sapa z est dictu dul
cor qđ sepe et,p sapa inuenitur.

Glini.g.pupilla que z koxi etiaz dicit infra in plati
cozialis.

Glio fm Bya.ē sordities balnei vt infra in so.

Glis alia glis terra tenax glislapa vocat.

Glis Bya.aut quitis folia habet lenticule similia
cuius folia infima alba sunt z superiora viridia.
haste ipsius sunt quinq aut sex tenues quoꝺ⁹ pal
mis longe z terre proxecte.flores hz aureos vel
purpureos locis maritimis nascens.

Glisci Ori.est radix peonie ꝑli.glisside quam
alij peoniam vocant aut pentorobon zc.z infra
in peonia.

Glisomago.g.creta candida z est creta fullonū mi
xta pingui terra.

Gloſſa.g.lingua.inde cinogrossa lingua canis.ar
nogloſſa agni.buglosa bouis.ippogloſa equi zc.
huiusmodi.

Gluten.i.colla alia ex intestinis piscium z dicit.g.
ictiocolla.alia ex cozijs quadrupedum taurocolla
z hec apud Bya.z vtraq est gluten lignariorū.
Item aliud est gluten auri.z est duorum modo
rum.nam quidam est auri fabrorū quorum aliud
est boraz.z aliud tincar.aliud artificiale.quod fit
cum vrina infantium z de vtroq loquūtur Aui.
z Byasco.z aliud auri quod est pictorum z est
amoniacum vt Auicenna de id quo aurum ad
heret.

Gluten albotin ita scribunt qui nesciunt.nam albo
tin debet scribi fm arabicum.interdum alumbat
inuenit z ipm est terbentina.

Gnaphalium ꝑli.aliqui cametelon vocant cui⁹
foliꝭ albis mollib⁹ p tomento vtūtur sane z filia
sunt tomento inteligo.

Gnafalon Bya.cuius foliꝭ multi p tomēto vtū
tur qz alba sunt z mollia zc.

Gneoxon.g.cunilago de qua supra in cu.

Gnidijcoco ꝑau.ca.de collica in quibusdam pil
lulis quarum similes scribit Aui.eodem capitu.
vbi scribit mezerion z Alexand.eodem casu eis
demqz pillulis in aliquibus exemplaris gnidij co
co habetur.z in aliquibus cocognidij.sine dubio
idē sūt de quo supra satis dictum est in co z i ca.

Gnidium apud Alexandrum inter cibos pleurcti
corum quod quidam attriplicem exponunt.

Gnic⁹ est crocus ortulanus qui cincū apō Bya.
vocatur.

Gnomis narkosis.g.mentis stupor.

Gnosis.g.scientia cognitio intelligentia.

Gnostica sensibilia inde prognostica zc.

Gobeyra ara.mespilla a gobar qō est puluis quasi
puluerulenta.

Golena in antidotario esdra dicto exponitur ori
ganum.

Gongilis ꝑaulus capitulo de kunatra est ra
pa.sed grecus gongilon dicit z goggilion scripsit
Stephanus golili scripsit z exposuit leffum pro
left.

Gongiros.g.congrus piscis.

Goni.g.semen inde goniorea seminis fluxus inuo
luntarius zc.

Gonia.g.angulus inde ortogon ium trigonuz zc.
huiusmodi.

Goniorea fluxus seminis sed grecus gonoria dicit
a goni qō est semen z rois fluxus.

Gon Ste.vocari arabice collam dixit.sed giren ē
gluten vel guerin vt supra.

Gorab ara.corvus.

Gramma Aleran.capitu.de frigido stomacho grā
ma inquit fit velut nectar zc.est enim vinum cō
ditum cum speciebus.

Graculus infra inficofagos z in ortix z supra in ga
gilla z videtur discrepare.

Gramas vocat Bemo.lippitudines que fiunt in
obtalmia.

Gramen Bya.agrestis sine gramen virgas habz
nodosas z spansas super terram super quas vir
gas folia acuta z lata z dura sunt sicut canne mi
noris.radix est illi nodosa z dulcis quam boues z
alia animalia pascunt.arabice vocatur negen et
tbeil z negil.z quia duobus nominibus vocatur
duo capitu.de ipso facit Auicen.Unum in lfa
nun Aliud in littera the.ꝑlini.gramen ipsum
qō inter herbas vulgatissimuz geniculatis serpit
iternodijs crebroqz ab bis z ex cacumine nouas
radices spargit.z infra sunt qui z aculeatum gra
men vocent trium generum cuz in acumine acu
lei sunt qui dactilum vocant.alterum qō est azio
simile z hoc dactilon vocant eo q digitis medet
Tertium genus dactili sed tenuis nascitur i pa
rietibus vel tegulis.huic caustica vis ē zc.

Grami ꝑau.capitu.de emoptoica z de asmate
comedāt inquit ō pomis mala apia mespilla ma
la granata z grami fructus zc.

Grana tinctorum vocaf a Bya.coccus de quo su
pra in co.gra.vocatur karmes.

Grana solis milium solis vt quidam vocant cauda
porcina.eo forte q aspa planta sit.apud Bya.
lithospmon de qua infra in li.arabice culb.Ste.
calchi dixit.

Digitized by Google

Grana alkilkil Joan. Sera. ca. de dolore algomor calido sunt granata siluestria. Item idem ca. de sputo sanguinis ex coxcssione.

Graydion. g. lambrusca.

Graneon. g. craneon. i. os vel testa capitis Alexá. ca. de emicranea.

Granum anescseni est fructus arboris magne que lothos vocatur. z est granum simile iunipero sed maiusculum habens interius nucleum duruz cũ sua medulla tectum carne pauca dulcis saporis nigrum cum maturaverit. multi fabam grecam dicunt. Ilido. faba syriaca dicitur arbor magna fructum ferens comestibilem maiorẽ pipere gustu suauem. vnde z mella vocatur zc̃.

Granum ben est granum albi coloris simile cartamo sed maius ex cuius medulla fit oleum de ben qõ nr̃ates oleum mustellinum vocant. hoc enim tempore mee iuuentutis pro pipere albo ponebatur. a Bya. vocatur balanus repsico z oleum eius ballaninum vocat. vide supra in bacõcorda dictum Bya. cum dicto Alui. z videbis q̃ sic ẽ.

Granum calesi vel caleti vel calebi z est. ppr̃ius vero in regali dispositione sepe inuenitur z est milium solis qõ culb ara. dicit.

Granum nigrum est nigella que zeimen arabi. vocatur. z. g. melantium. z quodlibet istorum nominum nigrum sonat.

Granum nil arabice est semen indici quo pãni tinguntur.

Granum viride apud Alui. ẽ fructus arboris terebinti vnde terbentina colligitur vt patet suo ca. q̃ arbor ara. vocatur botim vt dictum est supra

Granum azelim vocatur a Sera. piper nigrum. z sunt radicule pue dulces delectabilis saporis sub citrini coloris que afferunt a Tuneci z barbaria augmentat sperma.

Gratecon fm Pli. vocatur fructus buri arboris.

Gremiale oleum z expensarum z onfancinum idẽ z est quod fit ex oliuis immaturis que colliguñ in gremio caduce ante alias ex quo oleo deberẽt confici omnia olea frigida vt ro. viola. z similia

Gripposis. g. incuruatio. inde gripposis vnguium est signum ptisicos. curuus grippos.

Groncus lini podagra lini cuscuta idem.

Grossi sunt ficus prime que sunt veluti flores aliarum.

Guaday apud Auicen. dicitur q̃ est ostracum. dicebat iudeus q̃ sunt porcellini vermiculi de quibus infra. sed non est consonum veritati conferendo textum Alui. cum textu Bya. z Sera. de porcellioe que dicitur arabice haura.

Guardenegi ara. ẽ species obtalmie magni tumoris que. g. oẽ chimosis vt supra in ch.

Guard infra in primo pagrapho. u. lre.

Guarescen apud Auicen. est auis. dicebat iudeus q̃ est turdus z dixit alius q̃ est turtur. in libro de doctrina ara. vocatur yman. apud Albaui exponitur q̃ est columbus siluestris quem quidam palumbum vocant zc̃.

Guaril ara. stellio.

Guasmeum exponit Aui. q̃ est folium nil. s. indici in tertio Almansoris scribitur guasmia sed i arabico est guasme. fm Albaui est planta que elcuatur super stipitem circa vnius cubiti mensuram in cuius extremitatib⁹ sunt ramusculi sicut flores coriandri qui siccantur z teruntur z miscentur cũ alkãna z tingunt vt alkãna. per se vero colore citrino z inde tingũtur cani. omnia supradicta que scribũtur per gua melius scriberentur p̃. va. u. vocali. pferendo tamen sonum inter. u. z. o. vel ẽt p. o. trabendo ad sonum. u.

Gubeira vel gobeira quocũq; modo dicas est mespilla vt supra.

Guidegi ara. sunt due vene in collo que flõmantur interdum alguidegi reperitur in Albocasim ca. de flõmia.

Gula greci dicunt vt nos.

Gũmi afimar exponitur in. vij. Jo. Sera. in confectione kerande regis q̃ est gũmi amigdalarum Alui. etiam in eadem confectione quaz vocat kabocb regis ponit gũmi amigdalarum. verum nomen non sonat hoc in arabico. nam amigdada vocant seum.

Gulben vel giulben ara. inuenitur q̃ sunt pisa leguminea.

Gũmi cedri est cedria. g. dicitur kidria. arabice vero kitran.

Gũma lilelmetu apud Aliaba. est amigdalarum ſ̃ non est arabicum.

Gũmi arabicum Plini. gũma optima est ex egypria spina euentes vermiculata colore glauco sine cortice dentibus adherens z cetera. putatur q̃ ex arbore ipsius fiat achatia sic apparat supra in ac.

Gũma zabara apud Aliaba. ẽ arabica.

Gunzen gabarum apud Aliaba. ca. de febre continua. p tamarindis vr̃ poni.

Gurguros. g. est gurgulio. inde nomen gurguriki. nos infirmitas gutturis.

Guruz Ste. exponit q̃ ẽ pulvis molẽdini z credo girum vel giri vt supra. sed semper vbi inuenit in greco. y. pfilon. u. transtulit.

Gutta miconis apud Dau. est gũmi papaueris z ipsum est opium.

H Que est aspiratõis nota nec greci nec arabes habent. aliquas tamen litteras habent in se ipsas aspiratione habẽtes. nam arabes vnam litteram habent quam ha vocãt cuius aspiratio est vt nos p h. aspiratae dictões. pferim⁹ bñt z aliã quaz cha vocant cuiꝰ aspiratio est cum quadã rascatõe ac si quis vellet exercere cũ voce

Item habent aliam quam vocāt hayn cui⁹ aspiratio est in gutture ac si homo haberet nauseam duarum primarum sonos variant per oēs voca-les cum additione notarum. z per primum scribitur hameme que est amomum. per secundā chaschas qō est papauer. p tertiam vero barbar qō est iuniperus z bauge.

Habage ebur liber de doctrina.

Hare ara. thimus vt patet per concordiam huius capituli apud Aui. cum ca. Hya. de thymo. Item Aui. ca. de epithymo virtus eius inquit est sicut virtus baare verum est debilior eo. Joā. Seraca. de retentione menstruorum dicit q nominatur alsoua Aben Alsehue libro de laxatiuis ca. de are dī inquit q est mater epithymi z ita ē sine dubitatione. nam eius descriptio etiam concordat cum Hya. ca. de thymo.

Hab arabice est granum cuiuscūq; arboris inde inscripta.

Hab demest granuz lauri qō ēt hab algar dī.

Hab nil granum indici.

Hab albarbar granum iuniperi.

Hab elras granum capitis z est staphysagria z vocant ita pp excellentem virtutem quaz habet in caput purgijs.

Hab basir granum viride z est fructus terebinti.

Hab elmeluch idest granum regum. z vocant ita multi arabes ceratum quia habent de ipso inopiam z similiter vocant semen mendana de qua infra.

Hcalia Ste. ē calebuz p calib vt apud. A. vī cub qō melius est.

Hcharcharach ara. piretrum. archaba alicubi scripsit Ste. alibi barcharebaba.

Hachar semina supra in agrostissa.

Hachib ara. calcaneus.

Hacrab ara. scorpio.

Hadbab arabice licium qō z calcule etiam ⁊ grece lithyos.

Hadham ara. ossa.

Hadeds ara. lens lenticula.

Hadid ara. ferrum.

Haberis ara. sericum.

Hafir ara. tibia.

Haff ara. galla.

Hagel ara. pdix liber de doctrina greca.

Hager ara. lapis inde hec.

Halbezard idest lapis liberans vt tyriaca zc̄.

Halcamar lapis lune.

Hactamach lapis.

Halliendi lapis iudaicus.

Hallezanclarel lapis lazuli.

Halmeses lapis in quo acuitur. s. cos.

Halachil lapis corneolus.

Halsfengi lapis spongie.

Halsechisa lapis pontificis.

Harmeni lapis armenus.

Halmetani lapis vesice.

Halrebegi lapis molaris

Hyacor lapis iacintinus.

Hiulo margarita.

Hagnites magnes.

Harchasite lapis marchassita.

Humbebigi lapis smerillus.

Hebeni lapis lacteus.

Hain ara. oculus z frons.

Hayneb arabice vua.

Hayneb althalebeb arabice vua vulpis z est solatrum.

Halchabat apud Alliaba. p terbentina arabica aliquando inuenitur.

Halek li. de doctrina arabica sanguisuga.

Halib ara. mulsum liber de doctrina arabica.

Halibium Aui. puto q voluit dicere yringiū. duo er eo facit ca. vnuz hoc aliud qō scribit attracisus sed in arabico est astaraticos et vtrunque est yringum.

Halijam z halin vt Auicen. z alauatim vt idez omnia corrupta sunt z est pulegium Auicen. non facit de ipso proprium ca. sed z confundit sermonem de eo cum sermone de calamento in codez capitu. z de origano z mentastro vt supra in calamitis.

Haliligi ara. mirobalani.

Halimon Dli. hec planta ex hoc nomine non est parui erroris apud auctores. alij enim fructicem dicunt esse densuz candidū sine spina folijs olee sed mollioribus. coqui autem ciborum gratia. alij olus marinum esse dicere salsum z inde nomen folijs in rotunditate longis laudatuz in cibis duorum preterea generum silueſtre z mitius silueſtre tenuiora folia. Craterias etiam tertium genus tradidit longioribus folijs odore cipressi nasci sub edera marine zc̄. videtur ex descriptionibus eius prioribus z virtutum eius q sit creticus z cetera.

Haieth infra in hanri.

Halium arabice sparagus z est a greco. naz Dau lus capitu. de cura epaticorum helium asparagū dicit. Item Aleran. capitu. de emigranea helio sparagus dicit z in alijs libris de greco translatis inuenitur hoc nomine. non est differentia apud arabes inter. a. litteram z. e. Item aliquādo arabes imitantes aliud nomen aspagi dicunt.

Hailtith arabice asa que grece lasar dicitur. Item apud Auicennam aliud capitulum de balsib inuenitur expositum quod est medicina inda similis hermodactilo. Sed in arabico scribitur balbid.

Halzum ara. limatia.

Hambair ara. ambra.

Hameati arabice volūt dicere kameactis est ebulus.

Hameme ara. amomum.

Hamam ara. crobeker est columbus.

Handebuh arabice tela aranee.

Digitized by Google

Handacocha ara. plures habet ſpecies. Bya. tria de ipſa facit capi. duo ſub hoc nomine lothos. z vnum de trifolio. cum duobus predictis concor dat Sera. auctoritate Bya. tertium de trifolio obmiſit. Aui. vero totum in ca. de handacocha collegit quicquid Bya. i illis tribus ca. dicit ego querens a quadam ſaracena de aleſſatis ſciola i herbis quid eſſet andacocha oſtendit mihi quã dam ſpeciem trifolij molliorem alijs z albidiori bus foliis z minutioris haſte. veritas tamen ẽ q̃ andacocha z trifoliũ idem ſunt. herba tamen q̃ vocatur planta leonis z herba flaura eſt ſpẽs tri folij z eſt illa ꝺ qua magis ꝓcquitur. Bya. i ca. de trifolio de qua dicit, q̃ hꝫ odorem aſpalti infra in tri. Z. aliud ca. facit quum de trifolio z tarifo lon ſcribitur. ſed in arabico trifoliuꝫ bẽtur. Ste. trifolium hẽdacochum ſcripſit.

Handebeliſamũ vel hendebiliſſimuꝫ in. ij. ꝓatice Aliaba. ꝓ riloballſamo ſcribitur.

Handal ara. colloquntida. Ste. hanſalum ſcripſit.

Haneb ara. iuiube.

Hanſel ſupra in aſ. il.

Hanul ara. bircus.

Haniri ara. ſerpens liber de doctrina ara. ſed apud Aui. baieth.

Haud lignum aloes Ste. verohaudem ſcripſit

Harbar ara. iuniperus.

Harach ara. ſudor.

Harbatum ara. apꝺ Aui. z ꝺ argaſtus z eſt planta que a Bya. vocatur ſonchitis. quid ſit ignoro in fra in lo.

Herbe apꝺ Auicen. ẽ animal venenoſum ova faci ens venenoſa.

Harcacharach in. ij. ꝓatice Aliaba. eſt piretrum ſꝫ harcathacha melius.

Hardelum Stepha. ꝓo aniudem quod eſt ſulphiũ ſcripſit.

Harmel ara. eſt qꝺ apud Bya. vocatur moli vl ar mola in ſine ca. de rura cuius ipſa eſt ſpecies. eſt inquit alterum genus rute que naſcitur in mace donia z in galatia alie quam moli cines appellãt fructer eſt ex vna radice multas virgas habens lõ giora noſtra ſed molliora z odorem graueꝫ habẽ tia z florem album z capita maiora quam noſtra in tribus partibus diuiſa huius ſemen obruffum z trigonum amarum. z hoc Autũpno tempore colligitur quam rutam multi armolam vocant. Syri vaſaſa. Capadoci moli dicunt. q̃ z ſimilis moli eſt. naſcitur locis humidis z cultis z cetera. vt Aui. z Sera. de armel auctoritate Bya. ꝺ iu mamento qꝺ facit viſui. Item Aui. ca. de ruta ſilueſtri ẽ inquit vehemẽtioris magnitudis q̃ ar mel. Item idem in. v. ca. de ſcelite inquit vena rum alefind z ẽ armel alba z̃ẽ. dicit ergo hec aut q̃ habet ſpecies aut cõpat rute agreſti q̃ ẽ nigri or vt ſupra. Ste. muli ꝓ molo, ẽ armelũ ꝓ armel

Harna ara. porcelliones vermiculi q̃ morantur ſub vaſis aquarijs z ſunt pui lati qui tacti inflectunt z ſiunt vt pillula.

Harnoch ara. grue liber de doc. arabica.

Haron Pli. ſed de ipſa ſupra in aron. quia Bya. ſine. h. ſcribit.

Harſas ara. vel harzof quod riclius eſt ſecundum iudeum ſpecies cardi. cunchar vero ſpecies ei⁹ verum in libro de doctrina arabica harzof ẽ ipſe cardus.

Harceman Aui. in. ij. cano. dicit q̃ eſt granuꝫ cui⁹ virtus eſt ſicut virtus ordei immo ipſe medium eſt inter triticum z ordeum z ipſius ſanich z plu res ſũt magis ſtiptice q̃ ordei. Ste. in ſyn. ſcri pſit bartemũ z dixit q̃ in greco vocat ſubomõ. in Alhaui exponit q̃ eſt ſpelta

Haruch. Ste. ꝓ hauroch ſcripſit ẽ curcuma Albẽ meſue haruch.

Hareſana ſupra in dipſacos.

Harua ſupra in guadai z infra in porcelliones.

Haſce ſupra in haſee.

Haruſet ara. muſtella li. de doctrina arabica que ẽt firan dicitur.

Hafabetrai ſcripſit. Ste. ꝓ virga paſtoris.

Haſeb ara. neruus

Haſech ara. ſi inueniẽ ſed melius harech eſt tribu lus maximus vt patet ꝓ Ste. z Aui. z in ſecũdo Almanſoris poſt armel.

Haſekti ara. eſt cameleonta vt apparet ꝓ Auicen. ca. de bedeguard. dicit enim eſt ſimilis abaſeketi albe. z Byaſcori. dicit q̃ ſimilis eſt cameleonte albe.

Halcix alzuzegi ara. herba vitri. nam haſcix herba zuzegi vitrum z grece ꝓdichiados z perdiculi zẽ pitaria.

Haſtor ara. auicule parue.

Haſſur ara. crocus ortulanus quo firicum tingitur Auicen. vnum facit ca. de ipſius herba que aſſur ꝺ. aliud de ſemine quod cartami vocat cartam arabice.

Hafialraby. arabice virga paſtoris haſabetrai Ste. ſcripſit.

Haſel ara. mel Ste. aſelum ſcripſit.

Haſrem ara. agreſta, vua acerba ſed Ste. helſerez ſcripſit.

Haſſer z bezertaſam apud Haliabatem eſt vitis alba.

Haſſurum ẽ hauxeer de quo infra in hau.

Hataleceł Ste. eſt inquit portulaca

Hauden ſcripſit Ste. ꝓ ligno aloe.

Hauked ara. aquila.

Haurelch ara. glucten ſed Stepha. alac z alibi ala cum ſcripſit.

Hauleich ara. rubus.

Hauroch ara. curcuma. haruch aliqñ inuenitur vt apud Aben Alſeſue

Hauſel ara. ſquilla ſed Auicen. imitando grecuꝫ a ſchõ dixit.

Haurum ſed fm arabicum haur Auicẽ. de eo duo facit capitu. vnum de haurum cuius cõſonat ca-

Digitized by Google

Bya. de populo arbore. aliud de baurum roma
num cui consonat ca. Bya. de agyros qō etiam
exponit. Bya. q̄ est populus arbor. z Aui. dicit
q̄ est acibiros volens dicere agiros. sed in arabi
co est acbiros cuius gūmi vt dicit Aui. ē karabe
due igitur videntur esse species huius arboris.
Una calide complexionis. Alia frigide sicut per
virtuosa tertium colligitur. q̄ q̄ apud Bya. ca. ō
agiros sit permixtus cum alio ca. cuius error vel
a translatoribus vel a scriptoribus processisse q̄
bibetur per testimonium Sera. et dictu Bya.
in vtroq; ca. Aliud preterea ca. facit Aui. ō hac
eadem qō incipit Nurromana dī actuses sed i
arabico est acchiros zc̄. idem sicut ō baurum ro
mi. z hic error contingit ob similitudinem litte
rarum huius nominis baur z ieum qō est nur q;
non differunt nisi in punctis. Idem error fuit et
ab eadē causa in ca. de karabe vbi dī q̄ est gūmi
arboris dicte nur romana. z ōbuit dicere eē baur
Idem est error in synoninis Ste. agiros inquit
est geum romi. i. nur gallica vel romana vbi erat
ieum debuit esse baur z infra in karabe.

Banfigi ara. vel hausegi rānus vt patet per concor
diam Auicen. Bya. z Sera. exponitur tamen
apud Auicen. q̄ est rubus in aliquibus exempla
rijs falso. nam rubus vocatur bauleich vt supra
z ipse immediate super fecerat ca. de rubo. Ste.
ausegum scripsit.

Baurer Aui. ca. facit qō scribitur bausarum. sed in
arabico est baurer est lacticinium quoddam sup
qō inuenitur zucarum de quo zucaro Aui. facit
speciale ca. post ca. zucari immediate. z in Sera. in
uenies in ca. de zucaro. Capitulum autem illud
qō in susurum eodem modo scribitur in arabico
sicut planta dicta. s. aurer. z in illo ca. videtur lo
qui de eadem planta z cum hoc de arbore quam
Bya. vocat tarus sub cuius vmbra dicit dormi
entes periclitari. apparet igitur hi confusi illorū
duorum capitulorum alioquin esse mirandum.
qō dicit. s q̄ est species illius aurer sub cui⁹ vm
bra morientur sedentes sicut dixit Bya. de taro
qualiter esse possunt vnius speciei. naz aurer est
lacticinium z tarus arbor magna vmbrifica zc̄.

Baze inquit Auicen. est zuffere z addinarinar ipse
tria de eo facit ca. iuxta eius tria nomina. naz sub
lfa ba de baze. sub lfa vel ō dinar. sub lfa zan de
zafare vbi plus de ipsa loquitur dicens q̄ est silis
rute nec icio ipam.

Bazezalfachir ara. est epatica que sup lapides ma
didos oritur apud Bya. licena vocatur de qua
infra in li.

Bayer ara. serpens sm Aui.

Beagi ara. culex.

Becropion Bemo. hectropion inquit refractio
aroz euersio palpebre inferioris ad exteriora que
fit aut senectutis debilitate aut palysi aut anguli
maioris rupto iterius augmēto cōstituto aut im
portuna ptiū icisura aut exteri⁹ cicatrice ꝓstituta

Bedicorion Theo. Ꝑsi. li. de simplici medicina.
bedisco: on qō appellat pellecin⁹ huius fructus
semen colorem quidem russum habet et vtraq;
pte acutum est quēadmodu; bipēnis quas greci
pellecas vocant amarum quoq; z sapit cum zc̄.
Aui. adrumulon est medicina que nominatur bi
pennis hz duas acies sicut bipēnis zc̄. in arabico
vero androsaron scribitur liber antiquus hedisa
aron qō vocatur elicinus. Ste. vero in synōimis
ydusarum est adesum agreste.

Bediſmata z stigmata greci vnguēta odorifera vo
cant. Ꝑlinius.

Bedrimon in. vij. Jo. Sera. ca. i. est iuleb

Beifistidos ara. ypoqstidos post grecum.

Beil z beilbace idem z est cardamomum maius vel
cardamomi spēs vt pz per Serapi. ca. de carda
momo.

Bciabelem ara. sempuiua Stepha. belelealez scri
psit.

Beyregi in pratica Alliaba. inuenitur exponitur q̄
est turbit.

Belba scripsit Ste. alibi pro bulb quod est senuge
cum.

Belbeeli in secūdo pratice Aliaba. ca. de succis ex
pōitur q̄ est fer vini albi. bebeheli inuenio ca. s.
de febre continua si infirm⁹ est inquit debilis vel
assuetus in sanitate multo cibo vel bis in die ci
bari bebeheli aquam bis in die dabis zc̄. quod sit
considera.

Belbel nili Aliabas capitu. de ypocistidis granuz nil
sed albelnil debet scribi vel dici.

Belcima Ꝑsli. sic vocat. g. scoziam argenti supra i
belcimatos.

Belenium non est belerinuz qō est enula Ꝑlini.
belenium e lacrimis Helene dī natum z ideo in
belena insula laudatissimum est autē fructex bu
mi se spgens doctantalibus ramulis folio simili
serpillo zc̄.

Belfa dixit Ste. q̄ ara. vocatur id qō. g. agyraton
supra in agyratos.

Belkalimbar. i. terbentina.

Belicem Ꝑsli. sic vocat in asia speciem salicis hu
iuris status.

Belisoides vocant greci tunicas quibus vestiūtur
nerui testiculorum z vene z arterie que cum eis
descendunt z est alba nervosa sine sanguine sup
eam valentior tunica. alia est que in interiori ve
hementer vna parte inhereret orchion vocant.
z cetera Cozne.

Belilegum Ste. aliquando mirobalanum vocauit
eliligi mirobalani

Beliocbuso Ꝑsli. hz florem aureo silem foliuz te
nue cauliculum quoq; gracilem sed durum.

Belisine Ꝑsli. rara vita ē nec in oibus terris est ra
dice soliosa ex qua medis veluti malum eruberat
cōtectum sua fronde hui⁹ verter tūmus lacrimā
continet iocūdi saporis vel acbanticem mastice
appellatam.

Digitized by Google

Helix fm Bya. z Pli. etiam vocatur tertia spes edere supra in ciscos.

Helxinen. Pli. alij perdicium vocant eo q perdices libenter eam comedunt. alij sideritem. nonnulli pthemium vocauerunt. folia hz minima similitudinis plantaginis z marubio cauliculos oblongos leuiter rubentes scia in capitibus lapaceis adherentia vestibus vnde z elixinam dictam volunt. sed nos qualis vera esset elixine diximus prioribus libro. herba autem inficit lanas zc. deinde addit pdicion siue ptemon. nam sideritis alia est a nris herba vrceolaris vocata zc. describens pitarias z ostendens q supradictra non recte vocatur elixine z ostendens q pitaria non est sideritis vel sideritis quãuis a quibusdaz sic vocetur. alsine vero vocatur pitaria vt supra in al.

Helos vicus oculi vt infra in vicus.

Helitus Ste. pro altith qõ est asa scripsit alibi helice scripsit.

Hemama Ste. p amomo scripsit.

Hemaze actere gi apud Aliaba. videtur sonare acetositas citri.

Hemerocales aut catalepton vel bulbus ematicus Bya. folia hz hastata q similem lilio in initio cũ se ceperit apire flores lilij ostendit tres vel quatuor. sed postq̃ floruerit viridem facit colorem bonum z odoratum. radix eius in imagine ẽ similis bulbo sed paulo minor. Plini. hemorogales pallidum est z viride z molle folium habet radicẽ odoratam z bulbosaz zc. Ste. ymerocales ẽ species sufani p fusen qõ est lilium.

Hẽne infra in sinapi.

Henis z banis ara. cicer.

Hendachochũ p andacocha scripsit Ste.

Henelimone. g. apud Las. fe. exponitur prurigo. sz in li. de doc. gre. kneſmon habetur.

Henidridis Pli. est serpens masculus albus.

Henier pũger qõ est vrtica scripsit Ste.

Hẽta ara. frumẽtum qõ z boz dr.

Heraclea vel eraclia siue planta aliqua siue gẽma siue vrbs siue passio ab Hercule nomen accepe runt eracleam. nãq antiqui epilensiaz vocabãt eo q Herculẽ sepe ab ea infestatũ fuisse traddũt.

Heraclea hoc nomen multis plantis attributũ fuit vt supra in er. que nomina quãuis sine aspiratione inueniãtur. melius tñ cum ipsa scribũtur.

Heraclion Pli. ab Hercule inuentuz dicũt caule digitoruz quattuor altitudine flore purpureo foliis coriandri. iuxta lacus z amnes inuenitur zc. Item alibi heraclion tria genera habet nigri° lactioribus foliis glutinosum. alteruz exilioriboº molioribus in succo non dissimile qõ aliqui prassion vocauere. tertium hoc est medium est minus q̃ cetera efficax. optimum creticum. nam z iocundum olet proximum smirneum deinde eracleoticum ad potũ vtilius qõ optimum vocant zc.

Herba iudaica exponit. A. q est herbũ in secundo.

Herba fulonum supra in borit.

Herba ficaria infra in millemorbia.

Herba micaria in spondilion.

Herba catholica vocat a quibusdam laureola.

Herba sancti Jo. ipicon ptorata idem.

Herbaturum fm. Ser. est peucedanum. apud A. vero vocatur bugenis vt supra. sz in arabico buyenis. y. s. vocali pfertur. Constan. vero herbaturum inquit est artanita sed de ipsa supra in ar.

Herba vitri vt in. ij. Aui. est pitaria vitriola. apud Bya. alsinem z pdition. sed greca herbaria vocabat pdiculi interdum pditiados Pli. herbaz vrceolarem vocat supra de ipsa in al.

Herba venti ingreditur in vnguẽto martiaton magna qdam scatũcellum vocant.

Herba paralisis in eodem vnguento.

Herba sancte Marie ibidem.

Herba tetrabit ibidem.

Herba muscata ibidem.

Herba sancti Pau. in ãtidotario vniuersalii quodam vnguento ad plagas.

Herba capillaris adiantum pollitricum capillus veneris idem vt supra.

Herba sceleratа supra in botrachium.

Herba cancri supra in crispula

Herba rabiosa supra in eliotropia.

Herba mularum infra in ratha.

Herba scripta infra in scolopendria.

Herba veneria achoraus fm Bya.

Herba flaura planta leonis trifolium maius andacoche species.

Herbilia legumen.

Herbũ oxobum idem. Bya. nascitur vt lenticula. seritur ẽt cuius aliud est palidum aliud subruffuz z aliud album zc.

Hercarion in. ij. practice Aliabatis pro ypericon inueni.

Herisa apud Aliabatem ca. de scropulis pro oriza greco qõ est rizi.

Herfum rasadum Stepha. pro borf quod est nasturtium.

Hermoclima Aler. ca. de diuturna epilensia est antidotum dictum ascendens aut tyriaca ab Hermete in antidotario vniuersali scripta.

Hermodactilus ẽ dictu. g. hermetis digitus By. sub hoc nomine coltico vr de hermodactilo tractare. nam hoc apparet per Sera. capi. de hermodactilo z per Bya. capitu. de coltico de quo supra in col.

Hermelum Ste. p hermel scripsit.

Hernia quando per rupturam sipbac in oseum descendunt intestina.

Herpes est hiomenus vlcus serpendo mãducans circum se. nam herpere id est serpere. estij grece vorar comedit.

Herpetas antiqui serpigenem dicebant Lassius felix araneas, inquit quas greci a serpendo herpeta dicunt. nos autem similiter serpigenem a serpendo z cetera. z infra. est z aliud genus herpes

quas greci centrias vocant. si quidem in superficie cutis pustulas minutas milio similes ostendit quas latini vulgo tineas verias vocant ⁊c̄.

Herpillum. g. serpillum illud grece boc latinum. hz Dya. quidam silymbriū herpillum vocabāt falso pura etc̄.

Hessa. Ste. p haare scripsit ⁊ est tbius.

Heseca idem pro baseeb q̄ est tribulus scripsit.

Heserem idem p afrem que est agresta succus vue acerbe scripsit.

Heserudarum et caulamalum exponitur in regali dispositione q̄ est galanga et casurudar dicit vt supra in ca.

Hetercatura. Ste. est psium puto corruptū. nam basara catuma vocatur.

Hetigonon Plin. herba ab alijs scorpion vocatur propē similitudinem radicis cuius tactu moriūtur scorpiones.

Heueri farina apud Alliabatem videtur ordei ca. ō febre ethica.

Hezez et hezaze in medicinis oculorum apō Alliaer in secūdo de simplicib⁹ medicinis eiusdem hezeza et hessa et inuenitur pro badbabab quod lirium est.

Hezeribare ara. vitis alba vl spēs eius vt Alui. pro pio ca. vbi dicit q̄ de ipsa loquitur in febre que est vitis alba.

Hiberida Pli. inuenit nuper seruilius quā Democrates primus medentium appellauit biberidam q̄ q̄ ficto nomine inuentioni eius assignato carmine. nascitur maxime circa vetera monumēta parietiasq; et inculta itinerum. floret semper folio nausturtij caule cubitali semine tā par uo vt vix aspici possit radici odor nausturcij vsus eius estate efficatior et recenti tantum etc̄. que de sceitaragi dicunt arabes in sciatica Dau. et yberidam sine aspiratione quorundam relatu ad sciaticam laudat de qua infra in ib. Hec videtur quam nausturtium agreste nominamus. verum Dau. asserit se magis agnoscere alias huic egritudini conuenientem quam; describit in formam sceitaragi vt infra in yberidos vtriq; tñ inesse vt hec operatio.

Hibiscus altea.

Hiera liber de simplici medicina antiquitus herbena.

Hierob Dya. virga est porrecta virgultis vltra cubitum geniculosis cum foliis per interualla distātibus tanquam quercus incisis ⁊ subalbidis et cetera.

Hilbane supra in cardamomo

Hidros Cor. celsus est species saniei tenuis subalbidi coloris ex malo vlcere oriens marie vbi neruo leso inflatio secuta est mellitia vero grossior ⁊ glutinosa subalbida melliq; albo sublimilis fertur ex malis vlceribus vbi nerui circa articulos ⁊ iter hec loca marie ex genibus. eleodes vero tenue subalbiddum colore ⁊ pinguedine oleo albo non dissimile apparet in magnis vlceribus senescentibus ⁊c̄.

Hymene infra in menoes.

Hyenchos Pli. est duorum generū caule vtroq; albus ⁊ niger lactuce similes ambo nisi cēnt spinosi caule cubitali anguloso intus cauo sed q fractus copioso lacte manat ⁊c̄.

Hyosoris Pli. intubo est similis sed minor atque tactu asperior ⁊c̄.

Hipateram dissenteriam dicūt greci epaticam vt Dau. ca. de dissenteria

Hipbear apud Pliniuz est species visci amari saporis.

Hipecon Dya. nascit in tritico ⁊ locis cultis folia habet rute lisa astam hz minorem ⁊c̄.

Hipegon Pli. in segetib⁹ nascit folijs rute ⁊c̄.

Hipericbision collirium aptum ad vngendū Cassius felix.

Hipericon Pli. scribit sed de eo infra in. y.

Hypocistis ozobotron a quibusdam dictū malo granato imaturo similis nascitur vt dixim⁹ sub cilio vnde nomē. duo genera eius cādida ⁊ ruffa vsus in succo spissat siccat ⁊ ruffa magis ⁊c̄. Pli. ⁊ infra in ypo.

Hypogeum. g. subterraneū occultum vt spelunca ab ypo q̄ō est sub ⁊ ge terra grece in antidotario vniuersali in confectione dicta grisudermon.

Hypoglossa Plini. folia hz similia in figura foliis mirti silue stris concaua spinosa ⁊ bis ceu lingua folio puo exeunte de foliis ⁊c̄.

Hypopeston Pli. nascitur in spinis quibus siunt enee fullōie sine cauliculo sine flore capitelli trīm inanibus ⁊ foliis puis multis herbacei coloris radiculas hīs albas ⁊ molles.

Hyporis. g. aut anabasis, Dya. nascitur locis būidis ⁊ in monumentis astas habet ruffas ⁊ aspas ⁊ nodosas que aste quicquid vicinum habent illigant in quibus folia sūt acuta ⁊ tenera ⁊ iunco similia ⁊ spissa ⁊ sursum ascendentia. hec etiam aliquoriens de pariete dependet comis plena habūdantibus ⁊ nigris sicut cauda equi que sunt lignose ⁊ dure ⁊c̄. est cauda equina apud nos duas habz species. vna maior ⁊ asperior qua tornitores scifos polliunt ⁊ alia tornatilia aliquādo ypuris reperitur. hypuris alia Dya. comas minores hz ⁊ albas ⁊ molles ⁊c̄.

Hyposellinum grece fm Plini. smirnion vocatur infra in ypo.

Hypostumata grece suffusiones sanguinis ex ante cedenti percussione facte vt Cassius felix propio capitulo Demosthenes vero tararis vocat arabes tarfati.

Hyrcolus fm. Pli. vocat herba silis nardo gallico ⁊ ipsum cum ea adulteratur ⁊ cum ipso nascitur ⁊ cetera.

Hyrdon arabice fm Alhaui oī stellio vel ei⁹ spēs.

Digitized by Google

Hysatis oꝛ rubea tinctoꝝ fm Theo. Prisci. libro de simplici medicina.

Hysophiron vocant aliqui phaselion quoniam solinꝫ qꝫ anisso simile est in phaseoli pampinos torquetur capitella sūt in sūmo capite tenuia plena seminis melantij ꝛ cetera. Plinius melantium est nigella.

Hysoperide fasilinū semen virtutem habꝫ mirtaē est.n.amarꝫ ꝛ austere ꝛc̄. Theo. Pri.libro de simplici medicina.

Hitridatos albe semen Dau.ad acetationez cibi in stō ignoro quid sit.ꝛ scias qꝫ Aluic.in hoc loco Dau.imitatus precedentes ꝛ sequētes medicinas scripsit hanc vero preterijt vt puto ignorās quid esset.

Hyu grece viola vt Cas.fe.in collirio vocato dyaleuco hyu.i.de viola alba.sed liber ō doctria greca ion habet.

Holbe arabice fenūgrecum ꝛ sī dices bulbe non peccas.

Holcus Pli.in saris nascit ficcis aristas hꝫ in cacumine tenues culmo quale ordeū restibile.hāc quidam aristidam vocant.

Holisatrum qō yposelimon vocāt Plini.ꝛ infra quartum genus ex eodem faciunt horoselinum de bis in suis locis.

Holosidera spatula idest ferrea Theo. Prisci. capi. de hernia.

Holostheon Pli.siue hiritia est herba eraduerso appellata a grecis sicut fel dulce tenuis vsque in capillamenti speciem lōgitudine quattuoꝝ digitoꝝ ceu gramē folijs angustis astringens gustu nascit in callibus terrenis ꝛc̄.

Holus fatuū supra in bachleanica

Holus iamenum blitus.

Holus benedictum est portulaca. Joan. Sera. in pluribus locis.

Horchis Pli.siue seraphis porri caule palmeo flore gemina radice testiculis simili.quidaꝫ folio scil le esse dicunt leniori ac minori caule spinoso.ꝛ infra statim describit satirion quasi aliam herbam ab hac.

Hox arabice nasturtium scito qꝫ in.v.pratice Jo: Sera.de prohibendo aborsu circa finem ē quedam cōfectio que incipit.ꝛ.cere dragmas.x.ꝛc̄. ꝛ vbi habetur nasturtij in regali dispositōe Alia. eodem capi.ꝛ eadem confectione habetur teste figuli.ꝛ hic error contingit a translatore propter similitudinem scripture.nasturtij enim sic scribit testa vero sic ꝛ vocatur hazef.non enim differunt nisi in punctis.tu vero iudica qꝫ est cōueniētius. Ste.oxfum scripsit.

Horoselinum Plini.quartum genus apij faciunt oroselinum alio fructice recto semine cumino simile ꝛ ceta.

Hucha scripsit Ste.p furfure.

Huegi in pratica Aben Mesue capi.ō spalmo.ē acoꝝ sed oegi melius.

Huleich ara.rubus.

Humach arabice acetosa lapatium. Step.humasum scripsit.

Hundebe ara.endiuia latine tuba.g. Ste.cicoriō vndeba intuba.

Hulbe supra in fenugreco

Hunesum scripsit Stepha.pro cinere que benis vocatur sed forte benosum babebatur et coꝛruptum fuit ꝛ cetera.

I Habēt greci duo vel tria hꝫ modernos.nam.i.quam ita vocāt sonare faciūt.i.ātiquivo scōm qꝫ Prisc.testat.e. longū sonare faciebant propterea ipsam eta vocant et translatores latini in.e.latinum semper mutabant.per hanc scribitur ilios qō est sol eliotropia ꝛ similia. aliud.i.vocatur iota cui semper superscribuntur duo puncta sic quando in diphthongo non cadit.aliud vocatur.y.psilo qō est dictu.i.tenue qꝫ vocetenui profertur cui etiaꝫ duo puncta superscribuntur sic nos.y.grecum vocamus habēt tres diphthongos que semper.i.sonant.vna cōponitur ab.e.ꝛ iota cuius hec est figura. alia ab.o.ꝛ iota tertia componitur ab.y.psilo ꝛ iota. cuius hec est figura .hoc sciendum est qꝫ nūq̄ y.pro consonante apud grecos accipitur nec ēt apud arabes.nam arabes vnum.i.solum habēt quānis vt supra dictum est aliter interduꝫ sonat. i.ꝛ.e.ꝛ.o.additis notis.

Jabadde ara.polium Ste.iabada dixit.

Jabroa ara.mandragora sed apō Alui. aliqñ iabrot inuenitur non recte.

Jacintus Dya.herba est que florem purpureum habet ꝛ radicem similem bulbo. Jn vero Dyacyntus.i.margaritare folia hꝫ bulbo similia astaꝫ duoꝝ palmoꝝ ꝛ tenuē digiti minoris habēs grossitudinem comam viridem habens ꝛ gibbosam florem hꝫ purpureum radicem bulbo sibi simē ꝛc̄.est ēt gēma q̄dam sic dicta.

Jacot ara.lapis iacintus.

Jamblicu. Dau.cap.de idropisi ꝛ iamblicu iquit obsonijs admisceant ꝛc̄.

Jamen prouincia vnde quandoqꝫ reperit iameni vel aliamen ab ea.

Jamia grece curatio medicamentū ꝛ iasis therapia idem.

Janus ara.bubalus

Jatemon exposuit Ste.qꝫ est bebunegum,p bebo nigi qō est camomilla.

Jantum vel ientū ut in.iiij. Gal.de simplici medicina vbi numerat quedam que non hꝫ gustare est psia vt apparet p Sera.ca.de tapsia ꝛ infra vocant ipsum gingizerd.

Jarierd Jo. Sera.in.vij.suffuf.ad impinguandū

est semen asonanti.i.saffasa.
Jarus barba aaron vocatur q̄ z pes vituli dr̄ z serpentaria minor z dracōtea minor
Jasis.g.z akesis z therapesis medicina sanitas.
Jaspis gēma lapis pr̄ciosus multas hz spēs.
Jatut ara.pinus masculina
Jatricos.g.medicinalis.i.vocali zc̄.
Jatros medicus pollidarius.
Jatrema.g.medicina in his oībus a medicina venientibus.i.vocalis est.
Jatria.g.medella curatio remedium medicina.
Jausemin ara.vel ieusemin.i.zambach sambucus dicta corrupte tamen.
Jausur ara.opoponax.
Jaxiron scripsit Ste.p iausir z alibi p iausiri.
Jberidos herba que ara. dicitur teitaragi ℔aul. ca.de siatica.pfecte ät eos regescere facit yberidos herbe vsus quā z lepidū alij vo agricardamū appellant q̄ est apud nos.nascitur fructer proxia lauro folijs z maiora multū hīs zc̄.z infra in lepidum z in sceitaragi vult hic ℔au.q̄ quidam nasturtium agreste dixerunt esse hanc herbam sed apud ipsum est alia cui⁹ folia describit z mihi ostensa fuit tali folio vt dicit que apud grecos vocatur vulgo sarcofagi.i.carnem comedens eo q radix eius fistulas comedendo curat
Jbiscus cuiscus althea idez Cas.fe.in antidotario ca.de dyaquilon zc̄.
Jbleon apud ℔ya.ca.de melle est spēs mellis.
Jbos.g.gibus giboſosus yuos pferunt.
Jcor.g.humor ycores humores liquores ide icroides.i.humorose.
Jcteritia dicta ab aue icteri crocea colore ℔lini. ycterus vocatur auis a colore que si spectet ab icterico sanari id malum tradunt z auem morbum puto vocari auem galgulam zc̄.hic regius morbus z arcuatus antiquitus dicebatur.a colore vero auri hanc auriginem vocant.arcuar⁹ autem morbus dicitur ab arcu propter colorum varietatem.liber de doctrina greca.ikteros gerāsos ictericus q arcuatus z regius latine dr̄ alfus z aureus z cetera.
Jctericos grece ictericus qui z icteridos etiam dicitur.
Jctiocolla grece apud ℔y.ichthiocolla quod dicr̄ venter est ceti piscis sed vtilior que in pōto fit alba z grossa z non pertusa z citius se voluens zc. est colla piscis ab ictrios qō ē piscis dicta de multorum piscium intestinis fit bodie.
Jctis.g.piscis.
Jctidion pisciculus.
Jctinos.g.miluus auis.
Jdam ara.pulmentum.
Jdaros.g.aquaticus.inde ydasmus humor ydropicorum.sed melius p.y.scribūtur.
Jdea ℔ya.folia hz ormirsino similia.cui aste sūt cum floribus.radix eius stiptica est valde necessaria locis qbus stiptico medicamine ē opus zc̄.
Jdema grece inflatio tumor per oi diphthongum scribitur.
Jdromel infra in mellicrato.
Jdor.g.aqua inde ydropisis z alia.sed q: melius p y.scribr̄ infra queratur
Jdros grece sudor liber de doctrina greca ide ydrosis sudario.
Jebzene Ste.p iabzoba q̄ est mandragora.
Jeiunum intestinum est fm a ſtō.s.post duodenum sic dictum eo q semp vacuū inuenitur.
Jelet eltraim scripsit Ste.p barba yrcina vel ypoquistidos qō sit ex ea imo ex fungo q in radice ipsius oritur vt infra in ypo.
Jelben vel iulben in Albani exponit q̄ ē spelta.
Jelbub supra in albulbub.
Jelnarum scripsit pro iulinar qō balaustia est.
Jentum ara.ē tapsia vt supra in iantum.
Jera.g.i.sacra inde yerapigra.i.sacra amara.sed pikra dicunt greci z yeralogodion.sed logodion dr̄ grece p.i.vocale scribi z proferri debet ita q iera sit trisillabum.
Jerabotani vel votani vt grecus profert est dictu sacra herba z est berbena.nam antiqui in expiationis templis z sacrificijs deorum z in adiurationibus confederationum hac herba vtebantur.vt in primo Titi liuij apparet.vnde romani segmen i.sacra rami eam vocant apud ℔ya.vero gerabotanum scribit post grecum.
Jeraboranum ℔yal.quam multi peristerion vocant virgas habet cubiti longitudine z amplius angulosas.in quibus folia sunt in circuitu similia dri sed angusta z paucas incisuras hīs in giro sit alba radices oblongas z tenues
Jera ficaria inuenitur apō Alliaba.in mltis locis p ierapigra z ceta.
Jerar grece astur fm kiranidam vl accipiter vt in li.de doc.gre.i.vocali non cōsonante.
Jergir ara.eruca.
Jerad ara.locusta liber de doc.ara.
Jerdbe ara.panis valde mollis.
Jerebotanum vel vt apud ℔ya.ierabotanum herbena vt supra
Jetua arabice nomen generale omniū septem speciorum titimali quas ℔ya.describit fm Auicē. in secundo cano.quārtis Joan.Serapi.in tertio capi.de laxatiuis simplicibus dicat q̄ est species mezerion.
Jeuguers arabice vel geguers quidam exposuerūt q̄ est milium sed ipsum vocatur arabice dochon videtur esse genus ed milium z panicum z scaiolam que omnia vnius virtutis esse videnť z propterea Auicen.videť de his vnum facere capitulum in ge.
Jeusir vel iausir ara.opoponax.
Jeum ara.nux supra in ge.
Jeum bane vel bace ara.nux muscata.

Digitized by Google

Jenum alke ara. nux vomica.
Jezar ara. bautia iezarum scripsit Step. exponés daucus agrestis.
Jsson Dya. multi cameleontā nigram sic vocant
Jgia grece quedam confectio in antidotario vniuersali z est dictu sanitas valitudo salus incolumitas per. y. tamen melius scribitur z cuz diphthongo enim scribunt.
Jgidion vel vt quidam giugidion est fumus terre. Dau. capi. de sanie oculi quam ypopiaz vocāt igidium posuit z Auicen. eodem capi. allegans Daulum z eadem scribens medicinā vbi paulus igidium ipse fumus terre posuit.
Jgil supra in fefelisis.
Jgnida acalife vrtica idez. sed gnidion dicūt greci.
Jgnis sacer plura sunt genera inter que est mediuz hominem ambiens qui zoster vocatur z enecat si circum cinxerit Plini. vulgares apud nos cingulum vocant z sunt pustule pue rubee igneam punctionem inferentes.
Jgrassia. g. humor p. y. humectactio
Jgrocollerium Laf. fe. de egritudinibus oculoruz z etiam Alexan. eodez casu ab ygros infra. sed p y. melius.
Jgron. g. sudor sed p. y. melius
Jgros grece viridis limpidus purus preclarus liqdus madidus rosidus humectus humidus sed p y. melius.
Jllafeos quidam exposuerunt bardañam que z lappa maior in antidotario vniuersali i mitridatico magno vocatur.
Jlion dicitur intestinum longius aliis tertium superiorum gracilium inuolutuz multis reuolutionibus in quo fit illica passio que illiodes z illidis grece dicitur apud Alexandrum ab hoc vocantur falsitie cauponum ile fm grāmaticos
Jlliridos Dau. ca. de maculis faciei.
Jmbrilis aqua ab imbre dicta. i. pluuialis in collirijs conficiendis apud Demoste. z alios plures anti quorum iubetur apponi.
Jmbromidari Alexan. ca. ō dissenteria. si cum febre fuerint inquit vlcera imbromidantur z sordidantur zc.
Jmere grece dies inde ymera criseos idest dies creticus.
Jmmosponē. g. vocatur psilotrum qō ex arsenico z calce viua conficitur idem alchilleia latine dicitur fm Dya. ca. de arsenico.
Jmolopes. g. cicatrices molops cicatrix.
Jmpetigo Cassius felix greci lichenas dicūt latini zennas. nascuntur ex mellancolico humore rotū do scemate in superficie cutis cum ingenti prurītu z asperitate zc. cū in petingo ipsa serpere cute i. ambulare ceperit serpigo dr
Jnantum grece componitur ex ynos quod est vinum z anthos flos quasi flos vini. est enim flos vitis maxime agrestis interdum enantum inuenitur.
Jmbemon vocant. g. medicamen quod ex lacrimo olearum in maritimis arabice nascentium confi citur fm Plini.
Jncardium interior pare seu medituliuz cuiusque rei vt Theodo. Priscia. ca. de infirmis corpori. z de oculis.
Jndanicum ferrum. i. indum ab india zc.
Jndi mirobalani dicuntur nigri.
Jndicum Dyasco. species habet duas. Unam q̄ ex se nascitur. Aliud est spuma cānarum indicarum. vno infectores vtuntur z hoc florez purpureum habet z in eramine inuenitur vbi artifices purpuram tinguntˇ. siccatur autem in sole z i pillulas redigitur. est autem optimum quod vehementer est ceruleum et quod cianeum et leue et cetera.
Jndicum autem nos communiter vocamus succum herbe que arabice dicitur nil. quo panni tinguntur.
Jneleon grece est compositio ex vino z oleo liber ō doctrina greca vinum z oleum aliquando corrupte inuenitur ineneleon vt apud Alexan. capi. ō flegmone stomachi.
Jnguinaria Plini. herba quam quidam artemon vocant inguinis dolores prohibet etiam manu tenta. inguinalis etiam vocatur asterion vt supra in ast.
Jnia grece fibre.
Jniuba vel ingiba arabice conditum aliquid vt zinziber yringi mirobalani z que cetera huiusmodi conduntur vt in septimo Joan. Serapio. proprio capitulo.
Jnomel grece compositum ex vino z melle liber ō doctrina greca.
Jnomeli multum inuenitur sepe in libris de arabico translatis onomel corruptum z hoc forte quia inos quod est vinum apud grecos scribitur per oi diphthongum sed proferunt. i. non oi z hoc nomen est grecum Cassius felix capitu. ō icteritia multum ex vino z melle temperatuz qō inomellitos appellant zc. Gali. ad glauconē ino mel ex vino z melle.
Jnos. g. vinum a quo supradicta per oi.
Jnōtes iam reperij p iontos vt apō The. Pri. vitio scriptoris puto zc.
Jnquimatizare. i. linire Alexan. de oculis primo capitulo. Item pro injicere Oribasius capitu. de vlceribus matricis.
Jnrinon grece ptarmicum sternutatoriū. Oribasius capitu. de mundificantibus caput. z dicitur a rinos quod est naris quia per nares imittatur infra in ri.
Jnterion. g. colloquintida vt in libro de greco trāslato simili Almansori ex cōcordia vtriusqz capi. de qua in oculo.
Jntoxos vocaī smilax vt infra in smilax.

Digitized by Google

Intuba grecum est quod endiuia latinum z quod
būdebe arabicum vt supza in en. Pli. intubum
erraticam apud nos quidam ambulam appellāt
in egypto cicorium vocant quod silueſtre sit. sati
num autem serini q minus sit zc̄. z infra quidaz
propter singularem salubritatem ereſton appel
lant alij paucration quod silueſtre genus alij be
dirmoda vocant z cetera. Ste. intuba kicorion
bendeba intuba.

Inula campana sic vocatur a latinis quedam spēs
panacis que cbironia dicitur non enula que ē ele
num supza in el.

Iobolos. g. venenosus.

Iociner iecur epar Pli. in multis locis.

Iochoor. g. violaceus. ab qō est viola.

Ioma z ios. g. rubigo eris.

Ion Bya. folia habet minoza ab edera z nigrioza
in cozio astam habet in medio in qua capitellum
est z flos odoratus z purpureus nascitur in locis
umbrosis z asperis zc̄.

Iontos vel biontos cum. b. sunt pustule rubee seu
interdum albe que in facie z naso iuuenuz z ma
xime bibulozum nascitur vt pluribus libris anti
quis reperitur.

Ion. g. viola vt liber de doctrina greca. z etiam
p. o. mega scribitur Stepha. ios est beneffeguz
pro benessegi est viola

Ios grece plura significat. nam ios est venenuz vt
in psalterio greco vbi habemus venenum aspi
dum. Item liber de doctrina greca ios to farma
chon venenum virus. ios iderum rubigo ferri.
ios kalku rubigo eris. Item Dau. ios ferri aut
eris Stepha. ios calcu est gemarum eris. i. viri
de eris zimar zc̄.

Iouis barba a Macro vocatur semperuiua mi
nor.

Iouis flos planta sine odore.

Ioum quima scripsit Stepha. pro ieum alcbei z ē
nux vomica.

Iouis mataleum idem p nux methil.

Ioum bua idem p ieum bacce. i. nux muscata.

Ipericon herba perforata herba sancti Joan. qui
dam z scopam regiam vocauerunt sm Bya. sc.
tres habet species. sed quia per. y. scribitur infra di
citur de ipsa.

Ipia mozsus galline anagallus idem de qua supza
in an.

Ipnotica. g. sunt q̄ sōnium vel sopozem faciūt Gal.
ad Paternianuz zc̄.

Ippofaes Bya. aut ippofies vnde in oriente res
limpidantur. nascitur locis maritimis z arenosis
fructer est sarmentosa z tenues virgas habet fo
lia habet similia oliue sed angusta z mollia z acu
ta sicut oriacanta z albidioza z aguloſa z bina cō
iuncta super quas virgas flozes habz similes ede
re semen habet sic cum acina suspensa z mollia z
albioza colorez subfeniceū habet radix est ei gros
sa z mollis succo plena gustu amara exiccatur et
ipsa sicut tapsia succus collectus reponitur mari
me cum polenta berba siccatur in vmbza z repo
nitur zc̄.

Ippofestos Bya. nascitur in locis quibus z yppo
faes fiugen est spine fructer est spansa super ter
ram habet folia minuta z astas minutas z capi
tella sed non habet florem. radix est grossa z mol
lis folia exiccantur z succus ipse reponitur in va
se fictili zc̄.

Ippoglossos grece dictu equilingua. Byasco. ypo
gloſos fructer est mirte agrestis similis folia ha
bens minuta z comam spissam cuius folia i sum
mitate sunt sicut lingua cum ramulis minoribus
circa eadem folia zc̄. melius p. i. scribiſ q̄ p. y. in
fra in ypogloſsa a Plinio.

Ipoma. g. oestrum asillus.

Ippomaratro siue vt alij maratron agrion vel vt
latini feniculum rusticum maior est ipso feniculo
et semine z fructice radicem habet odoratam et
semen vt cacrios et cetera. Byasco. sonat equi
num feniculum.

Ippopios vel ypopia sm Dau. est sanies collecta
sub cornea oculi que egritudo oncha dicitur cu
ius intentio est vngula. non tamen illa vngula q̄
nascitur in lacrimali oculi z per coniunctiuam ex
tenditur vsq; ad corneam interdum cohoperi
ens pupillam sed est sanies que sub ipsa cornea
apparet in colore vngule vt etiam Auicenna in
eodem capitu. dicit q̄ assim. latur locus cornee
vngule Demo. yppopios of ralmos appellatur
cum ipso oculo inerit sanies purulenta inter pri
mam z secundam tunicam aut in prime grossitu
dine tunice et cetera. alibi tamen idem yppopi
am sine additione vocat liuoreꝫ sub oculo vel ip
sis palpebris. similiter et Oribasius Theodo.
vero Priscianus ypopiam dicit tumorem quē
dam in angulo interiori oculi ca. prio de oculo
rum morbis hoc tamen nomen videtur deriuari
ab hoc verbo ypopizo quod ē obstruo eo q̄ hac
sanie obstruatur visus. quare prima expositio vr
magis conueniens z si fic est per. y. psilon meli⁹
scribitur.

Ipopotamos grece equus fluuialis est animal qua
drupes maius cocodrillo in nilo degens z in ter
ram exiens quod dicunt presagio nili crementuz
ostendere. erit enim fluuium plenus aqua quam
naribus euomit eo loco vsq; ad quem fluuij au
gmentum peruenire debet.

Ipoquistidos grece qō apud Auicen. vocant eusi
stidoes imitando grecum est succus barbe ircine
sm Auican. que est fungus qui nascitur in radi
ce rose canine sm eundem Auicen. z ipse fung⁹
vocatur arabice tarafit. horum veritas patebit le
genti capitula de eusistides z tarafbit z barbe ir
cine apud Auicen. cum capitu. de ypoquistidos
apud Serapio. z Bya. capitu. de ciseos Bya.

Digitized by Google

nascitur inquit circa radices eius ypoquistis quã multi vocant abiton vel quintinos similis rose pistidie idest flori mali granati scilicet caduci quaz balaustiam vocamus cuius vna pars rufa est z altera alba est hec tunditur z exprimitur sicut acatia. multi vero eandem siccant z infusaz coquũt et exprimunt eam et aquã ipsam iteruz coquũt quãdiu spissitudinem mellis accipiat z sic ea vtũtur. talis fungus satis habundat in nostris partibus z est figura eius ac si quis accipiat ser vel septem balaustias z infigat vnam intra aliam ita q non solum illius forme existit sed eiusdem grossitudinis z colozis z propter ea dixit Dyasco. q a quibusdam quintinos dicitur q est balaustia propter dictam similitudinem. aliud preterea capi. inuenitur apud Dyasc. in littera. y. quod incipit Ypoquistidos succus ẽ non dissimilis acatie. nã in primo capitu. videtur q vocet ypoquistidos ipsum fungum. forma vero plante ad cuius radicem nascitur ostendetur in rosa canina. Steph. ypofestion ẽ taraticon Plini. ypotistis ozobotron a quibusdam dictum malo granato immaturo similis nascitur vt dixim9 sub cisto vnde nomen z certa. manifestum ẽ q ciston est rosa canina cuius superius duas esse species dixit. Una floze albo. Allia roseo has ambas vidi. Tertiam cuius fructer maioz folia lõgioza coloze obscuro longe odozem iactans habens nescio quam tenacem humiditatem vt pollicaria. erbac dicũt laudanum colligi in creta miratus sum non modicũ verba Dya. dicentis in capi. de ciseos. q ẽ edera quam multi cisteron vocant. z post propietates eius que sunt rose canine addit nascitur circa radices eius ypoquistidos z cetera. vt supza. et post sermonem de ypoquistidos addit. ẽ autem alterum genus edere quam multi ancion vocãt z cetera. de qua dicit laudanum colligi. hunc errozem imitatus est Auicen. nam vide capitu. de cussus qõ ẽ edera. causa huius errozis aperitur p Plini. nam libzo. xxiij. post sermonem de edera greci inquit vicino vocabulo ciston appellant z cetera. describens rosam caninam vt supza in ciston. ob similitudinez ergo vocabuli fuit appositus sermo huius plante sermoni de edera similiter z sermo de laudano eo q ẽ species hui9 plante rose canine vt supza ostensum est. vbi ãt apud Dya. de laudano scribitur z est talis. est autem alterum genus edere quam multi antion vocãt z cetera. forte in greco erat genus ciston expositum fuit edere edera kissos kistos. Correctio igitur huius textus potest fieri in hunc modum. nã vbi ẽ cisea idest edera ponatur ciston z auferatur illa expositio. i. edera. deinde infra vbi habetur ẽ alterum genus edere dicatur ciston z sic concordabit cum Pli. z cum veritate.

Ippozis Dyascozi. aspiratũ scribit vt supza in hyppozis.

Ippos grece equus.

Ipposcos Ste. est spina tinctozum grecum est sed non ẽ cardus.

Ipposelinon Stepha. ẽ quer alsum montanum. i. apium agreste Dyascozi. yposelinum quod alij apium agreste vocant aut smirnon siue vt latini olixatrum maius melius est oztiuo z albidius. radix est illi grossa z alta z mollis folia habet obrotunda z viridia in capite plenum est floze. que capita conclusa sunt in quibus semen est viride et oblongum z viscidum aromatis habens odozem radix eius odozata z alba est z eusõzcha. nascit locis vmbrosis z in oztis z humidis zc. est macedonicum fm ipsum sonat ex vocabulo equinum apium z vt exponitur a Gal. libzo de alimentis. quare melius per. i. q per. y. scribitur vt grecus. hoc tamen fm Gal. aliud est ab olixatro vt infra in smirnon.

Ipospercha species ydropisis infra in ydropisi.

Ipposeta compositum a greco ypos qõ ẽ equ9 z seta. latinam ẽ cauda equina.

Ipostasis grece vbicunqz in psalterio nos habem9 substantia grecum habet ypastasis. Item in li. õ doctrina greca ypostasis sbã per. y. debet scribi. et cetera.

Ippopotamos grece fm Ysidozum est piscis fluuialis equo similis scilicet capite iubato z dorso in nilo nascens. sed de eo supza in ypporanos.

Ippuris grece incendula liber õ doctrina greca ip puris seu pirsuris lampuris est noctiluca que et fossozos dicitur.

Irbocha vel ierbocha grabice talpa.

Ireos est species lilij secundum auctozes z est iris infra.

Irrigeron Stephanus exposuit adrion vt supza in erigeron zc.

Irrigeron Dyas. hasta ẽ ei cubito longa z ruffa et spinosa folia habet tenera minoza ab euzomio flozem mellinum habet qui se citius aperit et sicut capilli albi apparent z capitellum rotundũ vnde z nomen accepit. verno floze. radix ei9 inutilis est. nascitur circa parietes et circa bedificia z cetera.

Irringus dicitur a quibusdam cardopanis z ẽ apõ Serapionem vna species de centum capita et hoc asserit etiam Plini. Auicen. duo videtur facere capitula de ipso. Unum atracisus. Et alud halibium vt supza Dyascozi. irringi aut irtingion aut nur agrestis herba ẽ spinosa folia eius in intio comeduntur z in sale componuntur que folia lata z aspera sunt gustum aromatis habentia que cum creuerint obruffuz coloxem habent cũ multis virgis in quibus sunt multa capitella rotunda spinosa astam habet duram in giro z quãdoque albam aut viridem aut iacintino coloze radix ẽ illi oblonga z lata nigra defozis deintus alba pollicis habens crossitudinem aromate plena

Digitized by Google

nascitur locis lapidosis in campis z ceta. Heli-
eringe vel eringion est dura fructicosa spinosis
folijs scanle geniculato vt cubitali z maiore aliquā
do alia albicans alia nigra radice odorata z sati-
ua quidem ē sed z sponte nascitur in asperis z sa
xosis z littoribꝫ maris nigrioz durioꝛqꝫ folio ap-
ti et dis candidam nostri centū capita vocant. am
de eiusdem effectus zc̄.

Irriggion scripsit Stepha. pro irrigion. nam sem
per scripsit. u. vbi inuenit. y. psilo z scripsit per ge
misum. g. vt inuenit in greco. sed quando ita est
semper primum. g. tranlit in sonum littere. n. nā
scribunt aggelios z legunt angelos z exposuit qꝫ
ē semel deneb z herba iudaica. sed apud Auicen.
herba iudaica est herbum. hec a quibusdam pni
cald vocatur Gallie. in libro de alimentis astra-
kis vocat.

Irrinon grece capitis purgatorium apud Aleran
drām capitu. de cephalea. sed intinon melius vt
supra in in.

Irion Plinius inter segetes nascitur simile sesa-
mo z a grecis erismion vocatur. galli vellion ap-
pellant. ē autem fructuosum holus eruce āgustio
ribus paulo semine nauastruti) zc̄. credo qꝫ sit eri
simon de qua supra.

Iris Dyascorides illirica folia habet silfio vel gla-
diolo silia ſz maiora z vastiora z pinguioza flores
ertaz habet superiores diuersi coloris idest albos
aut mellinos aut purpureos aut venetos radi-
ces habet sub terra durioꝛes z incurnatas odore
bono plenas. he radice colligende sunt z filo in-
serende. z sic pendentes siccande sunt z cetera.
Stepha. iris ē fusanum glaucuz pro fusen quod
ē lilium. quesiui a me quidam miles arabs quid
esset irse z cum ignoraſſem miratus ē cum esse
diceret nomen latinum. ego autem videns scri-
ptum nomen cognoui errorem a notis processi-
se. nam sic notabat hoc sonat irse sed hoc sonat
iris. sic sepe decipiuntur arabes in alienis nomi-
nibus quando male scribunt z notant vt plurib⁹
locis huius operis ostenditur. iris nunquam nisi
per. i. scribi debet secundum grecum quāuis apō
Dyascoridez z multos alios scribatur per. y. vo-
catur autem ab arcu celesti propter diuersitatez
colorum florum. Liber antiquus de simplici me-
dicina ireos ad similitudinem iris quam videm⁹
in celo cognominatur. quomodo enim illa plures
z dissimiles habet colores sic z varios z differen
tes emittit flores. nam alij sūt albi alij cerulei alij
purpurei alij violacei. folia habet similia gladiolo
sed maiora et altioza et pinguioza. ramulos quo
que et ipsos similes radiculas nodosas duras sua
uiter olentes in modum vicie. optima ē ireos il
lirica et macedonica. ē enim spissa et brevis et nō
fragilis et subruffa odore suauissima et gustu lin-
guam viscide excalefacit et dum tunditur sternu
tare facit etc̄. et hoc habes quare vocat illirica. s.
a regione.

Irudo sanguisuga latinum est. nam grece bdella
dicitur.

Isatis Dyascoz. quo insectores vtuntur folia hēt
plantaginis similia sed pinguia z nigrioza et vir-
gam amplius cubito longam z cetera. z infra est
z agrestis similis suprādicte folia maioza habes
similia lactuce virgas multas z diuisas z obtu-
sas z foliculos habens cum semine sicut linguaz
florem mellinum hñs zc̄.

Isatis liber antiquus de simplici medicina greci di
cunt sed ab Italis alura vocatur nascitur vbiqꝫ
campis vel ortis z locis cultis zc̄.

Ischas. g. ficus ficce ischas ischades in libro Gali.
de alimentis.

Ischis grece scia Paulus capitulo de duritia
renum. sed ibi iscia scribitur sed grecus ischia
inde.

Ischiades sciatica ischiasis idem zc̄.

Ischiaticos sciaticus.

Ischion vertebrum scia.

Ischion vero p. o. maga. s. sanus vigens vegetus.
nam ischis valitudo sortitudo sanitas.

Issiercitis grece liber antiquus habet folia minuta
lanuginosa ex vna radice multos ramos emittit
per terram fusos florem croceuz butalmos simi-
lem odorem mente si digitis conteratur et cetā.
hanc peculiariter laudat ad ydrofobiam z con-
ceptum.

Ischiti Paulus capitulo de catarro comedant in
quit itria fisamum z ischiti z amigdalas z pine
as et cetera. videtur karice vt vides supra voca
tas ficas.

Isofagus a fagim qō est comedere ē via cibi in sto-
machum.

Isopuron exposuit Stephanus qꝫ ē iulbanum. sed
iulbane est piscum legumen quod grece vocatur
aikos.

Isopus alius herba alius cerotum. sed p. y. dz scri-
bi ysopum infra.

Is grece per diphthongum est ouis que z proua-
ton dicitur

Istro. g. furiosus insanus inde istrio.

Istericepnix apud Mūsionem vocatur prefoca-
tio matricis proprio capitu. sed steripopnix puto
melius. nam apopnixe grece ē prefocare.

Istros. g. assilus tabanus oestrum est greci imita-
tio oestros

Itea. g. salix. inde dyaiteon emplastrum quod cum
salice fit.

Itria Pau. capitu. de catarro sunt tri. z est grecū
arabs dicit atria sumt ex pasta longi subtiles cri-
les vt fila.

Iu bissyllabum sepe inuenitur per ios z est rubigo
quando indeterminate inuenitur accipitur pro
rubigine eris vt in pratica simili Almansori vbi
habetur in Almansore habet ziniar. hiu vero cū

Digitized by Google

aspiratione aliquando reperitur pro viola que.g. ion vocatur.

Judebi vel apud Almansorem iudebegi est cibus arabicus ex risi z lacte interdum hoc modo sciliz ponitur olla in fundo furnuli cum lacte z risi z super ipsam suspenditur aries pinguis vel edus et clauso furnulo dimittuntur tota nocte coqui ita q pinguedo z liquor resoluta ex carnib⁹ in ollea cadit dum ambo coquiitur mane agitato vel circunducto qō ē in olla illa ē iudebi.

Julbere liber de doctrina ara. est legumen dictum pisa.

Jubel arabice est syrupus simplex ex sola aqua z zucaro vel adhibita aliqua pte aque rosacee vt Joan. Sera. in. vij. ē a greco iuleui.

Juliulem arabi. sisamum vtroque ideſt consonāte vocatur autem semsem post grecuz vt apō Aui cennam.

Julinar arabice balaustia sed apud Alliabatem geluari scribitur.

Julua Stephanus pro iulo scripsit et est margarita.

Jumar arabice ciffillio quod est germē palme silue stris quod in ortu suo dum ē adhuc recens z molle comeditur ponitur in confectione almuri. xxviij. Azarauij.

Jumeim ara. arbor qō. g. dr̄ siccomorus. z dr̄ sicus fatua z sicus Faraonis.

Juminuzum Alliabas capitu. de squinantia z etiaz alibi videtur q sit fermentum. nam in simili casu et loco in pantegni ponitur fermentum zc̄.

Jumdebeduster. supra in bedusker z in gendebedu ster.

Juncus Plinius iuncus quem marciscon vocant ad terendas segetes. z infra alterum genus iuncozum quod marinum z a grecis oxiscenon vocari inuenio. Tria eius genera acuti sterilis quā marem z orin greci vocant. reliqua semina feres semen nigrum quem malacratam appellant crassior hic z fructicosior magisque erianum. Tertius qui vocatur boloscenos ex his melancranis sine alijs generibus nascitur. orie z oloscenos eodem ccspite. oloscenos qui mollis z carnosus est fert fructum vuarum coherentium modo. nascitur autem quem marem appellamus ex semet ipso cacumine in terram defixo. malacratis autē suo semine. alioquin omnium radices omnibus annis moriuntur. z infra quidam enim etianum vnum genus faciunt iunci trianguli ciperon vocant. multi vero non discernunt a cipero vicinitate nominis. nos distinguemus vtrunque ciperus est gladiolus radice bulbosa laudatissimus in insulis crete deinde naro z postea fenice cretico candor odorque vicinus nardo nario acrior sentco exiguum inspirans nullus egiptō. nam z ibi nascitur et cetera. z infra. ciperon vero iuncus ē angulosus iuxta terraz candidus cacumine niger pinguisque. folia irma porraceis exiliora i cacumine minuta vtrique est semen. radix oliue nigre similis que oblonga est ciperidam vocant odor est ei nardinum imitans z cetera. z infra inuenio ēt vnum genus iunci quod trepiten vocant cuius semen soniferum est z cetera. greca herbaria vocabat iuncum vrolam vel broiam z dicebat oriu rola acuti capitis cambourola obtusi capitis vocari apud grecos. apud Bya. iuncus vocaī squinum de quo infra in squino.

Juniperus Bya. est arbor alia parua alia magna sed vterque acrioris virtutis sunt et cetera. scito q in huiusmodi ca. circa finez insertum ē de alia planta a loco illo scilicet vbi legitur. succus eius medetur vipera vexatis et cetera. ab illo enim loco vsque ad finem capitu. non est ō iunipero qō patet per Serapi. Juniperus vocatur. g. arkeutos antiqui arceotides corrupte dicebāt arabice vero vocatur harbar.

Inscoller Byascorides est genus collirij fragile et subrubeastrum. Huius genera sunt duo. Unum quod foditur i terra. Altez quod tali fit ratione. mortarium sit cipxium cum pistello suo in quo alumen liquidum nitrum z sal equo pondere cum aceto initiantur sub sole feruēte donec spissum fiat z colorem ceruleuz faceat. postea singitur vt collirium. aliqui vero eum vrina infantis masculi hoc faciunt z ydoneum sit ad aurum cōgluctinandum zc̄. hoc vocatur apud Auicen. id quo aurum adheret.

Jusquiamus Byascorides grece latine dicitur cacularis. fructer est minor astam grossiorem habens z cetera. folia lata z oblonga z diuisa nigra z aspera iuxta cuius astas capita similia sunt capitibus papidie plena semine sicut meconos. Sed iusquiami tria sunt genera. Unum purpureum florem habens z folia malace similia semen nigrum foliculos duros z spinosos. alterum vero flores mellinos habet folia z foliculos molles semen obruffuz sicut erisimon. ambe vero iste maniam prestant z carotice sunt et minus vsuales. Tertium vero genus cuius vsus frequentatur folia habet pinguia z mollia z gilij plena semen album z flores albos profens. nascitur locis maritimis z in ripis. semen vero vtile est album qō si minime inuentum fuerit ruffum secundatur. nigrum vero inutile ē. semē vero eius z folia exiccantur z asta ipsius tunsa z expressa bic succus in sole exiccandus est quia vtilis est vsui post annum. semen eius siccum in caldaria missum tunditur z exprimitur est vero succus melior viridis q siccus multi. vero farine tritice succum eius admittum factis trocisciis reponunt. vtilis est z succus siccatus seminis viridis zc̄. Plini. apud grecos yosciamos appellatur. pura eius genera vnum nigro semine folijs pene purpureis spinosum vulgare autem candidius est z fru

eticosius. alterum semen papaueri simile. quartum genus molle lanuginosum pinguius ceteris candidi seminis in maritimis nascens hoc recepere medici zc̄. per y. scribit grecus quare vocalis est prima. y. yoskiamon dicit. arabs vero bengi dicit. qui dicunt succharam apud Aui. in secūdo esse inuiquiamum non bene dicunt vt patebit infra in. s. quidam antiqui gnidam vocauerunt vel gingam zc̄.

Ixioton ſm Bya. multi cameleuntam vocauerūt ram arabam q̄ nigram.

Ixos grece viscus Dau. capi. de yontibus. Item de pomis iunctarum ixo quercino. Item liber de doctrina greca ixos viscus.

K Littera eiusdem potestatis ē apud grecos vt apō nos preter quando accedit ei gamma quod est. g. mutat ipsum. g. in sonum littere. n. arabes vero duplicant. Vnum vocant kef. Aliud kaf.

Kabar arabice capparis post grecum. b. pro. p. littera ponentes.

Kacheria grece nos cacetia dicimus mala habitudo que consuevit antecedere ydropisim.

Kakrios dicit grecus est cardamomum liber ō doctrina greca.

Kagechrion ē spēs aromaticorum. sed Theodo. Priscia. libro de simplici medicina dicit q̄ kakios ē semen ferule.

Kacute ara. ē cardamomum.

Kadimia Plini. ea que supra a Bya. de kadimia vel prope ea.

Kadus vas z ē grecum. nam kados liber de doctrina greca situla modiolum cados emicadium metretas caddos.

Kaffor arabi. camfora.

Kafraryendi alpaltum iudaicum. vocatur etiaz nafra arabi. gre. naptha vt infra et ceka.

Kabifar arabice species cucumeris multum longi. kate alia species secundum Auicennam z fucos alia species secundum librum de doctrina arabica.

Kaysum arabice abrotanum.

Kayfur apud Aui. exponitur q̄ ē albafed. sed vtrū que corruptum est. nam in arabico est kabyfur z dicit q̄ est alfanek. z fanech apud Serapi. est pumex z in libro de doctrina arabica scribitur q̄ kabyfur est pumex. z dicit Aui. q̄ de ipsa locutus est in ca. de spuma maris z ipse nunquā alibi loquitur de pumice. quare videtur velle quod pumex sit vna z sit vna ex specieb⁹ spume maris. z si sic est. non conuenit cum Bya. z Serapi. qui faciunt diuersa capi. de vtriusq; z capi. de spuma maris quilibet horum trium conueniunt ponentes quinq; species. Jam supradictus est q̄ Byascozi. vocat spumam maris altionum vel altionium.

Kakenus arabice cignus.

Kakille arabice apud Serapi. ex verbo Abohani fa est inquit cuulam z est sicut vsnen nisi quia est maius z homines comedunt illud cum ficubus folium eius assiliatur folio nastruti z ipsum est ampliozis humiditatis q̄ cicera z magis aquosum. abit cachille oritur in sterquilinijs z est herba similis herbe vsnen. z est in ea aliqua caliditas propter suam salsedinem que ineſt ei similis barbarch zc̄. est purgatiua aque citrine nobis ignota Aui. enim de ipsa loquitur.

Kakokimos. g. malis humoribus laborans.

Kal arabice acetum.

Kalaminte grece calamentum.

Kalamos grece calamus canne harundo.

Kalb arabice cor.

Kalliommos grece noctua glaux.

Kali arabice est planta in littoribus maris nascens similis vermiculari pinguis z salsa qua combusta cinis eius cōglobatur in massas que nostro ydio mate vocatur sedra ex qua fit vitrum. sal vero quin eius decoctione quando fit vitrum emanat est sal alkali. et dicunt arabes q̄ kali est species vsnen. Rasis vero in libro diuisionum capi. de dolore dentium kali inquit est alumen assur.

Kalib ita scribitur in tertio sed in arabico est kulb z est millium solis vt patet per Serapionem eo dez capitulo.

Kamadarios dicūt arabes corrupte pro kamedrios vel camedreos.

Kamebali arabice triticuz.

Kamech arabice tubera.

Kamedreos z camepitheos z omnia huiusmodi a kame quod est infimum melius per ch. scribuntur secundum grecum vt supra ostensum est.

Kamelos grece kamelus.

Kaminos grece caminus.

Kamir arabice fermentum.

Kamsa arabice vermiculus.

Kamse orach arabice quinque folia' pentafilon grece.

Kamum arabice ciminum.

Kanabis grece canabs.

Kanabit arabice species caulis.

Kādelos liber de doctrina greca est papilio bestia quadrupes venatilis Aliabas in doloribus iuncturarum eo vtitur. interduz papion claudus inuenitur zc̄.

Kanfos arabice scarabeus.

Kanich arabice strangulator planta alia strangulator leopardi alia lupi supra de ipsa in aconito.

Kantbi oftalmu grece anguli oculorum inde ē cāthis de quo supra

Kanturion arabice centaurea kibir maior segũ mi
nor vel seguir.
Kapara quam multi cinobatos aut capzion vocãt
ꝛc. Theo. Dioscoridis libro de simplici medicina ka-
par dicit grecus.
Kapparis est planta vel fructer spinosa spansa su-
per terram spinis vncis plena sicut rubus folia si
milia citonio fructum similez oliue. qui si aperia
tur emittit florem albuz. si vero ceciderit de plã
ta sua apparet longus vt balanus ꝛ tunc si ape-
riatur inueniuntur in eo grana minuta sicut gra
na balaustie purpurea radices habet magnas et
multas lignosas nascitur locis aridis ꝛ viscidis et
i muris ꝛ cetera. arabice vocatur kabar post gre
cum ꝛ cetera.
Kapnos grece fumus. inde capnosus vt dicunt la
tini. i. fumosus.
Kaponnos grece altile capo.
Kapzos grece caper.
Karabe vel vt quidam kakabe est gumi arboris se
cundum Auicen. ꝛ Serapi. dicte baur romi. et
sm Dyasco. est species populi arboris iuxta ro
danum fluuium nascentis ꝛ sm Ouidiuz iuxta
eridanum. hoc gumi vocant succinum vt dicit
ca. de agiros. dicitur etiam electruz sicut iaz ostẽ
suz est supza in baur. differ tamen a quadam spe
cie vernicis quam multi homines hodie ponũt
pro karabe que asportatur ad nos in frustris ma
gnis. differt dico soliditate ꝛ duritie ꝛ qꝫ in igne
non liquefit sicut vernix quãꝫ eo mollescat. ver
nix ẏo dicta ꝛ fragilioꝛ ẽ ꝛ liquescit in igne ꝛ aliũ
odoꝛez emittit quãuis fricata attrahat paleas vt
karabe. multa enim sunt illa que sic attrahunt pa
leas. quod autem reperitur apud Auicen. capi.
de karabe quod est gumi aboris dicte nur roma
na etiam erroꝛ fuit a similitudine litterarum. naz
baur arabice sic scribitur. vide qꝫ eisdem litteris
scribuntur nec differunt nisi in punctis. ꝛ Avi-
dicit de baurũ vel baur vt ẽ in arabico qꝫ gumi
eius quod est baur romana est karabe vt dicitur
est autem apud eundem idem erroꝛ. nam in litte
ra gim scribitur quoddaz ca. quod incipit nur ro
mana ꝛ nõ dicit aliquid ibi nisi quod dicit in ca.
ō baurũ romanũ qui erroꝛ contingit a similitudi
ne litterarum vt dictum est quod tamẽ in illo ca
pi. scribitur. acrufos in arabico est achyros sicut i
ca. de baurum romanũ. ꝛ ostensum est superius
qꝫ quando dixit achiros vel abirosa voluit dice-
re agiros vt Dya. inuenitur nihilominus dictus
erroꝛ in synonimis Ste. agiros inquit est geum
romi. i. nur gallica vel romana quando inuenit
geũ quod ẽ nur debebat esse baur supza in baur.
Karabitus arabice apostema calidum velaminis
cerebri.
Karaba ara. cucurbita sed kara stercus.
Karathin ara. lumbrici terrestres visculi itestina ter
re gisenteria grece.
Karafia dicunt arabes de cerasis post grecum ke-
rasia. verũ cõmuni sermõe vocant babel melueh
quod est dictu granum regum.
Karbech arabice eleborus.
Karkit ara. polipus piscis dicitur etiam talentare.
Kardamũ quod ꝛ cozdumeni ara. exponitur i septi
mo Jo. Serapi. in confectione tiriace qꝫ est car
ui agreste. quod apud Dya. vocatur cardamo-
mum. neqꝫ decipiaris ex nomine. quia illud ca. ẽ
de cozdumeni quod videbis si legas illud ca. cuz
ca. de cozdumeni apud Avi. ꝛ Sera. nam carda
momum da syllaba ꝓducta est cozdumeni. car-
damomum vero mo ꝓducto acentu est carda
momũ apud grecos cui semper addunt indum
ꝛ kardamum est naustrutium.
Kardamomum indum vocat arabice cacula vt su
pza in ca.
Karcel arabice sinapis.
Kardia. g. coz. inde cardiaca passio cozdis.
Kardiake nosos kardiaca passio grece.
Kardiogmos cozdis motus grece.
Karea. g. nur. s. arboz. sed karione fructus.
Kaira vero nuces dicunt etiã keria basilica. i. nur
regalis ꝛ arabes etiã nucem cõem sic vocant.
Karf arabice testa figuli sm Avi.
Karfos ara. vespertilio.
Karfi arabice apium vel carff.
Karia grece nuces.
Kariana vocant perfica sm Theo. Dioscoridis.
Kariofilos gre. gariofilus supza in ca.
Karion grece nur ꝓ fructu. karion basilicon nur
regalis. karion ponticon nur pontica. s. auellana.
Kariada grece piscis scilla dictus.
Karides grece cancri pisces.
Karkinos grece cancer marinus piscis siue fluuia-
lis ꝛ karkinos morbus cancer quem antiqui car
cinoma vocabant.
Karim arabice vitis.
Karmed in libro de doctrina arabica est tegula te-
sta figuli sed apud Avi. karf. vt supza.
Karmez ara. granatinctoruz apud Dya. vocatur
coccus infectiuus.
Karmezith exponit Auicenna qꝫ est fructus tama
risci.
Karu arabice cornu.
Karuabadi vel karuauadi. g. est carui.
Karnub arabice carnubia siliquata grece siliqua.
Karon apud Auicen. in scõo dicit qꝫ est lignum in
duz ꝛ qꝫ non elongatur quin sit almigad indum
sed de migad infra.
Karpos grece fructus.
Kartã ara. cartamus crocus ortulanus. sm vero
Dya. gnicus ꝛ cincus vocatur.
Karuia arabice carui.
Karunfel arabice. gariofilus post grecuz vocatur.
Karrof ara. cardus fullonum.
Kbas arabice lactuca.

Digitized by Google

Kasab arabice canna arundo.
Kasab debet ſcribi ara. calamus aromaticus.
Kasbor arabice coriandrum.
Kasia p. k. ſm grecos debet ſcribi z p vnū. ſ. apud modernos. alia fiſtula alia lignea ſed lignea olim fiſtula vocabatur vt ſupra in caſia.
Kassiteros grece ſtagnum.
Kastana grece caſtanea.
Kastaran ara. betonica que grece keſtron dicitur Macer zestron.
Kastoros. g. liber caſtor ponticus canis.
Kasrudar ara. dicit Aui. q̄ eſt galāga auctoritate Melgaue ſed aliter vocat ipſe.
Kasum ara. abrotanum.
Kata grece gatta.
Kata greca prepoſitio ſignificat p vl cōtra vl ſm.
Katachriſmon Bemo. ſic dicunt greci illiſiones aquarum ſeu inſparſiones.
Katachriſtos illinitus perfuſus.
Kataf arabice attripler z ſarmech idez.
Kataf arabice yrundo.
Katageis. g. ḡnati per ſingula grana.
Katagmaoſteō grece factura oſſium.
Kataplaſma grece liber de doctrina greca emplaſtrum medicinale.
Kataputias vocabāt antiqui pillans a greco katapneo quod eſt tranſglutio aliquando catapodia inuenitur.
Kataputia alia maior vt pentadactalus alia minor vt lacticinium magnum dictū grece lacteris ara. vero mendana. ſic dicitur vtraq; eo q̄ ḡna eaz tranſuorentur vt pillule.
Katarris. g. fluor reumatis cū diphōgo rois ſcribit ſed ris legetur liber de doctrina greca.
Katbartcum gre. nos purgatorium vocamus. ſed katartiki. g. confectio.
Kataſtacalon Cor. cel. ſic dicunt greci diſtillationē a capite cum grauitate ipſius capitis.
Kataur arabice ſm Jo. Sera. ca. de extrahendo lapide eſt ſiringa qua medicine ſeu liquores aliqui in virgam immittuntur.
Kate arabice cucumer vt apud Aui. kate albēiar ara. cucumer aſininus zc.
Katikidon grece Pau. in pſilotris.
Katilabich ara. interpretatur interfector patris ſui z eſt arbuſtum cuius fructus comeditur vocant etiam ficum lupi. apud Byaſcoridem comarus vocatur. vt ſupra in co. comeſtus multuz inebriat vocatur noſtro ydomate armoyn aliqui gomarem aliter ramare.
Katiladib ara. ē dictu interfector lupi katil alkelb interfector canis planta que apud Byaſcoridem vero aconitum. duas habz ſpēs de quib⁹. Byaſcoridem vnum ſolum facit ca. ſed Aui. duo facit capi. in littera baf. vnum interfector adhib aliud interfector canis. Item de eadez alia duo facit ca. in lra kba vbi ſtrangulator adib z ſtrangulator leopardi eas vocat.
Katin vel alkatin ſupra in faffaſe.
Katimia ara. eſt idem quod grece vocatur kadimia latine vero vulgariter calamia ſeu lapis calaminaris. z tucia calaminaris. eſt enim radix tucie imo ſecundum veritatem eſt ipſa tucia cruda. ē enim vt apparet in. xxvii). Azarauij. lapis quo eſtingitur z in auricalcum vertitur in qua operatione fumus qui eleuat⁹ parietibus fornacis beret eſt tucia vera que a Byaſco. vocatur ponfolir. z ab Aui. tucia quam laudat albam z leuez volatilem. eſt enim re vera adeo leuis vt a flatu euolet quod vero ex eodem fumo grauius groſſiuſq; parietibus ipſius adherere non valet deſcendit ad inferiora fornacis. vocaturq; a Byaſcori. ſpodius. ab Aui. vero ſuccudus. hoc totuz patet per Bya. z infra in impōfolir.
Kauken arabice teſtudo liber de doctrina ara. apō Aui. vero ſalabbaſe vocetur.
Kaulos. g. veretrum Pau. de egritudinibus pudendoz. ſi vero ſecundum cauluz vlcera zc. caulos ēt eſt virga alicui⁹ plāte quo vocabulo Plini. vtitur vt ſupra patet i multis locis huius operis. p er. c. ſcribūt latini ſed greci per. k.
Kauma grece calor eſtus incendium.
Kauſon febris eſtuatiua incenſiua.
Kauteriazo grece cauterizo incendo.
Kautin ſupra in chatin.
Kaxuth arabice cuſcuta.
Kbarkbar arabice papauer ſz St. caſcalū ſcripſit.
Kazbor arabice coriandrum alkazbor albir coriandrum putei z ē capillus veneris apud Aui.
Kazdir ara. ſtagnū ſecundū liburz de doctrina ara. ſed apud Aui. feruzegi dicitur.
Kazef ara. teſta figuli que z rachf etiam dicitur.
Kebeuz z keleū z alibi kebeum reſeceū z vtrūq; falſum ſecundum ara. exponitur q̄ eſt de genere tuberum. in arabico eſt kebengi vt in ſecūdo can. Auicē.
Kebid arabice epar.
Kebikēgi ara. apud Aui. ē botrachion apud Byz ē apiuz raninū cum ſuis ſpecieb⁹ que ſunt quatuor ſm Bya. ſupra in bo.
Kedrea dīt. g. arabes kitrā latini cedria ē reſina cedri arboris. kitrā dicimus vulgariter alkitrā apud Auicen.
Kedros. g. ē arbor dicta latine cedrus.
Kefalalgia grece cefalalgia dicunt latini dolor capitis. kefali grece caput.
Kefalokonda grece lens capitis.
Kefalos ichthys grece cefalus piſcis mugilis.
Keykenh ſic ē in ſcō can. Aui. ſed in arabico ē kā camō. z dicit Aui. q̄ ē gumi horribilis ſaporis z videt ignoraſſe eā eſſet z ipſū eſt lacca vt patet legenti ca. eius cum ca. de lacca apud Serapi. z quia ignorauit quid eſſet ſcripſit aliud ca. ō lacca in littera lez vide ſupra in cacanum a Bya.

Digitized by Google

Keiri arabice est plāta cuius sunt tres species. vna bēt flores albos altera purpureos altera citrinos siue aureos qui habet odorem violarum plus tamen in nocte. apud Byas. vocatur hec planta leucis. omnibus inquit est notus. ī floribus habz distātiaz qa mellium purpureuz z album ostendit zc̄. vt infra in le. apud Aui. in secūdo nullum ca. reperio de ipsa.

Keisim arabice leuisticū vt patet ex cōcordia Byasco. z Aui. z etiā in omnibus alijs libris de greco trāslatis vbi habetur leuisticum in similibus locis apud Aui. z Aben Mesue z alijs de arabico habetur keisim. sed kaisuz est abrotanum.

Kekengi ara. species solatri pferens granum rubicundum simile ceraso in vesica inclusum citrina in colore. quare a multis vesicaria vocat Byasco. cacabū vocat cum de strigno loquitur. hec in antiquis libris vocatur sisalides a qua nominātur trocisci dyasisalidos z electuariuz etiā hec z vesicago vocatur. Plin. hanc quidā collion vocant. nostri autem vesicariā quoniam vesice calculis prosit zc̄.

Kelb arabice canis.

Kele grece bernia keletos bernioſus. si dicis kili et kilitis dicis vt grecus.

Kemezideychi Jo. Ser. ca. de lapide vesice ē species camomille zc̄.

Kemesir apud Aui. i scdo dicit q ē in dispositionibus alicuius quod ē oppoponār.

Kemosis grece Hemo. ē vehemēs tumor oculorum vt claudere minime possint oculos egrotantes adeo vt cōiunctiue ptes sanguinolēte z extantes appareāt pupillā superātes zc̄. hec arabi. vocat guardenegi ē optalmia multe materiei zc̄.

Kenech arabi. galbanū quod quandoqz bezard dicitur vt supra in be.

Kenkamides grece vocātur grana que intra ficus sunt. s. semina vt Bal. in li. de cibis ca. de vuis.

Kepsos grece mergus auis glaucus.

Kera grece cera.

Kenkered arabi. scribitur in secundo Aui. z exponitur q est guma alcorof quod ē spēs cardi cardus vocatur cūcar. lege apud ipsum ca. de barsas cum ca. de kenkered z supra in ba.

Kerates pondus sumptum a semine ylocerate et sm Aui. z Joban. Serapi. ponderat grana ordei quatuor.

Keras grece cornu.

Keration grece siliqua xylocerata carrubia pro arbore pro fructu carnub ara.

Kerasea. g. cerasus arbor. hz kerasion p fructu.

Kera vel keratoydes grece dicit tunica oculi cornea a keras.

Kerbes ara. in quinto Aui. in descriptione confectionis anacardine tertia. eandem confectionez reperiūt antidotario Theo. Prisci. z singulis medicinis ad singulas redactis inuenī loco eius mirobalanorum purgatorum idem pondus.

Kerse arabice cortex arboris apud Aui. p. c. scribitur sed melius per. k. dicitur etiam kiserech Ani. duo facit ca. vnum de kerse aromatico aliud de kerse cinamomi.

Kerff vel karff arabice apium.

Kerkescebe. a. in saptimo Jo. Ser. ca. de yerapigra exponit q ē cubebe z ponit ab eo loco asari.

Kermidene vermedenē apud Aui. in scdo dicit q est granū quod medici laudāt z qō calefacit vulnera sed in ar. vuluam z vbi dicit q soluit saniē i ar. est colleram zc̄.

Kermet ara. est nomen ponderis z est ser kirat sm Aui. ca. de polipodio.

Keromeli grece fauus mellis. i. mel in sua cera fabrica apum.

Keros grece cera.

Kerseme arabice orobus aliquādo kesu inuenitur vt apud Jo. Serapi.

Kerua ara. ē planta que cōiter vocat pentadactilis cataputia maior a qbusdā spōsa solis. apud Byasco. vocat cici. aut sisamus agrestis aut siseliz capion z vt qdaz crotomā de quo supra. et hac fit oleū de kerua gnis eius expressis zc̄.

Kescarite ar. orpilon liber de doc. ara.

Kestreus grece piscis cefalus mugilus.

Kestros elmigy grece lumbricus ventris.

Ketos. g. cete piscis kete plurale est eiusdem.

Kezed apud Aui. in scdo videt q sit arbor dragāti naz dicit guma eius dragagātum de qua dixit in ca. de kaf. in ara. tamē keded scribitur.

Kiatos grece ciatbus.

Kiamos grece faba que faua vocatur.

Kianeos cicāeus ceruleus flauus fuluus beluus liber de doctria greca. veruz ceruleus inuenio q est venetus.

Kiar ara. vel kaiar cucumer vel citrulus.

Kiarxāber ara. cassia fistula.

Kibrit arabice sulfur.

Kicorion Ste. endeba intuba endiuia.

Kidonia grece citonia cotana.

Kichle grece turdi.

Kikidon grece cicidos dicebāt antiqui vt Plau. z alij est galla. uerū in libro de doc. grecē kikis

Kida grece turdus auis.

Kicli turdus piscis.

Kildaru ara. dicit Aui. q ē sarax que est filix.

Kilia. g. aluus vterus venter. inde kiliaca passio fiurus ventris dyaria. nos ciliacā dicimus.

Kilidonia. g. celidonia a kelidon quod ē yrundo.

Kilkil ara. Jo. Ser. ca. de giguis z de sputo sanguinis in descriptione trociscorū andromachi ē fructus gnati siuestris zc̄.

Kike vel kikion supra in soca.

Kibros infra in omis.

Kilus grece succus sed per ch. melius scribit vt supra in chilos.

Digitized by Google

Kiminion grece ciminon.
Kimolea Jo.Ser.ca.de tumore pedū pregnātiū ē ingt marmor inuentū in luto viridi.z si ē gimolea quē supra i gimclea Ste.kimolea tenaci.i uenit tamē in libro ō doctri .g.kimolea expositū creta alba.sed non affero multi iurū gfiatum sub rora fabri qua acuuntur gladij accipiūt z kimolea dicunt.
Kymosis idē quod kemosis supra in ke.
Kinos Ste.herba portulace similis zc̄.
Kinabar grece cinabriū.Ste.kinabari zerafarū ꝑ zengifur.
Kinamomū grece cinamomum.
Kinnara grece cardus vel carduus.
Kinarion.g.p.y.g.catellus caniculus i antidotario vsus vnguentum kinarion.y. seu kinarie.p ch. aliquando scribitur non bene.
Kinkus inter plātas spinosas comestibiles a Galie.numeratur i libro de alimētis z puto q ē cinca de quo supra.
Kinechi grece angina quinantia zc̄.
Kinikon pīnon vocant greci torturaz oris que fit a contractione neruorum Cor.cel.
Kinodentes grece canini dentes.
Kinoglossa.g.cinoglossa canis lingua.
Kinopotamos grece fluuialis canis.castor fiber põticus canis zc̄.
Kinos vocaī quedaz cicera parua nigra fm Galie libro de alimentis.
Kinosbatō gre.fm Sy vocaī a qbusdā capparis.
Kinosoatus grece kinosuata fm Gali.in secundo de alimentis supra in cinos.
Kinodoseos supra i cinodoseos.
Kiparissos grece cipressus.
Kiqdos ꝑ cicidos Ste.scripsit z est galla.
Kirada.g.ouritics Sya.ca.ō adiāto z alijs locis.
Kirat arabice pondus sumptuz a semine xilocrate supra in kerates.
Kiri grece instite parue linteoli.
Kirki.g.quoddā os ex ossibus tibie equi fm Serodium in libro de curis equorum.
Kirion.g.species tinee capis que facit foramia manāria sanie sile melli.differt aūt ab acoris magnitudine foraminū Dau.ca. de acori z kiris.
Kirukes dicūt gre. murices pisces sanguine quoz tingitur purpura.
Kirtas ara.exposuit translatio Auic.carta z kirtas bodie sūt sextoriola terta ex burdbi.z burdbi est velut vincus quidam in aquis nascens qui vocatur papirus vel vt quidā paliurus seu vaporiū. Sya.iquit vaporiū vnde carta alexandrina fit zc̄.ex hoc fiunt kirtas illa.l.sestoriola īque iuolunt egyptij species suas z merces Pli.ca.de generibus cartarū z qualiter fiant.enfoetica inquit carta inutilis ad scribendum in volucris cartarum segestrumq in mercibus vsum prebet et ideo a mercatoribus sic noīta zc̄. z quoniā translator.Aui.exposuit kirtas carta z burdbi papirus multi accipiunt papirū i qua scribimus nescientes q illa papirus de qua dicūt auctores ē vt diri degere vinci medicina stiptica apta vulneribus z vlceribus similiter kartaſ qō ex ea fit faciebant tamen antiqui re vera cartas ad scribendū ex iuncis paluſtribꝰ z ipsa papiro iungētes tertiaras dupliees ipsorum vnam super aliam vnam s.per longum z aliam per transuersum z sic linitas quoddam glutine applanantes pollibant sic que volumina faciebant.Ac ego vidi Rome i gazofilatijs antiquorum monasteriorum libros z p ullegia ex hac materia scripta ex litteris apō nos nō iteligibilibus nā figure nec ex toto grece nec ex toto latine erant.
Kirte grece varices.
Kirutes Ste.est lana margaritalis.
Kissa grece auis pica.
Kisch ar.est cibus q fit ex similia frumēti alij ordei macerata in lacte acetoso ex qua faciunt pillulas maiores ciceribus z deficcant z seruant. hae coquunt cum carnibus vel pinguedine elirantes z est cibus infrantiuus. in Almasore iubetur dari dyabeticis. dicī etiaz kisch ipsa similia vel frumenti vl ordei cū lacte acetoso vt ifra i tarcanō.
Kiserion grece pumex.
Kissokockon grece bacca edere.
Kissos grece edera.
Kistis vritbar.g.vesica kistis vrine.
Kist.ara.nomē mēsure Jo. Sera.libro septimo i cōfectiōe electuarij ō citonij vl auctoritate. Gal. que ex ea ē Romana ē libra vna z semis.itē Aui cen.ca.de sciatica kistū est cotile due.liber ō doctrina arabica exponitur q est cadus.
Kbitim arabice est altea.
Kit arabice murilegus catus.
Kitira arabice est dragagantum.
Kitran.a.grecus dicit kidria vel kedria vt supra.latini cedrian dīt ē gūi cedri que vocaī apō Auicerbiz ē kitran vel alkitran notum apud nos qō dicimus vulgo kitran ſz de hoc supra in ce zc̄.
Kitria grece citrus arbor.
Kitrinos grece citrinus color.
Kladeuma grece putamen sarmentuz.
Klimar.g.gradatio sic vocaī q̄daz cōfectiones i antidotario vliz ex eo q pōdera speciez cōponentium eas ꝓcedūt gradati vl ascendēdo vel descēdendo ex quibus est vna q̄ vocatur hermaica ab Hermete auctore.
Klimia apō Aui.ē fumus seu fulgio adherēs supi oribus fornacis in purificatione cuiusq metalli. scoria vero ē fex descēdēs ad inferiora. aliquādo alchimia inueniī.Jvide supra in cadia.
Klinopodes grece lectipedes.apō Sya.vero clinopodiō vocaī q̄daz planta de qua supra in cli.
Kloros grece singultus pulsus viscerum sulpirum liber de doctrina greca.

Digitized by Google

Knidi.g.vrtica eo g tacta pruritum facit.
Knismos grece pruritus.
Knobus arabice panis.
Knobus bacc ara.nux de rarch que vulgo melegeta dicitur.capitulum eius apud Aui.non videtur bñe in toto veritatez g asportetur de sclauonia vocat chobus bagne.
Knochlie grece cocle conche.
Knochlidiõ.g.murex coclea maris acuta.
Knodia greee papauer inde dyacodion.
Knochimilon grece prunũ chochimelum dicebant antiqui.
Knokinos.g.cochinus cocineus color rubicundus.
Knokium ara.pisis qui dicitur vitulus marinus.g. vero soka.aliquãdo arabes dicunt kike.sed apõ Aui.in arabico ẽ koki.scias q multũ cõuenit ĩ figuris kokiz soka.nam hoc est az.in libro de animalibus kokium inquit pit vt quadrupedes z lactat zc̃.pascitur z terra z mari z graditur pedib9 similibus catulo zc̃.
Knokkos grece cocus grana tinctorius apud ISDau. vocatur coccus virso de pisicus z vocaꝫ sumach tinctorum zc̃.
Knolla grece gluten supra in co.
Knollanisos grece racemus.
Knolasticon grece purgatorium. antiqui libri habẽt calasticum.sed grecus sic scribit.
Knolibon granum coctũ.i.frumentum.
Knolibas.g.oliue colũbares oleaginea.
Knollirion grece collirium.
Knollosonis grece resina cocta.
Knollon grece intestinum penultimum.
Knolos vero anus.
Knolpos grece sinus sinuatio.ide encolpismus medicamen qõ in sinum matricis incitur in multis libris antiquis inuenitur.
Knolub.i.medicamen matricis.
Knomaros grece comarus de qua supra.
Knomeos i li.antigs sepe inuenit p gumi arabico.
Knomidiõ dicunt greci de gumi cuiusq arboris liber de doctrina greca.
Knõdafion stafili grece racemus vue.
Knondes arabice condiri supra in con.
Knonder ara olibanũ quod z luben dicitur sed post grecum de quo infra.
Knõditos.g.vinũ cõditũ cum speciebus nectar.
Knonia.g.z koniartos z leucasia z albestos omnia sunt noia calcis viue in greco.
Knonion li.de doc.gre. herba venenosa z mortifera z ipa ẽ cicuta q a By.conios uocaꝫ vt supra.
Knoniroros grece puluis.
Knonis grece cinis.
Knonops.g.culex i conopiõ conopeũ opertoriuz lecti vel triclinij pro culicib9.
Knonos.g.pinea strobilos nucleus eius.
Knobel vsalkobol zvt vulgare kaoz.a.ois medicia oculatis ita g ãtimoniũ apõ eos pp excellẽtẽ p petatem quã habet ad oculos cobol vocant quãuis proprio nomine artinach vocet. collirii vero proprie est sief vt supra in co.
Knopzion.g.stercus letamẽ purgamentũ.
Knopto grece cedo incido scindo.
Knoratos cornus quãuis aliter vocetur.
Knorat cornus vetulus magis.
Knorat Albaui.a.ẽ docũ plãta fontis z est senatiõ z ita scribiꝫ apud Aui.sed trãslator exponit pupilla oculi z cã supradicta ẽ errozis eius in corat.
Knozdumeni ara.exponũt carui agreste apud By. oꝺ cardamomũ vt supra in car ostensum est.
Knozkomahama oñt arabes de crocomagina.
Knozi grece pupilla oculi inde platicoziasis dilatio pupille vt infra in pl.
Knozion grece coziandrum.
Knoziza.g.fluxus reũatis ad nares proprie.
Knozone grece cornix.
Knostos grece costus.
Knotilidones grecũ est ligamenta fetus.
Knrãbi.g.brassica caulis cirocacia.
Knrana.g.cornus arbor kraniõ fructus cornu.
Knreas caro creata carnes sarcos etiã vocaꝫ vt i.e.
Knrepali grece crapula.
Knrimon grece lilium.
Knrynoydes dissolutiones membroz minute que ĩ ypostasi vrine interdum apparent.
Knryos grece frigus per.y.
Knrios grece aries veruex.
Knrisimaiera cretici dies iudiciales determinatiui.
Knrisis.g.iudiciũ eramẽ discussio iudicõ.
Knrystalos grece krystalus.
Knristalodis.g.glatialis glatie plenus.
Knrithariõ.g.ordeolus q ĩ palpebris nascitur.
Knrithe.g.ordeũ krithinus ordeaceus.
Knritama grece cretanus marinus.
Knrocoma supra in co.
Knrocos grece crocus.
Knrocodes croceus.
Knrocodilos grece crocodilus.
Knromyon grece cepe.
Knubebe inqt Ser.postq aggregaui ĩmonẽ. By. z Bal.sup omnẽ herbã inueni q Bal.non memorauit mirtum agrestem z Byascori. nõ numerauit cubebas z vidi q descriptio Ba.super kubebas est descriptio Byascorid.super mirtum agrestez zc̃. Alui.cõpauit virtutez cubebe virtuti rubee z Ser.virtuti suquar.i aliquo ipõrũ ẽ error a filitudie noiuz que ẽ iter fu z fue que ẽ rubea Ste.carpisiõ dixit vocari.g. cubebas.
Knubeze ara.malua.
Knuch arabice perfica vel khauch.
Knulb.a.miliũ solis Jo.Ser.ea.de lapide dicit q ẽ medicina ida dixit tñ kolb.fz idẽ ẽ.naz arabes.o z.u. litteris carẽt.sed habent vnaz mediã inter vtriusq sonum.
Knulcas.a.culcasia Alui.ỗ ipa ca.facit nota ẽ ĩ siria

Digitized by Google

Kulef.a.salix z garab est species eius.
Kbulungen arabice galanga.
Kumetre arabice pira.
Kbunte arabice affodillus.
Kuraba.a.pes sed vulgariter rogel.
Kurrat arabice porrum.
Kurbeth arabice elleborus.
Kurnaba arabice vicus.
Kursamum vel kisiamum Ste.est mebebum pro mebab dixit arabs.
Kust arabice costus.

L littera taz apud grecos q̃ apud arabes eodez modo se habet sicut apud nos. Laba bum sepe inuenitur in regali dispositione bali z est mucilago cuiuscz rei vt psilij semi nis lini fenugreci vel alteri us lababe dicit arabs.

Labab arabice saluia que z busach dicitur. z propter hec duo noia duo facit Auicē.capi.sub duabus litteris.

Labar Dyascoridis.nascitur circa aquas z in ipsa aqua habet flosellus exalbidū.tota herba est acris z cetera.

Labdion.g.sm Demoste. est ferramentū subtile quo auferatur aliquid oculo infixum.

Labe grece cultelli vel scalpelli manica Be.capi. de ypospatismo faciendo ad lacrimas labi zc̄.

Labrax vel laurax.u.consonante.g.est piscis lupus dictus z voziolus qui.a.saboth dicitur.

Labula species est titimaloꝝ.

Lacca est gumi rubicundum quo tincture fiunt arbor eius est in arabia similis arbori mire Auicē. duo facit ca.de ipsa vnum quod incipit lacca.aliud keike quod penitus ignorasse videt vt supra in ke.ara.vocatur lech.

Laccar dactili in antidotario vniuersali in confectione esdre ispalensi.

Lacescens virtus Dyasc.est quam greci dicunt mictricem.

Lacteris gre.hec a multis captaputia minor vocatur comparata pentadactilo quem maiorem caputiam vocant.z ipsa est de maioribus lacticinijs.sed arabi.vocatur mebubedane.Aui. vero meubethene.alij mendanam Joban. Serapi.i septimo capi.de laratiuis simplicibus lacterides inquit z ē mēdana z dicitur fructus amarus zc̄. vocāt aūt aliqui granū regum vt apud Auicen. Dya.duo vt de ipa facere ca.vel de duab⁹ cōsimilib⁹ i omni ꝓprietate.vnuz sic lacteris inqt multi istaz lacteridem putāt bastaz habet i cubiti longitudinem sed inanem grossitudine vnius digiti in qua est capitellum rotundum folia in basta sunt longa sicut amigdala sed oblongiora z latiora leuia z in summo baste sicut aristologie aut edere oblonga semen est in cacumine virge ipsius obrotundum sicut cappake que capita separata sunt a se.semen deforis nigrum est intus albū z gustu dulce.radix eius tenuis est z inutilis. omnis vero eius fructer lacrimo z succo plenus est sicut titimalus zc̄.aliud ca.sic.lactura tirsuz babz oblongum vastitate digiti cauum z in sūmo qua si ramulum diffusum z folia oblonga fructum in summitate ramorum habens triangulum z subrotundum z inmoduz capparis in quo tria gña continetur sub membranula que intra corticem est zc̄.sicut in supradicto ca.nisi quia ibi aquam calidam dari iubet in hoc frigidā zc̄.

Lacterides est alia planta a lacteris supradicta vt vides per Dya.quāuis sit lacticiniuz z similis ei i libro vo diamidarū duo ca. inueniuntur de lacterides forte due plante sic vocantur.s. lacteris de qua supra non ꝓprie z ō alia ꝓprie z vere.

Lacticinia dicuntur plante habentes lac maxime acutum que vocātur.a.ietua de quibus titimalus principalior.cuius species sm Dyascoridez z Plini.sunt septem vel octo de quibus infra i ti dicetur.alie vero plante habentes lac acutum sunt multe.quarum sm Dya.est que nūc dicta est lacteris z lacterides.z camelea que est mezerion sicut loco suo expositum est.z que vocatur a Dya.panar deuia que ē esula z scebraz.a.z peplos qui est similis rute in foliis z planta scamonee que est species volubilis z portulaca agrestis dicta que in littoribus maris abūdat.z de ipsis est turbit quod vocatur a Dyas.tripofilon.z est de eis volubilis minor que vbilibet in vineis inuenitur in ortis z domesticis locis parum tamē est laratiua z de eis ē sm Auicē.mebeizsbaragi z multe alie que ab auctoribus non scribuntur.omnia beclacticinia habent virtutem laratiuaz acutam z vlceratiuam. sunt autem z multe alie plante lac multum habentes bue non dicuntur lacticinia eo q acutum lac nō habent sicut lactuca scariola endiuia papauer z multe alie quarum memoraton esset difficilis.

Lactuca asini apud Plini.ē planta que vocatur a Dya.anchusa.de qua facit Aui.iiij.ca. vt supra i an. Gal.vero in sexto de simplicib⁹ medicinis.iiij.dicit esse eius spēs.quaz vnam vocat onocalia.secundam locasus. tertiā abugelabus. quartaz dicit carere nomine z omnes dicit esse species asinar.de his supra in abuglisse.

Lactuca Pli.lactuce spōte nascētis primū genus ē quā capriná vocāt qua pisces i mare deicta ꝓtius necātur qui sūt i ꝓmo.alteruz est qō greci esapō vocant.tertium isatiz dicunt.quarto insectores lanarū vrunt qō siluaticum vocant simile laphato siuestri foliis nisi quia plura habet z nigriora.hec ꝓpria singulis cōmunia aūt sponte nascentib⁹ cādore caulis interdū cubiti alicuius grossitudine tirso z foliis scabris.erbis rorūda folia z brevia habentē sunt q beracleam vocent quoniam

accipitres scalpedo eam sucoq; oculos tingẽdo obscuritate cum sensere discuciãt ꝛc̃. ꝛ alibi. esti ua maxime lactuca amara est lactiẽsq; quaꝫ nos meconidem vocamus. ꝛc̃. i. papauerinam. habꝫ enim ꝛ odorem ꝛ virtutem papaueris.

Lactuca marina vocabatur antiquitus titimalus ſm Cor. cel.

Ladanum dictum est ab ea herba vnde colligitur quam in Cypro ladam vocant ꝑ Plini. laudanũ in ara. scrobo vocant tradduntq; siluas arabum pastu caprarum infringi atq; ita sucum villis caprarum pasta adheret. verũ arabice laudanũ in Cypro esse yrcorum barbis genibusq; villosis iherens. sed edere flore deroso pastibus matutis cuꝫ est rorulenta Cyprus deinde nebula sole discussa in pluuerem madentibus villis adherescere atq; ita ladanum depicti. sunt qui herbã in cypro ex qua id fit ladam appellant. ꝛ enim illi ladanum vocant huius pingui insidere atq; attractis funiculis herbam eam conuolui atq; ita offas fieri ꝛc̃.

Lagoceros ſm Dya. vocatur quedam species trifolij quod leporinum latine dicitur.

Lagogeros. g. talpa sed ꝓprie aspalax.

Lagoos grece lepus.

Lagooptalmia De. banc sunt habentes qui cõducta palpebra superiori tegere oculum minime valent. fit aũt sepe cicatricis cõtractu nunc tecius palpebre nunc eius ptis sic vocata similitudine leporũ qui etiaꝫ dormiẽtibus patiẽtibus oculis capiunt sonum.

Lagopos grece est dictu pes leporis dicta est a similitudine leporini pedis nascitur in pratis ꝛ locis cultis ꝛ vbi oliue habundant ꝛc̃. hãc ego vidi depictam in libro greco Dyal. habentẽ folia pusilla triangulate forme ꝓ omnes ramulos vtrique ab ambobus lateribus contiguata per totuꝫ humilem plantulam expansam super faciem terre in multis locis nascitur quidaꝫ falso hoc nomẽ attribuerunt agrimonie. quidã garioſilate Ste. lagopos herba ſimilis pedis leporis.

Lachana greci vocant omina olera lachanõ olus. vnde crisolochana aureũ olus qõ est attriplex. lachana etiam dicere potes.

Laiet altais. a. herba iricina de qua supra.

Lablab vel lableb idem quod lebleb infra.

Lalaf Steph. est rutale. exponit Cõstantinus q; ẽ trifolium. sed infra de rutbaba.

Lama ꝑ Pli. lamã inquit vocant arborem spinosã in india ꝛ in arabia nascentem in qua fit mastix ꝛ ceta. sed infra distinguẽs species masticis dicit cbium melius quod in lentisco nascitur.

Lampas alcbutrub dicit Aui. q; est planta similis ysopo. ꝛ vocatur ara. siragi alcbutrub sed siragi i libro de doctrina ara. inuenio expositum q; ẽ lucerna vel candela ardens.

Lampiris. g. nocticula incendula ꝛc̃.

Lanaria ſm Dya. dicitur paliurus a quibusdaꝫ eo q; ex eo lana lauatur.

Lana aliquando ꝓ auripigmento reperitur Gal. ad paternianum.

Lanceolata vocatur plantago minor ſm Alexandrum.

Lappa maior a multis vocatur bardana minor vero folia habet obtusa vt atriplex de qua Dy. sanctiõ aut fagasmõ q; multi sparine vocant ꝛc̃. Pli. mirabile inquit i lappa que adherescit q; ipsa flos nascitur non euidens sed intus occultus ꝛ intrat se seminat velut animalia que in se periunt ꝛ cetera.

Lappago latine vel purpurea dicitur planta que grece siloantropos Dy. dicitur ja parine q; grephyloantropon vocant ꝛc̃. vt supra in ap.

Lappago Pli. similis est anagallidi nisi esset ramosior ac pluriꝫ foliꝫ asperioribus rugosa asperior ꝛ sicca ꝛc̃. anagallis est maior.

Lapatium apud Dya. idem est quod apud Aui. acetosa. si legantur vtraq; ca. simul apparebit q; ita ẽ Dya. lapatij. iiij. sunt gña. vnum quod mãducatur. aliud quod orilapatium dicitur. locis humidis nascitur ꝛ duris i sumitate folia acuta ꝛ dura sunt. verum melius est quod in ortis nascitur. tertium vero est agreste ꝛ minus bonũ simile plãtagini super terram spãsum ꝛ molle. quatum genus ẽ quod multi ꝛ adam dicũt folia lapatij agrestis habens ꝛ virgellam minorẽ semen ei acutum ꝛ ruffum ꝛ viscidum sup virgam habens semen ꝛc̃. apud Serapi. ex verbo Dya. de hoc quarto gñe dicit q; est accetosi saporis. ꝛ ex verbo Ga. q; quoddã ex eo ẽ insipidum ꝛ quoddã acetosi saporis. apud nos vocatur acetosa ꝓprie quedam species lapatij que maxime in nemoribus inuenitur. differt ab alijs speciebus lapatij solum q; foliorum inferiora quibus virgis adherent duas barbulas vtrinq; habent sicut iarus ꝛ q; acetosi sapore est valde. Pli. est siluestre lapatium qõ alij orilidẽ appellant. primum satiuo foliis acutis colore bete candide radice minima. nostri vero rumicem alij lapatium cantarinum vocãt. ẽ ꝛ aliud genus fere orilapaton vocant satiuo idem similis ꝛ a cutis folia acrubriora ñ nisi i palustribus nascens sunt qui ydrolapatum tradunt in aqua natuꝫ. est ꝛ aliud ypolapaton maius satiuo candidiusq; ac spissius ꝛc̃. ꝛ infra neq; obmittamus bulapaton. radicis tantum altitudine differens ꝛ ceta. q; supra dicit satiuo ꝓmum intelligo oralidi quod ẽ dictu acetose. est autẽ aliqua herba acetosa ꝓpter quod dictuꝫ est prope acetosã. q; dicit canterinũ a canterio dicitur qõ iumentũ castratum siue sit equus asinus vel mulus. ypolapaton est dictu equinũ sicut bulapaton bouinum Aui. ca. de acetosa que est lapatiũ asserit q; vna spẽs eius est acetosi saporis tantũ ergo non omnis acetosa secundũ ipsum ẽ st acetosa

in sapore vt supra de lapatio Macer herba solet lapati vulgo paratella vocari ꝛc̄.

Lapatiolū in vnguento martiaton ꝛc̄.

Lapaton grece lapatiū z etiā origma dicit Ste. lapatō hemason ꝑ humadh quod ē acetosa.

Lapatos grece glis lapa de qua supra.

Lapara grece abdome piguedo.

Lapis abestos ꝑm Plī. in archadie montibus nascitur coloris ferrei.

Lapis achates ꝑm Plī. repertus ꝑmo in sicilia iuxta fluuiū eiusdē nois postea plurib⁹ locis multa cognomina hz multasq; varietates antbachates dicit cum vritur mirrā redolet quidaz cozollacates guttis aureis sapbiri modo i creta abundat in phrigia viridis quidam rubētibus venis z albis qdam leōine pelli similis.

Lapas adamas quadratus semper tarilis similis duritia omne cozpus excellit.

Lapis alabastris nascitur i alabastria egypti z sirie damasco.

Lapis alectorius i ventriculis gallinaceoz inuētus cristallina specie magnitudine fabe ꝛc̄. Plī. et alij alium similē aque limpide dicunt in cerebro caponis antiqui inuentum fuisse.

Lapis agapis puratur a quibusdā ideꝛ quod iudaicus sed nō cōstat coloꝛe filis pelli leonis dicitur.

Lapis alesekisa apud Aui. est dictu lapis pōtiftcis

Lapis alkali apud Aui. in ara. est aseli ꝛc̄.

Lapis armenus ñ possū dicere diuersitates quas vidi huius lapidis. ita q̄ non certificoꝛ de esse ipsius. in Albani ex auctoritate Constantis ē inquit in colore sil.s lapidi lazuli z pictores pingūt cū eo loco azuli filius. filius mesueus est dyafanus z leuis ꝛc̄.

Lapis asius Bya. in alexandria tantūmodo inuenitur cuius optimus ē ad vsum medicine qui est coloꝛe candidus z leuis i modū pumicis z veluti puluis manibus insidens alius puniceus. ē babens annotationes nigras per altum z superficiē ex salsedine scabrosam z colorem albū habet aūt sapoꝛez salsuginosū z nitrosuz ꝛc̄. Aui. asius est lapis supra quē nascitur sal cuius flos nominatur asius z videtur q̄ sit eius gñatio ex roꝛe maris z imbꝛe qui cadit super eum.

Lapis asius in vero Bya. eligēdus ē pumicis habens coloꝛez leuis z ianis deitus fragilis venas bñs deius mellinas. flos vero eius dicit q̄ ē sup ipso lapide. sed velut flos tenuis colorem habēs subalbidū sicut pumex z submellinum lingue applicitus mordicosus est ꝛc̄.

Lapis bezahar est tiriaca omniū venoꝛum z ē nomen persicum.

Lapis chelidoneus inuenit in ventribus yrundinum cuius gña sunt duo niger z ruffus qui colli guntur captis pulis yrundinū ex nido z fixis eorum ventribus inuenit ꝛc̄. ego vero inueni cum bis z albos aliud ca. nō videt Bya. sed alibi pulum yrundinis defectu primo luna prima apparens inuenies in eo lapides duos vnum benefactum z alterum malefactum ꝛc̄.

Lapis crisolitus lucidissimus ē z coloꝛe auri.

Lapis exebonus albus est z speciosus quo solent aurifices aurum limpidare ꝛc̄.

Lapis. epistitē rubicundus z dilucidus ē nascitur i coꝛintbo. bic missus i aquaz feruentē cōtinuo tepidioꝛem reddit z si aliquātulum ibi steterit omnem ardoꝛē tollens frigidam efficit.

Lapis emarbites ē dictu sanguineus aut q̄ fractura eius sanguineū coloꝛem reddit aut q̄ omni fluxui sanguinis competit.

Lapis ferugei. a. ꝑm Albani est lapis topaceus. si dicis feruzegi ideꝛ est.

Lapis frigius Bya. quo in frigia infectores vtūtur vñ z nomē accepit vtilis est coloꝛe viridē babens q ē mediocriter gūis z varias venas bñs fīc catimia ꝛc̄. alibi ca. facit z vocat diffrigis ꝛc̄.

Lapis calaminaris supra in cadimia z infra in pontolinx z in turia.

Lapis gagates Bya. inuenit in licia circa ripā fluuijs quod gange appellat. coloꝛe niger z aridus quasi lumiosus mediocriter leuis valde. eius est melioꝛ q facile exarserit igne z odoꝛē aspalti bz.

Lapis galatides grece est dictu lacteus z sic vocatur apud Aui. Bya. coloꝛe ē cineri cuius gustu dulcas q trit⁹ lacteū coloꝛē emittit vñ sic dr ꝛc̄.

Lapis in quo acuitur est cos ara. dicitur almesen. grece vero alkom.

Lapis iudaicus ō regione iudee defertur vt Ioā. Sera. ca. de lapide cuius formaz describit.

Lapis lazuli est duoꝝ modoꝝ. vnus durus ferro nō cedens celestini coloris q est laudabilis mundus a marmore albo z a marcasita. alius ē fragilis minus pulcri coloris veluti terra azurina qui citra mare nascit cū azurio citramarino nec bz ī sc marchasitā z hic est ineptus medicine.

Lapis lignites apud Alliaba. est gagates.

Lapis lincis ex vrina lincis coagulata inuenitur.

Lapis lune apud Aui. ē q apud Bya. affoselliū vocat z specularis ꝑm Albani dicit in qt spumā lune inuenit de nocte in regione arabum i angumento iune. valet epilenticis.

Lapis magnes qui ferrū trabit multi adamantez putauerunt falso.

Lapis molipdides. g. ē dcū lapis plūbi vel plūbeus z dicit q̄ bz virtutem. ſ. scorie plumbi.

Lapis mozoptos Bya. quā multi galaria aut leo cografidu vocant nascitur in egypto quo litbeones ad dealbandum lintheamina vtuntur quo citius siccentur ꝛc̄.

Lapis pirites apud Bya. z Balf. in epistola ad Blauconē ē marchasita qō pz ex cōcoꝛdia eius ca. cū ca. de marchasita apud Aui. z dr a pir q̄ ē ignis q̄ a percussus ferro ignem emittit.

Lapis specularis lapis lune affroselliū idem.

Digitized by Google

Lapis spongie adherens non omnis qui in cauernis spongie inuenitur sed proprie cui naturaliter adherebat in saxo dum viueret z est asper z durus valde zc̄.

Lapis sumbedig ara. est lapis smerillus quo polliūtur lapides zc̄.

Lapis zabarged ara. ē smaragdus z smarad dīt.

Lapsana ℙli. ca. de brasica inter siluestres brasicas z lapsana est pedalis altitudine irsutis foliis finapi sillis nisi cādidior esset zc̄. hāc quidā armoratiā crediderūt sz z idez ca. de raphano. est iquit aliud genus raphani armoratiā dīt folia hz silia lapsane zc̄. ergo non est illa. grecus lapsana dicit Bya. lapsane genus omnib⁹ nō bonū eustomachum melius lapatio z cetera.

Larinx grece faux laringes fauces.

Larix spes pini de qua ℙlini. omnia inqt genera pini accensa fuligine immodicā carbonēq; repete expuunt cū eruptionis crepitu iaculāturq; lōge excepta radice que nec ardet nec carbone efficit nec alio modo ignis vi cōsumit q̄ lapides zc̄. hec idē dicit Vitruuius i libro de architectura et alibi. ℙli. larix inquit feminā habet quaz greci vocant aetida mellei coloris et cetera.

Laros grece gauio fuler gauia gaucus fulica auis.

Lasar grece asa quaz Bysa. dic esse lacrimū silfij. similiter i ca. de silfio dicit q lacrimus eius ē lasar. vocat etiā opos qrinatiuz ō quo infra ℙli. laser ex silfio ꝓfluit zc̄. Bysa. optimū lasar qd cīrfactiuz dicitur subruffum z perlucidū et itus exalbidū odore viscidū quod humore cito resoluit z i gustu statiz bumorez ꝓuocat et ceta.

Laserpitiū ē idez quod silfiū ℙli. laserpitiū qō. g. siriphi vocāt i cirenaica ꝓuincia reptū cuius succuz vocāt laser magnificū vsui zc̄. z infra ita in africa ferūt laserpitiū nasci solitū rē feram ac cōtumacē z si coloret in deserta fugēte radice multa crassaq; caule ferulaceo aut simili crastitudinez. huius folia maspitiū vocabāt apio marie silia. semē erat foliaceū. folium vero ipuz deciduū vesci pecora solita ꝑmo purgari mor pigueſcere carne mirabile imōm iocūda alij tradidunt laserpitiū radicē fuisse maiorē cubitali rubero quo i ea super terrā boc icisio ꝓfluere solitū succū ceu lactis sup nato caule quē magnderī vocauerūt folia aurei coloris ꝑ seie fuisse caderitia a canis ortu austro flāte ex bis laserpitiū nasci solitū annuo spatio z radice z caulib⁹ cōsumētibus sese zc̄. sed et Bya. ca. de lesar ē inqt lacrimū herbe que sulfer appellat que multis locis i similitudie ferule creseit folia habens circa se maiora q̄ apium sed semen simile est et ceta.

Latine ℙli. olus siluestre in terra repens cū lacte multo florē fere candidū hns cauliculū vocant. z ceta. z alibi lasinia vnū folū hz sed ita implicatum vt plura videantur z ceta.

Latyron li. de doc. gre. exponit q̄ est cicercula. at tamen in li. de cibis Gal. exponitur q̄ est vitia.

Latbiris vel laturis ℙli. folia hz multa lactuce similia tēuiora germina multa in quib⁹ semē tunicis continet. vt capparis que cuz maturauere eximunt grana piperis magnitudine cādida dulcia facilia purgatu z ceta. hanc By. lacteris vocat Ste. laturis est ebelqui.

Latbura planta apud Bya. que et lacteris vel ei similis vt supra in lacteris.

Laucum in regali dispositione inuenitur sepe pro loboch.

Laureola ē arbustū quod a Bysa. vocat dafnides de qua supra a filitudie folioz lauri dcā. nō habz lac vt putāt qdaz. nec semē eius ē cocogdiuz vt qdā sz est semen camelee vt supra nec est mezerion vt alij putauerunt.

Laurax. g. u. cōsonāte vel labrax piscis lupus qui et variolus dicitur. apud Al. est saboth.

Lauresum z alibi lausesum pro milio ponitur in regali dispositione Hali.

Lauromelis grece instrumētū cirurgicū quod grequiariscō vocant infra in mel.

Lauzud ara. azutinū vl lapis lazuli vt Alui. scripsit.

Leban arabice caro.

Lebelabum ꝑ lebleb scripsit Ste. z ceta.

Leben arabice lac.

Lebleb. a. volubilis q̄ multas hz spes. verūtamē in siria z egypto vocāt boc nocie quādaz volubile q̄ minorē dicim⁹ q̄ nascitur vbiqz z in vineis z i locis cultis bns lac et est de sactioz⁹ lapatiuis ita q̄ datur in febre acuta.

Lec arabice lacca.

Lecina. a. By. lecina vñ confectō olei liliaci fit et cetera. est liliū vt patet per Sera.

Lecitos kiamia ℙdau. ca. de ꝓlos que in pedibus fiunt nundum sciui quid sit.

Ledem arabice ladanum.

Ledū folia hz yridis silia satiue caulē tripedalē. z i eo florē grandē purpureū rotūdum semine minuto redicē sēipedalē i saxis opacis nascēs ℙli. zc̄

Ledō ℙli. sic vocatur herba ex qua laudanū fit i cypro insula barbis capraz adherescēs nobilius quod fit in arabia fit etiam z in siria atqz affrica quod tarīō vocatur neruos enim in arcu circundatos lanis trabunt adherescente rosida lanugine et cetera.

Leffa Step. pro luf scripsit.

Left. ara. rapa que z salgen etiaz dicitur.

Leguia multoz sunt generum z diuersoz noīum in qbus diuersa ydomata discrepāt adeo q̄ preter fabas faseolos et lentes que apud oēs notissima sūt. in omnibus alijs dissentiūt multi. nam in marchia teruisina vocāt z cicerculas cicera et ipsa cicera vocant pizolos ita q̄ aliqui meici etiā prouecti cicerculis vtuntur pro ciceribus in omnibus casibus vbi cicera i medicina petuntur.

Lebigelat exponit Ste. ypoquistidos in secundo

pratice pro leibe altais et est dictu barba iricina et qua fit ypoquistidos vt supra.

Lclembacum scripsit Step. scõo pratice pro cappare sed et in cõfectione dyalace maioris nescio pro quo posuit.

Léma Bemo. lémas inquit vocant. g. grana parua ficca ac dura in oculis apparétia quas ḡmas etiá vocãt z ceſa. siũt ex lippitudine deſiccara.

Lelisfacos. g. saluia ſz apõ Byas. elisfacos scribit.

Lami liber õ doctrina greca lippitudo pituita grama vel limi. dicas vt ipſi z cetera.

Lénias quidam falso exposuerunt auripigmẽtum rubeũ z sic multi posuerunt in confectione atbaraſie scripte ī antidotario vniuersali. ſz lénias est terra sigillata z illa in dicta cõfectione debet apponi Bya. lénias frigis terra ẽ ex cloca sordida vbi miscetur sãguis capriñ z multi ista collecta faciunt trocisços et capiut sigillo exprimũt et vẽdunt hec rubrica et dicit. alia que finopida dicit nascitur ī spelũcis capadotie et post eliationẽ ad finopidã fertur et est sima dẽsa ḡuis iecoroſa vi ui coloris et florida et fulua et cũ resoluit fuluior apparet. est et lénia fabulis que nõ ita vtib⁹ medicine cõuenit z ceſa. si legas istud ca. totũ cũ ca. de terra sigillata apud Alui. et Sera. videbis q̄ idem dicũt. si aũt alicubi positũ inueniaslénia p auripigmento cõsidera qd intendit p illam confectionẽ et distingue quod hoz debeas ponere Ste. linia fragẽſtez mulieris terra sigillata ℔li ni. pictores iquit antiq inter rubricaz genus colorum rubeorũ palmá lénie dabãt que fica leno insula dicitur minio proxia. hec est antiquis multum celebrata cũ insula in qua nascitur nec nisi signata vẽdebat. vnde fragidẽ appellauere bác minio subliniũt adulterãt q̄z ī medicina preclara res habeť z ceſa. ex multis argumentis habetur q̄ terra sigillata rubri coloris est.

Lemonion in limonion quere.

Lénas greci vocant pituitam oculorum La. se. ſz Bemo. lenias z melius.

Lenias est sirria supra in sirrias.

Létiscus arbor nota multas habet spẽs etiá apud nos. quarũ cuiusdam é mastix gumi marie in insula chio in grecia z apud nos etiá quedam facit gumi in cozniculis quibusdam q̄ habet colorem masticis.

Léticula aque est plãta pusilis folijs z obrotũdis ī supficie aquarũ stantiũ natans quã dñt nõ in terra radices figere Bya. lenticula aque que super aquã innenire natans rotũda est sicut lenticula coloꝛez viridem habens zc.

Lentopodiõ Bya. latini brumariã vocant nascit sepe cũ tritico tirsis bipalmis z furcosis ī quibus veluti lamie bine siũt semẽ cõtinẽtes cũ foliis cauliculo agresti similibus. radix est illi nigra rape similis. Jn vero Bya. leptoperalon aut leontopodion aut paradalionidicũt herba est virgã habens in medio palmi habens altitudinez in qua virga sunt iterualla ī ipſa virga siũt et capitella minuta silia terebitho in quibus capitellis duo vel tria sunt semina folia brasicce similia habẽs z radicem nigrã sicut rapa rotundã z nodis plenã in agris nascitur nudis z tritico zc. ℔li. leõtopodion alij letheorõ alij doripetrõ alij toribetrõ vocant nascitur ī campestri z gracili solo z ceſa. est dictu grece leonis pes.

Leon grece leo leena vt nos.

Leonina lepram dicunt magis ex humore colleri. co fieri.

Leõtopetalõ alij rapadiã vocant folio babetur sice caule semipedali alemite semen ī cacumine in siliquis ciceris modo radix rape similis grandis nigra nascitur in aruis ℔lini. vide ne sit lentopodion supradita.

Lepida z lepidos a lepis greco q̄ est squãma Celſe. ca. de scabie est demũ species alia scabiei que corticosa squãmas in cute ostẽdit quas greci lepidas vocãt. vnde nomẽ a grecis lepra accepit zc.

Lepida squãma metallorum est que. a. tubel vocatur Bya. de squãma eris lepida inquit bona est que ex acutis cypris sit que z patia dicitur aut elitis nugar ẽ que ex tenero eramine fit. hec medicine inutilis. eligenda vero solida est z ruffa q̄ si aceto perfundas quasi erugo fit z cetera.

Lepidos chalcu pro squãma eris sepe inuenitur.

Lepidos fideritis Ail. de antidotis ad splenẽ est squãma ferri. nam fiderõ. g. ferrus.

Lepis grece squãma Ste. lepis xalcon pro calcon taubalum eris pro tubel.

Lepidum Bya. quã multi gingiõ appellant herba est omnibus nota zc. hec vocatur. ara. sceitaragi sicut patet per Serãpi. z Alui. z infra in se Step. lepidiõ sitaragũ pro sceitaragi.

Lepõ Bya. ca. de onisterotib sunt castanee.

Lepra duo significat. nam in multis libris de greco translatis significat squãmosam vt supra in lepida z tũc dicitur a lepis que est squama z sic accipitur in illo affoxímo. vere si qdem zc. Jtez lepra cõi sermone accipitur pro morbo illo etecra bili q̄ secũdus modernos in. iiij. spẽs distinguitur z secundũ hoc videtur dici a lepoxia greco quod est erumpna. nam in psalterio greco vbi est lepoxia in latino est erumpna.

Leptasios apud Bya. vocat vna ex speciebus artemisie z ẽ dcũ foliox exilitũ vel subtilium.

Leptintica virtus. g. subtiliãtis extenuatoxia.

Lepton grece macrum minutũ tenue subtile paruum a quo infra scripta.

Leptokarea. g. auellana arbox. ſ. leptokareon auellana fructus quasi paruua nux.

Leptolachanon grece olusculum.

Leptomeť dicitur id quod est subtilis sbẽ cuius cõtrarium est pachimere. sed By. ca. de cãomilla est iquit leetomeris. i. extenuatoxia. i. subtilatoxia.

Digitized by Google

et in ca. de gramine ẽst leptomeris. i. extẽuans partem ꝛ cetera.

Leptopiresia grece minute febres.

Leptofilon dicit Plí. vocari a gbusdá septimaz speciez titimali que dendroides. i. arboreũ dr.

Lepton Plí. ca. de cẽtaurea ẽ inquit altez centaureũ cognomine lepton miutis foliis qõ antiqui libadeõ vocant quoniá secundũ sõtes nascit. ꝛ infra hoc cẽtaureũ nostri fel terre vocant propter amaritudinem summá Sal. vero etena dicunt et cetera.

Lethe. g. obliuio que et enuestia dicitur a lete.

Letargia accñs morbi cerebri ꝛ est obliuio. si dicis latargia non differt. ná que per ita litterá apud gre. scribũtur cõsueuert latini i. e. trálsere. greci tamẽ litargiaz proferunt. iñ htargicos litargicus obliuiosus.

Letheltea Ste. est taraticũ ꝛ ypoquistidos.

Letichi orobus Pau. ca. de maculis faciei.

Letbici expõr in mirri. in anti. vlm qp est lacca.

Leuisticus a Bya. vocatur liguisticus.

Leucanta Plí. alij phimon. alij scada. alij poligonacon dicunt et cetera.

Leucanton Bya. aut poligonocon aut filon aut scidá dñt radix ei9 filis ẽ qpero amara valde.

Leucáte idẽ vt apud auctores iuenio ramuli sunt ei nũq pautiores duob9 in diuersa tẽdẽtes flos candidus lilio rubo filis seie nigro lato adlenticule dimie figuram multo tenuis radice berbaci coloze.

Leucantimis apud Bya. camomilla vel species eius supza in ca.

Leuce dyapipos ẽplastz ab albo pipe dicũz qõ ꝛ. in antido. Dzi. ꝛ Laf. fe. ꝛ vlm.

Leuce Plí. mercuriali filis nomen ex causa accepit p mediũ solũ candida linea trálscurrente qua re mesoleucon quod vocant.

Leuce dyapsimitũ ẽplũm albũ er cerusana z psimiti ẽ ceruse apud La. fe. in anti.

Leucis By. duo sub hoc noie fác ca. vnũ sic leucis oibus ẽ notus in flozib9 hz distantiá qa melli nũ z albũ z purpureũ floze oñdit iz mellinus color medicine necessarius ẽ ẽc. que hz bũc flozem sola odorẽ hz viole. z sũt omnes tres spẽs keiri de quo supza. Item aliud ca. sic.

Leucis. i. viola alba, piectoze est virtutis ꝛ exteus toxie sed flos plus et cetera.

Leuce etiá apõ By. duo inqt sũt ei9 gña vna est mõta z alia oztiua. montana folia latioza hz plus q oztiua. ẽ vero viscida ꝛ semẽ eius lene ꝛ non amarũ. z infra flos eius purpureus ẽ vt lilũ sed i siria plurimũ nascit ꝛ alterius gñis qua vruntur i cõfectonib9 miris. ista vero semẽ hz minutuz et eustomaticũ est cuius virtus est magna ẽc.

Leucoion Bya. omnib9 notus ẽ. sed inter flores distãtias hz ẽc. ita est in vero Bya.

Leucos. g. albũ leucotes albedo ẽc.

Leucoma grece albugo.

Leucomata albugines oculoz seu albe cicatrices z dure i cornea appentes post vicera Aler. vero ca. de vicerib9 oculoz vocat eas etiá scirodes cicatrices. i. duras. Itẽ Bemo. vt infra in vicus.

Leucopiper grece album piper.

Leuco flegmãtia idropisis ab albo flegmate diffuso per totum corpus dicta.

Leucátemõ que ꝛ ptemõ dicit infra in par.

Leucargilio grece alba argilla Plí.

Leuisticum seu liuisticũ idẽ liguisticum Byas. vocat de quo infra in li.

Leusion grece dicit id abietis quod proximum est medulle Plí. ꝛ cetera.

Leũ. a. amigdala leuzũ fericum dixit Ste.

Lezaozd dr. a. lapis lazuli ꝛ etiá azurium ipsum.

Lia grece dicũtur lenitiua que asperitates leniunt Sal. ad paternianum.

Libanon grece thus nos olibanum ꝛ arabes post eos liben.

Libanotis vl vt grecus liuanotis ab olibano dicta dix greca herbaria q est planta in creta nascens filis rozi marino habens odorẽ olibani ꝛ rosmarini num nostrũ ẽ spẽs eius vilioz qua nõ vtuntur nisi ad calefaciẽdos furnos. Bya. ẽt hoc declarat inqt libanotidos tria sunt genera. vnum genus pfert semẽ qõ cacrios dr folia hz maratri filia sz latioza ꝛ obzotũda super terram spansa ꝛ odozata ꝛ virgá in meio longa ampliꝰ cubito in qua virga est capitellũ in quo fert semẽ album simile spondilio q semen obzotũduz ẽ ꝛ angulosum et odoze viscidi ꝛ resine bñs odorẽ qõ si masticatũ fuerit os cõburit. radix est illi alba odorẽ bñs thuris. alterum genus est simile supradicto semẽ latum ꝛ nigrũ habens sicut spõdiliõ sed nõ ita calidum. radix est illi deforis nigra ꝛ deintus alba. libanotidos etiá que dicit acarpos. i. sine semine filis est omnib9 supradictis sed nõ virgá nec florem habet nascitur locis saxosis ꝛ asperis ꝛ cetera. ꝛ infra. sed Theofratus dic ericẽ esse libanotidam que in tracia nascit gustu amaro folia bñs simillia supradictis sz asperiora ꝛ albidiora. libanotida vero quá Romani rosmarinũ vocãt eo q in corona cõponit. virgas hz tenues ꝛ longas ꝛ virides i qbus folia sunt spissa ꝛ teuuia ꝛ oblõga ꝛ dforis alba ꝛ deint9 virida cũ odore graui ꝛ cetera. hec plãta apud Ser. vocat arbor marie ꝛ apud Aui. bucor marie ꝛ arbor marie etiaz. ꝛ vt i nõne corrupto. nam bucor. ar. vapor. ẽ enim dictu bucor marie vapor marie. ꝛ nos dicimus rosmarinũ ꝛ idẽ secũdũ veritarẽ sunt. sed bucor marie per ch. est apud Ser. ciclamẽ supza in bu. Itez Aui. in ca. de mlia vbi de miracbia loquitur ponit herbá marie. Pau. vero eodem ca. vel casu ponit libanotis Ste. libanotidos est marua et cetera. libanotis etiá dicit Bya. vocari ab aliquibus secundam speciem potacarie i ca. de conza

Digitized by Google

puta fallo.

Libarina fm Dyaſ. dicitur peritaria vt ſupra in alfine.

Libanotidā vocat Plin. aliā plantaz a libanoti ſupradicta cuius quedaz ſpecies montana eſt que ſerpillo eſt ſimilis.

Licanis ſtipbāica folia bz longa anguſta lanuginoſa ſubalbida caulē cū ramis lanuginoſis i ſummo capie cauliculos e quibus flos violaceus promi net ꝛc. liber antiquus iſtoziatus.

Licātropia. g. Dau. ē ſpēs meline qua occupati nocte exiliūt p oia lupos imitantes ꝛ vſq; ad dies em circa monumēta morant eſt milina lupina a licos q eſt lupus dicta.

Licapſos Plin. lōgiorib⁹ qua lactuca ē foliis croſſioribuſq; caule lōgo irſutis aggnatis multis cubitalibus floze paruo purpureo. naſcitur in campeſtribus.

Licena Dya. licena inquit que ſupra petram bumidā naſcitur bzion eſt ꝛc. eſt quā dicimus epatica. boc ca. cōcordat cū ca. de epatica apō Serapi. ꝛ infra Plin. in licō et ceta.

Licedone Laſ. ſe. ē morſea nigra ꝛ aſpera ꝛ crinoſa que et millina fit.

Lichenes idem Laſ. in petigines inquit grē. lichenas vocāt latini vulgo zenias ꝛc. lichines impetigines liber de doctrina greca.

Licen vellicon Plin. a lichenis curandis nomen traxit. naſcitur in ſaxoſis locis folio vno ad radicē lato caulo vno puo longis foliis dependentibus ꝛc. ꝛ infra eſt ꝛ aliud genus lichenis petris tantū adherens vt muſcus ꝛc.

Litiū Dyaſ. eligēdus ē itus coloze ruffo ꝛ deſoris nigro quod diuiſum bzumū nō bz ſtipticū ꝛ coloris ruſſi ꝛ crocei apparet cū guſtu amaro ſicut ē i dicū qō ꝛ melius ē. arboz vnde fit ē lithios appellata ſiue eracāton folia buxo ſimilia atq; ſpinoſa generās naſcitur in dumoſis locis cuius folia ꝛ grana ꝛ radix i vnū cōtūdūtur ꝛ ex aqua dulci coquūtur vſq; ad craſſitudinē ꝛc. apud Sera. non eſt folia ſpinoſa ꝛ bz ramos lōgitudine duoz bzachioū. ſz Plin. fit ex arboze ſpinoſa ffcu ſimili piperi p̄cipue amaritudinis foliis puis denſiſq; cipri mō ramis triū cubitoz cortice pallido radice lata a lignoſaq; burei coloris. hac in aqua cum ſemine excocta ereo vaſe medicamē fit qō vocāt licio. ea ſpina ꝛ in pelio monte naſcit. ipaz quam i grecia pira chātu chiromō vocāt ꝛc. et eſt dictu burus ſpinoſa. Item ides poſt ſmonē ō ráno alterum gen⁹ ráni ē ſiueſtre nigrius ꝛ quedā tenuis rubentes fert velut folliculos huius radice decocta i aqua ſit medicamētū q vocatur litium ꝛc. ꝛ infra.

Litiū vero preſtātius fieri ſpina tradūt quā ꝛ piro kāton chironeā vocāt quales in indicis arboribus diximus quoniā lōge p̄ſtātiſſimū exiſtimauit idicū coquūtur in aqua tūſi rami radiceſq; ſumme amaritudinis eneo vaſe p triduū iterūq; exēpto ligno coqtur donec mellis craſſitudo fiat ꝛc. ifra indici oſa glebis extrinſecus nigris itus ruffis cū fregeris cito nigreſcēt⁹. i. icipiūt mutari ad nigredinē. et boc vides quot itri) ſunt ſpēs. nos ét qa idico caremus facim⁹ ex fructu nigno cuiuſdam arbuſti q ydiomate nro liſtragū vocam⁹ cuius folia ſūt ſilia foliis burei ramuli recti qbus cauee auiculaz fiūt ſucco granoz expſſo ꝛ cocto in quo iuenit idonea efficatia iuxta laudes litij. vides ét p Plin. ca. de feluzeragi q̄ eſt arboz litij ſecūdū ipſū q litiū qñq; aſſumitur ex ea ꝛ qñq; ex alia arboze q vocāt adherſech. ꝛ ſic vides q bēt diuerſas ſpecies litiū vocatur ara. hadheb Sta- bezeza ſcripſit.

Licho grece lambo.

Licos grece lupus.

Licō vocāt. g. agnū caſtū ſupra in agno.

Liēbri i ſcōo Alli. ba. ca. de ſeibus exponit mara- trū ꝛ ifra in eodē ca. expoſuit Cōſtātinus pozū. ſed in alio exēplari erat liebali. Item ibidē ca. de ſuccis exponit abſinthij. aliq; tamē libri. p mara tro bñt libēberi. alij liēbri. alij liēbezi. Item de granis grana liēbericoz exponūt citonioz. Iterū in ca. de febze cōtinua q aqua liēbri aſſate exponitur cucurbite i tali cōfuſione neſcio qd dicam. ſcio tamen q boc nomē pro aliquo boz nec grecum nec arabicum eſt.

Liēbze ibidē ca. de foliis exponit q eſt oliua. item liembzi ca. de ſucis exponitur fex aceti.

Lien ſplen.

Lienalis pariclimenos ꝛ matriſilua idem vt infra in peri.

Lienteria. g. fluxus ventris in quo emittitur cibus idigeſtus ſicut ſumitur ꝛ cetera.

Lienteriodes lientericus.

Ligamenta infra in tenantos.

Lignis quā i corona cōponūt flos eſt illi ſilis leucoio ſed purpureus ꝛc. Dya. ꝛc.

Lignitis flōmos que et trialie dicitur ē ſpēs quarta taris barbaci earum quas Dya. deſcribit vt ſupra in flōmos.

Liguz vocāt a multis vria licis ſm Dya. ꝛ lapis ex ipa gñatus dicitur electoz ca. de locio.

Liguſtruz quidā exponūt q ē volubilis maioz que per ſepes ꝛ macerias ſerpit. alij vero capriſoliuz dicūt. quicqd ſit flozes bz albos. Virgi. i buco. alba liguſtra cadunt.

Liguſticus ē leuiſticus a liguria dictus. Dya. liguſticus multū naſcit i liguria ꝓuincia vnde ꝛ nomē accepit. naſcit in mōte vicio alpib⁹ ſed ciues panace illud vocāt io qa radix alba eſt ꝛ odorata ſimilis panaci cuius virtus ē vna cū panace. naſcitur alris locis et aſpis et vmbroſis virgā longam et nodoſam habet iſtem anetho i qua virga folia ſūt ſilia melliloti ſed molliora et odorata que folia et in cacūme tenuiſſima ſunt et diuiſa i virge

UNIVERSIDAD CENTRAL BIBLIOTECA DE LA FACULTAD DE MEDICINA

Digitized by Google

summitate caput est sed umbrosus vbi semē ostē dit qō semē nigrū ē et oblūgū sicut feniculi gustu viscidū et odoratiuū aromatice. radix eius alba ē similis panaci odorata et cetā. caueāt moderni q̄ pleustico accipiūt semē in folliculis obtorun dis vt semen attriplicis.

Lichinos grece lupinus.

Licho vel liko panthera belua.

Likos grece lupus likama lupa.

Lilebē i scō Alliaba. exponitur memitbe z vide tur consonum veritati.

Lilimbace ibidē exponit a Cōstantino q̄ sūt amig dale amare.

Liligi ibidē ē idicus. ſ. succus herbe que dicit. a. nil ita exponit. verū alibi i ca. de radicib⁹ i scō pra tice expoit ur q̄ ē radix mali granati. Itē in ca. ō febre continua videt endiuia.

Linga liē ibidem ponitur p paſtinaca.

Lilij plura sūt gña supra i crinō z insup addit Pli ni. sunt pupurea lilia et aliquādo gemino caulo carnosiore tantū radice maioris q̄ bulbi zc̄.

Lilissagus vel lilifagus vt Bya. ē saluia qō imita tur ara. dicit elissacos. ſz gre. lilissacon dicit.

Limoliō Pli. beta iquit siluestris quā limoliō vo cant alij coloidō multū minoribus tenuioribusq̄ ac densioribus sativa et cetā.

Limeū herba appellat a gallis qua sagitas i vena tu tingūt qō venenū ceruariū vocant zc̄. Pli.

Limoniō Bya. herba ē tirsuz bñs lilio silem et fo lia bete similia semē plurimū rubeum zc̄. Pli. succū lacteum mittit cōcrescentē gumi modo bu midis locis et cetā. sed leōniō vocant vide an sit idez. Aui. vero limimū vocat q̄ Bya. limoniō.

Limus aquatic⁹ p kūmolea i tumore pedū a Pli nio ponitur.

Linaria planta cuius folia sunt silia folijs lini. imo ipsa est linum agreste cui quidā assimiliauerunt cfulam sed illa quam accipimus breuiora et latio ra folia habet.

Limon fructus pulcher odoratus plenus succo ac cetoso valde apto salsamentis. et ipse etiā come ditur sale cōditus. nusq̄ memini me de ipso legis se apud auctorem auctenticum nisi apud Aui. i quarto can. ca. de cura febrium acutaz in gñali vbi iubet dari aquā accetositatis limōis nō saliti.

Limos grece p diphtongū liomos idē qō pestilen tia. lues pestis. limos per iota tantum fames ine dia sic ē i cōmento affoxismorum.

Lineleon oleum seminis lini.

Linchiti semē in anti. vlz cōfectione mitridati mi noris exponitur q̄ est viole semē.

Lineſia siue leneſia Bya. multi sic nominant cē tauream.

Limpha aqua. iñ lisaticus q aquā timet vt ē mor sus a cane rabioso. hic et idrofobicus dicitur a greco idrofouicos ab idro z fouos qō ē timor.

Ligua agni ligua arietis arnoglossa plantago.

Lingua afini est planta folia rugosa nō magna ba bens radiculas habens odorem ligni cipressi fra gantia.

Lingua auis ē semē fratini. qdam herbam putant sm Jo. Sera. ca. de augētibus i coitu vocat lin gua passerū. Itē idem in septimo i confectione pillularū indarū dicit q̄ assimilatur pellicule vel cozticule que ē i medio bacce lauri Aui. ca. ō au gentibus in coitu inter medulas cōputat. non er go est herba et cetera.

Lingua bouis buglossa. g. est siluestris. borago ve ro eiusdem speciei est domestica.

Ligua canis plāta q̄. g. vocat cynoglossa.

Lingua ceruina vocant moderni scolopēdriā. sed de ea in sco.

Lingua ircina planta similis buglosse nisi qa folia strictiora z punctata albis maculis in radice spi nularum.

Lingua passerina a gbusdaz vocat polliconia. sm Alblaui ligua passeris dicit. a. lisen albasafir z ē planta. que crescit super terrā ad lōgitudinē vni us cubiti habz folia virida sicut nastrutij. virgas subtiles nigras z citrini coloze. nascitur in segeti bus in oriente habet flozes citrinos z albos vagi nas paruas z in qualibet est granū paruū minus grano melonis.

Lipina frageris scripsit Ste. pzo lēpnias.

Linostrofon qdā marubiū vocāt ifra in marubio.

Lini semē medicine aptū est ad multa. z ex ipso fit oleum ad plurima vtile.

Linos grece linum.

Linozostis grece mercurialis Bya. linozostis aut ptemon herba mercurialis folia habet ozimo si milia hastas sicut elsine ramos breuiozes z ina nes cū furcis plurimis ac densis. semina vero est maioz que appellat tylicon semen habens quasi a cina sz quā plurima. masculus vero quioz atq̄ rotūda z veluti binis testiculis gutlis circa exoz dium natiuitatis ramulozuz ornata capitella mi nuta habēs circa folia sicut epytimū z semē rotū dū zc̄. Pli. linozostis siue parthenius a mercurio inuētus est. ideo apud. g. ermipozona dicit. naz multi vocāt apud nos mercurialē. duo eius gña masculus z femina que efficatioz caule cupitali i terdū ramoso i cacumine ozimo angustioꝛib⁹ fo lijs geniculis dēsis ramis caulis multis. semē i ge niculis deprehendēte semine copioso mari iuxta genicula statim rarioze ac breui cōzoztoq̄ semi ne soluto z cādido folia maribus nigrio za semis candidioza radix supinacua pretenuis nascitur in campestribus z culris zc̄.

Lios vel leios grece lippus.

Lippiferrei in anti. vlim in trocisis splendidō est squāma ferri que lepidos dicitur.

Lippitudo ē ſāiola q̄ i optalmia generat lippi dīr q hac abundant etiā sine optalmia.

Lippotomia syncopis Cas. se. defectio ai quaz. g.

lippotomiam vocant ⁊ cetera. sed grecus lippo tym a dicit.

Lippomenos grece deficiens.

Lipozogeon.g.glis terra tenax argilla.

Lisemaride.g.cantarides vt in practica greca simli Almā.ex virtusq; cōcordia.lisoma etiā inuenitur ibidem ca.de dissuria.

Lisen.a.ligua ī: isen altbaurligua bouis vel tbauri albamel arietis ⁊c̄.plantago albafir anis ⁊ cetera.huiusmodi de quibus suis locis.

Liseos.g. ℔au.ca.de freneti dissolutiū bis sqt que de lini semine ⁊ omnis liseos ⁊ ceca.

Lisis.g.dissolutio in palisis vt infra in pa.

Lisimachiō Byas.hastas hz maiores ⁊ tenues et fruticosas circa quaz nodos folia minuta hz salicis filia gustu stiptica ⁊ florē purpureum aut arrosum.nascitur locis humectis,succus eius stipti cus est. ℔li.lisimachia ab inuentore Lisinaco vocata ao erasistrato celebrata.folia habet salicis similia viridia florē purpureū fruticosa ramulis erectis odore graui gignitur in aquosis.

Litargia grece obliuio.nos aūt accipimus ꝓ ea q̄ sit ab apostemate ffo cerebri vel velaminis eius supra in letargia.

Litargiriū spuma argēti ⁊' est cōpositū nomē a lithos qđ est lapis ⁊ a giros argēteus.grecus dicit litargiros infra in spuma argenti.

Litbemus sm ℔li.vocat a qbusdā sterc⁹ muris.

Litbyasis.g.calculatio egritudo mala.s.a lapide in rēibus vel vesica existēte La.fe.greci inquit litiasos calculosos vocant.

Liticus Bya.herba q̄ latini genicularē vocant.i. bellariam florem habet similem viole sed paulo sulnoxem ⁊c̄.

Litbocolla Ste.aberachelietā.i.marmoris guma intelligo vel quā marmora glutinātur vel que ex marmore cōficitur vt docet i.xxvii).Albucasim ō preparatione medicinaz simplicium.

Litodemō lapis demonis.i.gagatis.

Lithodēdrō.g.i.corallus ⁊ est dictu lapides arbor Bya.ca.de corallo.

Lithos grece lapis.

Lithos afroselina Ste. spuma lune afroselinus supra in as.

Lithos ematides lapis sanguineus.nā ema sāguis ⁊ dr vt q a ei⁹ fricatura sup cotē colorē sāguineū fdditj vt q ad oēz fluxē sāguis remediū pster.

Litogonia.g.cōsuetudo lapidē generandi in renibus vel vesica Demo.

Lithos galatitis Ste. bezebez supra in bezar.est tamen dictu grece lapis lacteus.

Litopirion infra in opirus.

Lithos pites grecus exponit siler lapis.s.quo ignis accenditur vocat ⁊ boc nosse marchasita vt apud Bal.in epistola ad Glauconē ⁊ ip⁹ quidē apta cē ad ignē excutiēdū. Ste. marchassitā exponit.

Lithositon Aler.ca.de collerijs ad cicatrices i collirio dicto dyatici est lapis aluminis.hem fiston vel riston grece alumen.

Lithospermon.g.ē dcū lapidē semē eo q̄ sit durz vt lapis ⁊ ē miliū solis apō nos Bya.lithospermō eracliō vocat ꝓpter soztitudinē seminis eius solia hz filia olive sed latiora ⁊ oblonga ⁊ molliora terre declines longas virgas renues in grossitudine vici lignosas ⁊ in sūmo virga diuisa est i qua folia minuta sunt ⁊ semen rotūdū lapidosū albuz pisi simile.nascitur locis altis ⁊ asperis ⁊c̄. ℔li. inter omnes herbas lithospmon nihil mirabilius aliq̄ eronticon vocāt.alij dyospiron. alij eracleos herba quicūcialis folijs fere duplo maioribus q̄ rute ramulis furculosis crossitudie vici gignit iuxta folia singulas velut barbulas ⁊ in earū cacuminibus lapilos cādoze ⁊ rotūditate margarita ruz magnitudine ciceris duritia vero lapidea ipse qua pediculis adhereant cauernulas hñt ⁊ intus semē nascitur in italia. sed laudabilissimuz in creta.nec quicq̄ inter herbas maioze qdem miraculo asperi tātus ē odor velut artificis arte emicans alterius inter folia cādidārū margaritis tā exq̄ta difficultas lapidis ex herba nascentis iacere atq; humi serpere auctores tradūt.ego vulsā n̄ berētē vidi ⁊c̄.hec.a.culb vocāt iterō calbi ienik vocari sed fallo.Ste.vero calebū scripsit.

Litridiū vel litridas grece rubea tinctoz vt patet ex concordia ꝑtice.g.cū Almā.ca. de dissuria. boc etiam dicit grecus. vocatur et eritodanum vt supra.

Lisisticum Ste. est zufara casemun.

Libumbacū scripsit Step.ꝓ epithio in secundo pratice Aliabatis ⁊c̄.

Liroperiton medicamē seruores aptū lenire eo q̄ infrigidans sit.

Lotium est vrina apud Byascor.in multis libris antiquis.

Lonia grece secunda species vicerum cornee oculi vt supra in botrion.

Lonchitis.g. Bya.folia habet porro similia.sed latiora ⁊ ruffa ⁊ multas babz super radices virgas sparsas sup̄ terrā ⁊ ramos ad terrā declines in q̄ bus flores sunt silues pellicino sed forma eorūz vt gete ē albū in medio bñs sicut rostrū ad labrā insanū inferius ⁊ sicut lingua est.semē eius sile ē lācee ⁊ trigonū ⁊ longū. vñ lonchitis appellatuz ē radix est ei similis dauco.nascitur locis asperis et siccis.est ⁊ secundū genus lonchitis aspa folia habens sicut scolopēdria.sed asperiora ⁊c̄.t i By. greco sic erat.lonchitis folia hz porro similia leti ora tamē ⁊ subruffa plurima circa radicē posita quasi super terrā.habet aūt ⁊ circa caulē pauca i quo flores sunt silues pelecanio.figura aūt vt komikis faciens nigros albū tamē ex eis procedit ab aptura sicut lingua semē aūt simile lancee trigonum ⁊c̄. ℔li.lonchitis non vt plerīq; existimauerūt eadem est que riphion aut sagasmon

quãꝫ cyſpidi ſimilis ſemine. habet enĩz folia pori rubentia ad radicẽ z plura in caulẽ capitella ꝑ ſonis comicis ſilia parua exherentibus linguam radicib⁹ ꝓne lõgis. naſcitur in ſitientibus zc̃. hec ab Aui. vocatur barbatum ſicut apparebit com parantica. Bya. z Aui. inuicem.

Lopimis vocant quidam caſtaneas ſm Sal. in libro de alimentis.

Lozam vocat ℣Dli. aquam in vinatia maceratã vt ſupra in deuteria.

Lirandra infra in muzadar

Lothõ Bya. fenugreci farinã multi lothõ vocãt.

Lothos ẽ quedã plãta cuius plures ſunt ſpẽs z eſt trifoliũ de qua Bya. tria facit ca. duo de lothoſ z vnũ de trifolio. Itez lothos ẽ arbor magna de qua facit aliud ca. ſz de herba lothos inqt q ꝑ pomerijs. naſcit ꝙ multi trifoliũ dñt zc̃. Itez aliud ca. lobos agreſtis naſcit ꝓplurimũ i libia haſtã habet duobus cubitis lõga z paulo ampl⁹ ramuloſ plures ꝓfert z folia ſilia trifolio qõ in ferragie et i ꝓatis naſcit ſemẽ minus a fenugreco hz guſtũ venenoſũ. z incẽſibile zc̃. z infra naſcit ẽt lothos i egypto vſui cibor apt⁹. ℣Dli. de hac ẽ aũt vocata lothoſ herba i egypto i paluſtriũ gñe recedẽtib⁹. n. aqs nili irriguis ꝓuenit ſilis fabe caule folijſqz denſa cõgerie ſtipatis breuioꝛib⁹ rãtuz gcili oꝛibuſqz cui fruct⁹ i capite papaueri ſilis i ciſuris oiqz alio mõ intus grana ceu miliũ in cole capitra i aceruis putrefaciũt mor ſepant lauãdo et ficcata tundũt eoqz pane vtunt zc̃. Item alibi lothometra vocatur ab eodem.

Lothos ẽt alia de qua ℣Dli. huius radix bẽt mali cotonij magnitudinẽ coptaz nigro cortice quali caſtanea tegit intuſ cãdidũ corpus gratũ cibis ſz crudũ gñus decoctũ ſiue aqua ſiue ꝓña nec aliunde magis qua purgamentis eius ſues graſſeſcunt zc̃.

Lothos q i egypto naſcit i cãpis dnz nilus iundat haſta ẽ ſi lis cimino flores albi z minores ſicut oꝛ deũ quoſ tradũt i acẽſu ſolis pãdere ſe z i deſcẽſu ſolis i ipſa aqua ſe abſcõdere. hz capitellũ ſile meconio z mai⁹ i quo ſemen eſt cẽtro ſile qõ ſemẽ enccant egiptij i ſole z pani cõmiſcẽt. radix ẽ illi malo citonio ſimilis. bec cruda z cocta comedi tur que cocta ficũt medium oui fiet.

Lothos arbor Bya. qu ã calligarij roſũ vocãt zc̃. ℣Dli. lothos ſiue faba greca quã Romani a ſua utate fruct⁹ ſiluſis qdez ſed ceraſoꝛ fere natura lothos appellãt ꝑcipue domib⁹ experit rãoꝛũ petulãtia breui caudice latiſſima expatiũ vmbra z in vicinas domos ſepe tranſilentiũ nulla opacitas breuioꝛ nec aufert ſolẽ hyeme decidentib⁹ ſolijs nullius corter iocũdioꝛ aut oculos excipies blandius nulli rami longioꝛes validioꝛeſqz aut plures vt diciſſe totidem arboꝛes ſiceat cortice pelles tingunt radice lanas z ceꝛa. Idem alibi affrica que vergit ad nos inſignem arborem lothon gignit ꝙ vocant colſin ipſam Italie ſamiliarem. ſed terra mutata magnitudo ei que piro inciſure e folio crebꝛioꝛes. alioquin ylices vꝛderentur differentie plures beqz maxime fructibus fiunt. magnitudo huic fabe color autem croceꝛ ſed ante maturitatem alius atqz alius ſicut vuis naſcitur denſis in racenis mirti modo non vt in Italia ceraſis raz dulcis guſtu valde melioꝛ ſine interiore nucleo qui in altero genere oſeus videtur ligno coloꝛ niger aptus ad tibias radix ad capulos collellorum zc̃. hec videtur differe a noſtra lothos. ſed liber antiquus ō ſimpli ci medicina mella gre. dicũt vulgo lothon ꝓpter coloꝛem z formam faba ſyriaca dicitur. eſt enim arboꝛ magna fructum ferens dulciſſimuz come ſtibilem maioꝛem pipere geſtu ſuauez vnde mel la vocant. hanc etiam Iſidorus mellã vocat. in libro vero greco vbi depicte ſunt herbe z arboꝛes eſt illa quam fabam grecaz ydiomate noſtro vocamus. Itez in libro de doctrina greca lotos ſine aſpiratione ſcribitur. hãc Aluicen. neſcẽ ca. granum aneſcen. Steph. in ſynonimis lothos todrendon. i. lothos arboꝛ eſt iteriſuz z eſt bena cum z eſt aneſcẽ et ſupra in granuz aneſcen. In Bya. vocatur agriſolium.

Lubẽ. a. thus imitando grecũ qui dicit libanon ſed conder ꝓprie. a. dicitur vt in ſecundo Auicẽ. quãuis in multis locis lubẽ inueniatur.

Lubie arabice faſeoli.

Lubne. a. vt apud Aui. arboꝛ ſigie. i. floracis etiaz ſepe ꝓ floꝛace ponitur.

Lucapſas Steph. eſt ſeniari ſpecies z ſeniar ẽ lactuca aſini.

Lucaridis ſic ſcribitur apud Aui. i ſcõo. ſed i arabico eſt luphabanidis z dicit ꝙ eſt lapis egiptius quo fullones vtuntur ad dealbationem pannoꝛum latus qui in aqua velociter ſoluitur z cetera. credo me vidiſſe nam in coloꝛe lapidis boracis z ẽ lubricus vt ſapo durus ſed eſt durioꝛ.

Lucubꝛos liber antiquus de ſimplici medicina eſt herba lucernalis eo ꝙ apta ſit ad lumina accendenda ꝙ latini verbaſcum dicunt. flõmos apud Bya. z eſt tarus barbaſcus.

Luf. arabice ſerpentaria dracontea.

Lufaba arabice mandragoꝛa que z iabꝛoab dicit ut ſupra.

Lulientia ciliciaria in pratica ℣Dau. ca. de dolore auris ſunt ſpẽs limatiarũ vt patet per Auicẽ. in eodem medicamine zc̃.

Lulo arabice margarita.

Lupinus ſemen notum multi fabã egyptiacã dixerunt ꝓ ponderꝺe eo vtentes apud Joan. Sepioneꝛ in ſecundo capitulo de ꝓbatione tyriace eſt ponderans aurum ſemis ſed noſtri lupini non ſunt tanti ponderis. incertus ſum vtrum ſit faba egiptiaca. g. lupinaria vocant lupinos.

Lupis grece milnus auis

Digitized by Google

Lupus piscis infra in turus.

Luputus est fm Aben mesue spēs volubilis z est habens folia similia folijs vitis aspima. flos eius est sicut ampule adherentes simul z ipsa planta serpit in sepib⁹ a gallis z theotonicis humilis vocat cui⁹ florem in medone ponunt.

Luteus color est color florum z geneste ℙli. z vitelli ouorum idem.

Lutron. g. balneum lanacrum ablutio.

Lutum sigillatū apud Aui. ē terra sigillata q̄ Bya. vocatur lēnias frigi⁹ z ē rubea fm oēs auctores.

Lutum terre masticis apud Aui. qō apud Bya. gischia vocatur. nam in insula chio solum mastix nascitur vt dicunt.

Lutum vitis apud Aui. est qō apud Bya. vocat gilampelos z tu hēs supra in a q̄pellos ē vitis.

Lutum samiū apud Auic. est quod apō Bya. sf. dī gissamia.

Lutum armenū apud Aui. est q̄ bolus armenus

Lutum chimolea apud Aui. est qō apō Bya. gimolea.

Lutum absolute vocatur ab Aui. qō a Bya. gicenon. i. cenum.

Lutus magra ab Aui. est sinopida terra rubea carpentariorum.

Luxuraton in libris antiqs ē membrorum cōquassatio

Luzacadeneb. capitrum auri. ara. s. id quo aurum adheret.

Littera ita se habet apō grecos z arabes sicut apud nos nīsi q̄ apud grecos ē liqda.

Mabaleb. a. exponit in libris de lapide qō ē noiatus in lingua yspanica azeuo. et ego q̄sui ab yspanis qd esset azeuo z oñderunt mihi agri folium. verū arabs dixit mihi q̄ est arbor q̄ non habemus i ptibus nīs. agrifolium vero dicebat vocari tarracha. a. Ste. mebelebū inquit vocat grece kusamū. sed in Albani malbaleb ē medulla fructus cesari domestici vl silvestris z est in veritate medulla cerasi silvestris cuiusdam qua mulieres arabum vtuntur in oleo quo vnguntur capillos suos.

Mabamode. a. scamonea vt illi. de doc. ara. verū in libris medicinalib⁹ scribit apud eos scamonea. vt greci.

Mabaroth. a. exp̄it Aui. q̄ ē radix aniudē ergo ē radix silfij vt supra in an.

Mabatbematicon in antido. vtim in confectione cedre quidam exposuerunt q̄ est succus cauliculi agrestis sed deus nouit.

Machalum Ste. p bdelio scripsit z̄c.

Macedonicū oliratrum est de spēbus apij q̄ fm Bya. yposelinum vocat infra in selio.

Maciana mala exponit Yfido. q̄ a loco dicūtur. quidam vero exponunt silvestria. vulgari tamen yspanico etiā domestica oīa maciana dicūt. B. vero de ipsis ꝑpum facit ca. mala inquit maciana cū adhuc imatura sūt stiptica. sūt in alio tamē ca. exponit q̄ sunt estiua. apō Sera. vero et verbo Bya. hī q̄ colligūtur in vere. z Auic. in hoc ꝓcordare vf. nam dicit q̄ nocēt neruis ꝑpe vernalia sicut dicit Bya.

Machir Bya. est corīū ligni veniens de barbaria co coloris ruffi cū rubore solido cuius virtus ē stiptica z remordens q̄ marime in gustu z̄c. ℙli. machir ex india adducitur. corter rubens radicis magne noīe arboris sue. qualis sit ea incompatū habeo z̄c. Ste. machir ē besbase qō ē macis. et i li. Bya. a. exponit machir q̄ ē corter nucis muscate. z hoc vocat apud Sera. talisafar. in ca. de mace. an sit idem ignoro.

Macis vero apō Aui. auctoritate Aben mesue ē corter nucis muscate qō nec negat nec affirmat. z apō Serap. auctoritate yfaach benarā dicit q̄ bisteste ē corter nucis muscate. z addit qō dicūt aliqui q̄ ē macis. itaq; nō ē certum apō auctores an macis sit corter nucis muscate an sit idem cū machir z cum talisafar.

Macropiper. g. longum piper quod arabice dar-fulfel vocatur.

Macronoria. g. lōga egritudo. sed grecus makronoria dicit

Magmata fm ℙli. vocāt greci feces vnguētoꝝ

Magra. a. sinopida terra rubea q̄ carpētarij ligna signant. magri dīt tñ.

Maguderis apō ℙli. ē caulis laserpitij. i. stipes silfij supra in la.

Maimo. g. simia ita erat in li. de doc. gre. verum alibi ibidem erat pithici.

Maiorana sanfuc⁹ qdaz amaracū dixerūt ara. merzemus vocatur.

Malabatrum ē folium indū z ē id qō apō Auicē. inuenitur sub hoc nomine foliuz z ipsum non ē illud folium quo nunc vtimur. nam Bya. malabatrum inquit putauerūt multi esse nardi indici folium z̄c. vt supra in folio z ℙli. malabatron i siria arbor folio cōuoluto arūdi folij colore. z infra laudatius ex india venit in paludib⁹ ibi gigni tradūt lenticule modo odoratus croco nigricās scrabruz quodam salis gustu minus probatur candidum. sapor eius nardo silis esse debet sub lingua odor vero eius in vino suferue safti ancedit alios z̄c. vt supra in folio.

Mala apia que ℙau. commendat sūt mala predulcia cuius testis sum. nam pulij z rome vidi et comedi.

Mala maciana de his supra in macianis.

Malatina apud ℙaulum capi. de egretudinib⁹ narum est confectio trociscorum idiocri dictorum.

Malaticum. g. molitiuū saniem generans vel solutiuū qō hz malarare z̄c.

Digitized by Google

Malachi Ste. ē molochia z ē chibezi. i. cubezi

Malachi. g. malua vt Pau. capitu. de fatuitati z arabs dicit molochia.

Malagma. g. Cor. malagma atq; ēplastra pastilliq; quos trociscos greci vocāt cū plurima eadez beant. differūt tñ eo q; malagma marie et odoribus eoziq; ēt furculis. emplastra pastilliq; magis ex quibusdam metallis fiunt. deinde malagmata cōtusa abunde molescūt. nam super integram cutem initiūtur. ea vero ex quibus emplastra pastilliq; fiunt laboriose cōtūduntur ne ledant vulnera cū imponūtur. inter emplastrū aūt z pastillū hoc interest q; emplastrū liquati aliquid accipit. i pastillo tñ arida medicamēta aliquo humore iūgūtur zc. malagma exponit in li. de doc. gre. em plastrum molliriuū.

Malegma poliarchion Alexander capitu. de cerotis z epythimatibus ad duritiam stomachi et est dictu plurium ꝓncipatuū zc.

Malagma Bya. mellilothos Cassius fe. in antidotario.

Malandrum Pli. est herba nascens in segete ac pratis flore albo odorata zc.

Malakise grece mollire inde malactica z malazare.

Malaphagria malua agrestis

Malazare grece mollire mollificare. Paulus capitu. de pomis z lapidatione iūcturarum.

Malaxare. g. tractare

Malfactbon lipothōia defectus syncopis.

Malomeli quod z cidonomel dicitur. Byascori. fic conficitur. cidonia incide in melle ita vt bene cooperantur z dimitte anno vno z cetera. Stepha. malomeli nuba z cetera. nescio si velit esse iuiuba.

Malua Plini. malue sative z siluestris duo sunt genera amplitudine foliorum discernuntur maiorem greci malopen vocant in satiuis alteram a molliendo ventrem malachem vocant e siluestribus cuius grande folium z radices albe altee vocatur ab excellentia effectus zc.

Maluauiscus a multis altea dr z Mac. agrestez maluam vocant.

Malum terre cidamminus caffamus panis porcinus ciclamus apud Byascori. sed kiklamos greci. malum terre vero ꝑm Plini. vocatur aristologia rotunda.

Malus assiria Pli. quā alij vocant medicam folium ē miconis intercurrentib⁹ spinis pomū ipm alias nō mādetur odore precelit folioz quoq; q transit in vestes vna cōditus arcet animalium noxia arbor ipa omnibus horis pomifera alijs cadentibus alijs matureſcentibus alijs subnascentib⁹ z cetera.

Mana vt ait Aui. ē ros cadens sup lapides z plātas z hz plures spēs z denoiatum ē terniabin et xiracost z zuccarum. haoroz ē de spēbus eius. et vt ait Aui. māna diuersificat ꝑm diuersitatē rerum super quas cadit ꝓcipiēs ab eis diuersas virtutes. apud nos in duas diuidit spēs. vna quarū ē granulosa nō conimctis granulis. alia cōgloba ta q; magis vr artificio sophistica ex zuccaro cocto z foliis sene quoz frustula imixta vident sapore ēq; sene oñdit māna ꝑm veritatem ē neutri generis indeclinabile.

Mana thuris sepe in libris antiquis inuenit z mānis vt. g. z ē apō Aui. minutum thuris. z apō alios auctores arabes ē puluis spⁱ⁹ thuris. ē. n. medicina cōuenientior vbi plus deficcare oz ipo thure eo q; hz in se admixtum ex cortice ipsi⁹ arboris ē ficcior. vt ait Bal. ij. de ingenio sanitatis infra ꝓncipium ꝓticule. Pli. miccas a thure cōcusso elisas māna vocamus Steph. pa. māna cōdari. i. thuris.

Madragora Bya. alij antiminon aut bulbo qnō aut circeon dixerūt. eius duo sūt gña. vna fcia et altera masculus. femina ēt triclitia appellatur nigra folia lactucis silia sed minora hñs odoris gra uissimi ēt quasi humosi q; folia spansa sunt super terrā z in medio mala nascunt silia vue viridi in quibus semē ē sile apio radices duas aut tres maiores hñs ibi inuicem coherentes deforis nigras z intus albas cū corteo crosso asta carens. masculus qué multi atemenon dixerūt folia hz alba et maiora z lata z leuia sicut bete. mala eius duplicia nascūtur colore croceo odore suaui cū grauedine que pastores māducāt z statim lōpnum capiūt. radix ē illi silis supradicte sed alba. huic asta non ē coziumradicis eius eruncatur tunsum z expressum z sole siccatum reponit i vase fictili eruncatur z mala eius z non citius exiccātur. coziumradicis eius incisum. z lino insertum plurimi seruant zc. Pli. mādragora alij circeon vocant. duo eius genera cādidus qui z masculus niger q femia existimatur āgustioribus foliis q; lactuce birsutis z caulibus radicibus binis ternisue foliis albis intus carnosis teneriq; pene cubitalibus ferunt mala auellanarum nucum magnitudine et bis semen ceu pironz albuz sed alij arsem. alij morion. alij ꝓpoplomū vocāt. huius folia alba. alterius latiora vt lapati satiue. cauent z fossuri contrarium ventum. succus sit e malis z e caule decisō cacumine z radice zc. vt By. z Ste. mandragoras iubenum lusaba. Aui. vero iobzobaba. sed i latino iabroth scribit corrupte. hz z By. alibi ca. sic mādragora q; motion dr nascit locis vmbrosis z i spelūcis folia hz silia supradicte. asta est ei duobus palmis albū colore sub⁹ ad radicem hñs radix eius mollis ē z alba longa duob⁹ palmis in grossitudine digiti maioris zc.

Maniam. g. nos insaniam dicere possus Cass. fe. ca. de causone.

Manicon apō Bya. vocat. iiij. spēs strigni dicta eo q; maniam inferat infra in stri.

macer.

Digitized by Google

Damietis ꝑau. de crepatura inguinū puto ma
gnetem lapidem ⁊c̄.
Dānis thuris supra in mānā
Daniodes. g. infamus maniacus.
Dāsuemē. g. masticationes vocant Cas. fe.
Dantidam appellauerunt plātam silem similacis
repentē per arbores geniculatā ⁊ ipaz ⁊c̄. ꝑli.
de smilace infra in. s.
Daracū ꝓm Bya. dr ptemon vt infra in pa.
Dararach. a. fel ⁊ amaritudo.
Daraſmon. g. ablūptio subālis humiditatis vt fit
in. iij. spē ethice ⁊ ptiſi.
Daratrū. g. feniculus vt Da. nos aūt ꝑ ipsius
semie solum in vsu habemus.
Darathron Bya. fructer ē oīb⁹ nota virtus ē illi
silis fisimbrio. sed paz stiptica ⁊ calida plurimuz i
magnesia ciuitate ⁊ tragulis nascit ⁊c̄. hoc non ē
feniculus sed alia planta.
Dartelli antidotum Alleran. capi. ō antidotis ad
colicam.
Darziaton vnctio Aller. de vnctiōib⁹ ad frigiditatē
stōachi. Item aliud marziaton ibidem.
Dargarites. g. margarita.
Dargasa ꝓm ꝑli. terra rubea ⁊ est grecum. sz ara
bes magra dicunt.
Darson iuncus supra in iun.
Darchasita lapis pirites vide supra in la.
Darmacor. a. vl marmacora ingt Sera. bēderā
gie. i. turūgē. ⁊ dr marmacor ⁊ est melissa. nā qō
teqr ꝓmo Bya. ē de millefolio. in antiqua trans
latiōe Aui. tñ diuersa facit ca. ⁊ putaī q turūgen
ē ozimū citratū cui⁹ odor est citri. ⁊ vt odor meli
sse ⁊ ē eiusdem virtutis q̄re vterqz ꝓ altero poni
pōt. Ste. marmaziū scripsit.
Darmaron. g. marmor.
Darmaro Berodius in li. equoz vocant inquit
hanc passionē empirici sic qñ in pedibus equoz
iuxta vngulā vbi dr corona descendūt humores
corrupti cū equ⁹ byeme laborat eundo ꝙ lutum i
estate vero ꝓ pulueres ⁊c̄.
Darmoratia ē armoratia apō ꝑli. ⁊ est spēs ra
fani. vt infra in rafano ⁊c̄.
Daron Ste. est marmabuzum.
Darsiliū saba lupina filis ē ellō nigro.
Darsipū vocāt greci faculū Cas. fe. ca. de dolore
auris. sz i li. ō doc. gre. ē marsipion qō imitamur
Dartech. a. merdasengi ⁊ ē litargirium.
Darrubiastrum Bya. subsile est marrubio ⁊ fa
cile notum ⁊c̄.
Darubium Bya. qō greci prassiū vocant ꝓpter
amaritudinē siue vt alij eupatoriū fructer ē mul
torum tirsoz cū birtis ⁊ albis ⁊ quadrangulis vir
gis ⁊ foliis ceu rotūdis rugosis birtis ⁊ acerrimis
cū seie atqz floze nodoso boc ē quadrato ⁊ veluti
in rotūditate formato. nascit ꝑ cāpos eruccātur
folia ei⁹ cū seie ⁊c̄. ꝑli. greci Pison vocant. alij
stostrofon nōnulli philopede aut philogares ⁊c̄.
Daru. a. Aui. in ples distinguit spēs. Una quaz
dicit ee marmacor siliter et Ste. iudeus affirma
bat q est marubiū et q Aui. duo facit ca. in illo.
s. qō incipit. maru ptem opōnum eius cū distin
ctione spērum ipsius scribit. in alio vero ca. quod
incipit prassium cōplet ꝓmonem de virtutibus
ei⁹ maxime spēi note et vsitate cui ꝓpium nomē
attribuit prassium. cā aūt huius pōt esse q; bino
mium inuenit. nam in lra min scripsit maru. et i
lra se. scripsit fratrium nomē grecū vt potuit scri
bens. s. lra ꝑ. p. qua carent ara. poñdo.
Darula in antidotario vli cōfectione ad repimē
dam libidinē exponit q est scariola.
Daruze exponit in antido. vlim q est limacie.
Darua iātusa infra in staquin.
Dassacumia in collirio Almāsor. qō facit ad albu
ginem oculorum vel potius Sal. in secretis vñ
ipm extrahit exponunt eū q est aqua vitri quod
quidem ignoro qd sit. puto tñ q sit vitrum nō per
fecte coctum et est medicina q̄dam q̄ fit vitrum.
vocatur vulgo massaroto. nā in pluribus collirijs
antiquorum libroꝝ ad albuginē reperio vitrū
ingredi.
Dasal. a. cib⁹ q fit ex lacte acetoso et farina ordei
infractus vel ipm lac acetosum vt spō Alman. i
ca. de dyabete etc̄.
Dasaris ꝓm ꝑli. vocatur flos lambrusce qō ena
tus vel inantum dicitur.
Dastix est gūmi cuiusdam spēi lentisci in sola insu
la chio vt fertur nascens Byasc. mastix inquit
genus ē resine q i modū gūmi ab arbore manat q̄
scinus dr. nascit vero locis aspis ⁊ petrosis cuius
alia ē subuiridis. alia subalbida. vez optia ē cādi
dissima ⁊ plucida. ꝑli. iij. pōit spēs ñ veri masti
cis filimas. tñ mastici. vez i sola chio gñari dicit.
Dassum scripsit Ste. ꝓ mes. alibi tñ inuenio q
pro spinachio posuit
Datarosis seu mulsosis Dau. exponit q est de
fluxio pilorum palpebre.
Datrisilua ē plāta quā Bya. pyrimenō siue sple
non vocat de q̄ in pi. tres spes ipi⁹ repio. sz By.
vnam solā describit. quidam capillosam vocat.
Datrum. a. arbustum vt in li. de doc. ara.
Daurella vocāt a multis solatrū ⁊ strignū. macer
herba q̄ gre. strignū dicēt latini maurellā vocāt.
Daurefis idē qō amaurosis. tñ Oui. exponit q ē
cataracta oculi ꝓpo ca.
Dansuca Dau. ad dissolutū stōm ide cilem aloe
mansuca mastix ⁊c̄. qd sit nūdum sciui.
Daum ara. musa fructus suauissimus esui i syria
habundans.
Dazarum ꝓ mezerion Ste. scripsit.
Daza. g. offa ita ē in li. de doc. gre.
Dazachari infra in sandali.
De arabice aqua.
Dechara. lacriale oculi. ñ i. i. cañ. ca. ō anothōia
musculorum oculi almechi. i. lacrimales.

Digitized by Google

Mecon.g.papauer qđ aliqñ miconium reputur ſz retoꝛtum ad latinitatez.meconiũ vero apđ. B. eſt opium nđ vez de quo infra in pa z op. Pli. inter ſatiua ſilueſtria miconiũ genus qđ niſi i aruis ſed ſponte naſcitur maſiũ vocamus z empaticum. Item infra tertiũ genus eſt qđ tialon medona vocant.alij archaiion folio albo capite magnitudine fabe zc̃.apud Bya.duo ſũt eius gña oꝛtiuũ q̃ caput bz bꝛeue z ſemen nigrũ.z eſt etiã alia ſpẽs ſilueſtris caput ẽt oblongum habens infra in papauere.

Mechon ceratides By.multi pdalion dicũt aut agreſte miconiũ folia bz alba z groſſa z filia ſũmo ſecta in medio ſicut miconiũ agreſte aſtam z flozem viridẽ.i.citrinũ z ſemen minutũ curuum ſicut coznu z fenugrecũ vñ z nomen accepit.radix eſt ei ſuper terrã migra z longa.naſcitur locis maritis z aſperis z infra.multi vero falſo dixerũt glauciũ er inde fieri pp ſilitudinem roliocꝛ zc̃.hec planta abũdat multũ in littoꝛib⁹ maris z eſt quã Alui.vocat papauer cozniculatũ eo q̃ ſemen ei⁹ minutum incluſũ ẽ in tecis cozniculatis z hoc ſonat ẽt nomen in greco z hoc vult dicere p ſemen minutum z curuũ ſicut cozno zc̃.qđ aũt dicit multi falſo dixerunt glauciũ er eo fieri.i.ñeſ.memithe verum dixit qđ hodie multi putant ipm eſſe memithe errantes.nam memithe ffe cõplexionis ẽ illud vo calide vt apparet p ei⁹ opões apđ Alui. z Bya.mecon ceratides melius ſcribit.naz karas.g.cozno vt ſupza.

Meconides lactuca vocatur a Pli.illa q̃ ẽ eſtiua z amara plana lacte.eo q̃ papaueris bẽat nãm.

Meconia afrodis By.đ cracia aſtam bz duoꝛuz digitoꝛ longã.z folia minuta ſtructio filia z ſemẽ album z ois ipa herba.alba ſz radix tenuis z ceſa. hoc.Al.vocat papauer ſpumoſum elacliens.

Meconises berba đ q̃ citius caret floze locis culꝰ naſcitur tpe veris colligiť.folia bz ſiſia coziandro aut thimo ſed diuiſa z oblonga et aſpa.longa eſt cubito vno.flozes bz feniceũ aut album ſilie anemoni agreſti.aſtam bz ſilem iunco z erectam capitellum oblongũ bz minus ab anemone ſemen obꝛuffuz z radicẽ oblongã et ſubalbidã digiti minoꝛis groſſitudine et amaram et ceſa.

Meconiũ By.đ q̃ citius caret floze ſpẽs ẽ papaueris.naſcitur locis cultis z tpe verni colligiť vt Autũno.folia bz ſiſa coziandro et diuiſa et oblonga et aſpa.aſta eſt illi ſimilis iunco et recta et longa cubito vno cum floze feniceo aut albo ſiſe animoni agreſti.capitella bz oblonga minoꝛa ab animone.et ſemen ruffum et radicẽ oblongã et ſubalbidam cum groſſitudine digiti minoꝛis que amara eſt.

Mecbuch exponit Jo.Sera.in.vij.ca.de ſuffuf ad impinguandũ q̃ eſt ſarcocolla.ſed infra i alio ſuffuf dicit q̃ eſt ſauich.

Medad.a.tincta apud Alui.et eſt encaſtrum ſcriptoꝛum maxime ſarracenicuz qđ a Bya.vocat attramentum.

Medica apud Bya.eſt quam Alui.in ſecũdo cano.vocat cot et aliſtiſcot et alfaſſar.i. viricis vl virens.et dicit q̃ eſt cibus omnium animaliũ et apud Sera.vocatur codbab.Byaſ.medica filis eſt trifolio q̃ inter fenum naſcitur.folia bẽt anguſta et virgam ſiſem trifolio ſemẽ vt lenticula aſini.hanc comedunt multi ſemen pani miſcent pro odoꝛe et ſalibus et ceſa. Yſidorus vero medicam inter legumina ſcripſit Palladius libꝛo de agricultura medica inquit que ſeꝛitur.r. ãnis pmanet.ita q̃ quater et ſeries poſſit per annum recidi agrum ſtercoꝛat macra aialia reficit. curat egrota et ceſa. Plini.medica externa et grecia eſt vt a medis aduecta per bella perſaruz que Darius intulit.ſed tãta eius dos vt ex vno ſatu amplius q̃ tricenis annis duret ſilis ẽ triſolio caule foliſq̃ geniculata.quicquid in caule aſſurgit folia cõtrahũt et ceſa.Ste.coraba ſcripſit Item Pli.arboꝛem quandam pomiferaz q̃ đ malus aſyria hoc nomine vocari dicit.

Medion By.ſiue vt alij baſilicon eutaticon.naſcitur locis aſpis et vmbꝛoſis folia bꝛis ſeridi filia z aſtam longam tribus cubitis z flozes purpureos maioꝛes z obꝛotundos.z ſemen minutum ſimile gnico z radices longas duobus palmis zc̃.

Meibe in regali diſpoſitione Alia.eſt ſappa.

Meibutegi.a.vt in ſeptimo Joan.Sera.in cõfectione dyacodion eſt ſappa carenum muſtum coctum zc̃.

Meiſce arabice ita eſt ſcriptum in ſecundo cano. Aluicen.verum in arabico eſt mes z eſt id quod vocatur ab yſaac in dietis particularibus robiſia conſideranti ca.vtriuſq̃ apparebit ſic eſſe.verũ tamen apud Almanſoꝛem ſunt diuerſa.nã capi. eiuſdem mes concoꝛdat cum ca.Aluicen.de meiſce z cum capi.de robilijs yſaac.ſed aliud facit capitulum de robilijs quod non concoꝛdat cuz eis z iſta diuerſitas eſt pp nomina impoſita a tranſlatoꝛibus latina.

Mebezeberegi ara.eſt vnum de lacticiniſs ỗ quo Aluicen.ſingulare facit capi.ſed in arabico ẽ mebeizarag.

Megailem infra in zuchaba.

Mela Yſidoꝛus quam greci loton appellant que vulgo propter formam z colorem faba ſyriaca dicitur.arboꝛ eſt magna fructumque ferens comeſtibilem maioꝛem pipere guſtu ſuauem.vnde z mella vocata et cetera.eſt lothos ſupradicta.

Melba.a.apud Alui.eſt id quod Bya.alim⁹ vocat.z eſt fructꝰ naſcens iuxta oꝛtos ſicut ranus. Sal.in libꝛo de ſimplici medicina in ſexto vocat almalbe.

Melagogum grece eſt humoꝛis nigri eductiuum ideſt melie.

Digitized by Google

Melachion in.v.cañ. Aui.in pfectione mitridati exponitur q̄ est opium sed non ē idonea exposi-tio.nā infra in eadem confectiōe ponit opiū nec tale nomē cōuenit opio.g.vel.a.lingua vī poti⁹ melantium qō ē nigella.

Melāpodis Pli.fama diuinatiōis artibus nota ē.ob hoc appellatur vnum elli'genus.s.nigrū me lampodion.quidam ab inuentore melāpo dictū credunt ꝛc̄.

Melan.g.nigrum.

Melan Ste.ē medade ꝛ iam scis q̄medad ē atra mentum scriptorum.

Melancolia.g.collera nigra a melan qō ē nigrum ꝛ coli fel vel ipsa collera.

Melāchiron.p ycterícia nigra reperij.

Melantiū Bya.fructer est minor: folia minuta ꝛ tenera semen minutū hñs qui fructer longus est duobus palmis.sed folia ageronti filia hz desup hñs capitellum fiſe miconio sed oblongu; in medio sicut parietes hñs q discernunt semen quod semen ē nigrum ꝛ odoratum ꝛ viscidū qō multi pani aspgunt ꝛc̄.hoc nomē grecum ē eo q̄ semē nigrum hz sic vocaī.multi putauerūt hoc eē git pp similitudinem. Theo. Pdi.melantium quod appellatur git. Pli.git inquit ex grecis alij melā tiū.alij melanſpmon vocant ꝛc̄.git ꝛ nigella q̄ q̄ in paucis differant idem nō sunt nisi forte i gñe. nam Bya.diuersa facit ca. Ste.melachiū ē sun zum ꝛ sunt grana sebebet ꝛ elseudi ꝛc̄.sunzū pro seumiz dicit.sic.n.ara.vocatur Rubasi.in antidotario in oleo de melantio putauit esse idez qō git.

Melangraphi Alleran.ca.de cura emigranee est encaustrum scriptorum.nam siles fere trocíscos scribit Aui.in antido.in fi.ca.de medicinis emigranee ꝛ ponit encaustrum scriptorum melágra sicon dñt greci.

Melanopiper nigrum piper

Melanſilos vocat Bya.acantos supra in ca.ꝛ est dictu nigrum folium.

Melanthochiroma.g.attramentum pellium.

Melanteria Bya.colligitur in spelūcis ꝛ vbi era men innenit̄ super ipsum eramē coaglantum in uenitur ꝛ fusilis ꝛ in sicilia ꝛ in multis locis.bona vero est q̄ inuenitur colorez habere sulphuris vi ni ꝛ q̄ est lenis ꝛ equalis ꝛ munda que tacta'digitis humorem nigrū eicit virtutem ꝛ cōbustionem fisem misei hz ꝛ ꝓria est ei ꝛc̄.ē spēs vitrioli vt pz per Serap.ca.de atramento.ꝛ vocaī ibi corupto greco maltiria. St.melatria ē zazi spēs sire dicta ꝛc̄.puto q̄ voluit dicere psoi.nam et Bya.psoi inquit multi putauerūt melāteriam esse.sed falsum q: sui generis est.

Melata apō Ori.est potus ex malis.que āt iquit ex dulcibus malis mellata fit.

Melaſpmon.g.est dictu nigrum semen ꝛ est melā tium ngella.

Meleas arbor: q̄dā pomifera Bya.melee folia ꝛ cime amarā possidēt q̄litatē.qd sit ignoro ꝛ certa.

Melea Pau.ca.de anorexia.i.fastidio.que inqt a romanis appellaī melea.ē aūt velut aliquid de lacte ꝛ certa.ē qō fit ex spuma lact̄ ꝛ vino acerbo aliquātulum acetosi saporis qua ianuēses vtūtur ꝛ vocant melaa vulgariter mire appetitum prouocans ꝛ fastidium auferens.

Melech arabice sal.

Meli grece mel.

Mel apud antiquos in vsu fuit plus q̄ apud modernos.moderni vero magis zuccaro vtuntur in cōfectionib⁹ tēpandis q̄ antiqui ꝛ vī q̄ antiq greco rum nō habuerūt noticiā zuccari canaz vt vī apud Sera.describentez zuccarum auctoritate Bya.s.mane spēm inuentā super cānes quam dicit spēm mellis nō illud zuccarum qō ex succo cānarum fit.qō aūt antiqui vsum zuccari huius nō habuerint.pz ēt q: confectiōes antiqui antidotarij oēs cū melle tempari iubent Bal.ēt acuita tem mellis reprimere docet p decoctionem cuz multa aqua vt in li.de alimentis.ꝛ in li.de prepa ratione medicinaz Albucasim auctoritate ipius est tñ mel cāne apud Aui.qōdam ex residuo zuccari qñ decoctur vel ipsemet succus aī plenam decoctōem vel coagulatōem.sed mel ppe ꝛ vere sūptum est mel apum qō est fm Bal.in li.de alimentis ros cadens sup folia arborum ꝛ plātarum a qbus recipit naturam ꝛ ēt saporē ꝛ ob hoc ñ st deteriabiles diuersitates saporū inuentoruz in melle ab illis foliis ꝛ floribꝰ a qbꝰ apes ipsū colligūt. Bya.mel iquit succus ē roris celestis quez apes colligūt cuius gñia sūt duo. vnum qō cupilionibus apes colligūt q̄ oblonge sūt.aliud sub terra inuenitur ꝛ atticuz dī qō variole ꝛ lanuginose et fortiores apes reponūt ꝛ hz melius ad claritatez oculoz faciens ꝛc̄.hic tñ textus ñ vī fuisse By. nec est apud Sera.in fmone Bya.sed qō seqī mel atticū qō elimaticū dī ꝛ illud qō appellatur ibleon bonū ē ꝛ dulce ꝛ odoratū ꝛ ruffū ꝛ nō valde liquidum.ꝛ forte inquit cum miseris digitum citius adheret ꝛ infra vernum ꝛ estatis melius ē hyemale spissum est ꝛ minus vtile ꝛc̄. Plinius de operibus apum prima fundamenta commosim vocant periti. Secunda dissoteron. Tertia propolim inter cozia ceraſque magni ad medica mina vsus.commosis crusta est pria saporis amari.dissoteros super eam venit picantium modo ceu dulcior cere initium vel plerumque mitioze gūmi.propolis crassioris iam materie additis floribus nūdum tñ cera sed fauorum stabilimentuz q̄ omnis frigoris aut iniurie additus obstruūtur odore ꝛ ipsa ēt non graui q̄ plerique pro galbano vtuntur.preter hec conuehitur eritbace quā aliqui sandaracam. Alij kerinthum vocant. hic erit apum dum operantur cibum qui sepe inuenitur in fauorum inanitatibus et cetera.

mel ē ros celeſte q̄n apes colligūt

Digitized by Google

Item alibi quãdo de thimo loquitur mellisingt attici sũma laus toto orbe existimatur. ergo trãslatum est ex attica thimum z flore satum. naz semen in flore occultaꝫ sed non durat atticus thimus nisi in afflatu maris. erat quidem hec opinio antiqua de omne thimo iõ nõ nasci in archadia zc. ex hoc habemus q mel atticum oꝫ ab attica regione z q a thimo hz laudẽ. q̃re ét i aliqb⁹ átiquis libris áridonis thimeum expetit. z sunt inquit q̃dam mella vennata in quibusdam annis pniciosissima. z signa eius venenati sunt q oio ñ delatur z q color magis rutilus ẽ odor alien⁹ ster nutamenta, ptinus mouens z qõ ponderoñ⁹ in norio qui ipsum edere abiciunt ét se bumi refrigerationem q̃rentes. nam sudore defluunt zc. z infra. aliud genus ét in ponto inuenitur qõ insaniam gignit. iõ indigene menomenon vocãt. existimatur hoc vicium contrahi flore rododendri i. oleandri zc.

Delegete supra in cobzbagne.

Delicerte z acozomate. g. dñr tunice siue mẽbra nule palpebris orte ꝓmpto ac supuacuo liquore plene aliqñ mellino Hemo.

Dellicratum. g. vinum ex melle z aqua factum z vocatur mulsa. s. ex tertia ꝑte mellis z duabus aq̃ differunt ãt ab ydromelle eo q ydromel plus aq̃ hẽat quasi ipsa sit aqua mellita. mellicratuz vero i. vinum ex melle a crasis qõ est vinum z ipsum ẽ mulsa. id ãt qõ ex vino z melle fit vocatur. g. inomel z latine mulsum infra in mul.

Delilẽnias aspros in antido. vlim in confectione mitridati maiozi vt terra sigillata maxime albanam aspros est album. g.

Dellilotum vt nomẽ cõpositum a melli z lothos qõ ẽ trifolium vt supra. nam ipsum sine dubio vt esse spẽs trifolij cuius flos est mellini coloris. sic nãq̃z sepe Hya. talem colorem vocat melilotum Hy. duas spẽs eius asserit. vna cui ẽ odor bon⁹ crocei coloris. alia q̃ magis fenugreco silis hz pli. cum de coronis loqtur melilothon qõ sertulam campanã vocant. est. n. in campania Italie laudatissima a grecis in sũmo mor calcidica z cretica vbicũq̃z vero asperis z siluestrib⁹ nata coroñas ex eo antiquitus factitatas incitõ est nomen sertule qõ occupauit odor ei⁹ croco vicinus ẽ z flos ipsa cãna placet maxime foliis brzeuissimis zc. vide q sertula vocata est a serto quo coronabãtur antiqui. ét ara. elkilelmelich vocatur qõ est dictu corona regia. Itẽ Hdi. infra melilotbos vbiq̃z nascitur laudatissimũ tñ in attica vbicunq̃z vero recens nec cãdidas hz croco q̃ simia q̃ q̃i Ita lia odoratior candica zc. inuenio grece scripsum melliloton z mellilotuz.

Dellis grece apis.

Dellissofilos. i. apum amor eo q apes ipsam diligant. nos autem mellissam dicimus z citrariam eo q odorem citri proferat Hya. mellissophyllos est herba supra quã apes stake delectantur in virdis z foliis filis marrubio siluestri virge quadrãgule folia maiora foliis marrubij siluestris nec pilosa vt illius z odor eius vt citri zc. Hda. latinis barocho vocari dicit Hplini. vero apiastruz ab apibus. arabes interdum bederenzegini bederãbinam interdum bederãiu.

Delis seu melem. g. instirm cirurgicorum. s. tenta vel tasta ad tentãdum cauernas viceruz ab vno capite in latitudinez ab alio i acumẽ desinens vt apud Hemo. i mlris locis. lauromelis vero hñs vno capite cõcauum quo aliquid liquoris in oculũ inici possit ablq̃ oculi tactu. pyronemellis vo est hñs obtusũ grossiusq̃z caput cui adhere grossiora medicamina valeãt. Item vaculamelis sic describit q greci inquit pyrenã vocãt qõ deniq̃z adeo tenuis esse nõ dz ne parũ medicaminis sumat. nec rursum valida ne tumoribus oculorum officiat. valet media sui extenore. nã greci mesfochiron vocãt. prẽit. n. prisam tunicam oculoruz zc. hoc instirm radium vocant moderni

Delytria. g. spẽs saniei vt supra in bidros.

Deloses. g. hz Hisido. vocaꝫ arbor in affrica a qua manat amoniacum

Delognum oleum Hdau. ca. de palisi.

Deloxeus Alexan. ca. de gomorea radit est plãte quã aliq canis testiculuz vocant. hec plãta duas hz radices. quaz vna incitat. alia reprimit libidinem coitus zc.

Delotida. g. lana succida sordida a melotis q̃ sunt pelles ouium cumsa.

Deluchya aliqñ scribit Ste. pro malua que ara. molochia dicitur.

Demirẽ. a. apud Aui. ẽ celidonia si ꝓsiderent diligenẽ ca. de memirẽ apõ Aui. z ca. õ cuati apõ eudẽ cũ ca. de celidonia maiori z minori apud et Hya. z Sera. videbiꝫ q Aui. i viroq̃z ca. vtro rũq̃z opõnes cõmiscet Aler. ca. de collirijs ad cicatrices collirium dememirã scribit zc.

Demithe ẽ planta ffe nature ex cuius succo syef memithe q. vocatur in li. de greco translato glaucium z apõ Hya. ca. de glaucio est inquit succus herbe eiusdem nois. est. n. herba sisima papaueri comuto vt Hya. capi. de mecon keratidos et propter hoc ipse ait multi errantes pro memithe vtuntur.

Den arabice mãna.

Denticon. g. Cal. fe. ca. de yceritia apostãtisimũ quem greci menticon appellant.

Denis. g. piscis marinus de quo Hdau. ca. de ficas q̃ in capis cute fiunt bonũ medicamẽ z capita menidon ꝓbusta zc. ydiomate ianuẽsi menora vocaꝫ Ste. radium vocaum.

Denode Hdau. ca. de cephalea si dolor inquit fiat cum pulsu significat flõrem membranoz menode. si vero cum grauedine plenitudineq̃z intra venas retentam zc.

Digitized by Google

Menomini.g.dicuntur maniaci vt Theo. ꝑdri
scia. ꝑpo capi.
Mens in ca.eius apud Aui.in multis locis cõcor
dat cũ ca.de lothos apõ B.vtrũ idẽ sint nescio
Menta sarracenica in vnguento martiaton.
Menta apõ Bya.vocat hedyosmus.duas facit
eiꝰ spẽs vna ẽ ortiua z alta agrestꝫ cuiꝰ folia aspio
ra z maiora bzumosa inutilis ad curã boium zc̃.
Mentastrum ꝑdi.ẽ siluestris mẽta differẽs spẽ
foliorꝫ qsi figura ozimi colozis pulegij pp qõ qui
dam pulegium siluestre vocauerũt zc̃.hoc.a.fau
denegi aquaticum vocant.
Medãana supra ĩ cataputia z ifra ĩ meubethne.
Merani Ste.ẽ cranea arbor de qua supra in co.
Mercurialis a mercurio dicta liozostis.g.sũ pthe
nius ꝑdi.a grecis ẽt hermipozana oꝝ ab herme
te q mercurialis oꝝ supra in linozosti.
Merdalengi.a.litargirium qꝫ ẽt martech oꝝ.
Mereselum Alia.in multis locis ꝑ electuario vl
medicina laratiua posuit zc̃.
Mergen ara.corallus vt liber de doc.ara.quod z
baled vocant
Meropiũ sm Bya.multi oleũ amigdalinũ vocãt
Merfulẽ Aui.ca.de sclãe sunt ligna aspagi.
Merua Ste.est libanotidos.
Mercenius ara.est maiorana.
Mesabay ꝑ opio in.ij.ꝓtice Alia.scribitur.
Mesacra apõ eũdem ꝑ piris inuenio.
Mesacrum in eodem exponit papauer.
Mesarana ibidẽ ꝑ mirra inuenit z nullum horum
noium grecum vel arabicũ est.
Mescratrameſir.a.vel vt in arabico mescatrame
sciba ẽ diptamus vt ꝑz cõsideranti ca.eius apud
A.cum ca.de diptamo apõ Bya.z Sera.apõ
arabes vero putat pulegiũ apõ Aui.in.v.ca.de
discriptione tertia tiriace z tictbamenis inqt est
pulegiũ z oꝝ esse diptamus sicut dicit grecus et
sic legi in Aui.arabico iudei z ẽt in alio ara.i am
bobꝰ sic diptamis ẽt est mescratramesciba.et ias
oñsum est supra qꝫ apõ Aui.in.ij.sermo de pule
gio z origano simul cõfusa sunt in ca.de calamen
to.sed apõ Sera.diptamus ẽ spẽs origani vl pu
legij z oꝝ ibi qꝫ est mescbatramesir.
Mesenteriũ Alexã.ca.ỏ reũmatica dissinteria so
nat.g.mediũ intestinum z ẽ qõ vocat ieiunum.
mesce.g.medium enterion intestinum.
Mesipilon Ste.ẽ zaruz ita putauit sed aliud est
vt infra in za.mespilla vocat.a.gubera.
Mesche arabice mastix.
Mestos.g.plẽus.distẽtus corpulẽtus repletus.
Metafreno.g.dorsi posteriora vt Cas.fe.capi.ỏ
tussi.z in psalterio.g.vbi nr̃m hz posteriora dorsi
ipm hz metafrenon. Itẽ in li.de doc.gre.meta
frena posteriora dorsi metafrenũ inter scapulas
Metallon.g.metallum.
Metafisicretica.g.sũt tẽpiem corporis naturalem
tẽpantia z exponunt Cas.fe.ca.de passionibus
vesicẽ.z Bya.ca.de dragontea recorporatiua.i.
cõfirmatiua. Oriba.i.capit.exponit recuperatiua
Item Be.in plurib locis recorporatiua expõit
Metron.g.matrix qꝫ istera dicitur.
Metroenticon instrm quo medicine in mrice in
ciuntur Cas.fe.ca.de precedente matrice.
Metromania idem Cas.fe.ꝑpo ca.ꝑpocatio ma
tricis quasi mania matricis. Theo. Pdi.vero
stericam spingam vocat.
Metacheli supra in alfachi.
Men Bya.qõ atamantiũ oꝝ nascit ĩ macedonia
z hispania tirso atqz foliis anisi z arieto filibus
ascendẽs de terra vsqz ad cubitos duos radicib
spissis z teneris curuis z longis z odore suaui z gu
stu calõ linguam mordens zc̃.radix eiꝰ in vsu est.
liber antiquꝰ de simplici medicina ẽ herba quam
vulgus fistrã vocat. Pdi.mion in Italia nõ nisi
a medicis inserit.z bis admodũ paucis.duo eiꝰ
gña nobilius athamanticum vocãt aliqui tãꝫ ab
athamãte inuentum.alij qñ laudatissimũ i athā
mante ꝛperiat foliis anisi sile caulo aliqñ pedali
radicibus mltis obligis nigris quibusdã altissimis
minus ruffum qꝫ alterum aliud zc̃.Ste.mion ẽ
meu.apud Aui.mu.scribitur.
Meubethne apud Aui.sic scribitur.sed in arabi.
est meubdbana z apud Serapi.mendana est ỏ
maioribus lacticinijs.z vocant ipsum cataputiã
quidam minorem comparatam pentadactilo qꝫ
cataputiam maiorem vocant a Bysal.vocatur
lacteris.vide capi.eius cum eo quod scribit Aui.
z Serapio.z scias qꝫ ita est Joan.Sera.ca.de
laratinis in.vij.lacterides.s.mẽdana z oꝝ fructꝰ
amarus.z ex libro Albaui inquit bugerige ẽ dua
rum specierum. Una habet folia longa vt digi
tum hz semen in nucleis filibꝰ nucleis bambacis
sed maioribus eis.z in quolibet nucleo sunt tria
genera nigra.
Mezaurum in regali dispositione est ius.i.cibus
liquidus.
Mezerion est lacticinium habens folia similia fo
lijs oliue.z ideo vocatur camelea vt supra in ka.
semen eius est cocognidium.qꝫ hoc sit verus vi
de ca.de camelea apud Bya.cum ca.de mezē
sion apud Auicen.z Sera.verũ Jo.Sera.ca.
de ydropisi dicit qꝫ mezerion est mirdane nescio
vtrum voluit dicere mendane sed alia est vt su
pra in camelea.banc inuenio ab antiquis alipia
dos z elipium vocari.
Mia grece musca.
Miaba ara.storax.
Miacantũ Pdau.ca.de sra distempantia epatis
dare fructum eius maxime iubet. Oriba.ỏ me
dicinis tẽpantis spagum miacantinũ numerat in
synonimis antiquis spagus agrestis exponitur.
Miagros Pdi.est herba ferulacea est foliis simi
lis rubee tripedanea semen oleosũ et quo fit ole
um z cetera.

Digitized by Google

Diagron Bya. aut melampiro herba ē semen tosa longa duob⁹ cubitis folia fisa eritrodano hz z viridia semen hz fenugreco sile pingue z viride q̄ herba viridis assa tendūt z virgis illigatur z p candela ea multi vtuntur.

Dias. g. musculus spinalis.

Dicaria herba fm Bya. vocaf alateris spōdiliō q̄ Aui. facūdulion vocant sed infra

Dicete. g. fungi vt Bya. ca. de melle puto tamē malos piciosos sed grecus michetes dicit.

Dicetum Bya. duo sunt gña. Vnum esui aptū z aliud homicidiale necem edentibus infert qui autem putrido ferro aut linteolis nascitur aut q̄ iure serpentis generat circa cauernas aut radix creat arboris vennose facit subscripta q fic inuenitur mucillaginem hz sup se q si collecti repositi vna hora fuerint verminant zc̄.

Diconium aliq̄n z micon, p meconio scriptum inuenitur. nam scribit. g. p ita sra que aliquādo sonum. e. aliq̄n. i. hz.

Dicrosiam greci puitatem pulsus dicūt vt Cas. se. ca. de stomatica passione

Dicticem virtutem. g. lacescentē vocant Bya. ca. de centaurea maiori.

Didriasis. g. est dilatatio pupille vt Pau. ,ppo ca. z Bya. q z platicoriasim vocat eandem sed differunt fm magis z minus. nā platicoriasis minor est medriasi sicut initium alterius quare curabilior.

Dielos. g. medulla.

Diyscos. g. musculus

Dilar que z nicosoros noīatur filis ē edere tenuioribus folijs duo eius dīfitur genera alterū cōantibus acioxum coxibis alteruz culta amara nulli⁹ effectus zc̄. Pd. z infra in similar.

Dilla. g. malla. millea vero arbor malus milon malum ipsum.

Dillefolium a Bya. mirosilon dr. z a Pli. sra de ipso supercilium veneris idem.

Dillemoxbia seu milmoxbia vl mismoxbia herba ficaria scrofularia castrangula vt quidam volunt vrtica moxtua eo q̄ folia vrtice similia habet nō tamen vrentia.

Dileos. g. fraxinus arbor.

Dili. g. mala z milla ēr vt supra.

Diliaria Pli. herba ē que miluū necat zc̄.

Dilidurie Pau. est inquit tumor aliq̄n circa oris ficium mīcis. aliq̄n vero z circa totam ipam zc̄. est mola mīcis. nam greci milos molam vocant.

Dilimandrum Y fido. sic vulgo iusquiamum dr. liber de doc. greca idem.

Dilon etiam. g. fraxinus.

Dilira apud Bya. z alibi dr̄ multa sed grec⁹ multos dicit est sinopida rubrica pōtica terra rubea carpentarioz. Bya. multa sinopida bona spissa z grauis colorem integrum bns sine lapide z bumectosa in tritura. colligit vero in capadotia in speluncis distillans z affertur venalis in sinopida ciuitatem. vñ z nomen accepit zc̄. a. mag. vocatur et cetera.

Dilitis litbos. g. molaris lapis.

Dilium folis qō z cauda porcina a q̄busdaz vocaf eo q̄ planta eius sit dura z aspera. semen eius est album z durum vt lapis. ob hoc. g. dr̄ litbos sper mon. i. lapideum semē vt apud Sera. ex verbo Gal. sed de eo supra in litbos. a. dr̄ culb. hz apud Aui. scribitur calib flō.

Dilopxacōtiū. Pd. c. de fastidio ē ysco decotāis.

Dilotida aliq̄n melotida. g. est spatomele s. i. radius vel tenta seu testa cirurgicoz.

Dilos. g. mola milon molendinuz a milum dr̄ eo q̄ sine mola fiat.

Diltodraconis in antido. vlim i Pauli apli decō antidoto est sanguis draconis.

Dina greci dr̄ mna siue mnas fm Papiā centum dragmas appendit be. z emina. dr̄ Plini. cum de thure loquit denarioz pondus dicit.

Dinide. g. Pau. ca. de ficas q̄ in capite nascunt sunt piscicli quos vulgariter menotas dicimus q z menide dicūtur.

Dinutum thur in pluribus locis inuenit est idem q̄ mana thuris q̄ manis aliq̄n dr̄ z est puluis ipi⁹ thuris supra in ma.

Dion Ste. ē meu z vex est. nam sic Pli. vocat

Diocephalon. g. est dictu muscē caput. est extus vue oculi ad formā capis muscē a q̄ ōnoiatur vt Pau. ca. de ptosi z infra in ptosi zc̄.

Diopie Pau. ,ppo ca. dīr ex gñatione vt cum ,ppe videntes ea q̄ de longe nō cernētes z Be. miopasis ingt ē passio q̄ patientes remota ñ vt vicina vero admodū cōductis palpebri. sed atq̄ angusto lumine difficile pspiciunt.

Diosota siue miosotis Pli. herba ē caulibus plibus ab vna radice aliquatenus rubentib⁹ concauis ab imo folijs angustis oblongis dorso acuto nigris p̄ interualla assidue geiatis z tenuib⁹ cauliculis ex alijs ,pdeuntibus flore ceruleo. radix digitali crossitudie multis capillamētis fibriata vis et. s. stiptica z exulceratrix zc̄.

Diosos. g. buffo rana trestris venēosa rubeta dcā

Diosora Bya. q̄ mlti meotida dīt cui⁹ virge plurime ascendūt ruffo colore folia bīs angusta z lōga z nigra q̄ gemina nascūtur z rara q̄ folia i fine acuta sunt z de vna virga plres ereūt in qbus virgis flores ereunt colore iacintino. sed radices sūt solide z multas radices in se collectas habentes marie herba ipa filis ē scolopēdrie. sed lenis zc̄. boc nomen sonat mure auricula.

Dira grece redolentia odorifera vt vnguenta mirizo redoleo.

Diracopum odorifex mitigatiuū. Aleran. ca. de iniectionibus ad fraternitatem stomachi

Dirra latinū est. grecus smirna dicit aliq̄n in antiquis mirra inuenit mirratrodites. i. rotūda miura

Digitized by Google

optia ℔i.mirre arbor alta ad .v. cubita nec sine spina caudice duro z intorta crassiore q̄ thuris z ab radice ēt q̄ reliqui q̄ sui pte cortice leuez sileḿqz medoni scabrū aliq spinosūqz dicere soliuz oliue vez crispꝰ z aculeatū iubā oliratri.aliq sileḿ iunipo scabrosiorē tñ spis horridū folio rotūdiore sed sapore iuniperi icidūt a radice z emanat.sudāt aūt spōte pusq̄ incidāt stactē dictā cui nulla p̄fert zc̄.z infra gīa eiꝰ plura trogodita silnestrū pma mire sequēs ea q̄ astrātica z gebbanitica z ausaritis sebbāitaz r̄gio tertia diātis q̄r ta colatitia.v.scebraca a ciuitate regni sabeorūz mari,pria.vi.q̄ dusiriti vocāt.ē z candida vno tñ loco q̄ i messaliū opidū cōfert,p̄r trogoditice pinguedis z q̄ aspcū aridior ē minutis glebis rotūde in cōcretu albicantis succi vtiqz cōfrā cādidos vngues bēat gustu leuit amara sed bonitas intus varia pessima q̄ intꝰ nigra peior si etiam.

Dirdane.a.exposuit.Jo.Sera.ca.de ydro.sozis pisi q̄ ē mezerió sed si voluit dicere medane aliō est vt supra.

Dirica gēstra seu spēs eiꝰ liber de doc.gre.mirike gēistra q̄ ēt sptos dr̄ qdā spēm gēstre q̄dam dñt cuiꝰ rami z stipites z folia rugosa z angulosa sunt fert g̃na rotūda rubea paulo miora cerasis cuiꝰ radix dr̄ silis reubarbaro z in virtute quidā tamaricem putant pp nominis silitudinem.

Diricen ℔li.q̄ americam vocant silis ē scopis ameris arbitrāt qdam bāc esse tamaricē cozithꝰ z q̄ circa ē grecia briā vocāt.eiꝰ duo gīa facit silnestrē plāe sterilez alterā mitiorez hec fert i egypto siriaqz ēt abūdant lignosū fructū maiorē galla aspū gustu quo medici vtūt vice galle i ꝓpōibꝰ q̄s antberas vocāt z lignū ēt z flos z folia z cortex i eodem vsus adhibenť zc̄.hic primo ē ō tamarice q̄ apō Dy.mirice vocať de q̄ infra. Jt pli.ali di miricē italia gigit q̄ tāaricē achāia aut duō vocat silurez isigné q̄ i ea latia tñ galle silez fructū

Diriofilō.g.millefoliū.sz apō.B.mirofilō scribť

Diris ℔li.q̄ alij smirizā vocant.alij miram silima est cicute caule foliosqz z flore.minor tñ z ericio: cibo non insuauis zc̄.

Dirise grece vngere

Dirismata.g.odoramenta timiamata.

Diristica.g.redolentia odorifera inde karea miristica.i.nux odorifera.i.nux muscata.

Dirtiofilos Dya.mirofilos siue vt latini millefoliū.i.supcilū venere nascit i palustribꝰ locis tirsuz hz er vna radice mollem z subrussū z q̄si manibꝰ litū z folia silia feniculo zc̄. ℔li.miriofilō q̄ nri millefoliū vocant caulis ei tener silis feniculo pri mis folijs.vñ z nomen accepit nascit i palustribꝰ magnifici vsus.etruria hoc noie appellat herbaz alia i pratis nascentē tenuē ala terib⁹ capillameti mō foliosa eximij vsus zc̄.hoc vt q̄ cōiter dicius millefoliū.sed i vero Dya.miriofilos virga mollis vna circa q̄ folie sūt lenia minora z multa matro silia.vñ z nomē accepit q̄ asta i se iteru alla fossarum hz lenis sicut deuia nascitur locis cultis z aquosis zc̄.

Diris Dy.aut mirra dr̄ folijs z astis silis conio ē radix oblōga z molt z odorata apta ad edēdū zc̄.

Dirmitia iuenť i libris antiqs z est pustula pua q̄ vocať forica z supra in acrocordices.

Dirmix.g.formica.

Dirna stacte si iuenť ē qđ e mira humida exp̄mitur vt Dya.ca.de mirra sz smirna mcliꝰ scribit

Dirobalanoz spēs apō arabes tñ.iii.sūt.s.citrioz kebuloz z idoz.nā bellicos z ebricos ñ ꝓtāt inter mirobalanos q̄re sp̄ separata de ip̄is ca.faciunt

Dirobalanos Coz.cel.dactilos vocāt multi z fenicobalanos vocauerunt.

Dirobolanus vocať a ℔li.g̃nū bē qđ dictum ē supra in balanus repsico.alibi tñ de mirobalanis loquit z dicit q̄ si colligant añ q̄ maturescāt nullum ligneum intus bñt.

Diros̄filos z mirosilos idē ē q̄ mellisoliū vt supra.

Diron.g.vnguentū.nam ps alteriuz.g.vbi in ipo est vnguentum hz miron zc̄.

Dirsine.g.mirtus.

Dirticē vinum vocat ℔li.qđ solijs mirti cōficit sz mirtidanuz qđ ex baccis maturis silusis miriti i musto positis fit.

Dis grece mus. Disch ara.muscus.

Dileos.B.aliō ē egyptiuz aliud cipriū q̄ ē ꝓprū ocularibꝰ medicis mcliꝰ duz.qđ cū fractū fuerit deintꝰ stelle albe appēt zc̄.ē spēs vitrioli.s.rubeū nā Ste.misi iqt ē zagū rubeū,p zegi q̄ ē vitriolū

Disimisa scripsit Ste.p mirmir.

Disi apō ℔li.vocať gñs tuberz p̄cipuū suauitate z odore ac sapore.sed carnosius q̄ reliq̄ gīa.

Disiericenita apud Dusicem vocatur.g.suffocatio matricis.

Disterió apō Gil.vocať qđā ꝓfcō ad trusi fcā.c.de

Ditreticū.g.pessariū istz vetri cristere tusim. q̄ uciuſ liquores i mricē.pau.c.ō mrkebi fluxu.

Ditridatia ℔li.mitridati erat ēas ascripsit q̄ mitridatiā vocāt.huic folia duo a radice acūto silia caulis iter vtraqz sustinēs roseū florē altaz leuiꝰ scorditi siue scordiō ipiꝰ manu ascriptā magnitudine cubitali qdrangulo rāosā q̄rne sil.rudiné foljs lanugiosis repit in pōto cāpis piguibꝰ būisset gustꝰ amari ē.z alijꝰ gñis latioribꝰ foljs mēra stro silis pīmosqz vtraqz ad vsꝰ p se z it alia ātido.zc̄

Ditridatū cōfectio magna vicez tiriace tenens a

Ditridate rege pōti iuctore dicta ō quo Dz duz Ditri.rex pōti i ebosforo vrbe a ℔pēio ac rōanis obsessus ecē ia de se ipo desp̄ans venū vtroqꝰ pellicibꝰ ac filijs potādū dedit qbqz cū et ipe nouissimo sūptisset bñficio medicaim qbus vitalia sua p̄muniuerat ncq̄ mori poterat ,pīn tādē gallo cuidā multi q iaz muro defosso irrauerat vrbez iugulū p̄mit sicqz vitā finit zc̄.hoc antidotū er.liij.rebꝰ ℔li.ee ꝓpositum tradidit idēqz de ipo eodē Ditri matrimꝰ sua etate fgū quē debellauit ℔pēi oim añ se genitoz dui-

i.

gẽtissim⁹ vite fuisse argumẽtis ꝓterq̃ fama ītel ligit vni ei excogitatũ cotidie venũ bibere pisũ ptis medicis vt ꝓ suetudie ipsa inoxiũ fieret ꝓio uenta gñia anti-er qb⁹ vnũ ēt nomẽ ei⁹ teneꝫ rẽ.

Alimbezigi.a.stafisagria.

Alinteregũ z miteregi iueni in regali dispositiõe ꝓo mimbezeigi.

Alixmix.a.crisomila fz qđ exposuit trãslatõ Alui vez crisomila.g.sũt mala pfica illa.s.q̃ cutez bñt leuẽ siue pilis.mixmix.vero vocãt.g.vicoco vel bicoco latine trãslatũ ꝓcoq̃ z sũt bñtia pilosam cutẽ sicut pfica q̃ añ pfica a qbusdã vocant z hoc a grecis bũt z ab ara.ste.ēt pcoq̃ milmũ intexpfica exposuit z cetera.

Alixo.g.planta cuius radix libidinẽ excitat. Aler. ca.de gomorea.

Alixmar.a.fistula q̃ vulgariter zamara dr in mixmar arabice.i.fistula pastoris.

Alicnas grece mina.

Alixader infra in muzadar.

Aloabenes dix.ste.q̃ ẽ aparie.i.lapa supra in.a.

Alochẽagria fz ℔li.vocaꝫ a qbusdã pastiacha.

Alochiromilõ Cal.fe.manualis mola qua terũt. medicinalia.

Alochiabalbadã arabice medula ossium.

Alochl arabice bdelũ aliud iudaicuz aliud de mecha qđ arabicum dicitur.

Alogitõ ℔li.berba silis bete foliis miutioribꝰ tñ birsutioribusq̃z paululũ supueniẽtib⁹. Castor hãc aliter noiat tenui folio velut equis setis tirso longo z leui ī aquosis nascens.

Alogra.a.vel almagra ẽ sinopida architectorũ q̃ lineas signant z cetera.

Alolbdi Cal.fe.i ãti.di.molibdi.i.de ptũbo.vez in li.de doc.g.ẽ molibdos plumbum.

Alolibdinos grece plumbeum.

Alolibdina ℣y.ẽ q̃li sterꝰ auri z argẽti.ẽ ãt vtilior q̃ colorẽ argẽti spũe hũerit z lucida z rulsa in textura i coctura i olõ coccineũ fãc colorem fodit z in sebastia z i corinbo fz melior ẽ q̃ sig̃ supradcã hũerit rẽ. ℔li.molibdima q̃ alibi gallenã vocauius ẽ plũbi z argẽti vẽa cõia-melior hec q̃to magis a vri coloris q̃toq̃z min⁹ plũbo sociabil z monice g̃uil bereseit auri argẽtiq̃z fornacib⁹ hãc metallicã vocãt laudatissimã q̃ ī cipro fit, pbr mime frene mime lapidose sue ꝓticipãs. S. ad patri. colli vbi ꝓflatur aurum z argentum.

Alolibdẽa z a pli. vocaꝫ qđã plãta q̃ latie plũbago dr i aruif nascẽs folio lapati crosa radice irsuta rẽ

Aloli siue mola dr harmel vt supra ī harmel q̃ est spẽs rute vt pz supra z ifra in ruta fz n̄ ẽ harmel. nã ℣y.post ca.de ruta z armola q̃ ẽ harmel scribit ca.de moli ste.moli folia hz silꝫ rute agrestis z latiora z sr trã spãsa flores crocios hz coloꝛe laticeno fz nõ tale q̃le yu. virgã hz tẽuẽ z longitudine cubitorũ.iij. sup quas virgas hz capita vt aliũ radix est illi minor z bulbo simulis.

Alola ēt vocaꝫ a ℔li.qđã alia plãta cuiꝰ radix rotunda nigra q̃z multũ fre capiẽs. nã vt dixerũt alii q̃ cãpani sibi aliquot dieb⁹ e fossa int difficultatem sareas radicis.xx. pedes lõge iuẽta ẽ ac nec sic q dẽ sollide fz abeunte folia scille silia cuiꝰ flore greci luteuz pinxete fz Hõerus candidus scribit nasciꝫ in sicie z in cillene archadie z italia.

Alolochis.g.z molochia.a.fz post.g.ẽ spẽs malue ℣y.c.de altea.altea siue molochis agria.

Alolocãpo eustriato foliis mollib⁹ puis radice.x. digitorum vocaꝫ a qbusdam estrion ℔li.

Alonodes.g.vnius dici Al.ca.de cephalea.

Alologlonos ẽ spẽs artemiscie fz dy. Jrẽ The. prisci. libro de simplici medicia mologlonos quã aliter artemisiam vocant z cetera.

Alonoimerõ.g.vnius diei Al.c.ō collirijs colirii sic dictum eo qđ dolorem sedat vna die.

Alonopagia i passioar. S.cũ potissima ps capis i acutũ dolorẽ vẽit in olopagina greci dr fi oculꝰ simul cũ media pte capis doleat ei granetum.

Alorella seu maurella solatz strignũ z i libris ō.g. trãslatis vua lupia fz apud arabes vua vlpis dr.

Alolena supra in barbasco

Alorion ẽ spẽs mandragore vt supra ī mandragora sed ℔li.semẽ mandragore qđ qdam arse alij morion alij ypomaratron dicũt z cetera.

Alorion.g.fm ℣y.vocant galli melissam.

Alorion.g.mẽbranũ seu tunica apostematis Cal. fe.ca.de empimate.

Alorsius gallie vocaꝫ a qbusdã anagallus q̃ z ypia vocaꝫ qdã morgellinã vocant credo q̃ ab vigari gallico naz morgellie gallice ẽ ocũ morsus gallie.

Alor vel mur ara.mirra.

Alospone.g.pfilotrum supra in mospone.

Alotaria apõ ℣y.liteola q̃ vlneribus apponit.

Alouakes Ste.exponit vdaba z codya z cypeliadis z si p vdaba voluit dicere guadaba est vermiculus dictus porcellio de quo infra.

Alou.a.meu q̃uis ita scribaꝫ apõ Alui.etiam meu legi põt cũ aditõe note-nã hoc ẽ mu.z hoc meu.

Aluchatil Ste.fagitũ fũgus.fz.a.vocatur fatar.

Alucla oculi est iterior ps eius aeri patens rẽ.

Alugath.Al.redargu.t õnes q̃ ẽ radis gñati filuestris z vr ignoraſſe qd ēt ego vo repti ī ãtiq sy no.exponentib⁹ vocabula.g.q̃ mugath est radix granati agrestis.

Alulta apõ ℣ya.sinopida carpentariorum alibi miltus infra in sinopida.

Aluli Ste. p moli scripsit.

Alulsa apõ. S. exꝓit q̃ ẽ mellicratũ z ẽ eiusdez virtutis sicut ydromel fit ex duab⁹ ptib⁹ aq̃ z vna mellis sm ipm soliq̃ exꝓit aliq coquit C.f.c.õ ytitia mulsa iqt ex vino z mele tẽpata q̃ appellãt ynõelitos. fz ℔li. sic diffiguit mulsũ iqt fit p admixtionẽ melis vino aliq vero z aquã miscẽt sed ex aq̃ sola z melle mulsa faciũt. q̃ oũ ve falsic fit nigrior z pigulescit qdã fingkos. sextarios mell octo genis aq̃ miscẽt. Jt alibi misse duo sit gña subtse ac recentis q̃ ex dispũato melle sit inaeterate q̃ ve

rustate i vinū transit mlluz vero er musto z melle. Zt alibi zzerū mulsū noiat qđ sit ex ammōe melli accrū differt ab oxicelle eo qmin⁹ hz melli nec cogtur i summa colligēdū ē qz ydroel ē qlatine aq̄ melli vocat. mellicratū vero ē mulla pls melli hns q̄n sit vinū melli ocūm differt ab apōcille eo qz apōel nō cogt. Zt ynomel. g. mulsū vero latie dr z sit ex vio z melle differt ät a melicrate eo qz pls melli hz q̄ mulsū. hec tñ interdū noiā vnum ꝓ alio accipiur

Augali apud Hya. ca. de allio. z Aui. eodez ca. est sial venenosi moxius pusillū muri sile vt Aui. iij. ca. seu. vi. de venis ca. de morsu illius

Augilis supra in kefalus.

Aultipeda ab aliis centipeda z milipeda vermis terre est pilosus mlts pedibus arcuatim repés tacrum se ꝓtrahens onisco. g. vocant. alij tilon Hd.

Aumia inuēt i sepeteris mortuoz átiquoz z ꝓstat ex suba ipoz cadauez z mirrura ꝓiūctoz qbus cō diebāt nū mirra z aloe siue qbuscūz alijs nob igōt

Ayū apō. A. ē cera. vez cera. a. vocat ramacha z mū vr pz ꝓ Se. é foxdies qđā domoz apū g. A. vocat mū nigrū z. g. vocat ꝓpolis l cera ꝓpoleos vt supra i mel le est calius cera z fortiter attractuz.

Aurra aliqū in antiquis libris ꝓ mirra repitur.

Auraba. a. ꝓdit aliqō sic rose z viole ꝓdite miro balsi zceti fructꝰ vñ alñ sic iuēit vocatū mel rosac.

Auradasco⁹ inuenit in. ij. cañ. Aui. fz in. a. mur dasefrā scribit quid sit nescio. apō Ali. vero in. ij. ꝓpatice murdaseferum inter herbas describitur.

Auran. a. qđaz putauert eē cornū arbustū cꝰ fructus cōedit z vr q̄ sic exposuerit Ste. cū dixit meram ē cranea. vez ca. eius apō Aui. ñ ꝓcordat cū ca. de cranea apō Hya. q̄ est cornus dicta fz potꝰ ꝓcordat cū vltima ꝓte ca. de iunipo apō Hyas. q̄ nō est illius ca. sicut oñsum est supra in iunipero.

Aurex ꝓbitū marinū cꝰ tāguie fit tictura purpur

Auri. a. l almuri ē liquoz salsus quo multi ꝓ salamento vtūt z est doxmodoz vnū qō sit ex piscibus salsis cuius cōfectōez scripsit Hdli. iunioz. aliō ex farina ordei z salse fcō pane cuꝰ ꝓfcō simpler i néiati. xr viij. Azarauj z ē aptū ēt enemanꝰ cli steriox. muri vocat. g. obsoniogazz z ē ꝓpositus ex obsonio z garo qō ē muria. z ipz ét ita vocat gar⁹ vbo vero vocat almurogazz ab alos qz ē sal z garo.

Aurice. g. tamariscus vt apud Hy. ste. muriki ē tarfa qō est arabicum.

Ustar arabice mustum z grece mustos

Ustellaz. i. stgīa vnū qō ē maꝰ ictidef. g. vocat.

Uzadir i libris alkimie sepe iuēit z apō Ali. musadi z almusatri capi. debilitatis visus ē sal armōiacus ꝓpe tñ apō arabes mirader vocat a quo multatini liradram vocant corrupte.

Uzum ꝓprie dr cuius sapor ē ꝓpositus ex dulci z acetoso z dicitur arabice muz.

N

Litera apud grecos ē liqda aliter eodē mō ea vtuntur sicut nos.

Nabatea apis liber de doctrina arabica q̄ z alchali dicitur.

Nabā a structio auis magna q̄ volare nō potest. g. struchocamelon dr vt in kir anida.

Nabanaba a mēta nacha i. ij. Alia. scribit corrptū.

Nabach frn Aui. ē fructꝰ arboris dē sadar q̄ apud hy. vocat agrifoliū vez apō Ser. é aliō nabach. s. coster arboris q̄ a hya. vocat nascarimō. i racuino scribit q̄ nabach ꝓparatur mespillis z zaroz q̄ ē magis odoriferum mespilis.

Nabatiqñ repit de aliq̄ medicīa itelligēdū ē oriēta lis a nabatea regiōe orientis q̄ iacet iter iudeaz et arabiā Hdli. nabatei q sit er arabia ꝓtermini syrie. Oui. meta. eurꝰ ad auroz nabateaq̄z signa fcellit

Nabar ara. est dictu planta.

Nacble ara. arbor palme.

Nafta. a. sed naptha grecum petroleum seu aspaltum. sed. a. nafth dr.

Nakre. a. cornicula. Nanachue vocat ste. ameos

Napion Hdau. ca. de cephalea z in antidoto aurea dicto est semen sinapis.

Napo l napis Hdli. napoz duo sit gīa vnū ángulosis foliis caulib⁹ florentes qō bimio vocāt greci altez rafano z napo sile q̄ putiada vocāt zc. Zt alii. v. gīa fecerūt qđā a noibus regionum noiata.

Naraige scripsit Ste. ꝓ pineis zc.

Nar ara. ignis.

Narcha Hya. multi sic cctaureā maiorem vocāt.

Narcissus siue bulbꝰ e maricꝰ dya. siue vt lati bulbꝰ vomificꝰ multi lilij ditērūt folia sisa porro hz iz minora astas hns duaz palmaz ianes. i. sūi folis flos ē illi albꝰ in giro i medio croceꝰ aut purpureus radicem hz rotūdā sicut bulbus z semē nigrū z oblōgū. vt i mebranis nascit locis mōtuosis curꝰ flos suauē lōge iactat odorē i reliqs porro hz silitudinez z viride est. Hdli. duo eius sūt gīa medici. vnū i vsu recipiūt purpureo flore altez herbaceū. Ste. narcisus. i. narges bñdixit. g. z exposuit p. a.

Nardileum. g. oleum nardinum.

Nardi adra ꝓ nardo stachi in. x. ꝓpatice Aliaba. cōfectione Labadi regis.

Nardo Strachiū. g. spica nardi. B. c. de nardo.

Nardus By. herba ē spinosa vñ a grecis nardosta chios appellat. ei⁹ gīa sūt duo. vnū indicū z aliō syriacū. fz nō qz in syria iuenit. iō nomē accepit sed qz mōs vbi nascit ps eiꝰ i india porrigit altera syriam spectat fz nardus q̄ iuēta fuerit in illa ꝓte mōtis q̄ syriā respicit leuis ē z ruffa z multis capillis alligata hñs odorē suauē vt cipū z spicā breue q̄ missa i ore hz acuitatē cū amaritudie si diuti⁹ teneat i lingua. illa aūt q̄ fuerit de ꝓte idē gāgitis ex sūs nosse nō cupat. z ē sine virtute generās spicā oblōgā z multum spissā z cr vna radice mistos rāos gīāna in circuitu z ñ vtiles in odore. hec nascit i aquoso loco. i cacucie vero eiusdē mōtis quo aq̄ ñ infestat vtiloz nascit odorē late distendēs fz folia et flia cipo z ꝓpe siriace ē silis. alia vero appellat safiriga apō suos spicā hns oblongā z subalbidā z fructicē ma-

Digitized by Google

ōrem cū odore ñ valde ſuauē quā multi infuſaz in aquā diſtrahūt vt coloze min⁹ albo careat z fallat emētes. z ſra optia ē odoratiſſima coloze ſubruſſa guſtu ſubamaro tactu ñ gūis ſz magis dēſa. noiaē aūt ſpica eo q ſpice fruſtū filis ſit ¶Dli. fere filia ſz de illa q̄ naſcit apte i die altez igt eſt gñs apō gā gē naſcēs dānaē i rotū ozaenitidis noie min⁹ redolens. arabes nardū dīe volētes dīt neridē quāuis Alui. neridē ſpicā dicat rōanaz. i. celticā. dya. ēt celticam ſpicā narduz vocat. ſ. in ca. de celtica. celtica igt ē ſpica zc̄. z in fi. ca. ē z alia nardus. i. celtica mō tuoſa zc̄. ex hoc appet q tā celtica q̄ inda vtraq̄z ſpica z nardus dī. ſpica vero dī. a. ſūbel. celticaz ēt qdā ſaliūcā vocant qō qdē apō dya. ſatis vſ. vel aliq̄ eius ſpēs. grecus nardon dicit.

Nardus agreſtis ſm Dyaſ. vocatur a quibuſdam aſſaruz ſili. z fu ſed vtrūq̄z falſo.

Narengenebi. z alicubi narēgebi in. i. practice Alia ba. ca. de fluxu ventris z cōſtipatiōem in febribus eſt inquit machalum ergo eſt bdelium.

Narkiſſos. g. narciſcus vel narciſſus.

Narchodes eſtaſeos Caſ. ſe. ca. de egritudinibus oculorum liber de doc. g. ſtupidus ſegis.

Narkō. g. piſcis ſtupefaciēs qui z torpedo dī. Alle.

Narkoſis. g. ſtupor

Narcotica dīr ſtupefacientia ſeu obdormitantia q̄ z carotica dīr z vtrūq̄z grecum.

Narcis ¶Dau. de cibis ad emorroydas ſurdas.

Narges. a. narciſc⁹ vt ſupra nargeſū ſcripſit Ste.

Naſbatron Ste. aiunt eē talum z dī. embuicon.

Naſar in practica greca q̄ eſt vt liber Almā. ca. de retentione vrine eſt aſarum.

Naſcatimon Dy. affertur ab idia z q̄ſi corter filis lanule ſine corticib⁹ odore bono z viſcide calefaciens miſceē deniq̄z tiamatibus z āricotis z acopis calefcōziis z hoc vocatur apō Sera. nabach.

Naſtale eſt q mīci iponiē ſile ſuppoſitorio peſſarium vero pp̄e eſt ſile diſteri quāuis pnaſcali peſſarium in li. antiquis ſepe inuenitur inde in pe.

Natrix pli. ē herba cui⁹ radix enulla vi⁹ irci redolet

Natron. a. natrū. Nataró p natrō Ste. ſcripſit.

Nautia. g. nauſia.

Nauſia Dy. coticula olearis q̄ nauſea dī z eſt ros qua ferri acies acuit. Nabith ara. vinum.

Necroſis Dya. ca. de obtalmia eſt. g. mortificatio alicuius ptis membri

Neda i regali diſpē Allia. ē pfectio q̄daz arōatica ad fūigādū q̄ cōſueuit deferri ad nos trociſcata in hanc formam. eſt forma q̄dragulata oblonga q̄ dicebatur idiomate nſo nedo vel nedu.

Nectar ē vinū ꝑditū cū ſpēb⁹ aliq̄ñ z melle ſzucaro alū cū herb arōatic mſtras bñſ diuerſitates pfcōnis

Nectarides pli. ca. de vinis fictitijs iueniē igt z nectarides fcūm ex herba quā aliq menelion vocant alij medicā alij ſimphitō alij deamoreſtiuz alij vo cariā radice pōderis. xl. i ſextarios ſex muſti addita

Neplili. g. nubis nephele nubes zc̄.

Nefrefis rerum paſſio. Neſtricos. g. nefreticus

Nefelon. g. qōdam vicus oculi infra in vicus zc̄.

Nefri. g. renes. Nefron ren.

Negē z negil z theil. a. ḡmen vt apud Serā.

Nemiama Ste. pnemen ſcripſit.

Nemé. a. vbiq̄z expoſuit trāſlator Alui. q̄ ē ſiſibriū z i hoc ēt errauit Cōſtāti. veritas aūt ē q ipm eſt ſpillū vide ca. de nemē i Alui. cū ca. de ſpillo apō dya. z videbis q idē dīt qō ēt p Ser. appt ſiſibriū vero. a. dī ſiſnabar Ste. ēt in ſyno. nemanū. i. ſpillum. Jt alibi idem eripellon qō ſpillū. i. nemaniū.

Nemomena. g. Alex. de egritudinibus aurium.

Nenuche vel nenucha p ameos inuenitur. ſz apō Alui. manachue ſcribitur.

Nenufar dī anſlofar. g. vero niphea inſra in ni.

Nepita ſeu nepitella calamētuz. g. vero calāitis vt apō dy. ē aūt q̄dā nepita mōtana quā nepitā multi voeari, pp̄e volūt. aliq̄ nepitam gatiuā dīt eo q odore z tactu miro mō catros ad coitum incitat.

Neregil. a. nux indica q̄ z ieunedi vocatur.

Neremiſcb ſz i. a. neremuſcb ē vt aui. deſcribit me

Nereo k nerīō dya. aut nerodēdron aut rododafni folia bz filia ſigdale ſz maiora z piguiora z floze rodo ſiles ſemē ēt patēs ſicut coznu veluti lanā deint⁹ bñs ſiſem iacito radīt oblōga z āguſta guſtu ſalſa naſcit locis aquoſis z maritis ¶Dli. rododēdrō q̄uis herba dicaē, ſabie rododēdrō vt nomine appet a. g. vēit aliq̄ neriū vocāt aliq̄ rododafni q̄ ſempiternū frondet roſe floze ſilitudine caulibus ſricoſis iumētis capti ſz z ouib⁹ venenū. vocatur ēt lozādrū z ē oleander apud Alui.

Neridem apō Alui. ē ſpica romana. i. ſpēs celtice in ij. z in. v. ca. de tiriaca ſed ſupra in nardo

Neſſem z neſſe fragum ſcripſit Ste. pnire q̄ eſt anſilum. Jtem alibi neiceſtum.

Neſein Albani eſt q̄dam roſa ſilueſtris z alba z bz arborem ſpinoſam vt domeſtica zc̄.

Neſcē ſupra in faba. g. z in lothos.

Neuron. g. neruus neura nerui

Nibi dyarodon ¶Dau. ca. de maculis faciei.

Nichather. g. Aller. ca. de emigranea.

Nictegrecon ¶Dli. aptbis cbenātis vocaē q̄n anſeres a pmo aſpectu ei⁹ expaueſcūt ab aliis metalopa q̄n e tongigo noctib⁹ fulgeat coloze bigini folia vt ſpina nec a terra ſe extollit.

Nicteris. g. veſptilio. Nicticorax. g. noctua.

Nictilopa. g. obſcuritas viſus marie in crepuſculoſz Dē. nictilopos ē paſſio in oculis q̄ p die patientibus viſus deneget z nocturnis irruēnt⁹ tenebris redibeē aut verſa vice vt pliq̄z volunt die redibeē tenebris deneget emeropa deinde vocauerunt.

Nil. a. indicū quo pānī tinguñ z ē ſuccus plāte ſimilis volubili ſemen ei⁹ inter laxatiua ponitur.

Nileos vel nil eum Alex. de cerotis ad ſiōn.

Nilofar ara. nenufar.

Nignra pli. herba trib⁹ folijs lōgis ſtubaceis. i. ſiliginis. g. muſtella q̄ ēt gallis dicitur. bus intubo.

Ninfea. g. nenufar z vocaē ſic a ninfis q̄ vocabant dee fontiū ipm nāq̄z ñ niſi i agos naſcit falſi herbu.

Digitized by Google

larij q̄ se oia scire fatẽtur nescio quã plãtaz ī vineis nascentẽ ꝑ nisea tradebãt dy. nisea siue vt alij ca cab⁹ vẽris. i. papauer palustre siue vt lati alga palustris nascit ī ags stãtib⁹ vl locis ñ cultis z aquosis folia bñs filia cinorio sz minora z oblõga altius sup aquã, pferẽs caput multa capita ifra aquã bñs ex vna radice flos ẽ illi alb⁹ silis lilio cũ puo pallore semen bñs ī medio croceũ sz cũ eflouerit rotunduz efficit sicut mala maciana aut capita micõij niger ī quo semẽ inuenit latũ z spissũ ī gustu argillou asta ei⁹ leuis z ñ crosta ẽ z nigẽ silis cinorio radix est nigẽ z aspa z nodosa z ī autũno siccat. ℙ. nata tradit a ninfa zelotipia erga herculem mortua ãre heracleon vocãt alij rapalõa. z ifra boetij malõ vocãt vt dy. z ifra ẽ ingt alia nisea ī telalie ãne peõie radice alba capite luteo rose magnitudie. ego vidi ī stagis duplici flore albo. s. z croceo seu citrio q̄ luteuz vocat pli. z ipa est magẽ odorifera q̄ alba ste. ninsea ninufar.

¶ Ninison l ninson apõ. B. c. de felitreon ẽ felix.

¶ Nitrũ Jo. Se. c. de tinitu aurũ ẽ baurach rubeuz dy. nitz ẽ eligẽdũ leue z colos rubeũ ptusuras bñs sicut spõgia albũ vero acre ẽ z gustu amaz tale ãt ex idia venit ẽ aũt nitri aliud crosũ z lãinosũ aliud tenue aliõ rubeũ. aliud albũ pli. nitz eriguũ sit apõ medos cãescẽtib⁹ ficcitate cõuallib⁹ qõ vocãt almiragara min⁹ ẽt ī tracia iurta philippos sordidũ ẽra q̄ appellãt agriũ aq̄ vero nitrose plimis locis repiunt sz sine virib⁹ delãdi optimũ copiosũqz ī ellitis macedõie qõ vocat calestricũ cãdidũ purũqz, primũ sali lac⁹ ẽ nitros⁹ exiliẽte e meõ dulci fõticlo ibi fit nitrũ ci. cãis ortũ nouẽsi dieb⁹ totidẽqz cessat ac rursꝰ inatat z dĩn cessat q⁹ appz solis nãz eẽq̄ gigit qñ ꝓpatũ ẽ nec soles, pscẽ qcq̄ cũ cesset nec ibzel mitz ẽ illud scatheba fõticuli sp emicãte lacum nec augere nec effluere. bis aũt dieb⁹ qb⁹ gignit si sue ibzes salsi⁹ nitrũ faciũt aqlões deteri⁹ qz validi⁹ ꝓmouẽt lium qõ nascit ī egypto cõficit abũdanti⁹ sz defi⁹. nã fuscũ lapidosũ ẽ fit pene eodẽ mõ quo sal nisi q̄ salis mare iſſudit. nichilũ ãt nitrarijs acredente nullo siccant decedẽte madẽt. z alibi ī nitro optimũ ẽ qõ ẽ tenuissimũ. z iõ spũa melioz q̄ a nob ī medicis affronitrũ vocat õ affronitro dy. eligẽdõ ẽ qõ ẽ leuissimũ z splẽdidũ leue latũ frãgibile russũ z spinosũ illõ ex fila delfia venit sz vero ex egipto

¶ Nitra. g. sebestẽ vt pz ex ꝓcordia ptice filij Atl. z ipi⁹ Almã. ī decoctiõe quã facit ad catarrũ z ad plẽsiz.

¶ Nitre ara. amilum.

¶ Noak vocãt. gre. costas iferiores molliores sqz alijs.

¶ Noas ara. es. g. kalcos. Cor. cei.

¶ Nobale ara. furfur.

¶ Nochia apõ kiranidã vocat flõmos õ q⁹ supza ī flo.

¶ Noi. a. nucleus dactili.

¶ Nois. g. mens intellectus ratio.

¶ Nomas Se. est vlcus oculi putruosuz ex tumore z sordibus atqz alienitate cõcretum zc. ℙ. Dli. nomas greci vocant mala corporis q̄ serpunt.

¶ Nora ara. calx.

¶ Noticos myelos. g. spinal medulla. Cal. se.

¶ Notos. g. dorsum.

¶ Nucha ara. est spinalis medulla.

¶ Nucleus in. ij. cañ. Alui. de nucleo dactili dixit.

¶ Nũlade z Ste. ꝑ nurader scripsit.

¶ Nurbarer ara. caries ligni corrosi

¶ Nur ader ara. sal armoniacus zc.

¶ Nurare. a. seratura q̄ cadit a ligno qñ secatur.

¶ Nur bendẽ dicit Alui. q ẽ fra gnosa sicut cicer qd sit nescio. er Albani appellat igt. a. ieũgẽde z nur endẽ z alibi idẽ ẽ fra barbarica ī barco vocat sterc⁹ colũbe tñ ī badach dr nur endẽ z de bis q̄ ꝙferunt corrupto appetitui biticus est nur enden.

¶ Nur metil ex Albani bibatrix est silis nuci võice sz granum eius assimilatur grano citri.

¶ Nur mirisstica ẽ nux muscata. naz miristicum. g. est odoriferum vt supza in mi.

¶ Nur rarch supza in cobzbagne.

¶ Nur rõana in. ij. cañ. Alui. inuenit ca. z ipm ñ est nisi de baur romi. nã nihil dicit ibi nisi qõ dicit ī ca. de baur rõanũ. potuit aũt hoc ꝓtingere eo q̄ Alui. vt aggregator ex mltis libris ī aliquo li. ca. õ baur z in aliquo alio inuenit ca. de eodẽ z ñ auertit vtz dicere tur baur l geũ qõ ẽ nux eo q̄ ãbo hec noia eisdẽ sis scribũr apõ. a. differũt nisi ī pũctis. nã baur sic scribit. hoc eodẽ noie erratũ fuit vt puto a trãslatore ī ca. de karabe. bz. n. i. latio q ẽ gũi nucis rõane sz ī. a. ẽ baur rõi. idẽ error apparet ī syno. Ste. vbi noia. g. erpõunt p. a. deiũ p latia. agiros igt ẽ geũ romi. i. nux rõana inenit baur sine pũct z putauit geũ q ẽ nux eo q̄ notior eẽt apõ. a. geũ q̄ baur. ñ n. sp pũctãt. a. sras marie ī scriptura nõ. mlti ẽt tales errores ꝓtigert ī li. õ. a. trãslat sic appz ī ꝑ ope

¶ Nur tamarisci dicit Alui. q ẽ alkarme zich z idem dicit ī ca. de karmezich. apẽ nos ñ ẽ visus tamarisco fruct⁹ silis nuci ñec q̄ nux posset dici sz ℙ. Dli. miricẽ z italia quã tamaricẽ vocat achaia aut buis silue strẽ isigne q ī ea satiui trñ ferat gale silem fructum in siria z egypto copiosa.

Greci dupler bñt. vnũ qõ vocat. o. micro. q⁹ sp corripit z ẽ ist⁹ forme. o.
Ω aliud qõ dr. o. mega. q⁹ sep, ducit z ẽ ist⁹ figure arabes vero. o. nec. u. bñt sed bñt vnã ifam quam oao vocant q̄bz medium sonum inter. o. z. u.

¶ Oa. g. oua oon ouũ z ẽt augon vel auogon.

¶ Obolus ẽ põdus mũ kirat z kirat põderat. iiij. grana ordei igit obolus põderat. xij. gna. Jtẽ obolus ponderat danich. i. z seis. vide ī ca. de lauro apud Ser. ex verbo Ba. vbi dicit q̄ dẽtur õ cortice e⁹ danich. ij. z sup ex verbo dya. bz. ix. kirat silr z apõ Alui. eodẽ verbo z ī ãtiq trãslatõne Bya. bz tres oboli q̄ñcũqz inuenitur apõ Alui. onolasat intelligendum est obolus z onos idez est in pratica. Cal fij oboli duo facunt scrupulum. i.

¶ Obsoniagaz vel obsoniogaz. g. ẽ id qõ. a. dr muri vel almuri idẽ ẽ gar⁹ z almirogaz sz me[illegible] fz gre cum obsoniagaz scribitur.

Digitized by Google

Obsonia greci dicũt salsamẽta vl sapores ĩ qb⁹ ĩtin-
gunt carnes vl pisces vl et panis vt mel⁹ cõedat sepe
iuenit apõ Alex. z Paũ. inde ꝓpõit obsoniogaz
q̃si obsoniũ et garo ꝙ mel⁹ p.p.q̃ p.b. Pli. obso
nia sunt queqz cibaria q̃ cum pane edũtur.
Obtarmicũ. g. ꝓuocatiuũ sternutamenti
Obtusio visus apõ antiquos auctões. i. obscuritas.
Obthimõides dya. folia bz oximo filia z ramos bir
tos cũ lanis semine plenis vt ẽ malantiũ. i. nigella.
Octobziscum infra in omotribon.
Ocra apõ dya. ẽ gleba tre mellinũ colorem bñs. i.
subcitrinũ qua pictores vtũtur. z ocream vocant.
Oculus bouis vel oculus vace. apõ Aui. z Sera.
vocatur bybar. g. vero butalmon vt apõ Dya. et
est cotula. supra ibi. z bu.
Oculus consulis vocat a quibusdaz planta que an
tipater dr. alij oculum xpi vocant vt placet berbu-
laris fingere noia.
Odarimon. g. Oziba. ca. de vicerib⁹ mricis. mordi
cationes inquit quas greci odarimon vocant. nos
aũt pzuritum vel mordicatiõem dicimus zc.
Odis. g. dens. odoncos. g. dentes zc.
Odontotrima. g. dentifricium. Cas. fe. ca. de den-
tium vitijs.
Odonchitis Pli. inter feni gnã est caulicnlis den
sis ab eadez radice geniculatis triangulis in nigris
geniculis folia pua bz. longioza tñ q̃ poligonium
semen in malis ordeo sile florem purpureũ pusillũ
nascitur in pratis zc.
Oegi ara. vel bueg ẽ acorus. qñ dictio arabica ine
nitur desinere in gi illud. i. non dz pferri. nam talia
vocabula desinũt in lram q̃ vocat gim. nã ipi bñt
aliam que vocatur gaim q̃ bz alium sonum z in fi.
dictionis z vbiqz.
Oenãte Pli. est herba q̃ nascit in petris folio pa-
stinace filis radice magna numerosa zc.
Offei in antidotario vliz in ꝓfectione mitridati er-
ponunt q ẽ gũmi edere. nescio an ita sit. sed grece
opocisci dr.
Offiasfis Alex. ca. i. vocat offiasis q̃ velut serpen
tinis squamis supficiem cutis capitis fedat. z dicit
ab offis q est serpens.
Offidyon fm Pli. est pisciculus congruo filis.
Offia. g. anguilla.
Offis vero serpens anguis.
Offiena. g. Alex. ca. ō ydrope ascblite z timpanite
exponitur q sunt tumores molles.
Offionicos. g. lacerta.
Offites. g. spes marmoris spentini colorẽ.
Ofocatio sterica By. ca. de aspalto est suffocatio
matricis. nam sterea matrix
Ofries. g. supercilia.
Ofralmia dicũt greci apã cõiunctie oculi.
Ofralmos. g. oculus. oftalmi oculi.
Oetbis. g. visus. in bui⁹ vocabulis latinitas. f. lram
mutauit in. p. z dñt optalmia z ab hoc asibis optu
tus quod est visio.
Oiris Pau. ca. de emoptoica. multo vero inquit
sturu exñte oirin z mãnaz cum aceto supponim⁹.
Ois. g. onis pecus q̃ z pdatio dr.
Oiziezatum scripsit Ste. p anisso.
Olimon. g. oximum.
Ol Ste. qõ est ambra scripsit.
Olea. g. pondus trium scropulorũ fm Isido. ergo
est dragma. sed aliter vr. nã vbi apõ By. de alsar
olea scribitur apõ Aui. est anulus vel anulosat de
qua infra.
Olea est arbor oliua struct⁹ oliuũ ꝓpe de oliuis ole
um genus ad oia.
Oleander apõ Dyas. dr neceo z rododendron ẽt
rododaphnis dr vt supra in ne.
Oleaster olea filuestris ifructifera ara. zambugi. g.
vero grielea vt supra.
Oleni. g. lacertus.
Oleuz ꝓpe sumpto vocabulo omẽ oleũ cuiuscũqz
sit rei. oliuũ ꝓpe oliuaz. sic z arabes deben vocãt
omẽ oleũ. zaic vero oliuaz tñ. nos aũt cõi vsu ole
um ꝓ oliuo z aliorum accipimus.
Oleum spanuz. Isido. est inqt q̃ ex albis oliuis fit
q̃ a grecis onfacon appellat qõ aũt ex fuluis z nõ
maturis fuerit exꝓssum viride appellatur qõ vero
ex nimium maturis cõe dr.
Oleum onfacinũ est qõ ex oliuis imaturis sit qõ et
oleum expensaz z gremiale dr eo q̃ in gremio col
lectis oliuis añ maturitatẽ nimio ac ꝓcelloso ven-
to arboze deiectis añq̃ maturarum oleũ fiat ficqz
expensis ad matuz ꝓficiẽdũ subueniat hoc z omo
tridum dr. ex tali oleo rosaceuz violaceũ nenufari
num mandragoratũ z omẽ. aliud qõcũqz frigidaz
virtutem volumus possidere confici dz vt pz i an
tidotario vlim quo carentes cũ oleo amigdalaruz
dulcium facere possum⁹ fm ꝓsilium Abumeram.
Olea q̃dam sũt simplicia q̃ ab ipsis seibus sicut est
semen lini vl nucleis fructuũ sicut ex amigdalis vl
ex lignis cũ igne vt ligno iunipi extrahũt. Quedã
sunt ꝓposita q̃ artificialiter q̃ impositiõem medici
narum in oleo aliquo fiunt.
Oleũ de amigdalis z dulcib⁹ z amaris exꝓmitur.
Oleum abrotaninum in antidotario ozibasij
Oleum amaracinum ibidem.
Oleum absinthiacuz q̃ ex absinthio fit in tractatu
de oleis amaris.
Oleum auelanarum ibidem.
Oleũ fisticinũ de pistaceis exꝓmitur zc.
Oleum glaucinũ in antidotario vlim q̃ glaucium
i. memithe receꝓit. vnũ aliud oleũ glaucinũ iubet
Alex. admistrari in colica de ffa cã cui⁹ cõfectiõem
repi in quodã antido. antiquo in quo glaucium nõ
ingredit. Ste. in syno. oleum glaucinũ oleum suci
vuaz. In antido. oziba. iuenit ei⁹ descriptio quaz
attribuit. Ly.
Oleum anteperficoz ibidem.
Oleũ arteticis qõ de citromelle fit apud Dya.
Oleũ aetinũ cũ sũmitatib⁹ aeti fit a mlti⁹ auctorib⁹
Oleum balaninũ apõ Dya. ẽ oleum de ben quod
multi moderni muscelinum vocant.

Digitized by Google

Oleuz balſami qđ ex ligno balſami manat. quãuis oleũ vocẽt a multis ſm veritatẽ oleum nõ ẽ ſed eſt de gñe gũmaz z ſic vocat grec⁹ opobalſamuz ſ. ſuccus balſami ipz. n. in aqua diſſoluitur. ipiqz admiſcetur facile qđ olei non eſt.

Oleum bdictum a Raſi ſic vocaẽ in tractatu de oleis z ab alijs phõrum. fit cũ lateribus quare et laterinum ab alijs dictum.

Oleũ baſilicõis gariofilati ab eodẽ Raſi ibidem.

Oleum balauſtie ibidem.

Oleuz botrachiñ. i. ranaruz in antido. vlim z in antidotario aben Aſdeſue.

Oleum camomillinum ſatis notum eſt cũ floribus camomille fit.

Oleũ catholicũ apõ Dy. ex catholica herba. i. aliptados qđ laureolam multi exponunt.

Oleũ canabi a Raſi deſcribiẽ in tractatu de oleis.

Oleum citoniorum ab eodem ibidem.

Oleum coſtinum ibidem.

Oleum cucurbitinum ibidem.

Oleum de cartamo. i. de croco oſtulano Aben meſue in antidotario

Oleum de ceralis ibidem idem.

Oleum de citrangulis ibidem idem

Oleũ citrinũ aliud de foliis citri aliud de citro ipſo ſm Raſim in tractatu de oleis.

Oleum crocinum a croco in antidotario vlim.

Oleũ cipnum. i. de alkãna. nã greci cipnum vocãt. arabes alkánam dicũt vt ſupra in al. z cy.

Oleũ dyaciinũ. i. de edera in antido. oribaſij.

Oleum ederaceum in antido. vlim.

Oleum enule in antido. aben Aſdeſue.

Oleum enforbij Raſis in tractatu de oleis.

Oleum fenugreci. Raſis in tractatu de oleis qđ tilinum. g. vocant.

Oleum formicarum idem ibidem.

Oleũ frumenti duob⁹ modis fit. ſ. cũ lamia ferri cãdẽre vt idẽ ibidem. z ꝙ diſtillatiõem deſcẽſoriam vt idem in Almanſore.

Oleum fratini aben Aſdeſue in antidotario.

Oleum feſſinum in antido. oribaſij.

Oleũ gnoz citri alben Aſdeſue in antidotario.

Oleũ gnoz viridiũ. i. de fructu terrebinti ibidem

Oleum gagatis ibidem.

Oleum iuniperi ibidem.

Oleum yrinum. i. de yreos.

Oleum inãtum. i. de floze vitis agreſtis.

Oleum de keiri Raſis in tractatu de oleis.

Oleum de kerua. i. de pentadactilo

Oleum lini ſeminis notum eſt.

Oleum laurinũ aliõ fit ex baccis z hoc diuerſimode aliud ex foliis laurij zc̃.

Oleũ lilij celeſtis a Raſi i tractatu õ oleis z ẽ yreos

Oleum liliaceum in antidotario oribaſij.

Oleum lentiſcinum ibidem.

Oleum lactuce in antido. aben Aſdeſue zc̃.

Oleum mãdragoratũ in antido. oribaſij.

Oleum macianoz Raſis in tractatu de oleis.

Oleum maſticinum idem ibidem.

Oleum maiozãne ibidem

Oleum mirobalanorum ibidem.

Oleum mirtinum aliud fit ex baccis. aliud ex foliis ſ Bya. z Ra. z alij plures.

Oleum milinũ vocat. i. de citonijs in ãtido. oriba. z Dli. melinum vocat.

Oleum melãtinũ ibidẽ z ẽ de nigella zc̃.

Oleum muſcelinũ a muſco dictũ qđ. M. in antido. vlim. Jtẽ muſcelinũ vocaẽ qđ fit ex bũiditate iuẽta in tuberoſitatib⁹ vlmi. Jtẽ muſcellinuz vocant multi moderni oleũ de ben qõ balaninũ dr. g.

Oleum muſcinum fit ex muſcis.

Oleum de mabaleb in antido. aben Aſdeſue.

Oleum de mezerion ibidem.

Oleum nardinũ a ſpica nardi vocatum ẽ cõfectõis magne in antido. vlim z alijs locis. vnum Raſis in Almanſo. ſimplicioris cõfectionis facit.

Oleum nucum fit p expſſionem vt amigda.

Oleum nucis indice aben Aſdeſue in antidotario

Oleum nigelle Raſis in tractatu de oleis

Oleum nenufarinum ex floribus nenufaris. z oleo onfacino fieri debet.

Oleum ozimi in antido. oribaſij.

Oleum oleandri. Raſis in tractatu de oleis.

Oleum ouorum qđ ex vitellis fit idem. Jtem in antidotario aben Aſdeſue.

Oleum papaueris ex ſemine extrabitur

Oleum pſicorum ex nucleis eorum

Oleum piretri Raſis in tractatu de oleis.

Oleum piganinum. i. rutaceum.

Oleum pãpinei in antido. oribaſij.

Oleum pſilotrum ibidem

Oleum populinum ibidem.

Oleum pulegium in antido. aben Aſdeſuẽ.

Oleum piperum ibidem.

Oleum pinearum de nucleis.

Oleum picinum qđ et picuinum dr. manat a pice cum igne liquatur.

Oleum rafaninũ in antido. oribaſij.

Oleum roſaceũ Jo. Sera. in. ij. de cõfectionẽ ceroti i fratiui. õ oliuis inqt crudis q ñ maturãt zc̃. z oẽs ibi ꝓcordant. ſz loco ei⁹ amigdalaz dulciuz poteſt poni.

Oleũ ſambacinũ ex floribus zãbach qđ ieuſenũ dicit.

Oleum ſauiſinũ in antidotario vlim.

Oleum ſaliunce Raſis in tractatu de oleis.

Oleum ſinapis ibidẽ in antidotario vlim.

Oleum ſicioniuz de radice cucumeris agreſtis.

Oleuz ſabinũ Ba. ad glauconẽ ca. õ ſchliroſib⁹ eſt oium inqt tenuiſſime virtutis ac penetrabilis.

Oleum ſtellionum in antidotario Oribaſij.

Oleum ſiminum. i. de lentiſco.

Oleũ ſcilliticũ a ſcilla quã. z. i ãtidotario vniuerſali.

Oleum ſiſaminum a ſemine ſiſami.

Oleum ſerpentinum i antidotario abẽ Aſdeſue.

Oleum ſcorpionum ibidem.

Oleum ſtinci ibidem.

Digitized by Google

Oleum tilinum de fenugréco in antidotario Oribasij. Item Alex.
Oleum violaceum ex onfacino oleo fieri debet.
Oleum vtrice Rasis in tractatu de oleis.
Oleum vulpinum abe Mesue i antidotario.
Oleū zurūgen Rasis in tractatu de oleis nō posset diuersitates oleoꝝ enumerare cū qlibꝫ fere ō q̄libet medicina oleum facere possit.
Olinticum Pau.ca.de dolore pudendorum.
Oliothos grece capitific⁹ ficus agrestis liber de doctrina greca.
Ollira grece ador farina Pli.ollirā caricā dixim⁹ vocari.hac ꝺcocta fit medicamē qō egiptij aterā vocāt ꝛc. Itez alibi Omerus hanc filiginem vocari dixit.
Oliue colūbares apud Bya.sunt q̄ sale z aqua cōdiuntur sicut patet ex eius ꝓcordia cum Aui.
Olixatz apium macedonicū qō a By. oreoselinū vō. Pli.oliratz q yposelinuz vocant ꝛc. Sed ꝺrium vt a Ba. vide infra in fumino.
Olosidera spatula Cassius felix.i.ferea.nā sydiron greci ferrum.
Olostion Bya.herba ē minuta tribus aut q̄tuor digitis alta folia z hasta coronopodi filia bñs aut agrestis.radix ē illi valde tenuis sicut lilij albi.odore vinoso.longa digitis.iiij.nascit locis altis ꝛc.
Omanlisin.g.vocat pa.farinā ordei.lib.ō cirurgia.
Omasum veter centipellis vētriculus stomachus animalium rūinantium
Omentū pelliculus inuoluens imedietate itestina.
Omfakion.g.onfacinum non p.n. vt multi.
Omfalos grece vmbilicus.
Omfacium apud By.est sucus vuaz albaz imaturaz vel ipsemet vue siccitate.e et dicit sic vocari sucū morꝝ siluestriū siccatum.
Omfacū mel fm Bya.fit ex mixtura duaꝝ ptium mellis z vne suci vue acerbe Ste.vō aq̄ beseren
Omfacileon oleum omfacinum.
Omphaciū Pli.fit ingt duob⁹ generib⁹ z totidē mōis ex oleis.i.z vite olea adhuc alba expressa vt supra ex druppa ita vocat pr⁹ q̄ cibo matura sit iā tū colorē mutāt z ꝺsiaq̄ boc viride ē id cādidū ex vite cū vua añ canis ortū i ꝑma lanugine demeti turvna ciusꝫ melligo reliquū coqt⁹ sole coqt.nocturni rores caucē.ificili ꝺdit melligo colligit sub iū cipio eſſuat optimaqꝫ rufa acriorꝫ z aridiō ꝛc fit z alio mō vua imatura terit siccataqꝫ sole i pastillos redigitur.
Omphalatos.g.lambrusca vua agrestis.
Omilin Pau.ca. de tremore. Itē de mictu sanguis a vesica. Item de asmate.
Omis z omidbia.g.pisces idē fm Kiranidē qō memida de quo supra q̄ etiā dēbras z kibros vocat.
Omi.g.filis ſz p diphthōgū omoi scribit.liber de doctria greca omiō file. Inde omiomerō filiū ptiū omogenis filiis generis.omogeneū dicunt latini omotenus sinochus filijs tenoris.
Omnimorbia vocat a qbusdā poliuz eo qō multis morbis ꝺgruat.liber antiqu⁹ de simplici medicia.
Omon Pau.ca.de asmate omon q̄ sub idrijs iuniuntur frige i vase fictili ꝛc.
Omoplatis.g.arm⁹ spatula omoplata vero plurale.
Omos grece humerus.
Omotribū oleū Alex.ca.de cephalea omotribum oleū ingt octobusculū ꝛc. Idē in ca.ō fomentis ad splenis inflatōem. Itē in ca.ō linimētis ad podagrā calidā oleo iqt omotribio q̄ ꝓio tpe fit z recipit folia oliue vt sit amaꝝ ꝛc. Ba.vero.xi.ō in gēio oleū onfacinū.ab alijs vero omotriuos.i.ex acerbis oliuis ꝑstructum ꝛc.
Onager grece asinus siluestris.ſz grecus onagros dicit.
Onagroñ By.ant onatisana aut onotosuz dicunt fructex ē arboꝛcula z maior folia amigdale filia bz et mollioza sic lilium limpida.vñ radix ē illi mior z alba q̄ ficca odorē vini bz nascit locis montuosis
Onicū By.folia bz oblōga diuisa z aspa z spissa z hastas bz cubitoꝝ duoꝝ q̄ sūt spinole i qb⁹ capita sūt rotūda.flore croceo semē album z rufuz z longum z angulosum.
Onichiō Demosthenes ē iqt i ſteriorib⁹ pupille pti bus purulēta sanies.pmptissime appens lōgitudine ponrectior vt vngulis videat scema hinc dens.qꝫ nomen accepit ꝛc.
Onidos lignuz. Pau.ca.de dissinteria.
Onirogonos.g.siur⁹ leis i sonis.vt Aler.ꝓpo ca.
Oniscūte.g.Cas.se.ca.de dolore auriū teselos iqt quos greci oniscūte vocāt vermiculi sī q nascūt i būectis locis.hūidū tñ fugiētes q tacti i spumas plicādo ꝙuertūt ꝛc.nos vo porcelliones vocam⁹.
Onitis ē ꝑa spēs origani eaꝝ qs Bya.describit.
Oniri oubasi.ca.de suffocatōe mīcis ē iqt vngula de coclea z ē blatte bizanzia Alia.in matridato in trocisciis eius onix aromatice scribit.
Onix.g.vnguis.
Onobrosi By.folia bz lēticule filia z minora asta duobus palmis longa florem feniceū bz.cui⁹ radix minor est.nascit locis humidis z cultis.
Onobreche Pli.folia lentis habet longiora paulo z florem rubentem.radicem exiguam z graciliem.nascitur circa fontes ꝛc.
Onolosat ara.nomen ponderis idem q̄ obolus.
Onóma Bya.aut nōidana aut flomis aut nomen dixerunt folia bz filia anchuse.sed oblonga z molliora vnius palmi bñs altitudinē spansa sup terram sicut ancusa.sed nec astā bz nec semē nec florem.radix est illi tenera z minus fortis z rufa.nascitur locis asperis ꝛc.
Onomia By.ſ.q̄ multi onomida appellauerunt virgas habet duarum palmarum in quibus capita sē minora.folia sē illi minuta sicut lenticule aut rute aut āchuse subaspera z pinguia z spissa.hāc multi in sale ponunt z comedunt ꝛc. Pli.onomia longa folia habet fere ad tres digitos i terra iacentia tria ad ſlitudinē anchuse incisa sine caule sine semine sine flore.

Digitized by Google

Onolacti Bya.ca.de acti sic vocatur cbulus grece z est dictu afini sambucus.
Onos grece asinus.
Onotrisis apud kiranidam exponitur asini cauda. z asini malua z est altbea.
Operiten sm Pli. vocant greci medicamē nobile ad dissinteriaz z flōaticos q̄ fit ex musto albo z fructibus stipticis.
Opirus panis Sal. ad glauconē ca. de apostemabus quinon fit nimium candidus. neq̄ multus furfuris oīs Cor. cel. panis inquit farine de qua nōdū demptū est q̄. greci artopiron vocant. sm Pli. videtur apirus azimus. naz antopirus vocatur fermentatus ab ipso.
Opistoteros grece posterior.
Opistonicos opistonicus.
Opistonos extensio dorsi retro z eeka.
Opitz ab opos q̄ est lacrimus nomē extrahit. opium vero q̄ est melius fit scissis leuiter capitellis papauerum nigrozū adhuc virentiū terre ita ne scissura interiora penetret z lac q̄ egreditur colligatum in vasculis desiccatur tale tebaicū vocat. sed quando capita ipa cū suis foliis cōtunduntur exprimiturq̄ succus atq̄ siccatur fit aliud opiū q̄ miconis dicitur q̄ patet per By. ca. de opio z ca. de miconio q̄ est papauer.
Opium quirinatiuz aliquando inuenitur in libris antiquis sed melius opos.
Opix. g. capillus veneris li. de doc. greca.
Opos quirinatiū ē assa que z lasar grece dicitur vt apud Alex ca. de curis dentium circa principiū Hemo. opij cirinaci. hoc est lasaris z aliquādo opōcire inuenitur.
Oposilon Byasc. vere similem efficatiam habet cum silfio z cetera.
Opponax succus vel lacrimus panacis herbe.
Opobalsamum lacrimus.
Opos grece. i. succus seu lacrimus alicuius plante balsami arbozis q̄ oleum interdum vocat nō recte. nam velut gumi in aqua dissoluitur z cū ea miscetur q̄ patet per id eius quod in labijs vulnerum tilobalsami vnde collectum fuit adberet.
Opofici Byascoi. est succus agrestis ficus intellige lac.
Opocsi in antidotario vlim in confectione olei sicionij est gūmi edere. nam cisteos vt apud Byasco. est edera. Item Alexā. capi. de vnguntis ad podagram.
Opode medicie. i. que de succis fiūt vt opiū Lasc. de cautella collyriozum.
Oposelinon Plini. addiderunt quidā oposelinō speciebus apij differens breuitate caule satiuo z radice z colore rufo z cetera.
Opsis grece facies aspectus vultus.
Opsis psomi crusta panis superficies.
Opson grece pulmentum.
Oposonia cibi salsamenta.
Oposphiogarum de quo supra in ob.
Opsalmus Bemoste. capi. de curandis passionibus oculoz̄. duplici inquit significatione accipitur cōmuni. s. et propria. cōmunis vt passio oculorum quā nos lippitudinem dicere possumus. propria vt humectatio frequens siue lacrime fluxus cum granozum creatione z inflatione palpebrarum atq̄ ruboze prime tunice zc̄.
Opros grece assarus assis.
Opsale quo cribrātur subtiliter pulueres est pannus de serico subtilis vt Rasis in Almansore capitulo de febre cotidiana. z vocatur sic ab ore quia eo consueuerunt nobiles mulieres ora velare.
Oprasis. g. visus orata visibilia zc̄.
Orchades olive dicuntur eo quod testiculis assimilantur. nam greci testiculos orchis vocant Isidorus.
Orchis Bya. qua alij cinosorchin. i. canis testiculus. alij affrodisiam. i. veneriam vel priapismum dicunt. turium habet bipalmum z folia similia olive spansa super terram sed molliora z angustiora in basta florem ostendit purpureum. radix ē illi bulbo similis z lōga duplex z angusta sicut olive. vna superior altera iferior. vna sortis altera miolis z rugosa. radix eius comedit assa sicut bulbus. altera orachis qua multi serapiadā vocāt tricut andrax pro magnitudine radicum. denus folia habet similia prasio z oblonga latiora z sordida. virga eius longa est duobus palmis florem purpureum proferens radicem i similitudinem castorei habens. i. quasi testiculos zc̄. ambe sunt spēs satirionis de quibus etiā infra in sa.
Orchis grece testiculus.
Ordeolum est pustula in palpebris propie nascēs ab ordeo ob similitudinem nominata que grece etiam crite dicitur quod est ordeum vt Cosme. cel. eam vocat zc̄.
Oreginos grece faba fressa. i. fracta.
Oregmon dicimus nos sonitum spūalium qui fit anbelando maxime i piplonia z asamate z moscentibus.
Oreptica grece sunt que fastidium ciborum auffe runt Sal. ad Patrinianum.
Oreoselinum q̄ est dictu grece montanum apium Plinius cicute foliis. radice tenui semine anneti minutiore tamen z c̄. Byascor. oreoselin. ū virgas habet oblōgas z radices teneras ex vna plures in quibus virgis capita sunt conio similia et minora z odor tunda in quibus semen est obionguz et viscidum et odorem similem ciminio habens et cetera. Stephanus oreoselinus ē que rostanum montanum.
credit esse id q̄ inossis apellat apium
Orsus vel orsos vt greci piscis apud Kiranidam Oribasius est acerua.
Organon grece organū instrumentum. inde membra organica. i. instrumentalia zc̄.

Digitized by Google

Origanum Bya. omnibus ē notum. eius species sunt tres. pma appellata eracleotica habens folia in similitudinem ysopi velut scissa vmbraculo cum semine in sumitate virgarū nō frequenti vt densō. altera onitis appellata similis ysopo. sed subalbidior in foliis z semine iugi ac dēso i coronarum vice pendentiū. tertia a grecis appellata est panace vel asclepias aut cōde. vt Nicander posuit. hec virgis est bipalmis tenuibus cū vmbraculo simili aneto z floribus albis radice tenui. patina virgam habet decimum super q̄ virgam semen habet non spissum gustu sub amarū zc. et ita origano greci tria nomina posuerūt et quib⁹ vnum tragoriganum vocauerūt q̄ maiores efficatie atq; virtutis sentitur in rōne medicine zc. Plinius origanum quod i sapore cunilā emulatur. plura habet genera in medicina othinum vel pharion appellant origanō nō dissimile ysopo. tragoriganū filius est serpillo siluri. sed eracleon tria habet genera nigrius latioribus foliis glutinosum. alterum exilioribus mollibusq; santuco non dissimile quod aliqui prassion vocauere malunt. tertium ē in hoc mediū minus q̄ cetera efficar zc. Scito quod fermo ō origano z pulegio apud Aui. est confusus cum sermone de calamēto in ca. de calamento. capitulum vero quod incipit origanum est ca. de saturegia. Nam in arabico sabater scribit quod est saturegia z ipse ibi dicit q̄ est potentia basce quod est thimus sic ēt dicit By. de timbra que est saturegia. certa quo que capi. cōcordāt cū ca. de timbra.

Oriza grece risi grauū risi. vide quantus ea vtitur Aleran. ibis in quib⁹ alij vtuntur risi. preterea in li. simili Almansor. in clisteri ad bilis interiam vbi Almansor habet risi ipē habet orizam. Et scias q̄ grecus per iota z. y. philo indifferenter scribit Plinius orize folis carnosa porro similia altitudo cubitalis flos purpureus. radix gemine rotunditatis et certa.

Orion grece finis terminus meta. Inde orizon finitor.

Orminon siue vt latini emola vel auricularis siue reiectialis habet tursum cubitalē quadrū folia vt marrubium crantia sicut sunt lamine auriuz pēdentes cuz semine longo ac nigro. Itē alia agrestis appellata cum semine rotundo ac flauo acri ori z certa. Pli. orminū semine sike cimino cetera dorrantuli altitudine. onoz ē genere alterius semen nigrius z oblūgum alterius candidius z rotūdius. hec plāta ab. Al. vocat tuderi.

gallo cresta vulgo dicit

Ormino in vero Bya. herba ē similis prassio et foliis z virgis cuius virga quadra ē lōga dimidio cubito ramulos sicut siriace que folia sup radice iactātur i qbus semen diuersum ē. que et agrestis rotundum semen habet z ruffuz. altera vero ob longum z nigrum z certa.

Orminis in anti. vlim i cōfectione mitridati exponūt semēcrape z alij dīt enulaz. neutrū credo.

Orneon grece auis ales. ornea aues.

Ornis gallina.

Ornitogalle Pli. ē herba caule tenero ac cādido semipedali radice bulbosa molli tribus aut quatuor agnatis coqtur i pulte zc. By. ornitos gal la herba est in medio hūs virgellā albaz z mollē longam duobus palmis que a sūmo sepatur pūbus tribus cuius flores albi sunt z foliis diuisis sicut cancri zc.

Ornus arbor sterilis fm Papiam.

Oribate Bya. q̄ multi cinomorion dīt aut leontia cipri aut tisinū dīt. status ē illi palmoz duoū colore rubeo folia aspa z pinguia hūs z mollia z florē album aut mellinū. radix vero eius digiti habet crossitudinem que in sūmo in duas partes scindit. hec herba inter legumina nasci solet z legumina ipā prefocere z certa.

Oroblaten Pli. vocat necante erinim z legumia alia. alij cinomorion appellant ad similitudinem canini genitalis est caliculis sine foliis z certa.

Orobos. g. vocant orobum herbum.

Orobotrō a quibusdā ypoquistis vel ypocistis vocatur fm Pli. supra in ypocistis.

Orodes hūores. i. serosi aquosi vt Aler. ca. de nausea. Itē ca. de scabie velice. Item ca. de catarticis podagricorū. cuānt inquit tenues humores quos greci orodes vocant. interdū orodes inuenitur ab oros q̄ est serū lactis.

Oros Theo. Pisci. ca. de lepra aqua lactis quā medici orō appellant Step. oros aqua lactis.

Oronaruatū est ribesum pro ribes.

Ortix grece coturnix quaquilia graculus liber de voc. greca.

Orthocathomenus lectus almaticis aptus i quo potius sedere q̄ iacere videat Theodor⁹ Pisscianus ca. de aimare Musio ca. de prefocatione matricis orthocathemena inquit sedeat z est dictu recte sedens ab orthon q̄ est rectus z chate q̄ ē sedere.

Orthomia supra in almare.

Orthos ponticos grece talpa.

Orthos grece rectus.

Oruza pro ortica Ste. scripsit

Osatis Mesacer osatis a grecis ē vulgo gaisdo vocata non modicum questum prebens tinctorib⁹ herba.

Oscū vocamus bursaz testiculoz a greco oscheon

Osiloballamū Step. p̄ hilobalsamo z certa.

Osiloxaracta inde Stepi. p̄ kairiem pro chiarsāber z est calsia fistula.

Osiris Bya. virga est illi nigra z tenuis z sarmentosa z ramulus fragilis que circa se folia habet sicut linū z nigra i initio z cū maturuerit ruffa fit z cetera. Pli. ospiris vocat.

Ospiris Plini. ramulos fert nigros tenues lētos et in bis folia nigra ceu lini. semen in ramis nigr

in initio deinde colorē mutato rubescens etc̄.
Ospiron grece legumen.
Osta grece ossa osteō os.
Ostraka grece testosa aialia. ostracoderma ēadem animalia maxime pisces testosi vt Alle. in pluribus locis.
Ostrea piscis in cōca natus. Bya. ostree possire vnde purpurea tingit coclee sunt zc̄.
Ostrin ℙli. q̄ ostrea vocant gignit syria z egypt⁹ solitariam circa sara aquosa filem frarino corticē ramis folio pilis. i. pilulis tamē lōgioribus crossioribusq; ac rugosis incisuris que per totam discutrunt semine ordeo simile z colore z materia dura atq; firma et ceka.
Ostrutium dicit ℙacer sed Bya. strutiū z ē cō disi de quo supra in co. z infra in st. zc̄.
Otalgia grece dolor auris.
Ota grece aures ide potida iuxta aurē. flegmon.
Otion z otarion auricula vel auris zc̄.
Otionripa grece. auris sordes.
Oticen. g. dnt medicīam auricularē Cassi. felix capi. de egritudinibus aurium.
Otibimiz vel prassio appellant non dissimilem yssopo ℙlinus.
Othonia Bya. folia habet eruce similia. sed ptusa z fragilia florez croceū z latū. vnde multi spēm anemonis esse dixerunt zc̄. ℙli. othonia in syria nascitur similis eruce perforatis trebzo foliis flore croceo quare quidā anemones vocauerūt.
Othomō Theo. ℙisci. celidonia maior q̄ multi othomō vocāt. ozibasius capi. ō collirio ygmo caucalidos otton est q̄ alij vocant celidoniā maiorem vt Bya. obserua aūt ne fit celidonie species q̄ greci vocant filon agrion. i. ignez agreste z. n. acriter erulcerat carnes. Gali. n. testificat sine mozdicatione esse maioz celidoniā zc̄.
Oua apala grece molla tenera.
Ouataricon ℙau. ca. de dentibus z gingiuis sanguinē manātibus z reumatizātibus gingiuis ouataricon in ollaz comburens donec carbo fiat zc̄.
Ouze ara. auser li. de doc. ara. si vze dicis idez est.
Oxalidos ozibasis in confectione cuiusdam epithimatis facti est herba acetosa.
Oxalmū Bya. q. z. mellis eminas. x. aque cotilas totidem salis eminas. vij. aceti viscidi cotilas v. zc̄. Item Cas. se. ca. de fistula.
Oxia gre. exponit in libro de alimētis Gallieni ibi q̄ est spelta.
Oxiacantos grece Bya. arbor est nimium spinosa fructum mirte similem habens sed paulo maiorem rubeum interius zc̄. est dictu acuta spina et est arbor ferens berberos vt patet per concordiam. Bya. in eodem ca. cum Alaui. capi. amiberberis Steph. oxiacantos z oresquium berberis. quidā carpusiam vocant zc̄.
Oxiacantos etiā sm Bya. vocatur a quibusdam cinolbatus de quo supra in ci.
Oximel grece Steph. squingibim ara. sed hoc nomen tam syrupo acetolo ex melle quaz ex zucharo conuenit.
Oximel Juliani apud Alexan. capit. de catarticis ad podagram ex flegmate. Item in passionario eodem capi.
Oxios sm ℙli. planta solis trina habēs folia.
Oxipoxiz mdeicamē acute pozos penetrās verū in quadam practica de greco inuenio q̄ est catarticum educēs melancoliā et flegma.
Oxi grece acutū. oxos vero acetū.
Oximirsine. ℙlinius cum de acozo. loquitur inueniuntur qui oximirsine radice acozi vocāt. Jō quidam banc acozos vocare malum zc̄.
Oxideritis dicitur a quibusdam planta que a Bya sco. vocatur capnos supra in ca.
Oxidozium fomētum acuens visum Cas. fel.
Oxifilon apud Bya. plāta que geraniō dicitur supra in ge. est dictu acutozum foliozum.
Oxision ēt ab eodem dicitur tertia spēs trifolij. q̄ trifoliū acutū latini dīt q̄ oxilida ēt vocatur.
Oxisilon etiā acetosum solum significat z tunc est ab oxos q̄ est acetū.
Oximyrsinem vocat Bya. myrtuz agrestē ℙli. est siluestris myrtus minoze semine q̄ quidā oximursinem alij camelē myrsinem. est enim bzeuis fructicosa zc̄.
Oxiquin iuncus acute sumitatis. ℙau. capi. de fluxu mēstruozum de squino infra.
Oxirola dicebat greca berbaria q̄ vocat iuncus acute extremitatis. cambuzola vero obtunse sumitatis. nam vrola grece z squini iuncus.
Oxogares grece garū acetosum supra garus.
Oximeli dicit grecus nos oximel
Oxifabum latini scribūt se. grecus oxofanos vt liber de doctina greca z ozibas. z est ponderis vel mēsure nomen ℙapi. est pondus vncie vnius z scropulozum. vi. grecum est q̄ latini acetabulum vocāt. Isido. vero oxisabus sit si. v. dragme addantur ad. xi. ergo sextāduz ipsuz ē. xv. dragmarum secunduz ℙapiā vero. xi. posita dragma nona ℙars vncie. vel si ē octaua ē. x. dragmarum supra in ac.
Oxicratum grece est dictum acetosum vinum. verum ipsū ē acetū aqua mixtū. naz vbi ℙau. ca. de vlceribus aurium habet oxicratū Alui. eodez loco bz acetū aqua mixtum sic etiā in omnibus libris arabicis vbi habetur acetū aqua mixtū i gre.
Oxisenika grece ē dictu acetosi dactili et sunt tamarindi.
Oxicola idē q̄ tauro colla. infra in ta.
Oxicada vel oxicadya.
Oxigala. g. ē. acetosum ℙau. ca. de fastidio.
Oxiglicō. g. oxicacidū quod arabice muzā dicitur. ℙau. ca. de colerica passione accipiant inquit succuz maligranati oxiglici z ceta. z cōponit ab oxos z glicos quod est dulce.

Digitized by Google

Oxyleon ex aceto z oleo cōmuni componitur.
Oxyracroceum emplastrum in anti. vlm ab aceto z croco quod recipit.
Oxyremia eructatio acetosa.
Oxyreū in anti. vlm in emplastro dia dalcalia.
Oxyrodium mixtio aceti z olei rosati Cal. fe. ca. ō causone acetum rosatum exponit.
Oxyzachara ex aceto z zucharo. quecūq; ab oxos quod est acetū nominantur p. y. greci scribunt.
Ozaenitidis fm Pli. species quedaz spice nō bone virus redolens.
Ozimie grece vlcera feteritia inter nares. Cal. fe. ca. de polipo z Alex. proprio ca. z venit ab ozon quod est fetens.
Ozimum basilicon. i. ozimū Dya. z Pli. vocāt. multas habet species. nam est cōe quod vbiq; inuenitur latis foliis z est gariofilatum strictoribus et minoribus gariofilis redolēs z citratū omnibus foliis latioribus odorez habens citri quod arabice turungen vocatur. quidam fluuiale vocant Pli. domesticum z silueſtre scribit. Dya. ozimum inquit habet folia ozimo bastas duaruz palmarum que baste foliculos hñt similes sqamo et semen nigrū simile melatio et ceſa. ex hoc videt facere dſam inter ozimū et ozimium.

P Littera apud grecos' eiusdem est potestatis que apud nos nisi quando antecedit ei m. littera tunc illud. p. trāsit in sonū nostri. b. quapropter scribūt ampelos z legūt ambelos. arabes vero omnino hac littera carent quā arabes volunt dictiones grecas vel latinas. p. habentes scribere ponūt ,p ipsa aliquādo. b. aliquādo. f. vt berchibiados ,p pdicbiados que ē paritaria z frassion pro prassion.
Pachimeres. g. grosse substantie. nā pachos greci crossitudo spissitudo dēsitas li. de voc. greca.
Pachites beleferon. g. Demo. ē palpebraz corpulētia crossitudo qua exteriores partes vident extēse. interiores vero carnose atq; sanguinolente vertende palpebre difficultatez faciens. Iz venit ex oculo ,p cadente aut ex lōga lipitudine aut ex mala curatione zc.
Paguros ont greci cācros marinos vt Palladi⁹ de agricultura ca. de his que infesta sunt ortis.
Palami grece palma manus.
Palami piscis de genere scōbroz vel ei similis.
Palea camelorum vocat sgnantū zc.
Paleri Pli. tirsum hz lōguz tenuē ceu calam⁹ in sūmo flore ēclinatum semē simile sirami.
Palmipissa. g. vocat pix liqda bis cocta Pli.
Palmam xpi vocant quidam speciem satirionis binas radices habentē similes duabus manibus in radice iunctis.
Palmos grece saltus membrorum.
Paliurus Oriba. vocat acus. Dya. paliurus ab alijs acus palearis. ab alijs cicer domesticum vocatur. dicitur z lanaria ab aliquibus eo q; pleriq; ex ea lanam lauāt z ceſa. Pli. paliurus quoq; spine genus est. semen eius afri zuicou vocant z ceſa. et alibi fructicosa est ructus rubens iocundus z suauis. cuius cibus vina meliora videri facit et cetera.
Panaritum vocant latini apā puum accutissimū quod fit ī sūmitatibus digitorū iuxta vnū genus transumptum a greco paranichion vt Theod. Pli. nominat z ē erpō iuxta vnguem à para et nachia que est vnguis.
Panax Dya. multas plantas hoc noīe vocat. et quattuor capi. facit vnuz sic. panax eraclea vude opoponax colic. multuz nascitur in libia macedonia z archadia. vnde multi eā in ortis colligunt pro acquisitione. folia habet minora z spansa super terram ozibilia z aspa valde sicut ficus obrotunda z diuisa in. v. partes. virga ē ei longa folia sicut fistula ferule albi coloris ī qua folia sūt minuta in circuitu z super virgas capitella aneto similia cum flore mellio. semen odoratū z calliduz profert. radix ē illi yna solida que de se multas radices emittit albas z odore graues z gustu amaras. nascitur in fontibus libie z in macedonia succus eius melius colligitur posq; marcere cepерit. nam radix eius icisa emittit lacrimū qui siccatus croceū reddit colorez.
Panax cironia nascitur in monte pelion q; latini inulam cāpanam dicunt. folia hz amaraco silia z florem aurosum z radicem tenuem z non altam gustu viscidam z cetera.
Panax asclepij herba ē virgam ī medio tenuē habens vnius cubiti longitudine. nodosa folia silia maratro z algiora z super virgā capitellū habēs in quo flores sunt aurosi viscidi z odorati. radix ē ei tenuis z minor z ita multi dicunt quod hoc panax origanus agrestis sit aut cotila zc.
Panax aut deuia similis est ciparisso titimallo vnde nomen accepit z numero titimalli ponitur bastas habet in cubiti longitudine nodosas et folia acuta z tenuia similia pini flores longos z purpureos semen latum sicut est lenticula. radix est illi alba et grossa et lacticinio plena et cetera. hanc puto esse quā erulaz dicunt qui dixerunt. Exula lactescit sine lacte limaria crescit ab Aluicen. scebiam dicitur. hec Dya. et cetera. et hoc in capitulo de ligustico panace. ligures ligusticum vocant eo quod radix eius alba ē et odorata similis panaci. Item idem panaces apud quosdam dicitur origanum in capitulo de origano.
Panaces fm Pli. sic distinguntur ī siria et ī fine arachadie circaq; erimāti fontes et ī affrica z macedōia gignitur panax ferula sui generis gnoz cubitoz folijs prio ēternis mox ſeis ī ſra tacenb⁹

simplꝭ magnitudine rotundis in cacumine vero oleagineis semine i muscari)s dependente vt fe rule.excipitur succus inciso caule messibus radicem i autūpno. Jte alibi panaces ipo noie oiuz mozboz remedia ꝓmittit numerosuz z ois in uentozibus ascriptū. Unum qppe asclepio cognominatur quoniā is filam panacē appellauit. Succus ē coactus ferule qualē diximus.radice multi corticis z salsi id ꝙ e macedonia afferī bucolicon vocant armentarijs spōte erupentē succū excipientiꝫ hoc celerrime euanescit. Jn alijs aūt gīibus ꝓbatur marie nigꝝ z mole z ceta. z infra alterū genus heracleon vocant ab Hercule inuentū tradunt.alij origanum eracleoticuz siluestre dīnt.quoniā origano ē simile radice vtili ꝛc̄.tertium panaces chironion cognominatur ab inuentore foliū eius lapaceo simile maius tñ z birsucius flos aureus.radix parua. nascitur pinguiꝫ locis buꝫ flos efficacissimus ē eo ꝙ amplius quā supradicta ꝓdest.quartū genus panaces ab eodē chirōe repertū centaurioꝫ cognominat. sed z farnaciū in cōtrouersia inuētozis a Farnaci rege deductum scribitur hoc lōgioribus q̄ cetera foliis z seratis radix odorata in vinbra siccat vinoqꝫ grām adijcit.huius duo genera fecere alii.ud lenioza folia alterum tenuioza ꝛc̄.

¶Pancratium Dya.multi scillā vocāt.radix est ei filis bulbo maiori colorē purpureū vel crocineū hīs gustu amara folia lilio silia sed oblunga.virtus est ei silis scille ꝛc̄.hec ē q̄ Aui.cepe azir vocat sicut arbitror. Jtez Dya.panacraciū dicit a quibusdam intubum dici.

¶Pandimō fm Oribasiū dicūt greci qñ cōis egritudo i pluribus boibus cōcurrit.cuius spēs ē pestilētia,s.cū i.ūt egritudines marie mortifere.

¶Panis cuculi vocat a qbusdam plantula que vocatur alleluia acce.osi saporis trina habens folia sicut trifoliū nisi ꝙ vnum quodꝫ foliū diuisurā habet in se.ingreditur in confectione vnguenti viridis cirurgicorum z ceta.

¶Panis opirus supra in op.

¶Panis porcinus ciclamē malum terre cassamum idē quāuis alia herba voceta Pli.malū terre.

¶Panos Plini.e glandiferis arboribus folia que vocatur aezopos fert panos arētes muscoso villo canos non in cortice modo verum e ramis dependentes cubitali magnitudine odoratos z cetera.vide an sit vsnee z infra in spagnos.

¶Panthagathe grece cōmuni nomine pulegiuz dicitur.s.tam marculus q̄ femina ex eo vt Dyas. capi.de pulegio z ceta.

¶Panter geece panthera.

¶Papaueris fm Dyascoi.tria sunt ꝓprie genera sed alie plante vocantur hoc nomine in ꝓprie in capi.de miconio ꝙ papauer.sic miconij duo sunt genera.vnum ortiuum.aliud agreste.semē primi pani admiscere z melli pro sisamo quod filaritis nominant quia capitellum habet oblōguz z semen album agreste vero capitellū habet breue semen nigrum z hoc nominatur a multis capitribus z a multis reaspis'eo q̄ succo careat cuz maturuerit.tertium genus agrestis miconis minus z viscidum est z oblongum capitellum habet ꝛc̄.Sed apud Serapi.ex verbo Dya.sunt inquit ei multe species.naz ex eo domesticus qđ in ortis seminatur cuius capita sunt oblonga et semen album et ex eodē est agreste z sunt ei due species.vna est habens caput de prefsum z eius semen nigrum z alia caput oblongum minus tamen altero z vocatur seil z ex eo est cōcussuz eo q̄ flos eius ipso cōcusso cadat cito. et ex eo est almugaram q̄ nascitur iuxta mare in littoribus et ex eo est zebedbi ꝛc̄.Jsta duo vltima generanō sunt vere papaueris nisi nomine de quibus infra. Sed Plini.papaueris satiui tria sunt genera. vnum candidum alterum nigrū cuius capite scapo incisso lacteus succus exprimitur. z est opiuz uerum.tertium riban vocant greci id nostri erraticum sponte quidē sed maturius in aruis cuz ordeo maxime nascitur eruce simile cubitali altitudine floze ruffo protinus deciduo. vnde nomen a grecis accipit ꝛc̄.

¶Panicald supra in iringus.

¶Papauerū in ꝓprie dicta est ꝙ pauer cornutum vocaī ab.A.et a Dy.mecōceratides q̄ idē ē dictu de quo supra in mecoceratides q̄ multi memithe mentiuntur vt supra.

¶Papauer ēt rubeū q̄ in vineis z sagetibus nascitur in ꝓprie papauer vocotur.nam a Dya.dicitur aminonis z ara.rachaicb vt apō. A. multi putauerūt hoc papauer nigreīse ponentes loco eius i confectione vnguēt populeon. multuz errantes eo q̄ sit calide cōplexionis.nigꝝ vero papauer frigidissime.de in ꝓprie dictis Pli.inter satiua z siluestria ē medium genus q̄ nisi inuruisset spōte nasceretur achiam vocamus z ēpticum z infra siluestrium vnuz genus erraticuz vocāt nigrum cubitali altitudine radice crossa z torosa in cauliculo inflexo vt cornicula folia minora z tenuioza q̄ et ceteris siluestribus semēcrile habet.quidā hoc genus glautiō vocāt.alij paliō. nascīt.n. iflatu maris aut i nitroso loco ꝛc̄.hoc ē cornutum,alteruz e siluestribus generibus eracli on vocatur ab alijs afroton foliū sī procul itueaī speciem passeruz pūtantiꝫ radicez i sūma terre cute.semē spumeo.ex hoc lina splēdorē trahunt estate ꝛc̄.tertium genꝰ ē thimalion meconia vocāt.alij archaliō folio leui albo capite magnitudine fabe.colligīē vna florente siccatī vmbra ꝛc̄.

¶Pappaueris alia spēs q̄.A. uocat spūosuz z eracliēse. Dyas.vero mecoiafrodis z eraclion vel eraclea dicī de quo supra in miconis.

¶Papauer palustris dī nenufar fm Dya.capi.de ninfea et cetera.

Digitized by Google

Papirus quando reperitur apud .A. vel in alijs libris in medicinis desiccatiuis nō dz intelligi de papiro i qua scribimus q̄ de pānis lineis sit papirus nāqz est quedam spēs iunci in age nascentis q̄ arabice vocatur burdbi z od id caplm ei⁹ scribitur in littera.b.apud .A. vbi aūt dixit q̄ ex eo fiūt carte z ipsum est carta i potentia i arabico est kirtas. naz ex burdbi fit kirtas z sic scribit illud ca. in scdo .A. q̄ incipit carta. papirus aūt i qua moderni scribunt vocatur arabice chagadb. chirtas autem q̄ ex burdbi fit sūt quedam sestoziola i qbus saraceni suas spēs iuoluūt Poli. de scribens diuersitatē cartaz que ex papiro illa fiebant dō quadam specie inutili ad scribēduz. enzoxotica qdez inutilis ad scribendū in volucris cartaū segestrium q̄ in mercibus reponendis vsum p̄bet z ideo a mercatoribus cognominata zc. nam antiq ex illo iunco dilatato z attenuato ac lōgitudialiter z transuersaliter tero duplicatoqz ac gluctio limo cartas ad scribendū faciebant et ego vidi Rome in aliqbus monasterijs antiquissima volumina ex eisdem litteris semi grecis scripta ac nullis modernis legibilia. Bya. veo hec burdbi papirum vocatum de carta alexandrina fit zc. Vidi náqz in Byas. arabico vbi depicte erant barbe p burdbi depictū iuncū paluſtrem in eius sūmitate est velut claua turcozū oblonga ex quadā lanugine densa de qua carminata quidā culcitras faciunt. ex qua lanugine seu coto saraceni parietes domoruz liniūt. Vñ .A. i. quarto can. ca. de cura febrium acutarum. z si domus inqt est pri mi temporis ex quo linita fuit luto z propzie illo in quo ponitur loco palee cotum papiri z ceta. ibi in arabico est burdbi Plini. papirus nascit in paluſtribus egypti aut quiescētibus nili aquis vbi enagate stagnant duos cubitos non excedē te altitudinem gurgitum brachiali radicis obliq crassitudine triangulis lateribus. r. non amplius cubitorum longitudine in gracilitatez fastigiatum tirsi modo cacumē includēs semine nullo. radicibus incole vtuntur p ligno nec ignis tā tū gra sed ad alia quoqz vtilibilia vasoruz. ex ipa quidē nauigia texūt z e libro vela tegeteseqz nec nō z vestem atqz stragula ac funes. mādunt quoque crudū decoctūqz succū tantū deuorantes. p̄ parantur ex ea carta diuiso acu in ptenues sz q̄ lautissimas siluras. Hanc tpe Alexandri magni cōdita alexandria in egypto primuz fuisse repertam tradūt ante non fuisse cartarū vsum sed foljs palmarū primo deinde arborum cortice scribebāt publica vo monumēta plūbeis voluminibus mox z priuata linteis cōfici cepta aut scedis z ceta. In balbaui papirus qui dicit burdbi ara. et dicitur scripus ex eo ligantur vites zc.

Papiros dicit grecus in libro de doc. gre. z exponitur papirus genus iūci semp virz sic dictus q̄ igni sit aptus. pir. n. est ignis papirus z bibula dicitur q̄ humorem bibat zc.

Papium infra i sedum z supra in erigerum.

Papule dñr apostemata pua que furunculij dicūtur vt p̄z Bya. ca. de andrafrari.

Para grece prepositio significat. a. ab. abs. apud. de trans. inter. super. iuxta. secus. ppe. proxime post. pre. preter. citra. vltra. extra.

Parabula. dicitur grece paruoli z significat vt p uerbium similitudo forma figura rei. non erubescant ergo medici a parabola parabolani dici cuz ceteris tam medicis quam literatissimis subtilia arduaqz medicine nili in parabolis dare intelligi non possunt.

Paracentesis grece paracenteseos genitiui casus est perforatio que fit in oculis ad deponendum aquam illam congelatam q̄ catheratam dicunt vt Hemo. proprio capitu. z etiam sic dicitur p foratio que fit in vente ydropicozum ad quā eda cendam vt Theo. Discī. capi. de ydropisi. p. acenterium vero dicitur ferramentum vtrunqz quo hoc z illud fit.

Parachisis. g. diffusio humorū per totum corpus Cal. fe. ca. de ydropisi.

Paracolesis grece ptiū glutinatio inde pacolecti cum medicamen id faciens zc.

Paracopin grece Paulus ca. de frenesi que vero inquit secundū acuia ardentium febrium et q̄ secundum cōpassionem stōachi consistit paracopin non frenesis est. sed est q̄ solum desipientia zc. ex hoc appz q̄ est parafrenesis.

Parafisim. g. p̄ter naturam cōtra naturam.

Parafrosion. g. desipientia li. de. doc. greca.

Paragoricuz gre. mitigatoriū vt i genesia Ad sionis z Ba. ad Glauconem paragorizat idest mulcet z mitigat.

Paralios apud Bya. vocatur tertia spēs titimalorum quas describit infra in ti.

Paralisis enterior vocatur ab Ozi. qñ ab intestini postremi paralisi fit fluxus ventris eo q̄ feces teneri non possunt.

Paralisis. g. dissolutio mēbrozū laxatō li. de doc. g.

Paraliticos paraliticus.

Paralisis occlox Hemo. est inqt torpor factus cū ḡnedie atqz formicatiōe z pallore ptiū nutrimento cessante impedito motu aut sensu quo neqz feruens qcq̄ neqz frigidū sentiant egrotātes addita ptiū cōductione aut extensione zc.

Paramia Pau. ca. de ydropisi.

Paranichia. g. q̄ paranitiū dicimus vt supra i pna. aliqñ paranichidi vocat vt Theo. Pzi.

Paranitia Bya. nascitur in lapidibus fructer est similis peplo in longitudine sed paulomino: solijs maioz zc.

Parasinanchis z parasqnātis infra in fin.

Paratella vocat lapatiū Macer herba solet lapati vulgo paratella vocari.

Paratice Plini. est herba septē caulibus veluti

Digitized by Google

rose capita substinens.
Pardalion fm Dya. vocatur mechon ceratides vt supra in me.
Pardaliaches fm Plini. vocatur achonituz vt supra in ac.
Pardalis li. de. doc. gre. pardus leoparcus.
Paragoricō dicit grecus mitigatorium.
Paremplasticuz exponitur apud Dya. ca. de gipso q est idem q paracollecticum.
Parepoma grece accidentia.
Parigro oui Pau. ca. de rana sub lingua expo. suit quidam humidum oui z bene
Parine fm Dya. vocant quidam plantam quaz sanction vocant.
Parison grece marubiū dicunt fm Plini. puto aliqui corrupte pro praſion.
Paristhmia gre. dicitur a para q ē intra z isthmō inter duas vias gutturis a similitudine cuiusdaz loci in achia vbi scita est corinthus z ē inter duo maria ita q si illa duo maria iūgerent corinthꝰ sub mergeretur z tota achia fieret insula. s. mari circūclusa. z vocatur ille locus vbi ē corinthꝰ isthmos. z hoc est q habetur a Gal. super illo affōrum se nioribus vero paristhmia ita scribitur in greco.
Parithmia ab Aler. ca. ō sinantia dicitur ipsum apostema. sed Pau. paristmias vocat amigdalas faucium quas Oriba. timsilas vocat.
Paritaria vocatur grece porkiados. apud Dyasco. vero alsine aut parthemon aut sideritis aut eraclea dicitur. z hec nomina non secundum suam opinionem sed aliorum intelligenda sūt. greca vero berbaria dicebat eam vocari vulgo perdiculi. hec apud Aui. in scō vocatur berba vitri quia vitrea vasa ea absterguntur a quo etiam aliqui latini vitriolam vocant Aui. tamē aliquādo non intelligens nomen grecum volens ipsum imitari dixit berdichies. b. p. p. littera qua carēt arabes ponēs vt supra in berdichies zc.
Parotides grece apostemata post aures ab ota q est auris.
Paroxion grece veruer.
Paroxiotes gre. incitatus iflamatus idem.
Paroxismos cōmoton exacerbatio incitamētum inflatio prouocamentum acumen liber de doct. greca.
Paroxinticon Aler. ca. de freneſi est dictu veratiuuz exacerbatiuum.
Partemon Dya. siue leucantemon aut maracū folia habet corisadro similia z flores incircuitu albos z in medio est mellinum cum odore bxumoso z gustu amaro zc. hoc est acaueż ara. vel vchuen vt apud Auicē. vide supra i acauen. Pli. similia Dyascor. Steph. partemon achauuz.
Partemon. etiā fm Dyascor. vocatur a quibusdam mercurialis.
Partenis prius artheniſia vocabatur fm Pli. vel partenis vt puto.
Partenudi vocant cōmuniter greci mercurialez vt dicebat greca berbaria. in antidotario vtiz in confectione dicta nikiticon partenothidos scribitur. Item in opopira ibidez iubetur dari cuz de coctione parteothidos z exponitur q est mercurialis. tu autē consideras in quo casu z vide si hoc est melius vel partbemon q est achauē.
Parulis Paulus propio ca. est quidem inquit z ipsa circa aliquā partem gingiuarum que non soluta putrescit zc.
Passerella primula veris berba palisis idē vt volunt quidam.
Passule montane infra in staphisagria.
Pastē grece qdā ordeū vocāt supra in crithes.
Pastinaca ē domestica cuius radix exterius nigra ad violaceū tendens interius pallida z in aliqb⁹ terris non pertenit ad nigredinē. arabes alfanerria vocant. z ē alia agrestis cuius plures sūt species semen agrestis ꝓprie daucus vocaē Pli. quedaz est silis bibiscon zc. pastinacam greci staphylions vocant. arabes iezar vt apud Aui.
Pastus columbarum z camelorum apud Aui. qd sit ignoro. arbitrabatur tamen Judeus esse saluiam quod non credo.
Passum Isido. ē qcquid ex vua passa expressuz efluxerit. dicit aūt a petēdo naz pcutitur vua fit cior z decoquit vnde fit passum zc.
Paterfio vocaē a qbusdā filipendula zc.
Patias lepida z elicis vocaē a Dya. illa que melior ē ex lepida. i. squāma vt supra in le.
Pation z scolopō macherion vel scolophon gre. fm Demo. vocatur instrumētū cirurgicū ad faciendum ypospatimū ad fluxum lacrimarum id est incisionem.
Paticos dactilos vocant greci būidos pingues q; actribules. Gal. i quarto de ingeniosan. et etiā tertio libro Alexandri circa finem in cōsili cerato. z videt vocabulū dici a greco patitirio q est plum vel calcatorium. asportant nāq; ab occidente dactili piguissimi i vrbꝰ pisi adeo q; confusi in vna massa vt soluz nuclei discerni possint. bos forte vocāt paticos. i. pssos. Item Demo. ca. de optalmia palmulas quas gre. patecas vocāt. per palmulas dactilos intellige.
Patomiki Ste. condesum. i. condisi.
Pederota Dya. a. cantrios grece melāfilos aut pederota dicitur z ceta. vt supra in ac. li. de doctrina greca pederos flos albus Plini. vero rapollum vocari dixit.
Pediculares herbe pediculicida staphisagra isra i st.
Pedicō. g. vocaē ep. lenisia seu pedanō q est puer co q pueris frequētius accidat Aler. ppio cocōtingit autem hec passio infantibus ꝓpter qō pedicon aliqui eam vocauerunt.
Peflin portulacam dicit vocari Pli.
Pegmata. g. Aler. ca. ō dicta isationis splēis li ō doc. g. pegmata vel pigmata vel pigmenta.

Digitized by Google

¶ Delargia gre. ciconia Dyaſ. capi. de ſtercoribus. Item ſuranida. ſed liber de doctrina greca pelargos ſcribit.

¶ Delekanos grece pelicanus.

¶ Delicinus Dya. naſcitur i triticea ſegete z ozdeacea cuz lamis ſiue fibris ſemie plenis amaris flauis baccis ſimibus. naſcitur in plimis z tenuibus ramis follia habet puſſilla z granula in foliculis ſunt trina ſub ruffa z amara valde miſcetur in antidotis z cetera. in antidotario vlim ingreditur in quibuſdã trociſcis. videtur ex ei⁹ deſcriptione q ſit quedã plãta que vocatur lupinaria.

¶ Delecinus in vero Dyaſ. herba eſt habens folia ſimilia ciceris folliculos ſimiles ſiliquę grece vbi z ſemen eſt ipſum velut aſſinci duo roſtra hñs vnde z pelecinos dicta eſt q aſſipelix dicta ẽ guſtu amaga. naſcitur vero ſtra i triticum aut ordeum z cetera.

¶ Delmate que in pedibus naſcuntur ¶ Pau. ca. de illis que in pedibus fiunt.

¶ Demata ¶ Pau. ca. de catarro comedant inquit que cũ de lacte pemata z ceſa. li. de doctrina. g. pemata ſũt plakus placẽta liba popa guſtamina.

¶ Dentadactilus eſt dictu. g. qnqz digitorum ẽ plãta q̃ quidã cataputiã maiorẽ vocauerũt z cuſtos ozti dicitur. z ob hoc priapus qui condã deus ortorum dicebatur z ſolſequia. eo q ſolem vergendo aſpicere videatur z ob hoc eliotropia. ſed alia herba vocatur eliotropium a Dyaſ. vt ſupra in eli z ipſa eſt kerua apud arabes z a Dya. vocat cici vide ſupra in ci.

¶ Dentrafilon grece eſt dictu qnqz foliorum Dya. pentafilon aut pẽtapetes aut pentaſton aut pẽtadactilon aut pſeudoſelinũ haſtas habet ſemie plenas tenues z longas duobus palmis in qbus ſemẽ eſt folia habet octoſmo ſilia z i quinqz ptibus diuiſa ſingula folia in ſinguliis haſtis florem viridem habet. naſcitur locis humidis z in vijs. radix eſt ei ruffa z oblonga plus elleboro habẽs croſſitudinem cẽ. ¶ Dli. preter hoz quedam et hoc vocatur camelezcõ. radix eius ſpargamon vocatur que cum rubea ſit inareſcens nigreſcit z anguloſa ſit herba ipſa incipit z definit cuz vite z ceſa. puta puiulare.

¶ Dentalon vocatur laureola ſm Dyaſ. ca. de daſnide ſupra in da.

¶ Dentica ſiue petrea brafica dicitur ſilueſtris ſm Dlinium.

¶ Deoniã Dya. hanc herbam multi pentozobon aut cideon dactilicum vocant z radicẽ eius peoniam. haſtas habet duobus palmis longas cũ ramulis folia vero fert maſculus filia nuci regali. femia vero folia diuiſa habet ſicut ſmirniõ z in ſũmo ſunt ſicut cariolas cucurbitarũ ex ſe dimittens folliculos habens velut amigdala in quibus ſemen eſt minutũ z ruffum ſiſe maligranari ſed in medio. ſunt. v. aut. vi. gna magna etiã ſubpurpurea. radix vero maſculi croſſitudinem digiti habet z eſt longa duobus palmis alba eſt z guſtu ſtiptica. femina vero radicem hz diuiſaz ſicut banus i. vi). aut. viij. ptes ſimilẽ affodillo z ceſa. ¶ Dli. peonia nomẽ auctoris retinz. vocatur a q buſdam pentozobõ ab alijs gliciodea naſcitur in opacis montibus caule inter folia digitẽ quatuoz aut qnqz ferente in cacumine veluti grecas nuces quattuor aut quinqz ineſt his ſemen copioſum nigrum rubeũqz z ceſa. hec z gliciſcidis dicitur vt ſupra in gli. li pioniam dicis nõ pecaſ Sed ¶ Dli. pe.

¶ Depãus dicitur pulmonaria herba a qbuſdam.

¶ Deperi dicit grecus piper.

¶ Depiros grece maturus digeſtus.

¶ Depiſismos condenſus.

¶ Deplos Dya. fructer eſt plena lacrimo albo folia minuta habens ſicut ruta ſed latioza. verũ omnis fructer eſt obzotũda z in terra ſparſa ſub quibus folijs ſemen ẽ minus z rotundũ breuius inconio albo. nam viſcidũ ſemen habet. radix eſt illi inutilis naſcitur vero in ortis z inter vites z tẽpoze earum colligit z in vmbra ſiccatur ita vt a ſidue moueatur. in dynamidijs exponit q ẽ eſula ſed non aſſero cẽ.

¶ Deplus aliud a peplos Dya. aut andragne agreſtis. Ypo. vero pelon dixit ſane. naſcitur locis in maritimis fructer cũ ſucco albo plenus. folia habet ſimilia agreſti andrage et obzotunda que de inſum obruffa ſunt cuius ſemen rotundũ eſt ſub folijs ipſius naſcens ſicut pepli guſtu calidum radix tenuis z inutilis z ceſa.

¶ Depana grece digeſta.

¶ Depones grece melones.

¶ Depon Step. bonchan.

¶ Depliz gre. digeſtõz dicunt ca. ſe. ca. de quartana

¶ Deptica virtus. g. digeſtiua z peptica etiã digeſtionẽ facientia ſeu iuuãtia dñr.

¶ Derdiciados Aller. ca. de linimentis ad podagrã perdiciadis herbe inquit quam nos paritariam aut vitraginẽ dicimus.

¶ Derdition eadem paritaria a grecis dici ait Dyaſco. ¶ Dli. perdition ſiue ptbenium. nam ſideritis alia eſt ab hac. eſt herba que a noſtris vrceolaris vocatur ab alijs aſtricũ folijs oximo ſimilia nigrioza tamen naſcens in tegulis parietibuqz z ceſa. ſupra i paritaria z in alſinem.

¶ Derdiculi dicebat g̃ca herbaria vocari eandem paritariam vulgo.

¶ Derdix grece z nos perdix.

¶ Dezegrima grece Daba ſius eſt habitudo quãdo quis repletus ſanguine virtute non caret quãdo fleubotomia eget.

¶ Defrigmenũ. g. toſtuz vel aſſatũ vt Aller. in cura vlerũ veſice in trociſcis diaſiſalicios.

¶ Deri. g. ꝓpoſitio ſignificat vt circa. iuxta. erga circum. circiter circuitu. de ſuper z pro.

Digitized by Google

Pericarpum Plini. bulbi genus. due eius spece es' cortice rubeo alterum nigro papaueri simile sed vis maior q̄ prioris.

Perticismos vel pitigsmos vel pcitismō Paulus ca. ō epifozis ē cirurgie mōus ad lacrimas ab scindendas.

Periclimenos. g. Bya. siue spleniō siue vt latini splēaria vel lienalis fructer ē simplex in circuitu folia hñs alba filia edere z circa ipsa folia virge sunt tenus in qbus semen est edere simile quod semen folijs adherz aurum z cū vi leuatur radix est illi crossa. nascitur locis cultis z in ortis z iter rosas atq; interclusis locis z coberet sibi vicinis fructicibus z circūuoluitur zc. est matrisilua quā quidam capsifolium vocant.

Pericraneon Cas. fe. ē mēbrana que ossa capitis desuper circūnescit superpositiua ossibus superposita cuti zc. Bemo. ca. de lacrimis idem.

Perideros grece ambidexter eqmanus z ceka.

Periglisco. g. limositas dentium.

Perigumena Aler. ca. de dolore capitis a cā fra est cā manifesta cā cōiuncta.

Periodos. g. periodus circuitus circūuolutio ambitus circūflexio vt in febre ab illo puncto iquo proximus incipit vsq; ad eundē pūctum eiusdez proximi reuertētis dicit vna periodus

Peripneumonia dicit grecus. nos pipleumoniaz apostema pulmonis.

Perison a Bya. vocatur quarta spēs strigni quē z orion dicitur infra instri.

Peristera. g. colūba inde peristerō berba colūbaris. peristereō Bya. nascitur locis humidis que ideo nomē accepit qa vruntur ea columbi libēter quia colūbi peristere vocātur greco vocabulo. berba ē duob' palmis alta z amplius folia hz diuisa z alba vnam habens virgā zc. z non ē berbena vt putatur. sed alia vt patet.

Perison. Pli. dicit vocari marubium.

Perisson grece plus habundantius.

Perissosarkia sarkiamē superfluum carnis in crementum.

Peritoneō Joā. Sera. ca. de hernia. eius ingt i tensio erit eius super ventrē ē fifac z inuamentū eius ē q̄ occultat z tegit viscera itrisleca zc. Itē i ca. de ydropisi est velamē q̄ ē inter membra inferiora z superiora z intestina Alex. ca. de ascite z timpanite. vtaris inquit adiutorijs que possint viscera malaxare z digere omnes qui in alto i. in epiplo et pitoneo continentur humores zc. Co. cel. abdomen q̄ greci pitoneon vocant.

Pernione s sunt excoriatos que fiunt in nimio frigore in calcaneis que muge vulgariter dicunt. fiunt etiam in digitis pedu z manuū z dicūtur a pernitie vt quidam volunt. apud Aui. z in viatico scissure vocāt z ceka.

Persa maiorana sansucus.

Perfica triū generū apud auctores iuenio duracina vbiq; nota armenia z precoqua que microtelia. g. vocantur. ara. mirmix latine aūt antepfica Pli. tñ a regionibus distinguit gīa.

Perficaria eo q̄ folia filia folijs pfici habeat iuxta aquā nascitur. duas habet spēs vna in medio folio maculam fuscaz hz alia macula caret z illa adbustia ē valde. quidam piper aque putauerūt de qua Aui. capi. scribit in scō.

Personatia in anti. vtim in confectione mitridati miozis exponitur i antiqs sinōimis q̄ ē bardana lappa maior. dronega q̄ et Pli. videt dicere. psonatia ingt a qbusdaz ethiō vocāt cuius folio nullum latius grandes lappas ferens. sed alia est ethios zc. vt supra in et.

Pessariuz matricis q̄ anicle stere vel ēt ipm suppositoriū q̄ nascale vocāt Pau. ca. de retētiōe mēstruoz pessus est lana carpinatta rotunda forma digiti accipiēs quo cōtinent medicamia zc.

Persolita Pli. q̄ nemo ignorat. g. vero archion vocāt folia hz maiora q̄ cucurbita z ceka. supra in archion.

Pes coruinus q. dam vnū ex lacticinijs esse asserit folia eius sunt fisa folijs pfili vt Dy. ca. ō pilio. greci coronopodion vocant.

Pes gallinaceus est planta q̄ Bya. elapsiuz vocat Pli. vero capnos supra in cap.

Pes leporis apud quosdā vocatur gariofilata z sanamunda. sed lagapos q̄ est dictu grece pes leporis ē alia de qua supra in la.

Pes pulli fm Macz vocāt portulaca suo ca.

Pes vituli Iarus barba Aaro serpētaria minor vel draguntea minor. idē apō Dy. Aaro vocāt

Petalitis Bya. virga ē longior cubito corissituda nē digiti hñs sup q̄ folia maiora z latiora habet sicut cenios z cetera.

Petina grece volatilia volucres.

Petroselinū est dictu grece apium petre. nam selinon apium petra vt nos.

Peucina resina que ex peuce sit que est abies vel species pini fm Bya.

Peucis Bya. arboris pini ingt alia pitin alia peucen vocāt spē qdaz differūt sed vnius sunt virtutis. li. de doc. g. peukites pinus abies picea zc.

Peucedanū quidā feniculū porcinuz vel agreste vocāt. A. bugenis dicit apud Ser. berbaturum Bya. peucedanū virgā hz i medio fifem maratro z folia plura circa radicē spissa cui flos ē mellinus z radix nigra et crossa cū graui odore lacrimū piurimū hñs. nascitur locis vmbrosis et mōtuosis lacrimū eius colligitur z in vmbra siccaf z cetera. Pli. similia his.

Pezize. g. vocāt genus fūgoz fm Pli. sic dictū q̄ sine radice aut pediculo nascantur.

Picata vasa dicuntur que linita sūt pice in quib' vina reponunt greci.

Picotropon fm Pli. dicitur a grecis verōnica que z cestron vt supra in ce.

Digitized by Google

Picton a Bya. vocatur ſecunda ſpecies calcanti ex his quas deſcribit in cal.

Picra dicunt greci amara. nos vero corrupte pigra. picron vero amarum.

Piericon vel piariatis ſm Bya. ca. de calcitis eſt confectio que fit ex duabus ptibus calcitis z vna cadimie.

Pieſmatos. g. expſſio Caſ. fe. ca. dē puritu.

Pigamon grece ruta nos piganum dicimus pigaroizon rute radix.

Pigania ſeu piganica apud Alexā. ca. de pleureſi ſunt cerotaria que cum piſce fiunt. ſed potius picania credo.

Pigniogomō Pli. herba ē ſoluēs ventrez eruce folijs croſſioribus z acrioribus. radice tenui lutei coloris terram olente caulo quadrāgulo modico tenui flore ozimi. iuenit i ſaroſis locis zc̄.

Pignotica uirtus apud Bya. ca. de aloe exponit ſōpnifera ſed puto corruptuz. nam ypnotica ſūt ſompnifera.

Pigris Pli. ab inſigni amaritudine cognominatur rotūdo folio tollit eximie verucas zc̄.

Pbylon a grecis vocatur herbā ſaroſis montibus naſcens femina magis herbacei coloris caule tenui radice parua ſemine rotundo papaueri ſimile hec ſui ſexus facit partus. mas aūt a ſemine tātum differens q ē incipiente oliua Pli.

Piloa. g. argilla terra vidua que argillos dicitur.

Pillula a rotunditate dicta. ſ. parua pila i aliquib⁹ antiquis libris cataputia p pillula inuenitur.

Pillule caucani z caucanice apud Italia. cbochie ſunt.

Pinaſter Pli. nihil aliud eſt qua pinus ſilueſtris mire altitudinis z a mēio rāoſa ſicut pinus i vertice copioſioréq; dat reſinam montuoſis gignit z in planis.

Pina grece piſtis in quo margarite generantur. i terdum pro ipſa margarita dicitur.

Pinicellum dicitur a forma pini acute ſumitatis z eſt inſtrumentum ad aliqd abſtergendū ab oculis ſcipue factum ex re molli ſicut quo pictores pingunt. Gal. vero ad glauconem exponit ſpongiolam ſimiliter z Hemo.

Pinus arbor ab acumine foliorum dicta. pinum enim antiq acutum dicebant. greci aliā pitī aliā peucem vocant q̄ nos piceaz dicimus eo q̄ deſudet picem Iſidorus.

Piolope. g. praſſio ſmaragdū li. de doc. greca.

Pyopſon grece ſaniem ducens Caſ. fe. in confectione vnguti tetrafarmaci.

Pyos grece elkos pus ſanies.

Pyper apium vel piper apum apud Bya. dicitur acorus.

Pyper erraticū ſm Bya. dīt latini ſerpillum.

Pyper dicunt greci vt nos arabes vero fufel. eſt ex eo longum q̄ eſt notū z eſt minoris ſiccitatis z maturitatis ceteris. z eſt ante q̄ ſeperetur in racemos vt patet per Serapi. propio ca. deinde ſeperatur z fit piper album ante q̄ maturetur cōplete z eſt ſecundū Gal. maioris acuitatis q̄ nigrum Alui. qnto ca. de dyacimino ē piper albuz illud q̄ eſt paruū neq; contractū. ſ. rugoſum z neque eſt cortex eius croſſus imo eſt grauis ponderis ſed nigrum eſt perfecte maturum z ē notū.

Piperitis Pli. q̄ z ſiliquaſtrū appellamus caſtore taliter demonſtrāte. caulo rubro z longo denſis geniculis folijs lauri ſemine albo tenui guſtu piperis z ceſa.

Pir. g. ignis piza ē rogus piretos febris.

Pyrgites. g. troglites paſſeris genus zc̄.

Pyrgiar Bya. aut folitis folia habet ſimilia ſapatio ſed oblongiora z viridiora ſex vel ſeptem erecta z leuia abitus z foxis habens plurima. naſcit in peradiſo vel in ortis. eſt guſtu aſpero z ſtiptico nec ſemen nec virgam habens.

Pirenamelis q̄ vaculam dicere poterimus z cetera. Hemo. Itē alibi de quadā paraconterij. forma. fit inquit ſūmitas vaculata in ſimiliſtudinem mellis. nam greci pirena vocant.

Pimpinella infra in ſaxifragia.

Piretrum vel piretron vt greci a pir q̄ eſt ignis eo q̄ igneam virtutem habeat Byaſ. piretruz herba eſt folia habens ſimilia dauco agreſti aut maratro z virgam ſimilē illius in qua virga capitellum eſt ſimile aneto z obrotundum. radix eius croſſitudine habēs digiti vnius guſtū excalefaciens vehementer z ſaliuā prouocans zc̄. Plinius piretron vocant que nunq̄ floret arabice dicitur z herba eius vocatur tarcon Step. piretron barchācathaa et eſt piretruz.

Piria. g. calefactoriū fomētuz p vnū. r. tantum.

Piriaſis fomētatio piriaſe fomentare.

Pirilāpis et lampiris grece cicēdula incēdula noctícula li. de doc. greca.

Pirithis lithos grece marchaſitha lapis aptus ad deducendum ignem.

Pyrodes. g. igne⁹ pirotus iflāmat⁹ piroſis icēdiū.

Pyron agreſte ſm Bya. capi. de celidonia multi ficcelidoniam minorem vocant.

Pyros grece rubicundus.

Pyros grece frumentū triticum et ſitos etiam.

Pyrotica medicina aduſtia.

Pyrſuris. g. nocticula lampiris vt ſupra.

Piſſa. g. picem dicunt.

Piſſaphlatos mixta bitumini pice naturaliter ſit Plinius.

Piſtes alredradu apud Alui. ca. de cura cācri ſūt piſces parui petroſi.

Piſſeleon eſt oleum q̄ ex pice liquida vel cedria etiam ſm Pli.

Pyſtachia dīt. g. arabes vero fiſtachi imitantes grecū. p. littera qua carent in. ſ. mutantes Iſidopiſtacia inqt dicta q̄ odorē nardi piſtici referant

Pithekos grece maymo ſimia.

Digitized by Google

Pitbiriasis grece furfures capitis.
Pitbias inter species titimalorū a Dya. ponitur pter illas septē quas pricipaliter numerat.
Pitbiron grece furfur.
Pitbis grece pinus que z pituis aliquādo reperitur inde resina pituina Isidorus.
Pitides vocant greci fructus in ramis pini repertos siue vt latini coni.
Pitimia risina q̄ nos abietalē dicimus Dyasco.
Pituissa Plin. ad similitudinē foliorz pini vt cepitis q̄ gdā ī titimali genē numerat fructer est filis picee floze paruo purpureo et ceca.
Pitrari greci picem vocant.
Pix Pli. liquida in europa teda coquitur naualibus mūiendis multosqz alios ad usus lignū eius cōcisuz furnus vndiqz igni ertat circūdato ferro vt primus fudor aque modo fluat canali hec in fria cedrum vocatur vel cedria cui tanta vis ē vt in egipto corpora hominū defunctoz eo perfusa seruentur sequēs liquor craffior iam picez fundit hec rursus in cortinas ereas coniecta aceto spissatur z coagulatur bricie cognomē accepit dolijs dāt. erat valisqz ceteris vtilis ab alia pice differēs coloze rutilante z q̄ piguior est. reliqua omnia ilta fiunt epicea resine feruentibus coacta lapidibus in alueis validi roboris aut si aluei non sunt struis congerie velut in carbonis usu hec ī furnū additur farine mō tunsa nigrioze dolore eadem resina si cum aqua leuius decoquatur coleturqz rufo coloze lentescit ac stillatitia vocatur. Itez alibi liquida pix oleumqz q̄ piseleon vocantur quēadmodū fient diximus. quidā iteruz coquūt z vocatur palimpissiz z ceta. z infra non obmittendum apud eosdem grecos zosippā vocari de rasam nauibus maritimis picem multo efficatiorem ad omnia quibus pices resinaqz ,psunt ꝛc̄.
Pix bricia idē q̄ colofonia a brichi grece q̄ est fridere Pli. bricia fit epicea ratina in yspania aut epice nostris minime laudata est. n. rezinaz amara z arida graui odore ꝛc̄.
Pix Romana Jo. Sera. in vnguēto ad ragadias ani ī eodez vnguento in regali dispositione loco eius pix greca z colofonia.
Pyssam greci picem dicunt.
Pyris z pitides. g. vt nos forte a pixos q̄ ē burus ex quo meliozes fiunt.
Pyros grace burus.
Pizacion grece est pustula paulo durioz subalba acuta et qua ipsum quod expūmitur humidus ē Cozne. cel.
Pladrosin vocant greci stomaticam passionez. s. reumatissimum Cas. sel.
Plantago Dy. arnoglosos siue eptapleuron nomen sumpsit a similitudine agnine lingue. nam greci arnon agnū vocāt glossam linguaz seu rursus q̄ septem adnata habeat germina in longitudinem. vij. lateribus. i. costis filia z ideo eptapleuron vocatur latine plantago dicitur. Eius genera sunt duo vnum dicitur platipleuron. est etiam aliud sed minus minus vero bz minuta folia z angusta z leuia. virga eius multos habet angulos inclinata ad terrā. florem viridē bz z semē super ipsaz virgam. nascitur vero in cardiarijs locis. Alterum vero genus plantaginis folia habz lata z ornatioza z numerosa. huius virge angulose sunt z rufe habentes longitudinem vnius cubiti z a media virga vsqz ad sursum semine ē pleniz radices multas z teneras bz asperas z albas z crossitudine vnius digiti. nascitur locis aquosis z in vallibus et in ortis et in pratis. melioz est tamen maioz ꝛc̄. minoz vero a multis lanceolota vocatur eo q̄ folium ad similitudinem cuspidis lancee habeat. plantago ara. lisem albamel. i. lingua arietis dicitur.
Planta leonis velut alij herba flaura habet odorem aspalti. ē species trifolij maioz apud Dyas. et ē illa de qua ,plequit plus ī laudibus alijs speciebus. secunduz arabes est species andachoche vt supza.
Platanos Step. adulbium.
Platanos dicit Dyas. vocari quandā speciem cassie lignee.
Platicoziasis grece dilatatio pupille cum effusione Cas. sel. capi. de ygrocollirio z dicitur a platis q̄ est latum cozi vero pupilla Hemo. idem quā etiam midriasi vocauit.
Platy grece latum.
Platociminum ē dictu latum ciminū est siseleos siler montanum grece platikimion.
Platiselinongre. apiastrum. z est dictu latuz apium li. de doc. greca.
Platofilos fm Dya. vocat septima spes titimalorū quas descibit ē dictu latoriū folioz.
Plegi vel pligi grece plaga vulnus plege plage vulnera.
Pleginos Step. est lenticula amara.
Pleura grece latera inde.
Pleuretikos pleureticus.
Pleuros latus costa pleure coste.
Plethon grece plenus Cas. se.
Pletoricos plectoricus plenus repletus ꝛc̄.
Plexin grece Hemo. turborem z turbationem gnūni greci dicūt.
Plistolokia dr. iiij. spes astrologie fm Pli.
Plitra Pau. ca. de ydropisi.
Plumbū vocat Pli. quādam egritudinez oculi que curatur cum quadam herba que grece dicitur molebdina q̄ est dictu plumbago.
Pneo grece flo spiro.
Pneuma spiritus vētus spiramē flatus alitus.
Pneūatosis vētositas Ga. ad glauconē tractatu pmo de sebzb⁹. Itē Aler. de antidotis ad fm stomachū. Itē Oriba. ca. de ,pnosticis.
Pneumó grece pulmo inde peripneumonia quā

Digitized by Google

nos corrupte pleupleumoniā dicimus.
¶Pneustis spiramē pneuse spirare flare anelare.
¶Podagra ḡce dcā a podos q ē pes podagricos.
¶Podagricus podes pedes.
¶Podagra lini vocatur cuscuta eo q serpendo linum necat.
¶Poderota vel pederota apud Bya. achantes supra in ac.
¶Polemonion ¶Pli. cilodinamiā vt supra in polimonia capadoces celidoniā vocant. hastas habz tenues z quadras z folia parua minora a ruta z oblonga similia poligonie aut calamite z sup hastas foliculi sunt in qbus semen est nigrum. radix est illi longa cubiti vnius. nascitur locis mōtuosis z aspereis zc̄. ¶Pli. infra in polimonia q̄ eadez ē.
¶Polenta vbicūq; in antiqua trāslatatione Bya. inuenitur apud Sera. codē loco habetur sauich de quo infra.
¶Policaria dixit mihi greca herbaria q vocat grece cōisca. Sz apō bya. vocat cōiza vt supra i co.
¶Poligonios. g. multoz anguloz vel multarum flexibilitatum seu geniculorum. nam gony ē genu p y. psilon zc̄.
¶Policarpos vocat ēt poligōia a By. ē dictu multi fructus infra in poligonia.
¶Policomos By. folia habz euzomo. i. eruce silia gustu viscida haste sunt illi crosse z quadre z flores i. mile ozimo z semen sise porro. radix est illi nigra z rotūda sicut mala maciana. nascitur locis asperis z cetera.
¶Policriston exponitur in li. de alimētis q ē dictu valde bonum.
¶Polifillon. g. ē dictu multoz folioz sic vocatur a Bya. pria spēs trifolij earuz quas describit q latini odoratū vocant infra in tri.
¶Poligon a By. hastam habz longā duobus palmis z folia lenticule silia gustu stiptica zc̄.
¶Poligonos. g. secūdum multi seminis. nam goni g. semen perita.
¶Polignemon By. fructex ē sarmētosa folia hīs origano silia. virga ipa nodosa silis pulegio habz capitellum supra viridū z odoratum zc̄.
¶Poligonia seu a goni q ē genu. nam z multi geniculatam z cētūnodiam vocāt seu agoni q ē semen. nam By. policarpos vocari dicit q magis ē credendū. hec sanguinaria z corniola a multis vocāt z est q̄ virgā pastoris arabes vocant vt pz p. By. cōcordiā ca. de poligonos z. Ā. ca. de virga pastoris. Item p Serap. ca. de virga pastoris By. poligonos masculū herba virgas habz tenues molles z multas nodosas z expansas sup terram sicut agrostis. i. gramen. folia habz rute silia sed oblonga z molliora z semen iuxta folia. vñ z masculus dicta ē flos illi est albus z feniceus zc̄.
¶Poligonos vero femina fructex ē vna virgā hīs molle z carnosam spissam z nodosam i qbus nodis folia habz silia pini. radix ē illi inutilis. locis nascit humidis zc̄. ¶Pli. poligoniū greci vocant q̄ nos sanguinariam. non attollit a terra folijs rute. semine graminis q plura genera poligoni faciunt hanc marem intelligi volūt appellantq; a multitudie semis aut dēsitate fructicis. alij poligonō a geniculoz frequentia zc̄. Ste. in synonimis polugonos virga pastoris. u. lfa. p. y. psilō scripsit vt assuevit. z in kirāida poligonos. i. cornigiola multigonia. alij vero canezillū dicunt zc̄.
¶Polimiginaton medicamē ¶Pau. ca. 8 ydropisi ibidem scribit z ē dictu plurime mixture. nā migma grece mixtura.
¶Polimonia alij sileteriam a certamine regū inuentores appellant. capadoces gūt tilodinamia radice crossa exilibus ramis qbus i suis coymbi dependent nigro semine cetero rute i. lis nascitur i montuosis locis ¶Pli. sed By. polemoniam vocat vt supra in pole.
¶Polina subtilis farina cuiusq; grani. inde poleta.
¶Polimonion By. vocari dixit alsinē que ē paritaria vt supra in al.
¶Polion By. est montuosum ē z alterū. montuosum vero q nobis venit in vsum. fructex ē alba z tenera folia hīs virga est ei vnius cubiti sup q̄ virge sunt cū capitellis semie plenis a quo semie exit quasi lanities alba z oblōga velut capilli odorem graué hīs cū suauitate zc̄. Fn Ser. ex verbo By. est plāta pua exilis cuius lōgitudine est circa palmū et ceta. ¶Plini. museus z hesiodus laudibus iditaz p̄dicant superq; cetera ad famā z dignitates, prisq; miram si modo vt tradūt. folia eius mane candida meridie purpurea sole occidēte cerula aspiciunt duo eius genera campestre maius z silueste q minus est quidā theucrion vocāt. folia caīs hominis similia habēs a radice, ptinus nūq̄ palmo altior z ceta. polū vocatur iabade arabice.
¶Polipis. ḡ. multipes. polipus piscis.
¶Polipodium dcūz a similitudine flagelloz polipi piscis in eminētijs que sūt in ipis flagellis seu pedibus sed pedes dici possunt. nam radicibus polipodij sunt similes eminentie. vnde polipodium quasi polipi pes Bya. nascitur in parietibus humectis et in ripis et circa radices arboruz vetustarum et in quercibus. habz autē in longitudine duos palmos et est simile pteridi. i. filici. asperum et diuisum sed non sic. spissum. radices sunt illi aspe et sibi alligate sicut polipi crossitudinem digiti habītes. rasa vero dēitus viridis et subalbida apz et stricta et gustu dulcis et ceta. ¶Plini. polipodion q̄ nostri fidiciolam vocant simile est filicis. radix in vsu pilosa colozis intus herbacei crossitudine digiti crossi accerabulis cauernosa ceu polipozum cirri subdulcis in petris nascens aut in arboribus vetustis et ceta. ara. vocat bisbigi. ab. Y. in libro de regimine acutoz. filicibi nuz vocatur et ceta.

Digitized by Google

Polipus est tumor preter naturaz qui in naribus
fit similis secundum substantiá polypodos carni.
i. carni illius piscis qui dicitur polipus eiusz autez
subá est sarcomia zc. Dau. ppno ca. per sacomia carnositatem intellige.

Polirizon grece multaz radicū quare silir sic vocaf a Dya. ca. de dipteris. sic etiá fm Poli. vocatur a quibusdá ellohozū nigrum. Itē idem etiam sic vocari dicit vnam speciem astrologie preter duas notas.

Polirizon Poli. herba que habz folia similia mūte et radices multas et ceſa.

Polisanthemū q̄ greci botrachion vocāt causticā vis eius. i. vlceratiā zc. ſs Poli. est dictu pluriū floxum.

Politricon grece dictu multorū comaz. naz greci brix comaz seu capilluz vocant. est politricon z adiantuz z gallitricon idē q̄ capillus veneris fm Dy. vt supra in adiantū zc. ſs Poli. politrica diſtant a gallitrice q̄ iuncos habet albos z folia plura maioraq̄ fructice quoq̄ maior est et cetera.

Politropha grece multū nutrientia oligotropha cōtra paz nutrictia zc. Oli. oia a poly q̄ è multo vel multū vel plurimū p. y. pfilo melius scribuntur secundum grecum.

Pomelitos Pau. ca. ō pipneumonia ydromel litos aut pomellitos aut ydrozosato z ceſa.

Polusis grece infra in vicus.

Poma grece potus potio. pomata vero potiões.

Pomfoligx scribit grecus sed pōfolinx. pfert. sic vocatur eo q̄ sit ampulloſa. ná pomfolix grece ē ampulla pomfolinges ampulle. z est pōfolix seu pōfolirs seu pōfoligos tutia natura leuissima volatilis z alba q̄ Alui. laudat. vide cap. de pōfo igr apud Dya. cū ca. de tutia apud Alui. z Serap. qa idē sunt z est fuligo que leuaf adherens tecto fornacis qñ es tingif z fit auricalcuz q̄ vocatur apud Dya. in antiqua trāslatatione es vstum et est er subá eris z lapidis calaminaris q dicitur climia ara. z cadmia grece quo lapide tigif es. sublimatur eniz vi ignis z q̄ subtilius leuiusq̄ est tecto fornacis heret z vocatur pōfolinx z arabice tutia. q̄ aūt ex eo fumo eleuato crossius est non potēs eleuari intantuz q̄ adhereat tecto ppter sui grauitatem z dēsitatez descendit ad ſcriora fornacis vel berz pietibus z hec vocatur a Dy. spodius z ab Alui. volēti imitari grecū. vocaf sue cudus. fit etiá sine ere sola sublimatōne ipsius lapidis. Est z alia spēs tutie que allerandrina vocatur silis corticibus arboz intus leuis extra butuosa grauis que sit vbi multū sit auricalchi ex iugi eleuatiōe ipius faville circaq̄ formulas terreas que ob hoc fornacibus suspēdunf adherēs densaturq̄ quod sit ex fumo eiusdē lapidis pbatur quia artifices auricalchi ex illia bonū auricalchū faciunt eodē modo sicut er calaminari lapide Dya. z Poli. conueniūt i mō generationis pōfilir Poli. de bis z de alijs q̄ in hoc ope gnant in erarijs ingr inuenitur q̄ vocant pōfilingē et spodion dr̄a q̄ pōfolir lotura aspergaf spodion il lota est. alig q̄ sit cādidū leuissimūq̄ pōfilingem dixere z esse eris cadimie q̄ fauillá. spodiō nigrior ē que derasa pientibus fornaciū mittit scintillas aliquando e carbonibus hec aceto pfusa odorez eris prestat z si tangatur lingua sapore ostendum. conuenit oculoū medicaibus quibuscūq̄ vicijs ocurrerint z ad omnia que spodios. hoc scluz dicit q̄ huius elatior vis est. spodios vel pōfolix ci pria optima. fit aūt liquescētibus cadimia z erario lapide leuissimo flatu euclatq̄ e fornacibus z tectis adherescit a fulgine distans candore. qō vero minus cādidum ex ea imature fornacis argumentū est hoc quidá Pōfolige vocāt. quod vero rubicundi' ex his inuenitur acriorem vim habet. erulecrat adeo vt cuz lauatur si eculos attingat excecet z ceſa. Est et melli colloxis spodios in qua plurimū eris intelligitur. sed quodcūq̄ genus lauando fit vtilius. purgatur aūt prima deinde crassior. otura digitis fcabricem excernit et ceſa. z infra fit inquit z i argenti fornacibus spodion quaz vocant lauioxin. vtilissima autē oculis cōfirmatur que fit in aurarijs zc. bas puto quas climias auri et argenti Alui. vocat de quibus supra. Itez infra antispodion vocant cinerē sici vt caprifici vel mirti folioū cū tenerimis ramoxum partibus vel oleastri vel citonij mali vel lentisci. Item ex moris imaturis. i. candidis in sole arefactis vel eburi coma vel pseudo cipri aut rubi aut terebinti vel cenantis taurini quoq̄ g̃utinis aut linteoxum cinere vruntur omnia crudo ficti li in fornacibus donec figulina percoquaf. z iterum in erarijs officinis z smegma fit tā liquato ere et percocto additis et carbonibus pauiatiq̄ accēſis ac repente vehementiori flatu erpuiur eris palea quedam solum quo excipiatur stratuz esse debet marili ab ea discernitur q̄ in eisdē officinis diffrigem vocant greci ab eo q̄ bis torrefit cuius origo tripler. fieri. n. traditur ex lapide pirite cremato in camis donec ex coquatur in rubicam. fit et in cipro ex luto cuiusdá specus arefacto prius mor paulatim circundatis sarmētis tertio modo fit in fornacibus eris fece subsidente. differentia ē q̄ es ipsuz in catis desluit scoria extra fornaces fios supnatat diffriges remanet quidam tradūt globos lapidis in fornacibus qui coquūtur ferruminari circa hoc es feruere ipum vero non percoqui nisi translatum in alia forna ce et esse nudum quidam id materie quod er cocto super sit diffriga vocant z cetera. habetur ex his q̄ pōfolix z spodius sunt idem q̄ tutia et etiá habeſ per hoc q̄ Dy. ca. de fece dicit q̄ ipsa lauatur sicut tutia. Item Allerá. facit collirium ad debilitatem visus senum ex ponfolingo lota balsamo viuo et melle. cuius simile scribit Alucen.

Digitized by Google

in tertio et loco pomfilix tutiaz ſcribit. Itē Ste
pha. in ſinonymis pomfolix tutia de ſpodion in
fra in ſp.

¶Pōtica Step. bōdacha z eſt auellana z alibi car
ua pontica ſcripſit.

¶Populus arbor duas habet ſpecies. Inde By.
duo facit capi. vnum ſic incipit populus quā leu
ce dicūt z ceſa. aliud ſic a giros. i. populus arbor
q̄ alij leuce vocant z ceſa. z in fine capi. aliqui in
quit perhibent eius arboris lacrimuz in eridanū
diſtillarum et coagulatum ſucinum facere. i. kara
be z ceſa. Aui. ſimiliter duo facit capi. vnum qō
incipit haurum. aliud haurū Romanum qō vo
lēs dicere agiros vt Dyaſ. dicit achiroſa vt ſu
pra in haur. ¶Plini. tria genera populi facit alba
z nigra z que libica vocatur mia folio ac nigerri
ma alba folio bicolor ſuperne candidans inferio
ri parte viridi huic nigre que in iuuenta circina
te rotunditatis folia ſunt vetuſtiora in angulos
ereunt econtrario edere angulosa rotūdant zc̄.

¶Porcelliones vocantur a Dya. vermiculi in bu
midis locis degentes z in ſtercore ſecundum ip
ſum multorum pedum qui tacti in pillulas com
plicantur ara. vocatur guadai ſecūdum quoſdaz
ſed ſecundum veritatem vocat barua.

¶Porfira Step. ē ſadefum ara. quod eſt oſtracū. i.
limatia. ſed in li. de doc. greca exponitur porfira
i. purpura.

¶Pori ſunt foramina tam cutis q̄ omniz membro
rum minuta vix vel minime viſui apparentia di
cuntur tamē z ipſa patētia foramina pori vt au
rium a ¶Pau. ca. de egritudinibus auriuz z om
nia alia largo modo ſumpta. pori etiam dicunt
tuberoſe duritie iuncturarum arteticorum que
z lapidationes dicūtur vt ¶Pau. ca. de artetica
z podagra. Herodius etiā porū in equis vocat
q̄ ſuproſſum vulgo dicitur.

¶Porus ſarcoydes dicitur ligamētū a natura crea
rum ad cōnectenda capita fractorum oſſium et
eſt eius expoſitio dutities carnea. nam ſarx gre
ce caro ſimiliter z kreas.

¶Portulaca dicitur grece ādragni arabice vero ba
chalachancha.

¶Poſis grece poſitio potus bibitio.

¶Poſtarin Oriba. ſic inquit. y. vocat cuz vna egri
do in aliam tranſmutatur vt ex litargia ſit frene
ſis z econuerſo.

¶Potamios fluuialis potamos fluuius.

¶Potamogioton Dya. folia hz bete ſimilia i me
dia qua ſupernatans videtur zc̄.

¶Potentilla amantilla ſu valeriana idem vt dicūt.

¶Poteon grece in pratica ſimili Almanſori eſt ſup
poſitorium.

¶Potilion vocatur vinum onfacinum vt infra in
vinum.

¶Potireton Dya. aut frin ideo aut emera virgel
las longas z molles habens z fortes ſimiles ora
contee folia minora z obrotunda ſed omnis fru
ctex coopertus eſt velut lana z omnis ſpinoſus ē
flores habens minutos z viridiores. ſemen eius
ſuaue z viſcidum eſt z minus vtile. naſcitur i oli
netis z humectbis locis z ſaliginoſis. radices ba
bens in magnitudine vnius cubiti aut duorum
z fortes que radix ſi ibi in terra fuerit tacta de ſe
iterum alias mittit radices lacrimum emittens
ſimile. cumi z ceſa.

¶Pragma res negotium pragmaſiſis rez natura.

¶Praſſa grece porri.

¶Praſſiuz grece marrubium album praſſium.

¶Praſſon grece porrum praſſon karton porruz ſe
ctiuz praſſon kfaloté porruz capitatum.

¶Praſſina colera dicta a colore foliorum porri qō
greci praſſon vocant Caſ. fel. ca. de empimate.

¶Praton grece agens faciens operans.

¶Practikos praticus venalis emptiticus conducti
tius exactus.

¶Precoqua perſica dicuntur antepſica grece vre
coqua vel brecoqua vt in latinum vertitur z di
cuntur arabice mirmik. omnis tamē fructus ſm
¶Pli. preueniens maturitate alios ſui generis
dī precor. Ste. ſcoquion anteperſica. z idē ali
bi precoqua miſmiſa z ceſa. aliquādo precotia
inuenitur By. microtera perſica. i. minora que
latini precotia dicunt zc̄.

¶Precordia ¶Pli. extra hominis ab inferiore viſce
rum pte ſepantur membrana que precordia ap
pellant quia a corde pretenditur q̄ greci appel
lauerunt phigeanes plimeanes.

¶Prefrigmenum Aler. ca. de potionibus z antido
tis ad epar circa finē ānili prefrigmeni. i. preaſſa
ti ſeu friti.

¶Priapiſmos. ḡ. a priapos q̄ eſt virga virilis z eſt
priapiſmus imoderata virge extenſio lōgo tem
pore pſeuerans. oft eūt a ſatiria ſi vt infra in ſati
riaſi inuenies zc̄.

¶Priapiſmus etiā vocaf quedā ſpecies ſatirionis vt
ſupra in orchis.

¶Primus ſpecies eſt quercus ferens glandes ſicut
z driofagus Dya. ca. de driſberothli. de doctri
na grecs primos iler zc̄.

¶Prionitos ¶Pau. capi. de lapide iter medicinas
ad lapidem enumerat.

¶Priſma grece corporis inflatio. puto q̄ eſt id qō
yporiſmos dicimus z cetera.

¶Probaton vel vt grecus prouaton ouis.

¶Procatartica cā. i. principia que. ſ. ab extrinſecus ve
nit Aler. ca. de dolore capitis ꝓprio capi.

¶Procon qdā bdellium vocant alij maldacō ¶Pli.

¶Profies grece infra in pterigon.

¶Profilacticuz grece cuſtoditiuū vel preſeruatiuū
Aler. ca. de cura epilenſie.

¶Pronoſtiches grece pronoſtica preuiſio ꝓcogni
tio ꝓnoſticos ꝓnoſticus preuidēs precognitor
naz gnoſtica ſenſibillia.

Digitized by Google

¶ Proiectoria virtus.

¶ Proptosis Hemo. est inquit prominentia precedentis oculi ex palpi contingens fiens cuz mario dolore.

¶ Propoleos grece est qꝫ arabice dicitur mũ z ẽ fex aluearis apum vbi suas apes ꝓhibiũt superfluitates z est dicta cera ꝓpoleos calidior ipsa z ẽ dicta cera magne virtutis z in attrahendo a ꝓfundo corporis. vide ca. de ꝓpoleos apud Byasci ca. de mũ apud Serap. z supra in terra Steꝓpolis sordes vasorum apum.

¶ Progeuma grece ẽ cibus ante prãdiũ sumptus lenitiuum solutiuum.

¶ Propoma grece Alex. cap. de epilensia oꝫ inquit ex aqua calida accipere propoma quale est absintiatum aut cõdituz zc̃. Item idez infra propoma aut raro sunt accipiẽda preter absintiatũ z vinũ bonũ. Item idem ca. de ydropisi de vino eozuz ibi ponit confectionẽ cuiusdam ꝓpoma. propoma igitur potio vt supra.

¶ Propsilalmia vel psiloralmia vl ciroralmia grece scabrositas oculoꝝ Alex. ca. ō colliriꝫ ad vsũ.

¶ Prosarches infra in pterigion.

¶ Proserpinata poligonia Plini. herba vulgaris supra in poligonia.

¶ Prosopida supra in archion.

¶ Primula veris supra in passerella.

¶ Protopas grece dicitur quoddam vinum creticũ infra in vino.

¶ Protorobon dicitur a quibusdam peonia Byasca. de peonia.

¶ Protosis grece ¶ Pau. est ruptio rogide tunice oculi. i. vuee ex comestione vel ruptura cornee q̃ parua adhuc existens ita vt caput musce videat miocephalon dicitur amplius autẽ aucta prope granuz vue staphiloma dicitur. plus vero vt malum ad palpebraz extendatur z obstupescat idest mortificetur clauus dicicur zc̃. Las. se. protosis oculorum est ex nimo tumore prominens casus vt etiam difficulter palpebris contegat zc̃. Be moste. ꝓtosis aũt casus est m eritus oculoꝝ plurimum existens quo nequꝫ flecti in offitium solitũ terminos valeant palpebre cuz tumore vehemẽti atqꝫ inguinibus secundum aures z febribus z doloribus sepe etiã vehementi aut magno consensu et tumore vomitu velut laqueo compresso gutture aut nimio gẽitu femine pturientis. Itẽ idem alibi est exitus tunice si qꝫ apparet rotũdũ est in modum acini vue staphyloma vocat. si aũt diuisio ad procadendum protosis appellat. hec a quibusdam eius vocatur zc̃.

¶ Prouinca herba que a quibusdam trinica vocat.

¶ Puma que damascena vocãtur apud omnes autorizes nigre laudãtur.

¶ Psammos grece arena.

¶ Psasmismus ¶ Pau. ca. de ydropisi post hec iquit z naturalibus vtenduz est aquis z psamismo zc̃. z infra capitulo de arretica psamismus scribit et est sepultura in arena. nam psãmos arena grece.

¶ Psaufis grece tactus psao tango.

¶ Pseudo diptamuz a multis condris vocatum minoris effcũs a diptamo statimqꝫ ab eo discernit. diptamoũ. n. minima portione succendit linguã zc̃. ¶ Pli. supra in diptamo.

¶ Pseudo selinum fm Byasco. vocatur a quibusdaꝫ pentafilon.

¶ Pseudoumiõ ¶ Pli. napi folia habet fructex palmi altitudine laudatissima in creta z ceta.

¶ Pseudobumon Bya. fructex est duozum palmorum nascens ĩ creta insula folia habet similia bumon haste eius. 3. aut. iiij. z cetera.

¶ Psychi grece aĩa psiche latini proferunt.

¶ Pycos grece frigus.

¶ Psidraceõ Hemo. est inquit paruissima extantia alta eruptione circunscripta cum ruboꝛe leuis sepe in albis partibus pzime tunice oculi constituta. z magna angulis vicina alta eruptione vel diuisura percussu aut incisura effcã zc̃.

¶ Psidia granati cortex. psigia stozax liquida.

¶ Psidratia grece Alex. sunt pustule parue eminentes in cute capitis plene humiditate aliquando vero sidratia scribitur.

¶ Psilla grece. puler inde.

¶ Psiliuz dictum eo qꝫ semẽ eius pulicibus asimiletur Hemo. capi. de optalmia eius herba psilotina vocatur z ceta. antiqui vero latini pulicariam dicebant vt Theo. ¶ Psilcia. z alij plures Bya. psiliũ aũt quirofaliõ vel quod siculi dicunt cristalion aut gnomelaz. folia habet similia corono podio z aspera virgas duobus palmis longas. cuius fructex pilosus est. coma autẽ eius a medietate incipit virge ĩ qua capitella duo aut tria sũt cõstricta in quibus semen est pulicibus simile nigrum z durum nascitur in campis zc̃. ¶ Pli. psilion alij. cinomia alij crisaleon alij sicilicon appellant radice tenui z superuacua sarmentosum floribus canino capiti non dissimilibus. semine aũt pullici vndẽ z nomẽ hoc ĩ baccis ipsa herba in vineis inuenitur z ceta. z in ptibus nostris iuxta fluuios in glareis colligitur.

¶ Psilotrum medicamẽ depilatozium.

¶ Psitakos grece plitacus. i. papagal.

¶ Psimithion grece qꝫ sepe corruptũ inuenitur nũc psimitiz nunc psimutium est cerusa plumbi.

¶ Psix grece nuca.

¶ Psoas grece lũbus psoa lumbi.

¶ Psomion z psomos grece bucella panis.

¶ Psora grece scabies asperitas cutis cum pruritu z squamis li. de doc. greca ¶ Pli. impetiginem z scabiem q̃ psoram z lichenas vocans z ceta.

¶ Psoriasis apud Alex. scabies vesice propria cap. Item in passionario.

¶ Psorotalmia Hemo. est pruritus oculorum cuz parua rubore z leui sumotenus ulceratõe palpe

Digitized by Google

brarum sine vllo lacrimarum flore ⁊c. ℙau. est inquit p̄uritus palpebre scabies et salsus humoribus facta et cetera.

ℙsozi grece apud ℙya. est quedaꝫ species vitre oli q̄ ℙuic. furie vocat ℙemo. psoricum quod nos scabrum dicimus. ℂornel. celsus nulla perse medicina est que psozi cum nominetur sed calcitidis aliquid ⁊ cadmie dimidio plus er aceto simul conteritur idq; in vas fictile abditum ⁊ contentum siculneis folijs sub terra reponitur subla tum post dies .xx. rursus teritur ⁊ sic appellatur ⁊ cetꝫ ℙyas. psozi q̄ multi putauerunt melantiam esse sed falsum est quia sui generis est hec et illa suum bromū habet psozi plenum. suū gñs habet hoc ⁊ illa suuꝫ bromum psozi plenum est ⁊ nausiam prouocat inuenitur in egypto ⁊ multis alijs locis sicut in libia ⁊ hispania ⁊ cipro. melioꝛ est egiptius q̄ si fregeris niger est deintus ⁊ multas hñs pertusuras ⁊ pinguis est.

ℙptarmikos grece ptarmicus sternutatorium li. de doc. greca ⁊ ℙziba. ca. de capitis purgatione ℙemo. vero ptarmicō sternutatoriū dicit.

ℙptarmos. g̃. sternutamētuꝫ sternutatio ⁊c.

ℙptella grece vlmus ℙte. ptella derdarum arboꝛ cimicū. dirdar apud ℙui.

ℙptereos grece fuit vt ℙler. de epica diffinteria. sed apud ℙyascoꝛi. dipteris vocatur ℑtē ℙzi basius capi. de lumbricis ptereos q̄ filicem dicimus ℙtep. pteris est sercasum pro sarsabs. pteris est proprium forte a pteron q̄ est ala. nam vt in ℙera. folia eius velut ale expanduntur.

ℙpterigia grece vngula oculi. vnde ℙaulus proprio ca. quidaꝫ sine. p. terigiaꝫ scribūt vt ℙlexā. ⁊ ℙya. sed ℙemostenes mebzanulla carnosa atq; neruosa albula vt rubra altero er angulo orta superioꝛibus partibus initium sūmens sensim progrediens ⁊ nunc adherens prime tunice quā greci prosies appellant nunc supernatans q̄ prosarco vocant vsq; ad circulum pupille. aut ad ipsam pupillam donec impediat visum sepe ex vlce ad̄cedenti sumit exordiū. vocatur aūt pterigion a similitudine pēnarum. ⁊ est aliquando malignum q̄ greci chachoctes sepius vocant. cū turbaro oculo pungentes dolores ingesserit ⁊c.

ℙpterigiō ℙaulus est superfluitas carnis coopiens pertem vngule digiti ex panariton aut ex altera huiusmodi causa.

ℙptyelō sputum grece inde emoptoica passio. abema q̄ est sanguis ⁊ ptielon.

ℙptylosis ℙaulus est crassitudo palpebrarū putrida rubea quibus accit plerumq; ⁊ pilorum diffluuio.

ℙptyriacum rasis in antidoto. vlim in confectione mitridati minoꝛis exponitur q̄ est filix sed si sic ē ptereos debet scribi vt supra.

ℙptyriasis grece furfurisca capis vel cantabrisciuꝫ furfures capitis ℙler. ⁊ ℙau. propriocapitu.

ℙptyropolen greci abientem .s. piaceam vocant ℙlinius.

ℙptisane grece dicuntur que proprie fieri solent i pila nos aūt cōmuniter ptisanam vocamus cibū ex ptisanis ordeaceis factum q̄. y. pre alijs laudat in acutis morbis. ab hac ptisana vocat̄ massa ptisanaria chilus. s. cibus i stomacho iam digestus eo q̄ ptisane similis fit.

ℙptisas grece spuens.

ℙptysis sputa ipsa sputamina.

ℙptysma grece sputum ⁊ saliua.

ℙptisis aūt secundum q̄ accipitur pro morbo illo cōsumptiuo non scribitur apud grecos cuꝫ pt. sz cum ſth. vt sthisis et exponitur in libro de doctrina greca tabes diphtoton macies tabo. vñ nec apud ℙemostenē recte puto scriptum esse ptisis inquit oculi est angusta pupille latitudo nutrimento cessante atq; motuꝫ impediente attestāte partium rugatione et cetꝫ. translatoꝛis vitiuꝫ vel scriptoꝛis fuit.

ℙptoma grece corpus ⁊ pro cadauere sumitur soma proprie corpus.

ℙptosis grece species trichiasis. i. inequalitas pilorum palpebraruꝫ vt infra in trichiasi.

ℙpuleum dicebant antiqui. puleiuꝫ moderni li. de doc. greca. vlicon vel blicon. i. puleium ℙyas. eius genera sunt duo. alia masculus dicitur pulbum generans florem. alia famina florez purpureum ferens. verum cōmuni nomine pantagathen nominatur. ⁊ ab aliquibus bledio q̄ sunt volatium aliuꝫ flores sui temporis pascua et cetꝫ. ℙlini. er pulegio femina efficatior. est autē flore purpureo. mas candidum habet et cetera. fil uestri ad ea que de domestico dicta ē efficatior vis est q̄ simile est origano minoribus foliis q̄ satiuum ⁊ a quibusdā ditamos vocatur. gustatū a pecore capriscq; balatum concitat. vnde quidā greci litteras mutantes bleconō vel bliconon vocauerunt. nam tam feruens est vt illitas partes uleeret ⁊ cetera. ℙyascoꝛi. capitulo. de diptamo dicit quosdaꝫ diptamum uocare pulegium agreste.

ℙpulicaris in pluribus antiquis libris pro psilio reperi. policaria est alia vt supra.

ℙpulmonaria planta folijs mollibus maculatis albo q̄ quidam pepanum vocant.

ℙpupilla oculi apud ℙuicē. est senation sed apud arabes vocatur planta fontis. s. coratb albam q̄ est equinoctium ad pupillam oculi ⁊ plantam fontis ⁊ in hoc errauit translatoꝛ. ℙuicena vt supra in coratb. aliud quoq; capi. facit ℙuicen. de eadem planta sub hoc nomine fiunium ⁊ forte voluit dicere vt ℙyasco. senection ⁊ dicit ibi q̄ est eruca aque.

ℙpusta sepe repitur i antiquis libris ⁊ vocatur pusta ab aliquibus id qō fit per appositionem aque i vinatia extracto musco ō quo supra i deuteriū.

Digitized by Google

vetum vbi apud Bya. in veteri tranſlatione habetur puſca apud Sera. ex verbo Bya. z apud Alui. eiſdem locis ſemper habetur acetum aqua mixtum gr grece oxieraton vocat. Item Alexā. ca. de anozoſia ex calida diſtempantia dieta inqt eſt ordinanda que infrigidādo iuuare poſſit z maxime illa que aceto conficiuntur vt eſt puſca potui data zc. que ſiue tamen a grecis quomodo vocatur ſupradictus potus ex lotura vinatiarum ſactus fuerunt puſa vel putia quāuis etiam alijs vocent noibus.

Putinada. g. ſpēs eſt napi vt ſupra in napo.

Q

Littera nec greci nec arabes habēt. Ste. tamen trāſlator regalis diſpoſitōis multa vocabula q̄ p chef. vt kaf. ſcribuntur apud arabes p. q. ſcripſit vt pz infra.

Quama z alicubi q̄mi pro kamech q̄ ſūt tubera. Stephanus ſcripſit.

Quebenomolet vel q̄belecmelet in. r. practice alia: in confectione exdre. gr azere vocat eo loco apō Alui. eſt almelichi z in pantegni eſt epar pulli eq ſed in antidotario vlim ſplen pulli equi habetur Stephanus.

Quebdicum p kebdit gr eſt ſulfur ſcripſit.

Quemum Ste. ciminum vocat.

Quemia Ste. ſic ara. gr greci ranan gr eſt chanan.

Quecaranum Ste. p ſucaram qō eſt cicuta.

Q Iſa nec greci nec arabes bñt latini tñ quedā arabica q̄ p chaf. vel chef. z q̄dam greca q̄ p cbi ſcribuntur. r. Iſa ſcripſerunt.

Quercula. i. camedreos z ſic ſonat in greco nec dicendum eſt quercula maior z quercula minor ita gr camepitheos ſit aliqua ex eis gr eſt dictu infima pinus vt ſupra in ka. z dicere quercula minor nō eſt niſi conculcatio in diminutiuo.

Quernebum z aliqñ carnibum ſcripſit Ste. p carnu ſupra in ca.

Queri z q̄heri Ste. p keiri ſcripſit.

Quermazagi z alibi carmazago p carnezieb gr eſt fructus tamaricis Ste. ſcripſit.

Queſbara pro caſbor quod eſt coriandrum idem ſcribit.

Queſcum Ste. p kiſch ſcripſit

Queſuſi. pkaſuth idem ſcripſit.

Queraſſum p kerſſ qō eſt apium z alij queraſſerū idem ſcripſit.

Quetire pro chitire idem ſcripſit z ē dragantum

Quiaſtes vocatur paritaria ſm Bya. ca. de aſſinē.

Quianos eſt vena terre z videtur ſm deſcriptiōes Bya. id gr dicitur cuperoſum. naſcitur inquit in cipro in fabrica metallica z i ſpelūcis littoreis. eligendum eſt limpidum z colorem ſmaragdinum habens zc.

Quiaſtis ſm Poli. eſt vlcus in angulo oculi ppetiz humorem emanans.

Quiacrio dicit Plini. vocatur ſpecies quedā ſolij gr creticum dr zc.

Quiatiſtrum z quiaciſtromeli grece ſunt noia ferramentor ocularibus morbis aptor Demoſte.

Quianos color dicunt latini ſed greci kianos. z eſt kianeus color inter viridem z nigrum vt liber de doctria greca.

Quili grece ſuccus inde dyaquilon quicquid de ſuc co fit ſiue emplaſtrum ſiue ſyrupus verum p. ch. melius ſcribitur. nam chilos dicunt. vocat etiā z zomos z aliſpema.

Quinanchis grece ſed melius chināchis infra in ſynachis.

Quinccos ſpaſmos Demoſte. eſt inquit per interualla paruiſſimi oculi raptus frequentatus ſumma celeritate. nos deniq; ceninū raptum appellare poterimus. vnde z nomē cepit qb⁹ iſte motus neceſſario cōicatur.

Quinomella z groſallon ſm Bya. vocat pſillium ca. de pſilio zc.

Quinqgneruia lanceolota plantago minor idem.

Quinquefolium Poli. nulli ignotum eſt cum etiā fraga gignendo cōmendetur. greci vocant pētapetes ſiue camezeleon ſiue pentafilon. rubā hz radicem hec cuz inareſcit nigreſcit z angulosa ſit herba incipit z definit cum vite. eius radix ſpargamon vocatur zc. mirum dixit fraga gignere.

Quiquilima vocatur in cicilia q̄dam ſpecies gramis ſm Bya. ca. de agroſtis.

Quirinatium opos aſa vt ſupra in op.

Quiſumūlebum in regali diſpoſitione Alliabas exponitur gr eſt abzotanon ſed ara. vocatur kaiſuz z cetera.

Quitinos a grecis flores granatorum. latini vero caducos vocant agreſtium vero bulauſtion Iſido.

Quitiſos Bya. fructer ē albas virgas bñs longiores cubito vno i q̄bus folia ſūt fenugreco ſilia aut lata ſicut trifoliū ſed paulo minora z i medio venam bñtia q̄ cum fricata digitis fuerit viſcellum redolent ſile cici viridi multi illā i orto ſeminant apes pronocantes zc. vide ne ſit de qua Virgilius florentem citiſum

Quitiſum ſm Bya. multi fungū de quo fit ypoq ſtidos vocāt ca. de eiſeos z hoc forte pp ſilitudinem cum balauſtia q̄ ſic vocatur.

Quitram pro kitram Ste. ſcripſit.

R

Littera eſt eadez apō arabes z apud grecos vt apud nos niſi qa apud grecos eſt aſpiratum in pncipio dictōis vade ſp in grecis dictiōibus rite cuz aſpiratione ſcribere tur vt rhoda z rhethorica z ſimilia.

Rabadac apō. Al. ē piſcis ſtupefaciens torpedo

Ra Ste. pro reu alicubi ſcripſit.

Digitized by Google

Rakauto Bya. aspagus asperatilis q̄ multi racanto aut mion vocant.

Racheli oleum in practica Alia. ca. de accñtib⁹ que seqūtur se. videt rosaceum. sed nec nomē arane grecum est.

Radicula in antidotario vlim in potiōe ad scrophulas Pli. radicula inquit vocatur que lauandis lanis succum habet mirum tantum cōferens cādore mollitiaq; nascitur satiua vbiq; z sponte p̄cipue in asia siriaq; sarosis locis z aspis caule ferulaceo tenui z ipō cibis indigenarus expetito z vnguentis. z quicquid fit cum decoquatur folio olee sunt itin greci vocāt. flozet estate grata aspectu. verum sine odore spinosa z caule lanugino so semen ei nullum. radix magna que condit̄ ad quem dictum est vsum z̄c. hec est condisi supza. in condes z infra instructio.

Radiosum quidam polipodium vocant liber antiquus de simplici medicia

Radius vocatur instrumentum cirurgicozum stil⁹ tenta z id quo medicine in oculis ponūtur.

Radix simpliciter pro rafano domestico accipitur. sic romani hodie sic greci etiam vocant. nam riza grece radix si sine adiuncto inuenitur pro rafano domestico accipiunt interdū z rafanos vocant.

Rhafanos. g. rafanus Plin. gñra eius greci fecerunt tria foliozum differentia cripi atq; lenis et tertium siluestre atq; huic lenia quidam folia sed breuiora ac rotunda copiosa atq; fructicosa. sapor autem asper z medicamenti instar ad elicie das aluos. z infra nr̄i alia fecere genera algidense a loco longum atq; transluciduum alterum rapi figura q̄ vocant siriacum suauissimum fere ac tenerrimū hiemisq; patiens. aliud siluestre greci cheram appellant pontici armon. alij leucez. nr̄i armoraciam fronde copiosius q̄ corpore z̄c. et alij marmoraciū vocant hoc.

Rasis grece acus inde rasidothichi acuarium ferrum.

Ragadie dñr scissure accidentes in circulo ani multi ardozis.

Rague ara. spuma que z zebet dr.

Raib ara. lac acetosum vt apō Alman. ca. de diabete ex eius concordia cū practica greca.

Ralembacum in. ij. practice Aliabas ca. de seminibus. pro coziandro ponitur. Item ca. de folijs. p mirto. Item li. tertio de feb. coridiana pro oleo amigdalarum dulciū z sic apparet manifesta corruptio z cetera.

Ramad arabice cinis.

Ramic ara. est confectio ex gallis z passulis ex qua fit gallia muscata sm arabes cuius confectio docetur in libro Sera. de simplicibus medicinis et in vicesimooctauo azarauij habet autez alias cōfectiones diuersas sicut z gallia. ramech Stephanus dixit.

Ramnus Bya. fructex est circa ortos nascens. huius virge longe z spinose sunt folia habet pinguissima z longa z lenia. é át altera rānos cotozem habens album z subruffus z virgulas oblongas cubitos. v. vel plus he spinose sunt. eius semen latū est z tenue z in folle reclusuz sicut affodilli rānos grecus Pli. inter genera rubozum rānos appellatur a grecis candidioz fruticosior. is flozet z ramos spgens rectis aculeis non vt ceteris adūcis foliys maioribus. alterum gen⁹ est siluestre nigri⁹ z quadam tenus rubens fert velut folliculos. bius radice decocta in aqua fit medicamentuz q̄ vocat lixium z̄c. ara. vocatur hausigi. Ste. ramnos ausegum ramnus.

Ranula z ranūculus vocatur augmentatio carnea sub lingua cum grauedine z fluore saliuaz ās̄i in radice lingue vt alia lingua oriri videat.

Ranūculus Pli. ranūculum vocamus q̄ greci bo trachion. genera eius quattuoz z cet'a. supza i bo trachion.

Rapa Plinius medici masculum ex eis direrunt rotunda latioza vero z concaua femineum prestantioz suauitate z ad condiendum facilioza z̄c. rapa vocatur grece gongilion arabi. vero selien vel scelgem.

Rapa agrestis By. nascitur locis siccis fructicē collectū faciēs cubiti dñs lōgitudē dñs multas virgas folia liuioza z crossai modū digiti z satis lata semen eius in folliculis conclusum nigrum z fragile est q̄ fractum album deintus habet colorez z cetera.

Rapa caulus Ysaac in dietis de ipa loquitur.

Rapa rustica vocatur a latinis sm Bya. quedam spēs yperion vt supza in cozium.

Rapistrum armoratbia rafanus agrestis sm By. z Plinium.

Rhapatusa. g. Loz. cel. est inquit emplastz q̄ rapa tusam aglutinando vocant z̄c.

Rapum siluestre Plinius in aruis marime nascitur fructicosum semine candido duplo maioz est q̄ papauer.

Rharicon Paulus capitu. de dentibus raricon i ollam comburens.

Ras arabice caput.

Rasas arabice plumbum.

Rasanum p rasin q̄ est enula in. ij. pratice Alia. inuenio z alibi raseni.

Rasatum z raschum in pratica Alia. exponitur q̄ ē gūma semibari. i. pini.

Rasenigi scripsit Ste. pro feniculo q̄ est razenigi z alicubi rasianegum scripsit.

Rasin arabice enula.

Ratha Albaui est inquit species trifolij dum est recēs sic vocatur sed sicca dicitur sassafa z cadabb z in hyspania dicitur herba mularum oritur in ortis z in pratis in principio ortus eius est vt trifolium postea fit gracilius eo z habet flozes vt

Digitized by Google

lenticule tortuose.

Rhaticon Dauic. de asmate aliquis potuus aut cibi raticon ydromilon ꝛc̄.

Ratienigi in. vij. Jo. Sera. in vnguento aselema-nium ꝛ est vnguentum aplōrum ꝛ in alijs multis locis exponitur ꝙ est colofonia. Item ab. A. in secūdo ꝓpo ca. sisr exponitur. verum idem Jo. in ca. de palisi dicit ꝙ gūmi granorum viridium vocat ratienigi ꝛ hoc gūmi est terbentina. Item idem ca. de asmate accipe inquit granorū pinea rum super quas est ratienigi multum ſm veritatem hoc nomen cadit suꝫ oēm resinam grecum imitando. nam retini. g. resina vt in libro de doctrina greca.

Raund ara. ren aliud barbarum aliud seni ꝙ nascit in india ſm aben Aldeſue ꝛ aliud turchium ſm eūdem aliud ponticum ex ponto sic a regionib⁹ denoiatur ꝛ infra in reu

Rauſenicum ſcripſit Ste.

Rareta ara. pars manus.

Racienigi ara. feniculus raſieineguꝫ alicubi ſcripſit Stephanus.

Rcban. A. duo ca. facit vnum breue ꝙ quaſi notum ſibi non notificat nobis. aliud derahan ſalamonica ꝙ omnino ſibi ignorum fuit vt apparet ex textu eius.

Reas apō Bya. vocatur ſecunda ſpecies papauetis ca. de mechonio.

Rechabinum in practica Alia. ca. de ſe. continua ex ponitur ꝙ est machalum ꝙ est bdelliū ꝛ in ca. de conſtipatione ventris ꝛ fluxu in febrib⁹ ſcribit na reniebi et alibi nateniebum pro eodem

Rechonia Pli. affertur inquit ex bis q̄ ſupra pontum ſunt regionibus. radix coſto nigro filis mior ꝛ ruſſior paulo ſine odore calefaciens guſtum et aſtringens eadem trita vini colorez reddit ac adcrocum inclinantem e reu ꝛ infra.

Recorporatiua medicina est inſpiſſatiua que carnē ꝛ cutem denſat confortatq; membꝝ ꝛ tempat compleriōem que grece metaſin cretica vocat ſupra in me.

Redarguens virtus est ſtiptica repcutiens Bya. ca. de arbore pini.

Regeberteđeriem Ste. est inqt radix tinctorum et of carthamum pro curcuma ꝛ dixit iterum ꝙ. g. vocatur celidonion ꝛ re vera curcuma est celidonia minor.

Regius morbus antiquitus vocabatur ycteritia vt Caſ. fe. ꝓpo ca. ꝛ Pli. ⁊ Oriba. in comento aſſorum. y. hec ꝛ aurigo ab aureo colore ꝛ arcuatus morbus dicebatur.

Rehiban ara. mirtus liber de doc. arabica.

Reiectialis emola orminon ſm bya. ſupra i. e. ꝛ or.

Relembach vocauit Stepha. mirtum ſed nec grecum nec arabicum.

Reſeda ꝙ rerea vocat circa ariminū nota ē Pli.

Reſina frira est coloſonia.

Reſina pituina. i. pini. nā. g. pitius est pinus ꝛ abialis ſm Bya. ca. de arbore pini. reſina inquit alia pituina q̄ nos abialem dicimus. alia peucinea ꝛ alia est liquida ꝛ alia arida que et offertur ex terebinta coloſonia vnde ꝛ reſina coloſonia vocat. differūt vero in colore rerine. alia est alba alia olcagina alia mellina. verum ex aridis meliores sunt pituine que de inſula yſpanie afferunt ꝛ sunt probabiles que fuerūt odoris meliois auream deſerentes qualitatem ꝛ ſpicuam ꝛ non plurimum liquidam in imaginem cere ꝛc̄. Pli. reſine sum me ſpēs sunt due ſicca ꝛ liquida. ſicca epino ꝛ picea sit. liquida terebinto larice lentiſco cupreſſo. nā ꝛ be ferunt in aſia ꝛ aſſiria. falluntur q; eādem putant esse epicea atq; larice. picea enim pigue ꝛ tirſi modo ſucoſam fundit larix gracilem ꝛ mel lei liquoris virus redolētem. medici liquida raro vtuntur. hec puto esse kitran nec picea magnopere in vſu ceteris non niſi coctis cocture modū alibi docuimus. placet terbentina odoratiſſima atq; leuiſſima nationum cipria ꝛ ſiriaca vtraque mellis attici coloris. ſed cipria carnoſior ficciorq; In ſicco genere querunt vt ſit candida pura pellucida. in omni autem vt montana potius q̄ campeſtris. Item aquilonia potius q̄ ab alio vento reſoluitur.

Rhefis oculorum exponit Oribaſius quod est ruptura eorum proprio capitulo verum res grece est eruptio.

Rhetin Dau. capitu. de asmate est reſina. ſed in libro de doc. greca retin vel retim ſcribitur. Iſidorus retine grece reſinam dicunt. naz grece rei dicit quicquid manat.

Rheuma grecum est a reuſis quod est curſus fluxus ꝛ cetera.

Rheu grecum est in li. de greco ſili Almāſori. ara. raund ſupra in ra.

Reum ara. rizi.

Reris. g. eruptio ruptura.

Rhyada grece paſſio in angulis oculorum vt Ale. capitu. de egritudinibus oculorum. ꝛ est hec ſm Paulum diminutio carnis vt ſupra in encātis Demoſtenes rias inquit est cōtinus lacrime fluxor debilitate partium. aut exeſo angulo vel immo dica cirurgie vexatione cum encantis decidit ꝛc̄ Item alibi quibuſcunque paſſionibus lacrimoſi oculi fiant triade ſunt a veterib⁹ nūcupate q; nos fluidos dicere poſſumus ꝛc̄. rbiſada apud Cornelium ſcribitur.

Ribes arabice planta in montibus ſirie naſcens et ſub nimbis virens acetoſi ſaporis vtilis ventriculi fluxui colerico precipue ex cuius ſucco ſyrupus ſepe ad nos defertur. fructus etiaz eius vſui medicinaruz aptus videtur ex auctoritate Raſis in Almā. q inter fruct⁹ ipſū putat. Albani ē plāta ſtipitē bīs rubeum ad viriditatē declinem tenerum cuius ſapor ē dulcis acetoſitate mixt⁹ folia

rotunda viridia z magna cuius granum petatur decoxasce accidi saporis de quo fit rob zc̄. nos ät loco eius succū acetose q̄ est l. patium agreste ponere possumus.

Rhibus apud Dyas. est de statuis z de palestrato i. de loco vbi siebat ludus palestre z e q̄ apō. A. vocatur sordities in ca. ō sorditie. de his z ō aliis loquit. grecus vero ripos dicit

Riecb ara. pulmo.

Rien rienis idem ren.

Rbigos. g. rigor rigon frigens rigens

Rbimida. g. rima rimides ruge rime.

Rbimar. g. limatura Pau. ca. de cicatricibus z albugine oculi rimar cornu ceruini z cetera. nam rinion grece lima.

Rbimomellis. g. ferreum instrumētuz aspi capitis vt lima quo asperitas vel scabies palpebrarū eradit̄ Demostenes.

Rbin. g. naris nasus inde erinon caputpurgium q̄ p nares inicitur. nam rio nares z hinc ēt rinoceron aial habens vnicuz cornu in naribus. rinoke reos dicit grecus.

Rbincho grece rostruz z scribitur rigchos z proferetur rinchos.

Rbion ēt limatura apō Pau. ca de almate igt fagi z pruni effectatio rion.

Rbipiros. g. Lat. fe. tipus sordidus tertiane notbe

Rbipos. g. sordities.

Rbiptica. g. purgatiua vt Gal. li. de ingenio sanitatis ripticon katerticum.

Rbisis. g. fluxus li. de doc. gre. reuma zc̄.

Rbispella. g. erisipila.

Rbitida. g. ruga ritide ruge.

Rbitidosos Demo. est rugosa siue folliculosa pupille passio.

Rbitinū Pau. farie odeacee babente ritinum

Rbitini Ste. ritine gi rcina.

Riris. g. eruptio ouarii apud Alexā. vene scissio ca. de emoptoica.

Rbiza. g. radix ide glicoriza dulcis radix q̄ corrupte nos liquiritiam dicimus.

Rbizentia. g. Las. fe. in antido. sunt radices oure q̄ in vlceribꝰ apostematū iā vacuatoz remanēt zc̄.

Rboa. g. Ste. vbarde rosa.

Rob q̄nq; absolute ponitur z est idem q̄ carenum vt patet supra in careno.

Rob ara. est succus cuiusq; fructus coctus ad spissitudinem vt seruari possit.

Robelie apō ysaac in dictis est legumē q̄ apud. A. vocatur meiste vel vt in ara. mes. vez apud Rasim in Alman. aliud est robilie aliud mes zc̄.

Rochat ara. focatia placēta panis valde tenuis.

Rochbe arabice genu.

Rbodakia. g. plicus arbor z rbodakinon frucus.

Rbodbanthe. g. flos rose.

Rbodia Dya. radix ē nascēs in macedonia sil. s costo sed paulo leuior z nō equalis que digitis cōfricata rose longius iactat odorem.

Rbododafni li. de doc. gre. est rosa grecalozādrum zc̄. Est autez eius expositio rosea laurus. nam ē compositum ex rodon qō est rosa z daphnis qō est laurus ab Aui. vocatur oleāder a Dy. nerio supra in ne Pli. rododendros nomen qō apud nos inuenitur latinum rododafnē vocant aut nerion z cetera. Stepha. rododafni de sela pro decle. nam sic arabice.

Rbodon. g. rosa rodinos roseus rodoleon oleuz rosaceum rodostoma aqua rosacea rodozacara zucharum rosaceum rodomeli rosaceum mel rodorizon rosa sicca.

Rodozam vocant galli herbam que nascit iuxta rodotinum arborem inter arbusta caulem habz virgę sulcinee modo geniculatum folia vtrice i medio er albida eadez ꝓcedente tpe tota rubentia florem argenteum zc̄. Pli.

Rogel arabice pes

Rbogia. g. vocat scissura superficialis. cranei q̄ nos rimulam Pau. in cyrurgia.

Rboginos Pau. ca. de pipleumonia ē oxegmonz est nomen fictitium.

Rboi grece peritta flurus decursus similiter etiam rois peritota infra supra z reusis etiam idem significat.

Rboidea grece arbor mali granati. roidion pomum granatum.

Rboiton apud Pli. vinum malorum granatorū.

Rbochia. g. eruca herba.

Rbombos. g. rūbus piscis romuos dnt.

Rbomez in confectōe mitridati in antido. vlim er ponit rafanus.

Rboos virsodespicu apud Pau. capi. de corrosione mamillaz est grana tinctorum fm. A. eodem ca. et eodem medicamine nec differunt nisi vbi Aui. dicit coquat cum lignis cipressi Paul. dicit misceat cum spatula ligni cipressi

Rbopi. g. dumus.

Rbotas Pau. ca. de dolore capitis er vino comedat inquit rotas puto corruptum z debeat ee rodia que sunt mala granata.

Rotastrum est similar apō Dya. z similar apud kiranidam infra in similar.

Rosa cantna est planta in cuius radice nascit fungꝰ er quo fit ypoqstidos qui fungus vocat. a. tarabitb z planta vocatur barba yrcina.

Rosmarinum est species libanotidis vt supra in libanotis arabice vocatur. arbor marie z vapor vt fumigium marie z al. e lilgebel idest corona montana Plinius rosmarinus duo eius genera alterum sterile alterum cui caulis z semen resinaceum quod semen chacberis vocatur folijs odore turis.

Rosaidicos Pau. ca. de amissiōe memorie admiscendum inqt infrntia z siccantia z vt rosaidicos z mirsine zc̄. puto sumach zc̄.

Digitized by Google

Rosago herba in antidotario vsim in potõe ad scro phulas.

Ros siriacus exposuerunt quidam q̃ est flos omni z ñ dicũt quid oznus est sed ros siriacus ẽ sumach Vide q̃ vbicũq; in libris de greco translatis habẽt ros syriacus in arabicis eildem locis z in easi bus habetur sumach. nam apud Bya. ca. de oziгano vbi est ros syriacus in Serapi. eodem loco er verbo Bya. est sumach. Item in ca. de pozzo vbi habetur tusa cum roze syriaco in Sera. habetur sumach. Item in ca. de moris vbi dicit q̃ sica z trita ponũtur locis rozis syriaci in Sera. est sumach. Item inuenitur syrupus de fructib⁹ in vij. Joã. Sera. cui sillis inuenitur apud Plini. z Bya. z vbi ille habet sumach isti habent ros syriach.

Rotab ara. dactili q z tamar vocantur z alijs plib⁹ noibus fm diuersitates spẽrum eoz ex pte maturitatis formaz z regionum ẽt vocant.

Ru z rum apõ Pau. in pluribus locis vt in ca. de yleo adeos inquit qui non retinent cibum rum z ciminum da bibere.

Rubeũ aliq antiq vocauerũt acatiã. Serodius i libro equorum rubeum inquit. i. succus prunellaz imaturarum.

Ruasiũ vocabaẽ q̃dam miconij spẽs. Pli.

Rubia. i. rubea tinctorum Bya. rubia q̃ alij eritrodanum latini vero rubricam dicunt herba est omnibus nota. eius spẽs sunt due. vna agrestis. alia que appellatur spartbos ramulos siue tirsos hẽt tenues z quasi nodosos folia p interualla distantia atq; per singulas ánotationes veluti stellaruz ymaginem metiẽtis fructus siue semẽ est ei rotũdum z viride debinc rubeum aut circa maturitatem nigrum radicem habet longam z tenuem z rubicũdam zc.

Rubie ara. in. vij. Sera. in medicinis oculoz sepe reperiẽ z est os sepie. Jn. ij. vero. A. rubien vocatur ipa sepia. in secretis vero Bal. in fief conseruatiuo visus rubien inuenitur.

Rubus alius batus ferens moza alius rubus canis qui grece cinosbatus vocatur z est spina que nro ydyomate rozagua vocatur quasi rosa acuta. ei⁹ semen vel fructus est silis fructui rose in cuius sũmitatibus oritur quedam tuberositas tecta lanugine aspa habens intus vermiculos q̃ moderni qdam falso bedeguard vocauerũt. profert flores vt rosa virgas hz rectas z vncis spinis fortibus armatas supra in cinobatos. Pli. rubi inqt mora ferunt z alio genere silitudiné rose que vocaẽ cinosbatos. tertium genus ydeum vocant greci a loco tenuio: q̃ ceteri minozibus spinis z min⁹ aduncis zc.

Ruca est eruca.

Ruge in antido. vsim in cõfectione dialacca est rubea tinctoz sicut pz p concordiam ei⁹ curti. A. et Jo. Sera. eadem confectione.

Rumã vel romã ara. malus granatus inde romania cibus qui fit inde.

Runegi in. vij. Jo. Sera. in puluere roseo oculoz est lapis similis cancro immo cancer in lapidem conuersus.

Ruptoz dropar vesicatozium medicamen.

Rbuseri Pli. grecum inquit nomen est enim herba siluestris solijs mirti caulibusq; breuibus fructer excoziatus appellaẽ subrutilus cubitalis crosi situdine digitali cui⁹ aridis solijs z mali cozio coria pficiuntur. medici aũt roicis vtuntur.

Ruseritrias z ruseritro z ruseritru z aliqñ soluz turepitur apud Pau. in multis locis z est ros siriacus. i. sumach.

Rusne ara. in. vij. Jo. Sera. ca. de confectione alseia vel aselite est berugi z dz zurumb z pedes locuste z alseig zeneo. hec omnia sũt nomina hui⁹ medicine z si zurumb est ipm est spẽs zedoarie q̃ vidi z habui.

Rbuffi z sentir idẽ nascẽ vbiq; in campis z sepib⁹ z fm libz̃ antiquũ de simplici medicina

Rbusin Plini. capitu. de alopitia repi in antiqs expositõibus q̃ rusin ẽ cepe agreste.

Ruta tres habet spẽs domestica vbiq; nota et est agrestis z in nullo a domestica differens nisi loco natiuitatis z vlceratiua est z faciem odorata vrit tertia est barmel vt supra in barmel Bya. rute duo sũt gña domestica z agrestis montuosa visci dioz ẽ ab ortiua escis non apta sed melioz est que circa cucumeres nascit zc.

S Litteram habent greci vt nos arabes vero habẽt duo vnum quod vocãt sin. aliud quod vocant far que similez sonum habent sed bñt aliud q̃ cum quadam aspiratione pronũciant qõ sbar vel dsar vocãt. bñt z aliam ifam que sonat vt sc. apud nos q̃ sci nominant. p primam scribunt sumach per secũdam sandalus p tertiaz sbaro vel dsaro q̃ est lentiscus. per quartaz sceteragi.

Sabade ara. cipez q̃ iucha dicũt forte imitates latinum. i. iuncus.

Sabane ara. ẽ salsamẽtum q̃ fit er pisciculis salitis z nucibus z aliqbus spẽbus z oleo.

Sabater exponiẽ in. ij. cañ. A. q̃ est oziganum non recte sed ipm ẽst saturegia q̃ apparebit legenti ca. eius q̃ incipit Origanũ. z in arabico ẽ sabaẽ cũ ca. de saturegia apud Bya. z Ser. dñt. n. illi ábo q̃ virt⁹ ei⁹ ẽ sicut virt⁹ thimi. z. A. sicut virtus basce q̃ est thimus. z in oibus ẽt alijs conueniunt. sermo vero de oziгano apõ. A. cõfusus ẽ cum sermone de pulegio z calameto in ca. de calameto vt supra in. c. z. p.

Sabarbelgebarum Ste. in synonimis exponit q̃ ẽ berfasarum z est capillus veneris. sabar re vera

est capillus seu crinis.

Sabanon grece sabanum indumentum sabana in dumenta liber de doctrina greca. verum Rzib. ca. de puocatione menstruozum exponit q̄ ē pānus asper absterſozium. ſ. quo homines vruntur in balneis vel etiam qōlibet linteum ad hoc deputatum.

Sabara in. ij. Alia. p sarb alqñ sabare scripsit.

Sab ara. accipit liber de doc. ara.

Sabdenegum pro sedenegi scripsit Stepha. et est ernathites

Saber vel sabr. ara. est aloes. apō Allia. inuenit sabare z in syno. Ste. sabarum aberemi z saberemū in regali disposition inuenitur. p sebā z est esula Ste. seberemū exposuit titimallum

Sabina dicebāt antiqui nos vero sauina Rzli. sabina bratbia appellata a grecis duoz genez ē altera tamarici folio silis altera cipresſo q̄ quidam creticam cipssum vocauerūt zc̄.

Sabon ara. sapo.

Sabot piscis in li. Alman. ca. de aqua descendente ad oculum in cōfectione collirij ad id fellis inquit sabot z in li. sili Alman. de greco translato loco eius bz fel lauracbi z in kiranida est sabrar piscis. i. variolus silis zephaleo eius felcum melle visuz acuit zc̄. cum diu annius q̄ fuissem de hoc pisce tādem a greco pito z in ligua latina dudici q̄ male, pferebam. nam. g. vocatur lauracbi. u. cōsonāte q̄ postea per librum de doc. gre. ratum babui. z ydyomate nr̄o puto grecozum imitatiōe bic piscis vocat lauratius. veuetie variolus vocatur. Contingit ergo mibi vt labor ab erroze. u. lre q̄ vocalem, pferebaz. q̄ dz eē consonās z sillabicari cum. a. r. lra mediante z liquescente. ē piscis satis vbique notus in maritimis. romani spinulaz vocant.

Samonie ara. scamonee a greco corrupturz z sabamode dicunt.

Sachabenegi ara. serapinum.

Sacūduliuz apō. A. post grecum spondilion apud Bya. de qua infra in spo.

Sacolocondzion ara. dicunt, p scolopendria corrupto greco.

Sacaron Rzli. fert arabia sed laudatius india. est aūt mel in grūdinibus collectum gumium modo candidum dentib⁹ fragile ampliſſimū nucis auellane magnitudine ad medicine tū vsus zc̄. vī zucbarum abstor de quo infra z nomē saccaron est vt greci saccara vel zaccara dicunt.

Saccon apud Bya. est prima spēs calcanti.

Sadbar fm Aui. ē arbor cuius fructus ē nabach z a By. vocatur agrifoliū apud Almansozē scribitur sidre agrifolium vide lotos arbor de quo supra in lo.

Sadeb arabice ruta.

Sadef. a. ostracum Stepha. poſtra. g. est sadefum arabice.

Sadegi vel sadeg. a. folium indū. i. malabatrum de quo Aui. ca. facit sub boc nomine foliū z nō ē id qō bemus in vsis. nam illud vocat tumbel supra in mal.

Sadeguaram sic scriptū est i scdo canonis Aui. sz i arabico ē saduriā. sed i secundo pratice baliabas scribitur saderudū i ca. de sucis plātarz. apud Sera. vero saderuā ibiqz notificat inquātum pōt no tificari nobis medicina valde peregrina.

Sadenegū i pratica Walsabas, p sadenigi q̄ ē ematites scribitur.

Sadenegū ibidē, pscebedenigi z est canabs.

Sadibeodil ibidem, p folio nucis.

Safff arabice salix.

Saferemū in pratica Wali. ca. de betica exponitur basilicon.

Sagapinū By. lacrimū est ferule nascentis i india eligendū est limpidū azozis rufum deint⁹ album odorem silui z galbani babens gustum viscidum z cetera.

Sagmon fm Rzlini. aliq ex grecis agnum castum vocant;

Sagmen vocabāt antiquis romani berbenā quasi sanctimē. eo qō sacerdotes i expiandis tēplis ea vtebātur vt titus liuius libzo pzio ob boc. g. gerbanum. i. sacrā berbam vocant zc̄.

Sagnasoza Zobēs Sera. ca. de retētōe mēstruoz exponit q̄ ē abzotanū. Item in ca. de vertigine idem dicit. sed puto artemisiaz in qua errauerūt arabes putantes abzotanū vt pz in berengesif. nā pprietates eius magis pcordāt cū artemisia quā cū abzotano vt in calculo z menstruis.

Sagzenea pfectio opiata in qnto can. Aui. z septimo Jobis Sera. q̄ in pantegni vocat socrugē z in regali dispositione socrute.

Sabater infra in timbra.

Sair scripsit Step. p xair q̄ est ordeum.

Sal vocat ara. melech grece alas.

Sal Rzlinius sal omnis fit aut gignitur vterqz pluribus modis sed causa gemiam coacto bumoze vel siccato siccatur in quibusdam locis z in aliqbus extremitates tantum inareſcunt z in aliquibus vsque ad medium lacum. Sunt z animes secum salem a montibus trabentes z sunt alij quozum summa deprehendantur in salem anne reliquo velut sub gelu fluente que salis flumina appellantur. aliud genus ex aquis maris sponte gignitur spuma in extremis littoribus ac scopulis derelicta. bic enim roze densatur z est acrioz qui in scopulis inuenitur. sunt z montes natiui salis in quibus lapicidinaruz more ceditur renascēsqz effoditur e terra bumoze densato alibi. Item charris arabie opido muros domosque massis salis faciunt. Fit autem sal in salinis aqua maris in areis egesta mistaque fluuiali soleque densata aliquibus in locis eputeis bauriunt

Digitized by Google

muriam appellant ⁊ e fontibus denſatur ſole alij igne. apud Theofr. inuenio vmbros arūdinis ⁊ iunci cinerem decoq̄re aqua ſolitos donec eriguū ſupeſſet humoris quo colato dēſant igni vel ſole ſalliſſimus ſal q ſiccliſſimus candidius ſuauiꝰ pluuia dulceſcit ois ſuauiozem tñ faciunt rozes ⁊c̄. ⁊ infra de floze ſalis ſalinaq̄ finceritas ſūma feꝯ dñā ſuā qñq̄ ſauillā ſaliſq̄ leuiſſia er eo ē ⁊ candidiſſima appellatur. ⁊ flos ſalis in totuz diuerſa res humidioriſq̄ nature ⁊ crocei coloris aut rūſi veluti rubigo ſalis odoze quoq̄ igrato diſſentiēs a ſale non mō a ſpuma. egypto inuenit vſq̄ nilo deferri. ⁊ fontibus in qbuſdam natat optimuz ex eo q̄ olei quādam pinguedinē reddit ⁊c̄.

Sal maſſe q dictus eſt ſal panis cōis vſualis.

Sal gēma capadocius idem.

Sal nitrū nitrum ipm.

Sal alkali ſal nitri ſit ex cinere cali ſupra

Sal nafticus cū nafta ītuenit ⁊ eſt niger.

Sal indus niger eſt.

Sal alebroth ſal alkimiſtarum.

Sal amoniacꝰ. Dli. inuenit iuxta pleuſiū Dtbolomeus rex cū caſtra faceret quo exemplo poſtea inter egyptum ⁊ arabiā ⁊ ſqualētibus locis ceptꝰ eſt inueniri detractis arenis q̄liter ⁊ per affrice ſcientia vſq̄ ad hamōis oraculū is qdem creſcēs cū luna noctibus. nā ciremaici tractus nobilitant a mōiaco ⁊ ipo qz ſub arenis inueniatur appellato. Lis eſt coloze alumis q̄ ſchiſton vocant lōgis glebis neq̄ plucidis ingrato ſapore ſed medicine vtilis. pbatur q̄ maxime pſpicuus rectis ſciſſuris inſigne de eo pbatur q leuiſſimus eſt ⁊c̄. qui ad nos defertur ſublimata res apparet Dau. i ca. de nictilopa vbi ponit ſalem deſoſſum ibidem in ſili loco. A. ponit ſalem amoniacū. Item vbi in fili Almanſo. ca. de debilitate viſus ponitur ſalis ſaparitij eodem loco in Almanſoz. ponitur ſalis amoniaci.

Sal ſacerdotale puluis in antidotario vlm.

Salabaſe ſupra in kauken.

Salgen ſupra in rapa ⁊ in leff ⁊ infra in ſcelgen.

Salamandra grecū eſt ⁊ exponitur in li. de doc. grecā ſpēs ſtellōnis infra in ſemebras q̄ eſt idem.

Salch albaiel ara. ſpolium ſpentis.

Saluicba genus eſt herbe q̄ radiculas ⁊ folia ſubrufaſq̄ flores ſiles plurimos q̄ a terra reſoſſa in modum ſcopularum cōſtringitur. naſcit aūt in lapidoſis locis ſūmis ⁊ in nozica regione. Illa vero ē optima q̄ eſt odozifera ⁊ ſine ſablone ⁊ recēs plurimos ramulos ⁊ radices hñs. pōt quātum ⁊ ſpica q̄uis infirmioz ſit. Dli. ſaluicba foliosa qdez eſt ſed breuis ⁊ que netti nō poſſit radici neruoſe coheret herba verius q̄ flos denſa veluti manu pſſa breuiterq̄ ceſpes ſui generis pānonia hanc gignit ⁊ nozica alpiūq̄ aprica vrbiuz epozida ſuauis odoris ⁊c̄.

Salix Dli. ſalicis in aſia tria genera obſeruant nigram vtilem vimibus. candidaq̄ agricolaq̄ vſibꝰ. tertiam que breuiſſima ē elicē vocant. apud nos quoq̄ multi totidem generibꝰ noīa ponunt vimineam vocant eādem purpureā. alteram yteliriaz a coloze q̄ ſit tenuioz. tertiam gallicam q̄ tenuiſſima eſt. ⁊ alibi ſalicis ſuccus eſt trium generꝫ. vnū arboz ipa exudat gūmi mō. alterum manet cum floze in plaga exciſo cortice trium digitoz magnitudine. tertius ſuccus detrūcatione ramoz a ſalce diſtillatur ⁊c̄.

Salpinga Aler. ca. de ſurditate circa ſi. eſt fiſtula q̄ ſugitur aliquid exiſtens in aure pozzo ipius auris appoſita. verum ſalpīx. g. eſt tuba. ſalpinga tubā ſalpinges tube ⁊ ſemper ſcribunt per geminum g. aggelos ſcribūt ⁊ pferunt angelos. ſiſr. g. afice dente. r. tranſit in ſonum. n.

Salſal ara. argilla creta noua.

Salſogarum eſt cōpoſitum ex greco ⁊ latino ex cōcordia pratice. g. ſilis Almanſoz ⁊ Almanſoze ⁊ eſt muri.

Saluia Dlini. bechion q̄ ⁊ ſaluia dr̄ alꝫ tuſſilago. duo eius ſunt genera ſilueſtris vbicūq̄ naſcitur ſubeē aq̄s credunt ⁊c̄. ⁊ ita altera a qbuſdā ſaluia appellat filis verbaſco ⁊c̄. ſalia eliſagꝰ ⁊ liliſſagꝰ g. dr̄. arabes vero eliſſatos imittantes grecum. ſed ſatbe. pp̄o ydromate.

Salum tyriacum Dau. capitu. de ydropiſi conſectio eſt.

Salutaris herba vocatur a qbuſdaz ſolatrum in li. antiquo de ſimplici medicina.

Samach ara. piſcis

Samag ara. gūmi arabicum.

Samanech arabice cognit liber de doc. arabica.

Sambacus eſt nomen corruptum ab arabico ſambac. inde oleum ſambacinum ⁊ eſt ieuſemi. vide in quinto. A de collirijs colliriū inquit iuuatiuū q̄ fit cum ieuſemi. X. acarie ſuci ſambach ⁊c̄. dixit tñ mihi arabs q̄ zambachē vocant ipm ſemē ipius ieuſemi. pp̄e.

Sambucus vocatur grece actis ⁊ ebulus cameactis. duo ſunt genera. Unum arboroſum eſt baſtas habens carnoſas ⁊ rotūdas ⁊ rectas folia habet octo aut quinque in baſtis ſimilia nuci ſgale oblonga cum graui odoze flozes ei ſunt albi in capitibus baſtarum ſemen vero ſimile terebinto ſubnigellum ⁊ purpureum ⁊ in modum botri cōpoſitum multum ſuccum habens. Alterum genus eſt q̄ cameactis dicitur. a multis vero ioſacti dicitur ſed breuioꝛ eſt ⁊ herboſas baſtas habz quadratas ⁊ nodoſas ⁊ folia in ſingulis nodis ſimilia amigdale ſed venenoſa ⁊ oblonga cuz odore graui in baſtis capitella ſunt ſimilia ſupradicte ⁊ ſemen ⁊ flos. radix eius croſſitudinem digiti habet ⁊ longa ⁊ cetera. Dlinius ſambucus habet alterum genus magis ſilueſtre q̄ greci acteme cton alij elon vocant multo breuius ⁊ cetera. ſupra in actis.

Digitized by Google

Samia ℙli. ſamie due ſũt que collirion z aſter appellantur. poris laus vt recens ſit z leuis liguacz glutinoſa. altera globoſior candida vtracz vtitur z ſaluatur zc. ſupra in giſamia.

Samurdũne ara. Jo. Sera. ca. de ꝑſeruatõe a lapide. eſt inquit arbor granoſum aſſonáti zc.

Samur z ſegeb apud Albanũ eſt animal in quo fit muſcus.

Sanamũda gariofilata auãtia z ſm quoſdam pes leporis vocatur ſed alia eſt pes leporis vt ſupra in pe. z lagopos.

Sanction Bya. ſanction aut fageſmon quaz multi parie dixerunt. naſcitur locis vmbroſis z ſtagnis ſiccis aſtam bz amguloſam z pinguem ſup quaz minute haſte ſunt multe folia ſunt ei andrafrate i. atriplici ſilia z in ſũmo diuiſa habentia odorem cartami. ſemen illi eſt rotũdum ſicut oliua z plarani bacce niſe aſperum ita vt tranſeũtibus inbereat rebus.

Sandali tres ſunt ſpẽs album. ſ. rubeũ z citrinuz q̃ cereris ꝓtioſius z magis odoriferz eſt. z quãuis a modernis citrinũ voceť albidi⁹ tñ eſt altero. hoc vocat aben Aldeſue mazabari.

Sandaracha apõ Bya. z oẽs libros de greco trãſlatos ꝑ auripigmẽto accipiť rubeo. Jnqt Bya. ſcandaracha in iſdem. naſcitur locis in quib⁹ auri pigmẽtum eligenda eſt q̃ ẽ coloze ruffa valde et facile tribilis z cripula mũda colorem cinabari habens z odorem ſulfuris. virtus ẽ ei z coctura ſili arſenico zc. ſandaracha vero in libris de arabico tranſlatis ꝑ gũmi vernicis. nam arabes vernicẽ ſandaros vocant a quo ſandaracha corruptum vocabulum latini dicunt.

Sãdaros ara. gũi vernicis ſilis ẽ karabe z ẽ duarum ſpẽz vt infra in ve. ſandeuſi Ste. ſcripſit.

Sandel ara. ſandalum.

Sandicos ℙau. ca. de acoris capis expoſituz eſt in li. de doc. greca q̃ ſandix eſt terra rubea.

Sandix in antiquis libris exponiť q̃ eſt ſoda.

Sandix vero in eiſdem exponiť q̃ eſt auripigmentum vſtum. ſed ℙli. ſandix inquit in olere ſilue ſtri a grecis exponitur.

Sandix Bya. ſ. olus ẽ agreſte q̃ facile comedi põt. virtus eſt ei ſtiptica viſcida ſubã ara.

Sandix Ste. eſt ſategum agreſte

Sandonicum herba lũbricoz ſpẽs eſt abſinthij vt ſupra in abſinthio purať ara. vocari ſceba Bya. poſt ca. de abſinthio ſandonichuz eſt tertia ſpẽs abſinthij in gallitia naſcens q̃ ciues ſandonicuz dicũt q̃ locus quo ꝑmo natuz ẽ ſandon dñ. ſile ẽ abſinthio ſed nõ ſemẽ ſic bz ſpiſſũ z ſubamaz zc

Sanguinaria poligonia eo q̃ ad ſanginẽ ſtringẽdũ ꝑſtet quãuis gdaz ſic vocant aliam plantam que burſa paſtoris dr.

Sanguis mũdãus ſupra in triſanthemon.

Sanguis draconis ẽ ſuccus plãte q̃ apõ Sera. deſcribitur auctoritate Bya. quã dicit vocari fideritis q̃ nomẽ multis plantis attribuitur. ſanguis dragonis ara. vocať den elachiten vel alachoin.

Sãguiſuga yrudo vocať. g. bdella ara. vero baleth

Sanguis. g. vocať ema inde emagogum ematices emozagia z multa alia ara. vero dem.

Sampſicos. g. caſia herba odoriſera filis coſto liber de doctrina greca.

Sanſucus maiozana ꝑſa. apõ ℙli. amaracum vt ſupra in a. ara. vero merzemus Bya. ſanſucus a ſiculis amaracus appellať eſt ramoſa miras virgas ſuper terram ſpãſas bz z foliis puis z rotundis ñ diſſimilib⁹ nepite z veluti birtis z acerrimis tota herba odorata valde zc.

Sappa muſtum coctũ vſqz ad cõſumptõem duaz ptium z ꝓpterea dr triplicatũ bec z duico. z alij vocatur noibus. carenũ vero q̃ ñ eiuſdem maſti tertia tñ ꝑs in decoctiõe cõſumitur.

Saparicum ſal ſupra in ſal.

Sapfiros. g. ſapfirus gẽma.

Saponiſtica herba in practica Almãſo. idiſteri ad opopleſiam vbi in Ali. bť in artanita in ea bť ſaponiſtice herbe. Jtez in ſuppoſitorio ad ſciaticã vbi in Almã. bť ciclamẽ in dicta practica habetur radix ſaponiſtice

Saraban alicubi ꝓ rair q̃ eſt ordeũ Ste. ſcripſit

Sarralia Iſido. ſic dr lactuca agreſtis eo q̃ dorſuz velut ſerram habeat zc. eſt ſcariola.

Sarax ſupra in filix z in kildaru.

Sarpies ſm Bya. dr orchis eſt ſpẽs ſatirionis ſupra in orchis.

Sarcocolla. g. eſt dictu carnis glutẽ Bya. ſarcocolla eſt velut lacrimum arboris ꝓcur refina naſcẽs in ꝑſida ruſa z guſtu amara zc. z infra alij ſarcocollam argionem dñt zc. ℙli. ſũt inquit qui ſar cocollam ſpine lacrimum putant polini thuris ſimilem cum quadam acrimonia dulce melior eſt q̃ candidior marime vetuſtate nigreſcit zc.

Sarcocolẽ vocãt greci carnoſitatẽ inter tunicas teſticuloz ortam Loz. cel.

Sarcofagi ſupra in iberidos.

Sarcoma eſt carnoſitas naribus orta velut polipus parum ab eo differens ℙau. cap. de narũ paſſionibus.

Sarchion z ſarx. g. caro ſarkinos carnalis carneus ſarkes carnes.

Sarcos. g. vel ſarax ara. filix herba z kildaru ẽt vt ſupra Jo. Sera. vocat firaes.

Sardinos lithos. g. ſardinus lapis.

Sardinos vocatur ſardius herba

Sardonis lithos. g. ſardonis gẽma.

Sariſſa ℙli. circa nilum naſcens duozuz fere cubitorum altitudine pollicari groſſitudie coma paſſeris filiqz mandiť mõ radice ferranijs officinis ꝓcipua carbonis vſu ꝓp duritiem.

Sarmech ara. atriplex z catbaſ ẽt Step. vero ſarmachum ſcripſit.

Saro ara. cipreſſus vt apud Auic. ſed in li. de doc.

Digitized by Google

ara. ſozol ſcribitur.

Sarſar ara. ferrum.

Sartan arabice cancer nabari fluuialis babari marinus.

Sataredo z ſatezedum z ſazeredum a Ste. ſcribit pro galbano.

Sathe ſupra in ſaluia.

Sategum agreſte dixit Stepha. arabi. vocari ſandix grecum.

Saten arabice animal marinum ſicut cancer marinus.

Sateregum z ſabatergu Ste. pro ſceitergi q̄ ē fumus terre ſcripſit.

Santerna apō ℣li. vocaſ criſococolla artificialis ſupra in criſocolla.

Satiriaſis inquit ℣au. eſt motus pudendi flegmonicam quādam diſpoſitiōem ſeminalium vaſorum conſequens cuz extenſione z niſi quieſcat motus declinare conſueuit in paliſm ſeminaliū vaſorum aut ſpaſmum z pereunt ſubito mozientes vero inflantur ventrem z ſudant frigidū zc. differt autem a priapiſmo vt idem in ſequēti capitulo eo q̄ priapiſmus ex ſola vētoſitate fit tenſio virge nec adeo periculoſa paſſio. z in paſſionario differt autez a ſatiriaſi quia in priapiſmo perfecta venere virga detenditur in ſatiriaſi vō nec ante nec poſt.

Satirion ℣ya. tres ſpecies eius deſcribit. primaz ſic ſatirion multi trifoliū dicunt. ideo q̄ folia tria habeant ſpanſa ſuper terram ſimilia lapatio. aut lilio candido ſed breuiora z colorata virga leuis z mollis cubito longa vno flozem lilio ſimilem z candidum habens radix illius ſimilis eſt bulbo rotunda vt mela z a foris ruffa zc. aliaz ſic ſatirion z rozaicoſ alibi eritraicos. ſemē hz ſimile ſeini lini ſed maius. z lene z lucidum z foetz radix eius corium tenerum habet z ruffum a foris intus alba guſtu dulcis z euſtomaticum. naſcitur locis montuoſis z vbi ſol habūdat zc. tertiam ſic ſatirion. tertia ramulos habet oblongos z flozem purpureum z exalbidum z radicem duplicem quaſi teſticulos zc. ℣li. duo ſatirionis ſūt genera. vna longioribus foliis olee caule quattuor digitoruz floze purpureo radice gemina ad formam hominis teſticulis alternis ānis intumeſcente ac reſidente. altera ſatirion orchis cognominatur z feminam eſſe traditam. diſtinguitur autem internodijs z ramoſioze fructice faſcis radice. naſcaſ fere iuxta mare zc. z infra greci ſatirion foliis lilij rubri mjoribꝰ z tribus nō ampliuſ e terra exeuntibus tradūt caule leui cubitali nudo. radice gemina cuiꝰ ſuperior pars maior inferior minor. Eſt z aliud genus ſatirion erithrecon vocant ſemine viticis maioze leui ouro radice. cortice rubro intus album includitur ſapore ſubdulce. ferī i montuoſis inueniri zc. mihi octo genera ſatiriōis viſa ſunt conuenientia in ſingularitate cauli in ſimilitudine foliorum lilij minorum tamen in colore floze purpureo oſa tamen florum forma z radicis varietate. nam vnum geminas radiculas habens vt teſticuloſ. vnam ſemper pinguiozem altera. alterum ſingularem tantum radicem habet ſimilem tamen ſupradictis nili quia croſſior eſt. tertium vnam radicem habet ſimilem modo dicte ſupra cuius aderentia veluti filuz oritur quo radicula alia parua ſuſpenditur ſubterq̄ croſſiorem dictam in terra morātur. quartum vero genus eſt cui ob ſimilitudinem manuum duarum palma xp̄i nomen a modernis dictum eſt. cuius interdum folia maculis notata apparent. orchis de qua ſupra dictum eſt videtur eſſe ſpecies ſatirionis maxime que cino ſorchis dꝰ curꝰ erpō eſt cais teſticulus.

Satureia a ſatiris dicta eo q̄ pronum in venerez ſe vtentez faciat vt ſatiri ſunt petulci. hec z tibra a greco timbri vocaſ. ℳDacer timbar ſolet grece dici ſatureia latine.

Sauf vl ſuf ara. lana.

Sauſe vl ſeuſe arabice ſpongia vt lib. de doctrina arabica. verum apud ℳ. vocatur alfungi imitatione greca.

Sauich vl ſadich arabice ſm ℳlmanſo. capitu. de fluxu ventris fit quando ordeum fractuz opitur aqua z bullit vſqz ad ſpiſſitudinem aque deinde colatur z q̄ deſcendit eſt ſadich. verum vt accepi a pitis orientalibus ſauich vocatur cum accipitur ordeum nouuz ante q̄ plena maturitate in duretur z ponitur in vaſe eneo vl terreo z ſuper ignem leuiter torefit deinde tunſum ventilatur donec totus cortex abſcedat deinde frangitur in fruſtra ſicut id quod far dicimus z hoc vocant ſauich. quo vtuntur cocto ſicut volunt z etiaz eſta te potant ipſum cruduz ſicut eſt cum iuleb ad coleram reprimendam z ſitim ℳuerois in. vi. colli getb frumentum fractum poſtulationez in aqua infuſum deinde coctum ſauich vocat. quidam tñ hec talia kiſch vocant. notandum tamen q̄ vbicunque habeť in libris de greco tranſlatis ſauich apud ℣ya. z ℳlexan. ℣aulum z alios de greco tranſlatos habetur polenta quare ſm hoc idē videť. apō grecos vero vocatur alfitis in li. ō alimentis. Item Ste. in ſynonimis dicit q̄ alfiton eſt ſauich.

Sauina ℣linius hanc greci brachiaz vocant duorum eſt generum. alterum tamarici folio ſimilis altera cipreſſo quare quidam creticum cipreſſuz diterunt z cetera. hec apō. ℳ. abhel vocatur vt ſupra.

Saura grece lacertus apud kirianidam zauar vero ſcribitur.

Sarifragia dicitur eo q̄ lapidem frangat. quidā accipiunt herbam cuius folia ſimilia ſūt foliis pimpinelle maiora tamen ramulos ſuper terram et panſos hz. alia tñ oſtenſa fuit in partibus rome

Digitized by Google

similis per omnia cretano marino nisi q: tenuior z macrior eo q in montibus apricis nascitur z ō scissuris petrarum erit z propter hoc vocabant eam incole petra findula eo q in suo ortu petraz scindere videatur odore z sapore cretano appro rimans ſm dutanicum prima est ipsa-nam ō pi-pinella dicit q multi saxifragam dixerunt eo qō sit eis similis puta saxifraga tyraria ab ātiquis di cebatur.

Sbestbis grece vel vt ipsi suestbis extinctus inde al bestbis vocatur calx nō extincta que viua dr.

Scabar capillus sed sabar melius z xabar ordeum.

Schabaich vel potius xabaich arabice papauer ru beum q a Bya. vocatur amionis z nō est de ge nere papauerum cum omnes species papueris frigide complexionis sint ipsum autem est calez in quo multi errauerunt ponētes in populeon lo co papueris.

Scabair vl melius xabair arabi-ordeum omnia hu iusmodi arabica que per sem litteram scribuntur maxime approximant prolatiōi arabice.si per.x. scribantur.

Scabies ulcerosa vbicūq; inuenitur apō.A.z Se rapio.in eisdem locis inuenitur apō Bya.in an tiqua translatiōe lepra z est interpretatio scamo-sa a lepis q est squama.

Scager vl xrager ara.arbor.

Scalion grece lupior ps teste capitis Bemo.ca. de lacrimis.

Scamonea Bya.frutex est hastas habens mltas et vna radice longas tres aut q̄ttuor digitis pin gues z asperas similiter z folia aspera habz simi lia belline z apud Ser.similia lebleb agresti aut edere mollia trium angulorum z flores albos et rotundos z altos z apud Serapio.concauos cū odore graui.radix est illi crossitudine pollicis alba grauis odoris z lacrimo plena qui lacrimus colli gitur hasta z radice incisa z reponitur in chōchas multi vero terram fodiunt in giro z substernunt. folia nucis z ibi lacrimus decurrens dimittit fic cari.multi vero colligunt folia z hastas z corum radicis z succum exprimunt.inde q succum sca monеam vocant.eligenda est scamonea clara le uis colorem habens glutis taurini venenosa et spongiosa que lingua tacta albescit.mlti vero suc cum titimali admiscent.sed intelligitur q lingua adurit.nascitur autem in india z in syria diagri dium sed graue z spissum q z ipsi adulterant mi scendo titimallum z polines ordei zc. Plinius scamonea inquit est succus herbe a radice ramo se pinguibus foliis triangulis albis.radice crossa madida nausiosa.nascitur pingui z albo solo.ra dix circa eanis ortum excauatur vt in ipsam con fluat succus qui sole siccatur digeritur in pastillos siccatur z ipsa radix vsq corter laudatur natione co losonium missum proxenense specie autem nitidū z q̄ similium taurino glutini fungosum tenuissi mis fistulis liquescens cito virus redolens lumi nosum lingue tactu elactescens hoc q̄ leuissimū cum diluitur albescens.hoc euenit z adulterino q fit berebi farina z titimalli marini succo fere i iudea q etiaz strangulat sumptum deprenditur gustu titimallus enim linguam excalefacit bulbi more zc.scamonea ātiquitus dicebatur a latinis acridiuz.inde hoc nomen diagridiuz maxime co cto attribuerunt moderni Pluuius docet coqui in concauitate citonij z ipsuz citonium q recipit in se per decoctionem scamoneam in medicinis iubet poni quod autez in concauitate inuenitur dimitti.

Scandalicon.g.a Bya.tiaspium dicitur de quo in fra in tia.

Scandix Bya.de ipsa ca.facit nec describit qualis sit.sed Pli.scādix que ab alijs tragopagon voca tur folijs croco silibus

Scangibin vl sngebin ara.syrupus acetosus siue fiat cum zucharo siue cū melle q est oximel.mul ti corrupte secaniabin scribunt.

Scandicon Galie.li.de alimentis cerefolio simile dicit.

Scara vl escara.g.crustula q̄ ab adustione ignis vl cuiuscz alterius rei fit grecus tamen p.sr.scribit iuterdum p.sr.vt.

Scariola ſm modernos ē velut lactuca agrestis nisi q in dorso costarum habet spinas paruas pro en diuia ponitur.

Scarotica medicamina grece ſm Bemostenem dīr mortifica.

Scarus piscis-grecus scaros dicit.

Scalcasum Stepha.pro schalcas qō est papauer scripsit.

Scassia idem p chas qō est lactuca scripsit.

Scatuncella vl scatuncelli vocatur vmbilicus vene ris cimbalaria.

Scebair vl xabair ara.ordeum.

Scea ara.spes est absinthij vt ps in Serapio.capi. de absinthio.z putatur q sit sandonicum.s.her ba lumbricoruz vt supra in absinthio.apō Zlia. scilicet secūdo capitu.de simplicibus medicinis. scribitur filium.

Sceam ara.adeps.

Sceb ara.alumen.

Scebet ara.anetum.

Scebram vel xebram est esula apō By.vero vo catur panax aut dema supra in pa.

Scecacul ara.est radix boni saporis esui apta z con dituris.putauerunt quidam flō q esset yringus supra in yri.

Scedenegi ara.ematites lapis sanguineus de quo supra in em.sccdenegum Stepha.scripsit a simi litudine istius nominis i arabico est scebedenigi q est semen canapis.est error in tertio.A.ca.de fluxu ventris sanguineo absq; excoriatione.nam in duobus locis in eodez ca.vbi est semen cana-

Digitized by Google

pis dz eē ematbites z sic erat in arabico.
Scebeterigi ara. fumus terre.
Scebedenigi ara. canapis.
Scilem ara. zizania lolium in cuius ca. apō. A. vbi habetur sedat scotomiam. est falsus textus. nam in ara. est facit scotomiam.
Sceitaragi ara. est planta q̄ Byas. lepidum vocat sicut patet per concordiam capitorum vtriusque apō. A. z Bz. z Sera. Auicēna vero distinguitur in dum ex eo z vocat ipsum interdum capsiā z capsiam in dam vt in confectione dicta alfangius in. v. nam vbi ipse ponit capsiam indā Jo. Sera. in eadem confectione ponit sceitaragi. exponitur etiam in synonimis arabicis q̄ sceitaragi est capsia. alicubi tamen inuenitur corrupte tapsia per. t. Albaui dicit geum elaramil. s. nur viduarum. z est herba que nascitur in sepulcris et parietibus vetustis z locis in quibus nō cadit nix z iugiter inuenitur recens. sed in estate est coloris rubei. z folia eius sunt vt nasturtij. aduenīte vero frigore quedam folia siccantur z quedam remanent penes radicez in estate vero reuirescūt zc̄. Paulus capi. de sciatica yberidos inquit q̄ lepidum alij agricardamuz. i. nasturtium agreste appellant. que autem apō nos nascitur quasi fructex, prima lauro folia maiora multo habens zc̄. A. etiā ca. ō faciendo ab ortu capsia inquit est similis nasturtio z est ei odor nasturtij zc̄. non vidi bene certitudinem huius plante. naz auctores ēt videntur ambigere. quidā nucem captiuam vocauerunt, sceitaragi ara. scribitur sic. sed fum⁹ terre q̄ sceberigi vocant sic.
Sceberenigi dicit Aui. est iurasabram. vtrunque ignoro.
Sceiaret. A. in. iij. cano. de cura vlm capitis pillule de seiaridem.
Scelerata apium risus botrachion idē ō quo supra
Scelgen ara. napo inquit. A. iam dictum est in ca. de leui. sed nusq̄ reperit in toto secūdo etiam in arabicis exēplaribus.
Scema grece figura sed grece schima dicit habitus forma figura.
Scematizare. g. figurare Aller. ca. ō signis flegmonis in musculis epis.
Scemon. g. retinens sanguinem Cas. fe. ca. ō emoptoica passione.
Skelibus ara. Jo. Sera. in ca. vij. de confectione olei de arsisaham est darsisabam ipsum Byas. aspaltum vocat zc̄.
Scerbin ara. est arbor alkitrā z est cedr⁹ apō Bya. supra in cedria.
Scerchan apō Abumeron est filix zc̄.
Sceuium siue stecuium ara. est nigella Ste. alicubi sanicum scripsit.
Scia inde sciantica que. g. dicitur ischia z ischiasis.
Schiballa. g. p. sk. melius scribitur z p. y. psilo sunt stercora dura rotunda
Sciccidis in libris antiquis scribit̄ p. cucumere asinino inde olcum fictionum qō ex eius radice cōficitur. verum grece sikiacrion vocat̄ infra in si.
Sicciconia yera. i. dyacollognidos z ē ruffi vt paulus ca. de incubo quē efialtes vocat.
Scilla seu squilla skilla. g. scribitur Plin. ex ea ē masculus albis foliis z femina nigris. z tertium gen⁹ est cibis granatum epimedion vocatur angust⁹ folio ac minus aspero zc̄. non est epimedium de quo supra.
Scili Cor. cel. p sileleos posuit.
Scimarē dicit. A. vocari lactucam asini ca. de abu gilse. sed in arabico est simar sicut in alio capitu. vocat.
Sciniar ara. lactuca asini. s. vna ex speciebus ei⁹ de qua supra in ancusa. in. iij. Zilman sozis corrupte scribitur sencar. Steph. seniar scripsit. Albaui riniar arabi est z dicitur etiam homera z est pes columbinus eius radices sunt coloris rubei cuz quibus multi tingunt ceram z oleum z est herba cuius folia sunt subtilia vt folia latuce pilosa z nigra q̄ ex eis oriuntur iuxta radicem adherent terre z sunt spinosa z radix eius est grossa ad modum digiti cuius color in estate est coloris sanguis tingēs manum tangentis zc̄. q̄ dicit est pes colūbin⁹ nō credo. nam puto a translatore additum.
Scin vel scinus est lentiscus inde oleum scininuz q̄ ex semine lentisci fit vt in pluribus antiquis practicis inuenit̄ supra in mastix q̄ est gūmi eius.
Scbinos. g. vincus apud Bya. squinus scribit̄ de quo infra in squi melius scribitur sic Corne. vero cel. scbinos scripsit pro iuncis rotūdis quadratis nam quz est ciperus. greca vero herbaria vrola dicebat vocari. nos vero brollam dicere possumus more latinorum mutantium vita in. b.
Scipia piscis notus cuius os medicinis cōpetit oculorum z dentium.
Sciracost ara. spēs est manne vt apud Auicen. ca. de manna.
Sciremblegi vbicūq; reperitur pro emblicis in lacte conditis intelligendum est vt aben Albesue in libro de simplicibus laratinis docet z ex albaui inquit abugernigi emblici ponuntur in lacte in regione ipsorum ad obtundendam sticitatem ipsoz z tūc vocant̄ siremblegi.
Scirodes z scirosis interdum in li. antiquis inueniur pro duritie sed corruptum. naz grece skiliria durities zc̄.
Sciromnum epis apud Aleran. ca. de antidotis. ad epar z est durities.
Scirpus, Plini. nec in fruticum inquit nec in veprium cauliumue neq; in herbarum aut alio vllo q̄ suo genere numerentur iure scirpi fragiles palustresq; equibus detracto cortice candele luminibus z funeribus seruiunt. firmiores quibusdaz in locis eorum rigor. namq; bis verificant nō in pado tantum nautici. verus in mari piscator: afri

eus ⁊c̄. Jsido. sine nodo surpum dicit

Sciron Aleran. ca. de acoris que fiunt in cute capitis passio est inquit filis acoris magnitudine sola differens foramina enim vnde fluit humor similia sunt fauo mellis vnde ⁊ sciron nomen accepit ab antiquis. nam in his que vocãtur acoza nõ videntur foramina ex quibus humor defluat ⁊c̄.

Scirooptalmia infra in scirooptalmia.

Sciros archi. g. Ozibasi. capitu. de acoris sic vocãtur inquit duras carnes habentes non molles et delicatas.

Sciste in ꝓtica ꝑdauli sepe pro alumine iameni reperitur.

Scissima apõ ꝑdli. arbor quedam solidi ligni. sed fissima silamum vocat.

Scissodes apõ ꝑdau. est quedam spẽs melãcolie q̃ ypocõdriacam vocant.

Sciti vt q̃dam volunt ẽ semen m̃eu. vnde q̃ apõ ꝑdau. fistu ſperitur pro floze meu accipiũt nec bene vt credo

Sciston. g. lac coctum cũ lapidibus fluuialib⁹ Aler. ca. de dissenteria.

Sciros. g. sed vt grecus ſ; liros per. k. multotiẽs sciros scripserunt antiqui in quo errauit translator. A. qui se firos dixit cuius erroris causa fuit simi litudo litterarũ. hec enim duo nomina solis punctis differũt vt puta hoc ſchiros ⁊ hoc est ſefiros ⁊ est duricies vt infra ⁊ supra. multi latini cliros scripserunt. alij ſchliros vt supra greci vero ꝑ ka pa a quo multa deriuantur ⁊ cõponunt q̃ hic ponuntur more latinorũ scripta.

Sclarea de ipsa capitu. habetur in butanico sic vocant moderni centrum galli de qua supra in cen.

Sclirotalmia. g. ꝑdau. est duricia ⁊ difficultas motus oculi cum doloze ⁊ ruboze sine humiditate ⁊ cetera. sed Demostenes scleroptalmia est duricies cum difficili motu palpebrarum atq; oculorum cum granis paruis ac siccis duris q̃ greci laminas vocant sine ullo ruboze adeo vt difficile atq; cum leui doloze oculos subtollere valeãt patientes ⁊ magis post sompnũ donec lacrimis exortis mitigatione quamdam palpebrie relaxatis motus facilius ꝓcedatur. scirooptalmia ẽ saxitas vt ita dixerim palpebrarum longi temporis passione confecta cum duritia resistente atq; liuore sine vllo doloze ⁊c̄.

Scobes ferri vel alterius cuiuscũqũe metalli idem q̃ scoria.

Scolimbus vl̃ epolimbus grece cardus agrestis vt Aleran. ca. de lapide renum ꝑdau. eodem cap. scolimum vocat ⁊ Bal. li. de alimentis scolimus liber antiqu⁹ caulem plenum hz foliis spinosis in cuius sũmitate globos spinosos hz radicem robustam ⁊ nigram ⁊c̄.

Scolimon idem q̃ scolimbus ꝑdli. sic vocant greci speciem cardi siluestris ⁊ florem purpureum habentem inter medios aculeos celeriter cãescentem ⁊ abeuntem cuz aura ⁊c̄. Jtem alibi alio nomine limonia appellatur fructer est nunc q̃ cubitali altioz tirsus q̃ foliozum ac radice nigra sz dulci ⁊c̄. ⁊ alibi scolimos carduozum est genus. radix eius edenda est decocta mirum q̃ fine interuallo tota estate aliud florem in eo genere aliud concepit aculei arescente folio desinunt pungere ⁊c̄ Stepha. scolumos est balium arabice. sed baliũ ẽ spargus quare non videtur consonũ. lu. pro. li. scripsit eo q̃. y. pro filo in greco inuenit.

Scolimos Bya. folia habet filia cameleonte albe ⁊ acantis sed nigrioza ⁊ crossioza virga est et longa circa q̃ folia habet in qua virgaz est caput spinosum radicem nigram ⁊ grossam hz ⁊c̄.

Scolopendria ſm modernos est lingua ceruina et dicitur herba scripta. ſm Byas. vero est alia de qua supra in asplenon. ex cuius descriptione putauit quidam ipsam esse q̃ dicunt moderni cete rach ⁊ forte non male. Stepha. ipsam vocari ca ferreset arabi. ait. A. scolopendrion. ſ. littera pro p. quo carent arabes.

Scolopendra est vermis quidaz venenosus cui dicit assimilari folia scolopendrie de quo ꝑdlini. capitu. ō serpillo est aduersus serpentes efficax marie centbari ⁊ scolopendras terrestres ⁊ marinas ⁊c̄.

Scolopon machaon supra in parion.

Scopa regia. liber antiquus habet radicem tenuez ⁊ oblongam virgulas sublonges pre folijs ⁊ folia ex interuallo filia lactuce sed frioza ⁊ lanuginosa ⁊ fortioza ⁊ ceta. qui dicunt scopam regiam ypericon non concordant cum hoc ꝑdli. florez violis in odore cõpat vt infra in viola.

Scordeon grece allium sed nos agreste vocamus.

Scordion Byas. locis montuosis ⁊ in siluis nascit folia habet filia camedri sed maioza ⁊ non sic diuisa odorem ⁊ gustum alij habens stipticũ ⁊ amarum virgam habet quadram in qua florem ruffũ profert ⁊c̄.

Scodoftalmia debilitas videndi l̃ ginqua ⁊ ẽ spẽs maiopatis de qua supra

Scordolasaz est asa fetida vt ꝑz ex concordia prati ce. g. ⁊ Almansoris.

Scordoprasium Bya. nascit maius allio sicut porrum bñs folia odorem alli} bñtia ⁊c̄.

Scoria est fex cuiuscũq; metalli que in partem inferiorem ipsius fornacis descendit. scoria ferri dicitur aliquando cacaferri ꝑdli. spurcitia in omni metallo vocatur scoria. sed Stepga. scoriã battituram eẽ dixit ⁊ vocari ara. argoba li ꝑ battituram intellexit scoriam errauit ipsa enim nõ ẽ scoria. scoria apud Aui. vocatur chebeth ⁊ squama tubel.

Scorion Byas. herba est que virgas emittit quadrangulas ⁊ longas ⁊ folia subsistingentia gustu subamara cum odore oleastri ⁊ flore rubicundo ⁊ cetera.

Digitized by Google

Scorpides Bya.herba est semen z folia habet si-
milia caude scorpionis zc. Plini.ex argumēto
nomen accepit scorpios herba semen enim ha-
bet ad similitudinem caude scorpionis folia pau
ca z cetera.z infra est inquit z alia eiusdem no-
minis sine foliis sparso caule z in cacumine acu-
leum habens zc.

Scorpioron apō Bya.multi elitropiuz maius vo
cant supra in elitropio

Scotomia ē subita visus obtenebratio a greco sco
tus q est tenebra.

Scrophule a scropha dicte eo qō vt a scropha mul
ti porcelli ita ab vna multe pullulāt sifr z greci ch
radas a chira.i.porci vocāt be z strume apō mul
tos antiquoz vocantur.

Scrophularia herba quedam dicitur vel ēo q cir-
ca radicem quasdaz tuberositates velut scrophu
las habeat vel quia valet ad scrophulas delēdas
habet folia similia vrtice sed maiora z subnigra.
similiter z tota planta stipitem vnum rectū duo-
bus cubitis longum in cacumine grana subnigra
hec milmorbia z a quibusdam castrangula vocāt

Scotona a Cornelio celso z ab Ouid.vocatur oseū.

Scrupulus apud nos est pondus appendens terti
am partem.3.grana quater quinqz scropuli,p pō
dere sūme.

Scutia vt Cassi.se.vessice passio.s.qñ ex toto de-
negatur vrine exitus zc.

Scutotenegum dicit Ste.in syno.q est aloslātbos
i.flos salis zc.

Sebetum scripsit Ste.p rebet q est anetum.

Sebum idē scripsit,p sceb vl reb q est alumen.

Secha idem scripsit,p suchaba.

Secha idem scripsit,p sceba interdum.

Secachabenigi ara.serapinum

Secacul non est syngus vt putauerunt quidam.sz
aliud vide Sera.qui de vtroqz diuersa facit ca-
pitula z iringum ponit inter medicinas frigidas
secacul vero inter calidas. Joā.Sera.in.vij.ca.
de conditis sciat inquit q secacul ē radix sicut zin
ziber z asportatur ex india z fit ex eo ingiba dum
est recens.

Secatiqui supra in argimonia.

Secantum ara.stincus.

Secci z seccum z aliquādo seci pro such Stepha.
scripsit.

Seccarium scripsit Ste.,p rachaich q ē papauer
rubeum z animonis.g.vt apō Bya.

Seccaniabi qdā corrupte,pferūt,p scagibi vt supra.

Secla,p sicla aliqñ inuenitur in libris antiqs de gre
co translatis.arabes imittando grecum sechil.
sed.g.seuclon dicit.

Sedabum scripsit Ste.,p sadeb q est ruta.

Sedbe i.vij. Sera.in busur rubeo ad oculos expo
nit dicens q est vzusur q cinabrum est tamē cor
ruptum azengifur.

Sedum Bya.herba est qꝫ senecium vocant.nasci
tur in tectis z petris folia habet viridia densa et
similia quercui z crossiora z pinguiora tirsum ca-
pitella in sūmitate tirsi habens in moduz viticel
le zc.z in antiquo libro erat vrticelli.banc quidā
cardum benedictum vocant z quidam vulgarit
sericiuz Dsli.erigeron a grecis que a nostris vo
catur senection herba est tiraginis specie z cum
mollitia cauliculis subrubicūdis.nascitur in tegu
lis z in muris.nomen hoc greci dederunt q: ve-
re canescat apud eius numerosa diuiditur lanu-
gine qualis est spine inter diuersas ereūte quare
galli eam ribuseam achantidam appellat.alij pa
pium zc.supra in erigeron.

Sebegenegi ara.canaps vel semen eius meli⁹ per
sc.vl per.x.scribitur.

Sesiros iam dictum est supra q corrupte scribitur
apud Aui.,p scliros.

Sefra in li.antiquo de simplici medicina exponitur
q est cameleonta.

Sefra ara.est colera li.de doc.arabica.

Seicarmacum femeqstum idem supra in sem.

Seieregi Jo.in.vij.ad furfures est inquit lac ordei
intelligo amilum ordei.

Seisamin Jo.Serapi.ca.de setore oris est inquit
heil de quo supra in be.

Seium apud Gal.in libro de alimantis inter spes
apij ponitur.

Seisaron apō.A.in.ij.est id qō Bya.sisarum vo-
cat de quo infra.

Selation Dau.de cibis ad emerroidas cecas.

Selche ara.cassia lignea.apō Bya.scribitur cassia
fistula z sic vocabant antiqui vt supra in ca.Ste.
selica scripsit.

Seliatia pm Dsli.spes est barsice supra in bra.

Selini.g.luna a quo seliniazete.i.lunaticus epilen-
ticus seliniam omenos idez z seliniacos z selinia
sinos.i.morbus.

Selinum.g.apium inde petroselinum apiuz ptere
ydroselinum apium aque.orioselinum monta-
num.ipposelinum q sonat equum z est oliratrū
de oibus his in suis locis.

Selk ara.sicla z est imitatio greci.

Semabras de quo.A.in.ij.capitu.facit exponitur
a Gal.in.vi.de simplici medicina circa pncipiū
q est salamandra.salamandra vero ab Jsidoro
inter serpentes numeratur.inquit salamandra di
cta eo q contra incendia valeat que non solum
in ignem illesa viuit verum extinguit.omnia ani
malia suo veneno interemit.si arboribus irrepse
rit omnia poma veneno exicialia facit zc. Dsli.
salamandra est animal lacerti figura stellarū nūq
nisi magnis imbribus,pueniens z serēitate defi-
ciens.huic tantus rigor est vt ignem tactu extin-
guat non alio modo qꝫ glaties eiusdez saluia que
lactea ore vomitur quacūqz pte corporis buma
ni contacta defluit pili idqz q contactum ē colo
rem in viti liginem mutat zc.

Digitized by Google

Sembellum Ste. ꝑ sumbel q̄ ẽ spica scripsit.
Semenum z zebedum Ste. exposuit vtrūq; arabutirum sed voluit dicere semen z zubd semidalis z semidali. g. vterq; similago tritici
Semidas vocāt greci testudines que in aquis dulcibus viuūt ℙli.
Semi ara. pinguedo.
Semion infra in vari.
Semoné herbam tratia inuenit serpit e terra milio similis foliis asperis z lanuginosis q̄ ferunt sanguinem. sed modo apta vena sed ēt scissa sistere farcitur naribus zc̄. ℙli.
Sempuiua vocatur a Bya. aizon vt supra in ai. ō hac. A. nullum facit ca. verum in lra ha sepuiua inquit est sucutō z dicef in ca. de si. zc̄. ibi dicit sucutum of side q̄ ẽ sempuina zc̄. z infra in sucutū vbi oñdetur qualiter errauit
Semsem ara. vocant sisanum imitando grecū. naz ꝑpo ydiomate iuliulem dr̄.
Semurion fm. A. ꝑpo ca. est spēs apij z voluit dicere. vt grecus smirinon de quo infra.
Sensation erision q̄ pupilla oculi apō. A. scribitur Bya. senecion vocat infra.
Sencubatuz a Ste. scriptum inuenio. ꝑ senobar et est pinus.
Sendenigi ara. emathites lapis sed melī ꝑ. sc. scribitur vt supra. Ste. vero sendanegum scripsit.
Sene de ara. deferī plus laudatur de mecha. miz est q̄. A. eo vtitur in multis casib⁹ z nusq̄ de ipo scripsit in. i). nam nusq̄ reperī in latinis exemplarijs nisi i arabicis sicut nec de serico z de alijs aliquibus medicinis.
Senecion Bya. q̄ alij crisionem vocont. nascitur in aqua fructicem habens pinguē z ramulos longos z folia minuta similia petrosellino que cum masticasta fuerint odorem suauissimum reddūt infra cratebas sapiens huic phibet dicēs fructer est pauca folia habens rotunda z nigra sicia mente aut rute zc̄. vide supra in pupilla oculi.
Senecion vocatur cardus bñdictus vt supra in sedium. Ali dacer de ipo. ꝑpum capsum facit.
Senertica grece est causa antecedēs morbi que intra corpus est Alexander proprio capitulo ō cephalea.
Senflos infra in theoperica.
Semarum Stepha. in synonimis dicit q̄ gre. vocatur agressissa forte est corruptum pro anchusa que simar dicitur arabice vt supra. Item idez in secūdo pratice.
Senkefebubari Jo. Sera. de in petigine est arbor croci orientis. s. cartami.
Sentir ẽ rubus Gal. li. de simplici medicina radicem eius inter medicinas frangentes lapidē enumerat z est rubus. s. batus.
Sepia piscis grecum sed sipiaz dicunt os eius i medicinis z dentifrictijs aptum Bya. de ipsa capitulum facit.
Sepsis ēt. g. putredo.
Sepsa medicamina grēci vocant q̄ erodunt z non erodunt Cor. cel.
Septica virtus grece idest putredinem inducēs vt Bya. capitu. ō crisomila z est a sepe q̄ est putredo vl sanies.
Sequebenegum Ste. ꝑ scechabenigi scripsit z est serapinum.
Serrantica virtus Bya.
Senedenieb supra in iringus
Serapidia Bya. capitu. de orchis sic vocatur secūda spēs satirionis.
Serratura apō. A. in. ij. ca. q̄ sic incipit est ō carie ligni corrosi.
Sercasum ara. apō Steph. est pteris ergo est filix que interdum sarcos z aliquando sarchis z serax vt apud Joan. Serapi. vocatur z kildura etiam dicitur.
Seresum vocat Stepha. affodillum sed nec grecū nec arabicum.
Seridos seris spō grecos enūia infra in seris.
Sericos. g. vl sericos sericum.
Serinacum scripsit Stepha. pro scernich q̄ est arsenicum.
Seris Bya. seridis duo sunt genera. vna ē agrestis z alia ortia. agrestis pigris aut cicoria appellatur que lata folia habet alterum vero. i. ortiuū duas habet spēs. vna folia lata habz similia lactuce. altera vero amara est z folia habet angusta z cerasa. ℙli. seris lactuce similia duū generum est silue stris melior nigra est estiua deterior yberna z cādidior vtraq; amara zc̄. z supra de intubo erraticum intubum quidam apud nos ambulem appellauere i egipto cicoriuz vocant q̄ siluestre sit satiuuz aūt seri q̄ minus z venenosius zc̄.
Seris seridos seriius idem z siridis vt apō Aleran. ca. de cephalea. Item ℙau. ca. de calā distem perantia epis accipiant. inquit infrigidatria z cōfortantia qualia sunt seris z cicorium z infra pazz et intubam et est endiuia et trorima et est tarara coñ ara. vt apud Aui. et sericas silia sunt z cerasa hec omnia species sunt seris. Item ℙlinius alibi sozitorium in Italia et in egipto proxima auctoritas cicorio est q̄ diximus intubum erraticuz etc̄. supra in endiuia.
Seritis Jo. Sera. in. vij. ca. de dentifritijs est ligt berba sanguinis draconis zc̄. puto q̄ voluerit dicere sideritis. nam sic vocaī a Bya.
Sermacuz z sermaci scripsit Ste. pro sarmech qō est attripler.
Serne Ste. ꝑ saro q̄ est cipressus scripsit.
Serniosis Theo. ℙri. sernios oculos quo nos impetigines dicimus hñtes z aspitatis vitio laborantes zc̄.
Serpentaria draconiea colubrina viperina basilica fm quosdam idem iarus vl aaron est ex ea miorspēs vt supra in draconiea.

Digitized by Google

Serpentes vocantur a multis lumbrici in testinoꝝ vt a Constantino.

Serpigo eo q̄ serpit impetigo serpens ideſt ambulans.

Serpillum Byaſc. ſerpillum ſiue vt alij herpillum ſiue vt latini piper erraticum herba eſt humilis p terram repens cum foliis atq; ramis origano ſimilibus albidioribus tñ ſanſuci odorem fraganti bus. eius ſpēs ſunt due. vna eſt ortularis ſiue vſu alis que in cāpis ſabuloſis z arenoſis creſcit. alia agreſtis que etiam cor appellatur que non per ſolum ſerpit ſed directe atq; ſtante poſitione erigitur cum ramulis tenuibus atq; orientibus in longitudine bipalmi cum foliis puulis rute ſimilib⁹ ſed anguſtis z longioribus cuius haſta ſimilis eſt ſarmento florem ſuauis odoris habens in oibus virgis conſtitutum z in ſūmitate purpureum et linguam remordentem z guſtum viſcidum. radix eius inutilis eſt locis ſaxoſis naſcitur. eſt autez vehementer calidior ea que eſt vſualis que ideo nomen accepit herpilli q̄ greci herpere dicunt ambulare. nam fructer eius plurimum ambulat fructificando ꝛc. Plī. ſerpillum a ſerpendo putāt dictum q̄ in ſilueſtri eueniat in petris maxime ſatiuū non ſerpit. ſed ad palmi latitudinem increſcit pinguius z voluntarium z candidioribꝰ foliis z ramis ꝛc.

Sertula Bya. herba eſt humilis odore ſuauis z colore exalbido floſculus habens ſubrubeum. Illa vero melior eſt que eſt vaſta z non nimis exalbida z recens ꝛc. Plī. ſertulam campanā vocant in campania Italie laudatiſſima vbicūq; aſpis z ſilueſtribus nata a ſertis dicta ſertula q; antiqui coronabantur ea odor eius vicinus croco z flos ipſa cana placet maxime foliis breuiſſimis atq; pinguiſſimis ꝛc. Cor. cel. melilotus ſertulā campanam vocat.

Seſamoydes albus Bya. haſtas habet duob⁹ palmis longas z folia coronopodo ſimilia ſed aſperiora in quib⁹ haſtis capita ſūt minuta flores purpureos hz in qbus eſt ſemen albus ſeſamo ſimile z ſubruſum. radix ē illi tenuis.

Seuaſia in pratica de greco tranſlata inuenitur p vnguento vt ſeuaſia diapſimition. i. vnguentuz de ceruſa.

Seurton. g. ſicla bleta vl beta.

Sextarius pondus. ʒ. vi. z ſemis vt apud Auic. ca. de moſſificatione lingue. z in fine libri ca. de pōderib⁹ z menſuris. z eſt. ʒ. vi. z danich. ij. aut auri. iij. z ſemis. Joā. Sera. idem. ſextarius vero ſm libros antiquorum ē nomen menſure z habet libras duas ſm antiquos z alibi libras. ij. z ſemis. Item alibi ſextarius vini habet libras. ij. z vncias. viij. olei libram vnam mellis vero libras. iij. Iſidorus ſextarius duarum librarum ē qui bis aſſumpt⁹ noiatur bilibris aſſumptus quater fit. g. nomine genix. quinges aplicatus quinarem ſiue gomor facit adice ſextum congium reddit. nam cōgius ſer metitur ſextarijs a quo ſextarij nomē dederunt figura ſeu caracter ſextarij hec ē. Item ex papia ſextarius ſextula eſt pondus. iiij. ſcrupulorum ſic dicta q; ſit ſexta pars vncie q̄ ſic ſignat vini habz libras duas z vncias. viij. olei libras. ij. mellis vero libras. iij.

Sfagius in antidotario vlim in exēplario dyadipta mo. aliqui exponūt mirram alij oleadrum.

Sfakellizete. g. imoderatus dolor capis.

Sfalangion grece aranei ſpecies que apud arabes rutella vocatur Plinius ſfalangium eſt Italie ignotum z eſt plurium generum. vnum formice ſimile ſed multuz maius ruſo capite reliqua parte corporis nigra albis re aſperſus guttis acriboribꝰ q̄ veſpe ictus viuit maxime circa furnos et molas ſfalangion eque vocant greci ſed diſtingūt multi nomine. aliud genus eſt eorum ſfalangion nomine araneus. ſ. lanuginoſus grandiſſimo capite. alius vocatur rbacino nigro ſimilis ore minuto ſubalbo pedibus breuiſſimis tāq̄ imperfectis dolor a morſu eius tamq̄ a ſcorpione vrina morſi ſimilis aranei textura. idem eſſet aſſertino niſi diſtingueretur virgulis albis huius morſus genua labefactantur. peior eſt vtrorumq; ceruleus lanugine nig. caliginem concitans et vomit⁹ ꝛc.

Sfalagoſis vocatur inflexio capillorum palpebrarum ad interioza inſtar pedum ſfalangij. i. aranei

Sfaneribe ara. paſtinaca domeſtica cui⁹ radicis exterior ps nigra interior ſubcitrina.

Sfera grece ſpera.

Siaffum Ste. p ſief ſcripſit de ſief. infra.

Siagon. g. marilla.

Syagros. g. ſus ſilueſtris aper.

Syagris apri.

Syakion. g. rubus ſilr z batos.

Siar. g. rumbus piſcis.

Sibare ara. mania vt dicit Alui.

Sibar in. vi. Gal. in ſimplicibus medicinis ſcribit pro ſarb q̄ eſt aloes

Sibie dicunt ara. de ſipia piſce. b. pro. p. quo carēt ponentes.

Sicamina. g. moza celſi.

Sicaminon mozum.

Sicaminos arbor p. k. melius.

Sicaminon ſarcoma dicunt greci polipum nariuz qñ mozo aſſimilatur maxime.

Sicade. g. ſunt ficus in ano qui ſiunt ex emoꝛroidibus. pminētibus qñ putreſcunt vt habet in pratica. g. ſili Almanſo.

Sichearmenum liber graduum eſt abzotanum agreſte.

Sichem Byaſco. vocarur campſite ſupza in campſite.

Sicia amara Bya. capitu. de coloquintida eſt dictu cucurbita amara z eſt coloquintida ipſa. ſed ſikia grece cucurbita

Digitized by Google

Sicia ventosa cuffa cucurbita cirurgicorum.
Sicida z ficidis z fici z ficui aliquando reperitur p cucumere asinino ℔ Paulus capitu. de sterilitate ficio ager ideſt decterio zc. Item idez capitu. de emigranea in emplastro habito a mliere p ea egritudine radicē agrij ficci. i. cucameris asinini.
Sicla bleta que z beta.
Sicus est stactus pondus .rr. obolos appendēs vl solidos duos z semis siglos per .k. scribitur.
Sicomorus est nomen compositum a sicos greco q̄ est ficus z moro latino vocatur ficus fatua et ficus faraonis ℞ Byasc. sicomorum aliqui sicaminum dicunt arbor est ingens similis fico que circa folia habet plurimam pinguedinem z folia similia celse semen non tale ter aut quater in anno profert fructum semen non in cacumine profert vt ficus. sed in ipsis ramulis fructum fert duplum pluſq̄ ficus sed z genera illius plus minuta quam ficus non plurimuz matureſcit. z apō Serapionem z nō maturatur nisi radatur instrumēto ferreo. sed color est ei immaturus. nascitur vero apud rodos sed nō locis calidis fructu illius p esca vtuntur q̄ plurimum gignit. hec arbor si lapide fuerit percussa succum emittit similem gūmi. sed si in altum fuerit percussa succū non emittit. hic succus exiens spongia vel lana molli colligitur z in carino siccatur z sunt trocisci et cetera z infra hec arbor i cipro nascit vtute dissimil superioribus. semen simile siccamino z duke vt cocci mella z cetera ℔ Plinius siccomorum est arbor i egypto moro similis folio magnitudie z aspectu pomum fert non ramis sed caudice ipso idq̄z ipsum ficus est predulcis sine granis interioribus p quam fecundo prouētu scalpendo tantuz ferreis vnguibus aliter non matureſcit sed cum factum est quarto die demetitur alio subnascente septeno ita numerosa partu per singulas estates multo iactu habundante subnascitur z si non scalpatur fetus quater estate priorem q̄z expellit imaturum z cetera. z infra huic similis que vocatur cipria ficus in creta. nam z illa i caudice illo fert pomum et rarius cuz in crassitudine adoleuere. sed hec gemina mittit sine vllis foliis radice populi sili folio vlmo fructus quaternos fudit totiens z germinat sed grossus eius non matureſcit nisi in cisura emisso lacte suauitas et interiora fici magnitudo sorbe similis zc.
Sicosis ē carnis creatio plurima rubra in ptib⁹ lepius inferioris palpebre adeo vt hoc idem forinsec⁹ versum faciat propendere zc. ℞ Demosthenes.
Sicuiagrij in pratica de greco simili Almā. ē cucumer agrestis.
Sideritis ℞ Dya. sideritis aut eraclea folia habet similia prassio sed oblōga sicut lilis fagus aut ynos ſ minora z aspa hastā hz q̄dratā longā duob⁹ palmis virgas lōgiores et suaues i gustu et stipticas i qb⁹ virgis capitella fiūt obrotūda sic̄ vrticelliet sicut prassij et in ipsis capitibus semē nigrū inuenit nascitur sub petra alia sideritis. hastas habet duobus cubitis longas z teneras z folia in ipsis astulis similia peristeridi z diuisa in circuitu plurimū nascentia z in visu tenuia z longa i cacumine vero haste capitellum habet rotundum z asperum in quo semen est simile blete obrotundum z durum z cetera. Est z tertiuz genus sideritis q̄ catebras araciū dixit. nascitur in parietibus sicut vitis. folia habet minuta z tenera z mixta cr vna radice nascentia similia coriandro cuius aste longe sunt duobus palmis z molles z albidiores flores habet fenicmos in gustu mucillaginosa z cetera. Istud capitu. concordat cum capi. herbe sanguinis dragonis apud Serap. Item Johānes Serapio. in septimo in quodaz dentrifritio. ſ. sumātur inquit due herbe. quarum vna dicitur sideritis z est sanguis draconis z cetera. eius simile scribit Aller. z cetera capi. de dolore dentium z sideritis dicit etiam Dya. vide quomodo nomina appropinquant sideritis dicit z Dya. vocari paritariam a quibusdaz. sideritis sonat grece ferraria nam sideros est ferrum. Item li. antiqu⁹ de simplici medicina sideritis quam ferrariam vocant vel scariolam agrestem. folia habet marrubio similia sed paulo longiora z per omnia scissa caule tetragonum longiorez duobus palmis gustu suauem z stipticum caulis ipsius per interualia quasi quosdam spondiles habet velut marubium z i ipsis semen nigrum. nascitur locis duris z cetera ℔ Plinius achilenia quidaz sideritim vocant aliā sideritis in macerijs nascentem cum teritur seti di odoris etiam nunc aliom similem huic sed candioribus foliis z pinguioribus tenuioribus cauliculis in vineis nascentem. aliam vero quinum cubitoruz ramulis exilibus triangulis folia silicis pediculo longo bete semine zc. Item a Dy. pma spes ierobotani q̄ est berbena dr vocari sideritis cureis vt supra in.
Sidia grece flores maligranati sydion malum ipm
Sidigunta aqua apud ℞ Ribasium. i. ferrea vbi de aquis naturalibus loquitur sed puto sidirunta.
Sidiron. g. ferrum
Sidonia secundum ℔ Plinium vocant greci cidonia mala.
Sidratia Aler. ꝑpo ca. si sic reperitur melius psidratia vt supra in psi.
Siefara. idem q̄ collirium z est confectio ocularis formata in modum nuclei dactili qui fricatur super cotem cum aliquo liquore cōuenīti supra in collirijs.
Sielos grece sputum saliua q̄ z ptielon dicitur.
Sies grece porci sues sys porcus.
Sifac idem q̄ peritoneon vt Johānes Serapio. ca. de hernia z ipsum terigit ventrem extēsus super eū supra in peritoneo.
Sigia storax liquida que z stactis grece dicitur ifra

in sta.
Sikallides grece ficedule.
Sicamia grece moza.
Sikaminon grece mozus.
Sicaminos mozus arbor.
Sikas ℙaulus sikas appellat lenones vlcer osas rotundas subcutes rubeas quas sequitur z dolor. nascuntur aut hec plurimum in capite. z si z alio membro zc. est dictu ficus. nam greci sikas ficus dicunt.
Sikas grece ficus in plurali sikon singulare siki arbor z sikia etiam.
Sicomorus ficomorus.
Siclos grece ficus.
Sikia cucurbita.
Sikion cucumer.
Sikofagus grece ficedula graguillus vel graculus.
Silla si reperitur p sakilla vel squilla non bene.
Silaus ℙlini. nascitur glariosis z perennibus riuis cubitalis apij similitudine z ceta.
Silbabet ara. anguila.
Silemi Ste. scripsit p reilem q est lolium.
Siler Bya. herba cuius semen simile feniculo vel aneto zc. infra in siseleos.
Sillenon Bya. fructex est spinosa lata folia habet cameleonte albe similia cū incipiunt in initio ne sci comeduntur elixa cum sale z oleo zc.
Silfer pro silfio alicubi inuenitur.
Silfium Byaf. radix ē omnibus nota que a grecis martis dicitur. z eius lacrimus lassar nominatur ideft assa zc. in capi. de lassar est inquit lacrimus herbe que silfera appellatur que in multis locis in similitudinem. ferule crescit. folia habens circa se maiora quam apium sed semen simile zc. hoc vocatur ab Auicenna aniudem vt supra in aniudem z in lasarpitium Stephanus barbellus scripsit.
Silfium in vero Byaf. radix eius est omnibus nota. nascitur in siria z armenia z in media z libia. cuius virga ospectū appellatur que similis est ferule. folia apio similia semen latus q appellatur magudaris z ceta ℙlini. vero caulem eius magudarim dicit vocari supra in laserpiton quod ē silfium.
Silbium ℙlinius cameleōte albe est simile eque spinosum z cetera.
Sili vocat ℙli. siler vel siseleos z Corne. cel. etiā et est aliud a siser.
Siliguitu ℙaulus capit. de sanguine cū vrina.
Siligo bladum notus rusticis in pane vice frumenti estur hanc ℙlinius dicit oliram ab Homero vocari.
Siliqua rilocerata. g. z ara. carnub q multi latinoz imitantes carnubiam dicunt. z alienbuth scōm Aui. est species eius vt in ca. de carnub ℙlini. vero siliqua etiam vocat omnes vaginam cuiuscunq; leguminis de carnubia tamen per excellē tiam dicitur quidam siliqs quasi figlicon grece. i. lignum dulce dici volunt sed non constat.
Siliqua pondus sumptum a semine ipsius filique q z cbirat dicitur quatuor grana appendens.
Silyquastrū z piperidis idem sm ℙli.
Silozum vocat Subastius muriam piscium salsorum ca. de sciatica.
Siluastacon vocatur a ℙlinio quedam species lactuce supra in lactuca.
Sima epis vocatur eius interior pars cūcaua que stomacum amplectitur gibbo ipsius oppolita.
Simata grece pustule vt intranslatatione greca assi fossimorum.
Simar supra in anchusa.
Simfioma grece conglutinatio inde simfitos complantatus conglutinatus inde nomen herbe sm situm.
Simfitum Bya. nascitur locis asperis virgam habet similes origano tenue et capita sicut thimū virge lignose sunt et odorate et dulces gustu flegma prouocat. radix est illi longa z odorifera crassitudine digiti habens z cetera z infra alterū sm situm q pietenum vocant hastam habet asperā et longam duobus cubitis angulosam z ab intus vacuam in qua sunt folia aspera z āgusta z lōga sicut buglose habet et ipsa hasta angulos in quibus folia nascuntur floze sunt illi melini. semen habet super hastas simile flōmo hasta z fructer habent pulueri simile q si applicitum fuerit carni pcurginem facit. radix est ei coloze nigra que cum fracta fuerit alba apparet et mucilaginosa que carnes in cisas in cacabo missas in se glutinare facit zc. hec secunda species a multis anagalis cum vocatur z consolida maioz que etiam duas species habet. vna que dicta est nunc que in domesticis locis nascitur. alia siluestris que vnus solum stipitem habet z pauca folia minora istis radices plures maiores nucibus distantes in serie colligatas subtilioribus quibusdam portionibus que radices cum fracte fuerint z adinuicem statim adherent inter se glutinate proprie viscositate. sm situm non cognouit. Aui. cum dixit succudum dicitur side quod ē semperuiua z dicitur q est semen mandragore z dicitur aliud z cetera. z infra de succudum.
Simila sic fit frumentum fractus in frustra vel molitum grossum in. v. diuersas substantias diuidit per cribra extrahitur furfur z farina subtilissima que pollina dicitur postea remanet similia que diuiditur in crassum subtilem z mediocrem. de pollina fit panis papalis. de subtilicia silice fit etiā panis de residuis duabus sunt pultes z alia cibaria vt kilk vt supra in kilk et infra in tarcanō.
Simpasma in libris antiquis de greco translatis inuenitur puluis vel medicame in formaz pulueri qui corpori toti vel alicui mēbro vbi desiccare vl resoluere oportet i balneo pzeli. o cibo vel aliquo

Digitized by Google

liquore aspgitur vel ipso fricatur corpus hoc aliquãdo corrupte sinapisma dicitur. sinapisma vero a sinapi est dictum.

Symptoma grece casus lapsus ruina piculz vitiũ liber de doctrina greca.

Symptõata. ḡ. Cas. fe. que nos accidẽtia dicimus

Sinãchis ℔au. intra faringaz quidẽ musculis flegmonẽ patientibus que dicit synanchis fit. extra vero perasinanchis similiter aũt z in laringe interiores siquidẽ musculi flõnem bũtes quinãchi exteriores vero peraquinãchi operaũ zc. Casi. fe. ḡci cõtinuã z iugẽ finecẽ appellant.

Sinapi grece sinapi dicit ℔li. tria sunt eius genera. vnũ ḡcile. alterũ simile rapi folijs. tertiũ eruce semine Ste. sinapi seu eruca z ẽ semen bẽne nescio quid volnit dẽ. nam bẽne est alchanne z sinapi dicitur ara. cardel.

Sinapismum emplastrũ de sinapi factũ Jo. Serapi. ca. de destructione seruationis vocatur etiaz in antiquis libris dropax est eniz aut rubificatiũ aut vesicatiuum.

Sinarmosis grece consolidatio.

Sinciput pars capis anterior que z proza dicit.

Sinkisis oculorũ ℔au. ppzio ca. ẽ [illegible] cilium ma cula in cõiũctiua que a[illegible] citur.

Sincor: infra in stinchus.

Sincopis grece cõcisio li. de doc. greca z Cas. felix exponit amputatio.

Sincrerticũ medicamẽ dñt greci quod occultaz colligatõm rumpit Cas. fe. ca. de empimate.

Sindelmos. ḡ. Aler. ca. de podagra: cum eniz sanguis calidus supuenit inter articulorũ cõcauitates z extẽdunt nerui quos ḡci sindelmos vocant qui ossibus cõiuncti sunt efficaũ podagra et ceta.

Sinechis febris. ḡ. cõtinua sinechise continuare.

Sinectica medicamina ℬemo. sinectica colliria que tenuare valent.

Simfiti grece consolida maior.

Sisilis palpebrarum ℬemo. ẽ earuz cõnaturatio ad semet iherentiũ ex parte aut ex toto ex initio natiuitatis aut vlceratione facta zc. ẽ conglutinatio non naturalis.

Sinfoniaca iusquiamũ cassillago dẽs caballinus canicularis vel vt ℬya. calicularis.

Singultus dicitur grece iloros z ligmos z lix arabice alfoach.

Siniser arar. exponitur. in septimo Joan. Serap. in electuario de ambra q̃ est beil.

Sinocha febris ex sanguine non putrido.

Sinochus febris ex sangine putrefacto cuius sunt tres spẽs ſm ℍal. ad glauco. augmastic⁹ epanga masticus z omotenus.

Sinõ Ste. ẽ coralb albaui. ḡ. ẽ senatiõ supra ico.

Sinonum dicitur petroselinum agreste.

Sinopedion grece sinopodia ℬya. multa sinopodia bona spissa z grauis vnius coloris sine lapide bumectosa in tritura et in aqua cito dissoluitur colligitur in capadocia z ad ciuitatem sinopidiam venalis refertur vnde nomen accepit vtilis carpentarijs zc. hec terra ara. vocaũ magra zc.

Sinthesis z atrofia idem et ẽ extenuatio nimia preter naturam vt supra in atrofia. inde sintheticus extenuatus.

Sinus Aler. ca. de cura ciliacorum.

Sion liber antiquus ystoriarus est que a latinis labes appellatur alij auri viridem dicunt. nascitur locis aquosis folia eius oliratro silia minora tamen z gustu aromatica.

Sionpbena ℔li. herba roseis per caulẽ folijs zc

Sion in uero ℬya. nascitur in aqua fructicem habet pinguem et ramulos longos folia habet yposelino similia que cum masticata fuerint odorez suauem reddent zc.

Sion ſm ℬya. ca. de sisimbrio quidã serpilluz vocant. alij herpillum Theo. ℔si. li. de simplici medicina sisimbriũ multi cardaminẽ. alij sion dicunt et cetrea.

Sipatus ℴribasius ca. de inflationibus z doloribus mamillaz in palustribus oritur et ceta.

Siperos ℬyas. in ca. de vino est inquimustuz coctum quod z dulcor dicitur.

Sipis agrion ſm ℬya. ẽ thalpsiũ vt infra in thal.

Siraos Joan. Serapi. ca. de lũbricis est filix supra in sarchos.

Siré ℔au. in ca. de arteriacis.

Sirengi apud Aui. sed in arabico est asarengi z est azaręõ est minium q̃ ex ceruſa fit per decoctionẽ rufi cololoris pictoribus aptum.

Sirrixis grece ruptio aposthematis.

Siriasis ℍero. in li. de curis equorũ ẽ quando reuma in pectus equi decidit zc.

Siricon de plũbo. i. cinis plũbi vel adustum eius in antidotario vlm.

Sirim ℬya. ca. de caulibus eodem loco Aui. scribit q̃ est lolium.

Siringa grece cãna vt dicunt latini. sed ḡcus dixit syrinx calamus fistula ad hoc vocatur siriga instrumentũ q̃ in virga mittitur quo aliquid liquidum medicamẽ in ipsã inicit eo q̃ sit i forma calami et syringa etiaz vocaũ morbus qui latine dicitur fistula vicus videlicet habens in se carnem durã in modum calami.

Siragi supra in lampas alchutrub.

Siringias apud ℬya. dr̃ quedã spẽs cassie lignee Aler. ca. de antidotis ad frigidũ stõachũ cassie fistringie scripsit q̃ idez est dicere cassie fistule z de cassia lignea itelligendũ est supra i cassia fistula.

Siriscaz vocaũ a ℬya. scda spẽs policarie q̃ mediaz vocat ca. de coniza supra in coniza.

Sirite ℔li. sic vocaũ lapillusi vesica lupirẽ part⁹.

Sirongotomũ grece ferramẽti nomen ocularibus morbis aptum ℬemo.

Sirotalmia exponitur ab ℴribasio ꝓprio capi. quod est scabies oculorum.

Digitized by Google

Sirupus est ab arabico sirab q̄ est potio in grecis namq; libris non reperitur hoc nomen sed tantum potio vbi nos sirupum habemus arabes habent sirab.

Sisamum semen ex quo oleum sisaminum exprimitur Plin. sisima vocat.

Sisamoz confectio apud Dya. sit ex decoctione mellis cū albugine ouoz in missis spēbus vt ipse docet de qbus cōfectionibus inueniturin tertio Aui. ca. de cibis silibus medicinis ad coytum.

Sisamus Dya. de ipso ca. sāc sisamus quod elebo rum dicitur eo quod miscetur p elleboro albo in purgationibus: folia habet minuta similia geron teo z florem album cui radix est tennis z semen simile sisamo z gustu amarum z ceka.

Sisamus agrestis z siselei cipzion z crotoma z cici vocatur pentadactilus sm Dya. ca. de cici.

Sisarum Dya. dicit omnibus esse notum' Aui. si saron vocat z exponit q̄ est lignum visus.

Siselum creticum multi coxdilion vocant Dyas. ca. de coxdilion supra.

Siseles siler montanum platociminuz ideſt latum Dya. siseleon masalentico folia habet oblonga similia feniculo sed crossioza z virgam oblongaz in qua capitellum est semen habet oblongum et angulosum crossum z visciduz q̄ libenter comeditur. radix ipsius est oblonga z odorata z ceka. Plin. sili est inquit vulgaris notitie optimuz filiē se lato. n. gno z fuluo sed eo ethiopicum nigrius. creticum odoratissimū omniū radix iocundi odoris est semen eius vultures esse dicuntur zc. Johannes Serapi. in septimo ca. z est keisum cāpestre sed keisum est leuisticum.

Siseli ethyopicum Dya. post ca. de siseli masalentico folia inquit habet edere similia sed breuioza z longioza z similia periclimeno fructer est ei sementosa in qua sunt virge duorum' cubitoruz supra quas virgas capitellum proferrur simile aneto in quo semē est spissū z nigrum z odoratū zc.

Siseli peloponense Dya. folia habet sissa coxio sz cro sso:a et asperioza z virgaz maioze amasasalētico virgā habet vt ferula in qua ē capitelluz in quo semen est latū z crossuz z odoratum zc.

Siser Plin. est ex eo satiuum et eraticum sile satiuo multas virtutes ei tribuit et dicit q̄ est aliud a sili q̄ ē siseleos Cor. cel. inter ea que sunt malichimi generatiua ipsum enumerat.

Sisima apud Plin. idem est q̄ sisamum.

Sisimbrium multi balsamitam vocant alij mentā aquaticaz vocatur ara. sisnabar nō memen vt ex posito est apud Aui. apud Serap. tamen sub eodem ca. ponuntur quasi eiusdem generis sint. apud Dyas. duo capi. inuenio. vnum sic sisimbrium q̄ alij culudes vocant aut sion quia herba est humida sicut sion. naz ideo cartami nūcupātur q̄ cardamo similia folia habet cū folia eius rotunda. nascitur que cum creuerint findunt se sicut eruca zc. alium sic sisimbrium q̄ alij herpillum vocant maius est agresti. nascitur locis cultis z aquosis similis est odiosimo. i. mente sed eo odoratius z latioribus folijs zc. z hoc videtur verius Dyascoxidis nam concoxdat cuz sermone eius apud Serap. Plin. silufe ex eo a quibusdaz timberū vocat pedali non plus altitudine q̄ inguis. nascitur simile nasturtio q̄ in sicco ē angustioribus folijs et cetera.

Sisima Plin. ab indis venit ex ea et oleum faciūt colo: eius est candidus et ceka. ē sisamum deinde huic simile est in asia greciaq; erisimū. Idēq; erat nisi pinguisceret q̄ apud nos vocant trionū medicaminibus adnumerandum potius q̄ frugibus et cetera.

Sisimī Joannes Serapi. capi. de prohibentibus gbosum vel de signis impzegnationis est beil. Item ca. de setoze oxis sesami est beil z in septimo capi. primo de medicinis laxatiuis cōpositis

Sissimrabar est beil.

Sys grece porcus sus.

Sisnabar arabi. sisimbrium q̄ est sisnabarīō vtrūq; post grecum.

Sisocephalas Oxi. li. primo ad sisocephalos sticadam cum aqua aut mulsa dabis bibere et ceka. et in balaui li. xv. Oribasius inquit in quo commotum fuerit cerebrū expercussione aut casu dādum est in potu sticados cum aqua millis zc. vitur q̄ hoc vocabulum hic exponatur.

Sistole grece cōstrictio seu passio cuius oppositū est dyastole.

Sistron grece alumē q̄ stiptēra dicitur maxime scisile vt Cal. se. z est dictu scissum melius te mē p r. ristron scribitur Cor. cel. existron scribens exposuit ē alumen scissile.

Sisti etiam aliquando pro eodem alumine reperitur et etiam pro arsenico. nam vtrūq; scissile est vt Aler. confectione ethionica ad splenē.

Sistron. g̃. rasuz sed p. r. melius vt infra i ri.

Sistra meu q̄ qdam anetum agreste dixerunt li. antiquus meu q̄ vulgus sistraz vocant.

Sitaregū p sceitaregi Step. lepidum ē zc.

Sitos li. de doc. g̃. ador: triticū blandū etiaz positos cōdros siton seges sition sirodez Hemo. ca. de optalmia sic vocant gci frumentosum cibum.

Siteuma et siteusis grece sagina pinguedo.

Situkalami grece stipula.

Sium Step. de sceba scripsit.

Skeli grece crura.

Skibala grecus dicit stercora dura rotunda sed ski uala proferunt per vita. nam carent. b. littera latini transferunt vita in. b.

Skylla. g̃. spolia ob id forte radix illa sic vocat eo q̄ multa spolia habeat q̃ sic ēt vocat ab eis zc.

Skirosis. g̃. nia duritia sine sensu z dolore.

Skiliris duritia.

Skilax grece catulus canis parvus.

Digitized by Google

Skillokeromion grece caninum cepe.
Skin infra in stinchus.
Skrapes grece sciniser culicum genus.
Skolikion grece vermiculus.
Skombros grece scombrus piscis.
Skoria grecum est.
Skordeon allium.
Skorpios skorpius.
Skotia z skotos.ḡ.tenebra inde scotonia.i. tenebratio scotomatiki scotomatici.
Skrofa porca grece.
Smaragdos grecum est.
Smegma supra in ponfolix.
Smigmata grece vnguenta.
Smigmata etiaz ſm Oriba.ca. de dentifritijs ſũt puluereꝫ q̃bus dentes fricantur z corpus.
Smigo grece misceo.
Smilacelẽ Dya.folia hz filia edere mollia z tenera z sarmẽtosa z tenuiora spinas nõ hz flores sũt illi albi z multi vicinis rebus se iplicane semẽ hz sile lupino nigrũ z minus i singulis virgis rotundum z durius flores hñs albos i estate flores ipi cadunt z autũpno cõcipiũtur ꝛc̃.species ẽ volubilis.ex eo q̃ dicit spinis carere ad dr̃am ſmilax que spinas habet dicit.
Smilax Dyaſ.asga folia hz pdimeno filia cuius virge sunt.vi.aut.vij.sicut zure aut bati iplicantes se vicis arboribus aut saris semẽ hz sile vuis q̃ cũ maturauerit rufũ vel nigrũ colorẽ facit cuz gustu sub mordaci cuius radix est dura z crossa. nascitur locis aquosis z asperis ꝛc̃. Pli.filis ẽ edere i cicilia qdez pfectior sed in grecia frequẽtior q̃ vocãt ſmilacez dẽsis geniculata caulibus spinosis fructicosa ramis.folia ceu edera quo nõ angulosa nec reticulo eminẽte pãpinos flore cãdido olẽte liliũ fert racemos labrusce modo nõ edere colore rubeo cõplera acinis maiorib nucleos vnde nos mioribus singulos nigros durosque ꝛc̃.hec apud kiranidaz ſmilax vocaꝫ z rorafirũ dr̃. Itez Plini. alibi ſmilax q̃ antophoros cognominauimus qdaz duo gña fecere altez comãtibus acinoz coribis altez culta amare z in bis gigni nullius effectus z ceſa.
Sminita grece aluearia apum.
Sminos apum examẽ.
Smiris.ḡ.lapis aſpimus quo alij pantur lapides.
Smirna.ḡ.mirra aliquando smirtus.
Smirnion q̃ Aui.huius imitatione semurion vocat spẽs est apij Aller.ca.de cura eplie ,phibet illud epileticis dari vna cũ apio. Dyaſ.ſmirnion herba est ſimilis apio sed folia habet latiora z sub rufa z quaſi pingua z ſuauiter olentia cũ aliquo acrimõio ramulos z capitellũ ,put anetiſemẽ rotundũ z nigruz z radicez leuez z mollem z succoſam odore ſuaui cũ cortice nigro intus viridi aut exalbido guſtus ipſius fauces remordet.naz hec herba guſtu amaraſtra est z ceſa. Pli.ſmirnion caulem habet apij folia latiora maxime circa scolones multos quos afini exuriunt pinguia ad terram infracta odore medicato cũ quadã acrimõia iocũdo odore colore in luteuz languescente capitibus cauliũ orbiculatis vt apij ſemine rotũdo nigro q̃ arescit icipiente estate.radix quoq odora gustu acrimoniz sucoſa molis.cortex eius foris niger intus palidus odor mire habet qualitatem vnde z nomẽ.nascit i saxosis locis z terrẽis ꝛc̃. Theo. Pasci.li.de ſimplici medicina dicit ſmirnion esse semen alexandri. videt per huius descriptionez q̃ vel est olixatrũ seu alexandrũ vl sibi simile.sed Gal.li.de alimẽtis ca. de apij generibus post sermonẽ de ypoſelino q̃ quidez.ḡ. ſmirnion nõ incõſuetũ. In Roma.n.valde multum frequentat magis aũt pũgitiuũ est z caliduſ multo q̃ apiũ aliquid aromaticũ hz magis germinatiuũ ẽ apio z equino apio z feio. facit aũt z ſipitem veris tpe poſſibilem quez crudũ comedimus ſimiliter folijs que p yemẽ erãt ſola planta nullatenus ſtipitem habente.posterius aũt adueniente ſtipite.z infra nominat aũt in Roma cõſuete iam omnes nõ ſmirnuz ſed olixatrũ olus z ceſa. videtur aũt p hoc ypoſelinũ non esse olixatrũ ſicut supra p Dy.scribit vide ibi.
Socrite in antidotario regalis diſpoſitionis est cõfectio que ab Auicẽna vocatur ſagzenea et apõ Joan. Serapi. ſimiliter ſed in pantegni socrugene ſcribitur ergo.
Socrugene socrite ſagzenea idez.ī arabico ſagzenia ſcribitur.
Socum in practica greca ſili Almãſo. est id q̃ in Almanſo. est gallia z est ſuc. ſimiliter i regali diſpoſitione ſcribit de quo infra in ſuc z supra i gallia.
Socus a Cor.cel. vocat circulus ani.
Solanũ ḡci errio vocant Cor.cel. ſolanum inquit q̃ greci ſtrignon vocant z cetera.
Solduia in antidotario vlim in quoddam vnguento ad plagas.
Solſequia vocatur in tuba a multis.
Solaris herba a grecis eliotropium dicitur Cornelius celſus.
Solatrũ ſkingnus maurella vua lupina apud greꝯ z apud arabes vua lupi interdum ſolaria vocatur vt infra i ſtringnus.
Son Pau. inter medicinas ad lapidem ſon inqt comeſtum z bibitum.
Sonãti vel alonãti ara. ẽ samudurne supra in ſa.
Soncos Dya.ſpẽs eius ſunt due vna agreſtis ẽ z ſpinoſa altera apta est ad comedendũ.ramulos angulosos hz et rufos et inanes intus folia rara habet et ſciſſa z ceſa.
Sõſos Pli.a ḡ.iuenit appellata cucurbita agreſtis z inanis vnde et nomen digitali conſtitudine non niſi in ſaxis naſcens.
Sonobar ara.pinus.
Sopió Pli.qdaz ſic opiũ vocãt ꝛc̃.puto a ſapore

Digitized by Google

Sordities Alui. vnum de ipsa facit ca. in quo loquitur de sorditie aluearis apum de qua ꝛc̄. singulare facit ca. q̄ vocāt mū ꝛ de alijs etiā sorditiebus de quibus Rya. duo facit capi. ꝛ vocat ribus vt supra in ri.

Sozeos cōbusta ℔dau. ca. de pterigio vngularum pedum ꝛ manum.

Sorex. Rya. sorcis spēs due sunt vna agrestis spinosa. altera apta est ad comedēdum ramulos angulosos bñs ꝛ rufos ꝛ in anes ambitus ꝛ folia rara scissa ꝛ cetera.

Solea supra in buglosson.

Soza infra in surea.

Sorralmon fm Rya. vocatur a quibusdam sempervina supra in aizon.

Solidus pōdus vnaz et dimidiam. z. appendens si solidum queris tres. z. dimidiabis.

Solari arabice pleuresis.

Soter vel sotir. g̃. saluator inde.

Sotira quedam opiata in antidotario vlm ꝛ alijs est dictu sauator.

Sourenzanum ꝛ aliquādo sourēzagū scripsit Stepha. p surūgem q̄ est bermodactilus.

Spagnos ℔li. in cirinaica ,puicia marie ,pbatur alij brio vocāt scoz locū optiet cipzius tertius feniceus ferr ꝛ i egipto nasci qn ꝛ i gallia nec dubi taueriz sūt. n. hoc noie cani arboz vili quales in quercu merie videus sz odoze pstantes laus prima cādidissimus atqz altissimus scā rutilis nulla nigris ꝛ in ilulis petrisqz nasci ꝛ in ,pbatur omnesqz qbusqz palmaz atqz nō suus odor ē ꝛc̄. est vnee dictū ara. vt puto. Ite idez alibi spbanos siue spacos siue brion ꝛ in gallia vt iudicauimus nascitur ꝛc̄. supra in brion.

Sphalagio. g̃. spēs aranei q rutella ara. supra i sfa.

Spargamō fm ℔li. vocāt radix pentafilon.

Spargas apud ℔li. vocāt spēs picis admoduz candida q̄ in asia a picea arboze fit.

Spargula in confectione vngnēti martiatō sic vocatur rubea minoz a quibusdā similis ē rubee nō tamen aspera nec adeo crescit.

Spartus Rya. fructer ē oibus nota semē affert in folliculis sicut faxeolus ꝛ infra semē aliud minutum ē sicut lēticula florez mellinū bñs sicut leutium ꝛc̄. ē genestra vel genista. nā dixit greca berbaria q̄ spartos grece vocāt.

Spartos etiam dicit Rya. vocaria a quibusdam rubeam puto falso.

Spasma in pratica. g̃. sili Almā. vocāt pulus cōsolidatiuus q vulneriboꝰ recētibus aspergit.

Spasmos grecum est.

Spatomelis. g̃. ꝛ spatūlo dr̄ ē istrumētū cirurgicū quo imittunt medicine i vulneribꝰ ꝛ oculis.

Spatula fetida ē planta similia gladiolo vel rision nisi quia fetet.

Speciliū vocat Loz. cel. tasiā seu tētaz q̄ tētantur vulnera ꝛ fistule ꝛ est istrm̄ creuz vel argentū in dum plumbeuz ad inuestigandas tortuositates viarum vlcerum.

Speculare qdā exponūt q̄ ē lapis lūe q affirc selinuz vocāt qdā q̄ ē talk. quidā ipsum dicunt.

Spelta genus frumēti q̄ quidam alicaz vocant q dam candarusium.

Sperma ꝛ sporos ꝛ goni grece semen cuiuscqz rei tam aialis q̄ plante.

Speton ℔li. in segetibus nascitur foliis rute natura eius eadē cum papauere ꝛ ceta.

Spica multas hz spēs vt supra in nardus.

Spica oculi i pratica. g̃. sili Almā. ē idē q̄ apō arac vocāt sebel ꝛ sūt vene rubee mīute ortei cōiunctia ,ptēle sup corneā quouscqz visuz ipediunt.

Spina alba q̄ a Rya. vocāt achātis leuce ē idez q̄ bedeguard apō ara. lege ca. ō achātis leuce apō Rya. cū capi. de bedeguard apud. Al. ꝛ videbis cēcordiā. Al. etiā dicit spina alba est bedeguard sub lra sci ꝛ ē plāta silis cāeleōte albe supra i ac.

Spina egiptiaca supra i acantis ara. ꝛc̄.

Spinastellus qdam latini vocant peucedanū vt in li. antiquo de simplici medicina.

Spina egiptiaca q̄ est arboz ℔li. nigra est cuius lignū incorruptū in aquis durat ob id vtilissimuz nauium costis candidū ex eo facile putrescit aculeus spinarum ꝛ i foliis semen in siliqs quo cozia ficiuntur galle vice flos ꝛ cozonis rotundus et medicamētis vtilis manat ꝛ gūi ex ea cui p̄cipua vtilitas q̄ cesa āno tertō resergit ꝛc̄. in regali dispositione exponit q̄ est angallē et ex hoc videt q̄ sit arboz gumi arabici.

Splen grecum est lie latinum est splenīticos spleniticus splenodes similiter.

Splendelio est planta similis scolopēdrie. s. lingue ceruine in virtute ꝛ figura nisi quia folia habet longioza et strictioza.

Splenidion in antidotario vlm est confectio quedam ad splenen que vocatur gēma.

Splenion vocatur quedam planta que dicitur teucris vt infra in teucris.

Splenion fm Rya. dicit piclimenos. Al. capi. de cura ventositatis splenis ponit scolopendriam ꝛ splenidion in eadem cōfectione.

Spleniō et asplenō et scolopēdriā pro eodem sepe inuenio verūtamē aut sūt ei due species aut dissimiliter accipiebant ab antiqs. naz scoz q̄ repio in li. antiquo greco depictā scolopēdriā et ēt aliqbus alijs latinis eadē ē cū ea qua moderni vtuntur. s. q̄ dr̄ ligua ceruina. scōm vero descriptionē Rya. et alterius cuiusdem antiq libri vbi herbe erāt depicte videt esse illa q̄ vocamus cetarach vt supra in asplenō in illo alio libro sic erat splenos siue splenion siue scolopendros dicta q̄ splenen aufert siue scolopendrios eo quod folia ipsius scolopendrie animali sunt similia in petris humidis. nascitur nec florem nec caulem nec semen habet folia ipsius in superficie virida

Digitized by Google

sunt subtus rusa et lanuginosa et cetera. deinde erat picta similis cetarach quāuis nesciam q̄ sit istarum vera scolopēdria ambaꝝ tamē virtutez silez esse puto diligens tñ operator expiētiā sequatur. qđ aūt dicit Bya. pticulariē vocari splenio puto pp vtilitatē q̄ fac plēi ēt vt scolopēdria.

Splinium Dau. ca. de ptosi oculi. spongiam inquit infundens aut splinium.

Spodion qdam vocāt eruginez eris z ios vt liber antiquus de simplici medicina.

Spodiō ē res cuius origo nos latet res tñ adhusta videt Alui. dicit radices canarū adhustarū.

Spodius fm Bya. ē spēs tucie que apud Alui. bubus imitatione fucatus scribit corrupte tamen supra in pomfilix.

Spodes grece cinis.

Spodoides. ḡ. yrcus quāuis ēt aliter vocetur.

Sponiū ē cinis aqua maceratus q̄ i fornacibus substernitur cū affinatur aurum z argentum vt in libro antiquissimo de alkimia reperi.

Spondilion grece ē plāta q̄ Alui. sacūdulio vocat Bya. spōdilio siue vt latini berba micaria folia habet silia platano aut panici virge eius i lōgitudine cubitoꝝ duozū siles maratro i qbus sunt capitella bñtia semen sile siselei, sed duplex z latius z albidius et paulo plus paleosum ē z odoze gratum. bñs flozes, pfert albos z radicez albaz silez rafano. nascit locis vmbrosis z būidis zc. Dli. spondilion differt a panacis ferula folijs tantum qa sunt minora z platani diuisura ñ nisi oppacie grignit semen eodem nomine sileris speciem habet medicine tantum vtile zc.

Spondilos grece spondilis.

Spongia Bya. duo eius sunt genera masculus et femina masculus q̄ pturas minutas bz z spissa et alba ē femina vero rotūda et cauernas maiores bñs. Est z tertiū genꝰ q̄ z tragos dicit durū ē etiā lapides intra bñs z plias cauernas cōburit vt altoniū zc. Dli. silia bis spōgos grecus vocat spoggos scribit arabes vero ffengi dicūt.

Sporicon grece Cal. se. ca. de scabie ē nomen medicaminis ad scabiem.

Sporos grece semen.

Spuma argenti Dli. gīa eius sunt tria optima q̄ christi vocāt que z atica ē hec ex ipsa vena fit. secūdam argiriti vocāt q̄ hispaniēsis ē. hec ex argēto fit que tecūda ē in bonitate. tertia molibdis ex ipius plūbi fussura putcolis vnde nomen bz. ois aūt fit excocta sua materia ex supioi catino defluēs in iferiozes zc. z infra spuma distat a scoria quo pōt spūa a fece distare. qđā pmaz vocāt scelentride. scōam perunē zc. de litargiro loquitur By. litargiruz. nascit ex arena molibdis que cōbusta liqscit z sic refundit multi ex argento hoc faciunt z ex plūbo et ceta. Item aliud capi. spuma argenti que etiaz litargiriū appellāt. nascit ex arena molibditi que combusta liquescit z sic refunditur alia ex araento et plumbo fit sed est probabilis ex bis attica ba hispania tertia ficula est z alia rufa ac splendens z auroſa que melioz est et crisitis appellat. alia liuida que appellatur argiritis que ex argento fit z cetera.

Spuma maris qnqz species habet fm Alui. z Serapi. z fm Bya. qui vocant ipsam altionium et fm Dli. q̄ similiter vocat sed quattuoz spēs tātum describit supza in altionio.

Spuma nitri grece afronitrum z arabice baurach supza in suis locis.

Spuma salis supza in sal.

Squama cuiuslz mettali vocat ara. tubel grece vero lepidos vt supza.

Squiria vel sqtia vocatur ab aliquibus liquiritia fz Bya. flō puta.

Squilla cepe muris. ara. dicitur ansel. verum apd Alui. imitamie grecoꝝ scribit aschil Dli. duo eius sunt gīa masculus albis folijs femina nigrjs tertiū genus est cibis ḡtum epimedū vocant an gustius folio ac minus aspo z ceta. z alij que cā. diffma fuerit vtilis erit. liber antiquus campestris que rufa est vel rubra' vitanda est montana que alba est potius eligenda est et ceta.

Squinantum q̄ palea cameloꝝ dicit Bya. sūmū nascit i partibus libie z i arabia z in babilonia verum libie nugax est. nam arabicum z babilonicū diligendū ē recens z non vetus fuluū multi florum sciscile purpureū tenue z odoris rosei cuius spica gtibus sepata est q̄ cū fricueris manib⁹ mirificuz reddit odoreꝝ ore masticatū mozdet z caliditū sentitur zc. ex balauili. expositū squinantum dicit ara. adeber et dicitur thebneniecha. i. palea demecha z ē berba bñs stiptes z folia dura z subtilia in capitibus ramoꝝ habet cozonā pilosam q̄ pūi dñr flozes eius bz radices interius albas exterius vero nigras boni odoris. nascitur in bizeg z africa z ceta.

Sqngibi ara. syrupus acetosus siue melius q̄ ē ori mel siue zucbareus scangibin z dicitur.

Squinus Bya. squini duo sunt genera vnū oriq̄ nos appellatur quia acutū caput habet. alterum vero semen hebet nigrum rotundum z crossum plusq̄ predictum z forte est tertium genus squini paulo crossius supradicto q̄ oloquinos dicit bz etiā istud semen simile supradicto z ceta. hoc ca. est de iunco sicut pz legenti ipsuz cū ca. de iuncō apud Sera. Alui. verō ca. huius miscuit cum ca. de squinanto q̄ patebit bene considerantibus inuicem amboꝝ ca. forte deceptus a similitudine nominū greco quare putauit squinātū. grecus scbinos dicit iuncum.

Srachis Dli. planta porri similitudinem habens longioribus foliis pluribusq̄ odoris iocundi colorisq̄ in lutum declinantis et cetera. sed Bya. scoz. stāquin fructex est similis prossio puta prasso quod est porruz. folia habet oblonga multa et

Digitized by Google

dura z aspera z odorata z alba z virgas multas ex vna radice albidiores prassio. nascit locis montuosis z asperis.

Stachis grece spica arista.

Stachos.g.spica nardi vt ps er cōcordia pratice similis Almā.cū Almansore sic.g. cōmuniter vocant z nardo stachios vt habetur a Byas.supra in nardo z est dictu nardi spica nos spicam nardi dicimus.

Stacter Plī.incidunt inquit arboris mirre a radice corticis vsq; ad ramos z sic mirra manat. sudāt aut spōte prius q̄ incidant stancte dicām cui nulla pferatur li.de doc.g.stactis sigia z ē stactis a greco stacti q; est gutta z cassia.vnde sigia stactis z gutta idez q; in psalmo hēmus mirra z gutta z cassia gcus hz smirnake stactike casiō ē ergo stactis z sigia idez q; storax liqda Cor.cel.mirre q̄ stactē vocāt Bya.ēt in ca. de mirra hoc asserit dicit tamē q; ꝑ expressionez sit stactis vt supra i mirra.videt tñ q; sigia ñ sit ex mirra sed ex storace vt infra in storax liquida.

Stafilina.g.Tho. Plīi.ē pastinacha agrestis q̄ multi ceras dīt in oleū staphilinū i genecia musionis Plīni. staphilinō q̄ pastinacā vocant zc. supra i dauc⁹.i anti.vli mitridato stafilini spma.

Staphili ptū.g. Plau.de vulua ē instrumentū ad vuluā subleuandā habet in capite quoddā cōcauum admodum dimidij corticis vue in quo ponuntur medicamina vnde nomen.

Stafili agria vua agrestis.s.labrusce Colmel.cels. vuam timīniaz vocat.

Stafili grece vua stafilos racemus.

Stafiloma Tho. Plīi.stafilomata inquit que in modū vue crepātis oculū tunice tumor existēs q dam erūpens zc. supra in ptesis.z Bemo.ē sere tunice casus exterior bi ante aut ereta pma tunica vuaz silāns acinuz ipsius casus extantia hinc deniq; nomen accepit zc.

Stafilodēdrō Plīi.arbor silia aceri trās alpes nascens alba materia fert siliquas sed in bis nuces sapore nucis auellane.

Stafisagria.g.sonat vua agrestis.vñ exponit apud Sera.passule mōtane Bya.stafisagria q̄ latini pediculariā vocāt.nascit vmbrosis locis habēs folia silia viti agresti diuisa z scissa tāquaz malua agrestis z hastas longas z erectas z nigras.semē illi sile ysati z flores q; semē in folliculis viridioribus obrectū triuz angulorū ē z nigrū sed interius albuz cū gustu viscido acri z calido. vocāt arabi. hab elras.i.gnū capis.ꝑter excellentem operationem eius in caput purgio.

Stagnū dīr Ste.vocari ara. asebū veruz vocatur rasas z aserengi minium vocatur.

Stakti grece cinis.

Staltica grece stiptica Aler.ca.de dissinteria ptisane ingt q; seipas non sūt staltite et eniz larant zc. Las.fe.capi.de tussi būida staltices greci constrictiuas vocant.

Stantē Cassius fe.in antidotario est capitelluz.s. aqua prima saponarij vt exponit.

Staquin Bya.fructer ē filis prassio folia bz oblonga multa dura z aspera et odorata et alba et virgas multas ex vna radice albidiores prassio. nascitur locis mōtuosis z asperis virtus ē cī termantica et viscida zc.hec apud Sera.vocāt marua iātusa. et vbi dicitur hic folia habet oblōga apud Serap.est folia parua.

Stater est nomē pōderis pōderat vt invenio i sntiquis scripturis sol.dū vnū scropulos.v.et siliquas vi.et alibi exponit semūcia.i.dimidia vntia et ē aur.iij.et soldi.iij.

Stear.g.adeps pinguiedo inde steomata.i. tumores in se pinguiedinē vel adipem habētes. Alle. ca.ō asclire z tripāite. Itē ca.fe.ca.steamata zc.

Steganosis.g.cōsolidatio deficcatio.

Stellio.

Sterea.g.matrix z sterea ēt dīr corpulenta et solida La.se.ca.de tussi būida.ipoz inquit cibozuz qualitas sit sicca vel solida vel corpulēta que gci sterea vocāt zc.stereoma est firmamentū. Itez Alle.ca.de cura nansie a colerico humore ne inquit i stericis retenta locis.i.neruoz et musculorum que sunt firmissima corporis et cesa.

Sterifos grece sterilis.

Stetokirti grece struma gibbus.

Stetos grece pectus.

Stibeas Bya.herba est cuius semē et folia stiptica sūt virtute et deficatiua satis Plīni.stibeas quem aliqui peon vocant et cesa.

Sticados Bya.nascit in insula galarie circa massiliā que insula sticados dicit. vnde nomē accepit.est aūt herba tenuis semē minutū bns cū folijs simi libus thimo hz oblongis gustu acrioz et sub amara liber ātiquus de simplici medicina ficas.i.sticados ramulos mittit rēues et oblōgos circa quos folia oblōgiora q̄ thimo sed non difimilia semen plurimū minutuz tota herba odore est suaui gustu acri et subamaro et cesa.

Sticados secūdū q; describit ab Alui. nō cōcordat cū eo quo vtimur neq; cū Bya.quare videt q; aliā plātaz accipiat sub hoc nomie i hoc aūt conueniunt oēs q; vnā solā speciem eius ponunt.

Stigma.g.figura nota macula cicatrix. La.se.stigmata cicatrices.

Stignosis.g.cōstrictio Ba.ad Blanconem.

Stilbon grece vel stiluon coruscus clarus splendidus lucens.

Stilbus.g.antimoniū Byas.stilbus vel vt alij.stibeus formosus ē lucidus et quiradiosus appz cū fract⁹ fuerit sepatiōes bz sicut marmor et gustu salsus et fragilis nihi bns terrosū aut fordidū huc multi platioptaimō aut latosuz vocāt eius alius tradit semia q̄ ē pōdere gnis ac fragilis alius pō der leuis z āsplor q; masculus. z ifra ē aūt stibeus

lapis fulgens in se z splendens z in metallis inue nitur colore similis plumbo zc. q fit antimoniū patet p eundem Dyas. ca. de spica adulteratur inquit stilbeo vt plus ponderet z apud Serapi. eodem ca. z loco ex verbo Dya. ē cum antimo nio. similiter ēt apud Aui. Dau. autez aliquan do stimeos vocat vt in ca. de tinctura cicatricuz viceruz oculi. nam vbi stimeos habet Aui. habz antimonium Dli. in argēti metallis inuenitur vt ppzie dicamus spume lapis candide nitētif que non tamen transiucentissime appellant alij alabastrum alij stibiā aliqui trebasiz. duo eius ge nera mas z femina magis ꝓbant feminā horri dior est masculus scabriorq z minus pondero sus minusq radians z arenosior. femina contra nitet fragilis fissurisq non globis deiscēs. vis ei⁹ astrigere principalis aūt circa oculos ideoq pla tioptalmum appellant z cetera. vt supra in anti monio.

Stimeos ideq q stilbus Aler. in multis locis.

Stincus animal in aquis degens simile lacerte nisi quia cauda non est rotunda sed lateraliter pressa vti piscibus natatui apta ara. etiā sinchor dicitur vel kin.

Stippiferre i in antidotario vlim in dyagapituz.

Stipion z stipa grece stupa vt lini.

Stipterea. i. alumen Dya. stipterea omnis i metal lis egiptiacis inuenitur est vero stiptera scissa a terra ascendens sicut flos nascitur in locis molli bus sicut macedōia gerapoli z multis alijs locis. sunt vero species eius multe apte vsui medicine est autem rotunda stiptera ē z scissa est z liquida eligenda est vero scissa recens z niuea valde quā aer aut aura rapiat hec stiptica valde est z fine la pide sepans se sicut capilli albi. vnde dicta est tri chitis. hec in egipto nascitur. inuenitur z lapis si milis illi quo facile adulteratur sed gustu intelligi tur qa non ē stiptica est vero rotunda quā multi manibus cōponunt sed bona cōpositōe facile co gnoscitur. eligenda ē que ex natura sui cōposita ē ponfoligo similis z alba z stiptica valde z paulu lum subuiridis z pinguis z sine lapide z fragilis li quida vero stiptera eligenda est limpida z lactea habens vnum colorem z iuncta sine lapide gra uem odorez z igneum habens zc. supra i alumē.

Stiptica sunt que cōstringūt partes relaxatas Ba lie. ad patrinianum. Item Dya. ca. de arbore pi ni stiptica. i. coberces z grecum ē.

Stirax dicit grecus nos storax.

Stobalon fm Dli. vocabatur laudanuz nabathe um. i. orientale.

Stoctas Dli. in insulis tantum einsdez nominis ginitur odorata herba ysopo similis amara gu stu z ceta.

Stoma grece os.

Stomacos. g. os ventris proprie totuz aūt eius vē ter dicitur stomachus vero tantum bostiuz eius f. os ventris.

Stomamatos corticum Dau. ca. de ruptura in guinuz Cor. cel. squama eris quod stoma appel lat zc. Dli. ē inquit genus squame eris subtilius er sūma. s. lanugine decussum quod vocant sto mama zc.

Stomaticon dicunt greci medicamē otis vt Dy. ca. de moro celse.

Storax Dya. lacrimū est arboris eiusdem nois cu ius virg. intra sunt caninule ortum interius ex se mittūt scobē serre simile que cauernate lacrimū pluūt. eius distillatio in terra veniēs mūda non ē illa aūt quem ꝓcedens virgis inheserit cū ficca tur munda est z alba de hinc fulula fit solis causa z murosa. est aūt eligenda storax z pinguis rufa resine similis frustrati subalbida et odore plena z perseuerabilis que cuz malaratione dimittit hu miditatē ex se sisem melli ē viscida naturaliter et odorata zc. et infra ē. Item z alia storax que cala mitis appellaf z idica reprobaf aūt nigra fragilis cantabrosa adulteratur aūt sectiōe arboris q̄ ser raginem dicimus admixto melle aut yllirice pul uere et cera z adipe sed cōgnoscitur q nō fit acri monie maioris z quasi mollitie virtutis ē z ceta. Dli. ꝓria iudee sirie sup fenicē storacē gignit circa et gabanū et mathinitā et casium seleutice montē arbor est eodem nomine coconeio malo silis lacrime exaustero iocūdioris intus similitu do arundinis succo ꝓagnas in banc circa canis ortum aduolāt penari vermiculi errodentes ob id in scobe sordescit storax laudatur post supra di cta erpiscidia sidone cypro cicilia creta minime eramario sirie meicis sed vnguētarijs magis co los in quacūq natione profertur rufus z pingui ter lentus deterior furfurosus et canositu obduc tus adulteratur cedri resina vel gumi vel mel le aut amigdalis amaris omnia ea deprehendū tur gustu et ceta. Storax arabice vocatur miha vñ quando in uenis in scōo Aui. quoddā ca. q i cipit storax dicit Dya. q est species storax zc. in arabico sic est storax dicit Dya. q ē miha. i. nos arabes vocamus miha.

Storax liquida Jo. Sera. in septimo ca. de confe ctione dicta ꝑes recte dicit q ē mel storacis cala mite. Item alibi est mel lubue z lubue apō Aui. ē arbor ligie ergo ligia ē storax liquida supra in sta ctis ostenditur quod grecus vocat stactis ligiam sed stactis ex arbore mirre videtur manare non storacis. veritas huius dubitatiōis vix potest de clarari. ob id q stactis grece est gutta et legia est gutta arboris storacis et gutta arboris mirre nō habuit aliud nomē nisi stactis. i. gutta p excellēti am sicut. g. vocant radicē rafanuz p excellentiā.

Stragolos Dyasco. fructer est minor spansa super terram folijs z virgis similibus ciceris cui flores sunt purpurei minores radix minuta ē z rotūda sicut rafanum ramulos habet fortes z maiores

corio nigro et duro sicut cornu iuicem sibi coherentes et cetera.

Stragalus in practica de greco simili Almā. pro talo inuenitur in capi. de sciatica Hobotomet̄ur inquit ex vena scia que est extrinsecus supra stragalum ꝛc̄. sed grecus dicit astragalos vt supra i as.

Stranguiria grecus strāguria dicit ꝛ stranguria scribit ꝛ exponitur constrictio vrine et est cū guttatiz mingit et est spēs dissurie.

Strangulator lupi et canis dicitur a Bya. aconitum vt supra in aconitos ꝛc̄.

Stratiotes qui in aquis nascitur Byascor. herba ē fine radice. nascitur in aquarum superficie cum folijs similibus semperuiue ꝛc̄. Plini. in egypto tantum nascitur ex inudatione nili aizo similis nisi maiora haberet folia ꝛc̄. ē dictu grece militās eo quod forte terraz non tangat vt miles i equo.

Stratiotes aliter tifilus Bya. fructer ē minor longior duobus palmis folia habet similia pene colū bine cui multa folia nascuntur et minuta ꝛ diuisa similia cymino agresti ꝛ minora capitella sup spansa ꝛ crossa in quibus capitibus minuta velut virgellas habet aneto similes flores minutos et albos nascitur locis desertis ꝛ asperis et iuxta vias et cetera.

Strepto Paul. ca. de vlceribus pudendorū subtile strepton in vncum impone.

Strignus. i. solatrū Bya. species eius sunt quattuor prima est ortularis odoris iocundi hoc comeditur. nam fructer est minor ramulos plures hīs ꝛ folia nigra maiora ꝛ latiora ab ozzimmo. semen viride nigrū aut rufum ꝙ cum maturauerit ista uz mutat se colorē que māducata vtilis est ꝛc̄. Est alterū genus strigni ꝙ alij cacabū vocant. solijs supradicte silibus sed latioribus. haste vero eius cū creuerint ꝑ terraz spandunt. semen in folliculis hz obrufum ꝛ obrotundū sicut ī vesica. lene sicut vua ꝛ in coronis a pluribus cōponit ꝛc̄. hoc genus vocatur arabice kekēgi de quo supra strignus ipnoticus. i. somnifer ab alijs cacab⁹ aut calaris vel vt latini elumaria vocant. fructer est hastas habet spissas ꝛ multas ꝛ sarmētosas ꝛ nō fragiles et folia pinguiora silia mali citonij cum flore rufo et minori. semen est ei in folliculis colore croceū. radix illius corium obrufum habet ꝛ minor est. nascit locis asperis ꝛ petrosis et cetera. strignus manicon ꝙ alij perision dixerūt siue vt iuuenes orion siue furulis vt latini ꝙ furorez faciat. folia habet euzomo. i. eruce silia sed minora ꝛ spinosa ꝙ alij pedcrotaz dixerunt. haste sūt illi x. aut. xij. longa capita habentes sicut oliua aspera ꝛ similia platano sed minora ꝛ latiora florez nigrum habet vnum semē est eius botro simile acinas rotundas ꝛ nigras hīs. x. aut. xij. similes edere mollioza sicut acina. radix est ei alba ꝛ crossa ꝛ lata ꝛ longa cubito vno. nascitur locis montuosis et ventosis et vbi platani habundant ꝛ cetera.

Pli. trichye ꝙ quidam strignum vocant foliorum similitudine in duobus generibus eius quorum alterum cui azini coccinei grana in folliculis alij caccatur vocant. alij callion nostri aūt vesicariam quoniam vesice calculis profit ꝛ cetera. consona supradictis strignus ortularis qui solatruz dicitur vocatur vua vulpis ab arabis et vua lupina etiam dicit morella vel maurella et alijs multis nominibus a vulgaribus per diuersas partes sm ydyomata.

Strobilia grece nuclei pineaꝝ. vnde apud Bya. strobilion oleum factum ex eis.

Stroffi grece conuersio.

Strofos tortiones ventris Serodius stroficie passionis ideſt obuolutiones intestinorum gracilū.

Stroffus Theodorus Paulcianus cap. de yliaca yliozum inquit et colicozum et strofi similis ē omnis doloris molestia diuersis tantū accidentibus separatur strofus ventris et lenis tantūmodo dolor ꝛ cetera. Cas. se. strofus. i. tortio.

Strongilomia dicunt greci incisuras rotūdas Cassius felix.

Strongilia citonia a Byasco. vocatur parua edorifera.

Strongili. g̃. i. rapa a rotunditate dicta.

Struction vt Bya. vel ostrutiuz vt Almacer eius duo sunt genera vno lotozes lane vruntur ad fumigium quo fumigio limpidant lanam radices sunt ei rotunde ꝛ longe et cetera. nūq̃ noui hāc sed ipsa est condisi ꝙ arabes condes vocāt. vide capi. horum amborū cum capi. de condisi apud Alui. ꝛ Serap. et videbis quod idem sunt By. strutio lanarij vruntur ad fumigium lane quo fumigio limpidant lanaz radices sunt rotūde et oblonge et cetera. liber antiquus quidam strutiū quidam lanariam dicunt eo quod ex eo lana a qbusdaz lauetur est ex albida et spissa. radix eius amara et diuretica ē Pli. strution a grecis vocatur et auron vocant medici supra in radicula.

Strūas in aliquibus libris antiquis reperio vocari scrofulas que in cute capitis seu circa guttur. nascuntur in genetia vero Tho. Paul. vocat strumam humorem virulentum ex matrice manantem. Item apud Bya. in antiqua translatatione in ca. de cedria. vbi habetur strūaticos curat apud Serap. ex verbo Bya. eodem loco habetur elefantiam curat ca. de kitraz que est cedria similiter ꝛ apō Alui. ca. de kitram per elefantiaz intelligo tumorem tibiarum de quo sub hoc nomine Alui. ꝛ Almā. propria capitula faciūt. Itē struma vocabat antiquitus gibbus gibbositas.

Strutbion grece passer.

Strutbion botami strutio herba de qua supra.

Strutbo cameleos grece strutio auis de formis auis dicipit apud kiranidam strutbo cameleon arabice vero vocatur nabam.

Suadum in tertio practice Maliabas pro sabade ꝙ

est cipcrus.

Subet ara. somnus preter naturam super fluus in longitudine et profunditate.

Subet assabare vocatur compositum accis. i. dormitatio vigilantia eo quod causa eius est apostema cerebri compositū ex flegmate et colleza sed hoc grece catbocos et agripina cōatos dicit vt supra in ca et ag.

Subglutio a By. ca. de aristologia pro singlutu accipitur.

Suc ara. est confectio ex qua fit galia vel etiam ipsa galia et. g. socum dicitur supra in socum.

Suchaba ara. vel zuchaba apud Auicē. est quod a Bya. achantis arabica. i. spina ara. vocat z Rasis vocat megaielē Sal. vero i sexto de simplici medicina dicit suchaba hr̄e virtutem bedorad. Idem dicit Paliabas in tertio practice sed scribitur ibi secha.

Suchar dicit arabs grecus zazar. nos vo zucharū.

Sucharā vel in arabico zucharan errauerunt arabes i hoc putātes q fit species iusquiami eo for te q eiusdez virtutis videatur sz̄ vide apud Serapi. q omnes species iusquiami in vno capi. determinate sunt sicut apud Bya. z cetera. hoc facit ca. de sucharam z similiter etiam Aui. diuersa facit capi. veritas autem est q capi. de sucharam est de cicuta z idem est vide capi. de conios q est capi. de cicuta apud Dacrū et ca. de sucharam apud Auicen. simul et videbis q idem dicunt. quod autem ab Aui. scribitur q folia habet similla folijs cucumeris falsus est textus. debet enim dicere habet stipitem nodosum sicut et feniculus et folia similia ferule sicut habet i Serapi. ca. de sucharam cetera concordāt. similis error apparebat in Serap. arabico in ca. de tapsia vbi. Byas. habet folijs ferule in ara. erat cucumeris z miratus sum vnde in vtroq; ca. accidisset idem error Joan. Serap. in septimo cap. de trocischis ad vlcera z apostema renum sucharam inquit est almarrad Ste. etiam testimonium habes in synonimis conion inquit est sucharanū.

Succinum et electrum est karabe vt supra in karabe ostensum est.

Succudus vel vt tarabico zuccudus voluit arabs dicere vt grecus spodius supra in ponfilix hic succudus hic ssodius.

Suculus etiam apud Aui. ca. de emorroydibus in quoddam medicamine pro succudus scriptum ē cuius simile medicamē scribit Pau. in eodem casu z ponit ponfilix et tuscis supra quod ponfilix et spodius vtrumq; est tucia vel succudus ab Auicenna.

Succutum ita scribitur in secundo canonis. verum in arabico ē sinfitus. nam illud rapi. ē de sinfito sicut apparet manifeste legenti ca. illud cum capi. de sinfito apud Bya. error aūt scripture contingit ob similitudinem litterarum nam eisdem literis scribitur vtumq; nec differunt nisi per puncta. nam hoc dicit succutum z hoc sinfitus. Aui. nihilominus ignorauit quid esset cum dixit dicit fide ē semperuiua z dicitur q est species seminis mandragore z dicitur aliud zē. sinfitum a modernis vocatur consolida maior z anagalicum supra in sinfito.

Suf siue sauf ara. lana.

Sufrago Oriba. ca. de podagra suffragines dicuntur curuatura poplitum z ceka. z dicuntur sic eo q subtus franguntur. i. curuentur vt papias.

Sukalbagi Jon. Ser. in septimo in decoctionib⁹ est inquit mubabi z nominat alserech voluit dicere alsarar z est filix.

Suic Step. pro sauic scripsit.

Sulfuracha a quibusdam vocatur dens equinus Paulus ca. de pleuresi vehemētes vero dolores post euacuationem paragorizandus lane sucide aut sulfurace superpositione.

Sulch ara. est silligo li. de doc. ara.

Sumá apud Albaui exponit q ē cotrinix. sz̄ li. de doc. ara. ē sememan.

Sumbedighi ara. lapis zmerillus asper quo alij lapides sculpūtur.

Sumbel arabice spice nardi.

Sumē ara. vmblicus vt patet p Aui. i tertio cañ. i ca. de ydropisi. dicit enim z nouiter orti mingūt ex sumine anteq; liget.

Sum vel ara. som toxicum.

Sum. g̃. Pau. ca. de palisi aliquādo p clistere inicere stiptica velut elixaturam centauree et sumach rubi et ceka.

Sunium By. nascitur in partib⁹ libie z in ara. z in babilonia vez libie nugat ē zē. vt supra i signāto. nā ipm ē signātū q; appet ex cōcordia illius ca. cū ca. de squināto apud Aui. z Serap.

Suniuz apud Aui. dicit q est corat Albaui. g̃. ē senation vt supra in pupilla oculi.

Sunizū Ste. p seuniz q ē nigella scripsit.

Supercilium veneris ē millefolium vt Dli. miro sylos apud Bya.

Suppositoriū Pau. ca. de colica suppositoria inqt lōga digitoz sint. vi. vt ptranseant angustum hoc interdū colliriū vocatur vt supra.

Supputare sanie seu pus facere.

Surra mūsculus posterior tibie. s. quod ex ea carnosius appet.

Surca grece sozba.

Surie z asurie apud Aui. ē attramentum seu vitriolum rubeum vt idem in ca. de attramento. Jtē Ser. ca. de zegi ipsum sic nominat Bya. vero vocat ipsum pfos de quo supra.

Surūgen ara. hermodactilus q; zurūgen aliquādo inuenit vt ill. Rasis de iuncturis.

Surēnianum scripsit Ste. pro surungen.

Sus ara. liquiritia in rob sus succus eius.

Susen ara. lilium a greco susinum.

Digitized by Google

Susanum scripsit Step. pro susen.

Susinū oleū. i. de lilio vt patet et cōcordia ; Pau. ca. de vlceratione matricis z Mesue in Mesuonis in genetia eodez ca. vterqz similia medicamina ponens vbi Pau. tetrafarmacū vnguentuz cum susino poni iubet Mesue codem casu cuz oleo de lilio. Item Bya. ca. de lecina inquit vnde liliaci olei confectio fit quam greci susinum vocāt quod arabs imitari volens dicit susen.

T Ttera apud grecos est duplex vnum quod vocat tau aliud cū aspiratiōe qō vocāt thita z est vt apud nos tb. a. bas easdem litteras habent vnam vocant ta aliam the. sed aliam habent quā vocāt tda z habēt sonū hunc vt nomen indicat p primā scribunt tararacon per secūdam thaū quod est aliud. per tertiaz tdelef qz est vngula.

Tabalga in scōo pratice Hal. ē gentiana.

Tabaleb arabice vulpes.

Tabal vel tbeal arabice splen.

Tabaleb apud Avi. muscum aque sicut exponit tam fluuij qz maris sed apud Sera. ē expositū lēticula aque quod videtur verum z si bene consideretur ca. Avi. de musco cū ca. de lēticula aque apud Bya. appebit qz de lēticula miscet sermonem cum sermone de musco.

Tabaisir arabice spodium.

Tagantes ē spēs artemisie vt in artemisia

Tam scripsit Ste. pro tem quod est lutum et scripsit pro bolo armeno.

Tair ara. auis liber de doc. arabica.

Talapis Al. ca. de potionibus catarticis fortibus ad splenē puto quādā speciem nastrucij de qua By. duo facit ca. vnum incipit talpiū aliud talpsos est fortiter laratiua planta infra in ta z tla.

Talasa mellis grece apud Bya. ē aqua mellis salsa cuius confectionē docet z est composituz nomen a talasa quod ē mare z melle. nam aqua maris in ea confectione ingreditur. Pli. etiam eadem docet z sic vocat z cetera.

Talasis gre. vel tblasis cōquassatio ossis Pau. in cirurgia capitis.

Talaza. g. Hemo. ē inquit intus in palbebra vel extra extātia rotunda ac lucida similis lapidi grādineo vnde nomē accepit. nā greci talarā vocāt pozus vero simili materia cōcretus sed durioz qualitas vehementius vero induratus adeo vt recutiat tactum offensione firmissima lapis vocetur et cetera.

Talebum scripsit Ste. p solatro vescio quare naz arabes vocāt achaieb altbabaleb. i. vua vulpis. nam achaieb vua thabaleb vt supra vulpis videtur q deficiat akameb in nomine.

Talefaz in scōo pratice Hal. in ca. de solijs nescio an voluerit dicere talissar de quo infra deide addit dicitur esse beladarum z ceta. sed beladar vel baladar est anacardus.

Tallia Pau. ca. de solutōe stōi tallie igt elitractura z ceta. reperi in libro de doc. greca qz ē palma.

Tallion grece ē ramus arboris.

Talipsos gre. apud By. videt spēs nastrutij agrestis z ē planta valde laxatiua de qua etiam aliud ca. facit sub hoc noīe tlapsiū in quo figurā ipsius Pli. ostendit de quo infra in tb.

Tallisafar vt apud Avi. vel talissar vt apud Sera. verū in arabico ē talixfar est cozter similis macis maioris quāritatis z durioris sbē z minoris odoris. Ser. de ipso loquit in ca. de mace. Joā. Serapi. in septimo de electuarijs facit electuarium de talissar z stati; loquit aliud electuariū de mace eiusdem virtutis vnde videt qz sm ipsum qz fit idem cum mace vel ei primum.

Talk. a. ē stella terre z dicūt arabes stella semus sz grecus samia vt apud Bya. z vocat grece gisse reos. i. terra astra z ē vna er spēbus luti vt supra in gisamia est silis gipsa nisi qa ē oltie dyafanit atis z sepatiōis in lamias ptenues si cōburat pdit dyafanitatatez z vertit in colorē algenti.

Thaltikos grece nutribilis.

Thallon grece virens viridis.

Thalibebh supra in edera.

Tamar ara. dactilus inde tamarindi. i. dactili indi grecus vero oxifenikia et ē dictu acetosi dactili supra in oxi.

Tamariscus quāuis ī antiqua trāslatatione By. iueniat ca. de tamarisco z vocat murice nō est ī ca. By. sm qz appz in Ser. li. ī quo sic er verbo Bya. ē inqt arbor erecta q̄ nascit ī aquis itelligo iuxta aquas vt locis aquosis bz fructū q assimilatur floribus z ē silis in fluxibilitate sua vsnee z ē in babilonia et in sceni. alia tamariscus domestica que noiatur carmezith silis agresti in omnib9 pter in fructu q ē similis gallis dentatis z ē stipticus et ponitur loco gallarū in multis medicinis zc. istā scōam spēm nunqz vidi de hac dr ab. Al. z ab alijs qñ noiantur fructus tamarisci. Pli. muricez ī Italia nasci qz tamaricem vocant certuz ē achia aut bzion siluestrem insigne z qz eam satiuaz tantum ferat cui galle similis fructus in siria z egypto copiosus zc. ara. tarfa vocatur.

Tam et tami sepe in regali dispositione p bolo armeno inuenit infra in te.

Tamnion grece virgultum.

Tamnos fructex.

Thamnos etiam in libro de doctrina greca reperi expositum mirica. i. genesta.

Thanatos. g. mors inde athanasia imortalis.

Tannus supra in felix fim.

Tanquimolee supra in gimolea.

Thanegi Ste. est fumus ligni ritinis idest ligni colofonie.

Digitized by Google

Tantrades Cor.cel.ſunt tunſule indurate.
Thaom arabice allium.
Taos z taon grece pualo ſimiliter z ara.taos ꝛc̄.
Tapſia Bya.dicta eſt eo q̄ primo in tapſia inuenta ē inſula furcter ē ſimilis ferule folia ſimilia matro bñs z baſtas tenues in quibus ſingulis capitella ſunt ſicut aneto floſ eſt illi melliꝰ z ſemen latum ſimile ferule ſed minus. radix eſt illi alba z maior cozium habens cozſſum z viſcida odoze que ex ſuccatur ſic foſſa terra liberam facit radicem in vno loco cauans que cauata tange ferro z ſectones ille cum humoꝛe emiſcerīt lacrima in cauatura illa colligitur quaꝫ in alia die colliges radix etiā cum cozio ſuo in pulla cōrundit z coclia exprimit z in vaſe fictili ſiccatur ſuccus ipſe qui exprimitur in ſole ponitur. multi vero folia z radices erucant ſed talis ſucus inutilis ē. eo vero tempoze quo colligis ſuccū noli contra vētum ſtare quia cum ſiluerit ventus fidum eſt qa cicius ebulient manus z facies. q̄ ſi cauere volueris cerotis ſtipticis faciem z manus ante perunge z ceſa. arabes non potētes dicere tapſia eo q̄ p. carent dicunt taffia. verum apud Aui. ſcribit teſtie z eſt erroꝛ eo q̄ eiſdē litteris ſcribitur vtꝛ que z niſi notis diſtiguat vtroqꝫ modo legi poteſt. nam hic dicit taffia. hic vero tafiſie. errāt etiam arabes in hac reputātes eſſe gumi rute agreſtis eo q̄ carentes planta gumi eius qō ipſis defertur virtutem in ſubito veſicando habet vt tuta agreſtis z ſatis notū eſt q̄ ex ruta nunq̄ gumi exit. in ſcō regalis diſpoſitionis Hal. tapſia que et bechur aiunt quidam agreſtem rutaꝫ ꝛc̄. q̄ volunt certificari q̄ ca. de teſtie ſit ca. de tapſia legant illud cum dicto ca. Bya. z Ser. de tapſia Hli. tapſia ex genere ferule eſt foliꝭ feniculi in ani caule nec excedente baculi longitudinē ſemē quaſi ferule radix candida que inciſa lac emittit z contuſo ſucconeum cortice ꝛc̄.
Tapſiam vocant Hau. rubeam tinctoꝝ cap. de rubificandis capillis.
Taraſa Ste. z tarſe ſcripſit q̄ ē tāriſcus.
Taratbit ara. ē fūgus naſcēs in radice roſe canine ſiue ſm Aui. barbe ircine cuius ſuccus exiccat⁹ eſt ipoquiſtidos ſupra in po. Step. ipoquiſtidos leteltea z eſt taraticum z ceſa.
Tararacon ara. dicit Aui. q̄ eſt ſpecies endiuie. z in ca. de endiuia dic eſt endiuia ſiluestris. Item in tertio ca. de aſclite ex cā calida. ſ. ſequens apoſtema calidum tararacō inquit eſt aliada i damara tararacon eſt a greco troxima.
Tarafequi z tarſequi ſcripſit Step. p tararacon.
Tarafis grece Bemo. ē iquit ruboꝛ i albis oculorum paruiſſimo tempoze illatus leni cuꝰ lacrima veluti ab aliquo extrinſeco ingreſſo vt puluere fumo z ſimilibus facile curatur z ceſa. Gri. ē cō turbatio de fumo facta vel caumate ꝛc̄. in libris arabicis vocatur conturbatio.
Tarcanon in practica. de greco ſimili Alman. eſt cibus cuius preparatio hec eſt tritricuꝫ frangitur non ſubtiliter et coꝛtex ſubtilis farina picitur. qō croſſum eſt cum accido lacte coquitur z ceſa. in Alman. eodem loco habetur cum ſimilia oꝛdei z maſal quod eſt lac acetoſū z i gloſa Alman. exponitur q̄ hic cibus ē kiſch ſupra in kiſch.
Tarcon inqt Aui. quidā dixerunt q̄ piretrū eſt radix tarcon montani z ego vidi te comedi herbā vocatā tarcō et dicebaſ q̄ ē herba piretri.
Tarfa arabice eſt tamariſcus.
Tarfilon apud Aui. ſed in ara. eſt trifilon vt grecus dicit de trifolio z eſt andachocha.
Tarimetam greci vocāt pulticulā. ſ. pultes ex farina ſorbiles Bemo. ca. de optalmia.
Tarſum vocat Ba. in li. de alimētis bletam.
Tarnus ara. vel termes z eſt poſt grecū nam terma dicunt et eſt lupinus.
Tarſus greci margines palpebraꝝ vocāt Bemo.
Tartar arabice tartarum quod e vino in lateribus vegetis generatur.
Taubalum ſcripſit Step. pro tubel.
Tauti. g. i. tayapiſcie vt apud Gal. i li. de alimētis
Tauri ſm Hpli. vocant ſcarabei terreſtres ricino ſimiles nomen coꝛnicule dedere. ſ. coꝛnua pua q̄ habent alij perdiculos terre vocant.
Tauros grece taurus iuuencus.
Taurocolla apud Bya. glutē ex coꝛijs factum q̄ multi oxicollam vocant melioꝛ eſt rodaica que maxime fit ex raſura coꝛij. eligenda eſt aūt limpida z lucida nigra vero inutilis eſt z cetera.
Tauros Hdau. ca. de ruptura inguis z ca. de apoſtematibus teſtium eſt oſeum. ſ. burſa teſticuloꝝ.
Tarus arboꝛ Bya. eſt ſilis palme z foliꝭ et altitudine. naſcitur in Italia et capadoria et i Hſpania. in Italia vero eius ſemi e galline impinguā tur ſed ſi homo guſtauerit ſolutionē ventris patitur. tarus vero que naſcitur i calabria tantā viz habet vt q̄ſquis ſub ea dormierit aut ſederit ſtatim periculum ſubſtinet vite z ceſa. Hpli. tarus inquit ſimilis ē abiectibus aſpectu minime virēs gracilioſq̄ z triſtis ac diꝛa nullo ſucco ex omnibuſ ſola baccas feꝛt. maſculus noxia fructu letale q̄ pe baccis in Hſpania precipue venenum eſt vaſa etiā vinatoria ex ea vinis in gallia facta moꝛtifera fuiſſe compertū eſt. hanc ſextius ſmilacē a grecis vocari dicit et eſt in archadia tam preſentis veneni vt ſi qui dormiāt ſub ea cibūue capiant moꝛiantur. ſunt et qui toꝛica appellari hic dicant. que nūc toꝛica dicimus quibus ſagitte tinguntur repertum innoxiam fieri ſi in ipſa arboꝛe clauus erens adigatur z cetera. tarus vocant ratione z circunſtantibus locis arboꝛes cuius ligno fiunt arcus et baliſte que yuo vel quod yuus vulgo dicitur bicoloꝛ ex albo et citrino.
Tarus barbaſcus a Bya. vocatur flōmos de quo ſupra in flōmos ab Aluicē. vocatur buſuri ſed in

Digitized by Google

arabico vocatur busir. ℙlini. verbascum vocat eius quedam species tussillago vocatur z came leunte.

Teasi. g̃. sulfur liber de doc. greca teasinos sulfure us supra in thiodis.

Teda ē lignum pingue vel pini vel abietis quo rustici pro candelis vtūtur antiqui nuptias sine horum lumine non celebrant.

Telisie apud Aui. est tapsia vt supra in tapsia.

Tefra. g̃. cinis q konis etiā dicitur supra in ko.

Teganistos vel tiganistos grece frixus. nam tiganon frixorium.

Teil arabice gramen sed grece agnostis theilum Ste. scripsit.

Teilon arabice buffo.

Teilule ara. veruce que et burache.

Teli. g̃. fenugrecum vel tili vt ipsi.

Thelefon ℙlini. ē portulace silis z caule z folijs rami a radice septē octoq; fructificāt folijs crassis carnosis nasciť ī cultis z marie iter vites ꝛc.

Telefion Bya. quod multi aizon agreste aut brio dicunt. hec folijs z virgis similis ē anadragni. i. portulace z inter ipsa folia z virgam velut fossā habet vbi sunt alie virge z super virgas ipsas bz folia molia z flores albos locis cultis z humectis nascitur z cetera.

Telgetron By. folia bz silia coriādro z pigua virga est illi digiti bñs crossitudinem z cesa.

Teli ara. in cirurgia Albucasin ē pustula in palpebris veniens similis veruce aliquādo sicca alquā do humida.

Telu arabice in secretis Bali. in medicina ad scabiem ē species vlceris.

Ten arabice lutum.

Tenantos grece est corda que in capitibus musculorum aggregatur ex neruis quibus ipse musculus cōtexitur ligamēta vero dicunť qbus ossa colligātur iuicē sensu hec carent illa abundant.

Tenibul arebice apud Aui. in secundo alicubi tenub non recte inuenitur et est folium. sed quod ī hoc ca. in textu habetur est sirm est falsus textus nam in arabico habetur est calidū sicut est i margine correctum in quāpluribus exemplarijs.

Tenia piscis ℙau. capi. de arterica.

Tenubueli scripsit Ste. pro tenub.

Tenita ℙlini. suauis est gustus vetustatis in patiens semen eius lanuginis quod papon vocant quo detracto et cortice teneritas silis cerebro palme est vocant ascalia et cetera.

Tenidium ℙau. ca. de casu vmblici.

Tenin arabice draco.

Tenontas Bemo. nerui inquit ceruicis quos greci tenontas vocant.

Tenub. a. est species arboris pini sicut habetur per textum Auicen. nam dicit quod ex ea sit pix silvestris.

Theodoricon anacardinū z euperiston a Theodo. auctore dicta antidota.

Theoritis grece inspector cōtemplator theoritiki inspectura theoritikos contemplatiuus theoretica contemplatiua.

Tepestrisi exponit Ste. q; est sermaci species.

Tepmiptides ita vocať vicus quiasticon in angulo oculi ppetī humorē emanans ℙlinius.

Teptidon ℙau. ca. de emoroidibus cecis de cibis eorum.

Terapentica Cas. fe. ca. de fluxu sanguinis narius medicamē quod Sal. in peuretice terapeutice .i. libris curationum z cesa.

Terapia grece curatio medicamen medella remedium terapeuo curo medicor.

Terapeuma remedium.

Terra egyptiaca Alexan. ca. de emigranea.

Terra benedicta ī anti. vlim in vngento albastri.

Terra sigillata dicitur esse rubei coloris sicut patet per Aui. z per Bya. ca. de lēnias frigidos. sz qua vtunť hodie subalbida est vt supra ī lēnias.

Terbintina est resina terebinti arboris vocaťa arabice glutem albotin. z est sciendus q; illa qua vtūtur arabes est dure subē tribilis sicut apparet p Auicen. ī multis locis et per olios auctores ara.

Terebintus ℙlinius ex ea est mascula z sine fructu feminarum duo genera alteri fructus rubeus lentis magnitudine alteri palidus cum vite maturescit non grandior faba odore iocundior tactu resinosus et cetera. terebintos dicit g̃cus.

Tereniabin. a. est species mane secundum q; apparet per Auicen. z in libro de doctrina arabica scribitur tereniabin est man.

Teredo grece teredones vel teridones crossi vermes q; ī lignis generātur teredon ipse vermis.

Teretir grece cicada.

Tireus. g̃. vpupa proferunt tireff.

Tergia in libro Bya. ca. de pepone vlcera sūt in modū fawi contrita que greci tergia vocant z ē. verum non ex dictu est Bya. naz illud ca. de ī. ℙli. minoris est exceptum.

Terrigia. g̃. est vngula que in oculo nascitur nam vbi apud Bya. est terrigis apud Serapi. ex dictu Bya. est vngula. veruz in ca. de dragontea exponitur a Bya. q; sunt suffusiones tenues et suffusio ē aqua quā kataractā dicunt. ℙau. vero pterigiam. p. addito vngulam vocat.

Terma z lupinaria. g̃. luipini ℙau. ca. ō ex tenuantibus capillos teremon inqt crudoz machina totū succū ꝛc. termesum dixit Step.

Termantica. g̃. calefcōtia nā termos. g̃. calidus inde terme dicte loca subterranea calida.

Theronare ℙli. magnifica herba z in nostro orbeto nascit fructicosa folijs subuiridibus flore roseo et cetera.

Tesapiū in anti. vlim in cōfeitione mitridati exponitur sinapis semen.

Tesara. g̃. quattuor. inde dyatesaron. i. de. iiij.

Digitized by Google

Tesalago a quibusdam vocatur saluia vt in li. anti quo de simplici medicina sed tussillago puto.

Testiculus vulpis z testiculus canis species sunt satirionis vnde Dyasc. orchi quam cinosorchi dicunt. s. testiculum canis. orchi. n. grece testiculus est.

Tetanica in aliquibus libris Dyalco. pro beonica quam vetonicá vocant reperio.

Tetanũ Aler. ca. de disinteria vt i trociscis Mar celli exponitur in antiquis synonimis q̃ est flos calcis z alij flos muri. in libro vero de doctri. gre. exponitur quod est calx z gipsum sed potius calcem puto.

Tetanus Dau. est spasmus z ipse fit velut cõgelatis corporibus z maxime circa spinam musculis a fro humore interiusz exterius exãte vnde nec sepisos inflectere possunt. sed quando quidem in priore tenduntur parte corporis dicitur passio hec prostotonos cum vero in posteriora vocat opistotonos. cuz vero equaliter ad vtrã que tenduntur tetanos passio appellat̃ zc̃. tetanos dicitur. g̃. sed Cor. cel. scripsit titanos.

Tettir etiá sicut teretix cicada. g̃. vocatur.

Tetonicon Dya. folia habet similia edere vi. aut vij. paulo maiora spansa super terram desuper alba angulosa z viridia cum multis virgulis duarum palmaruz flos est illi viridis z maxime verno nascitur. basta ipsius tenuis est vt vix videri valeat radix est illi tenuis z inutilis aquosis locis nascitur zc̃.

Tetra. g̃. i. quattuor sicut tesera. inde tetraten⁹ id est quarta febris.

Tetrafarmacuz g̃. vnguentum de quattuor medicinis quod z basilicon dicitur. i. regale vt Joan. Serapi. ca. de vngentis in septimo.

Tetraith herba iudaica supra sanans vocant quidam herbam que in vnguento marziaton ingreditur.

Tetracuron. g. vocat̃ cucumer z aliter vocatur.

Tetraizus. g. Cas. fe. ca. de egitudinibus dentium sicut dr̃ molaris dens quattor radicibus herens.

Tetraspoda. g̃. quadrupedia.

Tetragion grece libella parua libra quadrans pondus trium vnciarum.

Tetrimmenos grece tritus.

Teucris Pli. hanc Teucer dicitur inuenisse cuius virtus in splene reperta eo q̃ cũ exta supa ea pecta essent ferẽ adhesisse lieni ipsũq; dissoluisse pp hoc a quibusdã splenion appellata ẽ a quibusdam vero herba meon spergit iuncos tenues folia parua austero sapore nũquã flores neq; semen gignit asperis locis nascitur. aliã eodem nomine appellãt ramis isopi furculosam folia fabe hanc flocere non dubitant z cetera.

Teucrion Dy. herba ẽ virgas plenas bñs fises ceri multũ i sicilia nascens z in crete zc̃.

Teucis. g. loligo herba amara.

Teuthlon Dau. ca. de satiriasi.

Tibapirium exponũt q̃ ẽ sulfur quasi cibapiruz. s. cibus ignis sed male infra in thion.

Ticapsi Plini. est duum generum vnum angustis folijs digitali longitudine z latitudine in terram versis in cacumine diuisis cauliculo semipedali non sine ramis peltarum specie semine iclu so lenticule effigie nisi q̃ infringitur vnde nomẽ flos albicat nascitur in semitis z sepibus semẽ asperi gustus alterum ticapsiz aliqui persico nomine vocãt latis folijs radicibus magnis.

Tisa in li. de doc. g. exponit̃ q̃ est siligo.

Tise. Pli. z pisa eiusdem generis est ex qua fit in nostro orbe oriza apud grecos est z ysia zc̃.

Tise Dya. folia habet cyperi similia virgam lenẽ supra quã virgam capitellũ est flore plenũ spisso in quo capilli albi sunt q̃ multi dicũt attelim.

Tisitas Plinius sic vocant quidam quandaz ranarum speciem.

Tisiancistrum. g. vncinus cecus quo palpebre sub leuantur Pli. z dicitur a tiflos.

Tyflos grece cecus.

Tyflites grece talpa eo q̃ ceca.

Tyflitis. g. cecula. serpens cecus cesetia.

Tyfomenos grece fumigans.

Tyfon grece draco.

Tyganon. g. frixorium vel te vt supra.

Tygmatia Demoste. sunt linteola que vulnerib⁹ imponuntur.

Tilaticis z peritis z vtitis fm Dya. vocatur quedam species spice celtice.

Tile dicitur sappa mustum coctum zc̃.

Tileos. g. fenugrecũ vt i li. fisi Almã. z etiã Pau. verũ in li. de doc. greca tili scribitur.

Tiligonus vel teligonus vocat̃ a Dyas. spẽs folij quã feminã vocant supra in fo.

Tilitaro. g. linteolũ qõ carminatur ad vlcera inplenda Gal. ad Glauconẽ.

Tilos. g̃. Aler. ca. de oculis quecũq; purgari grandes ingt cicatrices greci tilos vocant.

Tilosis grece peior asperitas palpebrarum ifra in tracoma.

Tilos liber dẽ doc. gre. callus callositas dura caro Pau. vero de tilos z ylos ca. facit.

Timalon quedaz species papaueris fm Pliniũ supra in mecon.

Timbra Dya. herba est omnibus nota nascit̃ locis sarosis z aspis. folia similia thio hz sed mollio ra z stiptica z viridia tantuz põt quãtum thimus zc̃. sed apud Ser. ex verbo Dy. ẽ similis thimo sed folia eius sunt maiora z molioza z habet spicam plenam floribus quorum color tendit ad citrinitatem z viriditatez et cetera. vt supra z postparum quedam ex ea seminant̃ in ortis sed ẽ debilioris opõnis. verum ẽ cõueniẽtior i cibis propter remissaz eius acuita. ẽ zc̃. satureia a satyris dr̃ vt supra i sa. g̃cus timu[illegible] dicit. arabs sabater

Timelea Bya. aut camelea multi iſtaꝫ cognidion dixerunt qꝫ maxime ſemen turbiſcum ẽ fructer virgas habꝫ formoſas. ꝛ omnibus notas naſcitur locis aſperis cum virgis plurimis tenuibꝰ longitudine cubiti folia ſunt ei filia camelee ſed anguſtioza ꝛ pinguioza cum maſticatione argilloſa ꝛ gluctinoſa flozes hꝫ ꝛ ſemen album rotundũ in initio viride ꝛc. ℔li. timeleam alijꝫ cameleaꝫ piroſachem alij eneſtozem alij theucozon et eſt ſimilis oleaſtro folijs anguſtioribus gluctinoſis mordeantur mirti magnitudine ſemine colore ꝛ ſpecie farris ad medicine vſum aptum ꝛc. non eſt camelea vt vides quãuis filis ſit ei in aliquibꝰ Ste. timelea eſt ſema.

Timiama. g. eſt oꝫ confectio odozifera ad fumigãdum facta qõ tñ moderni cozombzo appzopriauerunt qꝫ ẽ fer ſtoracis liquidũ.

Timea ℔au. ca. de dolore pudendoꝝ ẽ ſpecies verucaꝝ vt ſupza in acrocozdines.

Timopſalmo. g. confectio katartika que eum thimo fit apõ Bya.

Thymos ẽ ſpẽs veruce ſupza in acrocozdines.

Thimoſis Be. eſt extantia rubza atqꝫ aſpa in exteriozibus ptibus oculi gñata in tunice ꝓme albedine ſiue in cartilaginoſis locis vehementer oculum pungens ꝛc.

Thimon Coz. cel. timoz noiatur qõ ſuper cozpus quaſi verucula eminet ad cutẽ renue ſupza latiꝰ ſubdurum ꝛ in ſũmo paſperum idqꝫ ſũmum colozem flozis thimi repzeſentat. vnde ei nomen ẽ ibi finditur ꝛ cruentatur nõnũq̃ aliquãtuluꝫ ſanguinis fũdit fere circa magnitudinẽ ſabe egyptie eſt raro maius interdum per exiguꝫ mõ vnum aut modo plura naſcuntur vſ in palmis vſ in inferiozibus pedum ptibus peſſima tñ in obſcenis ſunt maxime q̃ ibi ſanguinem fundunt ꝛc.

Timonia vocatur quedam ſpecies animonis de q̃ ſupza.

Thimus Byaſcozi. herba eſt omnibus nota fructer eſt folia habens anguſta puſilla ꝛ oblonga in ſũmo capitella hꝫ in ſimilitudine formicarum in ſe implicata eſt humilis ꝛamoſa herba cum duris ramulis ꝛ lignoſis flos eſt illi purpureus naſcitur locis aſperis ꝛ ſaxoſis ꝛc. ℔li. thimus floze ſato naſcitur nec durat niſi in afflatu maris propẽ thimum enim qõ in attica regione abundat mel atticum ſũme laudis in toto mundo eſt ꝛc. ꝛ alibi thimũ colligi oz in floze ꝛ vmbza ſiccari. duo ſẽ eius genera. candidum radice lignoſa in collibus naſcens qõ ꝛ prefertur. alterum nigrius floziſqꝫ nigri ꝛc. thimus vocatur arabice baſce. vñ Ste. thimon eſt beſſa ꝛ dz charabuma ꝛ ceſa. beſſa ꝓ baſce ſcripſit.

Thimen apõ Aui. eſt planta fortiter laxatiua ſz in arabico eſt thimum.

Tin arabice ficus.

Tincar ara. borax qõ capiſtrũ auri dr eo qõ cũ ipo aurifabri aurum auro conſolidant. Aui. duo facit. vnum ſupza dicto nomine. aliud id quo aurum adheret. cuius due ſũt ſpẽs. vna artificialis. altera mineralis ꝛc.

Tinea corzodit pãnos ꝛ tinea caput. hec ꝓcipue vlceroſa eſt ſup in alopitia.

Tineſmos. g. tenaſm tenaſmon dicimus.

Tinni. g. tunus piſcis.

Tinſa. a. crocodilus vt in lib. de doc. a. eſt animal q̃ drupes ingens ſile ſtico in nilo flumine degẽs in terraꝫ predaꝛ interdũ pecudes ꝛ vitulos Aui. de ſtinco duo facit ca. i vno dicit qꝫ pit eum tinſa in alio qꝫ parit eum crocodillus.

Thion dixit ſte. ſulfur vocari ſed ꝛ theaſi dr thion apiron ſurfur viuum quaſi ſine igne. ab hoc nomine corzupte dr thibapirum thiodcos ſurfure

Tipus añcedit calozem febris iterpoſitate inde tipice febres rales vocantur.

Typos figura ſilitudo forma formula.

Tyrbũ ꝛ zirbũ Jo. Ser. ca. ō hernia ẽ dictu tegẽs viſcera ꝛ eſt circũdans ea.

Thiriaſim greci vocãt pediculos palpebraꝝ Coz. celſus.

Tirion. g. Aller. ca. de dyabete.

Tirogala li. de doc. g. ſerum lactis.

Tiros ꝛ tirion grece caſeus.

Tiſelium ℔li. herba eſt non diſſimilis apio.

Titanos li. de doc. g. eſt calx egypſo ꝛc.

Titanus The. ℔riſ. libro ō ſimplici medicina ẽ calx viua idem ℔au. ca. de idropiſi ſz li. de doc. greca vt ſupza.

Tithe. g. mamille tithion mamilla vber.

Titimalus Bya. ſeptem ſunt eius genera. vnum maſculus ꝛ caricias dicit a multis vero comites aut comiſo appellatur. alterum eſt femina ꝛ carſites dicitur eſt ꝛ peralios aliud ẽ quod eliocopos nominatur ꝛ ẽ cipariſias ꝛ dendrodes ꝛ platiphilos ꝛ mirſode aut anſilafres. cipariſias aſtas longas habet cubito vno ꝛ ruffas ꝛ lacrimũ viſciduꝫ ꝛ album folia ſunt ei circa aſtas ſimilia oliue ſz mi nora ꝛ anguſtioza radix eius groſſa ꝛ lignoſa eſt in aſtis eius come ſunt ſimiles iunco in quibus ſemen eſt naſcitur locis montuoſis et aſperis. femina vero quam carſitem dixerunt ſimilis lauro eſt et alba folia eius ſimilia ſunt mirti ſed maioza et anguſtioza et fortioza que in ſũmo acuta ſunt vt ſpinoſa cuius aſte longe ſunt cubito vno ſemen ter in anno profert fere nucibus ſimile mordens linguam. naſcitur locis aſperis. paralios titimalus q̃ appellaꝛ naſciẽ locis maritimis. aſtas vero habet duarum palmarum erectas et ſubruffas. vi. aut. vij. ex vna radice in quibus ſunt folia minuta et anguſta et oblonga ſimilia lino in aſtis capitella ſunt rotunda in quibus ſemen eſt rotundum ſicut herbum et varium. flozes habet albos omnis vero fructer lacrimum habet album et infinitum cuius virtus eſt ſimilis ſupradicte. eli-

Digitized by Google

oscopos vero qui dicitur folia habet andragne. ideſt portulace ſimilia ſed tenuiora z obtorunda z haſtas duorum palmorum longas tenues z ruſ ſas cuius ſuccus albus eſt capitella ſunt ei multa ſimilia aneto floze plena. ſemen eſt ei circa folia q̄ ad curſum ſolis conuertitur. vnde z nomē ac cepit. naſcitur circa ripas z ciuitates z edificia ſe minis eius collecti z ſicci ſicut ſupradictum ē vir tus eſt ſimilis ſupradicto ſed paulo fortior. Alte rum genus quod ciparifias dicitur. haſtas habet longas duobus palmis ſubruffas. folia ſunt ei ſi milia pino ſz paulo mollioza z tenuiora. vnde no men accepit. nam et iſtud ſuccum habet abundā ter. illud vero quod mirſodes et anfilafres dici tur. naſcitur ſaroſis et aſperis locis mltas comas habet et lacrimum infinitum et virgas obruſas in quibus folia ſunt mirte ſed oblonga et ſemē ſi mile caricie platifilos vero folia habet ſimilia z ra dicem flomo. pithias ſimilis eſt ſupradicte ſcilicz ciparifſo titimalo. vnde et in numero titimali po nitur. aſtas habet in cubiti longitudine et longio res et nodoſas folia acuta et tenuia ſimilia pino et flozes longos et purpureos cum ſemine lato ſicut lenticula. radix eſt illi alba et croſſa lacrimo plena. Plli. titimalum noſtri herbam lactariam vocant alij lactucam capzinam gīa eius multa primus cognominaſ carathias qui et maſculus extimatur ramis digitali croſſitudine rubris ſuc coſis. v. aut. vij. cubitali longitudine a radicibus folijs pene olee in cacuminibus come iunci na ſcitur in aſperis maritimis legitur ſemē autūpno cum coma ſiccatur ſole tunditur z repon itur ſu cus vero incipiente pomorum lanugine defra ctis ramulis excipitur farina herbi aut ſicis vt cū his areſcat quinas autem guttas ſingulis excipi ſatis eſt. Alterum genus titimali mirticem ſiue mirſinitem vocant alij cariorem folijs mirti acu tis z pungentibus ſed mollioribus z ipſum in aſ peris naſcens colliguntur come eius ordeo turge ſcente ſiccatur in vmbra diebus nouē in ſole ina reſcit fructus non pariter matureſcit ſed pars an no ſequente z nux vocatur inde cognomen gre ci dedere. Tertium genus titimali paliū vocaſ. folio rotundo caule palmum alto ramis rubenti bus ſemine albo qō colligitur incipiente vua z ſic catum teritur. Quartum genus elioſcopon ap pellatur folijs portulace ramulis ſtantibus a ra dice. x. aut. v. rubētibus ſemipedali altitudine ſuc co plenus. Quintum ciparitiam vocant propē foliorum ſimilitudinem caule gemino aut tripli ci naſcentem in campeſtribus circa opida naſcit ſemine albo columbis gratiſſimo qō colligitur in cipiente vua. nomen accepit quoniam capita cū ſole circum agit. Sextum platifilon vocant alij coziditen. alij amigdaliten a ſimilitudine nec vlli lationa ſunt folia. Septimuz dendroiden cogno minat. alij cubion. alij leptafilon in petris naſcēs gumoſiſſimum ex omnibus maxime cauliculis z rubentibus z ſemine cupioſiſſimuz zc̄. titimalus a greco thithion qō eſt mamilla ab eruberanti la cte dici puto.

Tiſis. g. tabes macies ſqualor tiſis.

Tlapſium Bya. de ipſo duo facit capi. vnum tali ſpos de quo ſupza. alium de quo ſic. Tlapſium ſiue vt alij ſipis agrion ſiue vt latini ſcādalion. i. pes gallinaceus naſcitur in tumulis z in vijs z ſu per tegulaſ herba eſt minuta folia habet anguſta duobus digitis longa z in ſūmo diuiſa z pinguia virgam in medio proferens duarum palmarum cum paucis ramulis in quibus ſemen fert latum ſimile coziandro obtorundum z veluti conquaſ. ſatum vnde z nomē ſumpſit. greci enim tlaſe frā gere ſiue conquaſſare dicunt. florem habet ſub albidum ſuper tegulas facile naſcitur. Cratebas ſapiens perhibet eſſe alteruz genus tlapſij quod ſinapi ſpicū dicunt. folia lata habet z radices ma iores zc̄. liber antiquus de ſuperiori ea que hic z vltra folia ſunt ei in terra fluentia. caulē habet te nuem longum duobus palmis floze capitis ſub albido per caulem rotum ſemen naſcitur z ceſa. Dau. de frigida epatis diſtemperantia poran tem eos eliraturam tlaſpios zc̄. quidam alius an tiquus liber dicit omnia. Ste. tlapſi eſt orſū. i. na ſturcium babilonicum.

Thoaretrium Plini. folia coziandri hz pinguiora paulo caulem papaueris naſciſ vbiq; precipue in campeſtribus zc̄.

Tocandeſte in antidota. viim in confectione dia milac exponitur q̄ eſt piretrum z deus ſcit.

Tomentum Bya. capitu. de lana dicit tomentuz z purpura ideſt ſericum comburūt ſicut lana eſt ſtupa.

Tomias. g. veruex.

Tomi. g. inciſio diuiſio.

Tonoticum. g. Aller. ca. de cerotis z epithimatib ad ſlōm ideſt confortatiuū corroboratiuū. Item Laſ. fe. capitu. de debilitate epis. Item alibi to nitam virtutem confortatiuam dicit

Topacios. g. topacius gēma.

Topica grece localia Caſſius felix capitu. de po lippo nariuz topica adiutoria ideſt localia topos ipſe locus.

Tot ſupra in faſſaſe.

Tormentilla potentilla conſolida rubea ſpecies ep tafilon ſimilis pentafilo niſi q; hz. vij. folia ſicut il la. v. radicem rubeam.

Tormentum planta cuius virtutes Bya. deſcri bit ſed non formam

Torongi vel turon qualitercūq; dicas arabice ci trum eſt.

Toron. g. yris celeſtis arcus.

Trachea grece aſpera.

Trachea atteria Briba. illa. ſ. per q̄ aer attrahit ad pulmonē z eſt dictu aſpa q̄ ruſtici gargalionem

appellant. ꝛ cetera.

Trachis grece asper. Trachites aspitas rigor rigiditas.

Trachillos. g. collum.

Trachites blesaron. Bemo. est aspitas palpebrarum in interioribus ptibus pusillimi seminis similans extantias vt coriandri vl milij adeo vt cum ⁊moto pollice ipressam palpebram prime tunice fricaueris lacrimarum fluor necessario seqt ꝛc̄.

Tracomanes ℙli. est adiato filis exilius ꝛ nigri⁹ folijs lenticule densis hamatis inter se.

Tracoma. g. aspitas palpebrarum apō ℙau. prio prio ca. q̄ cum aucta fuerit ꝛ quasi tunicas bñs ficus appellatur pseuerans aūt tilosis dr. ſz Aler. grandes cicatrices tilos vocat.

Tracon ℙli. asia fert silue scorpionem vocatum vepr̄e sine folijs ramis subeuntibus ad vsum medicine aptum ꝛc̄.

Tracoma grece epithimia vt in practica greca sili Almansor. capitu. de fluxu ventris ex concordia vtriusq; ꝛc̄.

Tragakanta Sal. in libro de alimentis inter herbas spinosas que comedūtur nominat ꝛ est dictu yrci spina.

Tracus Ori. que sunt extarris crossa vocat tracus.

Tragagantum Bya. radix est lata ꝛ lignosa virgas habet breues ꝛ fortes ꝛ sup terram declines in q̄ bus virgis folia sunt plurima ꝛ minuta q̄ circa se spinas multas ꝛ subcelatas habet que spine albe sunt ꝛ fortes radix eius cū maturauerit ferro percussa lacrimum emittit qui in sole coagulatur et tragagantum appellatur. Eligendum est tragagantum album ꝛ limpidum ꝛ lucidum ꝛ dulce et leue ꝛ mundum. virtus est ei similis gūmi ꝛ parē plaustica ꝛc̄. ℙlini. tragagantum espie albe radice multum planta apud medos ꝛ caucasum nascitur ꝛc̄.

Tragano. g. callosum cartillago.

Tragas ℙli. ē aliqui scorpion vocant semipēde alta fructicosa folijs pusillis racemis rubentibus grano tritici acuto acumie ꝛ ipsa in maritimis nascens ꝛc̄. Bya. tragos aut scorpion aut tragātū nascitur locis maritimis fructex est super terram longitudinem palmi vnius habens aut amplius asta est ei sine folijs in qua in sūmo velut acinas minutas ꝛ ruffas sicut triticum acutum multum ꝛ gustu, stipticum ꝛc̄. est iuncus marinus.

Trageon siue atragonis supra in at.

Trageriſion. g. capziolus trageriſos capra.

Tragemata liber de doc. greca escaria apō Alexā. sunt ea que comedūtur in secūdis mensis vt fructus marime habentes testas velut nuces ꝛ auellane ꝛ sises ꝛ puto q̄ ab hoc dicat tragea puluis s. seminum ꝛ spērum. tragimata aliquando inuenitur ꝛ est vt grecus. Sal. li. de alimentis tragemata autem noio q̄ post cenam comedūtur gra delectationis q̄ est adhibere.

Tragion ℙli. fructer ē quem sola creta insula gignit terebinto silem ꝛ seie ꝛc̄.

Tragion Bya. nascitur in creta sola folia ꝛ astas ꝛ semen filia hz ꝛ acina sed minora oīa affert semē cimino sile ꝛc̄.

Tragion altera folia hz filia scolopendrie ꝛ radix est illi alba ꝛ tenuis silis radici agresti ꝛc̄.

Tragopone Bya. q̄ multi comi vocant herba est habens virgam in medio ꝛ folia silia croco radix ē illi longa ꝛ dulcis in qua virga, pfert semē nigrū hec a multis comeditur ꝛc̄.

Tragorinus vl tragoriganus Bya. fructer est silis serpillo agresti sed latioribus folijs ꝛ glutinosa ve bementer atq; virtute potentior. ꝛ est alterū genus minora habens folia ꝛ semen que marubiū; aspraon ab aliquibus dicitur. sed optimum qō in cicilia nascit ꝛ creta. folia sunt ei silia sansuco ꝛc̄. apō ser. inter spēs origani scribitur sonat er noie origanum ircinum.

Tragos. g. ircus.

Tragos apud Byasco. iuncus marinus supra in tragas.

Tragos apō Byas. vocatur quedaz species spongie in ca. de spongia.

Tragos Sal. in libro de alimentis est inquit semē simile condro multo autem minus nutritiuū; q̄ ꝛea q; multum habet qō paleare propter quod ꝛ difficulter elaborabilis ē ꝛ ventris mollificatiu⁹ ꝛc̄. gīa qbus panes fiunt ipsum describit Byas. sile est condro.

Traulus dr̄ q deficit in, pferendo. r. elementum et est grecum. sed Oriba. in comento affirmoz; exponit blesum ꝛ ℙapias blesum dicit balbum verba frangentem. s. ꝛc̄.

Trauma. g. vuln⁹ traumata vulnera traumata me dicamina grece vulnera substantia Bya. ca. ō felle caprino.

Traumatica ēt vulneratiua grece.

Tri sunt ex pasta azima sicut sila longa ꝛ vocat ara bice atria.

Trialis vocatur quarta spēs flōmos earum quas Bya. describit supra in fl.

Tribulus Byasco. genera eius sūt duo sicc⁹ ꝛ humidus. siccus vero folia habet similia andragne sed teneriora aste sunt illi longe ꝛ tenues exporecte ꝛ dure in quibus spine nascuntur. nascitur locis fluuialibus ꝛ desertis. humidus vero qui dicitur in fluminibus nascitur cuius vel coma super aquam extenditur cui folia super natāt spinas vero cellat in aquam folia latiora sūt ꝛ oblonga. asta eius in initio. i. in summo crossa est ceteruz ad radicem tenuis habens in se tenues spinas sicut spica semen est ambobus. ℙlinius vnum genus in ortis nascitur alterum in fluminibus tantum ꝛ cetera. apud nos in littoribus abundat vnde marinus dicitur grecus trivoli dicit arabes asceth.

Digitized by Google

Tribiscus supra in camelea

Trichachis ℙli. trinum inquit est centãtium i cognomine trichachis succum sanguineum mittit Theofra. a trachate accipitrum genere nomẽ accepisse dicit ⁊c̃.

Triches. g. capilli inde trichiasis.

Trichiasis Be. est inclinatio palpebre capillorum naturalium siue adnatoꝝ ad inferiores ptes. Ite alibi veteres medici ad nationem capillorum trichiasim vocauerũt. laramento aut palpebra dimissa prosima appellauerunt. ex pte autẽ facta inuersatione ſfalangosin dixerunt cuꝰ naturales capilli interius inclinantur.

Trichocola. g. dr̃ medicina faciens adherere pilos in palpebris. vt ℙau. ca. de ea re. ⁊ est nomen cõpositum a triches ⁊ cola.

Tridagna dicit ℙli. vocari quoddam gñs ostrearum marinarum magnarũ adeo vt ter mordenda sint.

Trifera grece delicata.

Trifilon. g. trifolium. arabes interdum corrupte dicunt tarafilon vt apõ Aui.

Tridakina vocatur. g. lactuca a Ga. in li. de alimentis tridax qdam inquit. alterum qõdam olus silueſtre tridakinam nolant multum secus vias nascens in altis fossatoꝝ ⁊ adhuc apõ vocatus libadas est ꝓpuum illud olus sisc siluestri lactuce hñs amaritudinem aliquã maiorẽ. cũ plus augmentatur maxime in stipite.

Trifolium Bya. de ipso tria facit ca. vnũ sub hoc nomine. alia duo in. l. sra. sub hoc nomine lothos de qbus supra in lo. de quibus vltimis in ser. vnũ est ca. sub hoc nomine andachocha. Auicẽ. vero omnia tria ca. Bya. in vnuꝝ confundit sub hoc noie andachocha ⁊ hoc apparebit diligenter vtriusqꝫ textum consideranti ⁊ sic sciri potest ꝙ andachocha. a. est trifolium quãuis arabes vnã solam spẽm trifolij vocant andachochã sm ꝙ mihi ossa fuit ab eis. Bya. in ca. de trifolio sisr trifolij inquit genera sunt. ⁊. vnum appellant trifolium trigonum vl polisilon qõ latini trifoliũ odoratum dicunt. trisolon siue oxalida vl oxisilon dr̃ latine trifolium acutum. tertium trifoliũ elematides appellaꝫ siue ptamenon. quartum trifoliuꝫ lagoceron dr̃ latine trifolium lepozinũ. fructer ẽ longus minus cubito vno virgas tenues hñs i circuitu. ⁊ folia in filitudinem lupini nigra ⁊ tamen mollioza singulis virgis. tria folia ꝙ singulas adnodationes hñs coma eius in initio foliozuꝫ odorem rute reddit q̃ cũ creuerit alpalto silis in odore est flos est illi puus ⁊ purpureus. ex quo semẽ ꝓfert latum ⁊ alpum in extremo longum radix est illi oblonga ⁊ fortis virtutis acerrime ⁊c̃. hec spẽs quarta vocaꝫ a qbusdam modernis planta leonis ⁊ herba flaura. de hac Byas. ꝓsequit virtutes in illo ca. ⁊ hec est õ qua ẽt Aui. ꝓsequitur virtutes ca. de andachocha. ℙli. trifolij tria sũt genera insantes vocant greci ꝑmuꝫ alij spatrion maiore folio alterum acuto oxitrifilon. tertiuꝫ ẽ minutissimum ⁊c̃.

Trifolion qõ in maritimis nascit saris vbi alliditur nec qꝫ in mari nec qꝫ in sicco folio satis crossiore palmo alto in mucrone diuiso radice alba odorata crassa calida gustu ⁊c̃. ℙli. vide ca. de tripolion infra an sit idem.

Trigias grece tartarum trigia fer amurca ⁊ fex omnis.

Trigon. g. turtur in anti. olim in confectione dicta nesorcatrati trigona. i. turtur.

Trigonion bunion apõ. Bya. est secũda spẽs berbene in ca. de gerobotano.

Trigonius piscis marinus cuiꝰ punctura aculei venenosa. is a Cor. cel. pastinaca vocaꝫ

Trimineũ frumentũ exponit apõ Bya. ca. de frumento qõ trium mẽsium. i. trimestre.

Tripanion. g. trepanum.

Triplicatum Aui. ca. de cura apostematuꝫ vesice calidoꝝ in quodam emplastro vbi ponit triplicatum. Rasis in li. diuisionum in sisi emplastro nec plus nec minus ponit rob supra in rob.

Tripolion ⁊ alij tripolion ⁊ apõ Serapio. tariaconion vl triconion vl tricomoꝛi. Bya. nascitur locis maritimis. i. littoꝛibꝰ. ipsis folia habet apio similia ⁊ crossa ⁊ astam longam duobus palmis in capite diuisa florem dicit mutare ter in die. nocte mane colorem album facit media die purpureuꝫ sero semineum. radix est illi alba ⁊ odorata virtus est illi calidissima ⁊ gustu similis ⁊ cetera. ẽ turbit vt patet per Serapio. capitu. õ turbit inquit tariconium Bya. est planta que nascitur in littoꝛibus maris i locis scilicet quos mare cooperit qñ vero est tranquillum non tangit. folia similia foliis arsatis nisi quia sunt crossiora habet stipitem duobus palmis longum diuisum in sumitate et dñt ꝙ flos eius mutat colorem ter in die. nã mane est album meridie declinat ad pupureuꝫ. i vesperis vero fit rubeus. radix eius odorifera alba que quando masticatur calefacit linguam ⁊ cetera vt Byas. in antiqua translatione. vide supra in trifolium marinum ex verbo ℙluri an sit idem cum hoc.

Triptos a Byasco. vocatur vinum creticuꝫ in capitulo de vino.

Trispermon cataplasma ex seminibus tribꝰ ℙaulus capitulo de colica. Ite aliud trispermon de alijs tribus seminibꝰ ꝙ capitu. se. facit ad quotidianam.

Trisogus exponit in antidotario vniuersali ꝙ ẽ cameleozos.

Triuolus grece Stephanus est esquium arabi. et est chachabum voluit dicere hascech ⁊ est tribulus.

Trita herba a Cornelio celso laudatur in pleuresi ⁊ puto capillum veneris supra in adianto.

Digitized by Google

Trix trichos grece capillus.
Trociscus dictus a trochos greco q̄ est rota vel ali quid sise rotundū Casti. se. rotulas q̄s greci tro cisciscos vocant ꝛc̄.
Trociscus balaustic⁹ Aller. ca. dē trociscis ad disin teriam in disinteria.
Trociscus dyacoralion ibidē. Item in antidotario ca. se. Item in antidotario ylm.
Trociscus dyaellectrū Aller. sup: adicto ca.
Trociscus diasp̄maton ibidē ꝛ vꝫ ad multa.
Trociscus crocudes ibidē ꝛ est multarum laude.
Trociscus clodion vel elidion ibidem.
Trociscus ad disintericos emoptoicos ꝛ fluxuꝫ mē struorum ibidem.
Trociscus marcelli ibidem.
Trociscus faustini ibidem.
Trociscus sine opio ꝛ calce ad idem ibidem.
Trociscus trigonus idē ca. de emigranea collerica
Trociscus musa The. ℔ri. ꝛ ca. de fistula ani.
Trociscus dyasimphitū Cas. se. ca. de emoptoica:
Trociscus ygia ad tussim. Alle. ca. de tussi
Trociscus amasō Alle. ca. de medicis ad ſ̄m ſōm
Trociscus dyasisalidos Aller. ca. de trociscis in an tidotis ad flegmōem renum ꝛ vesice. Itē Cas. se. ca. de renum dolore.
Trociscus ypocapnisc⁹. i. suffumigatori⁹ capi. se. ca. de tussim humida.
Troco. g. rota inde trociscus. i. rotula vel ēt qōlibꝫ rotūdum sic dicitur in miratrochiten a rotundi tate vbi supra.
Trofas. g. alimētum trofi cibus epulum victualiū esca trofia alimēta inde atrofia sine alimento.
Troglitis vel troglites vl troglitidis in li. de doc. g. exponit q̄ est passer in foraminib⁹ domoꝝ ꝛ pas serem vocant oēm auiculaꝫ puam ꝛ dī a trog q̄ est, ꝑpe foramen domus.
Trogo grece comedo.
Trombos. g. glomer globius alicuius rei glomera ton inde trūbus sanguinis. i. glomeratio sangui nis Cas. se. ca. ō fluxu sanguis nariū globulos sā guis quos greci trumbus vocant ꝛc̄.
Tropicos. g. tropicus cōuersiuus.
Tropogogon q̄ alij cōium vocant caulem hꝫ puū foliꝫs croci radice lōga dulci sup caulem calice la to nigro nascit in asperis ꝛc̄. ℔li. ꝛc̄.
Troxima. g. est q̄ Aui. vocat tararacon ē spēs en diuie siluestris ſm Aui. ℔au. in calida distēpan tia epis ꝛ alibi ēt administrat sub hoc noīe troxima Item Aler. ca. de calida passiōe epil ꝛ in egritu dinibus epis. exponit in antigs synōis q̄ est sca riola q̄ vꝫ p Aui. ca. de cura ydropisis calide cuꝫ se. ē ingt alia daid armata itelligo spinas hās. nā cōsuet udo ē arabū vocare herbas spinosas arma tas. ꝛ moderni distingūt inter latucā agrestem et scariolā. q̄ scariola spinas hꝫ in dorso. Rasis in iij. Alman. inter olera troxima ponit.
Truxalis. g. grillus.
Tubel ara. sc̄ima seu batitura cuiuſcꝫ metalli q̄ ca dit ab icude qñ maleat q̄. g. lepidos vocaſ vt su pra in le q̄ ex ere ē. vñ vnius nāe cū ere vsto. nam purgat aquam citrinam vt ip̄m.
Tubera gen⁹ fungoꝝ. ℔li. tubera nascūt vndiqꝫ terra circūdata nullisqꝫ fibris nitra. aut saltē capil lamentis nec vtiqꝫ extubāte loco in quo gignitur aut rimas sentiēte neqꝫ ip̄a terre coherent cozti ce ēt includunt vt plāe nec in terra ee possimus dicere. neqꝫ aliud q̄ tre callū siccis hoc fere ꝛ fa bulosis locis fructicosisqꝫ nascunt excedunt sepe magnitudinē mali cotōei ēt librali pondere duo eoꝝ grana arenosa dentib⁹ inimica ꝛ altera since ra distinguunt coloze rufo nigroqꝫ int⁹ cādida ꝛc̄.
Tuber tre romani dixere ciclamen ꝛ qdā amuletū vocant ℔li. supra in ci.
Tudoq̄ apō Aui. ē q̄ a Bya. ozminon. s. in oz.
Tufab. a. i tofab pōa. i. mala. ste. tufabū scripsit.
Tumbalum p̄ tubel Ste. scripsit.
Tumbel aliq̄n p̄ tēbul iuenit. ꝛ ē foliū quo vtimur vt supra in ten.
Tūsilas vocat Ori. amigdalas q̄ in faucib⁹ appa rent ip̄aqꝫ easdem vocat paritiias ℔au. ait pa rismias forte corrupta scriptura
Turiōes dīt teneritates sumitatū arboꝝ i. arbusto rum vt vitium ꝛ filium Cas. se. ca. de disinteria.
Turdilli semē in antido. ylm in mitridato minoꝛi qdā exponunt herbē passerine iꝫ vtrūqꝫ ignoro.
Turna. g. lupus piscis q ꝛ lutius.
Turfie dicit Aui. q̄ est armoniacum.
Turungē ara. est dictu citraria ꝛ est ät mellissa aut oximū citratū q̄ hꝫ odorem citri. Et ego vidi il lud ꝛ certio q̄ eiusdē sit virtutis cum mellissa q̄re de quocūqꝫ dicaſ non refert.
Tussilago q̄ ꝛ cameleuce dī spēs ē tarī barbasci iꝫ ℔li. vt supra in came.
Tus Bya. lacrium ē arboꝛe q̄. g. liban⁹ dī q̄ ät de arabica deferī cādidū ē q̄ vero de india subrufū sed vtrūqꝫ masculus ē ꝛ ttiū minutū valde ꝛ rufū de quo mānis marie fit est ergo optimū tbus. q̄ masculus dī subalbidū ꝛ rotundū ꝛ pigue. ꝛ nālit lene ꝛ fragile. ꝛ q̄ ad ignē cito accēdet odorē sua uem copiose emittēs. ꝛ ita mānā thuris eligenda ē alba ꝛ mūda ꝛ frustra minuta hās. ℔li. i ara bica ſgiōe dcā sabath⁹ colligi dicit cetera vt Bya.
Tusuch ara. nomē, ponderis granoꝝ duoꝝ ꝛ semis Ra. in li. diuisionū ca. de sonitu ꝛ tinitu aurium. facto a leuitate capis.
Tut ara. moꝝ celsi turum. Ste. scripsit sisr.
Tuctamenis supra in aldatamin.
Turbit supra in tripolion.
Tutie nomen cadit sup tres res. ꝑmo super id de quo Aui. ꝑpum capitulum facit sub hoc nomie tutia. ꝛ Bya. sub hoc nomine ponsolit cui ſt due spēs. vna quaꝝ dī ponsilit a Bya. alia spodius q̄ ab Auicē. dicitur succudus ꝛ ambe sunt fuligo ex fumo eleuato in fornace in qua fit auricalcum.

Digitized by Google

z leuatur ille fum⁹ a lapide calamiari quo es tin
gitur z fit auricalcum zc̄. ponfilix fubā lēis val
de vt ſcias ex fumo denſato eē ſed ſpodius ē gra
nioz adeo q̄ alcendere non potuit in ſuperiozib⁹
fornacis ſed reſedit inferius vt ſupra in pomfilix
ſecūdo cadit ſuper dictum lapidem calaminarez
z eſt gleba inter lapis z terre ſubſtantiā dicta kli
mia ara. kadimia. g. z kalamia latine vulgo. Q̄ō
aūt ex bui⁹ fumo fiat tutia vera an p. xviij. aza
rauij q̄ eſt de preparatiōe medicinaz. tertio ca
dit nomen tutie ſup quādam rem grauē corticō
ſam intus lenē ex aſpaz granuloſam metalloſam
q̄ vſ fieri in eiſdez fornacibus ex diuturna coadu
natōe z denſatione ſupradicti fumi ſeu fuliginis
ſuper aliquas res rotundas vt apparet ipſius for
ma de qua forte voluit dicere Bya. in ca. de ka
dimia vbi dixit q̄ qdam ponunt ferreas haſtas
q̄bus adheret fumus. q̄ō aūtē ipſa generet ex la
pide calaminari ſcitur p̄ hoc q̄ opifices q̄ tingūt
in auricalcum deficiente calaminarilapide cum
ipſa tingunt es z multo melius q̄ ex dicto lapide
z nil mirandum cū ipſa ſit iam deputata p ſubli
tionem ab oī alterius admixtōe z niſi q̄ ſumptu
oliox eēt cum ipſa ſp opus facerent. Auicē. vero
vſ nomen tutie cōicare etiam fumo eris q̄ puri
ficatur. aſſerit tñ q̄ illud q̄ ex dīa ſublimatur ē tu
tia bona. veritas autem huius apparet per Se
rapio. ca. de tutia.

U Littere vocalis figurā greci
non hūt ſed faciunt eam ex
o y dyphthongo. interdū tñ
iungunt ambas z hāc figurā
faciunt. arabes vero vt iam
dictum eſt. nec. o. nec. u. hūt
ſed vnam lfam medium ſo
num inter. o. z. u. hūtem q̄
oao vocañt. p hanc ſcribunt oard q̄ō eſt roſa ro
aril q̄ō eſt ſtellio. vez tranſlatores aſſueuerūt ei⁹
ſonū velle expīere p. g. z ſcribūt guard z guāril.
Ualachi. g. bacca cuiuſlibet arboris.
Ualanon. g. glans.
Ualeriana ſu amantilla potentilla idē ſupra in fu.
Ualppa vinum vile q̄ō pdidit vigorē cuius vis eua
poꝛauit.
Ualde bona alia alba. alia nigra folia fere vt olira
trum radice croſſa gūmoſa z odorifera.
Ualpoziū vñ curata alexandrina ſit zc̄. Byaſ. apō
Auicē. ē papirus z eſt burdi ara. de quo ſupra in
pa z bu.
Uardelheb Ste. eſt quegenum z eſt bratachion. i.
apium raninum.
Uari lenticule ephelide defedationes cutis ſunt q̄
marie in facie apparent plus femis Coꝛ. cel.
Ualos grece rubus.
Uatrachos. g. rana vatrachi rane.
Uatrachi kampite. g. agradule rane pue que ī cam
pis degunt.
Ucuen apō Auī. eſt achauen ſic melius ꝓfertur.
nam ipſum in lfa alif ſcribitur. Step. acauanum
ſcripſit ſupra in ach.
Udimi zimi apam flanticum.
Uela Bya. herba eſt folia maioza habens q̄ eru
ca ſed non diſſimilia z flozem violazeum iemē ē
ei velud in foliculis oblongis ozdine ſtipatū ꝓut
naſturtij guſtu calefactoꝛium z ſubmoꝛdens ſu
pra in a.
Uenerea apō Bya. dī acoꝛus ſupra in a.
Uepres ſpine ꝓ rubo ſepe accipitur.
Ueratrū ē elleboꝛus vt Macer ca. de oſtructio.
Uerbaſcum vocat Ꝑdi. tarum barbaſcū cui⁹ que
dam ſpēs vocatur tuſſilago z cameleuce ſupra in
ſuis locis. Jtez alibi ē inquit herba ſimilis verba
ſco que fallit ſepe ꝓ ea capta ꝓp ſiſitudinez foliꝝ
tñ minus candidis cauliculis pluribus floꝛe luteo
hoc rome blactaria vocatur zc̄.
Uerbena berbena gerobotanū z piſterion idem.
Uerdacia in ꝓatica Bertrandi ca. ō egritudīnb⁹
aurium dī tarus barbaſcus.
Uermicularis ē ſempuiua minoꝛ. g. aizon mioꝛ vo
catur vt apō Bya.
Uerminatia q̄. g. gierobotanum dī liber antiquus
de ſimplici medicina.
Uernix gūmi q̄ō ara. ſandaꝛos vocatur z a multis
coꝛrupte ſandaracha. ſed ſandaracha. g. eſt auri
pigmentuñ rubeum. due ſunt vernicis ſpecies.
vna minutis glebis albidioꝛ. alia maioꝛibus fru
ſtris latis ad coloꝛem pallidum tendens quaz ho
die fere omnes ꝓo karabe ponunt z fallunt. naz
karabe non ſic facile in oleo feruenti diſoluit vt
hic. multi enim pictoꝛes carentes prima ſpē hāc
ꝓparant cum oleo lini ad picturas perficiēdas.
q̄ō de karabe fieri non poſſet. virtutes tamē am
barum, prime ſunt.
Uertanum vocat eliotropia verucaria
Uerucaria hoc nomen multis plantis attribuitur.
dicunt verucariam eliotropium de quo ſupra in
el. z dicitur verucaria quedam que coꝛiandrum
agreſte vocatur.
Ueruce Caſ. ſe. fm grecos tres hz dīas. nam dicū
tur acrocoꝛdines. Jtem Coꝛ. cel. li. v. ō verucis
circa finem li.
Uerzition. g. turdus piſcis.
Ueſaſa quā ſiri moli vel mola vocāt. eſt harmel vt
ſupra in ha. in antiquis ſynōis reperi banſace q̄
eſt ſpēs rute agreſtis
Uetonica Plin. vetōes inuenit in iſpania eā que
vetonica dicitur in gallia. in Jtalia vero ſerrata
a grecis ceſtros aut picotropon. ſiue pſicroterō.
aut coñcas laudatiſſima erit angulosa caule cubi
toꝛum duoꝛum a radice ſpgens folia fere lapatij
ſerrata ſemine purpureo folia ſiccantur in faria
plīmos ad vſus z cetera. Liber antiquus veto
nica habet radices aliquatenus ad digiti croſſi
tudinem z longas ramulos quadratos folia q̄ſi

Digitized by Google

quẽrcus suauiter'olentia'florem purpureũ semẽ circa ramulos in'circuitu in modum spe nigrum nascitur in pratis z montibus zc̃.

Venetus supra in kianeos z in ceruleus.

Veria terre supra quianos.

Vicapnica siue camedasne supra in cãe.

Vichelos vel vichilos.g tussis nos transferentes vita in.b.nostrum dicimus bichelos vichi tussis vel bichi vñ bichichias'pillulas z quascunqz medicinas ad tussim dicimus vir ẽt dicunt.

Vgi z vgum.Ste.p acozo scripsit zc̃.

Vilitionis semen.i.ameos Cassi.fe.ca.de morbis epis'z de disinteria.

Vincetoricum q̃ antifarmacuz dr̃ planta que multum iuxta elleborum nigrum inuenitur quare putatur sibi ꝓria.

Vinecta a dya.vocat epimediũ supra i epimediũ.

Vina diuersa p By.scribunt que bñt diuersas cõpositiones z artisitia z virtutes.

Vinum aduiã'um sit p admixtionem aque cũ vino nouo z simul coquũtur.

Vinum creticum sit ex vuis i vite passatis postea exp̃ssis z ẽ dulce z vocat triptos z ptopas.

Vinum crissum Alex.ca.de collirijs ad visuz ẽ colozis auri z sic sonat nomen.

Vinum sallernum sm By.dr̃ Italicum Plini. campanie dicit tale optimum.

Vinum omsacinum a Dyas.eius intentio'est non maturum By.duobus modis dicit fieri.vnuz q̃ sit ex vuis semimaturis aliud q̃ sit ex pusca p decoctionem vsqz ad tertiam z hoc vocari potilion dicit.

Vinum pticum q̃ bz dulcozem admixtum

Vinum pituinum q̃ resinam pituinam bz.

Vinum mellite q̃ p admixtionem mellis sit.

Vinum squlliticum q̃ sit cum squla vt docet.

Vinum q̃ cum aqua marina sit.

Vinum enanticum q̃ sit p admixtionem enanti.i. floris lambruscе.

Vinum rosaceum q̃ cum rosis sit.

Vinum mirtinum cum quo coquuntur sumitates mirti cum baccis suis.

Vinum scininũ qõ ex cini.i.lentisco silr z tribẽtinũ

Vinum cedrinum q̃ cum cedria.

Vinum palmeum q̃ cum dactilis.

Vinum absintbiatum q̃ cum absintbio.

Vinum isopatum q̃ cum isopo.

Vinum kamedritem cum camedreos.

Vinum traconitem cum ea herba.

Vinum diptamitem cum diptamo.

Vinum prassiten cum prassio.

Vinum nectareum cum enula conficitur

Vinum assarite cum assaro

Vinum nardi cum ipso.

Vinum daucinum cum radicibus dauci.

Vinum elilisagum cum saluia.

Vinum aboromnuz q̃ sit laxatiuũ cum elleboro vt scamonea q̃ z catarticum dr̃.hoc solum sit ipositio aliquo laxatiuo medicamine in vite cum inferitur cetera supradicta fiunt cum musto z illis rebus.

Vinum mandragoratuz cum cortice mandragore hoc Dya.z alia vina docet et fructib⁹ expressis que q̃ vult scire ibi inueniat.Sunt z alia vina a Plin.notata diuersorum generum vt que deuteria greci vocant.que nõ vere vina vocari possunt vt cum decima pte aque addita vna musti expressa fit.z ita nocte z die madefactis vinacijs rursusqz prelo subiectis hoc lozum vocant.altez autem vt cum tertia pte aque eius q̃ expressuz est z vinaceis z maceratis vt supra i vinaceis addita q̃ est expressum coquunt ad tertias partes. tertium vero ex fecibus vini exprimitur qõ feca tum appellant.

Viola Dya.tres spes bz.est vna er'bis alba.altera purpurea.tertia aurosa zc̃.Plin.viole plura genera purpuree lutee z albe plãtis omnes vt bolus sate.ex eis vero que sponte z apricis locis macris,pueniunt purpuree latioze folio statim a radice carnosa exeunt soleqz greco nomine a ceteris discernũtur appellãte hyacinthi z ab eis iacintina vestis satiuis maria auctoritae luteis.Bma bis tusculana z que marina apocellátur folio aliquãto latioze sed minus odozato in totum vero fine odoze minuto folio calatiana minus autẽ pni cetere veris,prima ei caltacon coloꝛi emplitudi ne vincit folio numero foliozum marinam qnqz folia non excedentez eadem odoze superat.ẽ aut grauis acalta zc̃.Item alibi de viola alba inquit vere primo emittit deinde q̃ appellatur purpureo proxime flamea q̃ z floxos vocatur siluestris dumtarat zc̃.

Vipina dragontea seu serpentaria idẽ sm quosdaz Verũ in libro antiquo aliã vidi depictã planta gini simile auctioꝛib⁹ tñ solijs nascit iuxta flumia aut segetes solijs mollib⁹ gustu aspero.

Virga pastoris poligonia grece sanguinaria corigiola centinodia geniculata ,pserpinata pollicarpos idẽ vt supi poligõia ste.poligonos virga pastoris.

Viride eris erugo eris nõ flos ei⁹ vt supra z infra in ziniar.ara.ios grece.

Virsodeptica Pau.ca.de ruptura inguinũ supra in kakos.

Viscidũ.g.mozdicatiuũ pũgẽs ligus acuti saporis.

Vitriola vel vitrago idem

Viscus Dya.lacrimũ est arboris lene z viridis coloris deintus obrusũ z nibil asperũ bñs Colligit z de semine obrotundo q̃ i arboze dzio nascit folia bz filia buro hoc semẽ primo tundit z lauatur postea cogtur.multi vero illud masticádo ꝓquasi sant sit etiã ex arboze mali maciani z de piro z ex diuersis arboꝛib⁹ aliqñ z in radice arboꝛuz z i fructice inuenit zc̃.Plin.uisci tria gña nascz ẽ in abiete larice cassitas steli dicit cubo ea nasci bipbear

archadia. viscum aũt in quercu roboze ylice pino silueſtri terebinto necnon alijs arboribus adnaſci plerũq; copioſiſſimi in qurcu id hiphear vocãt in omni arboze excepta ylice z q̃rcu dr̃az facit odoz vtriuſq; z folio nõ iocũdi odozis in vtroq; viscũ amarũ z lentum infra diſcrimẽ vero in his q̃ folia mutant z ipſi decidere contra inherẽ irato in eterna fronte oio aut ſatum ſemen nullo mõ naſcitur nec niſi p aluũz reditum maxime palumbi aut turdi. hec eſt eius natura vt niſi maturatum in ventre auium nõ ꝓueniat altitudo eius nõ excedit cubitalez ſemp fructicoſi ac viridis mas fertilis femina ſterilis aliq̃n non fert zc̃.

Vitex ℔li. nõ multuz a ſalice diſtat folioz quoq; aſpectu niſi odoze gratioz eẽt ſed greci ligon vocant. alij ſagnon q̃m matrõe reſmoſphozis athenienſium caſtitatem cuſtodientes bis folijs cubitus ſibi ſternunt. duo genera eius maioz arboze i ſalicis modo aſſergit minoz ramoſa folijs candidioribus lanuginoſis. ꝓma album flozem mittit cum purpureo que z candida vocatur nigraque nõ purpureum naſcũtur cũ pauluſtribus campis zc̃. eſt agnus caſtus alibi erat viridium de agno ſupza.

Vitis alba que. g. ampelos leuki dr̃ vt ſupra. z ipſa eſt bzionia vt apõ Kiramidaz. ℔li. vitis alba q̃ g. ampellos leuce vocant ſtafile alij. alij melocbi ron. alij plotron. alij archezoſteri. alij cedroſin. alij madon appellant. buius ſermenta longis et exilibus internodijs geniculata ſcandũt. folia pũpinoſa ad magnitudinẽ edere diuidũtur vt vitiũ radix alba grandis rafano ſilis in initio ex ea caulis aſpagi ſiſtitudine exeunt folia z caules exulcerant corpus. ſemen vt vua ramis acinis dependet ſucco rubente poſtea croceo nouerunt id q̃ cozia pficiunt. illo enim vtuntur hãc qdam bzionã vocant zc̃. hoc apõ Aui. felire dr̃.

Vitis nigra ℔li. eſt z nigra q̃ qdam ꝓprie bzioniam vocant alij chironiã alij ginecanté aut a ꝓ niam ſilem priori preter q̃ colore buius ſemẽ nigrum eſt aſpago ſile in fructetis z arũdinetis maxime naſcit radix foris nigra int̃ burreo colore odoles preterit veris aſpagis in cibo hãc vine cien de lieniq; minuendo zc̃.

Vitrago ab Hubaſio ca. de effuſione vine vocat̃ parietaria q̃ vitriola dicitur herba vitri ab Aui. al line ſupra a Bya.

Vitriolum calcantum zegi dragantũ colcotar calcadis q̃ grece calciteos z calcitis melanterea ſurie apud Aui. q̃. g. ploꝛi z ẽ rubeum. oia ſant vitreoli noia z ſpẽs de quibus ſupra in ſuis locis.

Vitligo Loz. cel. ꝓie nullus piculum affert tñ er ſe feda ẽ z ex malo ſolo habitu fit. cui ſpẽs ſunt tres alphos vocat̃ vbi color alb̃ eſt fere ſubalp z non continuus z qdã quaſi gutte diſpſe eſſe vtunt interdum z latius z cũ qbuſdaz intermiſſionib̃ ſerpit. melas colõe ab hac differt q̃ niger ẽ z vmbre ſimilis. cetera ſunt z leuce hz quidam ſile alphos z magis alba eſt z altius deſcendit in eaq; albi pili ſunt z lanugini ſiles. oia hec ſerpũt ſed i alijs celerius z in alijs tardius zc̃.

Viuiebich vocatur hz ℔li. pulcerrimuz genus anguium q̃ eſt in aquis nullum ſerpentum inferius veneno.

Vla grece mandibule.

Vlas greci vocãt albugiñes pinguiozes oculoꝛum Aller. de egritudinibus oculoꝛ z infra in vlcus.

Vlcus eſt plaga putrida ſeu de viceribus oculoꝛuz Demoſtenes epicauma ingr ẽ ſupficie leuis vlceratio ſiue ex febribus ſiue rumoꝛib̃ aut acrioꝛiſ lacrime effecta. coloma ẽ vlcus puum concauuz vt in ipſo greco vocabulo aſſignatur. Botrion eſt quod rotunditate fuerit concauum inſcemate foſſarum vnde nomen accepit z nullis ſordibus infectum z enguſtũ in ſiſtitudine puncti tunc ẽt int̃ circulũ pupille conſtitutũ hinc deniq; a ſupradicto diſcernit. elcos ẽ vlcus turſus exteri̊ at q; maius exeſa ꝓia tunica effectũ. antrachion ẽ vlcus in q̃libet ꝓte ꝓime tunice ſiue palpebre cõſtitutũ ſiccum ſolidũ rubrum in ſumitate puſtulatum aut altiſſima ſorde ineruz ſepius nigra aliq̃n alba vel cinerea aut linida ſcabo quodã vicina inuadens cũ febrib̃ z inguibus adnatis adeo vt ſepius cecitatis aut moꝛtis ſequaſ effectus nos carbunculũ dicere poſſum̃. chachoetes ẽ ſiue carci nodes vlcus facilime i indignatiõe ſurgẽs riposũ cum venulis inflatis z doloꝛib̃ vſq; ad tẽpoza rẽ dentibus cũ ſenſu ac febrib̃ putredine quadã vicina ledẽs neq; in cicatricez veniẽs aut ſi venire temptauerit facile reſilies ateſtante acerrima lacrima z odoris teteri. acli eſt vlcus leuiſſimum ſumotenus in ſuperficie cõſtitutum latum intra pupille circum colore fumeo vel nebuloſo impediẽs viſum cum forte pupille fuerit in medio. nefelon eſt vlcus altius z breuius a ſupradicto nec multaſ occupans partes ſolidius colore z magis impediens viſum cum ſupra pupillam fuerit nomẽ deniq; vtraque a ſimilitudine ſuperſerunt hãc nubis ille nebule tenuitate ſui minime viſui videatur obſtare nubes autem plurimuz croſſitudinis cauſa agrimon eſt vlcus in circulo pupille conſtitutum aliquam nigredinis accipiens partem aliquam albedinis leui atteſtante rubore impediẽs viſuz quando pupille partes inuaſerit nefelon ẽ latino vocabulo cicatrix in ꝓima tunica conſtituta inter pupille circulum ſecunde tunice colorem prohibens apparere denſitate ſui ꝓie tunice colorem ſeruans. leucoma deniq; ab albedine ſumpſit nomen q̃ leucoma dicunt adeo vt ſi exterãtioz fuerit ex vulnere ſuper carnoſo congeſte poluſus appellatur. Helos eſt dura atq; rotũda extantia in ꝓima tunica ex eruptione ſepius emergens ſecunde tunice veniens cum non expreſſa cauſa venientem ſumpſerit cicatricem. nos de-

Digitized by Google

nicq clauuz dicere possumus. Item alibi quando cicatrix est crossior z albidior cum forte etiam secunda tunica rogoides appellata ꝑme tũice fuerit cũ cicatrizata vocat leucoma zc̃.

Ule.g.cicatrix liuor vl vli vlcus.

Ulichonos vl bliconos dicere possumus grece pulegium.

Ulicton vl vulicton.g.bliton.

Ulpitium.g.genus allij fm ꝓli.

Ulos.g.gingiua.

Ulua alga palustris mollis ab vligine dicta nascit circa paludes stantes z stangna que vliginosa loca dicuntur.

Umbilicus veneris cimbalaria idem supra in ci:

Ungula cabalina farfara z vt quidam dicunt bardana duas habet species minor q̃campis z locis siccis nascitur z in vineijs.altera maior q̃ in marginibus aquarum semper inuenitur maiore folio nec angulis sic manifestis vt qua radix eius odorifera q̃ quidam cassulã cordis vocant.

Unguentũ diacisum.i.de edera apõ Al.ca.de unguentis ad podagram.

Unfanlidos ꝓau.capitu. disinteria est inquit canum ex quo nascitur quercus glans qua vtuntur coriarij.

Uolangistrum supra in ancistrum.

Uolitis.g.boletus

Uolubilis multas habet species fm q̃ hoc nomen multis plantis attribuitur.nam large sumptuz ꝑ omni planta circũuoluitur cuicũq arbori dici potest vt etiam de edera.arabes dicunt lebleb de q̃ supra.

Uoluitum. ꝓau.ca.de ydropisi post eũonem inquit vtatur tiriaca z voluito combusto.

Uolucelli in antido.vlim in quodam clisteri.

Uoluos.g.bulbus.

Uonuix.g.bombar.

Uotani.g.herba

Uotile.g.vertebrum Las.se.ca.de sciatica.

Upupa auis q̃.g.vocatur epeps z tereus.

Ura grece cauda z vra eodez modo vrina ſ vron z vrilis vtrunque.vrina vero vrino mingo vriticos vrinalis

Uranilcos.g.pallatum.

Uriteras venas vocant greci illas ꝑ quas vrina a renibus ad vesicam delcendit Cor.cel.

Uromi vl bromi vt meliꝰ intelligatur prolatio greci ꝓau.ca.de morbo dicto karo cibetur inquit ptisana aut vromi succo z cetera est auena.nam sic grecus.

Urosis.g.vl brosis tinea vermis comedens olera. z est eius intentio corrodens.

Urtica Bya.acalifer siue vt alij igrida latine dicit vrtica.eius altera maior que z vsualis est z simplex cum tenui semine ac folijs minutis asperis. alia agrestis ẽ deſiorib9 z foliꝫ atz latiorib9 nigrioꝛib9 zc̃.pli.duo ei9 dñe.domestica q̃ femina vocatur.minor z silueſtriſ que di: iſ cãia acrior: caule quoq mordaci simbriatis folijs que etiaz odorem fundit berculanea vocatur.semen omnib9 copiosum z nigrum zc̃.Vidi apõ nos duas dſas vniam cum folijs latioꝛibus minus adhustiuaz alteram breuioꝛibus z acutioꝛibus quam grecã vocant ambabus semen in racemis coloris subalbidi ad cinereitatem tendentis minutum.Aliam vidi rome folijs etiam minoꝛibus acutissime vrẽtem semen vero in granulis maioꝛibus cicere armatis spinis patentibus.semen vero q intus nigrum z durum splendens vt psiliuz putes nisi q est rotundius z crossius z nigrius parum in quo semine inuenio virtutes laudatas ab auctoꝛibus Bya.acalifer duo sunt gña q multi vrticam dicunt.agrestis vero asperioꝛa z latioꝛa z nigra folia habet semen vero sile semini lini profert z minus.alterum vero genus semen minutum habz z non sic aspa est zc̃.

Urtica mortua apud quosdam vocatur archa anglica.

Urtica maura apud aliquos berba ficaria alij vero scropulatiam q̃ z milmoꝛbiam z vt aliqui castrã gulam dicunt.

Us.g.zotion auris.

Usia.g.substantia

Usnee ara.apud Aui.describitur quid est.sed Alaui in libro expoſitionũ.usnee inquit est res collecta super arboꝛes glandium vl nucis vl pini vl oliue z super alias diuersas arboꝛes z dicitur cani vetule est albi coloris z boni odoris zc̃.arabice scribitur asnee.nam in littera alif scribitur supra i spbagnos.

Usnen z arabi.in lſa alif scribitur.multas habz species z cinis alkali est vna vt patet ꝑ Serapi.alia est puluis quidam cum quo saraceni lauant pannos suos z manus.

Ua aminea spẽs est a qua vinum amineum vocatur qdam exponunt albam.

Uataminia vocatur a Cornelio celso vua agrestis.s.labrusca q̃ inquit greci staſiagriam vocãt ca.de ydropisi vua taminia dr̃ vocari staſisagria a ꝓli.falso tñ vt ipse dicit.

Ua vulpis apõ arabes vocat solatruz.sed i libris antiquis de greco vocatur vua lupina vt Alex. ca.de cephalea.

Ulgago est asarum dictum grece vulgago latine Asacer.

Ulimos.g.bolismus fames fortis.

Uuuon.g.bubon nos dicere possumus inguiẽ.s. apostema inguinis.

Utiron grece butirum.

Uzufar: siue vzufur quodcũque dicas corruptum est.nam arabice.zengifur dicitur z est cinabrium vide q̃ in littera zam scribitur apud Auicẽnam.

Digitized by Google

Litteram hñt greci vt nos arabes vero ea carent.

Æ

Æbair ara.ordeuz ſz Ste: ſabir ſcripſit ſupza in.s.
Æbar ara.capilli.
Æger vel ſaier ara.arbor.
Æutium herba que vocaꝫ fagalmon.i.gladiolus Ebe. Ꝑiſcianus.
Æanton Laſ.fe.ca.de eriſipila.
Æantor.g.flauus ſuluus rubeus ranta colera.i.flaua Laſ.fe.
Æanch ara.ſagus arbor li.de doc.ara.
Æaumi ara.nigella melantium.g.Ste.in ſynonimia infra ſcripta q̄ incipiunt ab.x.ſcripſit ſm grecum quia ab.x.que vocatur z ſonat chi in greco incipiunt.
Ælacantas ꝑ calacanta colocantum.
Ælcatis ꝑ calcitis colcotar ara.
Ælemellon ꝑ camemillon exponit.
Ælambunegum ꝑ bebonigi.
Ælameleā ꝑ chamelea exponit mazarion ara.
Ælauam ꝑ chauan quennie.
Ælchaich ſupza in ſachaich z in papauere.
Ælidonion ꝑ chelidonion expoit ragabet tederien z eſt radix tinctorum z dr̄ carcamum ꝑ curcuma Et tu iam ſcis ſupza q̄ curcuma ē celidonia minor bucuſq; Ste.in ſyno.de bachꝛa.
Ælebet ara.anetum.
Æilē ara.zizāia lolium.
Æraſia vel riraſia.g.arriditas ſiccitas.
Æroptalmia greci appellāt genus arride lipitudis in qua neq; tumēt neq; fluūt oculi ſed rubēt trm̄ z cū dolore quodaꝫ graues ſūt.noctuq; ḡui pituita inhereſcunt Laſ.fe.
Ærobicbe.g.arrida tuſſis idem Laſſius
Ærocollirium arridum collirium.
Ærofagia vel riroſagia abſtinentia ciboꝝ humectātiū ſiue cibatio deſiccantiū dieta.ſ.deſiccatia
Æros.g.ſiccus aridus.
Æſti.g.nomen menſure vt Ꝑau.in pluribus locis z vſ ſextarium.
Æſtion in li.de doc.gre.exponitur cadus.
Æſtion Bya.xiſion ſiue vt alii fagalmon ſiue vt latini gladiolus ſegetalis folia habet iridi ſimilia z anguſtiora z acuta ſicut macheria z aſtam aſperam z cubitalem cum floribus purpureis radices ſunt ille due paruule z rotunde.vna ſuper alterā poſita ſicut bulbi minoris inferior vero ſubtꝰtenuis eſt z ſuperior groſſior frior acriorꝭ virtutis naſcitur locis cultis.
Æigia.g.ſtoraxliquida
Æilon.g.lignum fuſtis.
Æiloa loes.g.lignum aloes.
Æilobalſamum lignum balſami xiloualſamon dicit grecus.
Æilocarti liberꝰgrecꝰ ſiliꝰ Almā.ſicꝫ vbi Almāſor habet cartam combuſtam Ꝑaulus vero cantaririon vocat.
Æilocalla.g.i.colla ad līgua gluctinãda Bemoſte.ca.de lacrimis
Æilocinamum.g.Bya.eſt viſu ſimile cinamomo ſz groſſius z longius z quodāmodo lignoſum z bremoſum odore z virtute inferius cinamomo zc.
Æilocerata.g.eſt dictu ligni cornua ſiliqua que ara. dr̄ carnub z ſemen z eſt kirat z ponit ꝑ pondere xilocerata dicunt.
Æilochocha in ꝓatica de greco ꝓo pondere ponit
Æilopede.g.neruus.
Æunidion ſicut ꝑz er cōcordia ꝓatice.g.z Almanſoris eſt acetoſa ſed forte oximidion melius.
Æiraſia.g.z xiroꝛes duricies
Æiracoſt ara.ſpēs māne vt Aui.ca.de māna.
Æiros.g.raſorium nouacula.inde xirion.i.raſuz inde yos vel yu xirion.i.erugo raſa.
Æiſton.g.vt apud Ꝑau.nomen eſt ponderis reſtron in li.de doc.gre.ſcribitur z exponitur cadus ſupza in ſeſtron.
Æonch ara.ſpina q̄ z zebeat dr̄.
Æoloabahab apō Aui.eſt mandragoꝛa.

Eſt lꝛa greca z vocatur ab eis ypſilon.

Y

Ychitos.g.iacintus.
Yalodes humoꝛes Al.ca.ō medicinis cōpoſitis ad ylia cam qdam exponūt vitreos z ſic melius yelodes.nā ielos eſt vitrum.

Yatſalipta.g.Ꝑau.ca.de cacecia medicinalia ex tracitia ſed quicquid a medicina componitur per derutitatiōem p.l.ſcribit non p.y.pſilon apō gre cos.nos aūt ſic ſcribimus vt ſciatur nō debere cū a.ſillabicari vt conſonans ſed vocalis eſt.
Yberida apō Ꝑli.vocatur naſturtium agreſte q̄ iuxta vias naſcitur.
Ybos.g.gibbus yuos dicunt.
Ydam ara.pulmentum.
Ydaros grece aquaticus
Ydaſmos.g.humoꝛ ydropicoꝛum.
Ydateros aquoſus
Ydatis grece Bemoſtenes eſt inter cartillaginem atque cutem frioꝛibus partibus palpebris naturalis pinguedinis augmentuz adeo vt inflata palpebra coloꝛe naturali ſeruato debiles ac teneras faciat partes aſtante grauedine aquoſaz lacrimā fundens z magis circa veſperam accidente difficultate ſubſtolende palpebre ad intuendam lucem vocatur autem ydatis non quod aquoſum liquoꝛem in ſemet teneat clauſum ſed quod impedimento partium fluoꝛem faciat lacrimarum zcetera.
Ydatidos grece ydatides lapis.
Ydatomiktos inos grece vinum ſpurium aqua mixtum.

Digitized by Google

Ydatodes.g.aquaticus pluuialis.
Ydee herbe folia sunt vt ormir sine adherentes ve lud pampini quid⁹ flos est ꝛc̄. ℙli.
Ydema ℤemo.est inquit extantia trigida sine vl lo dolore atq; rubore vl̄ humore inflationē ostē tans atq; digitis impressa subcubit grauedinem ingerens oculorum ꝛ impediens motus et aliqñ etiam et humores ingerens ſm aliquos etc̄. Jt̄ infra in ypofragma.
Ydeus ℙli.sic vocatur rubus qui in India tantus et non alibi nascitur.est autem tenerior et minor rarioribus calamis inocentioribusq; spinis sub arborum vmbra nascitur etc̄.
Ydua.g.tubera.
Ydra serpens.
Ydragogum.g.aque ductiuū ydropicis aptum.
Ydragiros.g.argentum vinum et est dictu aquosū argentum.
Ydria Aller.in multis locis pro itria que sunt tri.
Ydrokephalos.g.dicuntur habentes aquā in capite Aller.ca.de asdite ꝛ timpanite Cornelius celsus est cum dolore capitis vbi humor cutē inflat ea intumescit ꝛ prementi digito cedit ꝛc̄.
Ydrocelici vl̄ vt grecus ydrokilis dicunt̄ qui aquas hñt circa testiculos in oscum.
Ydrofobia vel vt greci ydrofomia aque timor vel timiditas vt a canis rabidi morsu accidit Cal.se. ydrofouiti dicunt̄ timentes aquā ydrofouos infaticus nā fouos.g.tumor.
Ydrogarus Aller.ca.de cura calide cinodoseos est aquosus garus garus.s.
Ydroleon.g.ē mixtura er aqua ꝛ oleo interdū rosaceo interdum ex aqua rosacea.
Ydromel.g.est aqua mellita differt a mellicrato eo q̄ ydromel plus aque bēat ꝛ sine decoctione fit aliqñ vt apud Bya.ablutis fauis cuꝫ aqua. mel licratum vero q̄ sonat vinum mellis plus hꝫ de melle ꝛ fit per decoctionē ꝛ mulsa dicitur vt supra in mu.Crassius ergo vinum hoc apud quosdam dicit̄ medo ydromel vero ydros q̄ est aqua dicitur quasi aqua mellis q̄ apomel dicit̄ interdum ab aliquibus vinum pro alio accipitur.
Ydropitia idem q̄ ydrops vt greci ydropicos ydropicus.
Ydropiper Bya.q̄ latini piperastrum dicunt nascitur locis humidis cuius virga est nodosa in quibus nodis nascuntur folia q nodi inter se gradus habent huius folia menstrato sunt silia sed maiora ꝛ molliora ꝛ albidiora gustu acerrima sicut piper sed non talis odoris cuius semē i ipsis virgis minutum existit ꝛ spissum sicut botrus ꝛ ydropiper sonat aque piper Alui.etiam de pipere aque ca.facit.
Ydro alias ydor.g.aqua aquo oia sunt dicta ꝛ p.y. psilon debet scribi.
Yelion ꝛ yeleos.g. vitrum.
Yeman ara.turtur.
Yemene.g.Galli.ad glaucōnem yemenas viscerū idest membranas ꝛc̄.
Yenecb.a.goagulū sic in li.de doctrina arabica sed apud Alui.anfee.dicitur.
Yerbaba ara.talpa.
Yerolisontes vinū Aller.ca.de vino ydropicoꝝ est dictu vinū antiquū seu senescens.
Yeronoson.g.epilensia vt supra in epi.
Yes grece sues porci.
Yetos.g.imber pluuia.
Yetua.a.titimallus de quo supra in ti.
Yfear supra in viscus.
Ygia.g.sanitas valitudo incolumitas inde dicta q̄dā pfectio antidoti ygia greca i ātidotario vlim.
Ygienon sanus ygienis valde sanus est.
Ygilafi radix ℙaliabas ca.de tussi ꝛ fiti in febrib⁹ ē liquiritia li.tertio pratice.
Ydusaꝝ supra in bedisconion.
Ygran apud ℤemostenē vocat̄ quodā genus medicaminis ocularis.
Ygrasia.g.humor humiditas.
Ygron grece sudor.
Ygropissos bitumē sonat pix humida vl liquida.
Ygrane.g.liquare dissoluere.
Ygrantis humectatus.
Ygros viridis vel virēs limpidus purus p̄ medar⁹ liquidus madid⁹ rosid⁹ humidus humect⁹ ygrotis liquor humiditas.
Ygrotonon lentū liber de doctrina greca.
Yle.g.materia silua vnde ylikos siluestris.
Ylia sunt intestina gracilia reuoluta multis reuolutionib⁹ inde yliaca passio que fit in eis
Ylodes.g.opacum nemorosum siluestre.
Ylus ℙau.est rotundus albus similis capiticlaui consistens circa oēs partes corporis marie i pedum plantis ꝛ digitis.
Ymacolemata.g.sunt strictōia dicta q̄ fronti adglutinantur er ture ꝛ poline ꝛ ablugien oui ꝛ huiusmodi ℤemostenes ca.de optalmia.
Ymnasion All.ca.de parotidibus emplastꝝ quodā molificatiū q̄ ibi describit ꝛ sic nominat.
Ymon Bya.sic multi asperagū appellant.
Ymon Aller.cap.de signis frenesis est posterio ps capitis.
Yontos.g.Ruba.ppio ca.tumores duri ꝛ spissi q̄ in cute faciei nascunt̄ baruli idem.
Yon Bya.folia minora hꝫ ab edera nigriora coziū hꝫ asta i medio i q̄ capitellū est ꝛ flos odoratus ꝛ purpure⁹ nascitur locis vmbrosis ꝛ asperis ꝛc̄.
Yos.g.venenum toricum.
Yoskiamon.g.iusqamū milimandrum canicularis herba insana demoniaria.
Ypantasis.g.obuiaton occursus vl̄ ypantesis vt latini transferunt ita in.c.
Ypear vel ypbear ſm ℙlinii.species visci supra in visco.
Yperoa ℙau.ca.de emoptoica si vero ex his que

Digitized by Google

circa faringam'z ypēroa cum screatu reicit zc̄. z infra fit sūr aliq̄n per ypēroam euō z ꝓpter sanguinugam de gutture.

Ypērkatarsis imoderata purgatio ypkataromē os super purgatus.

Ypericon Bya-herba est colore subruffa folia filia rute habens z florem tenuem florē viole similez semēnigruz in forma ordei cū odore resinali zc̄. Pli. fere eadem.

Ypericon ivero Bya. aut androsemon aut corion aut camepitos dicunt q: rexine odorem hz piturnie semen eius folia habz rute filia fructer est fermētosa duoz palmoz obrusa florez albū hīs foliculum aspez z oblongum z rotundū in moduz ordei z ipsum folliculum in quo semen est deinꝰ minutuz z nigrū resine habens odorē locis cultis z asperis nascitur z cetera.

Ypezoco Paulus propzie pleurēsis flemon circa latera ypezoco mēbrane est zc̄. alibi ypozoco scribitur.

Ypia. g. dr̄ morsus galline anagalus supza in an.

Ypnos. g. somnꝰ ypnoo dormia ypnosa sopozatus ypnotica dormitatiua stringnus ypnoticus apud Sy. sc̄ūda species eaz quas describit vt supza eo q̄ dormire facit.

Ypocapniscus trociscus. g. i. suffunigatoziꝰ Cassi. fe. cap. de tussi humida ibiq̄ confectionem eius describit.

Ypocisi Oribasius ca. de signis portēdentibꝰ egritudines futuras.

Ypo grece. a. ab. in. sub. ob.

Ypochimia. g. aqua in oculo seu imagināatio ipsam p̄cedens vt Pau. ca. de glaucomate. sed Demo. est inquit cōgestio vacui ac manifesta liquoris in pupille loco veniq̄ suffusio latino nomine nuncupāt sed cū forte patientibus ceperit imine re primo ante visum apparebūt corpuscula veluti volantia aialium minoū vt culicum vel muscarum zc̄. Lor. cel. ipsam suffusionem vocat.

Ypocondrion. g. ypocūdrium.

Ypochoztis. g. egestiones.

Ypodremata. g. subcutanea.

Ypofragma. g. Pau. est eruptio veñaz eiꝰ quod supponitur oculo et plaga maxime zc̄. sed Demosthenes ypofragma inquit ē sanguinis cōgestio sub prime tunice membrana que fit aut percussu aut grauī pssura aut vomitu vehemēti z cetera.

Ypogeon. g. antrum spelūca subterraneus locus in antidotario vlim antidoto dicto giffico bermon

Ypogloia Pau. pillē que sub lingua tenētur que bixikie etiam dicūtur.

Ypogloſos Bya. fructer est mente agresti filis folia bēs minuta z comam spissam cuiꝰ folia ī fumitate sunt sicut lingua equi.

Ypoxilos. g. vncinus.

Ypocritis grece stellio z ephitetes similiter z katergos.

Ypolapatrum Bya. genus est lapacij maiozis nascens in aqua zc̄.

Ypomaratron Bya. siue vt alij maratron agrion vl vt latini feniculū rusticum maius ē ipso feniculo z semine z fructice radicē hz odoratā z semen vt cacrios zc̄. Et infra traditur aūt aliud feniculi genus minoribus foliis z angustis z veluti longis imbecillus tñ virtute est zc̄. Pli. alij milenū dicūt zc̄. Pau. ca. de epilensia.

Ypomata Pau. ca. de amaurosi oculorum.

Yponomon Pli. sic vocaī a quibusdaz semē mādragore supza in mozion.

Ypopia. g. liuoz q sit sub oculo vt Bya. ca. de vite alba Be. est inquit expcussu liuoz ingestus palpebre aut paulo inferius zc̄.

Ypopium Theodo. Pori. ca. de egritudinibꝰ oculorum. si autē inquit declinantibus doloribꝰ oculorum quidam tumoz circa interiorem angulum apparuerit q̄ ypopium dicimus zc̄.

Ypoquistidos est succus ōcoctus fungi dicti arabi. taratbit qui nascit in radice plante dicte ab Alui. barba yrciā. a nostris vero rosa canina qui succus ab Alui. vocaī emfistidos Pli. vt supza in ypoquistidos. z Bya. in alio ca. ypoquistidos inquit succus ē non dissimilis acatie. sed mollioz tactu z viscidioz effectu zc̄. vide supza in barba yrcina.

Ypozis. g. cauda equina apō Bya. ypozis scribitur sed grecus ypurus. z ē compositum ab ypos q: ē equus z vra cauda yposeta in antido. vlim in pluribꝰ locis aliq̄n cauda yposete inuenitur ꝓ eodez supza in ypo.

Ypos. g. equus sed melius p. i. iota.

Yposelinum Bya sco. q: alij apium agreste vocant siue vt latini olixatrum melius ē ortino z albidius radix ē illi crossa z alta et mollis folia bīa obrotūda z viridia in capite ē plenum flore in quo semē ē viridie z oblongum z viscidus aromatis habēs odorem radix eius odorata z eustomacha ē nascitur locis vmbrosis z humidis z in ortis hec herba cibis apta est cocta z cruda comeditur sicut apiū nam z cruda in sale componīt sicut olꝰ olera zc̄. Pli. yposelinum greci smirnion vocant zc̄. sed non frm Gal. nam smirnion frm ipsum ē olixatrū z ē aliud ab yposelino supza in smirnion

Yposeta yposis vt supza in ypos.

Yposiadis olei de lilio Pau. ca. de saluatione sūi ē fex ipsius olei.

Yposiasis. g. subā sic exponitur in libro de doc. gre.

Ypotheton collirium. i. suppositoziū Cas. fe. ca. de dissinteria.

Ypotbēata. g. suppositoria li. de doc. greca.

Ypotiria Eler. ca. de ydropisi asclite z timpanite iuuant aūt hec aptissime z cetera

Ypozoco Pau. ca. de empimate ē ꝑs guturis et ypezoco aliq̄n inuenitur.

Ypurgos. g. mediastinus.

Ypuris li. de doc. gre. glis gliris aial.

Digitized by Google

Yrigion dicitur senectium scilicet cardus benedict⁹ Macer.

Yrigion.g.nos senectiū vocamus qꝫ canis filis videatur florere capillis z ceſa.

Yrim agrestem multi vocant plantam quam Byz. esemerion vocat.

Yris Byz.yris illirica folia bꝫ rilifio.i.gladiolo filia sed maioza z vastioza z pinguioza flozes ẽt bꝫ superiozes diuersi colozis.i.albos aut mellinos aut purpureos aut venetos radices habet sub terra duriozes z incuruatas odoze bono plẽas.hee radices colligẽde sunt z filo inserende.z zc pendentes sicande sunt melioz ẽ tamen macedonia yris an yllirica z maxime durioz z coloze ruffo z odore bono. Eligenda est gustu calidioz que cũ tunditur sternutamenta pducit.libica etiam albidioz est z gustu amarioz hec in virtute ponitur in secundo loco z cuz inueterauerit vtreqꝫ cauernas bñt tunc melius olent sed virtutem inferius habent zc̃.

Yrisceptron Poli.est fructex humilioz atqꝫ spinosus in siria z rhodiozum insulis nascens ꝙ alij ad hispitheum siri diazimon vocant optimus qui minime ferulaceus rubeus z in purpura vergẽs ẽtracto cozt̃ice nascitur plurib⁹ locis sed ñ vbiqꝫ odoratus zc̃.

Ys.g.z chiros sus porchus.

Yschirominas paroridas vocat Oziba.duras.

Yscia Aler.ca.de dieta diffinteicozum zc̃.

Ysopon.g.ysopus herba penultima ꝓducta.

Ysopus Byz.ysopus est herba omnibus nota.ei⁹ due sũt species.vna ẽ montana z alia ortiua zc̃. hec ab Aui.dr̃ ysopus sicca ad differentiam humide que est cerotus.

Ysopum cerotus Byz.est quasi sordes ex suco lanarum succidarum.qꝫ hoc modo colligitur lane sucide z sordidissime mor detonse mittuntur in vas aquam calidam bñs z sic succẽditur ignis vt aliquid feruear deinde refrigerãtur z qꝫ supernatauerit in modum pinguedinis abstraibitur manu z in vas stagneum mittitur z sic ipsuz vas replerur pluuiali aqua z coopertum tenui lintheo ponitur ad solem biduo z sic tertia die aqua delimpidatur z alia recens mittitur z similiter relinqꝫ ad solem z rursum delimpidatur z reponitur zc̃. Poli. Esopum iuquit est sordes pecuduz sudor que semorum z aliarum adherens lanis.ysopum vocant melioz maritis omnibus gẽitus sit pluribus modis.sed ꝓbatissimum lana ab his partib⁹ recenti capta aut quibuscuqꝫ sordibus succidis ꝑmum collectis lento igne in eneo subferuere facti z refrigeratis piguiqꝫ qꝫ supernatat in fictili vase iterũqꝫ decocta seciida que aqua lauatur z in linteo siccatur ac sole torzetur donec candida fiat ac transtucida.tunc in stagnea pixide condit ꝓbario aũt huius vt virtus oleat z manufricãte ex aqua non liquetur sed albescat vt ceruſa zc̃.

hec ab Aui.ysopus humida vocatur.hec in antidotario vũm esopus ygri dr̃.in vero Byz.colligitur aũt ipse succus sic fũme lanas molles ac rudes z lana in aqua calida sub sole feruenti z omnes sordes exprime qbus in conca missis cũ aqua vehementer cõmoue donec spumam hẽat pluri mam postea spumã ipam colligis aut asperſa sq̃ maritima cũ constiterit supernatãs pinguedo colligitur in alio vase fictili z superinfundis aquam maritimã cum ingenti motu donec spumare cesset tunc colligis ipsam pinguedinẽ z manib⁹ malaxabis vt si qua purgamenta fuerint admixta sepentur tũc refusa aqua priozi atqꝫ alia superinfusa adhibito motu manibus operare donec alba et pinguis appareat z sic repone in vase fictili z ceiera.

Yua supra in camepiteos.

Ystera.g.locus muliebris matrix.

Ytea gre.salix inde diayton emplastrum qꝫ cum foljs salicis fit Tassius felix in suo antidotario z in vlm.

Ytria Aleran.capitu.de dissinteria z alijs pluribus locis sunt tri.qui de pasta siunt multum macerata z tracta

Zz Littera pariter se habz apd grecos z arabes vt apd nos

Zebafaram arabice crocus z est a latino.nam grec⁹ crocbos.

Zabaragi Aui.capitu.ō casu capillozum zc̃.

Zabarat est apud Aui.id qꝫ apud Byz.antillos dr̃ vt supra in.a.

Zabalegum apud Haliaba.exponitur mastix.

Zabarged ara.smaragdus gẽma.

Zabacra vocatur a multis vlgariter planta.vnde fit aloes imitantes arabicum qꝫ est sabi.

Zagi Stephanus prozegi scripsit z alibi zagum.

Zaibat ara.argentũ viuũ sed apud Zilbaui zaub dr̃ z apd Alchimicos azoch.

Zabir ara.oleum de oliuis proprie zaitum vero oliua.Stepha.vero zeitumum,p zaiatimum z zeitum ,p zaitum scripsit.

Zalieni in antidotario vlm in emplastro diadiptão zalieni vl nardi ibi scribitur.

Zacchar grece zucharum latine arabice sucbar supra in.s.

Zamaruene in pratica Haliab.li.primo capitu.de temulẽtia q̃ fit p vinum in sili confectione in pãtegni ẽ bolus loco illius

Zamboz ara. volatile anulosum aculeatum vt vespa volans cum murmure.

Zamorad ẽt vl zmarad lapis smaragdus arabice.

Zanda ſm Byz.vocatur cꝛta spẽs lapatij.

Zaraminerua Ste.est bulbos ematbicos z est cepe exir z est bulbus vomicus.

Zarnech supra in gẽliopñs.

Digitized by Google

Zembugi supra in oleastro.
Zarnab est arbor q̄ Aui. describit mihi ignota ꝫ ex Alatui hꝫ odorem citri ꝛ est pua plantra.
Zarnich ara. arsenicū. arsinago aliqui greci dixerunt
Zaurur vel zaror est qdam fructus filis piro in figura ꝛ puus ꝛ vocatur a siculis apud quos nascitur arbor eius zaroze. quidam sorbam putauerunt. sed non est quauis eiusdem virtutis sit in omnibus. Ste. vero mespilam dixit sed nō ē. nam ipa gubeira vocat ara. et zarurus ꝑ zaror scripsit.
Zarunegi in. iiij. practice Aliabas in confectione filonij persici q̄ vocat apolonie fereſie pro doronigi scripsit.
Zea vbi in practica sili Almañ. inclisteri ad disinteriā ꝛ flurum ventris hꝫ in sili loco in Alman. habet panicum Gal. ꝓmo de regimine sanitatis commendat zea ꝛ non panicum ꝛc̄. ꝛ fm qō dꝫ libro alimentoꝝ zea est spelta. ꝛ fic zea fm Gali. non videt panicum.
Zebel ara. stercus ꝛ cbara silr.
Zebd ara. butirum.
Zebet albhabar ara. spuma maris.
Zedef ara. conchilium
Zeduar ara. zedoaria sed apud Aui. zeduar vocat ꝛ zurūbet est spes eiꝰ. ꝛ est dsia inter vtrasq; ego vidi zurumbet Aui. diuersa facit ca.
Zefr arabice pir.
Zegi ara. vitriolum zeg.
Zebereth alchas ara. flos eris.
Zeide ara. augumētationes q̄ fiunt in cruribꝰ equorum ꝛ similium aialium
Zeitumū ꝑ zaitumū scripsit Ste. alicubi.
Zema grece ius.
Zemazaꝝ scripsit Ste. ꝑ frumento.
Zengibil ara. zinziber.
Zengifur ara. zinabrium non vzsurꝫ vt qdam. zenia sarum scripsit Ste.
Zenzur Alduſo ca. de fluxu menstruoꝝ inter herbas frigidas nominat.
Zerechara in regali dispositione in ca. de febre continua ꝑ pranis inuenitur. ꝛ in eodē ca. zerecaꝝ pro sandalo scribitur.
Zereambadi scripsit Steph. ꝑ zurumbet ꝛ alibi zerembadum.
Zeresch Aui. in. iiij. canone de cura febriū acutarū in generali est berberiꝫ in. ij. ca. de berberis quod incipit Amirberberis dicit q̄ est afeyesch aliq̄ zerisch. ꝛ alicubi zerischim inuenit. zeresga ꝛ zerescum scripsit Ste.
Zereuari aqua inuenitur in practica Alia. pro aqua casei.
Zerione ara. acinacium vue. ſ. raputium.
Zerna Cal. ſc. impetigines greci lichenas vocāt latini vero zernas ꝛc̄.
Zerezari apud Alia. cap. de cancro circa fi. est virga pastoris vel plantago zerekari in alio exemplari reperi.
Zerzur arabice sturnus auis.
Zia grece odorifera.
Zia Bya. eius duo genera sūt. vnum monokokkū q̄ vnum granum hꝫ fm dikokkuꝫ q̄ duo grana hꝫ sibi coniūcta apta est vero escis. inde panis factus minorem ab ordeo hꝫ virtutem ꝛ a tritico.
Zibatū alicubi Ste. ꝑ argento viuo scripsit.
Zibib ara. passule.
Zigia in practica de greco sili Alman. ꝛ sili loco ī Almansore storax. ꝛ credo q̄ sit sigia. zigia ēt ē spes aceris arboris supra in acer.
Zima. g. li. de doc. gre. est fermentum silr ꝛ zimi per ita zimatis fermentatus azima azimus idest sine fermento.
Zenegio supra in rusne
Zebeat supra in xoneb
Zeo zes. i. feruco inde zoma siue zema siue zima. i. feruescens inde apocima. i. deferuēs. ſ. decoctio vnde Al. ca. de cura epilensie apozima ingr magis q̄ zima bibenda est ꝛc̄. Item ca. de sinantia caritarum ꝛ furfuris zimam dabis ꝛc̄. ꝛ infra zima ex lenticula ꝛc̄. puto q̄ sit decoctio non sirupata nam apozima in antidotario vliz semper cū mel le fit ꝛ est velut syrupus.
Zimia apostema flematicum q̄ vndbimia dr.
Ziniar ara. erugo eris.
Zingiber, pferunt greci ꝛ scribūt ziggiber p̄ geminū g. zinzibil vero arabes Bya. arbor est nascens in arabia plurimum cuius coma frequēter vtuntur incole sicut nos ruta maxime ad māducare adhibetur. sunt vero radices minute sicut cipi subalbido colore hītes sicut piperis gustuz odore sua ui. eligendum vero est non putridū ꝛ graue q̄ multi condiunt pro putredine ꝛ mittunt in vasis cui addunt mel coctum ꝛ reponunt ꝛ Italis transmittunt ꝛc̄.
Zinyiber caninum apō Aui. exposuit quidam q̄ est pficaria. tu vero considera.
Zipule frictelle crispelle panis frixus in oleo
Zir ara. alabastrum li. de doc. ara.
Zizaram merua Step. ē bulbos ematicos est cepe azir ꝛ est bulbus vomicus
Zirbus pinguedo inūoluens iuteſtina ꝛc̄.
Zizanion. g. zizania lolium.
Zizife. g. iuiube vt in practica de greco sili Almanso. in decoctione ad catarrum vbi habet zizifa. Almanso. ibidem habet iuiube zinziue inuenitur ī li. Bya. ꝑpo ca. verum illud caplm nō ē Bya. sed de libro Plinij minoris. Grecus scribit zizifon ꝛ ꝑ arbore zinzifea.
Zmarech ꝛ zmar ara. fistala. nos imitātes vulgo zamaraz dicimꝰ zmar alrabi fistula pastoris aliquādo mizamar dīt.
Zmilar apud Kiranidam rostrum. sed apō Bya scori. smilar. ꝛ est magis consonum greco. Nam nunquam. m. post. z. liquescere reperi de smilar supra.

Digitized by Google

Smirnion Bya. nascitur in monte amanon virgas hz fifes apio z ramulos plurimos z folia filia eis lata z super terram spāfa foxfia z pīguioza z odorata cum viscitudine color illi mellinus est. sūr ei capitella super virgam aneto sifia. z semen obzo tundum fise cauliculo nigro z gustu viscidum et velut mirre hīs odorem radix eius viscida est z odozata z mollis. succum plurimuz hīs z fauces mozdens cozium est illi affozis nigrum z intus viride aut subalbidum nascitur locis asperis z bumectis zc̄. aliud ca. de eadem est apud Bya. q̄ incipit smirnion vocant de quo supza.

Soa. g. vitam. so viuo son viuens inde zodiaca z so diacus z alia.

Soissam eradi nauibus diximus cera z pice marino sale macerata zc̄. Plī. sed Ste. zopissa dixit et puto melius z apō Bya. ca. ō pice apozima vocatur vt supza in. a.

Somion. g. z somos ius salsamentum iuramentum liquamen iuselsum. liber de doctrina greca inde euzomium vocant herbam mentam quasi bonū salsamentum Gal. libzo de alimentis somon. i. brodium.

Soz apō Bya. vocatur secūda spēs serpilli.

Sozag ara. lauda auis liber de doctrina ara.

Suan sm Albaui ara. est zizania lolium que z reilen dicitur.

Subd ara. butirum maxime crudum in. iij. Alman. zazubd scribitur postea vero de cocto logtur zc̄.

Sucozaria in antidotario vniuersali in confectione mitridati exponitur q̄ est flos agni casti.

Sufara dixit Ste. in synonimis leuisticum sed non consonum veritati.

Sufe ara. ysopus ratab humida. yobes sicca sz Stephanus zufa dixit.

Sufere Auicen. de iplo. ꝑpūm ca. facit. dicit qō est arbor cuius granum est simile balaniudem que dicit albaze z similis rute. z dicitur din arigina z ceterea. supza in' aze ibi videbis q̄ de eadem tria capitula facit zc̄.

Suferand Jo. Sera. in. vij. in confectionē dicta ke skigeru est radix mandragore.

Suezegi arabice vitrum.

Sukem ara. katarus cum descendit ad pectus. ꝑpe liber de doctrina arabica.

Sukenge in. iij. Almansoris sit cum farina z aqua z melle simul mistis. z cum oleo frixis zc̄.

Suenien arabice.

Sumi scripsit Steph. proxima z est caminum pro camin' dixit z est fermentum.

Suria arabice alga.

Surungen idest surungen supza in su z est hermodactilus.

Suriderdar in tertio pratice Haliabas capitulo dē febze continua videntur viole. Item capitulo de febze empialos trocisci zurizerdar inueni' exposītum q̄ est absīnthium. nescio quia nec greeum nec arauicum est. Item ibidem zuricedaz. z videntur citonia.

Surucus Galie. lib. de alimentis est animal lepusculis simile zunicum vocant zc̄. et est cuniculus.

Suros Stepha. suchaba.

Surumb arabice supza in rusnee.

Surumbet dicunt quidam arabum q̄ est zedoaria. sed Auicenna diuersa capitula de vtroq; scribit est tamen eiusdem speciei sed inferior est. ea sūt radices similes cipero in figura sed multo maiores z durioxes int⁹ subcitrini coloris odore et sapore zedoarie remissis tamen.

Uenetijs per Guielmum de Tridino ex Monteferato. Mcccclxxvi. die. xiij. Nouembris.

Regīstrum.

a
Prima vacat
Incipit clauis
comite me
semine pro
b
ad hanc
z est ara.
miconij
Antbrakion
c
appelletur la.
Bellaria seu
pinguioza et
scribitur būcheū
d
Cazef ara.
s. infra
qdam puta
per quam
e
Beindar ara.
Binamis. g.
Bulla ara.
Eicismatas. g.
f
in arabico
Filoflozes
Frongo. g.
capi. facit
g
quas greci.
est semen
In tuba
nascitur locis
h
in sapore
pratice pro
puta falso.
lippotomiam
i
optima Plī.
tustate in
larij qui
Oleū balsami
k
Pericarpum
Pitbiriafis. g.
Polipus est
Proiectoria
l
ara. sozol
pis debet.
Scozpides
Serpentes
m
cozio nigro
Susanum
arabico va.
n
quercus sua.
nigz clauum
Ydarodes. g.

LAUS DEO.

ALDEM.

UNIVERSIDAD CENTRAL BIBLIOTECA DE LA FACULTAD DE MEDICINA

Digitized by Google